

ב"ה

ס פ ר

זאת זכרון

חדושי תורה ורזין דאורייתא. אמרות טהורות ומילי
מעלותא. תעלומות חכמה וכבשי דרחמנא. מוסר
השכל וכל מדה נכונה. מעשי ידי איש אלקים קדוש
ונורא. ארי שבחבורה שר התורה מופת לרבים גדול
ביהודא. אור ישראל לתורה ולתעודה.

הרב הגאון הצדיק מוהר"ר יעקב יצחק
זצוק"ל מה"ס לובלין יע"א.

הובא לדפוס ע"י האחים מו"ה ר' יהודה ארי' ומו"ה משה
קליין נ"י בני הרבני הנגיד החסיד מו"ה חיים יעקב
קליין נ"י וגיסו מו"ה יעקב וויינבערגער נ"י בן הרבני הנגיד
החסיד מו"ה ישכר בעריש וו"ב נ"י מעיר סאטמאר תצ"ו

מונחאש

שנת אשרי חבחר ותקרב ישכן חצירך לפ"ק.

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ד

הסכמת הרצ המאור הגדול והקדום
דורו לשבח ולתפארת שלשלת
היוחסין מוכתר בנימוסין פאר הדור כ"י ע"ה
פ"ה כבוד שם תפארתו מהו **משולם זלמן**
אזד"ק לונזין י"ו

מודעת זאת בכל הארץ קדושת מרן הרצ ה"ג
צולינא קדישא, חסידא ופרישא גדול
מרצן שמו מו"ר: **יעקב יצחק** הלוי הורוויץ
מפ"ק והיה דק אזור מתניו: להוביח צמיחור
עניו ארץ, רבים שמו צמח את דבריו מתוקים
חבו ומתקנים, והיה לנו לעינים, צרמו פי
שנים, הניח צרכי חידושי תורתו כדור מלולו
דעת שפתו: ועתה קם ומתעורר כדור הרצני
המופלא האצדק מהו **יצחק יעקב קאפיל** כ"י
להציא לצית הדפוס להוליא לאור תעלומות:
לפקוח עינים עורות' בידודי אש יתמלטו: כאשר
עיניהם לניכח יצטוו: לזאת הנני ידי תבון עמו
ורצוני תאמלנו לעורר לצד אנוש שיהיה צעזר
וסיוע למו"ז בכל האמנות ומיעיל נמרצת:
טיפ ל' מעיינותיו חילה הן צהולאות הדפוס,
הב"ד הנודע לכבוד התורה ולוודיה לשמה,
וצאתי עתה, כיצד נחמס, יחד **ישראל אל** - ה'
לפק"ק לונזין.

כאוס הק' **משולם זלמן** אזד"ק לונזין והגליל
למען להיות צידם **זאת זכרון** לדורות, לזאת נחשנרת, תורת **אמת** אשר היה צפיו וגם
לעורר את אחצ"י הישרים בלבותם, ליקר תפארת צעל הנחצר כבוד הכפר אליכס צכסף מלא
קחו לכם לעינים מואירות, וחק חקתי וגדר גרתי אשר לא יקרב אדם זכ להדפיס הספר הכ"ל עד שנת
תר"ל שלא צרעות בני הסיק הכ"ל צדוך האיש אשר יקם דבריו, צרכתי תעלה על ראשם,
יגן עליהם זכות המחצר להכלל מכל נגע ומחלה וילו ד' אתם את הצרכה חיים עד העולם
צעה"ח היום יום א' שלשה ימים לחודש שנים עשר הוא חודש אדר: שנת תקצ"ח לפ ק

הק' **אברהם יהושע העשיל** זל מאפטא פ"ק מעוצה

מודעה! דבר שכבר גלוי וידוע שכ"מ שמוכר צם סוס גוי פכו"ס וכדומה
סכוונס על או"ס מסומנים סקודמים אשר לא סאצינו צכצו"ת, אצל
לא כן סאומס צצמנינו סאנו מחויבים עוד לדרוש שלומס ולסחפול עצורס.

איסור השגת גביל! ידוע, ואנחנו אוסרים לסדפים סס סוס פכ"פ צמסך
עשיה שנים עד חוס שנה ממכרו כדי שלא יסיו
שלוחי מלכ ניזקין, ולססוממים ינעס ומליכס חצא צרכה מוצ:

א לדרקה בכל זה הנזכר למטה לא פחות מאחר השיבת ועש"ק ובשבוע פעמים.

ב להזכיר נגאסה ולהכיר השפלות שגרוע מכל אדם ומכל הצרכים וכן נזכר זה לדיך להכיר שפלותו מכל אדם ולא יכעס כלל על שום אדם אפילו אשר נשמש לו כי הוא עובד מומנו ככ"ל. וההקפדה כי המעציר על מדותיו מעצירין מומנו כל פשעיו לזה לדיך ועוד לזכור שהכל הוא מהצרכים כדאיתא אין אדם נוקף אלצו וכי אפילו מצעל צחירה כדאיתא צר"מ אלשיך ז"ל. ומעלצות ומחכופה. ומשקר ומרמה ומללכות על שום דבר חוץ מע"ז ומצטור תורה כלל כ"א לצעור צחיד אל הגדול מעל השמים עלינו ומשכחה לאסוב רעהו כמותו אהבה גמורה ומקנאה לשמוע צחלקו. ושלא לחסוד עוה"ז כלל. ומתאוות התענוגים להיות כפס שפלה תלמיד א"א ע"ה ומתווכחות מעשיו להיות צחלקו ככ מה דאפשר ומתווכחי אשה כלל לקור תאותה מחשבה ולא הרהור צענחא מזה וזה צא ומגדל פחד הצרכים ומשמחה צו כו"ש צמקום גילה כוי ומלשמוח צחלקות אדם אדרבא ללעזר צלחתו. ומנשון הרע זה לדיך שלא לדבר משום אדם כלל כ"א מהצרכים ומתווכחות לשבח מעשים קדושים שלו ומלשמוח צחלקות לכך חיצ והוא מ"ע צלדק תשפוט כוי ומלשמוח להחפלט על מה שצריך על כלל ועל פרט ומתחלוקת אפילו לדבר מלכות מללער שום אדם מהלצנת פנים ומלכות שלא לשם שמים ומלשמוח שום אדם כ"א לגמר השכחה לחצירו כי מוטב לעזור פעם אחד מלעזור על לא תשכח צכ

רגע כי צה תלך השכחה מלכו מפני אחרת צחורה וצחלות מלכות צכוד התורה כלל. ומתפארות כלל. ומחלול השם חלילה מלשום על צדו כלל צמקום ללכות אדרבא להצרכים לצוד הצרכים. ולמחול למוי שולע"ג על הצרכים ולא יתיירא מחלול ה' חלילה כי כן פירשנו מה דאיתא המרבה צכוד וממעט צכוד שמים חלילה צכוד שמים צמקומו עומד וכצודו מתמעט המרבה צכודו ומרבה צכוד שמים צכוד שמים ומרבה וכצודו ג"כ מתרבה וקשה למה אומר וכצוד שמים מתרבה ודאי כן אלא אומר שלא יירא שלא יהיה חלול ה' ע"כ אומר לא כן כי צכוד שמים מתרבה ולא מתמעט כמו שחלקו צמדקס גצי דוד המע"ה צפ"י צמדקס ע"ש ועיין מזה עוד להלן ולהזכיר מנינה שחורה עד הקלה אחרון. ומלשמוח כלל איך מחזיקים אותו. ומצקס שירה וכצוד. ולכבד צכדיו וכן הלוידי וכן אשתו יותר ומגופו וכן לקבל כל אדם צכד פנים יפות ולקצו עולו ולהחליכו עליו צנחת רוח וזה צכלל גמילות חסד לשמוע קיפודו אפילו צכדים יתיים אך שלא לשכוח את הצרכים כלל. וכן שלא לגלות מה שאפשר צלעדו ומנהכות צעוה"ז צלל צדכה וולוכור ש"ש לצעלה אפילו צלשוכיני. וולצדק צלל כוונה להשי"ת כ"א לזכור קודם על מה מצדק וצמחה ולהתפלל ולשבח ולחן צצושה מכ"ש צכוונה צלל עללות כי לחם עללות לא האכל ומלשמוח ד"ת צמקום ממוקף ומחלול שבת ומלשמוח ולשחות להנחתו ומלדבר צכדים צמלים חוץ ללירך

כרלונו ולחשוב ג"כ צשפלות עלמו צכל
עת שלריך עוד שגמרחי להיות לי
נושמות תמיד שלא לשכח שלא להקפיד
ולא לבעוס וכ"ש כי זה הכעס הוא
דבר נפסל צהיסק הדעת. וס"א לדבר
צלא יראה שמים עג כל הכ"ל יש להם
ענפים עד אין קץ וחכנית ולפעמים
לריך להחנהג להיפך כמו שאמר שהע"ה
רק יחשוב צבוראות הצוצ"ה ונפלאותיו.
ודאי לא יש זמן ביהיה אדם צטל וזה
כמו העולמות שאס לא היה נשגים
הצוצ"ה צהם רגע אחד ומהם היו הכ
צטלים כן האדם צזה הרגע כשאדם
צומשצב אחרת הוא צוודאי איני נקרא
מי חס וכלום

לשם יחוד קוצ"ה וסכינתה דחילו
ורחינו ליחד שם י"ה צו"ה
צימודה שלים צסם כל ישראל ולחקמא
סכינתא ונעפרה. הריני מוכן ומזומן
לכתוב מה בעזרי הש"י צ"ה נחש
ביציצות חצירים מוקשיצ"י נקולי והקוב
אליו צראשונה ההכלחי צפקוק חונתי
יונים ידצרו ורוב שנים יודיעו חכמה
אכן רוח הוא צאנוש ונשמת שדי חצנים
דאיתא צוהר דזעיר הגא רצ ורצ הוא
זעיר מי שהוא שפל צעיניו אפילו אס
הוא צאמת שפל גדול הוא רצ לפני
המוקום צ"ה דלל"כ וודאי הוא צלא
זה חסוב לפני המוקום צ"ה ומי שהוא
רצ צעיניו הוא זעיר צעיניו לומנה
אפילו אס הוא אדם גדול זה ידוע
מכמה ראיות שאין צהות לפני המוקום
צ"ה וראיה דאיתא צוודרש צזה אחד
עני ואי עשיר שוין לפני המוקום צ"ה
וצומשה כתיב חפלה לומשה וגם כתיב
חפלה לעני וכי וקשה הא לא הוי
דבר והיפוכו אלא ע"כ עני פירוש צדעה
ועשיר

ללורך צריאת הגוף ושומחת הצוצ"ה
ומלמלחות פיו שחוק צעוה"ז ומלהסתכל
צמה שאין צו לורך גבזה ומלשמוע
דצרים צטלים מה שאפשר צלעדו.
ומחמדה ונהרהר שום עצירה ורשע
ומה שהוא נגד רלון הצוצ"ה ומלהרבות
דצרים כי לא יחדל פשע. ומלשכות את
הצוצ"ה ופלחיו ומסדיו ומחמתו צ"ה.
ולריך לאשוב מאוד לדיקים הגם שזה
ג"כ הוא הניידות אך כשהיא צין צ"א
שסונאים את הלדיקים לא יראה להם
אהבה להזהר מוצרי שיחה עם אשה
צאשחו אמרו כ"י ושלל לדבר מה
שאפשר צל"י. ושלל לדבר כ"א צדצקות
הצוצ"ה. ושלל להניח רגע אחד המחשצה
מייראת הצוצ"ה לפחות ללייר אותיות
הוי"ה צ"ה ולזכור שהוא שם הצוצ"ה
וצ"ש ולזכור שהכל מוצים מונו אפילו
המשרתת זה לזכור לחשוב תמיד כן
מוילא שלא יצא לידי הקפדה כלל
ולקרות ק"ש תמיד ויזהר משינה של
שחרית להתגבר לקום ויזהר מלהשתכר
ויזהר שלא להיות שום אהבה והכלה
כ"א אהבת הצוצ"ה ולדיקים ודציקות
צו ועשות רלונו המוצ תמיד וליזהר
מאוד מעללות וצטול חורה ועצדות
הסי"ת וצפרנו ליזהר מחטוא צלשון
השכיח ולהתפלל ולחנן לפניו צכח גדול
ומחק רצ ולזריזות ושנירה וצמוקם גילה
שם מהא רעדה. ועיקר שלא למוש
מהאדם הצושה מהצוצ"ה שהוא לפניו
ומלאחריו ומכ"ה לית אחר פכוי מניה
ורואה מחצבותינו ומעלומות לצ וזה
לחשוב תמיד עכ"פ ולצוש מפניו צ"ה.
ולפעמים לחשוב גם ציראתו ומסדיו
ומחמתו ככ"ל ולפעמים צעומות שלו
וכן להשלים רלונו ללמוד ולעשות

חלילה ליתן לו כל חפצו וחסד לישראל חלילה כי אין הקצ"ה רולה ליתן עוה"י להיות עי"ז גרם אצילות עוה"י כי זה לא הי' טוזה אך מי שידע כן אפשר להיות לדיק וחסיד גדול. אך שידע מה שיענהו הס"י על הכל אפילו צניקים ונפלאות הכל הוא חסד אל לטובות ישראל ומה לפניו לעשות נסים הלא צריחת עולמות היה ניסים יותר מאלו וזוודאי כל אדם אפשר למלא לז' עונות כדאיתא אס כל עולם אומרים לך לדיק אתה היה צניק כרענ. ונקטתא אס כל העולם מחזיקו לדיק הוא לדיק והאיך יחזיק עלמו צסקר אלל האמת שוודאי א"ל שלל לחטוא כדכתיב כי אין לדיק צארץ כו' ומי שהוא כן עוז להיות פרנס וכדאיתא צדקע"ה צמזמור ה' לא גזה לצי כו' וכפירוש המדרש צפ' צמדצר יעו"ש א"כ גם לשפל שצפלים מי שהוא צומן טוזה הצורא צ"ה ועוסק בתפילות ותחנונים וידע האיך הס"י עונה אפי' צענת שפלות גדול מאוד כ"ל צחקדו הגדול שרחמי על כל מעשיו כי צכל צר שאין אדם עוסק תמיד אינו מצין הענין כי אינו דומה שמישה לראי דהיינו מה שאנו מאמינים ויודעים ע"פ תורתנו הקדושה לגוף שידעים צעלמינו על ידי תפלותינו והצנתינו ויחלנו אל ה' שהוא עונה תמיד כי אס מה שהוא טוזה גדולה שאינו עונה ע"כ מי שידע כן אפשר לו לגלות סודות הסודי ויפעול ניסים ונפלאות ע"י לטוזה ישראל ולסיות אהבת הצורא צ"ה צלצו ויראתו כאחד הגדולים אשר צארץ אפילו הוא שפל שצפלים ע"פ מדותיו וחקאיו ועונותיו שעשה ומה שהיה

ועשיר צדעה א"כ אפי' עני היפוך מומסה זה לעומת זה וודאי הוא שפל אכנסים תפלתו מקוצלת צכל אס הוא עני צדעתו גם כן וטעמו כי הנה הצורא צ"ה צרל עולמו להיעיז לצרואו והנצקסים טוזהו ומי שהוא שפל יותר לדיק טוזהו יותר וכיכר ענוותנותו ית"ש צמקס גדולתו יותר וצלצד כשייעיז לו הצורא לא יחזיק עלמו צצב"ל זה לדיק כ"ל יזכור שפלותו שהסי"ת עושה כן טוזהו לחיצי' צטוצו וחסדו הגדול זה הוא הטעם שאין ממנין פרנס על הציור אלל א"כ קופה של סרלים תלוי מאחוריו. פירוש פשוט שהוא שפל צע כיו אפילו שהוא שפל צאמת כנה צממע שהי' שאלו מדריגה יותר מדוד כדאיתא אתה שאלו והוא דוד ככ"ל. והטעם שאס הוא שפל צענינו לא יתגאה צצב"ל שיענהו הסי"ת ליתן לו כל רלונו יענהו המקס צרחמי כל מה שירלה לטוזה ישראל כי זה הוא פי' פרנס המפיק רלון מה' כל לרבי ישראל והוא מפרנס צזה. זה הוא טוזה יותר להיות פרנס כי מי שהוא שפל ולא נתגאה צצב"ל שיענהו ה' כי מכיר שפלותו ויהי' יכול הסי"ת לעשות טוזה לישראל כרלונו להיעיז לישראל המלפים טוזהו וצצזה יש קיום עולם. ומשאי"כ אלו הי' מטיצ לרשעים ליתן חפס חלילה היו מאצדים העולם חלילה. והמקס צ"ה רולה צקיום עולם על כן כאמר צראשית צרל צצב"ל ישראל שנקראו ראשית. וכל הכ"ל הוא אמת. וא"כ אפילו אס הי' הפרנס לדיק וחסיד גדול אס תצא לו גאות צצב"ל זה שיענהו הסי"ת שאין לו שפלות להכיר תמיד שלל יתגאה אינו יכול

וגשמת שדי תציתם פי' להשומעים ומנו
וכן פירשנו שמעו כי נגידים אדבר פי'
שמעו ומנו והעו אצותם אלי כי אני
אני רולה לומר מה שידעתי כ"א מה
שיושפע לי מהשי"ת עבורכם וזה מיקרי
נגידים לשון נגיד ונפיק ע"כ לריכים
אחם לשמוע לי ואהי יכול לדבר ומעין
הנ"ל פירשנו הפ' מעלה נשיאים ומקלה
הארץ פי' אפילו מי שהוא שפל אנשים
השי"ת מעלהו ומנשאהו וכן הפ' מקימי
מעפר דל וכו' להוסיפי עם נדיים
פי' המומשיכים שפע לישראל צדקתם
עם נדיים עמו הפועלים צדקתם וזמה
שיכולים לפעול להשיב צדקתם להיות
עמו כדכתיב המהנדסים צעם כנ"ל

הנה צפי' צהעלותך צפוק ראשון
דבר אל אהרן כי אהרן נקרא
שושבינא דמטרוניתא וידוע שמטרוניתא
הם שני שמות קדושים וזה הרחמים
והדין וכן נקרא כנסי" כי כן כל לדיק
נקרא כשהוא עוצר ה' ומהנה ממילא
אורז גם לישראל וואד כי מי שהוא
אורז לאז אורז גם לזנו ממילא
מעלה עבודת ה' של ישראל שאינם
עוסקים כ"כ צירא ומהנה להשי"ת
ומעלה המיין נוקצין של כנסי" להקצ"ה
וממשיך שפע כ"ק מיין דוכרין לכנסי"
וא"כ השכינה שורה עמו כדי שתהיי
לו כח לפעול יותר צעוצ וידוע
שהשכינה נקרא דבר שאין מלך זלא
עם כלשון דבר אחד לדור וזה הוא
דבר אל אהרן אח"כ אומר ואמרת אליו
צהעלותך כנ"ל פי' כשתרלה להעלות
כילולות וכן להחזיר צדקתם מישראל
נקרא מעלה אותם אל מול פני המזרח
כי המזרח הידוע למעלה אור שצעת
הימים שהוא פנימות של המזרח הטורה

ומדיין

גרוע יותר אפשר לו יותר כי נקל לו
להכיר שזה הוא רק עובדת הצורא
כנ"ל ולריך להיות הכוונה צדקתם לכבוד
הצורא צדק הוא ולש"ש כאשר שמעתי
מאת הרב המגיד מראוונא זללה"ה
אפילו המלך שאל צעלומי היינו אם
כוונתו לש"ש צלצד וודאי עונה ולא
ישיצו המלך צ"ה ומנו פירוש לא יצא
לאדם גאון וזה למוסך לו וזה שיהי
שצ מהמלך הכנ"ל כי הוא כאלו עוצר
עבודה זרה כידוע וזה פירשתי אמרתי
ימים ידברו היינו מי שהוא לדיק ויש
לו ימים הרבה כידוע שימים שאלם
עוצר זהם המוקם הם נקראים ימים
אפשר משום שעוקק צדקתם וכל המלות
הם צלל התורה שצאים מהתורה.
והתורה נקרא אור ע"כ נקראים ימים
כדכתיב ויקרא אלהים לאור יום אמרתי
דוקא ימים ידברו חדושי תורה ורוב
שנים כמשמעו. היינו זקנים יודיעו
חכמה אכן רוח הוא צאנוש היינו
אפילו רוח הקודש הוא צאנוש פירוש
שפל צעיניו כי תואר אנוש הוא גרוע
מכל שמות אדם לשון אנוש. מי שהוא
שפל צעיניו ומיחל להשם יתצדק מושיע
לו אפילו מה שלריך לזה ניסים ונפלאות
כי צה נעשה רלין הצורא יותר שפי'
רלוני צצריאח עולמו נהיט צצרואיו
ומי שהוא גרוע יותר לריך העצה יותר
וכיכר צה עובדת הצורא וגם לא צא
לו צצציל זה גאון וזה גם כן פירוש
הפ' סוף מעשה במחשבה תחלה כי
כתיב נעשה אדם ומי שהוא שפל צעניו
מבל אדם יכול להשיג רלון עליון שהוא
תחלת המחשבה וגם אם אדם חקר
גם זה יכול להשיג ולחדש חדושי תורה
כמו שלריך להשומעים ומנו. וע"ז

על יריכו וכו' וכן שים ידך תחת יריכי ועוד לשון סילוק כמו עד דיצון לשון צגד עדים יכילאל ועד פרחא דהיינו הגאולה מפתח לאדם ע"י יראה וזה שהוא מפרח את האדם ומרוממותו. וכן מזה היה צא ללשון הרע ועשן לרעה פורח אם כצד נסתלק מן האדם כן נקשה הוא אם לא כן לא.

עוד על פסוק עת הזמיר הגיע כי הנה כתיב חי חי יודוך כמוני היום אז לצנים כו' שהנה כשאלהם נרחם על צנו ואורצו אם הוא לדיק וצנו עוצ מעורר ג"כ למעלה רחמנות ואהבה עלינו כי אנו נקראם צנים נמוקם צ"ה והוא אצינו כדכתיב וזה אומר חי חי כהקצ"ה הוא חי העולמים ואנו כשהי"ת עוננו נקראים חיים. (כי יש לנו מעין עוה"צ וזה אומר חי חי דהיינו הקצ"ה וישראל צימד יודוך אם כמוני) כדכתיב ואחם הדצקים צהי חיים כולכם היום דהיינו גם צעוה"ז אנו נקראים חיים כי יש לנו מעין עוה"צ וזה אומר חי חי דהיינו הקצ"ה עם ישראל צימד יודוך אם כמוני שאני לדיק אז לצנים יודיע את ישראל דהיינו יחצר וידצק את ישראל לשון ואדם ידע אל אמתך אשהו שורשנו כדכתיב תתן אמת ליעקב

והנה איתא יונה אינה מנחה את צת זוגה ע"כ אנו נקראים יונתי וגם המלכות נקראים ככפי יונה וע"כ קודם שלא נח את העורב ולא אצה שהיה חושדו צצת זוגו כידוע ע"כ שנת את היונה שאינו ממיר צצת זוגו ואינו חושד כי כל הפוסל צמומו פוסל העורב שיומש צתיצה כידוע ע"כ חשד את נח לזנות משא"כ יונה וידוע שתוכים ויונים אחת

מדינן שאיני מתערינן שם כי תיכף נמתקים שם והוא החכמה העליונה הנעלמה הנקרא אין כי גם שם שייך שם ימים כדכתיב ועתיק כו' כן לריך להעלות כל הנילוות וכן ישראל שכללם נקרא עצמת הנרות כי נר חלקים כו' וזה הוא קשה מאוד ע"כ כתיב ויעש כן כו' פירש"י להגיד שצחו שגן אהרן שלא שינה שהעלה כן והשצעה נרות הכ"ל ידוע שהם כללם השצעה רועים והשמונה נסיכי אדם וחשיצ"ג"כ לפניו כ"ל שמומו על שורש עוה"צ לשון לשון ללדיקים ודו"ק.

עוד מפורש יותר בדרכ זה כי אור שצעה הימים הכ"ל שם הוא חקדים גדולים המנורה המורה ודינן ולריך כהמתיק הדינים ולהמשיך שפע ממש ולא את הרשעים שונאי ישראל וזה אומר ויעש בן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרותיה פי' השייכים אלי' ע"כ לא כתיב העלה הנרות ע"כ אומר שצחו של אהרן שלא שינה הגם שהיה צחשד לא הניח להחפשט החשד אל שונאי ישראל כ"א העלה נרותיו דייקא

שם פי' וזה מעשה כנ"ל כי מנורה העלולה תורה ומע"ט שנקרא אור ונר אדם שמועלה כן ומאיר צלדקתו לעולם נקרא מנורה זה אומר וזה מעשה המנורה מוקשה זה פי' השוצ' וסיגופים עוצים צכוונה ובה יעבורה נקרא זה עור י"כ להזדכך הגוף ע"י יראה האל ויזעזע מפחד ה' ומחדר גאונו ממילא מזדכך הגוף והוא נקשה אחת זה כי יראה ה' זה איקרי כדאיתא צזוהר וע"י היראה עד ירכה שנהחלק האווה נשים שנקרא ירך כדאיתא צא"ש חרצו

אחת הם כ"א זה זקן וזה ילד זה
אומר עת הזמיר הגיע דהיינו קלידות
הקליפות ושוכחים וקול התור וזה שהוא
דיוק לצורא נשנע ואינו נמיר אותו
צאצא אחרת נשנע צאצאנו שהוא
חלים מלד הגוף שלי

עוד גול על ה' מעשיך כו' דהנה
אתה צפוק היום גבותי את
חרפת מלרים כו' שאמרו רעה נגד
פניכם פירוש הערלה נקרא רעה כי
לדיק נקרא טוץ כידוע ע"כ אינר היום
גלותי הסרה כפירש"י ע"י הפריעה
שנחגלה העטרה כידוע לשון פירע רוא
וצזה י"כ גול כשון גילוי תעלה אל ה'
מעשיך עונותיך על י"ז יכירם ונוך
ויכנו ממשצותיך לא יצללו עונותיך
ממשצותיך או יותר נראה דאחא אני
יודע ממשצתי שאני חושב עליכם צית
ישראל ממשצות עבד לתת אחרית טוץ
כו' כ"א שהעונות מעבדים זה אומר
ויכנו ממשצותיך שהקצ"ה חושב עניך

וידי צנכוע הארון כ"ל איתא ט' לטולא
דגברא קשה מדליתחא כי הלדיק
נקרא גבר שהוא נשפיע טוץ לעולם
וועלה נעשים טוץ של ישראל ונשפיע
שפע וכל רלונו רק לעשות נחת רוח
ונהשפיע תענוג להצורא צ"ה כציכול
ומי שחפץ צע ה"י נקי נוקצא כי רולה
להיות לו תענוגים לקבל תענוג ונוקצל
נקרא אשה כידוע וזה אומר טילטולא
דגברא קשה מדליתחא כלומר שמי
שאינו לדיק גם שנוקע וועלעל א"ע
אינו כ"כ היק כמו טילטול הלדיק
הנקרא גבר כי מנצל ע"י ומיורה לשמו
וכן מדביקות הצורא שקשה כ"כ כמו
ששנע אומרים ונעט חת השם ר"ל
הדביקות צבירא צ"ה עיד כ"י טילטילא

דגברא קשה מדליתחא פ"י שאין לו
אשה והשכרי צלל אשה ידוע וזה שהוא
קשה עוד כ"ל מדליתחא כשהלדיק
נוקע מוכרח השכינה כציכול להיות
נע ונד וידוע שהשכינה אשה יראת ה'
שמונה ניצעת יראת ה' נאדכ וזה
אומר טילטולא דגברא קשה מדליתחא:
וכן גבי שצבא נוסמא א"כ חזר
צתסוצי וזה השכינה עמו וכן י"ל ויהי
צנכוע הוא הת"ח שהתורה צו מפני
טעמים הכ"ל צפירי הענש שהשכינה
נשעת עמו ע"כ אמר קומה ה' השוכן
עם הלדיק עייר אזה צנוקס אחר ע"כ
הלדיק ויהי להיפוך ויפילו איציק לה ות
הם נעים ונדים כ"ל כידוע שזה נעומת
זה עשה אנקים כשזה קס זה נופל
וכן הלדיקים והרשעים כן זה היפוך
זה כשהלדיק נחים הרשעים נוקעים
ויהפזרים כו' וכן פ"י אהרן ה"י אהב
שלוט ורודף שלום פ"י איהב שנוט
לעוצים ולאשר אפשר שיהיה טוץ
וצזה היה רודף שלום לשונאי ישראל
כי כשזה קס זה נופל ונעלה כשעשה
שלום אלל ישראל יתפרדו כל פועלי
און וצנוחה יאמר כשהלדיק עם ה' נח
לא יהיה הלדיק ערוד צדך ויתפלל על
ישראל להחזיר הפושעים צתסוצה וזה
יאמר וצנוחה יאמר הלדיק שובה ה'
רצות אלפי ישראל ע"כ נועז שיכות
ויתפלל על ישראל שתשרה השכינה
עמו שצנצו צתסוצה כמו שאפשר לפרש
שובה ה' כו'

בפ' אבות ר' אליעזר אומר יהי כבוד
חצירך חציב עליך כשנך ואח תמי
נוח לכעוס כי כתיב ה' ל צעיר ואני
ארא צנוחאי כי הנה כה העונות
העוצים דירשים טיב לישראל וכן
הלדיקים

כי נתחלה עליה צרכו הפשוט לצרוא
עונם כדי להיטב לצרואיו שלא תהיה
נהמא דכקופא כידוע והצין מחכמתו
איך לריך לצרוא והאיך יתנהג למי
צחקד ולמי צבצור ולמי צרחמות והאיך
לריך לשוח שונאיו ולעשות ניסים
ולהשפיע שפע טוב ולהיות השכינה
שורה עמנו להיות עלינו עול מלכות
שמים ע"כ נקרא מדות כי הוא מדה
שלא יתפשט החסד לאחר אין ככון לו.
וכן פירשנו על קוסיות הרב ש"י צעשרה
מאמרות כנ"ל כדי להפרע מן הרשעים
כו' הלל הצריחה היה להיעיז לא להרע
ועכ"פ היה לו להתחיל צליחן שכר טוב
ללדיקים כנ"ל ואמרנו דהנה ידוע
שהתקין הקצ"ה מונותיו של אדם ואח"כ
צראו הכין קודם שלא תהיה מניעה
מעשות רלון הצורא וא"כ היה מוכרח
קודם להבין שלא יוכלו הרשעים למנוע
הלדיקים מעשות רלונם. ע"כ היה קודם
להפרע פ"י למנוע האור היינו החסד
מהרשעים שלא יוכלו לצדד את העולם
ואח"כ תהיה אפשר ליתן שכר טוב
ללדיקים וא"כ אפשר עליה דעתו לצרוא
צמידות הדין להיות מתוח מאוד על
הרשעים הרולים למנוע מעצדות ה'
שלא תהיה להן שום הרמת ראש. ראה
שאין העולם מתקיים פ"י העוצים
שנקראים עולם כי העולם עומד עליהם
כמו שנקראים ישראל תצל. שיתק מדות
הרחמים והנה הצי' אינה נקראת מידה
כי הוא א"ס אצ"כ יש זה שערס
ללורך התחתונים. וכן צחכמה שהיא
א"ס יש נתיבות להשיג מננה מה שהוא
ללורך העולם והי' החכמי מפני העלמה
נקראת יוד של שם הוי' צ"ה שהוא
התגלות אור הא"ס והצינה שמקבל

מחכמה

הלדיקים נקראים עוזרים לישראל
נתפלתם זה אומר ה' לי צעורי פ"י
צבצלי צעורי ע"ז ואני אראה צפונאי
מה שהיה מעותד להיות לי שום לער
אראה זה צפונאי כמ"ש ואתן אדם
תחתך א"ת אדם אלא אדום כנ"ל וכן
פירשנו על ויפרקנו מלרינו פ"י הוא
פורק אותנו צפונאינו שנותן תחתיו
דהיינו מלרינו צא שהוא פורק אותנו
בל"ח פ"י שהאלי' מדה חסד לקיום
עולם גי"כ לריך להיות החסד לישראל
שמוקיימים העולם ולא על הרולים לצדד
את עולם חלילה כ"א אין לדיקם
חלילה אין עולם וזה י"ל טוב ה' לקריו
פ"י טוב להיות ה' ללדיקים המיחלים
אליו או לקריו היינו ישראל כולם
מיחלים אל ה' ואיך יהי' לנפש היינו
ללדיק שהוא צעל נפש יהי' לו תדרשנו
לטובה על עמו והנה יש לדיקים
המזקקים גשמים על שונאי ישראל כמו
חצוק שכתוב ויקרא אר"י על מלכה
כי היה רולה לראות תפלתה של צבל
כידוע ואותו לדיק נקרא עושה מריצה
כמו שאיתא בחקוני זוהר ריב ומכנה
וכן שערס הרים את ריב ה' פ"י ריב
הוא רבו וידוע שכתוב חנה אין לי
פ"י הוא מתאונן שאין לו חיתה על
שונאי ישראל ואמר מי יתבני שמי
דשית אפשרה כו' י"ל מי נקרא לדיק
כידוע יפעל כן צתפילה או מי נקרא
תשובה כי הנה התשובה צא מצינה
כי כשאדם מציין שלא טוב עזו את ה'
הוא טב צתשובה וגם הש"י הצי' שליך
לרחם על הצריות ואם לאו א"א לקיום
עולם ע"כ הקדים תשובה שיועיל אחר
בל העצירות וזהו כמי תשובה קדמה
לעולם כי עולם חסד יצנה ומקד מדה

זאת זכרון

עוזר לה, כנ"ל ווי יתכני שמיר כו' שאומר הסי"ת הלדיק יתכנו כנ"ל ויגו' עוזר ללדיק לפענו כן אומר צחפילה יהי כבוד חזירך דהיינו ישראל שקראנו ה' ריעים וחזרים חזיר עליך כשלך חקנו' צאומתינו שהיה כבודינו לכלימה ואל תהי נוח לכעוס דהיינו להיות כועס ענ שונאי ישראל שלא יהיה נוח לזה

פ' אך עוצ לישראל חלקים לצרי לצצ **פ'** לישראל אך עוצ הוא לישראל סיהי' צדין לצרי לצצ סיהי' עושי ולונו כמו שנקראו כצאים איש חלקים שהיו מושלים צדין למה שהיו רולים על מי שרלו הסתימו הדין ועל מי שרלו לא הניחו כשלוט עליו הדין. משה ר' מאיר אומר כל העוסק צתורה נשמה זוכה לדברים הרבה דאיתא מה אומר קוצ"ה צהאי שעתא אומר קא חייד ואמר כלחוני צני פ"י צכל אדם מתקבל חוץ וצנו אומר כלחוני צני משא"כ אדם אחר מאן דזכי לזולכא לשדויהו לציצר ואיתא פ' לא זכיתי שתאמר יל"מ צלילות פ"י לא כלחתי וזה אומר העוסק צתורה לשמה לשם ה' הוא הדיצור אשר הוא עונו צבלות מעלים ונותקנים ע"י התור' היינו לשם ה' זוכה מכלל לדברים הרבה וכן פירשנו על צבא מזהב אצא מי שהוא בין האוהצ למקום צ"ה מכלל לאצא להקצ"ה כציכול שהוא גוזר והלדיק מצטל הגזירה כידוע

פ' שלח כו' שלח לשון המשכה שלח תמושוק אליך חכמים לדיקים צתפלה וצכוונות ועי"ז יהי' קירוצ הגאולה ויתורו לשון התרה את ארץ כנען כו' שלא תהי' מקור צ"ד הרשעים

פסוק נפשינו כליפור נמלטה כנ"ל וגם הסי'

מחכמה שהצין כציכול ע"י חכמתו ה' ה' להחנה צצריאות עולם וצקיומו נקרא ה' של שם כי הוא ללודק עולם הנצח' צה' שלו האחרונה ועוד יש עעס מפני שנקרא תשובה יאמרו צגמורא כדי סיהי' עייל צהפלה צצה' כי למטה לא מסתייע מילתא כידוע ועוד שרריך לאדם ה' צחי' נשמה כידוע שיצוא הצריאה מכה אל הפועל להשלים רלון הצורה והכל כלולים מעשר ע"כ יש כו"ן סערים ועוד יש עעמים ע"כ נקרא תשובה צגיומתי' כ"ו כידוע צחקוי זורר על מי ירפא לך וכתיב ושצ ורפא לו כי התשיצה רפואה לנפש וגם לגוף וומילא וע"כ מועיל לכל תשוב' אע"פ שומלכותה דארעא כעין מלכותא דרקיע ואלל מלך צו"ד לא מועיל כי זאת צאמה קודם לעולם כי עולם חקד יצנה ומחקד ולוטה נקרא עולם והציה הוא שורש של עולם ואפשר לחדש כי לזשל כשאדם רואה צצנו שמתנחם על הרעה או שנהפך כאיש אחר לריך להחנה עמו צמודות אחרות ומחקן כל מדותיו לעשות לו חקדים יותר צאיה אופן ולהכות שונאיו יותר וכן כל כיוולא צזה ע"כ נקרי' תשובה שהוא הצניה. ע"כ משם צא רפואה שמשם כל השוגים לחקן כי כל הצריאה צא משם לחדש ולחקן מה שנתקלקל גם אפילו חיים צא משם כי ממוקם עמוק צצה יותר כי לריך צריאה חדש' לריך הרלון לזה סצות כל הקיצות וכן גם מונוי לריך לחדש המזל וכן צני ע"כ אומר ווי יתכני שמיר וסית כו' דהיינו אלס שצ צתשובה וכן לפי הכ"ל י"ל רצי פ' מה שעושה נריצה למעלה כציכול לכבוד הצורה כמו צצקוק אלו עוזר נעזר צהסי"ת כמו צצקוק שהסי'

אלוף צינה כדאיתא בשבת צפ"י הדרכי
הוא לשון למד. וכן דעת הלומד יודע
ע"כ נקרא מגדול שהוא דבר עליון
המל"ל מכל רע כו"ש ומלט את העיר
בזכמותו כמו מגדל הפורח באויר צמי
שפורש מעפריות וגשמיים וכן אור
אחיות אור יוד פי' של הירא הנקרי
יוד כידוע שמקבל מכל העשר ספירות
וגם השורש הוא יו"ד ראשונה של שם
זה י"ל מגדל הוא חצ"ד ככ"ל עי"ז
משיגים עוז התורה הנקרא כן שם השם
הקוד ממנה שהוא שם הגדול זו ירוץ
לדיק ככ"ל ונשגב ממילא שניצל מכל
לזה כידוע זה אומר שיר למעלות פי'
למד מעלות ע"י השיר למקום צ"ה וכן
הוא ע"י התורה וכן שיר לשון הסתכלות
כי מי שמתחיל להש"י על אודות הלמד
הכ"ל משיג מעלות הלמד דהיינו חצ"ד.
ואם צא לו גאון וזה אשא עיני אל
ההרים לשון התרוממות ויודע אני שהיא
שפל מאוד כעוצד עי"ז ושאר עונות
והספלות שזה הוא מאין שנעשה צעיניו
כאין יצא עזרי זה י"ל נפשינו כלפני
ממלטה לשון התפשטות הגשמיים ככ"ל
פורה באויר ואינו חושש לעוה"ז ממלטה
מפח יוקשים כי משיג המגדל הכ"ל
ופי' מל מעצירות שצא לאדם הדבורים.
וכיון שא"א צלל עצירות דאל"כ הי'
צא משיח כדאיתא הי' יומא רבה
במערכה ואיצטוב כמה כו' ע"כ אין
אדם ניצל צכל יום רק אשר הוא
בהתפשטות הגשמיים ע"כ כלל יחזקאל
מהם כדאיתא בנחמא וזה אומר ממלטה
מפח יוקשים הוא הרשעים וזה פועלים
שהפח נשבר שגם הרשעים אינם יכולים
לחטוא ולא ע"י ישראל כ"א ואנחנו
ממלכנו. ועו"ל דידוע נפשינו הוא
הלדיק

הפי' שיר למעלות אשא עיני אל
ההרים להנה כתיב מגדול עוז שם הי'
כי הנה חפץ הקצ"ה להטיב לצוראיו
כן ראוי להיות חפץ הלדיקים להיות
חסדים וטובות לישראל הגם שלדיק לנו
גבורות על הסונאים להכניעם ולעשות
נקמות לא תהי' הכוונה כ"א לטובה
שלא יצטלו ולהיות טוב לישראל וידוע
שבדולה הוא חסד וזה אומר מגדל עוז
פי' הגבורות צא מהם חסד זה צא מהם
הי' הוא התורה שכל התורה שמות ו
של הקצ"ה זו ירוץ לדיק להנה העוצד
מאחזה הוא רץ כלפי כדכתיב והחיות
ללוא ושוב ללוא מגדל האחזה ושוב
מגדל הפחד מהי' וכן כתיב לך מלכותך
ארוץ כי תרמיצ לבי היא האחזה ואלדס
שאינו הגון כ"כ לדיק להשתמש יותר
ציראה כי מאחזה קרוב לצור גדלות
ע"כ אומר זו ירוץ לדיק ונשגב שאינו
מש יזה. וידוע שיש מגדול הפורה
באויר זה הוא פי' הלומד נקרא כן כי
למד הוא שלשה ויון הוא חכמה צינה
ודעת הנמשכים למטה להמחכמי' הכולי'
להחכים כמו ששמעתי פי' מהרצ המגיד
מראונא ז"ל יהי חכמתא לחימיון פי'
הכולל להחכים ועוסקים לשונה והנה
מי שפורש עלמו הוא מגדל הפורה
באויר (מי שהוא פורה באויר) שהוא
בהתפשטות הגשמיים פורה אליו המגדול
שהוא כמשך מצינה למה שלדיק לעשות
מתצוקן ע"י חכמה שבו וידוע האיד
לעשות והנה המצינה הוא מקבל מהחכמה
ובשמתצוקן בזכמותו מוליד דעת האיד
להתנהג צמה שהוא רולה וכיון שהוא
דבר אחד כמשך מהללון שרולה להתנהג
ומה צא ככלל באות אות אחת והוא
למד כי חכמה אולפך חכמה וכן צינה

הלדיק של הדור הוא נפשינו שכלול
 ומהרה וישראל כמו משה הי' כלול
 אנכי רצוא וע"כ הלדיקים הם אלהים
 את ישראל מאוד ומוקריי נפשם עליהם
 באהבתם אותם כמו נפשם כי הנה
 כלולים ומהם והם חלקם. זה אומר
 נפשינו כליפור הגם שאנו בגשמיות
 אעפ"כ צרכותי נולטה דיינו הליפור
 הנ"ל ומה יוקשים וגם הפח נשצר ולח
 ע"י יסורין כ"א ואנחנו נולענו. עוד
 בחלים ציד גבור כו' כי הנה הגבור
 שיש לו חלים צידו ומגיבים צעדו ויש
 לו תועלת מהם כן מעלות נעורים הם
 ציד האדם שעושה תשובה עליהם הם
 לו לתועלת לעצודת רש"י אשרי הגבור
 אשר מילא את אשפתו מהם דיינו
 אם מכיר שפלותו גם אחר תפוצתו
 עליהם אינו נחמא ע"כ כתיב לשון
 אשפה גם הוא לשון נחמק שלהם כידוע
עוד עלו זה צנגז כו' פי' כי האדם
 לריך לגמור צדעתו שיעצוד הש"י
 גם אם יעדר מכל דבר וזה נקרא הש"י
 כמ"ש זה אלי הנה זה אלוקינו וזה
 אומר עלו זה צנגז לשון ארץ הצנגז
 נחמני לשון כגוז מכל עוז יומיך וזה
 ועליהם את ההר פי' מילוי עם כ"ע
 כמ"ש ההר הטוב הזה גם כתיב ארץ
 סרים וגבעות ומה שלא כתיב עלו לזה
 כי צאמת עולים אל הש"י עם הש"י
 כי הוא המעלה ומה מלא כל הארץ
 ויחא מה שקודם כתיב עלו ואח"כ
 ועליהם כי זה יומיך ומילא ככ"ל
 זכשתעלו ותהיי צדיקות הצורא צ"ה.
 ועוד אפשר לפרש צפשינות עלו זה
 צנגז וכו' ועליהם את ההר הם עולמות
 עליונים שהם הר גבור ורליהם משה
 את הארץ ומה הוא תשובה ואת העם

כו' החזק הוא כו' כי תצינו שכל
 גבורתם הוא כאין ומה תחיראו ומה
 וכן הועעו היא אם רצ. כי הם וועע
 כלל נחשצין נגד עולמות העליונים
 ומה הערים הם הלדיקים אשר הוא
 יושב צהנה דיינו הצורא אשר הוא
 שוכן צקצם כי לריך להיות צימד כמה
 לדיקים ולהתפלל צליצור הנקי ערים.
 הצומחים פי' שיש להם מחכות פרקליטים
 שנקראים עצור המלך שעושים. אם
 צומצלים דיינו צצולרים ומועעין המלות
 ומה הארץ היא הגוף אשר הוא יושב
 זה השמיכה הוא פי' אם הלדיקים
 אשר הם מרכזה לשכינה אם עוסקין
 צחלות הגוף. אם רזה. היט זה עץ
 דיינו שומזיק א"ע ללדיק שנקרא עץ
 ואם אין שומזיק עלמו לאין אם תשיגו
 וזה והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ
 תעלו גם בגשמיות למעלה לרלון
 הצורא צ"ה

בפ' נשא כה תצרכו את צ"י כו' פי'
 כה נקרי השכינה כידוע תצרכו
 אותה עם צ"י. אח"כ אמור להם יצרכך
 כו' עו"ל כה תצרכו דאיתא צפירש"י
 שמוע ישראל אתם קרצים היום. אפילו
 אם אין לכם רק מלוא שמוע ישראל
 תליתו צמלחמה כן גם כאן י"ל כה
 צרכות כ"ה אתוון דיחודא תצרכו את
 צ"י. אמור להם אמור הוא שם דבר
 כמו זכור שמוע פי' ראוי לאמר להם
 יצרכך ככ"ל יצרכך פי' יעשה אותך
 צריכה להיות שפע עוצר ע"י הן לענין
 נפש והן לענין שפע גופני: וישמריך
 יומין לך מקצלי שפע טובים פי' כי
 שמוע הוא נוקצא המקצלת (ולא תצוא
 השפע לצולה שומעתי) הוא צכלל שמירה
 יאר הי' פניו אליך פי' יאר הי' פני
 הלדיקים

לדלדקים הנקראים פניו כדליתא צוהר
 כשקצלו פני ר' שמועון זלה"ה אמרו
 נקצב אפי' שכינתא דהיינו שישמחם
 המוקים ויקצב מפילתם ויתן שאלתם
 צקצב פנים יפות. אליך פירוש להשפיע
 לך. ועי"ז ויחנך יחנך אותך ה' לעבודתו
 ע"י העוצות שיעיז לך ע"י רלון הלדיק
 שיעשה לך ככ"ל כו"ש יוניך פשיעה
 לקצב שצים פ"י יונין ה' פשוטה להשפיע
 חסד להלדיקים עי"ז מוקצב שצים כי
 רואים שטוב לעבוד את הש"י בזה העולם
 דלנ"כ הוא נסיון גדול ואנו מוצקים
 אל תביאנו לידי נסיון ועוד פ"י בזמן
 אחר יאר ה' פניו פ"י כי יש עולם
 שנקרא הש"י באתו עולם א"א פ"י כי
 הפנים נקרא רלון עליון כי להיפוך
 חלילה הקתרת פנים נקרא דין חלילה
 והחזרת פנים אלינו נקרא רחמים וחסד
 והנה יש דברים שלריבים ואלד נקיום
 עולם ואי אפשר בלעדס חלה אותם
 הקצ"ה צעולם שנקרא א"א כדי שלא
 תהי' מניעה ע"י שום חטא והוא צני
 חיי ומזוני שאינם תלוי' בזכותא אלא
 צוהלא שהוא צעולם שנק' א"א כי אי
 אפשר בלעדס שלריך נכו להחזרות כמו
 שגשגע לאצותינו וכן הוא ללריך קיום
 העולם ואחד מישראל נקרא עולם ואלא
 וכן חיי וכן מזוני ויש עולם שהצורה
 צ"ה נקרא צו ז"א כי שם יועיל זכותא
 ג"כ ולפעמים צאותו עולם כציוכל אין
 הפנים מאירים וכשיש זכות וכן יש
 עתים מוקגלים ע"י שמואיר הש"י מעולם
 א"א על עולם הנקרא ה' יואור פניו
 מוקצלי' אנו כל ויני שפע ובחוכם צני
 חיי ומזונא. וזה י"ל יאר ה' פניו אליך
 ישא ה' פניו הנה עי"פ רוב רשעים
 שונאים ללדיקים ומקטריגים עליהם

פ' קרח והנה פרח מטה אהרן י"ל
 והנה פרח לשון עושה פירות כי
 אהרן

אשרן בקרא הלדיק העובד משהזהר מעלה הויין כוקצין של כנס"י להצורא צ"ה ומשפיע מהקצ"ה שפע לכנ"י כנ"ל והנה הלדיק מוכיח לצ"ח וכן ע"י עזרתו להש"י מציא מהרורי חסודה צלצ צ"י כידוע וכ"ש חלמידים שע"י שמוקצלים ממני תורתו צשכל שלו וצומחשצתו שצבתורה שמוקצל מרצ מוקצל ממנו גם אור מנספו ומרלוכו ותשוקתו. וע"כ אמרו אס הרצ דומה למלאך ה' לצלות כו' ואס-לאו אל יצקשו תורה מפיהו כ"ל הוא רשע וודאי מחלקלקל ממנו שמוקצל כי מוקצ: ממנו שפלותו ותשוקתו הרע ומה שאומר יצקשו כו' ואס לאו אל יצקשו כו' משמע א"ל הוא צעלמו אומר ישמע ממנו (כדי שלא לציטו) ואפשר דוקא לצינוני דהיינו שאינו דומה כו' אל יצקשו וגם לריכיס לשמוע ממנו אס הוא צעלמו אומר כי תורה היא. משא"כ אס הוא אפילו רשע אס אפשר להשמר ממנו שלא לשמוע תורתו צאופן שלא יחצי"ש לריך לעשות כל התפעלות כי ח"ו שמוקלקל את השומע מאוד מאוד כדאיתא צ"ל הלכות ת"ח וזה אומר והנה פירש מטה אשרן הוא הטיית אשרן הלדיק כנ"ל שומע את האדם עדרך היות לדרך החיים עושה פירות זה אומר פרה. ואומר ויותר מזה יש דהיינו ויולא פרה וילץ לין כנ"ל ויגמול פ"י להיות גדול צעצורת הש"י שקדים הוא כער שמתחיל צנערותו. או פשוט אס שוקד על הדבר וכפ"י הראשון שומעתי קידם. מדרש הפי צוקר יליץ וחלף על מם דאיתא עלטולא דגצרה קשה מדאיתחא פ"י אס היא צלא אשה ירלח ה' זה אומר מדאיתחא פ"י אס

צלעדה משא"כ אס זוגא עילאה עמו כדאיתא צזחר אפטר להיות צהטלטול טובה יותר מצצית. ועיין לעיל מזה פ"י על פסוק ואמרת עליהם צהרימכם כו' פ"י כי המתענה מוקריצ להש"י חלצו ודמו ושניהם נקרא חלצ כי חלצ נקרא דבר שהוא מן המוצחר כמו ואכלו את חלצ הארץ פ"י כשתחענו ותרימו את החלצ המוצחר ממנו מן הגוף כי גם הדם הוא המוצחר הוא הכפס וכחשצ ללוים. תהיה המחשצה רק לדציקות הצורא ולא לצורא גאוס מחתענית כי אין הש"י עמו כידוע. וכן אין להיות שום עלצות ע"י התענית כי אין השכינה שורה מתוך עלצות. וזה אומר וכחשצ לכו"י שע"י התענית יהי' כחשצ כהדציקים צו יהי' לשון וכלו דהיינו המלאכים והלדיקים הקדושים שאין להם תלות גשוניות וסחם לשון דציקים שאומר ואינו אומר למי דציקים כי ידוע כי אהבה שהוא תלוי צדצ צטל דבר צטל אהבה כי ע"י שהוא להוט אחר אכילה כשהוא שצע אין נו יצוד תאוס לאכול וכן גצי הנואף אחר העצירה ע"כ אומר לשון הורה לו"י וודאי צאהבה שאין תלוי צדצ הוא דציקות הצורא צ"ה ושיה"י צשומח כי טוב לצ משהה תמיד ג"כ כוונה על שומח הצורא צ"ה והדציקות ע"כ אומר תמיד כי משהה ממש א"ל תמיד כי אס לצ משהה ולא משהה גופו וז"ל כתצורות גורן וכתצולת יקצ כמו שומח משהה תמיד שנקרא לחס ויין ע"כ אומר גורן ויקצ ואכלתם אותו פירוש דציקות הצורא צ"ה זה תאכלו ששהנו מזיו השכינה הוא תענוג עליון מאהבת הצורא צ"ה. וז"ל צכל מוקוס פ"י תלות הצורא

זאת זכרון

טו

פי' הנוסח שצטטתם הוא שר מלכים
שהוא מיוחד שצטטתם כדליתא צספר
שערי אורה ודוק

פי' ויקח קרח לשון קרח וי' שהוא
קרח שאין לו מידות טובות הוא
חובב יחוס של אציו ויקח קרח וזה
שהוא צן ילד (ע"כ ה"י לומר צן יעקב
כי נסתמא גם צנה חשד) ודחן ואצרים
נקחו צדעתם שהם צני אהליאצ וכן
און צן פלת שהם צני ראובן שהיה
צבור ויקומו לפני משה ואהרן אינו
אומר שום יחוס

פי' על פי צית יעקב אש כנ"ל כי
יש לדקדק שאומר צית יעקב אש
כנ"ל צית יוסף להצ' צלל למד לומר
לאש וללהצ' וצית עשו אומר לקש
וי"ל דהנה כתיב ויעקב איש חס יושב
אופלים ללמוד תורה ווי' שעסק צתור
תמיד ולא צדציקות ציראה ואהצ'ה
לחשוב צדומות אל ולעשות רלונו
ולגרס תענוג לעולמו עליונים נקרא
יעקב שעוסק צנה שהוא לצוש של
הסוד וכן פי' וי"ש אל תיראי תולעי
יעקב ויחי ישראל כי וי' שעוסק צפשו
התורה נקרא תולעת שאין כמו אל
צפה יעקב לשון עקב כי הוא סוף
היודיגה כמו שאיתא צקי הישר של
ר"ת וישראל נק' ישראל שהוא צדציקות
הצורא צלל לצוש כי הגם שאורייתא
וקוצ"ה כולל חד הוא צהסוד ומגולה
מא"כ צהפשו הוא מלצוש וסוף הסוד
הוא כפשו ע"כ אומר אל תיראי תולעת
יעקב ויחי ישראל דהיינו שאתה רואה
שם אנשים שהם ישראל ואתה אינו
כן כי אני מויעך ורחוק בו' כי התורי
מכשיר האדם להיות לדיק חסיד יב'
וכאמן כדליתא צצות אצל עיין אינו

הצירא צ"ה כי כל לשון בלחה נפשי
אתם וציתכם פי' המקצלים מכה נק'
ציתו זו אשתו ומקצל נקרא אשה כנ"ל
יהלמני לדיק חסד פי' כי איתא צבתר
דוד ציקש להולמו ולא הולמותו
וכן הוא לשון יחודים והשפעות כמו
צטט צטיסין וי"א יהלמני לדיק הוא
הקצ"ה חסד אצ"פ שאיני כדאי כן
מקש כנס"י ולא יוכיחי כדי שאשוב
כ"א יוכיח צחכמה שיתן צלצו ע"כ כתיב
יסר צנך וכן כי את אשר יאהב ה'
יוכיח וכאצ את צן וכו' וכ"ל כי ידוע
שחכמה הצורא צ"ה נקרא אצא כמו
שראיתי צטל"ה הקדוש ז"ל מוסר דכתיב
כילס צחכמה עשית הוא אצ לכל וידוע
שהשפע מוסר נקרא שמן ראש כי ראש
הוא חכמה כי על חכם גדול אומרים
יש לו ראש טוב כי חכמה צומח צינה
צלצ ועוד כי הוא ראש לכל האלילות
כי רלון העליונה היא בעלם ותחילת
המחצצה הוא צחכמה ע"כ אומר ויוכיחי
שמן ראש ישעיה לי חכמה ולא יצלצל
צורס חכמהי כ"א אדרבה יוסף לי
ע"ז צצורשו וי"א אל יכא ראשי אלא
יוסף לי גלי' ואם מוסר שנותאווה
להתפלג ואם ייעיב על מה להתפלג
וי"א ותפילתי יהיה דרעותיהם עג שאר
הצוראים וכן אפשר ותפילתי צרעותיהם
לעשית רעות צצוכאים נעשית נקמה
צרשעים

פי' וממור שיר של יום שלישי אפשר
לומר שקאי עג השמים שנ עוצדי
גלולים שנקראים אלקים ה' ישפוט צהם
על מה שומלעים את ישראל ונושאים
פני הגוים כי ישראל נק' עני ורשעיה
וגם דל ויחוס והעול עומד עלינו ע"ז
אומר יווענו כנ"ל כאחד השמים תפולו

לדיק כ"א ונכשרתו להיות לדיק וכו' וכו"ש שאינו צאחר הנדריגות חסיד וישר כו' כ"א כמו שתינון מכשירו לקבל טוונאה ואינו טווא כ"א יצוא טוונאה ויגע צו ויטווא ע"י המכשיר כן להצדיל גם באן וי שעוסק צחורה לשמה כל העולם כדאי הוא לו כו' ונכשרתו להיות לדיק כו' כשידרכוהו ויעזרו לו לז' וילמדוהו כמו שפי' גם ר"מ אלשיך ז"ל ע"פ חמוקי יריכך כמו חלאים מעשה ידי אונן פי' העוסק צחורה על הירכים פי' ציציצה הם חלאים שלריכים לידי אונן האיד להנהיגם לעשות כלי מהם כנ"ל ע"ל כי החורה נקרא חס כה דברי כאש וכן העוסקים אותה הם כולם חס צקצם ולריך לפנח צה שיעצר החס וילהצ צהם אהצת הצורא וז"א צית יעקצ פי' שאינו לוואד רק תורה כנ"ל הוא צלח להצצה וצית יוסף הלדיק אשר חפלו לעשות כ"י להצורא צ"ה כשון נחת ירידת רוח הוא הכלון כי וי שכוונתו צכל לעשות כ"ר גורם ירידת השפע אלילות מלמעלה וזהו כלון הצורא צ"ה להשפיע ולהיטיב לצוראיו וזה הוא צאונת כ"ר לפניו י"ת וכל מה שמושיך שפע מתולא המוקור מלמעלה כו"ש הרצ הר"מ אלשיך ע"פ וצן כסינ חוגת אנו ע"ש ע"כ אותו לדיק נקרא יוסף כי גורם שמוסיף שפע צהמוקור עליון משל לחינוק שיונק כ"מ שיונקיותר מתולאים הדדים וכשפוסק לינק יצם החלצ טצדד וז"א וצית יוסף להצצה וצית עשו פי' הכולה להיות לו מענוגי עוה"ז וצוזה נקרא לא איתענגא מדיליה קרא לכל מענוגי עוה"ז מקט"א והנה שומעתי מר"ן סיחי כשה"י רולה להיות לו צלצו אהצת הצוצ"ה לתפילה וכיולא

צו ה"י זוכר נו אהצתו ש"ס לו וכן נכל אדם כשנזכר וזה שהוא אהצ צנים שלו אומעותיו ששמה צהם צזכר מתעורר צלצו מפאת האהצה אשר הוא צכח ונולא אותה לפוענ ואח"כ כשיזכור נפלאות הצורא צ"ה נפלאותיו וחקדיו צא האהצה הגדולה נהצורא צ"ה ש"ס צו כל האהצות וכל ההנאות וכן ראיתי מהרצ המגיד מראוונא ו"ל והנה כשרולים להצעייר צהעלים ואינם יכולים לדלוק כשהאש אינו רק צכח ולא צפוענ כי צכל יש ארצעה יסודות וצרעלים כת האש צם יותר ולפעמים אינם יכולים לדלוק מציא"ח קש ופחמי ויזעיירים קודם הקש וכשמתחיל להתנה צתיק מדליקי' עלים צה או כר כן כאן וצית עשו לקש כוואר מענוגי העוה"ז הוא לקש מה שהקש מועיל גם זה מועיל כמשל הנ"ל ומתחילה לפעמים עוצ להחחיל להתלהצ ע"י הקש מענוגי העוה"ז ואח"כ כשיתלהצ צתיק ידליק וזה הבר הוא הנשמה כידוע כדכתיב כר אלקים נשמת אדם

בפ' חוקת זאת חוקת התורה דרנה שומעתי מהרצ מראוונא ז"ל פי' ע"פ אף ידי יקדה ארץ וימיני טפחה שמים טצכל יום וצכל זמן לריך לאדם יראת ה' לפחות ולא תזיז מעיניו וצשעת עצודתו לריך להיות גם אהצת ה' וכן צכל זמן ש"ס מדריגה יותר וז"א ידי הוא שאללי יקדה ארץ כשאדם הוא צמדריגה קטנה היסוד הוא שלא יחטא מיראה וימיני טפחה שמים כשהוא צמדריגה יותר הנקרא שמים להיות לו אהצה. והנה היראה הוא כוקצ' כי היראה שאדם מתיירא ומתציץ מהצורא צ"ה כי איתא צגמי למען תהי יראתו על

וחדצק אליו העולם שהשי"ת נשפיע
 הנקרא עוז ועי"ז יפק רלון פי' נמשך
 צנים מומל העניון הנקרי' נולר אותיות
 רלון כידוע ומשם צאים צנים וודאי
 לדיקים אי נמי גם פשוט ויפק רלון
 פי' מה שרולה להפק דהיינו צנים כי
 בזה מי"י. מה' דהיינו זרע צידך הי'
 מצריכה העליוכה: והנה אלס אלס אהצ
 מאוד ללדיקים עוז לו לעצודה הי' לכמה
 ענינים שהוא קשה לו לצדו ועי"י
 התחצרות עם הלדיקים נוח לו כי יש
 לו דציקות צרלונס העוז זה אומר כי
 מלאכיו כי לדיקים נקראים מלאכים
 כמו צאהקן הכהן כתיב כי מלחך הי'
 לצאות הוא ואיתא אלס הרצ דוונס
 לנולאך הי' לצאות תורה יצקשו מפיהו
 וי"א כי מלאכיו י"א הוא הלדיקים
 י"א לך ייחזר לך לשמך צכל הוא
 הלדיק דרכך להיות כוונותיך ציווג
 שלך לש"ס דוונס לכל הוא לדיק שאינו
 פוגם צריתו כלל ודרכיך לשון דרך צצר
 צענמא ולשון דריסה כמו דרוסה איש
 את עוד י"ל ויפק רלון מה' הוא מולא
 הרלון מה' אפילו אלס הי' רלון הצורה
 צ"ה לגזירה קשה ר"ל או להיעיץ לרשע
 אשר עוז שלא להיעיץ לו כי צאצוד
 רשעים רכה הוא מפיק רלון מה' כמו
 שפי' הגמרא צשעת גאווה לפירוש אחד
 המיוחד שהלכה כוונתו אלליו צצ"ע:
 פסוק הנה לא ינוס כו' פי' הנה לא
 ינוס הש"י אפילו תכוונס אין לפכיו
 ועי"ז לא יישן האדם כי שומר ישראל
 לשון נוקצא שומר את האדם להיות
 ישראל שלא יבטל צהכ"ל ר"ל מעורר
 את האדם משנתו כשלריך לכך כנ"ל.
 ועוד פי' הנה לשון מומן צעולם הנה
 לא מי שהוא אינו צהעולם שהוא
 צהחפשות

על פניכם לצלתי כו' זו הצושה ע"כ
 הס' ישראל צייסנים ורחמנים וגומלי
 חסדים כי אנו צני אצרהס ילחק ויעקצ
 ודוקא מה שאדם מתיירא ומחצי"ס
 מהצו"ה אי אפשר לעצוד אותו עד
 סנותן הש"י השפעות האהבה וחשק
 לעצודתו הוא כעין דכרוקצא שמהירא
 שיש נו גורס שצא לו השפעה וחיות
 וחשק להודות ולנלס צגניות ולפאר
 ליולריו אח"כ צאים הפחד ואהבה
 גדולה אח"כ צאים התצונכות והשגת
 רוממות אל יותר צשעת עצודה תיכף
 ונפול הידא הגדולה והאהבה והרלון
 ליתקור הנפ"ל אליו ית' יותר זה אומר
 זאת היא הידא הגדולה חוקת התורי'
 היקוד של התורה כי חוק הוא היקוד
 שלא לעצוד ולללח חוץ מגבול התורה
 כמ"ס חק עולם ולא יעצוד הנה פירשנו
 ימלאהו צארץ מדבר פי' צגשמות נקרא
 (מדבר) ארץ מפסיק לישראל עי' הדיבור
 לצד ואין לריך תפלה אך לריך גם
 דיבור כי עוה"ז צברא צה' כידוע וידוע
 שהוא הדיבור כי יש הי' מולאות הפה
 כתיב מלא אשה מלא עוז ויפק רלון מה'
 כי שומעתי מהרצ מועליחוצ שיתי' שאמר
 שהש"י צרא את האדם להיות נשפיע
 והאשה תקבל מומנו ואם כוונתו ציווג
 שלו להענוג שלו ואינו מתקדש צשעת
 תשמיש נעשה הוא מקבל הענוג ואשתו
 נשפיע ואין ראוי לשנות צריאות הצורה
 וכן פי' צענין זה איש אל כל שאר
 צשרו לא תקרצו לגלות כי שארו הוא
 אשתו לא יתי' כוונתו לגלות ערוה.
 והנה מלא לשון סיפוק כמו שפי'
 התרגום על ימלאהו סיפק לרכיסון כו'
 ז"א מלא אשה אלס הוא מקפיק את
 האשה ואינו נעשה מקבל מלא עוז

שהוא המנהג עינים חסות ועינים
ומונחות ומילא מיישר ונחשבותיו כראוי
והוא

פ"י השני נחמיר יחד ואומר חיות
אש מווללות פי של ידבר כ"א
ע"י החיות של התורה והתנהגות חסות
הצורא צ"ה ויראחו הנקרי שלהבת י"ה
שהוא אהבה ויראה שהוא מן י"ה החיות
שג אדם תוכל פי של ידבר עד
שיצא לו החיות הגדול והתלהבות
שהיא החיות אש צעלונה מווללות ועכ"פ
למיכס להתנהג כדיעה הראשונה כג"כ
לא פחות וצמחא זכרות נשומע לכאורי
כדיעה שני שאומר שראוי להיות התורי
צאיונה ויראה צרתה וצזיעה הוא עכ"פ
הקריאה צלצור והדרשה צלצור

פ"י ע"פ צא חסות שרים כו' כי
הנה שומעתי מהרצ המגיד ויראונו
ז"ל פי המורה לשון וחסות הלצנה
ויהר איני זוכר גם נא הצנתי פי
(גפ זה) צא הוא השפע הגדול
התנוי צמח כי צא הוא חיים חיים
כדכתיב צא חיים חיים וכו' חיים
לשון מול שכול תמיד מן לצנן
הלוצן עליון כידוע צע"מל"ך וזה אומר
לפי הנראה צמחא המלמד לאנוש צנה
צא השפע הוא המול הכוזב חיים
הוא חסד חיים כי צני חי ומזוג לאו
צמחא תניא כ"א צמחא הוא רלון
הענין כידוע וכולם נק' חיים כי מי
שאין לו צנים חסיד כמות ר"ל וכן עני
חשוב כמות וכן גם צמח ודאי ע"כ
נקרא צא חיים חיים ככ"ל חפרה
שרים כפסוקו שרים הם הלדיקים ע"ז
פירשנו ג"כ צמחא כפישראל גורמים
יחד שנות הו"ה אדכ"י ג' נטרי' וואן
רצון יש מושהג ללדיקים הנקרא רצון
ומילא

צמחא שנות שרינו חושב עניני
העולם יום ולא ייטן פי שרינו משהג
הצורא לצורו וזה שהוא גורר כציכול
ויכוס לשון נאום צלסון גמי נמתי
פ"י אשת חיל כו' מי שהוא מקבל חיות
אך ואיזה חיות כי יש חיות גרוע
כמו שאיתא הרולה למות ימי עלמו
ע"כ אומר חיל ח"י למיד לי הוא חצ"ד
כולם דבר אחד והמשכה שלהם נקרחו
שלשה וזין צמות אחד ולשון למד כן
נקרא ליווד כיוו שאיתא חל"ף צינה
ואללפך חמנה כי הלומד לריך לו חצ"ד
יצא נהם ככ"ל ומי שהוא כן מי ימלא
יכול להיות לו הרהורי תשובה בכל עת
שרולה נהמטיך ולהחזיר בתשובה כל
מי שרלה רחוק ופנינים מוכה מי
שמוכר איתא היא רחוק מפנינים שגם
מוון אין לו אש כוונתו הי' למוון כי
כן הוא לשון מבינה ע"ל אשת חיל מי
שים לו אשת חיל דהינו לרקת שיש
כה חיל מלאכים הנבראים ע"י מעשיו
הטובים כידוע מי ימלא כולל לו מושהג
לדיק נקרא מי כידוע וסוף הבקוק ככ"ל
הנה איתא חמול עינים חסות וגינים
מווללות כי הנה האדם לריך
לראות שלא יהיה לו שום פניה אחרת
צמורה צפרע צשעת שהיה דורש ומחדש
לא יצא לו שום גאון והתפארות וזה
יכסצא לריך לשחוק ולהתייבץ וזה היא
חסי"ל גיוטריא מנצית כדאיתא צמחצי
הארי" ז"ל ויולא מצינה ומגין מהקליפות
פי צמחין זה ג"כ כי כשמוצין אדם
ונוחשצ ומתישצ צדעתו הוא מתנהג
כן לתקן נדוהיו ודצוריו שלא יצאו
לצטלה שהוא יודה שאינה הגונה ולא
יצא דצוריו וחכמות נדוהיו ע"י יתכונן
החידושים לצטלה חלילה וזה הוא ע"י

הנשקפה כו' כי רגליו יורדות מות ר"ל עו"ל הנשקפה לשון הכאה כי צוה שאלם שפל צעיכו היא ונכניע הכוחות של המדבר אפילו שהם קליפות קשות מאל ואפשר שעי"כ נמי ה' צמד צדדי להכניעם צשפלתו וז"ל ונשקפה על פני הישימון ודו"ק ועו"ל צלשון הכ"ל ששונעתי כי הכה הכותן לחצירו ואינו מקבל הוא מתצייש הכותן והנה מי שדעתו שפילה עליו יכול לקבל כל מיני שפע מהש"י אם לא יתגאה צשציל זה ככ"ל צדק צ' וז"ל צאר השפע חפרוה שרים פ"י מתציישים אותו שרים המצויקים עלמם לשרים. ברוה נדיצי עם הסרנסי' צאמה :

פ"י הפ' ה' שומריך ככ"ל דאיתא הקצ"ה מחווג זיווגים וידוע שזכור ושומר צדיצור אחד כאמרו והנה זכור היא המשפיע שזוכר להאקבל ליתן לו כל לרכו ומקבל נקרא שיר ששומר ומלפס מחי חנתן שפע הטוב ועוד אם יש לו מקבל טוב מי שרולף להשפיע ומשפיע חמיד אם יש לו מקבל טוב שומר את השפע. שלא תצא שפנו לצטלה וזה י"ל זכור ושומר צדיצור א' כאמרו מי שהזא צאחדות כאמרו פ"י כלהצו כמו שפירש"י על את ה' האמרה יכו' עשוני חמיצה א' ככ"ל וכן צגמרא ע"כ צדיצור מי שמתנהג צציקות הצורא צ"ה נקרא אחד כלהצו צחי' מקבל ומשפיעו לפי שגורם צדיצורו שפע עליון להשפיע לנכס"י ועי"ז יש להצב ואחדות צין המשפיע למוקבל. וז"ל ה' שומריך שומר שלא תצא שפע שלך ורעד לצטלה ומחוג לך זיווגך וכן משל עצד ה' ללך פ"י לשון ויכללו את מלרים ורוקנו מרוקן

ומחילא הוא טוב לישראל כי מי ששקול בכמה מישראל נקרא רצ לשון הרצה ציחד כח"ש ושרע"ה היה שקול ככל ישראל וע"כ הלדיקים אהבים מאוד את ישראל ומלמערים מאל צלרתם כי הם חלקם ג"כ וטורסם ככ"ל ומטעם הכ"ל נקראו לדיקים שרים וכן צשציל שגזרים ומקיימים כמו שרים ברוה לשון קני' כמו כריתי לי שקורין למכירה כירה כידוע וז"ל ברוה נדיצי עם הכותנים לדקא ומקיימי הכנסית אורחים וכן מתחדצים להיות טוב כמו המתחדצים צעם ככ"ל קונים אותו שפע צמחוקק פ"י צהלדיק הנקרא מחוקק ע"י תפלתו צאותיות נקרא חקיקה. וצמשענוחם שהם חכמי אורייתא וממדבר שומים אי"ע כמדבר לשון ענוה או שציתו כמדבר כדאיתא ציוצ צן לרויה אינו קונה השפע הכ"ל כ"א נתן לו צמתנה כי הכותו צעין יפה כותן ולא המוכר [וממדבר] וממתנה כחילאל פ"י יורש המוחין ועטרין מעולמות עליונים מהצורא צ"ה. כי כשאצות ומתחלקים למעלה והצנים ממלחים מקום אצותיהם יורשים מה שהיה לאצות וזה הוא כחלי אל ומכחילאל צמות מתעורר גאווה אח"כ כשאלם נח מהעצודה ולפעמים גם צנתיים כי האדם הוא למטה כשעולה מעלה כילולין והם צחוק הקליפה מנוצשים ע"כ צא גם גאווה ועוב לזכור שפלותו וכילאל ע"כ ומצמות הגיא אשר צסדה מואצ הוא צחקל תפוחין כו' כי צמכמה יסד ארץ ע"כ אמר מואצ כי מה שצשתה היראה ענדה לראשה ככ"ל ע"כ כשרואה צצא גאווה לריך לחשוב יותר יראה ואהבה צא לענוה צצראש היראה וז"ל ראש הספגה

מזקקן את כילולותך מהסמ"ח ולא ע"י יסורים כ"ח על יד יומיך

פ"י ע"פ אומר שומר אתה צוקר וגם נילה כי השומר נקרא לדיק כדליתא שהם נטורי קרתא ע"כ אומר שומר הלדיק אומר אמירא בעלמא ומקוים תיכף וזה שרולה הן להטיב ללדיקים לאשר הוא אומר לה טיב להם וכן לעשית נקיה צגוים וז"ח כשאמר שומר אתה צוקר ללדיקים וגם לילה לרשעים אם תצוין צעיו גם הרשעים עשו תשובה כ"ל:

פ"י ע"פ ווי זה האיש כו' יורנו צדק יצחק כי ידוע ילכו של אדם מוגבר עליו בכל יום כ"ל כ"ח הקצ"ה עוזרו אינו יכול לו ע"כ כתיב וצחרת צחיים כ"ח אתה תצחר צחיים למען תחיי אתה וזרעך פ"י תעלה גם כילולות שלך הנקרא זרעך כי אינו אושיעך אם אתה תצחר וז"ח ווי זה האיש פ"י האדם שהוא ירא ה' כי הלא יורנו צדק יצחק כי הסי"ת יורה לו צדק יצחק: **עוד** פ"י ע"פ ווי צבם (שומע) ירא ה' שומע צקול עצדו אשר הלך חסיכים ואין כונה לו יצטח צבם ה' כו' דידוע שהתשובה נקרא ווי וז"ח אם יצבם הרהור תשובה אינו אלמד לתכס שתהיה ירא ה' ולא זה צלצד ומקשיק כי אם לריק ג"כ שומע צקול עצדו כו"ש ויאמינו צה' וצומה עצדו כיון שהאמינו צה' למה לריק עוד וצומה עצדו אלא ג"כ זה לריק מאוד דכתיב השוכן אתם צחוך עומאות ע"כ אפינו כשאדם בתאוות אחרות אפשר להיות ירא ה' אך אם יש צו תאוות אחרות ויקל לעלמו וכדאם לו היתירים כדליתא צספר הישר לר"ת ז"ל

וכן צלח זה הלוקח שוחד אפילו לזכות את הזכאי אסור שנתקצצה דעתו וכדאי כמו שטוב לאדם שכתן לו מכ"ש ללורך תאוות עלמו ע"כ גדול שמושה יותר ולימודה שומעם אדם גדול נודע לו האות צבם ע"כ גם שומע צקול עצדו קאי על ה' הנזכר לריק להיות גם זה ווי נקרא עצדו שריק לשומע צקולו אשר הלך חסיכים פ"י שהולך ומחי הילה"ר כדליתא צוהר ע"פ זה יהוא שפל צעיניו ז"ח ואין כונה לו אך לא יצטח צו כי הצטחון יהיה צבם ה' וישען צאלוהיו אם יש לו יסורין הנקרי צ"י זו השם הנזכר חלקים וישען יותר וצטחון שיהיה אלהים לייחד שמו יש עליו וכן דקדקנו מה שאמר לפעמים ארור הגבר אשר יצטח צאדם ופעם כתיב טוב לחסות צה' וצטח צאדם ושמע שגם צאדם אין רע לצטח כ"ח צה' טוב יותר. כי הכה זה לעומת זה כי יש אדם לדיק ויש להצדיל אדם צליעל וצאדם רע צוודאי ארור הגבר הצומה צו ואפילו צהלדיק שכל ישעו הוא ע"י הסי"ת וודאי טוב גם לצטח צו אך טוב יותר לחסות צה' שאינו כ"כ כמו צטחון מלצטח צאדם הכ"ל וצלח זה כתיב הציעו אליו ונהדו כי כשאדם מייחל להסי"ת מאיר לו כ"ל: **פ"י** ע"פ לא צמשים הוא (פ"י) התורה אינה צמשים לצד) דידוע תשובה מאלהה כתיב עליו כי גדול מעל שמים ומיראה עד שמים ע"כ אומר לא צמשים היא פ"י התורה אינה צמשים לצד כי חסדך ר"ל התורה הנתינה צימין לאמור שראינו לאמר להתפלל לה' להתארות וכייחל אליו לנו הרהור תשובה שלימה שתעלה עד כסא הכבוד למעלה מהשמים

וכן איתא כוזלות חכמה של מעלה
 תורה כי כזיכול נסדק ונצקע החכמה
 להיות הנוצלת מומנה תורה ומה שאמר
 לשון מלפנך פי' אפילו צלל רעותא
 דליצא כי אם כמו עוף שוולפנך אז
 אין הידים ידי עשו וקשה הלשון כפול
 הידים ידי עשו ע"כ וודאי שפי' הוא
 הידים קאי דלעיל הקול קול יעקב
 והידיים אם אין קול אז ידי עשו ע"כ
 מפרש קודם על הקול שהוא תפילה
 ע"כ אומר תפילה צחי כנסיות ועל
 התורה אינו קשה לכתוב קודם קול
 יעקב ואח"כ הקול פי' על ציהמ"ד
 ואח"כ על צקכ"ס כנ"ל כי אלו כן
 הייתי קורא למה קול יעקב לפעמים
 והידיים ידי עשו חלילה ע"כ לריך לכתוב
 כמו שכתוב ע"כ גם מפירש קודם צחי
 כנסיות והנה רש"י ז"ל פי' על צלעם
 שהוא תפס אומנתו ע"כ צא המלאך
 אליו צחרצ וכן היה קופו שנהרג צחרצ
 ע"כ כן י"ל כאן כי כתיב צקיסחן ויכהו
 ישראל לפי חרצ וצלק לא ידע הפי'
 שיש לנו הקול והידיים ע"כ כתיב וירא
 צלק את כל אשר עשה ישראל לאומרי
 פירש גם צתפלה וגם צחרצ הוא לשון
 כל אשר עשה הוא גם צחרצ אומר
 צדעתו הם תפשו אומנות עשו ע"כ
 ציקש עליהם מי שיצוא עליהם צפה
 הוא צלעם אך האמת יש לנו גם שניהם
 וכשיש לנו הקול אין להם גם אחד :
פי' על גמרא כתיב כי ששת ימים עשה
 ה' את השמים כנ"ל וכתיב ויכל
 אלקים ציוס השביעי אלא מה היה
 העולם חסר ומנוחה צא שצח צא מנוחה
 ומדקדקים מה תירצו והר"מ אלשיך תירץ
 מה שתיירץ וי"ל דהנה איתא הקצ"ה
 צונה עולמות ומחריצן וזה י"ל כדי
 לעשות

בי מי נקרא תשובה יעלה לנו השמימה
 בי השמימה נקרא למעלה מן השמים
 כמו הצט, כל השמימה כמ"ש הרצ
 סר"מ אלשיך ואם היה נאמר כך אז
 יקשה לנו פי' יראה צפמרים מה שלריך
 לו צעקין זה או ילמדנו לשון לקח טוץ
 או וישמיענו אותה ע"י מוכיחים טוץס
 שיזמין לנו ונעשני עוי"ל לא צממי' היא
 שאפי' שכל שצפמרים ואפי' עם הארץ
 יכול לצוא לכל המדרגות וידוע שתלמוד
 חכם נקרא שמים ע"כ אומר לא צממים
 הוא דווקא כי אם אפילו צעם הארץ
 כנ"ל כדי שלא יתייחסו מן הרמזים
 השפילים לאמר מי יעלה וכו' על כן
 מושיע השמי"ה לשכל כוונתי :

בפי' צלק כתיב וירא צלק כו' דהנה
 כתיב הקול קול יעקב וגו' ופירשו
 בגמרא צומן שקול יעקב מלפנך צצחי
 כנסיות וצצחי מדרשות אין הידים ידי
 עשו וקשה דלמא תמיד כן קול יעקב
 ידי עשו ועוד יש לדקדק מדוע אומר
 קודם צחי כנסיות אדכרא ראוי לומר
 צדך לא זו אף זו וידוע שקדושת
 צהמ"ד חמור ונראה לי דקשה לשון
 כפול הקול קול. וכן הידי' ידי כו'.
 ע"כ מפרש צצחי כנסיות וצצחי מדרשות
 וידוע שתפילה הוא צעולם התחתון
 כי כתיב ואני תפילתי מרווח צה'
 אחרונה הנקרא מקצב כי המתפלל
 רואה לקצב מה שהוא מתפלל וצפציל
 שהוא גם צדיצור ויש ה' מולאום המה
 על כן נקרא ה' על כן אומר הקול
 הוא צצחי כנסיות היא תפילה וקול
 יעקב הוא תורה כי כתיב ציעק יושב
 אובלים של תורה וכן יעקב הוא אותיות
 יצקע כדאיתא בכתבי האר"י ז"ל אז
 יצקע כשחר אורך וידוע דתורה אור

אחדות אחד זה הוא צבצת וע"י מלוי
 של לדיק שנקרא ג"כ צבצת זה י"ל
 דקשה כי ששת ימים עשה כנ"ל וציוס
 השציעי מולא מן הכל וכתיב ויכל אלקים
 ציוס השציעי כו' עשה אותם כלל א'
 ע"ז וחרץ וזה ה"י העולם חקר פ"י
 העולם השציעי לשון ה' עולם הנק' ה'
 מנוחה הוא היחוד הפענוג צא שצת
 צא מנוחה כי נפעלים יחודים כנ"ל
 (שייך למעלה) כתיב ושצ ורפא לו כי
 מצינה הוא תשובה ורפואה ע"כ אמרינן
 זוכא רפואות כי אימא נקנא זכורסיא
 כי כתיב ויצרא אלקים את האדם צלמו
 וכו' הוא אלקים חיים הוא צינה כי
 מתחלה דו פרלופין נצראו וע"כ אמר
 ויצרא אלקים את האדם אשר למטה
 צלמו צלם וי"ו הנקרא דבר צלם
 אלקים נקרא ניקצא צרא אותו כי הוא
 א' (ע"כ נאמר לשון יחיד צרא אותו
 כי הוא אחד) ע"כ נאמר לשון יחיד
 צרא אותו צלמו צלם אלקים כי הם
 ציחד דו פרלופין אח"כ זכר ונקצה
 צראם כי נכסר ונעשו שניים כידוע
 והנה כתיב לשון צריאה ונקרא שנים
 אדם הוא ישראל כו"ש אתם קרוים
 אדם כי נשמתם של ישראל הם מצריאה
 והם מרכזה וכסא להשי"ת וכתיב ויצרא
 אלקים הוא אלקים חיים הצינה כלל
 דאלי"כ מדוע כתיב צלם אלקים הלא
 הוא צלמו כי אלקים צרא אותו אלא
 הצורא ה"י צצח"י אלקים חיים וצלמו
 צלם וי"ו כנ"ל פ"י השי"ת הוא יחיד
 ומיוחד ומרוב אורו והעלמו לא היה
 אפשר לכו להצראות ולקצל אורו ושפעו
 הטוב כ"א ע"י השתלשלות צעולמות אין
 מקצר וגם הצדוקן צחכמתו לצוא כלוכי
 הטוב להיעיז מכה אל הפועל וידע
 שלריך

לעשות סימן לתשובה כמו שצנה עולמות
 והחריצן ואח"כ חזר והתקנים כמו
 שחיתא צוקוצ"ל וזהו והאנץ היתה
 תהו כנ"ל ויאמר אלקים יהי אלקים
 חיים יהי אור הוא חקד כי עולם חקד
 יצנה הוא אותיות צינה כי מעם ה"ה
 צינן העולם וגם ידוע כי אור הוא
 חקד כידוע (וע"ל כי כוונה פנים לתורי)
 וכמו שעי' הצינה היה התיקון כן
 בתשובה מתקן אדם מה שהיה קודם
 חרב ומת וכן אפילו גם הגוף שהיה
 חולה ומתפא מעם כו"ש ושצ ורפא
 לו רפואת הנפש ורפואת הגוף צומשמע
 תלוי צינה כנ"ל. וי"ל עוד צפטיעות
 כי הנה חיתא שיתא אלפי שני הוי
 עלמא וחד חרוב פ"י הוא ששה קלוי
 כי עולם חקד יצנה כנ"ל ע"כ אמר
 שחא אלפי כי כל מידה כלול מעשר
 ועשר מעשר עד אלף [ועוד צציל
 ששורש המידות הוא מצינה וכן מוכנה
 וידוע דחיתא אלף צינה וגם אללפך
 חכמה ע"כ נקרא צלסון אלפי] וחד
 חרוב פ"י עולם א' יש שהוא עולם צפ"ע
 כי הששה הכ"ל הם עולם א' כנ"ל
 והשציעית עולם לעלמה אך היא מריצה
 אין לה מגרמה כלום כו"ש בתקונים
 ויקרא אלקים ליצנה ארץ מה דמות
 יצנה קרא לה ארץ לאפקא איצין וזרעין
 וזה כ"ל צונה עולמות ומחריצ כי
 לפעמים נקרא הששה צלסון רצים וכן
 גם שלמעלה צכל העולמות שצונה
 ומחריצ ומשפיעין צהעולם החרוב זה
 לשון והחריצן מציאן לתוך החרוב. וכן
 י"ל צונה פ"י משפיע להם חקד להשפיע
 האור שהוא לתוך המקצל שפע כנ"ל
 ולשון חרוב לשון נגוב מכל והוא ע"י
 השפעה שמשפיעין לתוך הנקצ' מעשים

צמיעוט חנוג וצפאר מיעוטים צפרק
 שנו חכמים וזה לשון קדושה (סייד
 להכ"ל) הצונה עונמות והחריצן י"ל
 עי"ז פ"י הפ' ע"כ יאמרו המושלים הם
 הלדיקים המושלים זילרס או י"ל כי
 ואן רצון צואו חצון צעולם המחשבה
 היא צינה ככ"ל כי רלון הוא למעלה
 מחכמה שללודך הנצראים ולפעול רלון
 מבח אל הפועל מרשצ וווצין צמכמתר
 האיד לריך להחנהג ככ"ל ושס יש כל
 התיקונים הלריכים השתנות וה פ"י
 אה"י ועי"ז שתצואו לשם וכן האורות
 של הכלים הנצצרים כידוע ועי"ז תצנה
 יהיה תיקון כי עולם חסד יצנה ותכוון
 עיר סיחון הוא העולם הדיבור לשון
 שיחה נאה יהיה והוא מחובר צהלדיק
 יסוד עולם ויסוד לשון כן של העולם
 וז"א ותכוון עיר סיחון אוי לך מואצ
 פ"י להלדיק אשר מואצ לו האוי פ"י
 הדין לעשות צו כאוות נפשו ולהסליך
 אותו על אשר יצר צעיכו ע"כ אור
 אצרת עם כמות לשון כמסוכים ויציסים
 שאין צהם שום מלות אותם מאצד. אך
 צניו נתן פליטים הגם שיצוא הדין על
 האומות ישראל הם צניו של האצ המוכר
 נתן אותם פליטים וצנותיו הם המדינות
 העו"ג צנות ליון צצציות אותם שאינה
 ראוי לאצד לגמרי למלך אמורי סיחון
 הוא מידת מלכות הסוכנת אחנו צגלות
 ומגינת עלינו מן הרשעים ולוחמת
 מלחמותינו וי"ל למלך אמורי הוא הלדיק
 צצאמרו פיעל הכל כי הקצ"ה מקיים
 גזירתו אם יש לו שיחה נאה שאינו
 מוטא צלשוכו או שמתחרט וניחם על
 מעליו צפה וקאמר כי אש ילאה ככ"ל
 כי מצינה הוא חצון עולם המחשבה
 ככ"ל משס דיכין מתערין ככ"ל אך אינם
 שולטים

צלריך להחנהג לקיום עולם צמידת חסד
 גם צגצורה על השונאים להכניעם
 ולהשפילם וכן צרחמות וכן לכלה
 סוכה ס שיכרחו נהודות לה' כמאמר
 פרעה ה' הלך ק ולהשפיע עוצו וחסדו
 ולהנהיג העולם להעלה מלכין ולהקים
 מלכין והנה הצינה נקרא שפרה שמשפרת
 את הולד כי כיון שכולם צמכמה עשית
 צצחינתו נקי הקדוש צ"ה נכו אצא
 והצינה המקצלת נקרא אם ודעת נקי
 ג"ן שצא מצינה שידע עי"ה לריך להחנהג
 צא"ה מדות וכולל כל המידות. והדיבור
 שצרא צ"ה את העולם נקרא צת
 המקצלת מהם וגם לפי המידות צרא
 את העולם צעש מדותיו ע"כ צעשרי
 מחמרות צצרה העולם כ"א אחישראל לריך
 לצרוא צעולם יוחר מלמעלה כי לריך
 כשמי מצינה ג"כ וכן נמי למעלה וע"כ אימא
 מלצפת צבורסי"א צצריאה שמשס נשמות
 ישראל כסא ומרכבה להצורא צ"ה והכי
 יש יראה הוא צסם אדני כי לשון אדני
 אדון ורצון מתירריים ומכו צצמי" זו
 ואהבה הוא צסם הוי צ"ה הוא רחמים
 וכן גימטריא אחד כי שס הוי"ה צ"ה
 הוא שס המיוחד ועברה מצינה ככ"ל
 וצסם אה"י צה' כי צ"ה תלוי תסוצה
 ורפואה והוא לשון אה"י אע"פ שלא
 הייתי לדיק ושלם אה"י מן העת הזאת
 והלאה וכן מי שלא הי' צריא ושלם
 אה"י מעתה והנאה וזה הוא צורא
 רפואות ולשון שפרה כי יש שס עברה
 עי"ה התסוצה וגם צה שורש מקור
 גימטריא קכ"א א"ה דהיה"ן המערה
 את האדם וקדושה הוא מאצא צמכמי
 שהוא רחוק מאדם כמו שאמר שלמה
 אמרתי לחכמה וכו' והוא קדוש ומופרש
 מאדם וכן להחכמה לריך להחנהג

שולטים עדיין למרחוק ע"כ כי אש וכל להצה עדיין יולאס ומחשצון וכשצא למטה למלכות נקי להצה כי שם מחגלי יוחר וז"ל להצה מקריט סיחון הוא טיהס נאס או י"ל מקריט סיחון הוא גצורה עליונה הוא שורס המלכות ע"כ נקרא קריט סיחון אכלס ער מואצ פי' ששורק הסוכאים של הלדיק וישראל טהס מואצ כי ער לשון טונא כמו ויהי עקד וכן את צעלי צמות ארנון הוא הגיאס ומרכינס ומשצחים עלמס צגאוי וצו וסס טונאי ישראל

פי על פסקו לא איס אל ויכצ כוי איס הוא לשון חסיצות מי טהוא חסוב צעיכוי ומחזיק א"ע לאיס אינו חקיף הגס טיס לו חקיפות לא יחקייס זה אחר לא איס אל לשון חוזק כמו אילי הארץ ואפי' אס יס לו חוקף ויכצ יפסקו מומי לשון יכצו מימיו : עי"ל דהנה העוסק צתורה כל גופו אס כו"ט צקוף חגיגה דכתיב הלל כה דברי כאס התורה הוא אס והלומדה אס יס לו זה יראה מציא סתלהצות כי הי"ד הוא יו"ד כידוע והוא מרומז צחממה ומחנאסג צה נקי' אס אס יו"ד וע"כ צית יוסף להצה כי הי"ד נקרא סקר דאחגליא ככ"ל וז"ל לא איס אל כי שומעתי הללה מפה הרצ היגיד מראווכא ז"ל אדון עולם אשר מלך צטרס כל כי כל נקי' לדיק העושה כלליות הקצ"ה עס כנס"י ז"ל מלך צטרס כל קודס כי הלדיק ומצטל גזירות הצורי צ"ה כציכול אינו מלך כי הקצ"ה עס הלדיק ע"כ יס לו צ"כ כ"כ כן שומעתי וזה י"ל לא איס אל פי' הלדיק הכ"ל אל הקצ"ה אינו נקרא אל כציכול אלל הלדיק כי אל רומז עלחוקף כי הלדיק

מצטל גזירתו ואפילו מי טאינו כ"ל טאורב את ישראל דורס טוב לעמו כצן שמצקס טווצות אציו ואמו וידוע טישראל נקי' אדס וז"ל וצן אדס ויתנחס פי' מי טהוא אורב טווצות ישראל ומחפלל דורס טווצס ג"כ ויתנחס האל הנזכר מגזירתו כ"ל טאינס כ"כ כמו האיס טסס ויכצ דפסק חוקף הגזירה וכלן אומר ויתנחס מושצ מחשצות אחרות האיד להיעיץ טהוא אחר פי' לדיק הנזכר אחר לשון טוב להיעיץ לישראל ולכל מי טראוי להיעיץ ולא יעסה הצורה הנזכר צחמי' ודיצר דיצור קוש"י ודין על טונאי ישראל ולא יקימנה הצורה צ"ה ע"כ ומצטל גזירתו לקייס כלון לדיק

פי ע"פ לא הציט און ציעקצ ככ"ל דהנה פי' על הוי דן את כל האדס לכך זכות והי' לומר דון לשון ליוי את האדס ככ"ל ממי הוי נכאס מוטוס דכל הפוסל צמומו פוסל ומי שפסול פוסל ע"כ אינו יכול לומר דון לשון לווי כי א"ל למי טהוא טפל ויס צו טפלות לדון לכך זכות כ"ל לפי מדותיו ולפעמים יכול לדון לזכות צצצ אחר ולא צצצ אחר סכל לפי מדותיו ע"כ אומר הוי דן כוי פי' ראה טיהס צד מדות טווצות טתיהס כך טתדין נכף זכות ע"כ לפעמים יס דצרים טנכאס לצ"א טא"ל לדון לזכית אפילו אס סס חכמים גדולים ואח"כ צא אדס אי' לדיק ודן לכך זכות כי סכל לפי זכותו וסגה כתיב ואיחא צגומי טאומר הקצ"ה כל וס טצנראחי איני יגע וצמיה איני יגע דצצרים צטלים טאחס מדצרים טנאמר הוגעהס את ה' דצצריכס. וסנה צהמון עס כואיס אנו טמדצרים דצרים יתיכיס טאין אללס עצורה

עקב כי עמי הארץ נקי יעקב כידוע.
 'ה' להם נסים שלא יהיו שריוס זלא
 אשה כי השריו זלא אשה שריו זלא
 טוץ' וזרכה ושומה כידוע וזאים ליד
 מעאים חלילה ומשכנותיך ישראל החכמים
 הנקרא ישראל יהי' זורגא עילאה עומס
 היא השכינה כי אשר אין כוונתם
 בזיווגם כ"א לש"ש כידוע תיכף אחר
 ששלים המלה זורגא עילאה ומשכנת
 עומס כדליתא בזוהר. עי"ל דהני כשיש
 אהבה בין ישראל דברי לדיקים נשומים
 ואוהבים את הלדיקים ומגינים עליהם
 מהגויס כי הם עוסקים עומס ודעתם
 מעורבת עם ויכולם לילך לפני שרים
 עזרים וגם להתעסק צפרנקתם הגם
 שצאנות צרכות הלדיקים מללימים וגם
 צרכותם מללימים אפילו צעקקים אעפ"כ
 להם נראה שהם מגינים על הלדיקים
 ועי"ז מתפשט יראת שמים גם להם
 כיון שהם צאחדות עם הלדיקים וז"ל
 מה טוץ' אוהלך יעקב כי אהל לשון
 מוגן כפירש"י על ועשית מוכסה לאוהל
 ע"ש ומשכנותיך ישראל תהיה שוכן עם
 ישראל ויעקב יהי' מגינים עליהם כאלו
 כציכול יגינים עליך שהכל אתה הוא
 העושה אפילו כן אתה מעלה עליהם
 כאלו הם המגינים וכי"ל

שייך לפי חוקת ע"פ עשה לך שרף
 ככ"ל שומעתי מאלה הרב ר"א
 מלזענסק עשה לך שרף תראה להחזק
 בצורא ז"ה תמיד ולהצין רוממותו
 ונוראותיו ועוצותיו ומקדיו ככ"ל צדק
 ראשון להיות צוער צלצך כרשפי אש
 אהבת הצורא ז"ה ויראתו כמו שפי'
 קודם זה עשה לך שרף הוא התלהבות
 ופי' ומשם והלאה לריך שחסי קצועה
 צלצך שגא מלקותיך זאת לזה כ"א

מקד

יעזודה ולא כן צהלדיקים ע"כ אומר
 לא הציט און ציעקב צהפשוטים אינו
 רואה שום און כי הכל נראה לו לזכות
 עליהם אך עומל רואה צהם דהיינו
 לשון יגיעה דצרים צעלים אך צישראל
 הוא מדריגה לנעלה לא ראה עומל
 צישראל אס הוא כן ה' אלקיו עמו
 ותרועת מלך צו האריך שהוא רולה כן
 הוא רלון הצורא ז"ה לגזור לשון מלך
 על גזירות. ועי"ל ותרועת מלך הוא
 חול על מלך צטר ודס וכל שר ומי
 שיש לו ממשלה צכל דצר נקי' מלך על
 אחריו דצר והנה לצ מלך ציד ה' היא
 הלדיק כי יד פי' מקום ה' כי ה' הוא
 עמו כמו שהלדיק רולה כן הוא לצ
 מלך כותן ה' צלצו כן ע"כ אומר ה'
 אלהיו עמו ונקי' יד ה' ככ"ל ע"כ ותרועת
 מלך צו צהלדיק תלוי רלון המלך
 ושר ככ"ל

פ' ע"פ ישומה ישראל צעושיו דהנה
 לריך להצלות התאוות הגשמיות
 להציאם לשמחה צה' על ידיהם כי
 בשמחתעורר אהבה ללדס צעניני גשמיות
 יחסצ רוממות אל ועוצתו שצו כל
 העוצות ויאהב את ה' מאוד אהבה
 עזה ממילא מתקן הגשמיות ג"כ ואינו
 פוגם בצרכיו כי איננו ככשל צתאוה
 אחרת ז"ל ישומה ישראל צעושיו צהצורא
 ז"ה וכן צעושיו הוא צגשמיות ישומה
 שומה סיהיה צה ישראל הוא מדריגה
 הנקרא החכם ולדיק וזה צבי ליון
 גימ' יוסף כי יתקן פגם הצרית כמשך
 מזה סיהיה לו צנים סיגילו צמלכס
 סיהיו אוהצי הס"ת

פ"י ע"פ מה טוץ' אוהלך ככ"ל כי אשה
 נקי' אוהל כמ"ש צגמ' על שוץו
 לכס לאהליכס וז"ל מה טוץ' אוהלך

לִישְׂרָאֵל שָׁמָּה יְהִי קוֹם עוֹלָם כִּי הָעוֹנִם נִצְרָא בְּשִׁצְלֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנִקְרָא רִאשִׁית וּכְצוּד שְׁמִים הוּא כְּשִׁטּוֹב לִישְׂרָאֵל כִּי אִפְשָׁר לְהַפְעִיל הַטּוֹבוֹת שֶׁהִי הַכוֹנִי בַּהֲדִין לֹא עָיִל לְעַר גֹּבֵחַ וְהַדִּין לֹא יִשׁוּב רִיקָם אֶחָד שְׁנִתְעוֹרֵר כִּי־אֵל יְהִי מִתּוֹק וְהִסִּיה לְנוּ בּוֹב עָמָו כִּי יֵצֵא עַל רַחֲוִקִי יִיתָ עַל שׁוֹכְאֵי יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ צִיּוֹי מִרְדְּכִי וְאֶחָד וְכִיּוֹלָא צוּ כְּדִלִיתָא צַהֲרָה וְכֵן צִאֲתוֹ זָמָן הִי תִלְוִי דִין עַל שׁוֹכְאֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־אֵל אֶחָד שַׁעֲשֵׂה פִּנְחָס דִּין בְּהַרְשָׁעִים לְמוֹטָה וְאֵם יֵשׁ דִּין לְמוֹטָה אֵין דִּין לְמוֹטָה מִתְחַקֵּין הַדִּינִים וְהִי כְּהֵן הוּא מוֹלֵד הַחֲסֵד וְהִנֵּה פִּנְחָס הוּא שׁוֹרֵשׁ הַדִּינִים כִּידוּעַ בְּכַתְּצֵי הָאֲרָזִי זֶל שׁוֹשֵׁס שׁוֹרֵשׁ כֹּל יִשְׂרָאֵל מוֹלֵד הַחֲסִדִּים וְאִלִּיּוֹ מוֹלֵד הַגְּבִירוֹת וּפִנְחָס זֶה אִלִּיּוֹ עָיִב לֹא נִתְכַּהֵן פִּנְחָס עַד שֶׁהִרְגוּ לְזִמְרִי וְהַמְחִיק הַדִּינִין עָיִב אֶמֶר לִכֵּן אֲמֹר הִנֵּנוּ כּוֹתֵן לוֹ כּוֹי אֶת צִרְיִי שְׁלוֹם הוּא הַמְחַקֵּת הַדִּינִים שִׁיִּיהִי הוּא יִלְמֵד זְכוּת עַל יִשְׂרָאֵל וְיַפְעוֹל תּוֹנִיד לְהַמְחִיק דִּינִין וְעָיִב כְּתִיב קְוִיכוֹת אֲחִיכֶם לָרוֹר אֶת הַמְּדִינִים שְׁלֹכְאֹרֶה אֵין כֹּאֵן מִקּוֹמוֹ כִּי־אֵל צִפִּי מְטוֹת כִּי־אֵל לְפִי שְׁנִמְחַקוּ הַדִּינִין הוֹכְרָחוּ לְצוֹא עַל הַמְּדִינִים וְהַשְׁאֲמֵר לִכֵּן אֲמֹר חוּץ פִּי הַזֹּהֵר וְלִי פִּשְׁטֵי כִּי צִבֵּל טוֹב מִיֵּיב עָיִב אֲמֹר לוֹ לִכֵּן אֲמֹר אֶתָּה מוֹלִילָה עֲצוּרוֹ וְתִהִי כֵן תִּיכַף כִּי הִנֵּי כּוֹתֵן לוֹ כּוֹי כִּי מִשָּׁה נִתְיִירָא כִּי מִי שֶׁהוּא כְּעֵסֵן אִינֵס כּוֹתֵנִים לוֹ כִּי־כֹכ מְדִיגָה כִּי־אֵל לְפִי מַעֲשִׂיו מִשְׁאֲכֵל לְמַלְמֵד זְכוּת וְדוֹרֵשׁ טוֹב וּמִצְקָס חֲסֵד עַל עָמָו אִפְשָׁר לְצוֹא לְמִדְרִיגָה עֲלִיוֹנָה כְּמוֹשׁ בְּתִיקוּנִי זֹהֵר חֲדָשׁ צִפִּי נִחַ צִעֲנִין גְּדֵעוֹן עָיִב לְכֹאֲרֶה הִי נִרְאֵה שְׁפִנְחָס כְּעַם מוֹלֵד עָיִב אֲמֹר הַשִּׁייתָ לְמוֹטָה לֹא

חֲסֵד אֵל מִמְּקִייעַ לְצִחִים לְטַהֵר וּקְרוֹב לְכֹל קוֹרְאִיו כִּי לָרִיךְ שְׁתַּשִּׁיג שְׁפִלוּתָךְ מוֹלֵד כְּמוֹשׁ נִמְעֵלָה כִּי־פִי וְחִי־אֵל וְסִים אֲתוֹ פִּי הַשְׁרָף הַנִּיל הוּא הַתְּלַהֲצוֹת עַל כֵּס שֶׁהוּא כֵּס מִאֵת הַצּוֹרֵחַ לְהִיּוֹת בְּלִצְבָן כֵּן וְתַפְעוֹל צִה לְהִיּוֹת תוֹעֵלָה גַם לְאַחֲרִים לְלַמּוֹד מִמֶּךָ לְהַתְכַּנֵּג כֵּן כִּי אֲלֵכִי יִתִּיאֲשׁוּ הֵם כִּי יֵאָדְרוּ אֶתָּה הוּא הַלִּיק וְטוֹב מוֹלֵד יָכוֹל לְהִיּוֹת לָךְ הַתְּלַהֲצוֹת מִשְׁאֲכֵל הֵם כִּי מִרְגִּישִׁין חֲסִירוֹנוֹת צַעֲמָם עָיִב אֲמֹר אֵם תְּסִים הַדְּצִר עַל כֵּס וְלֹא מוֹלֵד טַעֲמֵךְ זְכוּת לֹא כִּי אֲדַרְצָה מַעֲלֹמֶךָ לֹא הִי אִפְשָׁר כִּי־אֵל בְּדִרְךָ כֵּס תִּהִיה תוֹעֵלָה וְהִי כֹל כְּשׁוֹךְ מִהַנְּחָשׁ הוּא הִלְהִיךְ רִל וְרִאֵה אֲתוֹ וְחִי יִהִיה לְדִיק וְיִהִיה לוֹ הַתְּלַהֲצוֹת וּדְצִיקוֹת בְּאַלְקִים חִיִּים הוּא הַחַיּוֹת הָאֲמֹת דְּאֲלֵכִי אִפְשָׁר צִחִים קְרוֹים מִחִים וְכֵן פִּי הִפִּי וְאֵתָּה דְּצִיקִים כּוֹי פִּי מוֹדֵר עַל הַכֹּלל הַגֵּם שְׁאִי־לְהִיּוֹת כּוֹלֵם בְּדְצִיקוֹת אֲמֹר וְאֵתָּה יִשְׂרָאֵל דְּצִיקִים צִהִי פִּי אֲתוֹם יִחִידִי קְבוּלָה אֲשֶׁר הֵם דְּצִיקִים צִהִי פּוֹעֲלִים שֶׁהוּא אֲלֵהִיכֶם עָיִב שְׁאֵתָּה אֲחֵדוֹת אֲחֵד עִם דְּצִיקִים צִהִי כְּמוֹ לְשׁוֹן אֲתָם כֹּלֵל בְּתִצָּה אֵי כֹל יִשְׂרָאֵל תִּהִי דְּצִיקִים כֹּאִישׁ אֵי עִם כֹּל הַלְּדִיקִים עָיִיב פּוֹעֲלִים הַדְּצוֹקִים צִהִי הֵם יִחִידִי קְבוּלָה שֶׁהוּא אֲלֵהִיכֶם כִּי מִמְּשִׁיכִים דְּצִיקוֹתָם וְעֲצוּדָתָם יִרְאֲתוּ אֲלֵיכֶם שִׁיִּיהִם אֲלֵהִיכֶם עָיִיב חִיִּים כּוֹלֵם הַיּוֹם גַּם צַעֲוָה־תִּהִי לָכֵם מַעֲשִׂין עוֹה־צִה וְהֵם לְשׁוֹן הַיּוֹם עוֹה־כִּי הַיּוֹם לְעִשְׂתָּם פִּי פִּנְחָס צִרִיף הִפִּי כִּי הִנֵּי כְּשִׁחֲלִילָה יֵשׁ דִּינִים לָרִיךְ לְהַעֲלוֹתָם בְּשׁוֹרֵשׁם וּמִמְחִיקִים אֲתָם אֵךְ לֹא נִמְלָא לְשׁוֹן מַצְטִלִין דִּינִין כִּי־אֲמִיתִיקִין פִּירוֹשׁ מַעֲלִין אֲתָם לְשׁוֹרֵשׁם וְהַרְלוֹן הוּא לְהִיעִיב

שמוצרים עליהם דברי סרה לפי יחראסון
 שרולים לצעל מלהתפלל כראוי צכת
 וצחשק וצחיה ונהג שרולים המתפללים
 כי מתמחא צחיה ונהג שחשקים שורש
 נפסם הוא מואתו שער ומכש"כ ווי
 שחושק ונהג ספרד שקיבלו מהאר"י
 ז"ל הכוונות עליהם והוא כולל כל
 השערים וע"כ מתפללים כן צא"י וכמ"ס
 צומנת חסידים ווי שאיננו יודע שורש
 נפשו מאיזה שער יתפלל כונהג ספרדים
 ע"ש ודו"ק והנה הלועקים עליהם
 לפעמים יש להם טעמים לש"ש אך
 האמת לוצינים אין זה כוונתם ע"כ
 אומר ואת שועתם ישמע לשון הצנה
 כו"ש ר"מ אלשיך ע"ש שמועני אדוני ישמע
 ויצין כוונתם לש"ש וישיעם את יריאיו
 ה"ל וכן נמי לפי השכי כי הלועקים
 עליהם מקטריגים עליהם לפעול שוא
 לעשות רכוס חלילה ע"כ אומר ואת
 שוועתם ישמע וכו' שתחת אהבתם
 ישענוכי וישיעם עי"ז יותר כי האלהים
 מצקש את הנרדף פי' יפקוד ה' אלהי
 הרוחות פי' יפקוד ה' סיהי' אלהי
 הרוחות לכל צער והאיך ואיך יהי
 סיהי' איש לשון חסוד ואדון העדה
 יהי' לוואח אשר ילא לפניהם פי' יהי
 שפל צעיכו ומחזיק עלמו לחיטא יותר
 מכולם וזה לשון ילא פי' כשיתבונן
 שפלותו ומעלותיו והוא לשון ילאה כי
 לריך להיות תמיד דבוק בהצורה צ"ה
 ואהבתו ויראתו ותורתו והתצונות
 שפלותו הוא לשון ילאה כי הקדושה
 נקרא רשות היחיד ורשות הדנים נקרא
 הסיפוך וכשאלם מתבונן צעונותיו
 ומתוודע ומתחרט עליהם צעה שחושב
 הוא דבוק באותו זמן צשפלות וצלאת
 עוונותיו והוא עלמו גרוע מכולם וז"ל
 אשר

כן אדרבא הוא הסיצ את חמתי כו'
 כי יש דין למוטה כו' וגם שהתפלל
 ועלר המגפה ע"כ התפלל עליו לכל
 העוונות לצוא למיריגה עליונה ומאוד
 ע"כ אומר ותיכך ענה הש"ת הנני
 כותן לו ככ"ל וגם י"ל אומר הוא חצ"ד
 כפי' הזוהר על יציע אומר כי תלויים
 כל השפעות פי' תושקך לו שפע
 עליון ככ"ל

פי' ע"פ רלון יריאיו יעשה וע"פ
 יפקוד ה' אלהי הרוחות ככ"ל וע"פ
 יועץ אל ככ"ל. וע"פ לו את צנ"י כו'
 וע"פ וציוס הצבורים ככ"ל. וכן ע"פ לא
 ירעיז ה' נפש לדיק ככ"ל. וכן צענין
 זוצה תודה יכצדנני ככ"ל זאת לזכרון
 ונפרש ראשון ראשון צעזרת הצורא צ"ה
 צעה הפנאי ועוד פקוק צרכי נפשי
 את ה' וכל קרצי כו' וצזה אתחיל צעזרת
 רס ונשא ואת דכא וספל רוח צפשוט
 נפשי תצרך את ה' עי"ז כל הקרצים
 אלו הסקרצי יצרכו אותו צה' צמדריגה
 קענה וזה וזה את שס קדשו עי"ל
 צרכי לשון צריכה ולשון צרכה כי נפשי
 תגרוס להשפיע שפע צרכה וזה
 הוא צרכי נפשי תצרך תגרוס שיצרך
 הש"ת שיספע שפע צרכה והקרצים
 אליו יקבלו יותר הצרכה ומקודם וז"ל
 וכל קרצי ככ"ל י"ל כיון שיראה החסד
 הגדול שיספע להם הש"ת יהי' קידוש
 ה' וז"ל וכל קרצי את שס קדשו יצרכו
 את קידוש השם סיהי' עי"ז. הני יראי'
 נקרא תפילה כדכתיב יראוך עם שנוש
 ודרשו צגמי' עם התפלה עם הנץ החמי'
 זה י"ל רלון יריאיו הוא הרוצים להתפלל
 אליו כראוי יעשה וכן נמי פשוט רלון
 יריאיו יעשה ואת שועתם ישמע וישיעם
 שוועתם קאי על שאר אנשים פושעים

חשך ילד לפניהם כי כשהראש צעמא חזר צתסובה כל האוהבים אותו וכל המחזיקים בו הם דציקים בו ויש להם התקשרות צומחצתו מה שהוא מתנהג גורם לבוא להם התעוררות להתנהג בן וזה אומר ילד לפניהם והם אחרי וכן עי"ז ואשר יצא לפניהם כי ככנס תוך הקדושה ג"כ קודם להם ומילא עי"י הכ"ל ואשר יוליאם וכל לרה ואשר יציאם לכל טוב ולח תהי' עדת ה' כללן אשר אין להם רועה דהנה איתא שלא הלכו אלא לרעות את עלמם וז"ל בי ים פרנסים שרלונס להיות להם כבוד ונמון ואין נגממם לדרוש טוב העם וז"ל שלא תהיה עדת כו' שאין להם רועה כ"א את עלמם ולא להם וכן י"ל יפקוד לשון יחסר וכל לשון תאוה כמו כלתה נפשי ורוח לשון רלון וז"ל יפקוד ה' אלהי הכוחות שרלונינו להיות טוב וצלה תאוות הגשמיות ע"כ ומסר ה' לכל צער תאוות הגשמיות זה לכל צער זה יהי' עי"י שיהי' איש על העדה ככ"ל צפ"י הראשון כבר פירשנו יועץ אל גבור כי איה גבור הכובץ את ילכו ומי שהוא כובץ את ילכו גורם שימתקו הדיכים כי ילד הוא מעורר גבורות ע"כ יש צידו לצטל גזירות קשות וזה י"ל הלומד לבן עם הארץ תורה מצטל גזירות קשות הוא הלומד לעלמו תורה לשון אור תתפשטות הגשמיות לאור צלור התורה כראוי והוא צן עם הארץ שהוא מעוקע צתאוות הגשמיות ומשאל"כ אם אינו לומד לשמה הראוי הוא עדיין בגשמיות כראוי הוא נקרא עדיין עם הארץ שחושצ ותסקותו רק בגשמיות וזה כ"ל יועץ אל גבור מי שהוא גבור הכובץ את ילכו הוא מצטל

גזירות וממשיך שפע ופועל צדיצור מה שהוא רולה הוא אומר והי' עושה צחקדו כן הרי הוא יועץ למלך מלכי המלכים ומדוע כן אומר אצי עד כי ישראל נקרי עד כמי שפירש על תצל שישראל נקי תצל שהעולם עומד עליהם דהני איתא כלחוני צני דידוע מאן דצני למלכא לשדיוהו לציצר כ"א אינו כן כי הקצ"ה נקרא אצינו ית' ואנו צניו וצכל אדם מתקנא חוץ מוצנו ותלמידו עי"כ יש לו ית' כ"ר אם אנו מכלמים אותו לצטל גזירתו כנ"ש המדרש על למלכא וממור לדוד זמרו לו שומלמים אותו ושנח ע"כ אומר כלחוני צני וע"כ קא חייך. ומשאל"כ מי שאינו צנו ותלמידו נקרא ג"כ צן והוא ית' ג"כ מורינו כנ"ש ולא יכבד עוד מוריד וכן ולמדך להועיל וז"ל אצי עד וכשאלם עושה כן הוא שר שלום כי גורם המתקת הדיכים ויש לו כח בזה תמיד לפעול כן כמו בגדעון שאמר לו הצורא צ"ה לך צבחק זה והושעת את ישראל כי צלימודו זכות גרם המתקת הדיכים ופעל עי"ז שהמתקת הדיכים לבוא על שונאי ישראל על מדין ואשר עמו וע"כ אומר לו הש"י שם שלום לך וע"כ קרא מוצח ד' שלום הוא על המתקת הדיכים ככ"ל צפחחם שגרם צקנחתו שהי' עושה דין לנעה ולא הי' הדין למעלה ככ"ל צע"א צדק זה ניתן לו צרית שלום לכן כאל אומר עי"ז יהיה שר שלום.

בפ' צו את צ"י כי לו נקרא עצודה וזה קאמר לו העי"ז הוא הקע"א אצל תהיה ציד צני ישראל ומוכנעות תחתם ועי"ז ע"כ אומר ואמת אליהם ככ"ל את קרצני פי' התקרצות עלמייכס אלי או קירוב שמות לעשות יחודים

ומצרכם והמפולת פי לא היו מצרכם
 כימול עדיין כפי ר"מ אלשיך הוא נואף
 ומשפיע צמקום שאינו ראוי וזה אומנינו
 אל עליון כי אל הוא חסד עליון הקצ"ה
 מעלה מדת חסד שלנו למעלה מחקן
 שלא יהיה החסד גרוע וזה צמקום
 שאינו ראוי וע"כ הוא צעל חסדים
 עוזים כי לדיק נקרא עוז וכן לתקן
 מדות בצורה שלא לכעוס כ"א צמקום
 מלוא על עוזרי כלון הצורא אשר מלוי
 צצירור לכעוס ומסתמא חמיר כי שצ
 ואל תעשה עדיף צמקום הספק. וכן
 שלא להסתמא עלמו ולא להסתמא כ"א
 את הצורא צ"ה כי לו נאה לצד וע"כ
 כתיב ישראל אשר צד חסתמא וצגלות
 השליך משמים ארץ חסתמא ישראל וכן
 שלא לנלח כ"א את הרשעים ללודך
 מלוא יצלא זה לא נקפיד אם יכולת
 מעלה מדות כלל וכן להודות לה' על
 כל עוצה אפילו הצאה ע"י צני אדם
 כי הכל הוא מה' ומתקן מדות הוד
 וכן להודות חטאיו לה' וכן לתקן פגם
 הצרית ולהיות עול מלכות שמים עליו
 והנה מתקן המדות צאלו כמו צקוד
 הספירה של העומד. והנה האדם לריך
 להיות סולך מחיל אל חיל ולצוא
 למדריגה חדשה תמיד וז"ל וציוס
 הצבורים כי יום נקרא אור עליון וע"כ
 נקרא הלדיק צא צימים כי מקיים
 התורה צהם נקרא אור וז"ל וציוס
 הצבורים שגומר עלייתו צלותו עולם
 שהוא צא צו ע"י עצודתו ועלייתו
 מעולם אל עולם כשגומר ומתקן אורו
 עולם שהוא צו הוא להקריז מנחה
 חדשה בעולם חדש שהוא צו צצועותיכם
 יהיה הכל צצועותיכם. צצע מידות
 הנ"ל כי כשאלם צא צמדריגה עליונה.

נראה

יחידים לחמי פי' הלחם שאלם אוכלים
 היה בלי פי' נש"ש לצד והיתר גמור
 והאיך הוא לחמי להיות הכוונה להיות
 איש שלי וזה לאישי לא להנחת עלמיכם
 אפילו ריה תהיה כיחמי פי' לש"ש וכן
 הזוג שלכם תהיה כוונתם לש"ש וזה
 תשמרו כמ"ש צזוהר על זכור ושומר.
 וכן ע"י אשה נשמר מן החטא ונשמר
 מלצא זרעו לצטלה וזה תשמרו להקריז
 לי לפעול יחודים שלי וצמועדו צומן
 המסוגלי כידוע. וכן פשוט תשמרו
 תמתינו צצוויכם שאלם קרצים לנשותיכם
 להיות שלי וצמועדו ואמרת אליהם ככ"ל
 זה האשה כצנים לשון כוצם כפסו פי'
 להיות מעצירין על מדותיהם ע"י תהי
 צני שנה כמ"ש צגמור על צן שנה
 שאלו צמלכו שלא עיוס טעם חטא כי
 המעציר על מדותיו מעצירין מומנו פשעיו
 וזה צני שנה תמימים הוא שלא תהי
 לכם גאווה וזה והנה הצעל גאווה
 נקרא צענ מוס כידוע על הרים צצנוכים
 וזהו תמימים שנים ליום פי' מעת לעת
 שנים צצואו לציתו שחרית מציהכנ"ס
 וערצית לריך לקצל עליו קודם צואו
 לציתו שלא נהקפיד כלל כי צציהכנ"ס
 לא שכיח וכן צצוק להקפיד כ"א צציתו
 שכיח ע"י תהיה עולה תמיד ולא יורד
 כי צכעס ומסתלק הנשמה חלילה הוי
 יורד וזה אומר עולה תמיד

כתוב וציוס הצבורים דהנה עיקר
 העצודה הוא לתקן המדות
 להיות אהבה אדם הקדוש לה' וללדיקיו
 ולעשות חסדים דווקא צמקום מלוי ולא
 להיות נואף להשפיע צמקום שאין ללון
 הצורא וזה הוא צמדות החסד כי חסד
 הוא אהבה. וע"כ צאצרכם שכתוב חסד
 לצרכם נקרא אהבה והנה ישמעאל צא

כראה לו שאהבה שלו אינו כראוי ומתקן אהבתו להש"ת יותר באמת וכן בעקו על הרשעים. וכן מרגיש שעדיין מתפאר עלמו ומעט בלבו וכן כל המדות ומתקן אותם וזה בשצועותיכם. וכן י"ל שקאי על כילות שלמעלה מהשצעה מלכאין דמיתו ומי"י אותם. פי' ע"פ לא ירעיז ה' נפש לדיק והות צוגדים יהדות : וכן י"ל לא ירעיז ה' נפש לדיק פי' רלון הלדיק הוא שה' לא ירעיז לישראל וע"י והות צוגדים יהדות מאחר שרלונו הוא כן כי רלון יריאיו יעשה וכן פשוט לא ירעיז ה' נפש לדיק כי אדרבא נותן לו פרנסתו וכל לרכובדי שנא יהיה טרוד צטרדות פרנסה שיהי יכול להדוף הות צוגדים לצטל גזירות ולהמחק דיקים הני לעיל אמרו האיד תלויים העצודות צטמות הקדושים כדאיתי בכתבי האר"י ז"ל יראה הוא תלוי צסם הקי אדכ"י כי ממדות א"ון משייראים שהוא אדון ומושל בכל ואהב' הוא מן הוי"ה צ"ה כי גדל רחמנותו צ"ה גרם אהבה גדולה וגם אהבה גיוני אח"ד ושם הוי' הוא שם המיוחד וכן צ"פ אהבה שם הוי' כ"ו כי ה' ית' אהבה אותנו ואם אמתנו יש לנו אהבה להש"י צפ' צגמטרי' שם הוי' וטהרה ותשוצה תלויים צסם אה"י צ"ה לשון אה"י הגם שלא הייתי טהור אהיה טהור ואה"י לדיק אפילו לא הייתי עדיין וכן כל כיוולא צו קדושה תלוי צסם י"ה כי כשאדם מקדש אי"ע צעוה"ז ואוכל בקדושה וכן קדושת הציורג הוא מקשר עוה"ז צעילם העליון וידוע כי ציה לור עולמים עוה"ו ועוה"צ וזה זיצת תורה יכדלכני ופי' צגמלל הזיצת ילכו ומתוודה עליו כי צראשונה לריך להיות סור מרע ופורע

כראה לו שאהבה שלו אינו כראוי ומתקן אהבתו להש"ת יותר באמת וכן בעקו על הרשעים. וכן מרגיש שעדיין מתפאר עלמו ומעט בלבו וכן כל המדות ומתקן אותם וזה בשצועותיכם. וכן י"ל שקאי על כילות שלמעלה מהשצעה מלכאין דמיתו ומי"י אותם. פי' ע"פ לא ירעיז ה' נפש לדיק והות צוגדים יהדות : וכן י"ל לא ירעיז ה' נפש לדיק פי' רלון הלדיק הוא שה' לא ירעיז לישראל וע"י והות צוגדים יהדות מאחר שרלונו הוא כן כי רלון יריאיו יעשה וכן פשוט לא ירעיז ה' נפש לדיק כי אדרבא נותן לו פרנסתו וכל לרכובדי שנא יהיה טרוד צטרדות פרנסה שיהי יכול להדוף הות צוגדים לצטל גזירות ולהמחק דיקים הני לעיל אמרו האיד תלויים העצודות צטמות הקדושים כדאיתי בכתבי האר"י ז"ל יראה הוא תלוי צסם הקי אדכ"י כי ממדות א"ון משייראים שהוא אדון ומושל בכל ואהב' הוא מן הוי"ה צ"ה כי גדל רחמנותו צ"ה גרם אהבה גדולה וגם אהבה גיוני אח"ד ושם הוי' הוא שם המיוחד וכן צ"פ אהבה שם הוי' כ"ו כי ה' ית' אהבה אותנו ואם אמתנו יש לנו אהבה להש"י צפ' צגמטרי' שם הוי' וטהרה ותשוצה תלויים צסם אה"י צ"ה לשון אה"י הגם שלא הייתי טהור אהיה טהור ואה"י לדיק אפילו לא הייתי עדיין וכן כל כיוולא צו קדושה תלוי צסם י"ה כי כשאדם מקדש אי"ע צעוה"ז ואוכל בקדושה וכן קדושת הציורג הוא מקשר עוה"ז צעילם העליון וידוע כי ציה לור עולמים עוה"ו ועוה"צ וזה זיצת תורה יכדלכני ופי' צגמלל הזיצת ילכו ומתוודה עליו כי צראשונה לריך להיות סור מרע ופורע

הוא שמחה לפניו צוה שצאים יחודים
צין נשמות וע"כ היה עונש קורח דתן
ואזרים יותר קשה מכל עונשים של
שאר עבירות וכן כתב הרוקח אין קשי
כמחלוקת כי ישראל חנו מעולם האחדות
חלק ה' עמו משא"כ העמונים הם
מעולם הפירוד והנה כשיש ציניהם
פירוד אינו מוסיף אדרבא כן ראוי יתפרדו
כל פועלי און והנה אחת שתי פרידות
טובות לכאורה קשה וכי ע"כ לא יומחו
העמונים ומואבים ומחיתאי ישראל וכי
המדינים כלו כולם כנראה לכאורה
והלל ציני גדעון עשו מלחמה את
ישראל וכן כיוולא צוה שאר כ"א צעמלק
היה השבועה להאזינו לגמרי ולינוח
שמו מתחת השמים משא"כ לשאר
מואבים אין רלון הצורא צ"ה לאצדס
לגמרי כמו שראינו צמדן ולמה לא הי'
לנו לעשות מלחמה עם עמון ומואב
וגם לשון פירדות טובות י"ל צעזרת
צורא עולמים שצמריצת רועי לוט צאו
לו כילולות קדושות מאצדסם כילולות
רות ונעמי וכל השתלשלות שילאומהם
ואם היינו עושים אתם מלחמה היה
לריכים להיות עוד ציניהם כי הכילולות
הם מעולם האחדות ע"י מריצה הכ"ל
צאו לעולם הפירוד ונריכים אנו להתנהג
עמם באחדות להוליא הנלילות מהם
לעולם האחדות צינינו ישראל וע"כ
נקאה פרידות טובות לשון פירוד אך
הם טובים כי הם מעולם האחדות
והגם שכל העמונים יש להם כילון אך
הוא צהתלצות גדול כי צלא כילון
קדוש לא היה להם חיות כלל צקוד
ואתה נחיי אר כולם אך אלו לא הי'
באחדות כראוי כ"א ע"י מריצה צאו
להם ואם היינו עושים מלחמה עמם
חלילה

ופורש עלמו מנשמות לעשות קייגוגדד
ואח"כ להתחננו על העבר ואח"כ
להתוודות וזה מוצא ילרו הם התאוות
ומתוודה עליו כאלו כיצד להקצ"ה צשני
עונמות כי צקדושתו מתדבק צחכמה
עם יה שצנרל צו עוה"ז ועוה"צ
משבת פ' נוטות וקעי"ע"פ ה' נחני
צלדקותיך כי צזאת יצא אהרן
אל הקודש זאת הוא מדינית יראה
בידוע ותלוי צסם הקדוש אדכ"י וכל
העבודות לריך עכ"פ ציראה ופי יתי
כותן אהבה התלוי צסם הוי" צהו"א
ה' נחני צלדקותיך ע"י לדקותיך שאתנהג
צה נחני לה' והנה דעת ה' איד
שיהיה אך שאלו להשי"ת צרמתיך אך
לוען שוררי הישר לפני דרכיך התנהג
צדרך הישר הוא לפנים ונשורת הדין
כי מנחכלים צי האיך תתנהג עמי אם
צחק" יתחצרו יותר צעצודתיך והנה
ימין ה' פקוטה לקבל שצים עי"ז שרואים
שקצו צלדיק וי"ל עוד צשציל שיהיה
השם ש"לם נחני צלדקותיך כי אם
ישו צו כל ישראל כראוי יהיה כל השם
ש"לם ויצא נשיח ואם יחיד כי צוודאי
ש לדיקים צכל דור נש"לם השם צשורש
לצד כו"ש צקשג שערני אורה על קומך
גאולה לתפלה יע"ש לוען שוררי הרולים
להחמיאנו ולראות לערי הישר לפני
דרכיך שיהיה דרכיך ישר לפני שאתנהג
צו כראוי כי כאשר יש הנהגה יחמיאם
קפי לי מאוד ע"כ אל תציאני לידי נסיון
פ' ע"פ נקום נקומה צ"י דהנה כתיב
ה' אחד ונוי כעמך ישראל גוי אחד
והנה לריך להיות צינינו אחדות ואהבי
ושלום וכן כנוי זוגים ויחודים לריך
להיות וע"כ הקצ"ה מווגו ציוגים וכן
כנוי מנרכים שהשמה צמוענו כי זה

חלינה היינו גורמים להשקע עדיין
 צעולם הפירוד כי מלחמה הוא צדק
 פירוד כ"ל וזה יחורץ ג"כ כי אח"כ
 מלינו טעשה דוד מלחמה עמם ועדיין
 לא ילא נעמי מהם כידוע כ"א צסציל
 שהם התחילו לעשות עמנו מלחמה והי'
 הם רולים לעורר הפירוד זיכינו להתפס
 הנילוות זיניהם ועסינו אנו מלחמה
 אחס כי בגזרות שוצרים גזרות והי'
 כוונותינו צסציל האחדות כי דיד שלח
 אל מלך בני עמון לצרכו והוא רלה
 צפירוד וצצרכו כחס כ"ל. והנה שורש
 כל הנשמות היה משה רבינו ע"ה
 כידוע וז"א נקום נקמה צ"י וואח
 הוודיכים לשון מרון הגורמים פירוד
 והוצגלים יחודים מוצני ישראל ואחר
 תאסף ע"י עמך כ"י פ"י תעלה הנילוות
 מהם אל ישראל כאלו אחס תאסף אל
 עמך כי הנילוות הם שורשך וזה יש
 רוח על עמון ומואצ שהתחילו הם
 צמדון וע"כ י"ל טרלה משה לעשות
 מלחמה עם מואצ כידוע טרלה ללווד
 קל וחומר כי היה נראה לו שכבר
 התחילו צפירוד צמה שהחטיאו אח
 ישראל וצאמת העיקר היו הוודיכים כי
 הם העיקר צעון פעור וכדאיתא צהר"ח
 אלשיך נני ועוד כי זה לא היה פירוד
 כי אדרבה הי' קרוב יותר ודאי והכוני
 היה לרווח על אח"כ שם ויאמר משה
 אליהם החללו מאחכם י"ל לבון התפטרות
 הגשמיית לשון לדיק מלרה נחלץ
 שיחפשו וואחכם שלא יחשצו עוה"ז
 מוילא יהיה אחדות גמור זיניהם ויהי
 על מדין כי יהי צעולם האחדות. ועל
 פסוק לדיק מלרה נחלץ י"ל כי נחלץ
 לשון חלולי לצא כי ע"י הלרה נחזק
 יותר כי ויצא קטע תחתיו כשזה קס

זה נופל וכן כהיפוך ואם הרשע הוא
 צלרה הלדיק הוא צנחת גדול
פ"י ע"פ מה רצ טוצך כ"י דהני אנו
 אומרים יהא שלמא רצה מן שמיא
 שיש השפעה הצאה יסומים ויש שחלוי
 למעלה מהם ורזה העולם טהקצ"ה
 ונשפיע ע"י נקרא טוצ כידוע וע"כ
 הלדיק נקרא טוצ כי הלדיק מושיך
 שפע וטהקצ"ה לכנס"י וצהשפע ככללים
 כל מיני השפעות כפי מה שלריך לכל
 אדם הן רפואה והן פרנסה והן הכל
 ושורש כל השפעות הוא טוצ כי צכל
 מה טצא לאדם מלמעלה הוא טוצ זה
 שם כללי לכל מיני שפע וכן נקרא כל
 או שומס כל מיני שפע צא ועוד
 שעי' הלדיק הוא כלליות אחס הקצ"ה
 וכנס"י והשפע טצא לנעלה מן השמים
 נקרא רצ טוצך והנה אותו עולם נקרי'
 ג"כ שנוס כי עושה שלום צין הקדוש
 צ"ה לכנס"י כמו למשל העני עושה
 וריצה עם הצעיר והוא מרוחק מאור
 מן הבשיר עד שנושפיע לו נעשה אחדות
 אחד ויש שלום זיניהם וזה כחיצ ר'ר
 יחזק צמעו'י יעשה שלום לי שלום יעשי'
 לי ומה שכחיצ חרין שלומות כי הלדיק
 מעלה המיין נוקצין המעשים טוצים
 וההפנות ותשוקות של ישראל להש"ת
 ועושה צזה שלום צין קצ"ה לכנס"י
 כי עושה אחדות ונתחא לעילא ואח"כ
 מושיך כל מיני שפע מעילא לתחת
 וע"כ כחיצ קודם יעשה שלום לי ואח"כ
 מוריד שפע לעולם העשיה ע"כ כחיצ
 שלום יעשה לי כי צכל מקום הוד
 הצורא צ"ה והנה מקום השפע גדול
 טצא מלמעלה נקרא שלמא רצה וזה
 אנו שיאלים יהא שלמא רצא מן שמיא
 כי לרך שם צא לנו השפע וזה י"ל כי

ה' עוז לעמו יתן הוא המרצ תקפו
 של עשו ה' יצרך את עמו צפרים
 ורציה צלום שעשה שהלך עם החורי
 לשרו שלכו עשו וישמעאל. ועו"ל דהני
 פירסם ע"פ ישא ה' פניו אליך וישם
 לך שלום שאמר המוקם צ"ה למושה
 שוב מלכימה כי מחו כל האנשים כו'
 וכן עושה השי"ת חמיד כשיש עוררים
 על הלדיק ועוצד השי"ת כועל הקצ"ה
 ממונס ונותן לעצדיו כמו שיש רשות
 למלך לעשות כו"ש צספר שמואל וכו"ש
 לצורא כל העולמים והנה פנים הוא
 רלון להיפוך מהסחר פנים וז"א ישא
 ה' פניו מהרשעים אליך עי"ז וישם לך
 שלום כמו צדתן ואצרים וכן י"ל כאן
 ה' יצרך את עמו צלום שיעשה שיקח
 ממון מהרשעים שוכאי ישראל ויתן
 להישראלים .

פ"י ע"פ ויפגע צמקום כי איתא שיעקב
 אצינו ע"ה ראה המורצן ע"כ
 התפלל עי"ז וז"א ויפגע צמקום צנידון
 המוקם הוא צית המוקדש ונתקבל תפילתו
 וז"א וילן שם כי גלות נקרא לילה והני
 מי שלן הפי" הוא שרואה הצוקר וזה
 וילן שם שראה הגאולה .

פ"י חכמת המוסכנ צויה כי מוסכן לשון
 הענוגים כמו לך צא אל הסוכן
 הלז וז"א חכמת המוסכן צויה מי שרואי
 להיות לו הענוגים ופשוט חכמת
 המוסכן הוא של היל"ע הנקרא ילד מוסכן
 וחכם הוא צווי להיות שפל צעניו.
 צס"ק פ' דצרים דוב להי והתחולל לו
 דהנה ידוע המעציר על מידותיו מעצירין
 ממונו כל פשעיו וידוע שאיתא צשאלו
 המולך צן שנה שאלו צמלכו שהיה צן
 שנה שלא טעם טעם חטא וז"א דוס
 להי צסציל כצוד שמים והתחולל לו
 תהיה

שם של מ"ה נקרא צי שמים מה רצ
 מוצך וי"ל עוד כי כן נקרא המוצ"ל
 והוא רצ מוצך כי כ' הוא כתר כידוע
 צפי" תפילות מנחה של ש"ץ צכחצי
 האר"י ז"ל אשר לפנת הוא ליראיך כי
 יראיך נקרא מחפלים כדכתיב יראוך
 עם שמש ופי" על תפילה עם דמדומי
 חמה כי הקצ"ה מתאוה לתפינתן של
 לדיקים כידוע ואומר פעלת פי" הצחא
 את השפע לפעול' לעולם העצי' לחוסים
 צך העוצדים מאהבה כי רס גם אם
 לא יהיה להם על וזה להתפלל יפספסו
 להתפלל על אחרים כדי לעשית רלון
 הצורא צ"ה וז"א פעלת לחוסים צך כי
 הם אין כריך ללערס כי יהיה מחפלין
 נגד צני אדם לפ"ז אין לריך לפרש
 ליראיך לשון תפלה כי גם צפשיטות
 הוא ככון. ועו"ל דהנה אין שכיח כ"כ
 לעשות נקים נגלים כ"א ליודעי דרכי
 השי"ת ולא לפני כל אדם זולת ללורך
 מאוד והנה לריך האדם אשר רולה
 לגרום שיושע השי"ת נישראל לעזור
 צנקת וצהלנע מאוד ויהי יכול להושיע
 אפילו מה עלריך נקים ואם יאמר מוטב
 להיות קידוש השם להודיע להם זה
 לא ככון כי אם יתנהג כן לא יהיה
 יכול לגרום חמיד תשועתם ככ"ל ואם
 ירלה השי"ת יצין לאשר הוא כדאי לזה
 וז"א מה רצ מוצך כו' וכן גם זה מפי'
 הכ"ל יס לומר צפשיטות רצ מוצך אשר
 לפנת ליראיך ופעלת לחוסים צך נגד
 צני אדם פי" אם הם מתנהגי' צהלנע
 ונעשיהי' שלא תחודע לצ"א :

פ"י ע"פ ה' עוז לעמו יתן וכו' דהנה
 איתא צזוכר ע"פ ה' מוקיני צא
 חרה מעציר למו הופיע מהר פארן
 כידוע וצר"ח מציאו צסער האהבה וז"א

תהיה כמו שכולד כעת כי יעצירו ממך כל פשעיך ותהיה כקטן שכולד ע"פ ולים וייד כתיס כו' ולים לשון יקורים לשון לומת הגידין וענו אשור וי שמשר דרכו גורס לענות עלמו שומר לישראל וענו עזר צעל תשובה ואפי' שיגרמו לו יקורין אעפ"כ וגם הוא עדי אובד

פ"י ע"פ אחד עשר יום מחורב כו' דאיתא הרולה להחיות ימית עלמו וכן להיפוך כי הקצ"ה צוגה עולמות והחריצן כי הצנין הוא אס יש חסד אל צעולס וכל אדם הוא עולס קטן חלה את השפיעו חסד צעולס צה להיות שפל צעיניו וחרכ ומנוגז מכל עוב צדעזו משא"כ למתגאש ע"כ סימן לבקות רוח עניות וזהו והחריצן. וזה י"ל הרולה להחיות ולקבל שפע עוב ממש הצורא צ"ה שהוא חי וקיים וכל מיני שפע שצא מן הצורא צ"ה אפילו בשמיות צא גם אורו ונועס זיוו לאדם עס השפע ואורו העוב נקרא חיים כי צא מן חיים וקיום וזהו החיים והעוב כחצי לפניך וע"כ הלדיקס אינס רולים לקבל כ"א מה שיודעים שצא מצורא צ"ה ע"י תפילות כי מונכו תולאות חיים וזה י"ל וכלכל חיים צחקד פ"י צחקד שעושי לאדם וכלכל ענוו חיים ככ"ל וידיע כשצא לאדם וזה שההפלל עליו צא לו ג"כ נועס אור מעין עוב"צ הנקרא חיים חיי עוב"צ וזה הרולה להחיות ימית עלמו יחזיק א"ע לרשע הנקרא מת ויקבל צה חסד אל הנקרא חיים ממקום גבוה למקום נמוך וכל מה שנמוך יותר צא לו חיים יותר והכי צעשקה מלאכות נצרא העולס כי הנה הצורא צ"ה חפץ חסד הוא וצרא את

העולס להיטיב לבדואיו שנת יסיו כהנים הנשמות נהמא דכסופא והנה אס היה צא השפע הגדול של הצורא צ"ה לאדם צלא מוסך הונציל היה העולס צעל צמלאות ואפילו הצריאה לא היה צתחילה צלא מוסך ומחקרון המקצלים והנצראים ע"כ האליל הצורי צ"ה עולמות לאין קץ וכללותי הס עשר ספירות ומדות לפני הצורא צ"ה ועי"ז היה צריאה עוב"ז וכן השפע והחיות שצא אלינו מהצורא צ"ה עי"ז עובר השפע ונתעצרה עד שאפשר נכו לקבל השפע ולא כתצטל ממשא"כ הצורא צ"ה עתה ג"כ צכל מוקוס כי אין שינוי צעלמותו חלילה כי גם צא למלכים שהי מלא גילולים כ"א לערך התחתונים הוא בן וכמו ששמעתי מהרצ"י ישראל צע"ש ז"ל משל לענין זה צ"י חוונות שהוא נראה בן והכי אס צא לכו שפע מאתו ית' הוא אחדות צכל העשר ספירות צזה כי השפע שעיצר דרך כולס כי השפע הוא דצר רוחני ויוקשר צהשורס ולא דצר נפסק וזה הוא לאדם שהוא שפל צעיניו ככ"ל צא לו שפע תמיד כי הוא חסד אל וכמו שיורד למוקוס נמוך וככ"ל וזה אחד עשר יום שעושי אחדות צעשר ספירות ומוקשר אותם צאחד הגמור הפשוט שאין יחיד כיחודו צחקד שצא מניבו שנקרא יום כידוע שנקרא אור ובחיצ ויקרא אליהם כאור יום וזה צא מחורב ככ"ל דרך הר שציר כ איתא הר קשה צרל מנחתו כי כשאדם הוא נדיצ ונשפי' ננוי שלריך לו כריך להיות קנון מלד אחד שלא לצוא השפעתו לצטלה כ"א למי שראוי וע"כ כתיב שאלו תחת לראשי ככ"ל כי השמאל מעורר כי לא עאל צימא עד דאיהו

פ"י עוז ויחיל ודומם נחשועת ה' כי הכה השפיע נקרא עוז ככ"ל כי השפיע כולל כל מיני שפע ושם כללי לכל מיני שפע נק' עוז והנה פ"י חסול עליהם אימותה ופחד כו' כי כשהקצ"ה רולה להשפיע לעשות חסדים עוזים שלא יהי' קטרוג עי"ז מפל פחדים על שונאי ישראל שלא יקטרגו עלינו כי זה מעוררים קטרוג למעלה ויש שאינו לריך כ"א פחד קל מנקום הנקי דינא רפיא המקצל להם מדינא קשי' וז"ל חסול עליהם אימותה ופחד ופחד קל נקרא נוקצא שמקצל מלמעלה ע"כ אומר אימותה ופחד עי"ז בגדול זרועך שחששה חסדים עוזים ידמו כאזן ולא יקטרגו עד יעצור כו' צענין הנפס והגוף ע"כ הוא כפול ענוך ה' וכ"ל שקאי צעוצת נשמות נסזו נקרא צענין הגופים וזה י"ל ג"כ כאן עוז לריך השפעה אלינו ויחיל כו' לריך שיפול על הסונאים ודומם תהיה עליהם לתשועת ה'

פ"י ע"פ ואחם הדציקים כו' צפ' ואחמנן כי הכה כתיב כאשר שמוע למלרים יחילו כשמוע כור דהנה יכשיש אחדות זיכינו אזי עוז כידוע כי יש מי שהוא צדציקות צ"ה ומחצונן ציראת שמים תמיד ועוסק בתורה ויש מי שנהנה מיגיע כפו ונותן לזקה וכלל מי שהיא אחדות אחד עם הלדיקים הוא הוא צא לחיי העולמים כי הוא מקושר עמם ועי' הלדיקים צא גם להם יראה והתעוררות תשובה. והנה צמלרים הי' אחדות גדול צין ישראל כנודע צקוף כי מה שהסיגו מעלה ומלמעלה צלא התעוררות דלתתא ציל"ע הסיגו אחיב מעלמם קודם חג השעשועות וכתב ויחן

לחיהו צחוקסוהו שלא לצלל לצטלה כ"א לצא מהשפיע קודם עולם הגם שאי אפשר לצא למקום אחר חלילה כי אם מעט ומעיר עוז שלא יצא כלל למקום אחר וע"כ העולם שהקצ"ה משפיע להמקצלים נקרא הר וכן אותיות הר מרומז על דין כידוע צאחורי' דאלק"ם גימטריא ר' והי' אותיות וז"ל צרז"ל מחמכין כי שורש ישראל הם האמהות וכל שורש נשמת ישראל של השצעים כק' הרוחניות שורש של האמהות צלה רחל כו' ר"ז צרז"ל כידוע ונקרא כן בנכ"י צשורש שמקצלים למקור שצטי ישראל שפע וז"ל צרז"ל מחמכו ומקצל שפע מהר וידוע ששער מרומז על דין שהוא אור חוזר והנה השלשה עשרה מדות הרוחניים נקרא דיקנא כידוע הגם שאין שם גוף ולא דמות הגוף על שהרוחניים הגדולים הם רק לישראל האומוזים צהם ולא לשונאים אדרכא ומשם צא פחד על שונאי ישראל כידוע ומנחה של ש"ק וכן אל מדה ראשוני הוא רחמים גדולים וצאופן אחר הוא דין דהיינו על שונאי ישראל שאל הוא לשון חוקק כמו חילי הארץ וע"כ אל זועם צכל יום ונשא"כ על ישראל לא זעם ה' וכן רחום הוא אותיות חור על הסונאים וכן כולם והנה כצצא אותה שפע הוא למקיימי העולם ולא לשונאי ה' וזה יש לוור דרך הר שער ככ"ל וכשתצוא אותה שפע עד קדש פ"י יסיר הניאוף לשון עד דיצון כמו שפירש"י ז"ל כי כועל מהנאפים שפעם וכמ"ש צעד אשה זונה עד ככר לחם גי"כ י"ל כן יוקר ככר לחם כדי שיטאלו על הפתחים וזה צרגע [אל ליל צרגע] יהי' נע וכד צחוץ צצר פ"י צחוץ

שם ישראל קצלו הסורה וודאי הי' צמלים ג"כ בן כ"א היו צקיע יגליון מאור כי קסה צראסונה. וכימי יל"מ ירלינו כפלאות וודאי יהי' בן צקוף אחדות וכמ"ש סלריך סלא יהי' סנאה חנס זיכינו וז"א באשר סמע למלים הוא על אחדות האחד שהוא כלסון ויסמע סאול יחיל כסמע כסחסי' עוד אחדות זין כחות ישראל לר לפדות מיד לר הוא אדום. כחזר לעניכינו כי סלדיקים אשר לדיקים זה' מנסיכין ספע קדושה ויחלה לאשר עומס צאחדות אחד וז"א ואחס כסחסי' לדיקות אי' כמו שהוא כלל ישראל צאות ותיצה אחת אחס חסי' לדיקים זה' יפעלו סיהיו אליהם ינשכון ירחת סמים עליכם ותסי' חיים כולכם היום אפילו צעוה"ז חסי' לכס מעין עוה"צ וכן כולכם י"ל כל רמ"ח איברים והסייכים עליכם אפי' של הגוף כלסון היום שהוא צעוה"צ : **פ"י** ע"ש מה עוצ דהנה איחא צסמחא מאן דליח צי' זה אמר רבא רכזי' אומר לא מינה ולא מקלחה מי זמיר מאידכתיז הועצת ה' כל גצה לצ נראה לפרס כוונות רצא הי' כי צעצדות הס"לריך להיות גאזה סלא להסחזייס אפילו לפכי אדם גדול וכיולא צזה וכמ"ש ציהוספע ויגזה לצו צדרכי ה' ור"ג מפרס כי רצא סחס למילחי' ולכאורה הלסון מיותר לא מינה ולא מקלחה יאמר רק מקלחה חלא הכי קאמר לא מינה סאמר רבא וודאי כוונתו צגסמיות סלא צעצדות סמים צ"ה לא מקלחה כלומר כ"א כוונות רצא על גאווה האחרות כמ"ש מי זמיר מה דכתיב כו' וקסה הא כתיב ציהוספע ויגזה לצו כ"א

סיס הפרס ככ"ל זה י"ל הסי' פיי צעוה"ז צצצ סליכו לעצדות סמים מה עוצ מה לסון עלווה כמ"ש נחכו מה ומה' נעים לפכי ססי"ת ונעים למטה או להיפוך כי עי"ז סצת אחיס פיי סיס' אחדות צישראל כי כל הסנאה צח מגאווה סל גסמיות אפילו סאומרים סכוונתם לס"ש סורס הכונה הוא לסס גסמיות וע"כ סלדיקים אשר מתקוטעים כמ"ש ויחן ישראל כו' אפילו צקרה כנראה סכוונתו לא בן כ"א צסציל נסילתו סל אלילפן ססי' לו כצוד וצסציל עסרו נחגזה וכן עי"ז חועלת הנסמה לדיקות הצורה זה גס יחד או להפך יחד למטה ואחס למעלה לסון מאחס מדצק אי' צהצורה צ"ה : **פ"י** ע"פ הכותן רוחים לאין כו' פסוע לסון רוחים הוא סמגלים להס קודות הסורה לאין למי שהוא צעלמו כאין וספל בן סופעי ארץ כחורו עש' פיי צעו"ה מע"ר הס לייכים להס אין ראוי לגלות להס רזי הסורה כ"א לאשר הס צעלמס אין אף סהס ראסים לא איכפת לן וזהו חידוש יותר אס אשר העולם חולקים כצוד והס ספילים צעלמס ויכולים להסיג קודות כראוי : **פ"י** ע"פ והיס עקצ ססמעון כו' כי עקצ לסון עקצ סיסיס אי' עכאסקופי הנדרסת צעקצ אס יהי' בן ססמעון אח כל המספעיס האלה וכן י"ל על סוכתחין רגליהם ללכת ללמוד או ללורך מלה וזהו וחי' לסון סמחה חסי' סמחי עקצ חסיו סולכין צעקצ כדי סססמעון אח המספעיס האלה :

עוד פיי ע"פ ה' נחי צלדקתיד למען סוכרי כו' כי אפילו אי אפשר לי כלל לפי הנראה להסיג צעצדותך והסלמח

השלימות כלומר לפי שפילי אפילו כן
הי' שהוא על רחמיך נחמי בלדקותיך
שהוא שלך שלא לפי מדגתי ולפי
מידותי למען שוררי שרונים לקטרג
הישר לפני דרכיך להיות נראה להם
שאני נחנה בלדקותיך כדי שלא
יקטרגו עלי אך הישר לפני דרכיך
שאניג אור האמת האיד אני בפניך
שאניג שפלותי ומה שאני נגד מהשלמות
כלומר ועיין לעיל וזה .

פ"י ע"פ הי' נלך דהנה הקצ"ה בונה
עולמות ונחריצין ואמר דין הדין
לי ודין לא הדין לי כי חזר ונכחן שם
עמה שהדין לי עם כלולות שפלו נחריצ
עולמות ואח"כ נחנה אדם הראשון
שהי' נשורש המרוב אלו לריכים להעלות
צמחיו הטובים שתפלות נגמורו והי'
כשצא לאדם גאות מעוצדא וכיולא
מודר עוז הוא קיון שלא העלה
הכיולות כראוי מהקליפום כי קשה
לאדם להיות נחשבתו תמיד זכה ונן
הנחשבתו. ואח"כ כשחייצ צדעתו בגאוי
שהוא עון פלילי כי הוא צורר ואוכל
מחוץ השקולת ומשליך הקליפה מהנילון
הקדוש שהעלה לנוקצא דתהומא רבא
במה שנשפיל א"ע ע"י הגאות שזכר שעצד
ע"י שהוא באלו עוצד ע"י ושאר השפלות
שתלוי בזה והנה נשורש הקליפות הוא
בגבורה של מעלה כי נשורש הדינים
הכלולות והשצירי צאים שורש הקליפות
כידוע וזה י"ל הי' נלך פ"י קאי על
הכיולות שנפלו ע"כ לשון עזר נלך
צקונו' משא"כ אח"כ שהי' נשורשדים
בזיכול צדי הקליפות ואח"כ גאות לצב
נחלצם בקליפות שהם גאות כמו למשל
המוץ שעולה למעלה מהגרעין שהי'
שפיר וכן י"ל שקאי על האדם שנעלה

הנילון לצב גאות קודם שנעלה כראוי
ואח"כ לצב הי' עוז כי כשנחמיל להשפיל
א"ע נפיל הקליפה לנוקצא דתהומא
רבה נחלצם בשורשם בגבורה של מעלי
וזה לצב הי' עוז הנילון נחלצם בעוז
בשורש הקליפי כ"ל והי' קאי על הנילון
התאזר ע"י האדם אף תכון תצל כל
תמונו כי ע"י שצא לאדם גאות ושורש
עלמו נחנה כ"ל יש לו תועלת כמו
נקיון שמועד בנקיון וזה בכלל לדיק
גמור וזה אף תכון תצל כל תמונו כי
ישאל נקראים תצל כמו שפ"י רש"י
ז"ל על יספוג תצל בלדק לאומים
במשרים. ע"י"ל כי לעומת שגרם הקליפות
והילה"ר אף תיכון תצל הי' התורה
כמ"ס בראחי ילה"ר בראחי תורה תצלין
ותצל לשון תצלין כמ"ס בגמרא כדריס
כ"ל על תצל הוא תצלין שלך זה וזה
אף תכון תצל כל תמונו .

פ"י ע"פ רפאלי הי' וארפא י"ל דהנה
איתא בחזקי' שאמר לו הנביא ונת
ולא יחי' שלא נסיז עד שקיבל עליו
קודם לישא צת ישעיה הנביא כידוע
ואח"כ התפלל ונעתר שנחפא וי"ל גם
צכאן רצו על כיולא בזה דהנה איש
ואישה שכינה ציניהם כי יש צאיש י'
ובאשה הי' כידוע צוהר וכשיש להם
בן ובת שצזה נקיימים ואלות פריה
ורבי' נגמור השם שצן ובת הוא ו"ה
בשורש הנשמות וי"ה שצאיש ואשה הם
אצא ואומא וצן ובת ו"ה דהנה גם זה
לדיק רחמים וי' שנחלה ע"י שיעזר
לו הש"י"ת לישא שיקיים ואלות פרי' ורבי'
שהי' השם שלום וזה י"ל רפאלי הי'
שהיה השם שלום שאגמור צדעתי כן
וארפא ומה שלדיק להזהר בעניני אכיל'
ישתיה שלא יזק לי הנה וי' שיתגבר

על ילדו יכול צוודאי להחגזר גם
צענין (גופו שלא להסתהג כמו שלא
עוצ' לו) זה שלא יאכל וישתה מה
שמוזק לו ולא כשיעור שמוזק לו וזה
השיעור צענין הכפס להחגזר על ילדי
וארשע גם צענין גופי שלא להסתהג
כמו שלא עוצ לי כי תהלתי אתה מה
שמהללים אותי הוא אתה כאילו אותך
מהללים ע"כ לא יתחלל שמוך וכן י"ל
כי תהלתי אתה לשון אתהנהל לאטי
אתה מדריכני ואני רולה בן וסומך
ע"י עליך שדריכני צאמיתך צכל

פ"י ע"פ לר ומלוק מלאוני כו' דהנה
ידוע כשיש יחודים צטמות הצורח
צ"ה צא שפע לישראל כ"ט ולחדס
שגורס זיווג צראשונה עוי"ל שלא הי'
עשרה וצא אחד והסלימה לעשרה קיצל
שכר כולם שכר כולם ק"ד חלל כנגד
כולם כי צקוד גם צראשונה לא אחר
טעות כי המושק שפע פועל שיש יחוד
צעולמות עליונים וצעשרה ספירות כנ"ל
כמו צדק כ"ו וסס כי מושק שפע
דרך כולם וז"א ולא הי' סס עשרה
וצא אחד והסלימה לעשרה קיצל שכר
כולם כי יונק שפע עוצ מכל מדה כפי
שעוצ לו צאחמו מידה כיון שהוא המושק
לה כידוע והנה הצן אהב לצאיו
ומפץ צלון אציו סיהי לצאיו כ"ר ולא
צצציל שום פרס וצאמית אינו לריך
שום פרס כי הוא צן צית ויש לו מה
שרולה ומכ"ש אנו סנקראים צנים למקום
וגם קצבלו עוצות עד אין שיעור שראוי
להיות כוונותינו שלא להיות כפוי עוצ'
לגרום רלון הצורח צ"ה הגם שמושק
מומילא גם עוצות צהיחודים לא תהיי
הכוונה ללרכינו ועיין צפי אצרבנא"ל
צפי עקצ צפי הירא' וכן צמוצת הלצצות

זה י"ל כוונת דוד כי ידוע לר הוא
פ"י ירח כמ"ש ציפעיי לר ואור חשך
צעריפיי וזה י"ל לר ומלוק הוא יסוד
כמ"ש להי' מלוקי ארץ כשאני מייחד
יחודים צעולם העליון המקצל הוא
כמס"י מרומז צירח שאין לה אור כ"א
מהשמש בן אנו אין לנו כ"א מהצורה
צ"ה וכן לכל הסצראים בן כ"א אנו
מייחלים רק להצורה צ"ה וכתב שמש
ומגן הי' חלקים וידוע שצצחי' שמשפיע
לנו הסצ"ה צו נקרא לדיק יסוד עולם
וזהו מלוק וז"א לר ומלוק מלאוני הגם
שהם מוספיקים לי כלומי עוצות כשאני
גורם יחודים אעפ"כ אין שומתי צזה
כ"א מלותיך שעשועי שומתי הוא שאני
עושה מלותיך וכן לשון לוות שאני
פועל יחודיך שיש לך כ"ר וזה

פ"י ע"פ כל המורה אשר אנכי מוודך
בו' עין צר"מ אלשיך עוי"ל תשמור
לשון ואציו שומר את הדבר תהיי מומתינים
ומלפים לעשות כל המורה עי"י יסיגר
העולם האחדות ויהי לכס צני חיי
ומזוני החלויס צמול שס כמ"ש צר"מ
אלשיך ז"ל

בפ"י ראה צטעריך תאכלנו כו' כלצי
ובאיל י"ל דהנה לריך האדם
להיות דצוק צהי יתי' שלא תהיי לו
אהצה אחרת כ"א אהצת הצורח צ"ה
כמ"ש יאהצת את הי' חלקיך צכל לצצך
וצכל כפסך וצכל מאודך ע"כ לריך
לאכול וכן שאר דבר סנקרא ג"כ אכילי
כידוע כ"א לריך לפרוש עלמו צכל רגע
כמעט לזכור מהדציקות הצורח צ"ה
והנה איתא על צרח דודי ודמה לך
לנצי או לעופר האילים כי דרך הלצי
שישן צעין אחת וכן כשרץ מציט לאחריו
כן י"ל גם כאן תאכלנו כלצי ובאיל

כי כיון שהצעלים שם ישמרו שלהם והם י"ל כי לבאורה הלשון מעמד איכנו מדויק כי ה"י לבחור ומדך אך י"ל שואל מעמד כ"א ליראה ללכת בכל דרכיו זה לריך להיות תמיד וזה יעזר לך הש"י לאהבה אותו לעבוד ה' בכל לבבך ובכ"כ הוא תפילה וכיוצא לריך אהב"ך אך לריך לך לשמור כי צמקום גילה פ"י אפילו אם הגילה הוא צמקום צ"ה אעפ"כ שם תהיה רעדה וזה לשמור מלותיו לעובד לך פ"י כשיש לך אהבה ונעים ועובד לך בלבבך כידוע לא תעבוד על מלותיו

בש"ה פ' בופטים ע"פ ראשון כי הני האדם לריך להיות הולך מחיל אל חיל והנה יש עולמות עד אין סיעור ולפי כל מחשבה של אדם יש עולם צפ"ע ויש כלל עולמות וכשגומר האדם לפי מדותיו ואהבתו ויראתו את הש"ת צאותו עולם זא לעולם אחר אם אינו מתקלקל כי צודאי אינו עומד אך רגע כמעט צעקין אחד כי בקרא הולך כידוע וע"כ לפעמים יכול אדם להתפלל צאהבה ויראה גדולה ולפעמים הגם שגראם לו שראוי להיות צמדריגי עליונה יותר אינו יכול כ"כ כי גמר כצר עלייתו צאותו עולם שה"י צו לפי מחשבתו ודקוהו צהצורה צ"ה וצא לעולם עליון יותר ושם לא נקה ואינו מורגל עוד שם וד"ל עד זמן מה יכול הרבה יותר צעוב מאשר היה קודם כשה"י יכול כי עתה גמר עלייתו צעולם עליון יותר. וידוע שהלדיקים ילך עובד שופטין ע"כ מחזיק א"ע לרשע כי ילכו העובד דן אותו ואומר לו צלצו צעד שקר צדיצור הוא פושע וכיוצא צה צדיצר דצרים צעלים והוא לץ ואינו מקבל

כי צעעת אכילה נחשו צסינה כגד צציקות הצורה ואהבתו יה"י יסן רק צעין אחת וכן יציע לאחורי אהבה הצורה צ"ה צכל עת וזמן וכן כמי כאיל אלא שלשון כפול. או י"ל כאיל כמו כאיל תערוג על אפיקי מים כן תה"י כוונתך להמשיך ע"י אכילתך שפע חסד הנקרא מים כמו שהאדם אוכל וממשיך חיים לכל גופו וכן יגרום ויעורר צעוצדא שלו לעיאל להמשיך דרך העולמות שנקי כללותם אדם עד למטה. וכן שמעתי מהרב שיחיה מהאוכל ילא מאכל. ועל פסוק ראשון פ' יראה הנה שמעתי צסם הרב שפירש מלת שואל לשון שאלו וכן י"ל דהנה שמעתי מהרב המגיד ומראונו זלה"ה כן לריך להיות לאדם יראה לא פחות צכל עת שלא יחטא וצעעת העוצדא צעעת הרפילה וכיוצא ל"ל כוסף האהבה והנה אמת עוד ירא' לריך האדם צעלמו להשיג והאהבה לריך לצוא מהצורה ית' כי פשוט נראה כן מהו האדם פחות צצפחותי לומר למלך אכי אהב אותך ולנשק את המלך כ"א לירא מפניו מוטל על הכל מכ"ש למנו"ה הקצ"ה כי הש"ת צרחמי לוקח מאדם היראה וכותן לו אהבה צעת שראוי לזה והנה גם כשיש לאדם אהבה לריך ליזהר שלא לחטוא כי אהבה צלא ירא' גורם גדלות ועוד מאהבת הצורה ית' יכול לצוא ממנה אהבה עוה"ז ג"כ כמו שילא מא"א ע"ה ישמעאל שמשך אהב' לכיחוף ולריך ליזהר גם ציראה עם האהבה והנה כשהש"ת לוקח היראה וכותן אהבה ה"א שה"י שואל עמי ויה"י כציכול חיוב על היראה צאונקין ולא יענש האדם אם חטא ומחסר ממנו היראה אח"כ אך הוי שאילה צצעלים

יחזיק עלמיו לרשע ומה משא"כ הרשע ילה"ר שופטו ואומר לו זה אין מעל וזה מורה וכל העצירות כמעט עושה לו מלות כידוע וז"ל למען תח"י וירשת את הארץ דהנה כשגורם שאין דין למעלה יודאי הוא שצומעשיו הטובים וצפלותו שומזיק עלמיו לרשע גורם עליית העולמות מעלה הדין לעולם עליון צמקום רחמים גמורים וזה נק' ירשע עליית העולמות ועולם התחתון יורש ספע העולמות שלמעלה הימנו ושל מעלה עליו למעלה יותר עד א"ס וזה וירשת את הארץ הוא ארץ עליונה. **פ"י** על מי האיש אשר ארש אשה כו' דהנה ירשת שמים נקרא אשה כו"ס אשה ירשת ה' דהנה עדיין קשה לעבוד את הסי"ת מגדל יראתו כ"ל שהסי"ת כותן גם אהבה ונקרא נקבל מנוקבא כי מוכרח לקבל גם אהבה לעבודת הסי"ת כראוי והכי האדם השלם ציראת שמים עוז לו ללמוד הרבה כראוי לו רק ללמד מורה עוזרת וכן לשמור צריאותו וזה יצטל. אך מישא"כ שלם עדיין לריך צכל פעם להתייבצ ציראת שמים אפילו צאמלע דצרי תורי וכן לפשפש צומעשיו צכל עת. כי אף ע"י התורה אפשר לצוא גאווה יותר כיון שהוא מלובלך ואין התורה שלו נהורה מכל סייג ופניה אחרת וגם שומעתי מאלה הרב מניקלשפורג צק"ק סיכאוי כי האדם שכלל מודריג' והוא לומד ואינו מיישצ עלמיו צכל עת צדציקות הצורא פ"י לזכור צעילת כל כל העילת שהוא מלא כל הארץ בצודו וליצוס ממונו הגם שטוב שויתי אותיות הויה צ"ה לכגד עיכיו זה עוז יותר לאדם לחשוב צעילות הצי יחד שמו הגדול

ונקבל פני הסכינה וכיולא צזה צלא מוסר והמה עצירות שאלם דס צעקציו לשון רגל רכילות וגם לשון רגילות צאלם ולריך לאלם להיות חרד על המלות וזה נקרא שופטים ושוערים הילה"ע המייראה את האדם ומצער האהבה צלצו לעשות כלון הצורא צ"ה הוא כמו שומר וכן לעשות תשובה על עוונותיו וזה שופטים כו' תתן לך צכל שערך אשר כו' לשצטיך דהכי המעות קרא שצטי' כמו השצט שמתחלק הענף לענפים הרצ' כן מתחלקו מיעקצאציו לשצטים והשורש הוא אחד וכן כו' בשחולך אדם מעולם אל עולם וזה נק' מ"יל אל חיל יס שס ג"כ עוז ורע ושלל ילל לעולם הפירוד לריך השופטים והשוערים הנ"ל וזה לשצטיך אך הגם צאחה תדון אותך ע"י הילה"ע יתחזיק א"ע לרשע אך את שאר צני אדם לא כן תחזיק כ"ל ושפטו את העם משפטו לך לפנים משרת הדין כמו שדרשו על צדק תשפטו עומיתך לדון כ"ל לכך זכות וכן לפ"י פירשנו הפ' לך לך תרדוק דהנה איתא צזורה שאמר רצ"י כל ימי הייתי מלמד שכל יוקיד עלמא צשלהוצא ללך. והנה כלון הקצ"ה להיעיז אך מלך צומשפט יעמיד ארץ אך אם אפשר סיהיה ראוי להיעיז כן ע"פ התורה מה עוז וידוע כשיש דין למוט אין דין למעלה וז"ל לך אם אתה תדין א"ע ע"י הילה"ע ע"י לך תרדוק כציכול את מדות הדין הנקרא לך כי לא יהי דין למעלה ואיתא הרולה להחיות יומת א"ע לפ"י כי הרשעים צחיהם נקרא מתיס והלדיק אשר יל"ע שופטו ומחזיק עלמיו לרשע זה נקרא הרולה להחיות יומת א"ע

וצינה הם רעין ללא מתפרסין כי חכמי וצינה הכל אחד הוא שכל וחכמי נקרי יו"ד ופני שורש שהוא נעלם ורחוק משכל השגת אדם כו"ש שלמה אומרי לחכמה והוא רחוקה ממני העלמה נקרא יו"ד אות קטנה ועוד שהוא עיונית ומרומז על י" ש"א להשיג רק כהרף עין בזכרון חכמת הצורא צ"ה משא"כ הצינה ללורך צריחת העולמות היא התגלות מעט יותר וע"כ נקרא מי כנ"ל ע"כ אומר מי הלדיק ימלל גבורות ה' לשון מולל זראשי אלצעותיו וכן פ"י הזוהר וכן י"ל לשון מלילות כי כתיב הלא כה דברי כאש ואיתא בתוס' סוף חגיגה כך דרכה זאש של מעלה אש אוכלת אש ואינה נכלה כמו שפירש"י שם צעז"ה שלכאורה תמוה מאי צעי תוס' צמאי שנוציא צתוספת' איתא וגם לכאורה הוא קוטר אך י"ל שהי' קשה לתוס' שאין הכידון דומה לראיה והאיך מציא מזהב לענין מלות ע"כ מציא בתוס' איתא שהיה משה תמוה והנה י"ל מה אומר זאש של מעלה הא מלוא להציא מן ההדיוע אך י"ל ז"א כך דרכו זאש של מעלה אש אוכלת אש אש שלמעלה שורף אש למטה ואינו נכלה אש של מוצא. וז"א ומה מוצא קטורת שלא הי' עניו אלא כעוצי דיכר זהב פ"י וצוודאי לא הי' אפשר שלא ישרוף העץ כמו שתמוה משה אעפ"כ כמה שנים לא נשרף ופני שכן דרך אש של מעלה כו"מ פושעי ישראל שומלחים מלות אשר הם אש כו"ש הלא כה דברי כאש אכלה אש של גיהנם ואינו נכלה. ונחזור נעינינו והנה האדם שצוטר צלצו אש אהבת הצוצ"ה יש לו אש של מעלה שורף

שם הוי' ואם אינו חושב כן צכל עת כסופל ומדריגה קשה לו לקום והצנתי העעס כי ע"י החורה כוסף על אשר הוא גלמו רלון הצורה צ"ה גורם לקשר אדם צסורשו ואם לומד צלא יראה מקשר א"ע צעולם שפל מאוד מקום מלוצס מאוד כצוד שמים וקשה לו להחגצר ומקיסורו לעלות למעלה יותר ומשא"כ אדם שיש לו מדריגה שיש י"ש צלצו הגם שלומד קתם אינו מציק לו כי צוודאי שלומד ציראה שיש צלצו אעפ"כ עוצ להחגצר יותר. וזה י"ל מי האיש אשר ארש אשה הוא היכאי ולא לקחה שלא נקשר עדיין ילך מחיל אל חיל ויסוצ אל ציתו פ"י יפספס צועשיו ויסוצ צתצוצה לציתו לשרשו פן ימות צמלחמה פ"י צמלחמה של תורי תגרום לו גאות קורא מת ואיש אחר יקחנה פ"י האיש האון הכ"ל

פ"י ע"פ מי ימלל גבורות ה' דהנה שומעתי שהלדיק נקרא מי ושומעתי צסס ס' מבלה עמוקות אך וודאי זה איתא צזוהר שתצוצה נקראת מי וזה מומלל הלדיק נקרא צעל תצוצה כי א"א צלא חטא והנה איתא מארצעה דוהות צאי הרוח וצעשרי מאצרות נצרה העולם והכל כלול זה מזה ויש צכל דוח צחי' עשרה וארצע פעמים עשרה הוא מי וידוע שתצוצה קדמה לעולם דע"כ צן ארצעים לצינה כיון שהוא צן ארצעים הן מי שתיקן מדותיו הנקרא דוח צא אל הצינה משיג כשמה משה וכן מי שחטא צכל אלה ולריך תצוצה והוא כשמוצין שהטא וצב והוא על ידי הכונה משיג שורש צינה העליונה שקדמה לעולם ולכל הסגמים והכל אפשר למקן צסורשו למדש והנה חכמי

אֶהְיֶה יוֹתֵר וְקָדֵר כִּגְדָּל דַּעְתּוֹ שֶׁל יִרְאֵה כָּל מִינֵי חֲרָצוֹת עִי"ש וְדוֹק וְע"כ הוּא כִּיּוֹן שֶׁצִּדְרָךְ שְׂאֵדֶם רוֹלֵה לִילָךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ וְיִי שְׁעוֹצֵד אֶת הַשִּׁי"ת מֵאֶהְיֶה הַקֶּצֶה מוֹלִיךְ אוֹתוֹ צִדְרָךְ הַזֶּה. וְהִירָא לֹו שְׁעוֹצוֹתוֹ מְקוֹצֵלֶת צִרְלוֹן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ צ"ה וְעִי"ש מוֹסִיף אֶהְיֶה יוֹתֵר וְאֵת הִירָא מוֹלִיךְ צִדְרָךְ שְׂהוּא רוֹלֵה מִירָא לֹו הַתַּחֲרָקוֹת כְּדֵי שִׁתִּירָא יוֹתֵר וְהֵ מוֹצֵן הַמֶּשֶׁל שְׁמִצִּיא וְהֵנָּה עוֹל מַלְכוּת נִקְרָא יִרְאֵה וְע"כ הַשֵּׁם שֶׁל אֱלֹהִי"ה הוּא צִמְלֻכוֹת לְשׁוֹן אֲדוֹן כִּי מוֹנֶלֶךְ מוֹתִירָאִים וְעוֹל תּוֹרָה הוּא אֶהְיֶה כִּי אֵצ מַלְמוֹד אֵת צִנּוֹ תּוֹרָה וְהוּא לְשׁוֹן הוֹרָא מוֹרָה לְדֶק וְכֵן כְּתִיב תּוֹרָה אֹרֶךְ וִידוּעַ שְׂאוֹר נִקְרָא חֶסֶד וְה"א הַמֶּקְצֵל עֲלִיו עוֹל תּוֹרָה לַעֲבֹד מֵאֶהְיֶה מַעֲצִירִין מוֹמֵנו עוֹל מַלְכוּת פִּי" מֵה שְׁמִירָאִין לֹו הִירָאֵה וְכִכֵּל צִמְשֵׁל כְּדֵי לַהֲחִיזְקוֹ צִירָאֵה וְאִינוּ כִּכְשֵׁל צִשׁוֹם מַכְשׁוֹל כִּי אֲדִרְצֵה מִרְאִין לֹו שְׁעוֹצוֹתוֹ מְקוֹצֵלֶת וְכִיּוֹלָא לַהֲחִיזְקוֹ וְלַהֲוִסִין צוֹ אֶהְיֶה וְכֵן עוֹל דֶּרֶךְ אֶרֶץ שֶׁלֹא לַהֲפִירִיד מַדְצִיקוֹת הַצִּירָא צ"ה מִשְׁא"כ לַעֲבֹד מִירָאֵה שְׁטוֹב לֹו צִדְרָךְ אֶרֶץ שִׁיגִיעַת שִׁכְיָה מִשְׁכַּחַת עוֹן וְהֵגֶם שׁוֹה נִרְאֵה אֲנִי י"ל עוֹד צִפְשִׁיעוֹת נִמִּי פוֹרֶק עוֹל מַלְכוּת הוּא הִילָה"ר הַנִּקְרָא זָקֵן וְכִסִּיל וְהֵ י"ל וְלֹאֹס הוּא כְּשִׁישׁ נֹו עוֹל תּוֹרִי הוּא מַלְכוּת כְּו"ש צִי מַלְכִים יִמְלֹוכוּ וְהֵאָז רִצְנֵן עִי"כ כְּתוֹב לְשׁוֹן לֹאֹס שְׂהוּא צִמְלָמוֹ מֶלֶךְ מַלְאֹס יֵאֻמֶּךְ כִּי פוֹרֶק מוֹמֵנו עוֹל מַלְכוּת כְּפִי"ה הִכֵּל וְאִפִּילוֹ עוֹל דֶּרֶךְ אֶרֶץ כִּי וְרַצ יַעֲבֹד לְעִיר

הנה זֶה כְּשִׁמְעֵי מַלְעִיל י"ל עוֹד צִפְשִׁיעוֹת פוֹרֶק עוֹל מַלְכוּת כִּי כֹאשֶׁר תִּרִיד וּפְרָקָת עוֹלוֹ מִשְׁא"כ כְּשִׁלְמוֹד וְקִסְמֵ מַלְכוּת י"ל מַלְכוּת הַרְשָׁעָה וְגַם צִלֵּל הַחֲכָמָה

שׁוֹרֶק אֵשׁ הַקְלִיפּוֹת הֵגֶם שִׁישׁ נֵהֶם שׁוֹרֶק לַמַּעֲלָה אֶךְ הֵם וּדְלִי מַעֲוֹלֶם שֶׁפֶל מֵאֹד וְנִקְרָא אֵשׁ שְׁלֹמֹמֶה וִי"ל כֵּן יִמְלֵל חוֹרֶק לְשׁוֹן מַלְיוֹת עִי"ש יִשְׁמִיעַ כָּל הֵם יִשְׂרָאֵל הֵם כָּלִלוֹת הַעוֹלָמוֹת תְּהִילָתוֹ עִי"ה הַחֲקָדִים וְהַטּוֹצוֹת

פי עַל מִי חֲכַם וְיִשְׁמֹר אֲלָיו. דִּהְכָה הַלְדִיק נִקְרָא מִי חֲכַם הוּא חֲכַם עִי"ש וְיִשְׁמֹר אֲלָה פִי"ה הַשְּׂאֵר מַחֲמֵא וְמוֹכֵל נֹק וְעִי"ש יִכּוֹל לְצוֹא לַהֲסַחֲקִים וְטוֹצוֹת מֵהֶאֱלֵל וְהֵ וְיִתְצוֹנְנוֹ חֲקָדִי הִי: **פי** צִפִּי כִי תֵלֵא פִי כְּשִׁתְּלֵא לַרְחוֹצ אֹו נִכֵּל כִּיּוֹלָא צִזֵּה לַמֶּקוֹס שֶׁנִּקְל לַחֲמֹא נִקְרָא יֵאֻמֶּךְ כִּי הַקְדוּשָׁה נִקְרָא רַה"י מִשְׁא"כ לַהֲיִפּוֹךְ וְה"א כִי תֵלֵא תְהִיָּה בּוֹנֵהֶךְ לַמַּלְחָמָה עַל אִרְצֶיךָ חֲחִשׁוֹב שֶׁתַּחֲבָר עַל יֵלֶךְ וְתַגְמוֹר צִדְרָתֶךָ כֵּן וְעִי"ש וְנִתְנוּ הִי אֶלְקִיד צִדְךָ וְשִׁצִּית שְׁצִיו מֵה שְׁשִׁצָה מוֹנֶךְ. עוֹד פִּי כִי תֵלֵא פִי כְּשִׁתְּהִיָּה צִחוֹץ לֶאֱרֶץ נִקְרָא יֵאֻמֶּךְ לַחוּץ לֶאֱרֶץ לַמַּלְחָמָה פִּי תֵלֵךְ תִּמְיֵד לַמַּלְחָמָה שֶׁל תּוֹרָה עִי"ש עַל אִרְצֶיךָ תְהִיָּה תִמְיֵד עֲלֵיהֶם וְנִתְנוּ הִי אֶלְקִיד צִדְךָ וְשִׁצִּית שְׁצִיו מֵה שְׁשִׁצָה מוֹנֶךְ קוֹדֶם שְׁע"כ הוֹכַרְחָת לְצוֹא לֶאֱרֹאֶם לַהֲעוֹלֹת אוֹתָם הַכִּיּוֹלֹת-כִּידוּעַ וְצִזֵּה מַדְוִיק הַלְשׁוֹן עַל אִרְצֶיךָ וְלֹא עִם אִרְצֶיךָ אֹו קִסְמֵ לַמַּלְחָמָה כְּתִיב וְלֹאֹס מַלְאֹס יֵאֻמֶּךְ כִּי דִלִּית כָּל הַמֶּקְצֵל עֲלִיו עוֹל רּוֹרֵה מַעֲצִירִין מוֹמֵנו עוֹל מַלְכוּת וְכִי" שִׁישׁ עוֹד מִירָאֵה וְעוֹצֵד מֵאֶהְיֶה וְהַעֲבֹד מֵאֶהְיֶה יִפֵּה כְּחֹו יוֹתֵר מַכְמֵה טַעֲמִים וְכ"ש צִפִּירֵשׁ"י ז"ל ע"פ וְאֶהְיֶה אֵת הִי אֶלְקִיד צִק"ש צִפִּי וְאֶתְחַנֵּן וְכֵן אִיתָ צִרִי"ח צִמְשֵׁל שְׂהִצִּיא שְׂהַמֶּלֶךְ סִידֵר לִפְנֵינוּ כָּל מִינֵי מַגִּדִים כִּגְדָּל דַּעְתּוֹ שֶׁל אֶהְיֶה וְרִאֵה שְׁעוֹצוֹתוֹ רָלוּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהוֹסִיף

צשורטו נסתם וליד השפע עליון כדי שלא לצוא לחילונים וע"כ אצרהם שרלונו הי' להטיב לכל רז' נהיות ערל לגרום שפע יותר לכל אך האמת צזה גורם מיעוט השפעה כנ"ל ויש צהקדושה מיעוט חלילה וע"כ השיב לו השי"ח עכשיו אני וכל פמליא שלי נצוא אליך כי יגרום להם שפע יותר ומה הוא נכרתו עליה י"ג צריתות כי היה הי"ג מידות תלוים צעולם העליון כנ"ל וכשהוא ערל לא צא אליו אותו השפע משא"כ כשנכרת ערלתו מאירי צו כל הי"ג מידות וכן נמי לכל ישראל שנקיימים מלות מילה וזה צרית כרותה להם ולא מי שלא נכרת צרית שאין חזרת ריקס הוא לסט"א שנקרא ריק וזה לכל השלש עשרה הוא שלש עשרה צריתות:

פי' ע"פ שקר הסן והצל היופי כו' להנה שונעתי ופה קדוש הרצ המגיד מראוונא ז"ל מי שמרגיש שיש לו תאוות כמו תאוות נמון אותיות כבוד וכיוצא צזה יחפש אם יש צד יראה שמים כראוי כי כיון שהוא רואה לקבל תענוג יש בו אשה רעה כי כל מקבל נקרא נוקצא ואם הי' לו אשה יראה הי' לא היה לו אותה אשה רעה כמו מפני שרי גזירתי אנכי צורחת כידוע והנה זה הוא תקנה גם מפני תאוות אשה להתפסק יראה הי' צונחצתו כראוי והנה ידוע מה שאומרים משם האר"י ז"ל אם הי' לאדם היראה כראוי לא הי' אפשר לו להתקיים כ"א עכ"פ לריבים אנו ליראה כל מה שאפשר לנו וזה י"ל שקר הסן של אשה והצל היופי אלא אשה יראה הי' היא תהסל פי' הגם שא"א להיות לאדם היראה כראוי עכ"פ לריך להיותה מהוללת אללר ורולא

החכמה צלל הכק. הנה שונעתי מאלה הרצ המגיד מראוונא ז"ל שאמר מילי נכרתו עליה שלש עשרה צריתות הוא שלש עשרה מידות שצרית כרותה שאינם חזרות ריקס כן שונעתי סתם ולא אצין יותר י"ל להנה אומר אצרהם כשנלעווי על המילה ע"כ צאו אליו כל האומות ועכשיו לא יצאו ואמר לו הקצ"ה עד עכשיו צאו אליך ערלים ועכשיו אני וכל פמליא שלי אצא אליך וזה וירא הי' אל אצרה וירא והנה שלשה אנשים כו' לבחורה אינו מוצן וכי לכצו המדומה היה לריך והרצ ר"מ אלשיך ז"ל פי' צפשיטות ונראה לפי פירושו להנה איתא כשהשם דיצר עמו לא הי' יכול לעמוד י"ל הטעם ע"ז כו"ש צבתצי האר"י ז"ל לריך לעמוד צה' מלך וכן צצרוך שאמר וכיוצא שהוא מעולם אחדות עליון לריך לעמוד והי' ערלה לשון אועם כמו שפירש"י ז"ל להנה איתא אין מול לישראל ושונעתי מהרצ המגיד מראוונא ז"ל מי שהוא אין הוא מול מנשיך לישראל והוא מעורר עולם האחדות עליון הנקרא אין מפני העלמה ושם תלוים צבי הי' ומזוני ואותה שפע אין משפיע אלא לישראל דיוקא ולא לעו"ג הגם שיש להם מה שהוא צטצע ולא נשנות הטצע וע"כ אצע"ה קודם שנימול לא היה יכול לעמוד כדי שלא ימשך השפע הצא מעולם האחדות גמור כי כיון שהי' ערל היתה זאת השפע גם לחילונים חלילה וזה אינו נכון כלל צשפע עניון הזה וע"כ הוכרח ליפול וכן נמי ע"כ לא נולד ילחק עד שנמול כעשה לו נס ללורך צבי ישראל הגם שיש עוד טעמים נכונים. וע"כ נקרא ערלה לשון אועם כי אם הוא ערל

דסנה כתיב שמוע ישראל אחס קריציס
היום למלחמה על אויזיכס כו' פירש"י
אפילו אין לכס אלל מלות שמוע ישראל
תליתו צמלחמוי ויהי על אויזיכס וכמ"ש
בגנ' זל חצקוק והעמידן על אחת
שכאמר ולדיק צאמוכתו יחי' ולכאורה
לסון לדיק ומשועסקיים ה"ל אלל כר"א
הפי' ולדיק צאמוכתו יס לו אמונה
בהצודא צ"ה שהוא לדיקו של עולם
יחי' יחי' לו כל מיני השפעי' כי צחיות
ככלל כל מיני שפע הן לכפס והן לגוף
כי לריך צני חיי ומזוני ומי שאין לו
צנים חלילה נקרא מת וא"כ הוא צכלל
חיי וכן חיי וכן מזוני כי עני חסוד
כמות וכן כנפס כי תולדותיהם של לדיקי'
ומעשים טובים וכן חי להיות דצוק צחי'
העולמים כי רשעים צחיייהם נקרי' מתים
וכן ממוכות לנפס כמו לחס שולאכי
השרת אוכלים ומי שיש לו אמונה יחי'
אך לכאורה קשה לכחוד והוא צאמוכתו
יחיה כי לריך להאמין גם צלדיקים לליית
אותם כמו שפי' על מי צכס פי' כשצא
לאדם הסירהור תשובה הוא מי כידוע
אני קותן לכס עלה האריך תחנהגו כי
לפעמים מצא לאדם הרעור תשוב' הוא
מתחרע על מה שלא להתחרע ומקצב
עליו מה שאין לעשות כי כראה
לו מלה ע"כ אמר עלה כשתצוד לכס
הרעור תשובה תהיה יראי ה' וגם
שמוע צקול עצדו וכן כתוב ויאמינו
צה' וצומס עצדו לכאורה תורה למה
לו יותר כשהאמינו צה' אלל י"ל כי
כשאדם אינו קיי ומחטא כראה לו מלות
עצירות לפי תשוקתו כן כראה לו ע"כ
לריך לליית ללדיק שצדור וסוד יודיע
לו האמת ע"כ כתיב ולדיק צאמוכתו
להורות שלריך להאמין גם צלדיק הדור
והנה

ורולה להיותה לו כל מה דאפשר הכי
גבי חן היא אינה יפה כ"א חן שכראה
יפה אמר סקר החן וציופי מומס ש"א
לומר סקר אמר הצל פי' אין צל לאדם
צצביל זה שום מחטא והירהור של תאוי'
פי' ע"פ אחס כלצים כו' דסנה איתא
צורה מוארי דרגלין הס מוחפללים
וע"כ אמר שצוכות התפלה כגאל דהכי
עקצות דמשיחא כי לריך להעלות ניוליס
מוקד הרגלים כידוע וכתקן ע"י התפלי'
וע"כ כתיב צצני יצואו וצתחנכים
אויזילס ורתיצ ועמדורגליו ציום שהוא
על הר הזיתים רגליו הס מוארי לללותין
בני"ל משיגים למולל הנקרא יום שהוא
לסון כסתר שהוא כעלס והוא על הר
זיתים כי ילס"ר נקרא הר כידוע שכדמי'
כהר והנה צצני תורה הוא יותר קשה
בי לריך להיות כקי' ללמוד בתורה
צטסנה ואס לא כותן כח יותר לסטי"א
בידוע והנה התורי' כומסלה לשמן כידוע
כי השמן מואיר והתורה נקרא אורומי
שהוא לומר צספלות וצקליפות תורתו
נקרא זית שיש צהס שמן ופסולת וע"כ
זית קשה לשכחה כי אס אין יראה
מטא קודמת לחכמתו אין חכמתו
מתקיימי' ושוכח והגם שקטנים לומדים
דאין להס יראה לריך להיות להס יראה
לפי מדרגתי' שלא למעט צריחס וסלא
לאכול צלא כעילת ידיס וכיולל צזה
וע"כ אמר כל סיראת מטאו ולא קתס
יראת מטא כי כ"א לפי מדרגתו וע"כ
שמן טוב לזכרון מי שלווד תורה נקי'
צלא קליפות שיש לו יראה מטא חכמתו
מתקיימת. ווי שהוא מוארי ללותין הוא
עומד על הר זיתים יס לו כח להכניעו
ש"א יהי' יכול להרע לו והנה כתיב
בס אמר ה' זכרתי לך מסד נעורייך כו'

ואת כל הצאים אחריהם וכל מי שהולך
 צדכם ויש לו תשוקה לה' ועורר שורש
 אבותינו שה' להם אחדות גדול ופועל
 צעוד וזה י"ל אתם כללים היום כולכם
 פ"י כללים הוא לשון תפילה שהוא
 צעמידה ונקרא מלך דרגל ראשיכם
 כו' פ"י כולל לעצרך צצית כו' למען
 הקים אותך כו' וקאמר ולא אתכם
 נצדכם כו' ואשר איננו פה עמנו היום
 מקושר עמנו ויעורר שרשינו עוד פ"י
 עוז ה' לכל הוא ישראל שאלו כלל
 העולמות והקריאה צציל ישראל וכן
 אלו בני האבות שה' להם מידת כל
 מלך יעקב רק כל כלל שום אות אחרת
 הוא עוז ה' פ"י משפיע כל ויני שפע
 וגם על הגוים מרחם כו"ש דן את
 האומות צלילי כ"א את מי שלריך לשבור
 הרולים להרע לישראל הוא עושה דין
 אמת צדמנות

בפי בראשית ונח מלא חן כו' מ"ש
 ונח צדק ונח צדק ונח צדק

המשמר שנת כהלכתו אפילו עוזד ע"ז
 כדור אנוש מוחלן לו כן י"ל ונח קאי
 על ענין ראשון ויירי צרע ונח צצת
 מלא חן צעיני ה' והרצ שיהיה אחר
 לפי פ"י זה י"ל כן דאיתא משציעין
 אותו אפילו כל העולם כולו אומרים
 לך לדיק אתה היה צעיניך כרשע והנה
 זה הוא צמדיות היראה וזה לדיך
 לאדם חמיד אך הש"י נותן אהבתו
 צלצנו וסוכחים זו וזה י"ל ציוס הניה
 ה' אלהיך לך מעלצך כו' וזה הוא
 צצת כידוע וזה י"ל ונח כו' קאי על
 ענין ראשון וזה ונח צצת מלא חן
 צעיני ה' כיון שהוא צעיניו כרשע צחול
 צצצק נותן הש"י אהבה וזה חן
 צעיני ה' : צפי צן פודת יוסף צן פודת
 עלי

והנה פירשנו כן פ' כה תזכרו את
 צ"י כי יש כ"ה אתון דיחודא והנה
 הכהנים יש להם ג"כ טעם על צרכתם
 וזה כ"ה תזכרו את צ"י צצות כ"ה
 אתון דיחודא תזכרו את צ"י ע"כ אמור
 צקמן תחת הא' לשון שם דצר כמו
 זכור שמו לשון ראוי לומר להם צציל
 המלך הזאת הכ"ל יצרכך ה' לכפש וגוף
 וכן וישמרך שלא תצא השפע לצעלה
 לכפש ולגוף וכן יאר ה' פכיו אליך כי
 צאור פ"י מלך חיים הוא כל מיני שפע
 כ"ל ויחונך ע"ז ויחנך אותך אליו
 כי ימין ה' פשוטה לקבל שצים הקצ"ה
 פושט ימיו הוא חסדו ע"ז הוא נותן
 אהבה ללצ ישראל והוא יודע האיד
 ליתן החסדים נקרב את ישראל אליו
 שלא יהי' וישמן ישרון ויצעו כי נותן
 ע"י תפלות הלדיקים שידעו המקצ"ים
 זה ויאמינו ללדיקים צמה סיורו להם
 דרך ה' וזה י"ל כה אמר ה' צצות
 כ"ה אתון דיחודא אמר ה' זכרתי לך
 פ"י אני משפיע לך כמו הזכר המשפיע
 נקצת ואינו זו מלשון זכירה כי זכר
 לעשות כן חסד בעוריק משפיע לכו
 חסד לעורר צהצוה ע"ז ובעוריק לשון
 בעור משנתו וכן אהבת כלולותיך דהני
 צתפילה לדיך להיות אחדות עם כל
 ישראל דתפילה נקרא שורש ישראל כלל
 כ"י כ"א מה נעשה אני שלום וכי
 אדבר הנה לנלחמה כי כשאלם עוזד
 את הש"י מוכע צהשפע הקדושה את
 צ"א מעצירות כי גורם הצצות הקדושה
 ואדם שיש לו ילדה גדול מעורר אותו
 לחלוק על הלדיק ע"כ כראה לי שפעי
 כן מרעיה עם דור המוצר שהיה עמו
 שהיה להם אחדות גדול כידוע על
 וימן שם ישראל וקשר אותם צתפילה

עלי עין דפורה הוא לשון פריה ורבי
לשון עושה פירות פי' הלדיק הנקרא
יוסף גורם שיחצנה ישראל והלדיק
נקרא יוסף משום שהלדיק ממשך שפע
לעולם וידוע כמו מעין כ"ז שנמשך ממנו
זא יתור להמקור ואם נסתם ואינו
יכול לזוז גם מהמקור אינו זא כראוי
וכן חינוך היונק משרי אמו המיד זא
לחדדים יתור ח"ל ואם אינו יונק אזי
יצא החלז ע"כ י"ל נקרא הלדיק יוסף
שכל מה שממשך שפע צתפילתו וצומענים
הצוצים מוסף יתור צהמקור וכמ"ש
הר"מ אלשיך ז"ל ע"פ צן חכם ישמח
אז וצן כסיל חוגת אמו וזה צן פורת
יוסף ומפרט האיד וע"י איהם דרך הוא
מחצה וקאמר צן פורת פי' לשון חן
עלי עין כמו ואצא היום אל העין לשון
מעין כמ"ש הנה עין ה אל יריאיו"ל
לשון מעין וכמ"ש מעין גנים זאז מים
חיים כנ"ל י"ל ונעין הוא השפע החדירי
הנקרא מולא צצביל שנחל משם צלי
השק ומי שזוכה להמשך משם יכול
להמשך לכל מי שירלה ואין מעכצום
קטרוג שכל הדינים כמתקים צצירטי
תיכף והשפע נמשך ע"י החור ששורשה
הוא תורה שצבת שיש צה ג"ן קדריס
זכ"א לפי שורשו ע"כ נקרא מעין וקאמר
זאז מים חיים שזאז מים חיים הוא
חסד של חיים משם תלוי השפע של
צני חיי ומזוני שכולם נקרא חיים שמי
שאין לו צני חסוד כמה וכן עני חסוד
כמה וכן צפשיעות אם לא יהיה לו
מה לאכול ימות צרעצור ע"כ נקרא חיים
ונחלים מן לצנון הוא הלוצן העליון
וכן איחא שלצנון גימטריי שני שמות
דיחודא ע"כ כתיב ונחליי לשון מול
שע"כ י"ל נקרא מול ע"ש ונחלים שכתב

צקרא וע"כ כתיב הנה עין ה' אל
יריאו פי' המעיין הנוצב מהעולמות
עליונים מהמקום הנקרא אין מפני
העלמו להעולם שאפשר לקרוא את
הצורא צ"ה צסם הוי' צ"ה רק שעתה
חון צומן המקדש צתוך המקדש גם
צסם הוי' אין רשות לקרוא את הצורי
צ"ה מפני העלמו חלינו כ"א ע"י
התלצות שם אדכ"י צ"ה כ"א צמחצני
חושצין שם הוי' צ"ה משא"כ דרך
העולמות של מעלה אפילו לית מחצנה
תפיסה כלל וע"כ פירשנו צעז"ה יתי
השלך על ה' יהצך לשון השלכה כי
מזוכי זא מעולם שאין מחצנה תפיסה
ע"כ נקרא השלכה כ"א צרגע ולחשוז
שם כמו משליך צרגע וע"כ הוא על
ה' וכמ"ש צזוהר צפי תתענג על ה'
נקרא עתיקא קדישא לשון עתיקי משדים
ולשון ויעתק משם הוא נעלם ונעתק
ומחצנה צו וע"כ נקרא קדישא לשון
פרישא וכן צפשיעות קדישא פנים חכמי
הנעלמות הנקרא קודש וגם זה י"ל
משום העלמה כי חכמי נקרא מה שמקבל
מרכז ואינו מצין והוא פרוש ממנו
להצין ע"כ נקרא החכמה קודש ושם
הוא המול שצו תלוי מזוכי ע"כ כתיב
השלך על ה' כ"י והוא יכלכלך הוא
לשון נסתר כנ"ל מפני העלמו וע"כ
כתיב הנה עין ה' אל כ"י למיחלים
לחסדו גימטרי מולא כידוע וכן צפשיעתי
יפני חסד הגדול מאוד נקרא חסדו
וכן י"ל חסד וא"ו כי להו"י של שם
של כללות העולמות נמשך משם שפע
כי ו"ו של כללות הוא שם הוי"ה
צדק פרטי של העולמות כידוע וע"כ
כתיב אח"כ להליל ממות נפשא כ"י
חשצ השלשה דצרים החלום שם וממות
נפשא

אזי יצחן איז כו' פי' לשון רלון אל הארץ אשר ארלך לכל הגוף אשר ארלך לך ואעשך לגוי גדול לפני גוי אעשך גדול וכן כתיב כי הוא חכמהכס וזינהכס לעיני הענוים ככ"ל ואמרו מי גוי גדול ואי אפשר שירלו לגזול את ישראל הוא כאלו בולז' את החכמה שהוא כורסס אור ואזרכך פי' אצרך את ישראל הוא כאלו צרכתיך ואגדלה שונך צבל העולמות ואי' צרכה פי' ע"י החכמה מושיבים צרכה לכל מי שרולה ואצרכי מוצרכיך פי' מי שרולה להכניע הלדיקי' תחתיו לכניע אותו תחת הלדיקים וזה לשון אצרכך כמו אצרך לפירש"י ז"ל לשון צרך והכנעה ומקללך פי' מי שנוצה את הלדיקים אחר לגמרי ונצרכו צך פי' אתה תיקח העיקר ולמשפחה האדומה יהיה התולית וקרוצ לזה פירשנו אל תירא אצרכה הול' לפעמים אין לאדם כ"כ דציקות הצורא וזה אז רס הוא רס מנך אנכי מנך לך פי' התשובה כי אני הוא תתאם שהוא מיראה כו"ש אני אני הוא אני אמית ואמיה כו' ע"כ מתיירא ושצ אנכי הוא תשובה עילאה הוא מתיירא מנחת רוממות אל ולזה י"ל מרונו הכ"ף ית' כתר נשון קוצב כמו כהנו את צנינון שמתירא שהקצ"ה קוצב כנ עלמין קיצות כל הקיצות כי לריך לך התשובה וצפי והחיות מראיהן כגחלי אש כו' דהנה הקצ"ה הוא חיעולמים ואורייתא וקצ"ה כולל חד וזה י"ל אס לומד תורה עם הקצ"ה שזוכר את הצורא צ"ה ותשוקתו עולה מן הארץ והסקה אח"כ כל פני האדומה לשון אדומיות מרונו על הדין והלעז שלו והנה מי שלומד ומתאורס להצין ויש לו לעז שאינו מצין עולה אדוי

נפסס הוא להיות צנים כי אל"כ אין לכפש עוה"צ כידוע צחקיקה שאמר לו הנצי"א ונת אתה ולא תחיי' ולחיותם הוא חיי' מרצה מונוי או להיפוך שציקר הוא מונוי ומרצה חיי' וע"כ אינו פורע כל השלשה כי לא יהי מונוי נות כידוע וכן נמי פירשני הצעתי שהצטיה הקצ"ה את אל"א כי צרך אצרכך הוא מונוי והרצה ארצה כו' זרעך הוא צני והלשון כפיל י"ל כש"לריך השפע לכפש ולגוף וצני של הכפש הם תלמידים הנקרא צנים לכפש שמוקצלים יחכמותו שנקרא אז כמו שר"ח צסס הפרדס ומחולא נמי סייד לכפש כמו לחם אצירים לחם שולאכי השרת אוכלי' ומ"ש וכחיל אשר על שפת הים מרונו חיי כו"ש הצעל העורים וזה שאינו פורע ככ"ל כי לא יהיה מונוי לנותים ולכפש סייד ג"כ חיי הוא אור של הצורא צ"ה אהבתו ויראתו חכמותו וזינתו הלריך לכפש ונכראים חיים וכמ"ש החכמה תחיי' צעלי' ככ"ל וכן עץ חיים הוא ומחכמה וזינה צל לאדם אהבה ויראה וזה י"ל צן פורת יוסף יש לו חן עלי עין הוא הוחל העליון

בפ' לך לך י"ל ויאמר ה' אל אברהם הוא מחכמה עליונה ונקרא אז כידוע ככ"ל וצסס הפרדס די כולם צחכמה עשית על בן נקרא צוהר אצל וזהו אברהם לך לך פי' לשורשך שיש למטה הוא לישראל. מארלך כי יש ארץ עליונה ועל בן כתיב צו ה' צחכמה יסד הארץ וממולדתך הוא מקור נשמת ישראל פי' הוא הצרית וצית אצרך כי לריך האדם שירלה לקבל ועי"ז תעבור השפע של החכמה הניל והוא מצית אצרך לשון אצה וכמו שאמר אליהו

ונכנע לבו נוקים ציה והנה צתוך זה
 הוא אהבת הצורה צ"ה שנקרצ את
 האדם אליו אך האהבה הוא מנוצבת
 צתוך הגבורה והפחד וז"ל ולא יכנף
 עוד מוריד מוריד היא אהבה לי אור
 כי אור הוא חסד כידוע והוא אהבה
 והיו עיניך רואות את מוריד האהבה
 גלויה ומפרסמת וכן י"ל ולא יכנף עוד
 ככ"ל שמוריד הוא היראה והדין כי
 הא' שאינה נרגשת צומצמת הוא חסידה
 מהמלה כי הנה אס אין רואים הדין
 אינם יכולים לתקן משא"כ אס מראה
 הש"ת את הדין לאדם יגול לתקן
 בתפילה וציחודים כידוע יז"ל וגא יכנף
 עוד מוריד שלא לראות כ"ח אדרבא
 והיו עיניך רואות ככ"ל ותתקן כוונת
 המקדים תפילה ללכת חלקי אצרהם
 בעזרו והנה גם העוצד מיראה ואינו
 עוצר יש שעוצד כדי שלא יפגום והוא
 יראת חטא לשון חסרון ופגם ויש רק
 מיראה עונש צעורה"ז או צעורה"צ ואינו
 עוצר הוא צכלל ל"ת כי אינו רולם
 לעצור משא"כ העוצד מראה משהכל
 לעשות רלון הצורה צ"ה לעשות כ"ר
 לפענו צ"ה הוא צכלל מלות עשה וע"כ
 הסי רמ"ח כוונת אצרהם שנקרא אזהרה
 וע"כ קתיצ וירא אליו ה' שזכה לאהבה
 כראוי כי גם העוצד מיראה יש לו
 אהבה ככ"ל כ"ח שהוא צתוך ואינו
 נראה אך עתה וירא אליו ה' שהוא
 אהבה וע"כ קתיצ קודם לכן צמלות
 מילה כמה וכמה פעמים רק חלקים
 לפי מדריגתו ואינו תמוה הלל היה
 לו אהבה גם קודם צוודאי אך ידוע
 למצינים שיש מדריגות עד אין סיועור
 וסוף המדריגה למעלה הוא האהבה
 ותחילת המדריגה שלמעלה מונו ותחילת
 היראה

אדוי וצא לו ציני האיד שהוא ונתאוי
 אס צ גיה אס צנקתר ואס צסקר לאיש
 שאינו הולך צאמת כו"ש לגבר תמים
 תמוס ועס עקש תתפל וני שרולה
 להיות נו האור של תורה והמיות
 שצתוכה כמו שאיתא המאור שזה וכן
 תורה אור וכיון שהוא כלל חד עם
 הצורה צ"ה נקרא מיות שהצורה נקרא
 מיות ונזה נמשך ממילא חכמה לציה
 ואהבה ויראה והכל נקרא מיות כי
 החכמה תחי' וכן עץ חיים הוא ומהם
 צא אהבה ויראה וני שחושק ומתאווה
 לזה לריך ללמוד ג"כ צמיות ודציקות
 הצורה צ"ה צדחילו ורחיונו וחסק רצ
 וזה י"ל והמיות מראהו כגחלי אש
 וארא כעין השמשול פי מיות אש מועלות
 זה צא ונתוך האש שלומד צאהבה
 שצוער צלצו כאש אהבת הצורה צ"ה.
פי' ע"פ והאמין צה' ויחשבה לו לדקי
 פסוע שהאמין וזה היה צה' פי'
 עם ה' שעזר לו הגם שהוא לא היה
 לריך קעד לתוכו אעפ"כ לא היה כל
 האמונה שהוא כל מעשה המרכבה
 להאמין כל גדולות ורוממות אל כידוע
 וכן צזוהר איתא שלא היה האמונה עד
 שצא לארץ יש לפתע כן כו"ש אחר
 ציאתו לארץ וירא ה' אל אצרה ע"ש
 והאמין צה' ויחשבה לו פי' הקצ"ה חשב
 האהבה לו כאילו היה לו לצד לא ע"י עזר
 והוא צאמת לדקה. של ש"ק פי' וירא דאיתי
 ולא יכנף עוד מוריד והיו עיניך רואות
 את מוריד דהנה לריך האדם לעצור
 את הש"י ציראה ואהבה ועכ"פ לא
 ינוש מהאדם הירא' אפי' רגע ולפעמים
 צאהבה והכי לאדם שעוצד צירא' נותן
 הש"ת אהבה והכי לפעמים צא מיראה
 עונש על ידי צעלי דינים שמתירא

ועלה יאחזה סימן לצניך צדיינים
נקראים הלדיקים שמתפללים על הדור
ואומרים בן ראוי להיות אין ראוי
להיות לער על ישראל שמקיימים את
העולם ועושים כ"ר להצורא צ"ה בעולמו
משא"כ המלרים וכיוולא צזה נקרא דינים
ומושללים על מידת הדין שלמעלה כמו
לצרכם ככ"ל כחוס היום שהמתיק את
הדינים פי" ע"פ צרכת כהנים דהנה
הצא לעהר ומסייעין לו פי" כל העולמו
ומסייעין לו וע"כ איתא קתס ולא פי"
מי ומסייע. ומענה נקרא מי שרולה
להגביר לך הטוב ולהיות כרלון הצורא
וזה כה תצרכו את צ"י צזכות כה כמו
שפי" צזכות כ"ה אחרון דמודא הוא
צזכות האמונה וכן פי" והאמין צהי
צזכות האמונה הי" צהוי" צ"ה כי הצניח
לו הצורא צ"ה להיות לו צן וכן צת
לצ"ד צת הי" לו והנה כשיש לאדם צן
וצת נשלים שם הויה צ"ה צו כי איש
ןאשה הוא י"ה כידוע וצן וצת ו"ה
ו"א והאמין עי"ז צהי היה לו שם
הויה נשלים צו ויחשבה לו לדקי שהוא
צאמת לדקה וחסד וזה הוא צאצרהס
וכן ע"י אהרן וצניו שעצדו מואהצ' וכן
תלמידי אהרן שנקראו צניו כמו ששמעתי
בן והוא ע"פ גוי' שתלמידים נקראו
צנים והנה תלמידי אהרן אהבז שלום
ורודף שלום ופי" אהבז שלום להיות
יחודים צתוך ישראל ורודף שלום כי
כשה קס זה נופג ואהבז שלום לישראל
ורודף שלום מעו"ג ושלום נקרא יחודים
והו"גים וע"כ אמר לאהרן ולצניו לאמר
כה תצרכו צזכות האמונה ככ"ל תצרכו
אותם שיתצו עי"ז אמור להם לשון
שם דצר שאומר להם מכל העולמות
יצרכך כו' דהנה כתיב השלך על הי

היראה וצארתו זמן יש לומור השיג
מדריגות האהבה של שורשו והוא יושב
פתח האוהל דהנה היראה נקרא אהל
שמגינה מלחמוא וכן איתא בגמרא חבל
על דלית ליה דרתא ותרעא לדרתא
עציד יהנה מהיראה צאים לאהבה ויש
פתח מהיראה לאהבה וזה פתח האוהל
כי שער נקרא שכתבים להיראה והפתח
צבו ככתבים השער לקבור שלא ללאת
מהיראה הוא התורה כמו צהגמרא
הכ"ל וצארתו פתח שכתבים מהיראה
לאהבה נקרא פתח האוהל והיה יושב
כחוס היום כי הנה העוצד מואהבה
גורם שיתפשו חסד צפולס וממתיק
הדינים וזה כחוס הס הדינים כו"ש
הנה יום צא צוער כתנור היום להאיר
הדינים הנקרא מושך לעשותן יום וכן
"ל פי" והי' אמר המכסה אני מואצרהס
כ"ל הנה העוצד הצורא צ"ה מואהצ'
נקרא לצרהס כמו אלע"ה וכן לצרהס
גי' רע"ח כוונין מ"ע שיראה גורם
שלא לעצור ומואהבה צאים לקיום מ"ע
לעשות כלון הצורא צ"ה והנה העוצד
מואהבה גורם להמתיק קדינים וזה
המכסה אני מואצרהס אשר אני עושה
והנה אני נקרא מדת הדין וכמ"ש
הר"מ אלשיך ואני נקי הוא וצית דינו
כמו והי' כי הוי" צ"ה הוא רחמים
הוי"ו מוצה הדין וכן אני הוא דין
וי"ו מוצה רחמים בן פי" צקפיעל שג
צתהילים והנה דצר שאין אדם שולט
עליו נקרא הדצר מוכסה מאלס שאין
הדצר צרשותו שאינו שולט עליו וז"ל
המכסה כו' אשר אני עושה שהדין
מציא לעשי' וודאי שאין ראוי להיות
מוכסה מפני הלדיק וכן י"ל שצ ואני
לעמוד פי" אתה מושל על הדין של

ויעולם העליון נמחקין הדינים ונופלין הקליפות שהיה להם אחיזה בדינים לכונקצא דתהומא רבא וכן שומעין מהרצ המגיד מזלאטשוב שהודיעו לו קוד הפדיון צדק זה וזה נחלה צלי מלרים ע"י הנחלה הוא עליית העולמות נחצלים המלרים. והנה יעקב מוצא שצאצות והנה יעקב נקרא פני ה' מושר שדיוקנו חקיק צבאא הכבוד וכן שופרים מעין שופרים דאדם הראשון ושופרים היה מעין שכינה וזה נקרא פני ה' והנה כשעושים נסים לישראל מאריס פני האצות צפרע יעקב כמו שפי' ע"פ וירא ישראל את ה' הגדולה כנ"ל ישראל קצא וכן איתא צוהר שהעמיד הקצ' את האצות כדי לראות תשועתן של ישראל וכן נמי מלמערינן צלעו של ישראל כידוע וירעו לכו ולאצותינו ועיקר היא יעקב כמו שאמרו בעל הקורה ככנס צעוצי הקורה וזה י"ל יאר ה' פניו אליך וכן י"ל עוד דהנה כתיב השליך משמים ארץ תפארת ישראל דהנה זה הוא שורש כל היצודות התפארות הן של הרעות דהנה רוצ העולם מושצים להתנאות ולהיות חשובים צעיני צני אדם להתפאר צפניהם ואפילו צמע"ע שכיחים להרצ' שחושצ"י להתפאר וצשציל שרואים להתפאר ולהיות חשובים צעיני העולם ושלל להיות מצוה צעיניהם צאים להרצה עצירות זה השליך משמים ארץ תפארת ישראל שחושצים בארציות להתפאר והראוי שלל תהי' כ"א שיחפאר השי"ת ולפאר מעשה השי"ת וחכמתו ועוזתו כמ"ש מה רצו מעשיך ה' כנ"ל וזה י"ל האירה פניך על עבדיך פי' על יעקב שרשינו וכן כל העולמות שלמעלה נקרא פניך כי למעלה הוא הפנים

יהצך ופי' למעלה שהוא לשון נעלם שאין מחשבה תפיסה בו והוא לשון השל' חושב שם צרגע וכן פירשנו ע"פ הכני יוסף על ימך לשון נסתר מעולם הנעלם הנקרא אין וזה י"ל יצרכך ה' יצרך אותך ה' הוי' צ"ה יהיה נשלם צך לא פחות פי' להיות צנים לכל ישראל וכן לכל שכל ונ"ג כן יצרכך ה' יצרך ה' צעצילך את השם הוי' צ"ה פי' עלת כל העלות יומיך שפע לשמו הגדול שהוא ושמו אחד כ"א כוונתו לעולם שמתגלה שמו הגדול ונקרא צו הצורא צ"ה צסם הויה צ"ה וי"ל כל מיני שפע כן צנ"י חיי ומחול וישמך שלא יצא השפע לצטנה וכן י"ל עוד וישמך יצרך צנים את אשר יש להם כבר נשים וזוג לאשר אין להם נשים וזה לשון וישמך כמ"ש ובאשה שור וכן נקרא שמירה ששומרת ומללת את האדם מן החטא יאר ה' פניו דהנה כתוב האירה פניך על עבדיך הושיענו צחצדיך כנ"ל דהנה איתא אדם לריך לומר ותי יגיעו מעשי למעשי אצותי חיי' דהנה יעקב ש' לו נחלה צלי מלרים שיכול לעלות עד א"ס ונקרא נחלה בי העולמות יש להם עלי' ע"י הלדיק ועולמות שלמותה יורשים השפע של עולמות שלמעלה מהם ושלמעלה השפע שלמעלה מהם עד אין שיעור וזה י"ל נקרא ירושה כמו למשל צנן אדם אם האצות מסתלקים למעלי הצנים יורשים נכסיהם ויעקב יש לו נחלה צלי מלרים צפשיעות שהוא עד א"ס וכן צמקוס שאין שום שר של העו"ג אחיזה נקרא צלי מלרים וכן פירשנו צלי מלרים שנחצלים המלרים כי כשומעלין העולמות גם הדינים נחעלין

רשעים ידמו צעירי בני אדם לשאול
 שידעו כל העולם שרובם רק להנחל
 עלמן ורובים הממון כמו שאול שכתוב
 עליו שאומר הצ הצ ע"ז חלומה שפתי
 שקר וכו' כי לא יהיו דצריהם כשנעין:
בפ' חיי טרה כתיב. ואצרהם זקן וכו'
 וה' צדק את אצרהם צכל דהני כתיב
 כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן
 זקן כו' דהנה כתיב להנחיל אוהבי יס
 כי אמת יס לג רגלים מי שהולך צדק
 אמת נוחל עולמות של מעלה המדריג'
 תחתונה שלהם נקרא רגלים וזה לעושי
 השמים בתבונה שמים נקראו המדות
 הנקראים בכללותם צסם הויה צ"ה כי
 מדות הצורא צ"ה חין להם סוף וכמו
 שס הויה צ"ה הוא רחמים כן שמים
 הוא אש ומים צימד מתקן עולמות
 שלמעלה הנקרא תבונה וזה נקרא ש"י
 כי ש"י וי"ש הוא אחד כ"א לנמשל פנים
 כגד פנים ימין של זה הוא שמואל של
 זה ע"כ כאן ש"י וכאן י"ש חכמה וציכ'
 הכל אחד שורש שלהם הוא שכל עליון
 כ"א עי"פ ציכה מקבל מחכמה כי עי"
 חכמות וצין ויודע האיד להתבסג צמה
 שעלה צרכו הפשוט והני כתיב החכמי
 מאין תמלא וזה יס נעין וכן מי שהוא
 חין משיג חכמה עליונה ע"כ נקרא
 מליאם שצא צהיסק הדעת שחזיק א"ע
 לאין והגס שידעים אנו מאוד שרלון
 הצורא צ"ה להיעיז לא לפי המעשים
 אעפ"כ נקרא מליאם כי כל הנשמות
 ככללו צאדם הראשון ועי" חטאו נאצדי
 מומנו חכמה עליונה וזה הוא זסרף
 עילאה כן יס לומר ע"כ נקרא מליאם
 שמואל שאצד וזה להנחיל אוהבי יס
 הוא חכמה הצא מאין כי אוהב נקרי
 העוצד מאהבה כי האדם לריך להיות
 לו

הפנים ועולמות שלמני מקצלי מאחוריי
 של העולמות שלמעלה כדי שלא יצטלו
 זכמ"ש וראית את אחורי כו' וזה האירי
 פניך העולמות שלמעלה על עצדיך וכן
 תקן את מדותי צמדת תפארת שבו
 תתקן להיות לך וזה נקרא פניך ככ"ל
 כי הוא מדה יעקב ויעקב נקרא פני
 ה' וזה על עצדיך על זה שחיה עצדך
 שיתוקנו כל מדותי ולא עי" יסורין כ"א
 שושיענו צחקדך כי ימיך פשוטה לקבל
 שצים שהקצ"ה עושה חסדים גדולים
 שלא צדך הטבע עי"ז י"ל דצקות צו
 כמו צילאח מלכים והיס שנתקצבו עי"ז
 מאוד להשי"ת. וכן י"ל יאר ה' פניו
 ככ"ל אליך. וכן י"ל יאר ה' פניו נקראו
 הלדיקים שנקראים פני ה' כתי"ש צוהר
 לקבל אפי שכינתא על שקיצלו פני
 רצצ"י פי שיקבל הצורא צ"ה תפלות
 הלדיקים ותשוקתם וצזה מאיר פניהם
 ויחנך עי"ז יחנך אושך אליו ואח"כ
 אומר ישא ה' פניו אליך כי שומעתי
 מהרצ מועלמו ציחי פי עושה שלום
 צמרומו שהקצ"ה מרים את הדיכים
 למועלה ושס כמתקין וזה השלום צין
 מדה"ד והרחמים וזה צמרומין וזה י"ל
 ישא ה' פניו לשון זעם ירוס זעמו
 אליך וישס לך שלום כי עושה שלום
 צמרומו וכן י"ל האירה פניך לשון פני
 זעם האירה הזעם להמתיק הדיכין על
 עצדיך ואי משום שלריך צצציל להשיצ
 צחצוצה שושיעני צחקדך ככ"ל ע"א כי
 ימיך פשוטה לקבל שצים וכן משס
 לקמן ה' אל אצושה יצושו רשעים ידמו
 לשאול דהנה איתא מפרקמין, את
 החכמים מפני חלול השם פי כל העולמו
 עיזרים לזה לפרקמן ככ"ל וצא לעור
 מקייעין לו כל העולמות וזה יצושו

לו עכ"פ היראה שלא תמוס וממנו רגע כ"א צעה שרולה הצורא ז"ה כותן האהבה ולוקח צרגע היראה והאלדס כדי שיהיה האלדס יכול לעצוד את הצורי ז"ה וזה אגברי חמורא לדרדקי כי היכא דליומרי מילי דרדקי נקרא הלדיק שהוא שפל ציני עלמו ומחזיק א"ע לדרדקי צעזיל שמשגי רוממות אל ויודע האיד ראוי לעצוד את הצורא ז"ה שומע כ"כ להנחש צאמת אין וגרוע מאין והנה מנחת היראה הים קשה לעצוד ה' ית' כראוי כרלונו העוז צחשק וצמחמה גדולה וצפתלהצות כראוי כותן הש"ת אהבה גדולה לאדם ואהבה מקלקלת השורה עוצד צחשק רצ וזה אגברי חמורא לדרדקי הוא האהבה יין ישומח כי היכי דליומרו מילי. והנה פירשנו שגם צאמז' לריך להיות האלדס צתורה מוולא צוסה כמו והמיות ללוא וסוז מגודל הצוסה ונותן הש"ת יותר אהז' ומצצי"ס יותר וע"כ נקרא חסיד מי שמתוודה צתפילה כי צתוך האהז' והדציקות מושצ שפלותו וצושחו וזה חסיד חקד הוא אהבה וצתוך היראה מרומז ציו"ד וכן יו"ד ר"ת יראה וזה להנחיל אהז' יס וכן יס לומר צפשיעוי כי אהז' נקרא חסיד אהז' יו"ד כי סתם אהז' וודאי כוונה מי שראוי לאהז' ויו"ד מרומז ליראה י"ס פי' שיחי זמן רצ וזה יס קיום ואולרותיהם הם שפע רחמיות חכמה וצנה ואהז' וירא' שהם נעלמים וזה לשון אולר אמלא וכן אמת יס לו רגלים יס לו עול צנים כי צרא כריצא דאצוה והם הרגלים וכן פשוט גוף חזק הוא הרגל מלא רחמים וע"כ נקרא הדיקנא הרחמני הגדולים הסג שאין לו גוף ולא דמות

הגוף וזקן הוא אל רחום ככ"ל שורש הרחמניות ומלא רחמים ואיתא צכתצי האר"י ז"ל צ"פ קנה גימטרי יס כי קנה חכמה קנה צינה כהיב ואיתא זקן זה קני חכמי כי כולם צחכמה עשית וכן צחכמי מחיה הכל כמ"ס החכמה תחיה צעלי וצעלים נקרא ישראל כי צעזילס כצרי העולם ונעטי צחכמה וכמ"ס צראשית צעזיל ישראל שנק' ראשית וצצצי' ההורי וכן חרגום יונתן צראשית צחכמי וזה יס לפרש כשמן העוז כו' דהני כוזלות חכמה שלמעלה תורה וחסיד תורה אור והנה שמן מאיר כי יסוד אש צו יותר משאר יסודות כ"א נעלם וממנו צו וע"כ שפע חכמה מרומז צשמן וזה כשמן העוז על הראש הוא חכמה ככ"ל הוא שפע חכמה יורד על הזקן של עולם שלמעלה התגלות הנקרא תורי' משס זקן אהרן שיויר ע"פ מדותיו שהי' לאהרן המדות של עולם שלמעלה ע"כ צא לו ג"כ אותו שפע וידוע שאהרן הי' דרגא דאצרהס ואיתא מרגליות עוצה הים חלוי צלוארו של א"א שכל חולי' שרואי אותה מיד נתרפא יסוא תלחה צגלגל חמה הוא המזל עליון ותחתון ע"כ עוצה לשון נקצה וככ"ל להנחיל אהז' יס הוא חכמי ככ"ל הזקן זה קנה חכמי ושס הוא המזל צשורש עליון ככ"ל כי צ"פ קנה גימטרי י"ס ככ"ל ומשס צאים שפע צני מי ומזוני כי חכמה נקרא אז ככ"ל חיי החכמי תחיה צעליה וכן מזוני כי לא יסצו מזוני אלל לחיי וכן כחצי צחכמי יסד ארץ ע"כ משה צזכותו הי' המן שהי' מחכמה וצלוארו י"ל מה סחכיל לאורחים או י"ל מה שמוקר בפשו והפקיר עלמו צעזיל הצורא ז"ה כן דרך האהז' שמוקר נפשו עצור הצורא

זכורה צ"ה כמו א"ח ע"ה שהושלך לאור כשרים זה זלוארו של א"ח וכן פ"י ימוליד עמו צמדצר הוא האורז את הזכור צ"ה ומוסר כפשו עליו והוא לשון מדצר מפקיר עלמו להזכור ע"י מזין את עמו והוא לשון שאמרו בגמ' תומת ישרים תחם על עושרו כן כאן ימוליד עמו מעשרם צמדצר ע"י זכות הלדיק ותפילתו ותשוקתו שמשם עלמו במדצר הן שמהכיל ומסקה ואינו חושש על שלו עצור כלון הזכור צ"ה וכן על כפשו לאינו חושש כי לעולם חסדו גימטריי ומזל וצפסיעות חסדו שלו הנעלם והוא גדול מאוד עד אין שיעור וכן כתיב ה' צחכמו יסד ארץ כי כתיב ארץ וממה ילא לחם ארץ עליון שיולא ממנה לחם הוא מזוני כי הצא ממקרי בקרא על שם המקום כמו שפ"י בגמרי קרחי נקרא על שם מקומו וכן הרצה שם ע"כ לחם גימטריי ומזל ע"ש המזל וצחכמו יסד אותו ארץ ע"כ חכמה הוא המזל ככ"ל עצאים משם צבי חיי ומזוני ואצרהם חלה המזל בגלגל חמה הוא יעקב כן ראינו או שמעתי שהוא נקרא שמש זה י"ל ואצרהם הוא העוצד צמקירת בפס משהצ' צמקירות כפס צמחשצחו פועל שזקן צא צימים צהלדיקים או י"ל ימים ככ"ל צפורש הסורי שנקרא אור וכתיב ויקרא אליהם לאור יום ע"כ אומר צא צימים הזקן וה' הוא וצית דינו שגם שם צא השפע זיך את הצרהם צאותו השפע את וצרה העפל לאצרהם צכל צפע של הכפס והגוף כי לזיך צבי חיי ומזוני לנעם ולגוף צביהם התלמידים וכן הפדקליטיי סכצראים מלאכים ע"י מעשים טובים ובתיש הר"מ אלשיך ומ"י כפע אהצ' ויראה ושכל טוב ודציקות כועס אור

עליון כי הקצ"ה חי העולמים ומחיה סכל צדציקותיו ומזונא לנפש לחם שאלאכי השרת אוכלין וכן לגוף וכן פ"י כמי ריש הפדשה ויהיו חיי שרה דהנה איתא פעם כתיב לה' הארץ ומלואה וכתיב השמים שמים לה' והארץ כהן לצנ"א ומשכי כאן קודם צרכה וכאן לאחר צרכה והי' איתא תיכף לתלמיד חכם צרכה דהנה הלדיק גורם שפע לכנס"י וזה שמומשיך שפע מקיים את העולם כי העולם עומד גם על גמילת מקדים והנה כתיב לדיק מושל יראה אלהים הקצ"ה גוזר גזירה ולדיק מצטלי וע"כ כתיב ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המעציר פ"י צמה שמומשיך שפע צרכה שולט על הארץ והארץ שלו זה י"ל תיכף לת"ח צרכה החכופים לת"ח יש להם צרכי זה י"ל ויתרון דעת החכמי תח"י צעליה דהני דעת נקרא השפעה כמו יאדם ידע הוא זיווג זה ויתרון דעת מי שיש לו יתרון צדעת שמומר שלא יפגום צרית להשפיע למקום אחר גורם החכמי תח"י פ"י כמשך שפע מהחכמה כי כל שפע צא מהחכמי כי כולם צחכמה עשית וממילא משם צא חיותם וכל לרכם כמו סכצראו משם כידוע זה חכמה תחיה עי"ז נעשים צעלי ה' הוא הארץ שבוש"ז כצרא צה' זה י"ל חיים פ"י אם הם לדיקים סגורמים שפע הנקרא חיים כי כל שפע שלריכים נקי חיים כמוותחייני את הילדים ומקפיקם להם מים ומזון עי"ז שרה נעשים שר ה' עוה"ז הנצרי צה' והאיך יה"י השפע מלא שנה כפ"י הזוהר לקולו של יו"ד שכולל כל עשר ספירות שכל אחת כלול מחצתה הוא מלא שנה גימטריי ספירה ועשר"י שנה הם

הם חכמה וזינה ושצע שנים הוא ז"ל
הזכין ותדע איזה שפע לריך לא לצד
שפע רוחניות לכשמה כ"א גם לבגמויות
זה שני חיי שרה שני חיות יונשיך
שיהי' שר הי'

עוד על משנה התקדשי לי צמורה זו
התקדשי לי צו אס יש צאחת
מהן כו' דהני איתא אין טיפה יורדות
מלמעלה עד שטיפים עולות מלמעלה
דהני צתפילה ממשך שפע מלמעלה
ואיתא כל המיכל לישראל כעשה ראש
וי"ל המלמעלה צלחות ישראל כעשה ראש
לפעול יותר צתפילתו וכן י"ל היו לריה
לראש המלירים לרחם אויזיה שלו פי'
וי שיהא צמורה צלחתם הוא אויזיה
והני השפע שמוריד כהרא טיפ' והטיפים
י"ל הוא שרולה עוצת ישראל והשפלות
אויזים שלהם כי זה לריך מוארד וכן
פי' צתחילה עלה צרלנו לצרוא צמידת
הדין והקשה מורי הלל לא צרל הקצ"ה
את עולמו אלל להיעיז ותירלנו כי זה
הי' הטובה יותר אס הי' אפשר ע"פ
מידת הדין לא הי' כהמא דכסופא כלל
כי עתה יש מעט כסופא כ"א שאין
העולם מתקיים ושתף עמו מדה"כ ועוד
לרנו לומר דהני התקין הקצ"ה מונוותיו
של אדם ואח"כ צרלו כדי שיהי' לו
פרנסה ואח"כ הי' עוז להיות הדין
מוחא מאל להשפיל את הרשעים שלא
יצטלו את ישראל מעצודת הסי"ת כ"א
שראה שאין העולם מתקיים שאין לדיק
צארך אשר יעשה עוז וגא יחטא שתף
עמו ככ"ל והני לריך להיות הכוונה
צתפלה להמשיך חסדים על ישראל
וגזירות על השונאים וכן נמי צא
מלמעלה כ"א שם הוא עולם האחדות
וכן י"ל אפי' צרולה רק דבר אחד לו

חסד על ישראל או גזירות על השונאי'
כ"א טיפיים, נקרא צשני דצרים יכול
להיות לרנו אפילו שאין כ"א או זה
או זה. וזה י"ל האומר לאשה צציל
אשה הוא ככס"י ואמרי נמי צלצ
התקדשי לי פי' כי הנה כל העולמות
יש צהם משפיעים ומקצלים והכל הוא
הצורה צ"ה כ"א שהוא דרך השתלשלות
להרצות צשפע שנהי' יכולים להנוה
מוחו גם בגמויות לקיים התקדשי לי
וצעור שכל השפע צא מחכמה ככ"ל
ע"א יהחכמה נקי קודש צציל שפרוש
מצני אדם כי שהמע"ה אחר לחכמה
והיא רחוקה ממו הגם שמועתי ששאר
אדם יכול להשיג החכמי עליונה כ"א
שלמה צציל שהי' מלך והי' לריך
להתנהג מעט צגדלות כדאיתא מלך
שמשל על כבודו אין כבודו מחול וגם
שאקור למחול כדאיתא צצול סנענש
על כבודו וכן שמועתי מאלת הרצ המגיד
מראוונא ז"ל והני אעפ"כ חכמה נקרי
קודש מפי שפרוש' מהאדם וקשה
להתקדש כ"כ כי החכמה מלין תמלא
כנראה לי וע"כ לשון קדושין התקדשי
לי צתמרי זו כי תורה מרומה על דין
כמו תימרות עשן על שונאי צ"י או
התקדשי לי צו הוא הסיפוך להמשיך
חסד אס יש צאחת מהן שיה פדועה
הוא פרט ויה סיגרום צרלנו שיוליא
כילי קדושה שלא שהי' אחיזה לקליפי'
צו"ה של שם צ"ה כי צזה נחתקו
המדות מעלה כלולות שגורם שיהיה
חסד לטוים וגזירות לשונאי ישראל
ולא להיפך כ"א צהיפך הוין הקליפות
שולטות חלילה. אס יש צאחת מהן שיה
פרועה מוקדשת ככ"ל ואס לאו אינה
מוקדשת כי אין שני הדצרים מלמעלה

מתים ומוציא מדכתיב עוד יסצו זקנים
וזקנות צעערי ירושלים ומשענתו צידו
מרוצ ימים וכתיב ושמותי משענתי על
פני הנער וראוי לפרש הלשון משענת
וכן הלשון מרוצ ימים דהנה אם יש
מים רצים שוטפים צמקוס לר מאוד ואין
להם לנעות ימין ושמאל וגם לא דרך
למעלה ע"כ אם יש יכולת לעזור דרך
הקרקע כותף ומשם טיפין וזה נקרא
משענת שנסען המים על אורו ומקום
שהנה ומקום שהשפע גדול צמקוס לר
כותף ומשם לחוץ וכוזל טיפין וכל שפע
מהצורא צ"ה נק' חיים כי הוא חי
וקיים וכל היולא מן העהור עהור
והיולא מן החיים צעלמותו נק' חיים
והוא טל של תחי' כמו הטל שהוא רק
טיפין ומש"כ מטר לפעמים הם יורדי'
צנעף והנה ומשם צא לשמים לשורש של
יעקב אבינו שנקרא שמים כמו שמים
הוא אם ומים כי יעקב אבינו כולל
מדות אצרהם ייחמק וזהו המזל לשון
כוזל ומשם צאים צני חיי ומזוני וזהו
טל לא מעלר אף שהוא צמקוס לר
כנ"ל לא מעלר וזה ויתן לך מעל
השמים ומשמני הארץ י"ל צני השמן
סצא לארץ ורוצ דגן ותינוש הוא מזוני
וכן י"ל מה שאמרנו כל המענג את
השצת נותנים לו נחלה צלי מזרים פי'
שהמילר אינו מונע לעלור את השפע
שנועף דרך המלר כנ"ל ומוציא הפקוק
נחלת יעקב אביך י"ל לשון רלון צרלון
שלך יש יכולת להמשיך וכן י"ל פי'
המענג את השצת הטפל לשצת פי'
המלריך צפעודה שליטית וזה הסעודה
מרומו ציעקב וצרלון כנ"ל וזה י"ל
מרגליות עובה הי' תלוי צאצרהם אע"ה
שכל חולי שרואה אורח מיד נחפא
וכשמת

כן י"ל ואם אמר צזו צזו וצזו פי'
שכוונתו ללורך גצוה להמשיך מוחין
חצ"ד צרלון הצורא צ"ה להשפיע ולהיטיב
כולם מלמדים .

בפרשת תולדות ילמק צן אצרהם הוא
יעקב שהוא התולדה של ילמק
שהרשע צן לדיק אינו נקרא תולדה
של הלדיק כמו שפי' מה צני ומה צנ
צני התולדה של ילמק הוא יעקב
גם שאצרהם הוליד את ילמק שאלולי
הוא לא הי' אצרהם ניול כדאיחא
לצית יעקב אשר פדה את אצרהם והני'
גם זה פירשנו לא היה אצרהם ראוי
להכלל מעלמו כ"א הי' אצרהם ומתאוי'
לישרף על קדושת ה' מגדל האהבה
שהי' צוער צלצו וא"כ הי' ראוי לעשות
רלונו וכן גם צעקידה רלה אצרהם
לעשות עכ"פ מוס צילמק כמ"ש על ואל
העס לו מאומה וזה מגדל האהבה
ותצברה שהי' צוער צלצו וכן ראיתי
מגדול אחד שהיה פושט ידו לכר וכווה
את אלצעו כדי לרצות לאהצתו להשי"ת
שיהי' צוער צלצו ולא היה יכול להתאפק
אלא מפני יעקב שלריך להוליד ממנו
פי' ע"פ ויהי כי זקן ילמק פי' של
השערי אורה וצוה י"ל הקיום של
הפקוק שעי"ז שנמתקים כל הדינים יצוא
חסד גדול וחוזרים צתשובה מגדל
החסד כמ"ש כי ימנך פשוטה לקבל
שצים ויקרא עי"ז לעשו הוא הילח"ר
ומעשים רעים שעשה לצנו הגדול כי
הילח"ר צא מרחם אמו כמ"ש לפתח
חמלת' רוצץ כי חוזר צתשובה נעשו
הזדונות זכיות ויאמר אליו לילה"ר צני
ויאמר הנני כמו ומלאת את לצצו כאלון
לפניך פי' ע"פ ויתן לך מעל השמים
כוי דאיחא עתידים לדיקים להמיות

וכשמת חללה בגלגל חמה פי' יעקב
 בן שבעתי והנה ח"א על מדריגה הכ"ל
 או מפני שהסיג עד סם שהיה כהן
 גדול וכן גם האר"י ז"ל פירש כמה
 פירושים על פירוש האצות וכן צלווארו
 כיחא ככ"ל צע"א וכשמת חללה בגלגל
 חמה כי ע"י שצ"ש יעקב נזיד וקנה
 הצבורה מעשו לקח גם הצרכות ולקח
 גם המזל של תח"י ככ"ל שאל"כ לא
 ה"י ילחק וצדק קודם לצבור כמו שא"ח
 שכלטער ילחק אס עון צו על שצדק
 קודם לצן שכי עד שהודיעו עשו שלקח
 צבורתו ג"כ ואמר גם צדק יח"י וזה
 ה"י ע"י הניד שצ"ש לאצלו של ח"א
 ע"ה וזה כשמת חללה בגלגל חמה
 צחותו יוס ומה שאמר מרוב ימים
 דהנה א"חא מהיכן בצרחת האורי מהוד
 מע"י לצדקו יח"י דהנה התגלות הראשון
 ה"י התורה ואותיות והוא לומלים
 שלימלם הקצ"ה את אורו ללורך בצרמים
 כדי להתקיים העולם והנה מלד הצורה
 צ"ה גם עתה אין השתנות לפניו כי
 הוא צא מלרים ונעו חלילי מלרים מפניו
 דק מלד הצורמים שהיו יכולים להתקיים
 בעולם לימלם עלמו כציכול צצבילם
 והנה מי שמתאוה לצא למדריגה אין
 לריך כ"א לתקן עלמו כי מלד הצורה
 ית' הוא רולה להיטיב לכל מה שאפשר
 כ"א שה"י יכולים כ"א לריך רחמים
 כי הצורה צ"ה הכל יכול לעזור שנה"י
 כלי מוכן לקבל הרבה מאתו ית' וה"י
 אורייתא וקוצ"ה כולל חד ותורה אור
 ע"כ אחר בצרחת האורה מהוד מעטה
 לצדקו הם אותיות התורה וה"י מקיימים
 את העולם ע"י התורה וצתפלה ואותיות
 התורה וע"כ כתיב שמים חדשים וארץ
 חדש"י כי ע"י התורה בצרם שמים

וארץ ונתקיים תמיד וידוע הקצ"ה נח"י
 תמיד לשון הווה והם ע"י אותיות
 צומחצם ודיציר של האדם הוא
 התעוררות תחתון וע"כ כשיש א"זה
 גזירה יכולים לצטל צומחצם ודיצור כי
 צזה מחדש שמים וארץ צדק שיהא
 רולה ונותן רלון צאותה מחדש ודיצור
 והנה כל השפע נמי צא ע"י התגלות
 ראשון הוא לצדק האותיות ככ"ל ותורי
 נקרא אור ככ"ל וזה מרוב ימים ומקום
 שהשפע רב צמקום לר ככ"ל וידוע כי
 קרא הש"י לאור יוס וזה מרוב ימים
עוד פי' פסיק יראו מה' כל הארץ
 ממנו יגורו כל יושבי תבל כו'
 דהנה כתיב וצאת אל הכהן או אל
 השופט דהנה יס מדריגות ארצה וירא'
 והתפארת וזה ה"י מידת יעקב כי מידות
 ארצה לפעמים אפשר להיות ארצה
 למקום אחר ע"כ ילא מאח"ה ישמעאל
 כואף הגם שא"ח היה אצרהם כ"א
 שמועדו לצד אפשר ללאת ישמעאל כ"א
 שאצרהם ה"י לו גם יראה כידוע שא"ח
 כהיות מדרגה אחת לצד כי גם צמקד
 כולל גם גבורה ב"א העיקר ה"י אהצ'
 וילחק לקח יראה הגם שה"י לו אהצ'
 העיקר ה"י יראה ופחד אל עליון וירא'
 גורם התרחקות וצצביל שילחק ה"י
 עולה תמימה ונזדכך מאוד ע"כ גרם
 לו היראה ופחד גדול מהצורה צ"ה כי
 האהבה צא קודם מחשקות גדול וזה
 יכול לצא מילה"ר קודם כי אס שא"ח
 העלה הכל לאהבת הצורה צ"ה כן י"ל
 משא"כ ילחק כולד לא"ח לזקנתו וה"י
 זרע הקדוש וגם כוסף ע"י נתקדדו
 צעקידה ה"י לו פחד יגתר מאהבה כ"א
 וירא' ה"י לו אהבה הש"י צע"כ ילא
 ממנו עשו שה"י שונא את ישראל הגם
 שה"י

כל יושבי חבל אשם הדיקים השופטים
 בחבל שאומרים להשי"ת לזה ראוי
 להיעיב ולרשעים להפחד וכיולא צזה.
 כי הוא אומר ויהי. הוא להיות קיום
 העולם כי צי פעמים כתיב פרו ורבו
 הראשון לצרכה והשני לליוי וזה אומר
 ויהי הוא הצרכה להיות הוי' לעולם
 הוא לוי פרו ורבו ויעמוד ע"כ ה'
 הפיר עלת גויס שרולים לצטל וזה
 ועי"ז הכיח מחשבות עמים שלא תצוה
 לנו מחשבות שלהם כי לומדים תורה
 בעברה שנושאים נשים. עוד אומרו
 מודבר מחנה פי אש נשים עליו
 כמודבר תורה מחקיים ג' צה אש
 אדם רולה לומר דברי הורה צפני
 עולם לריך להפקיר א"ע ולומר מה שנתן לו
 השי"ת צלצו ולא יתיירא חולי לא יהי לו
 ויתצייס וזה נשים עלמו מודבר יש לו
 תורה צמחנה.

פ"י ע"פ הקול קול יעקב כו' ידוע
 מה שדרשו חז"ל צומן שקול יעקב
 מלפנך צצתי כנסיות וצ"מ אין הידים
 יד עשו כו' לכאורה אין זה צפוק
 ונראה להלשון כפול ע"כ דרשו צצכ"ס
 וצ"מ וע"כ הקול קול ולפי' קשה הלשון
 כפול של הידים ידי ונראה דדרשינן
 בן הקול קול יעקב והידי' נוי' ואש
 לאו ידי עשו והקול הוא תפילה
 שמרומי צהי כי רוצ תפילות מלוזשים
 צלרכי עוה"ז שנצרכ צהי קול יעקב
 מרומי צתורה כידוע שיעקב יושב אוהלים
 ע"כ כתיב אל תיראי חולעת יעקב כי
 החולעת כמו שדרשו על הצדיקי העלמי
 כשיושב ועוסק צתורה מחעדן כחולעת
 עוי"ל הקול קול יעקב אש הידים ידי
 עשו פי' כשקול יעקב מלפנך כנ"ל אין
 לריך לעצוד על הפרכסה כי ידים לעשות

עצורם

שהי' ילחק אבינו זך והי' לו גם אהבי
 הגדולה כ"א מפני העיקר של היראה
 גורם התרחקות בן אפשר לומר אש
 בן האמת איני רולה צהדצרים שאיכני
 דולה כ"א כפי שראוי ע"פ האמת ויעקב
 שומעתי לקח מדה מוולעת לפעמים
 אהבה צעת שלריך לעצוד השי"ת ופעם
 ציראה והכל שיתפאר השי"ת צו והני
 צמה הי' עוב יוחר האהבה הי' עוצד
 מוחהבה וכן להיפוך כי הי' כלול מאצרהם
 ילחק כנ"ל וכן שומעתי מהרב הזגיד
 מראונא פי' על צקשו ציעחא צה יומא
 לחולה ולא אשכחו שגם לתפלה לריך
 חשקת מלד ילה"ר כי הזך והצור
 מחיירא לצד ואינו מתפלל כ"כ צחשק
 רצ כ"א צפחד גדול והנה לתפילה
 חדשה מתפללים צחשק יוחר וזה צקשו
 תפלה צה יומא לחולם שחלי צאותו
 יום ולא אשכחו כי לא הי' ילה"ר
 בעולם וציעוחא לשון תפילה כמו אש
 תצטיון צעיו והנה אין העולם יכול
 להתקיים צמידת ילחק לצד כי כצר
 דאה השי"ת שאין העולם יכול להתקיים
 וצותף עמו מלת הרחמים וזה וצאת
 אל הכהן העוצד מוחהבה ע"כ פי' הכהן
 שושצינא דמטרוכיתא כי העוצד מוחהבה
 גורם לצוה חסד לעולם ומחקרצין עי"ז
 להצורא צ"ה וזה יומיך פשוטה לקבל
 שצים. או אל השופט הוא דרגא
 מוולעת כי לריך השופט להפך צזכות
 כידוע ע"כ משפט נקרא הרחמים נוטה
 אל החסד כידוע ולא כתיב עוד מדריגי
 של ילחק והנה כתיב יסצ אותי היום
 ונכה לשופט כי לייכים יושצים וזה י"ל
 ייראו מהי כל הארץ האומות שאינם
 מושצים כ"א דברי ארציות וגשמיות
 מומנו יגורו פי' יאספו שפע

עצורם ידי עשור כי מוכרח להיות עצדינו ומה שקנה עצד קנה רצו וכמו שאיתא ישראל עושים רלוכו של מקום מלאכתם בעשית ע"י אחרים ואפי' תמיד. שמעתי מהרצ שפי' ו"ש צגמ' הגזל ומאכיל את צניו והכית לפניהם פטורים מלשלם אח"כ פי' דהנה כשהזמן לאומות שלוקחים שפע גזל הקדוש צדוק הוא מהם וכותן לצניו פטור מלשלם אח"כ כי הוא של ישראל וכמ"ש ויגזל את החנות מיד המלרי. וקרוצ לזה מלאתי צרש"י ז"ל ע"פ לצדד ישכון וצגרים לא יתחשצ ע"ש וכן פירשנו הפי' טרף נתן לידיאיו שהש"י טורף מהם וכותן לידיאיו כ"א דצר שהווה שייך נמי לשון עמיד כמו שפירש"י ז"ל כ"פ וכן ותקם צעוד לילה ותתן טרף לציתה וחוק לנעיותיה לשון מכוערים מן המלות אך לעפ"כ יש להם אמונה נחנה להם שכינה חוק לשון דצר קלוצ משא"כ לציתה הם יריאיו נתן להם כל מה שלריך צמילוי וריווח:

בפי' וילא דהנה איתא אין פורענות צא לעולם אלא צסציל ישראל דהנה מלאכו הקצ"ה מרחם גם על הע"ג כמו שעושה שמאריך אפו עומם עד שיתמלא קאתם וכן דן אותם צלילי צעה שישניס מעצירה כ"א צסוק הכל יעשה נקמה צאותם שהרעו לישראל וכן נמי צעיתים הללו לפעמים כי זה הוא לאהצת ישראל מעל מי שיש לו צן גרוע מאוד לעפ"כ מרחם עליו כ"א כשהוא מילך לצנו האהוצ עושה נקמ' צצן מציס וכמו שמלינו ציס שאמר הקצ"ה מעשי ידי מוצעים ואחם אומרים סיירי כנ"ל לעפ"כ עושה נקמה צהם לעוצת ישראל וכן נמי אין פרענות צא

לעולם הן העו"ג כי אין הקצ"ה פורע להם עדיין עד שתתמלא קאתם ויאצדס אלא צסציל ישראל שיכללו הם כמו שפירשנו על ויפרקנו מנרינו מלרינו צא שפורק אותנו שנותן אותם תחתינו כמו ואחן אדם תחתיד וזה צסציל לדיקים וכן זה צא צסציל שלא רלו לקצנ התורה ומתקיים העולם על ידינו שמתקיימים אף הם צצכותו ואז ראם כו' וזה י"ל וילא יעקב מלרותיו מצאר שצנ הוא תורה שנסצננו עלי' והוא צאר כמ"ש הרואה צאר צחלום ראם תורה עו"ל וילא יעקב מצ"ש כשיעקב יולא מהתורה אז וילך חנה לחרון אף חלילה אף ויפגע צמקום כשמחפכל להקצ"ה ולשון צמקום צסציל מקום שלא תלעער השכינה כמ"ש אפילו יחיד המלעער שכינה אומרת קלני מראשי כנ"ל וכן שמעתי מהרצ המגיד מראווא ז"ל שתהיה הכוונה שלא תהיה לחלק הש"י שצנו שום לער כי שלשה שותפים צאדם ויפגע צמקום עי"ז וילן שם כמור הן שרואה מושך ואח"כ האיר היום נקרא לינה כן צכל לרה וחרון אף נקרא לינה כסיולא מהלרה מאפילה לאורה כי צא השמש הוא מיתוק דיניס כידוע צסם האר"י ז"ל שגימטרי' תמ"ד וזה ממגד תצואות שמש וכן מ"ש חז"ל תלמה צגלגל חמה. ויקח מאצני המקוי הוא האורות שלמעלה שולוצסים צאותיות ויסם מראשותיו מושך לו מוחין וישכצ צלרותיו צמקום ההוא לשון נסתר שמשם נתרפא ויחלום לשון סדר חלים וכן לשון חלום ממש כי סי' יפה לחולה כשרואה חלום כ"ש צצרכוי פי' הרואה ועי"ז שנתרפא החולה וכיולא שכלל ע"י הספילה שצא מלמעלי למעי צשורס

לריך להיות גם ענוה וגאווה הוא מרה
 שחורה ויראה גרוע וגם ע"י שפלות
 עלמו משיג רוממות אל וזה ענוה כלי
 ליראה משה"כ להיפך בענוה הגדולה
 לריך להיות סיומים אם הוא עוצה
 אם היא צאה ע"י יראה ה' כי יש ענוי
 בתולדה והיא גרוע וזה ועיני לאה רכות
 כי עניו יכול לזכות צנקל וגם צוש
 להסתכל בפני אדם ורחל היתה כנ"ל
 כי איתא כל אדם שיש בו חן צידוע
 שיש בו יראה שמים וכן י"ל להיפך
 שזה צא מיראה שירא להסתכל כמו
 שחלנו צומה רע"ה ויסתר משה פניו
 כי ירא מהצני כו' ע"כ נקרא צומה
 עוליותא שפירתא דלית ליה עיינין
 כ"א אהבה שנותן הצורא צ"ה יש לה
 עיינין כנ"ל. ויאמר יעקב אל לזן
 לעצדך שבע שנים צרחל לשון אם יהי
 חטאיכם כשנים כי לדיקים יל"ע שופעין
 ומדקדק על עלמו ומחזיק אל"ע לרשע
 וזה יש דין למטה אין דין למעלה וזה
 שבע שנים כי שבע מדות שלריך לחקן
 אדם מדותיו צרחל בתך הקטני והאומה
 שיעקב לא היה לריך עוד יראה וזה
 שנתן לו לאה ויעקב היה שפל צעיניו
 ואמר שהוא לריך ליראה עדיין וזה מלא
 שבע זאת ונתנה לך גם את זאת. כי
 גם אחר ענוה יש יראה יותר גבוה צומלה
 כי כן יש צכל עילם יראה וענוה ואמר
 האהבה צאים לעולם עליון יותר יראה
 אך עליונה צומלה. איתא מליין תיק
 הספר עם הספר ותיק ההפילין עם
 ההפילין פ"י תיק הספר הם המחזיקים
 עם עוסקים צחורה כי ת"ח נקראספר
 והם תיקספר עם הספר ותיקהפילין
 הם המחזיקים עם הלדיקים הדצוקים
 צה' לשון הפילין דציקות עם ההפילין
 ואע"פ שיש צחוכן מעות שלריכים וזה
 הללת

צמורש נפש האדם נחקדש כפשו וגופו
 והנה קולם מולך אלה וראשו כו' כי
 נחקדש מוכ"ש החולה כי ממשכין רפוא'
 לכפשו וגופו ונחקדש ע"י והנ' מלאכי כו':

עוד פירשנו צמח"י וללזן שתי צנות
 כו' דהנה צחול לריכים לחקן
 מעשינו ולשוז צתצוצה שלימה על מה
 שאנו לריכים וללזן עונותינו משה"כ
 בצצת הוא מעין עוה"צ לדיקים יושצים
 ועטרותיהם צראשיהם הם העדים מהר
 מורז הם הכתרים שהיה צאדם ראשון
 ונכתלקו ע"י חטאו ונחנו לדור המדבר
 וחזר מהם למטה וצצצת צא חלנו
 מוכ"ש צמח"צ ממש הגם שצצצת מלוי
 לאכול וצמח"צ אין צו אכילה ושתייה
 כדי שמושיך קדושה שצת שהוא מעין
 עוה"צ ליומי החול שבעשה קדושה
 הנשמה לקדושה גיפנו וצצצת הצא
 להיות קדושה גבוה ועוז יותר וזה
 ועטרותיהם הם צראשיהם אך צחול
 לריך לשוז ולחקן מעשיו וללזן עונות
 וזה י"ל וללזן שתי צנות הם יראה
 וענוה וזה בתי שניהם שווים כי רחל
 מוסרות סיומים ללאה כי לאה נקרא
 ענוה וע"כ צתה הרבה ורחל הוא
 יראה שהיא עם ישראל בגלות כי עכ"פ
 יראה יש לכל נפש מישראל שלא לחטוא
 וישראל נקרא לאן קדשים ע"כ הירא'
 שלנו נקרא רחל וענוה נקרא לאה כי
 העניו ושפל דעת הוא כמו עיף ואין
 לו מלא להתאונן צכה וחשק וגדלות
 לשון מלאה תלואם כן שומעתי פ"י של
 לאה. צאופן אחר מלת הרב מועליחוצ
 סיח"י וזה שם הגדולה כי ענוה גדולה
 מכולם ושם הקטנה כי הוא ראש לכל
 העצדות יראה לריך להיות עכ"פ ואיתי
 אינא אחיפת לצרתא מנהא כי צירא'

הלכתו והנה איתא אין וזל לישראל
 ואיתא הכל תלוי צומל אפי' ס"ת
 שצהיכל כנ"ל שכתומעין שפע לישראל
 ועי"ז מתקדמים יותר וזה השם בצולך
 שלום חלצ חטים יסציעד ואליך יסציעד
 השולח אמתו ארץ לשון השושבה אמתו
 מעולי המלצות ע"י התורה שהוא לצוט
 אורו של הקצ"ה כי אורייתא וקוצ"ה
 כולל חד וזה אמתו כמו צלע אמתו
 ארץ ארץ עליונה הוא המזל עד מהרה
 ירון דצרו הוא פרכסה אירון היין [אולי ל"ל
 הדין] המרווח דצב לשון קשה וכן העושר
 כמו חומת ישרים תחם ידצרו לשון
 סכהגה כמו ורעו כבשים כדצרם. דצר
 אחד לדור. וזה י"ל אין הלדיק שומציק
 א"ע לאין וזל לישראל כיו ששומעתי
 קרוצ לזה מהרצ המגיד מראווכא ז"ל
 וזה אין עיפה יורדת מלמעלה ע"י אין
 עיפה יורדת מלמעלה כ"כ שפע עד
 שטיפים עולות מלמעלה אפילו מי שהי'
 צפירוד ולא החזיק עם הלדיקים מתקרב
 אליהם וזה הכל תלוי צומל אפי' ס"ת
 שצהיכל הם להיות אהבה לצני אדם
 עם הלדיקים כנ"ל תיק הספר עם
 הספר וזה י"ל וישא יעקב רגליו הם
 הגשמיים וילך ארלה צני קדם הוא
 המזל וירא והנה צאר צסדה הוא טדה
 שומעלין תפלות ומציאין שפע כמו השד'
 שנותנים זה זריעה ומולאין תצואה
 הרצה מוננה והשפע נקרא צאר הכוצע
 מים חסד והנה ג' עדרי לאן שומעתי
 צסם הרצ שיחי' המורכות שלשה מיני
 שפע שהם צני חיי ומחוני שתלויים
 צומל ונוצע שפע כי מן הצאר ההוא
 יסקו העדרים והאזן גדולה ע"פ הצאר
 המעכב ונאספו שמה כל העדרים כי
 צלצור נשמע התפילה להושיע משם כי

הן אל כציר לא ימאס וגל'ו את האזן
 כנ"ל אך אח"כ והסיו את האזן
 למקומו ויאמר אח"כ אחי מאין אתם
 ויאמרו כו' שומעתי לשון חרון אף. ויאמר
 סידעתם את לצן צן נחור שומעיל
 תצוה לצן עונות ונחור לשון כימר
 גרוני שמיצט עלמו וגם מתפלל ולועק
 על מחילות עונות ויאמרו ידענו ויאמר
 השלום לו עומם פי' שצתם גם אתם
 בתצוה ויאמרו שלום כנ"ל אך באשר
 ראם יעקב את רחל הוא השכינה עם
 ישראל ויגל את האזן כימה שפועלים
 רצים בתפלתם לפי שעה פועל הלדי'
 צנקל לעולם וזה ויגל את האזן כמו
 שומעיר הספק כו' וישק את לאן כו'
 ולא הסיצ את האזן

בפ' וישלח הילכני כא מיד אחי דהני
 יס צני אדם נמאים עושים מעשי'
 זמרי ומצקשים שכר כפנתם כן י"ל
 הילכני כא מיד אחי שומרה עלמו כא
 לי כפי מה שומציק אותי ללדיק ומיד
 עשו שצאומת הוא רשע עוי"ל הילכני
 מילס"ר דהנה הילס"ר גם הוא צעל
 תצוה וחסידי כי מלמד לאדם חסידות
 ותצוה וקיגופים והכל צאומת שלא
 כרלון הצורא צ"ה כמו שאומרים למשל
 מלס לעשות נקמה צאומת אדם וכיוכל
 צזה ולפעמים לקגף א"ע ושורש הכוונ'
 אחר יסוצ הדעת והתצוננות הרצה
 הוא צציל התפלת וכן אפי' כשכוונ'
 הי' לש"ש אם יותר מהכח של אדם
 גורם לו חולס' ר"ל וצועל עצודת הש"י
 וחלול השם חלילה גם זה הוא מילס"ר
 שעי"ז אין אדם נענש כי הנה עצירה
 לשומה וגם עצירה לשומה תצוה לפני
 המקום אך כיון שהי' מלד הילס"ר כנ"ל
 אין הכוונה לשומה כראוי כי זה לריק

לא יספר מרוב ספיר נקרא טהרה
 שוטהר א"ע ומצד חומרו כידוע לשון
 ספירה וכמ"ס צוהר ע"פ השמים
 נספרים פי' לא יספר מרוב מעולם
 הפירוד כ"א יהיה הזיכור מעולם היחוד
 גמור. כתיב ושוכחי לדיק יאשמו פי'
 הקצ"ה עושה שנאשמו שמוחזקים אותם
 לאשמים כמ"ס מפרסמין את החנפים
 מפני חילול השם פי' כל העולמות
 מפרסמין אותם וזה יאשמו. עוד פי'
 קטנתי מכל החסידים כו' דהנה רלון
 הצורא צ"ה הוא רק להיעיז לאשר
 עוז להם כ"א שידע האדם שהוא נחמד
 אל כל היום אפשר לעשות לו ניסים
 ונפלאות אם לא יחזיק עוצה לעלמו
 צה כ"א שידע האמת כי הקצ"ה הוא
 אזהר אמת ושונא שקר כמ"ס והי' אלקים
 אמת. כ"א הגם שידע האדם האמת
 אפשר לצורא וזה ג"כ מעט גדלות כי
 לאו כל אדם זוכה ויודע האמת. כ"א
 גם צה לריך לידע כי גם זה מקד אל
 שונצין לאדם האמת ואדרבה גם ע"ז
 לריך ומחיוז יותר לעצוד הצורא צ"ה
 מפני עוצה הגדולה הזאת שהודיע
 לאדם האמת ומחיוז יותר לעצוד את
 הש"י גם מפני אותה עוצה כמ"ס צה"ה
 וזה וירא וילד לו שנתירא שלא ילמוד
 מעשו הרשע אם יהיה לו שלום עמו
 ע"י שנתירא ממנו וזה היה לו מורא
 מאוד וילד לו אם יתרגשו חלילה הגם
 שזה היה עוז לו יותר מלחטוא אעפ"כ
 היה לר לו כי מועז להיות לעצודת
 הש"ת. התפלל אלקי אזי אברהם כי
 לריך לו מקד ללרכו ואלקי אזי ילחק
 היה לריך לו להפחיד את עשו הי' כו'
 לריך לו שיהיה דבוק לו שלא יחטא
 כי הי' הויה צ"ה שורש יעקב כידוע
 קטונתי

סיוע מהש"ת להיות הכוונה לשמה לא
 אם צה מלך הילה"ר הגם שאעפ"כ אין
 ראוי ליענש עלי' כיון שטועה עלמו
 האדם אעפ"כ נחרחק צזה מהצורא
 חלילה ע"כ לריך רחמים לזה שישכיל
 הקצ"ה את האדם צאמת וזה י"ל גם
 צבאן רמו צהורה הלילי נא מיד אחי
 הוא הילה"ר שצמרה א"ע כחא לי דורש
 שלוטי ולדקתי ומיד עשו שצאמת הוא
 לרשעתי כי ירא אנכי אותו פן יצא
 והכני אם על צנים כי אם נקרא
 התשובה שהוא אם ומקור ושורש לכל
 המעשים עוצים להיות רלוים לפני
 המוקם כי מלות שאלם עושה קודם
 תשובתו חלילה ונקלקל צהם יותר כדאי'
 צכתצי האר"י ז"ל וכמ"ס צטער הקדושי'
 קודם שמתקן אדם מדותיו א"א לעשו'
 מלות ואם עושה הם צעורה גדול ושלא
 לש"ס ומה שהוא מלומד ורגיל צהם
 דווקא והנה אם הכוונה שלא לש"ס
 כ"א פניה אחרת קורא זה צחוצת
 הלצות ע"ז וקסה יותר מע"ז ע"ס
 וע"כ כל מה שצוד יותר ועיסה מע"ע
 יותר הוה כמו שצוד יותר ע"ז חלילה
 משא"כ אחר תשובתו ע"כ נקרא התשו'
 אם על מעשים עוצים וזה כי ירא אנכי
 פן יצא והכני אם על צנים. פן ידריך
 צתשובה ומע"ע וזה מכה אותי חלילי'
 אם צה מילה"ר ואחא אחרת היעיז
 איעיז עומך פי' אהיה עושה עומך
 עוצות שהם עוצות ולא שהם אינם
 עוצות כי כן אמרו הצא לטהר מקייצין
 אותו ושמתו את זרעך הם מעש"ע כי
 זה הוא עיקר תולדותי של לדיקים
 כחול הים שמוגין על הים שלא ילא
 חוץ כן חגין שלא יושך מומעש"ע
 להרחיק מהש"י חלילה על ידיהם כנ"ל

קטונתי כו' פי' אם תעשה לי כל
החסדים לעמ"כ אני קטן צעירי וספלי
לא להתגאה בצבילתו וכן בהיפוך צחקד
המיועוט שתעשה אני מחזיק א"ע לקטן
שאני כדאי לי מלד עלמי וזה מכל
החסדים אם לרצות ואם למועט אני
קטן צעירי מכולם מכל החסדים ומכל
האמות גם זה שאני האמת גם זה
אני קטן מלד עלמי כ"ל שאתה עושי
ואת צחקדיך וגם תבנתי האמת כי
צחקלי עצמתי דאיתא עמי מקלו יגיד
לו פירש"י מי שמיקל לו יגיד לו פי'
מקילין להם וכן י"ל גם זה צחקלי
עצמתי את הירדן הזה הוא הירקור
תשובה י"ל נקרא ירדן יורד ו' מהנין
צערי צינס יורד זה וצא לאדם צינס
ססיה מתכסהג שלא כהוגן וגם הכיר
דוממות אל ומקדיו ועוצותיו שראוי
לעוצדו ולשתירא ממנו וכיוצא בזה זה
יורד כי צחקדור תשובה הקלתי לעלמי
ועתה הייתי לשני מחנות ומלכיה שרת
סנצראו על ידי מעש"ט הן מלד הירא'
הן מלד אהבה זה הלילי כל מיד
אמי שלא להמיקול לאח ללמוד ממעשיו
חלילה וכן מיד עשו ילילי כי ירא
אנכי כו' :

פי' ע"פ ויוסף הוא השליט על הארץ
שייך לפרכת מקץ פירות ע"פ יודוך
הי כל מעשיך ומשידך יצרכוכה כו'
דסנה איתא בשמן העוז על הראש
יורד על הזקן כו' דכתיב לריח שמויך
עוזים כו' כי כל דיבור ש"ל אפי'
הקציה כחמלא כל העולם בשמים זה
י"ל לריח שמויך עוזים פי' לדיקים
משגיגי ריח שמויך כי שמן נקרא שפע
העוז היורד כי נקרא אור וצמון מאיר
אם יש פחילה עוצה בן לריך האדם

להיות גוף שלו קדוש מאיר ע"י השפע
היורד משמים אך לריך להדליק להמשיך
השפע ולקשר השפע צאדם וסנה אדם
אשר כוונתו לש"ש ימשיך אותה שפע
זה שמן חורק פי' נמשך השפע שמוך
אם הכוונה לשמוך שיהיה קדוש סי' ע"ב
עלמות מי שנתעלם עד סנה אהבון
וסנה כתיב כי יתרון סחבמי מן הסכלוי
כיתרון האור מן החושך כי כתיב יולד
אור וצורא חושך כי לפעמים יש לאדם
אור גדול והתלהבות וספגה גדולה
ולפעמים נעדר ממנו זה לעוצה יותר
לצורא אח"כ שפע יותר אס נכנע ומקדש
א"ע עי"ז זה וצורא חושך כי צריאה
יותר עליון מילרס וזה מעלה כילויות
מעולם החסוה הנקרא חושך זה יתרון
לחכם מן הסכלות שעי"ז נחמכם אח"כ
יותר כיתרון האור מן החושך כי מעס
מעלין אור ושכחתי הליך אמרתי צה
וסנה צאמות האור הוא נעלם ונתגלי
על ידי פחילה העוצה ככ"ל כי צכל יש
ד' יסודות כ"ל צמה שמואיר יש בו
יסוד אש יותר זה ס. עלס וכן איתא
יש קשה כשכחה ומסס צא שמן שמואיר
שמוסיף זכירה זה יפה כח הסן מכה
האז וסנה י"ל יפה כח הסן מכה האז
מזכות אז כתיפה הסן אך צזה שאנו
עוסקין ויתרון לחכם מן הסכלות כו'
זה בשמן העוז פי' סל הלדיק שהוא
עוז יורד על הראש הוא על הרשע
למעלה מן הרשע אשר הוא ראש כמו
קליפה קדמה לפרי כמו מוץ שהוא
למעלה מהמריא וכסצא הזמן מפזרים
המוץ לוקמים הדגן בן גם כאן בשמן
העוז על הראש ככ"ל ועי"ל דסני כתיב
זאלס המלכים אשר מלכו צאריך אדום
הוא הלדיק המתכסהג דדין דצרי אלילוי
ומחמיר

בשמים ע"י מגלות מרחקים כי פועל להחזיר בתשובה גם שהיו מקולקלי ריח עוז ככ"ל ע"כ עלמות אהבון זה בשמן הטוב על הראש ככ"ל ללא אחיידע כי הנה יש אדם למעלה הגם שאין שם גוף ולא דמות הגוף נקרא צהם אדם כי גם שם הויה צמלוי אלפין גימטרי אדם וראש נחתא לעילא נקי ג"כ ראש הגם שלמעלה נקרא סוף זה על הראש יורד על הזקן זה קנה חכמה ומשם זקן אהרן שיורד על פי מדותיו לכל אדם שנחתגה במדותיו של אהרן הכהן וכן י"ל יודק ה' כל מעשיך וחסדיך יזכרכה יזכרו כ"ה מושיבין שפע מנ"ה כמ"ש בה יהיה זרעך וכל השפע מכוונה צהם זרע כמו למטה צרע יש קיום עולם כבוד מלכותך יאמרו להנה כבוד שמים אס ישראל ניונים מהש"ית כמ"ש וזנים מעל שלחן אציהם וזדיצור צעלמא פועלים זה כבוד מלכותך יאמרו צאמיר פועלים להמשיך שפע טוב לישראל להיות כבוד מלכותך ונצורתיך על השונאים ידצרו זדיצור שהוא קשה שמדצרים להיות פירוד על שונאי ה' פועלים להודיע לצ"ח גבורותיו של כבוד הדור מלכותו. פ"י על פסוק ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים כו' דהנה כתיב ושונאי לדיק יאשמו כו' קודם דף זה דאיתא ציעקב אצינו צוזה שהתנגד עם עשו ציעמם כדי לקשרו בהנחת שורש שלו שלא יבין מקדושה וכן גם כאן צהם שצ"מא את דינה הוא החכמה והיראי כי מלד החכמה משיגים שמכמת הצורי הוא מחוקק מהצין ומחיראים מהצורה יותר ודין נקרא יראא ומנה מי שהוא רשע ערום מחזיק ללדיק זה נקרא ערו

את

ומחזיר על עלמו מולכים צו אוחם. המלכים שמעלה כילולות מהם עד ויימלך הדור מלך השמימי להנה ערלה בקרא חרפה והסיפור מה שפע צרית יקודם נקרא הדור ע"כ איתא והדרת פני זקן שמעדר ומקצב שיהיה פנים שלא חסיה הקצר פנים זה הדורשם עיניו פנו מוכנים שפע צעולם הדצור הנקרא פנו כמו פוע' שפועת לולד ושכחתי מה' שאמרת להיות כראוי דעו"ל ושם עיני מי שמעורר לש"ש להמשיך שפע פנו פועל דדיצור צעלמא ככ"ל והנה איתא צמשרע"ה ותרם אותי כי טוב הוא שכולד מהול שנחמלא כל הצית חורה ומילה נקרא טוב שאין חרפה זה והארץ היתה חורה וצורה כו' ומושך כו' ורוח אלהים מרחשת על פני המים הוא הלדיק שלומד חורה שנק' מים ויאמר הלדיק אמר אלהים יהי אור כן הוא מתפלל ואומר ה' יהי אור להאיר מתוך המושך ויהי אור וירא אלהים כו' כי טוב ויצל אלהים צין האור וצין המושך כדי שלא יתקלקל הלדיק מהרשע ויקרא אלהים לאור יום ולחושך קרא לילה פ"י מפרסם את הלדיק שהוא טוב ואת הרשע שהוא לילה ומקולקל ע"י ויהי ערב לרשעים ויהי צוקר ללדיקים יום אחד נעשה כלו יום זה בשמן הטוב הוא היולא מעולם שנקרא הדור ככ"ל על הראש הוא אחידע כי בן לריך להיות האדם שלא יתיידע חכמתו הנקרא ראש וכן כתיב לחיו בענוגה הצהם מגדלות מרחקים ככ"ל צפי' הפ' לריח שמניך עוצים שמן חורק שמך ככ"ל זה לחיו של מי שלא אחיידע חכמתו והשגתו דדיצור היולא מצין לחיי נחמלא פעולם

אחו זה יצטל לזון אחים מפני רלוונך
והנה ידוע שאין הקצ"ה צא צטרוניא
עם צריותיו כי אחד המוצה ואחד
המועצט כו' זה ויקח מן הצא צידו
מה שיש צידו ויכולתו המנחה לה' יחי
לעשיו אחיו שיהי אחיו להשלים
אחו ככ"ל

פ"י ע"ג י"ו ה' אחד את הצרכה
צאמין זה מעין מה שכ"צתי
דהנה כתיב לחייו כערובות הצוצם
וגדלות מרקמים דאדם לריך להיות
צהלנע כג מה דאפשר צפרע צדצר
מחשצות כמו צמחמתו ואהצתו ויראהו
להשי"ת זה מיקרי רישא דלא אחיידע
ולאדם כזה כל דיבור ציולא ממנו
ולחייו כחמלא כל העולם צשמים לאו
דווקא העולם ב"א יוליא ריח עוצ
ממנו מעין דצריהקצ"ה שנתמלא העולי
כולו צשמים זה לחייו כערובות הצוצם
ע"י פועל צדיצורו ותפילתו ותשוקתו
שומחיר למועז את מי שרולס להעלות
ריח עוצ כשופנים אשר היה קודם
קרחון עונותיו זה וגדלות מרקמים
משאר צכ"א זה לריח שומיך עוצים
כי שמן קרחא השפע כי התגלות הכל
הוא ע"י אחיות והם של תורה קרחא
אור וצשמן ג"כ האור צתוכו צהעלם
זה עוצים העוצים זוכים זה לזה שמן
חורק שמוך מי שכוונתו לשמוך ממשך
השפע ע"כ עלמות אהצוך מי שנתעלם
אזהצ אוחך ע"י תפילות ותשוקות
העוצים ככ"ל זה י"ו ה' אחד את
הצרכה צאמין צענינים המוכסים מן
עין וצכל משלח ידיך מה שאתה לריך
לגלות גם צזה יעזור לך שיהי צהלנע
כל מה דאפשר כי צזה לריך ג"כ רחמי
ועזר משדי להיות צהלנע וגם יצרכך
צאך

את דינה היראה והוא חוי לשון חוי'
זה ויענו צמרתם כי עימאלו את
דינה אחותם צצא מלד היראה שנקי'
אחות כמו אומר לחכמה אחותי את
וע"כ התנהג אחו צמרתה לקשרו
צהנחש שלא תהי לו עוד אחיה צקדוש'
וכן כתי צהרשע שידעו הכל שיהא רשע
שלא יחזיק לעלמו היראה להתנהג צה
צפני העולם והנה שאר הרשעים עוזרי'
לרשע והנה שומעון ולוי הי' צוער
צלצם מאוד אהצת הצורא צ"ה עשו
נקמה צהרשעים ושאר רשעים רלו
לעזור ולעשות נקמה עבור הלי רשע
זה ויקעו כי הלדיקים הולכים מחיל
אל חיל כי אין שום השתוות כ"א עלי'
או ירידה ח"ו כו"ש אם תעיז שאת
מתנשא ואם לאו לפתח חמלת רוצץ
אם אין עליה יש ירידה ח"ו זה ויקעו
ויהי חמת חלקים על הערים הם
סינאים כמו ויהי ערך וכן ואלאו פני
חצל ערי' אשר קציצותיהם וחמת לשון
פחד ולשון ירידה כמו חות דרגא ונא
רדפו אחרי צני יעקב כי יעקב וודאי
לא היה לו מורא כ"א גם אחרי צני
יעקב לא רדפו עוד מזה צאומר פי'
ויקח מן הצא צידו מנחה לעשו אחיו
דאיתא צומי אצות עשה רלונו כרלוונך
כו' פי' שחשפה רלונו כ"כ צשומה
כרלוונך כדי שייצפה רלוונך כרלונו שלא
תהיה שום קיפודג ע"י. צטל רלוונך
מפני רלונו כי וודאי אין שייך לצטל
רלונו כי גם רלונו הצורא להיטיב יותר
כ"א יצטל רלונו אחריהם הוא של הסט"א
כו"ש צבלות הי' דרכי איש גס אויציו
ישלים פי' כי מה שמושה רלונו הצורא
צ"ה קרחא דרך ואז גם אויציו ישלים

צאֲרֵץ גַּם בְּגִשְׁמֵי תֵּהִי לְךָ זֵרֶכָה
 פִּי עִפְּ צִפִּי וַיִּסַּב וַיִּשְׂרָאֵל אֶהְיֶה אִתְּ
 יוֹסֵף וְכָל זָבִיבִי כִּי בֶן זְקוּנִים הוּא לֹא
 דֹּהֵב יֵשׁ מְדַרְיָגָה שְׂאֵלֵם אֹהֶב אֶת־הִי
 וַיִּרְא מִנְּנוּ וַאֲכִינוּ עוֹזֵר וְלוֹמֵד תַּמִּיד
 לִשְׁׁשׁ וְשׁוֹמֵר אֲשֶׁר מֵאֹד אֵךְ אֵין זֶה
 הַמְדַרְיָגָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה כִּי עִי"ז שְׁשׁוֹמֵר
 אֲשֶׁר מֵאֹד אֵין לֹא כִּי אֶהְיֶה כְּרֹאִי
 כִּי כְחִיב צֹהֲבָתוֹ תִּשְׁבֶּה תַּמִּיד וְכֹנֵשׁ
 בְּגִמְרָא קְדוּשִׁין בְּצִי מִי שֶׁתִּתְחַבֵּב שֶׁהִי
 כְּרֹאֶה עֲצִירָה אֲחֵר קָצֵר לֵה כְּאִידֵךְ
 דְּשִׁמּוּאֵל דְּאֲמֵר כָּל מַעֲשִׂיךָ הִיִּה לִשְׁׁשׁ
 וּדְלֵי אֵין זֶה צַעֲזִירָה מִיֵּשׁ כִּי־אֵל צִבִּידִכּוֹד
 עֲצִירָה וְכִי־שׁ עִינִיךָ לִכּוּכָה יִצִּיבוּ פִּי
 הוּא דְּבִיקוּת הַצּוֹרֵא צִי־הִי וְאֶהְיֶה
 עֹשֶׂעֲפִיךָ יִשְׁיֵרוּ כְּגִיד שְׁלֵל תַּעֲזוֹר עַל
 לָלוֹן הַצּוֹרֵא צִי־הִי וְהִנֵּה מְדַרְיָג־רֹאשׁוֹנָה
 הוּא צִי־ת יַעֲקֹב אֲשֶׁר שִׁישׁ צוֹ תוֹרָה
 וְאַלּוֹת שֶׁהִם כֹּאֵשׁ כֹּנֵשׁ הֵלֵל בֶּה דְּצִרִי
 כֹּאֵשׁ וְהִנֵּה כְּרֹאֶה שֶׁזֶה הוּא הַמַּעֲשִׂים
 צַעֲזִייו שֶׁל נֶחֱשׁ הַגִּם שֶׁנִּרְאֶה שְׁמִדְרִיגוֹת
 יוֹסֵף הִי־הִי יוֹתֵר וְצִנִּימִין וְכֵן צֹנֶשֶׁה יוֹתֵר
 מַעֲמַרֵם אֲצִי וְכֵן דוֹר מִיִּשִׁי וְכֵן שְׁלֹמֶה
 אֲשֶׁר יוֹתֵר מִכְּלָאֵץ כִּי־אֵל שִׁיּוֹקֵף הִי לֹא
 אֶהְיֶה הַצּוֹרֵא צִי־הִי יוֹתֵר וְלֹא דִיקָדֵק
 כִּי־אֵל לַעֲשׂוֹת לָלוֹן הַצּוֹרֵא צִי־הִי עִי־כִי
 לֹא חֵשׁ שֶׁאֲנֵנוּ לֹא כֹמֶה פַּעֲמִים עֲבָדֵךְ
 אֲצִיבוּ כִּיֵּן שֶׁהִי לָצוֹ שְׁלֵם עִם הַשִּׁיִּית
 וְרַחֲמָנָא לְבֹא צַעִי הַגִּם שֶׁנֶּעֱנֶשׁ כִּי
 הַקְּבִיָּה מְדַקֵּק עִם סְצִיָּיו וְאֶפְשָׁר שֶׁגִּם
 הוּא קָצוֹר וּמִקְוֵל לִיעֲנֵשׁ וְלֵה לַחֲקֹן
 חֲטָא אֲחִיו צֹמֶה שְׁלִיעֵר אֹתָם כִּשְׁלֵל
 הִיוּ יוֹדְעִים שֶׁהוּא יוֹסֵף כֹּנֵשׁ הַכִּי־וֹ
 אֲלִסִּיךָ זִל־וְכֵן יַעֲקֹב נִמִּי נֶעֱנֶשׁ צֹמֶה
 שְׁלֵל כִּי־צָד אֲצִי הַגִּם שֶׁהִי מוֹכֶרֶת
 לַעֲזוֹד צַעֲזִיל אֲשֶׁה כְּאַלּוֹת הִי עִי־כִי
 יַעֲזוֹב כִּי־וְזֶה יֵשׁ קוֹד וְצַפְסִיטוֹת כִּי

צִלְעֵר שְׁסָבֵל נֶחֱשֶׁב לֹא כֹאֲלוֹ גַּם מִלּוֹה
 זֹר יֵשׁ לֹא וְהַקְּבִיָּה רֹלָה לִהְיוֹת לְאַוְהָצִי
 שְׂכָר שְׁלֵם שֶׁנִּי כָּל הַמַּלּוֹת וְכֵן הַלְדִּיק
 נִמִּי וּדְלֵי מַעֲבִים מִהֶם שֶׁהוּא לָלוֹן הַצּוֹבִיָּה
 וְזֶה יִל־יוֹסֵף שֶׁהִי רֹלָה לַהֲשִׁלִּים לָלוֹן
 הַצּוֹרֵא צִי־הִי וְזֶה שֶׁהֲשִׁלִּים לָלוֹן הַצּוֹרִי
 יִדַּע מֵאֹד שְׁלֵל הִי־הִי אֶפְשָׁר צִלֵּל עוֹר
 מַעֲשִׂי וְלֵה צַעֲזִיל הַעוֹבָה עוֹד לַהֲוִסִּיק
 לַהֲשִׁלִּים לָלוֹן הַצּוֹרֵא צִי־הִי וְצַפְסִיטוֹת
 עִי־קִרְצוֹתוֹ יוֹתֵר אֵל הַצּוֹרֵא צֹמֶה
 שֶׁהֲשִׁלִּים לָלוֹן כִּי־תוֹסֵף לֹא אֶהְיֶה יוֹתֵר
 וְזֶה צִי־ת יוֹסֵף לַהֲבֵה שֶׁהֲחִלָּה צִלְצוֹ
 אֶהְיֶה הַצּוֹרֵא צִי־הִי כֹמוֹסֵקֵךְ וּמוֹסֵר
 נֶפֶשׁוֹ וְאֲכִינוּ מַעֲיִירָה מַעֲוֹכֵץ צַעֲזִיל־אֶהְיֶה
 הַצּוֹרֵא צִי־הִי כִי הַמַּעֲיִירָה מֵאֹד חוֹשֵׁב
 מַחֲשָׁבָה אֲחֵרָה וְאֲכִינוּ אֹהֶב צֶהֱתִלָּהֲצוֹת
 כִּי־כִי כִי־ל עִי־כִי נִקְרָא אֲשֶׁר צִלֵּל לַהֲבֵה
 שֶׁאֲכִינוּ בֹלַע לַמַּרְחֹק מַשִּׁאֲכִי מְדַלְגָּה
 יוֹסֵף וְעִי־כִי כִיֵּן שֶׁהִי מוֹפְקֵר לָלוֹן
 הַצּוֹרֵא צִי־הִי עִי־כִי יֵשׁ לֹא כֹה לַהֲוִסִּיק
 שֶׁפַּע לָלוֹן עֲלִיֵּן לַמַּעֲלָה מִזְכּוֹתֵהּ הַנִּקִּי
 גִּי־כִי מְדַרֵּךְ שֶׁהוּא גַּם אֲכִינוּ כְּדֵלִי עִי־פ
 זְכוֹתֵהּ וְהוּא הַמִּזֵּל וְעִי־כִי הִי־הִי יוֹסֵף
 הַמַּעֲשִׂיִר רֹעֶה יִשְׂרָאֵל כִּי הַמַּעֲשִׂיךְ שֶׁפַּע
 וְכֵן כָּל לְדִיק שֶׁצִּדְרֵךְ זֶה מַעֲשִׂיךָ כֵּן זֶה
 לַמּוֹלִיךְ עִמּוֹ צִמְדָּר צֹאֲוָתוֹ לְדִיק כִּי־ל
 מַעֲשִׂיךְ שֶׁפַּע לַעֲמֹו כִּי אֵין מִזֵּל לִיִּשְׂרָאֵל
 מַעֲוֹלֵם הַנִּקְרָא אֵין כֵּן שְׁמַעֲתִי וְאֹתוֹ
 עוֹלֵם נִקְרָא זֶקֶן מֵלֵא רַחֲמִים וְצִלְשׁוֹן
 תִּרְגוּם עֲתִיק וְנִשְׁוֹן לַמּוֹלִיךְ הוּא פִּרְכָּסִי
 וְעוֹשֵׁר כֹּנֵשׁ עֲשִׂירִים חֲמוֹת יִשְׂרָאֵל תִּתְחַבֵּב
 וְזֶה יִל־וַיִּשְׂרָאֵל אֶהְיֶה אִתְּ יוֹסֵף מִכָּל
 זָבִיבִי וַיִּשְׂרָאֵל נִקְרָא שׁוֹרֵשׁ יַעֲקֹב לַמֶּה
 אֶהְיֶה אֹתוֹ מִכָּל זָבִיבִי הִם הַלְדִּיקִים כִּי
 בֶן זְקוּנִים הוּא לֹא מַעֲשִׂיךְ שֶׁפַּע יִשְׂרָאֵל
 מַעֲוֹלֵם מֵלֵא רַחֲמִים הַנִּקְרָא זְקוּנִים
 וְצַעֲזִיל שֶׁהוּא אֲכִינוּ חוֹשֵׁשׁ לַחֲקֹן עֲלִמּוֹ
 כָּל־

כלל להיות לו חלוקה דרצבן ועשה לו
הישראל הנזכר הוא הצורה צ"ה לפי
פרשנו נקרא ישראל ועשה לו כתובת
פסים פ' הצא כצוה הקשיתי הלשון
משמע שהכל היה לו תמיה נראה
שקאי על רצון יוסף צוה שסיפר לו
החלום משמע שרובה בן הצוה כצוה
כוי האם רצונו בן הלא צוהת נענש
יוסף על מה שזדמן צשגנה שהשתחוו
לפניו צצואו לקראתו שקצור שהוא מלך
אחר נענש ע"ז וכן גם אחיו אם לא
הולכנו לעייסו על שחטאו כנגדו היה
עוז שלא להשתחוו לו כי היו אחיו
גדולים ממנו כי אפשר לא יתן לו
עדיין הצורה ואפשר גם אחר שניתן
לו רק לענין שיהי לו שני נחלות
ושצטיי איתא משכיל לאיתן האזרחי
כי לדיק נקרא גבור הכובש את ילדו
וצה נמי הוא גבור ששולט צילדו שהי
משוי גבורי בן מומתי הדין

לפ' מקץ לפסוק ראשון דהנה כתיב
יולד אור וצורא חושך
דהנה לדיק גמור נקרא אור שהוא
עוז תמיד וצעלי תסוצה הוא אור
היולד מן החושך וכמו שאמר החושך
כהנים יותר מהאור כמו בן צע"ת גדול
יותר שמוכותיו נעשים זכיות והי יתרון
לחכמה מן פ"י מן עצירות זכיות כי
אין אדם עוצר עצירה עד שנכנס צו
רוח טעות ולהיפך צמלזה רוח חכמה
הוא כיתרון האור מן החושך כנ"ל ע"כ
כתיב וצורא חושך כי צריאה הוא
צמעלה יותר מילירה והנה אלו אומרים
וצורא רפואות כי צריאה היא התקוצ'
ע"י מתרפא הכפס מומלח גם הגוף
מתרפא והנה כתיב ויקרא אלהים לאור
יום איתא למאיר וצא קרא יום י"ל

הלד' המאיר צלדקתו צינעש"ט וצחשוקתו
וצתפלתו להעולם להטובי ומחזיקים
עלמם לרצון הצורה צ"ה קרא יום דאלו
לרשעים וודאי אין זה נקי אור אם
מושיך להם חסד אדרבא טינה לרשעים
הוא דין נאה להם ונאה לעולם וכו'
ומה שאמר וצא דהניש אדם כשמושיך
חסד והועיל צתפילה יס לו גאולה ח"ו
ע"י אינו נקרא צא כ"א האיר ויולד
מרה"י לר"ה עולם הפירוד וז"ל וצא
ומקשיי אלא מנחה למוחשי וצא פ"י
למושיך דין על שוכאי ישראל וצא ע"י
כנ"ל קרא לילה כנ"ש לחושך קרא
לילה הא קיימא לן דעד לאת הכוכבי
ימוא הוא פ"י דאם אינו גורם ללאת
ישראל חוץ מרה"י הנ"ל ימוא הוא כי
כוכבים נקרא ישראל כידוע ועו"ל עד
לאת הכוכבים עד לשון הסרה כידוע
שצוה שמושיך וצא כי מושיך פחד על
רשעים שוכאי ישראל גורם צוה שלא
למוכע את ישראל מעצודה הש"ת וזה
מוקיר לאת הכוכבים צוה ימוא הוא
אלא קרא רחמנא לנהורא ופקדי
אמלות' דימוא פ"י קרא רחמנא לנהורא
ופקדיה שיהיה ציחד עם הלדיקים
הנקרא יום כי הלדיק נק' עוז וקרא
לחשובא ופקדיה אמלות' דרשע וזה
דלילה וצוה י"ל ויהי מקץ שנשלם הוי'
ע"י שנתיים ימים שיש לו ימים כפילי
כי גם מעצירות נעשים זכיות עו"ל
שנתיים ימים דהנה אהבת לך ותשנא
רשע כוי דהכי איתא הוי דן את האדם
לכף זכות הגם דהוא מליית עשה צלדק
חשפטו עמיתך פירשו חז"ל הוי דן כוי
לכף זכות ולכאורי למה מציא זה צלצות
צוילי דחסידותא כ"א שצחורה כתיב
עמיתך עם שאתך צחורה וצמלות וכאן
כל

לעשות מלותיו כאש לפי נקרא החור
 אש כי מלד מלות עשה וליה יש ילה"ר
 ולכולם החורה הוא תצלין וזה לעלוקה
 שתי צנות הז הז וזה הפוך זה והפוך
 זה בן שומעתי צסם הרב הכ"ל זלה"ה
 והנה מה שנקרא וים כי כפעל טבע
 של וים אך באמת ע"י אש שצוה
 באדם ע"י תורה לשומה כי אש שלמעלי
 אוכל אש של ילה"ר וזה צמחים הוא
 אש ומים הם הלוואים תורה מומעל
 תחזיק אותם למעלה מומך ועל הארץ
 וי שאליו כ"א על הארץ שעוסק רק
 בגשמיות ותחת תחזיק אותו לשפל שלא
 תלמוד מומנו עו"ל צמחים מומעל תחזוקן
 רוממות אל בעולמות העליונים שנקראו
 שמים מומעל כדי שתהיה תמיד עולה
 למעלה למעלה דצ"קות הצורה צ"ה
 ועל הארץ ותחת תעייין שפלות גשמיות
 שלך כדי שתהיה שפל צעירך אין עוד
 לא תהיה לך מותרות הצא מלד הסטי"א
 כמו שאמר עשו יש לי רב כ"א כומ"ש
 יעקב אע"ה יש לי כל וזה יולר אור
 כו' לפי הראשון שיחזיק את חצירו
 לטוב אך לריך כמי שיחזיק א"ע לשפל
 וזה צורא מושך ועי"ז אין לו שונאים
 כי כמים הפכים אל פכים כו' וזה
 עושה שלום צמה שומחזיק חצירו לטוב
 וצירא רע ע"י שהיא שפל צעירי מוצר
 מומנו את הרע שידע לתקן מעשיו
 כמו וצרותי מכם האנשים הפושעים צי
 לשון צור וכן י"ל ויהי מקץ שנתיים
 ימים לשון השנות החלום להיות ימים
 כפולים פי' שיחזיק את חצירו לטוב
 וא"ע לרע ויתקן מעשיו עו"ל דרך
 הזה דהני האדם מעורר למעלי באהבתו
 ויכחשו וצמדותו העושים כי מה שהוא
 מיישר מדותיו שלא יהיה לו אכזה
 זולת

כל האדם כדאיתא צלדיק אפילו אם
 יבועה לכך חוצ לריך לדון אותו לזכות
 וצדיקו צוה לריך להטות כלפי חסד
 ואם נועה יותר לחוצ לריך להיות
 שקול אלל האדם כ"א צרע גמור
 מותר להטותו לכך חוצ והנה פירשנו
 מ"ש הוי דן יאמר דון לשון ליוי למה
 אמר הוי אלל אך זה תלוי באדם כפי
 מה שהוא כי מי שהוא אהב ועוב
 דן את האדם לזכות וכן להיפך כומ"ש
 כל הפוסל צמומו פוסל וכיולל צזה כי
 דרך שאלם אהב מדבר וזה ומושב
 בן כמו מה אהבתי תורתך כל היום
 היא שיחתי וזה אהבת לדק פי' צמדש
 אהבת להלדיק צריותי ותשכח רעע
 לחייז איתם כי לכאורה היה לכתוב
 לדק צריות כ"א ככ"ל הוא מדוקדק
 כי תלוי צמה שאלם אהב יותר ע"כ
 משהך אלהים אלהיך שהיה נק' אלהיך
 שתהיה לדק לעצוד הצורא צ"ה שמו
 ששון ומחזיק כי שפע אור עליון נק'
 ששון ויקר הצא לא ע"י יסורין כ"א
 אדרבה צששון ושומחה כי גם הוא
 מתדבק בחסד ככ"ל וזה מחזיק יותר
 מהאיתם בן הגם שגם הם לדיקים כ"א
 שורשם מלד הגבורה ומחמירים יותר
 על עולם ועל אחרים וע"כ פירשו אותו
 פסוק על א"א ע"ה והנה מהראוי
 יחזיק אדם א"ע לשפל ואחרים לטובים
 דהיינו את בני תורי וזה צמחים מומעל
 כי למוד תורה נקרא שמים כי התורה
 אש ומים כמו ששמעתי מכם הרב המגיד
 מראוונא ז"ל כי הילה"ר המומחם את
 האדם לעצירה וקדרו צלימוד תורה
 כמו צמים ואותו הילה"ר המוקדד ומפיל
 עלילות על האדם שלא לעשות מלות
 ע"י החורה צוהר אהית הש"ת צחשק

זולת להש"י צ"ה מתקן מידות המסד
 טבאדם וגורם בן למעלי שלא להיטיב
 לשונאי ישראל ולא להראות להם פנים
 שוחקות וכן צהיפוך מדות גבורה שלא
 לכעוס ולא לשנוא כ"א להרשעם גורם
 צזה למעלה שלא להי"י שום דין חילי
 על ישראל ולהיות הדין רק על שונאי
 ישראל וכן צמדות התפארת שלא תהי'
 הבוונה להתפאר כ"א לדרכה שיחפא
 צנו הקצ"ה ולפאר ליולדו גורם
 בן שמתפאר צנו הקצ"ה ושלא
 תהי' לשונאי ישראל צמה להתפאר וכן
 שלא ירלה להיות מכלל זולת צעצודי
 הצורא צ"ה וכן למכלל צנגינות להצורי
 צ"ה ולהודות לו ולהתודות חפאו לפניו
 גורם לכלל כל שונאי ישראל ואת כל
 הרולים למנוע מעשות כלון הצורא צ"ה
 סיובכחו להודות האמת כמו שאמר
 פרעה ה' הלדיק בו' וכן ראוי כי אמת
 יש לו רגלים הם נכח והוד ושקר אין
 לו רגלים וכן שלא יפגום צרית וליתן
 לזקה וללמוד גורם שיטפע לנו כל
 טוב ונא לשינאי ישראל וכן להיות
 עול מלכות שמים עלינו גורם להיות
 ממשלה ללדיק לא לרשעים ולאשר רולי
 למנוע מעבודת הש"י וג' שלא ישלוט
 צנו יל"ה הנקרא זקן ובקיל והנה
 ורדאי אין לדיק צארץ אשר יעשה טוב
 ולא יחטא כ"א שיהי' אדם עוסק צזה
 יבחר צטוב ומאוס צרע. וזה י"ל אור
 לארצעה עשר מי שיש לו אור לי"ד
 הנ"ל כי השצנע מדות הנ"ל שמתקן
 האדם גורם בן שצנע למעלה והם י"ד
 צודקין את החנוץ כי עי"ז נודע מי
 שהוא רשע אם לא טוב לו כנ"ל שגורם
 הלדיק בן. כל מקום שאין מוכיסקין צו
 חנוץ הם הלדיקים הצומדים צטוב א"ל

צדיקה כי לריך כל אדם לדונו לזכות
 וזה י"ל ויהי מקץ סוף של הוי' שנתיים
 ימים שיהיה ימים כפולים טוב ללדיק
 ורע לרשע ועוד צדרך הזה שמתקן
 מדותיו גורם בן למעלה הוי' שנתיים
 ימים ימים כפולים כי מה שהוא טוב
 בן וקיום עולם נקרא טוב כי טוב לא
 יהיה לרשע וכתיב את האור כי טוב
 ויקרא אלהים לאור יום וזה שנתיים
 ימים ימים כפולים צעלמו מדותיו הטובי'
 ולמעלה טובים כראוי לקיום עולם
 החלוי לפי מעשי צ"א התחמכים עי"ז
 ופרעה חולם הוא נחשצ כאין כמו
 חלום שוא ידבר והנה הלדיק עומד
 על היאור הוא השפע וכן פרעה חולם
 כי הרשע נקרא פרעה כי רולי להפריע
 מעשות את כלון הצורא צ"ה חולם
 כי בתיצ צטוב ה' שיצת ליון היינו
 כחולמים מה שאח"כ אין בן נחשצ מה
 שהיה קודם לחלום וזה חולם והנה
 עומד על היאור הוא נכנע אלל הלדי'
 הנקרא יאור ויוסף הוא השליט על
 הארץ בו' דהנה כהי' ותקרא שמו
 יוסף לאמר יוסף ה' לי צן אחר כי
 צית יעקב אש וצית יוסף להצה וצית
 עשו לקש והנה מקש ניתוסף להצה
 והנה עשו היה עסקנ"א וזה והי' אדם
 ירישה כי הלדיקים יורשים נילילות של
 הרשעים וזה יוסף ה' לי צן אחר הוא
 עשו וי"ל ציפף הוא השליט על הגשמי'
 שצו וזה על הארץ הוא המטציר לכל
 עם הארץ הוא המחלק שפע ולוקח
 לעלמו קודם ואח"כ התמלית כותן
 להרשעים עוי"ל ויוסף הוא הלדיק שליט
 על הארץ הם המלכיים שאינם חושצי'
 כ"א צארליות :

צעצודת הס"י ג"כ צהדגה כ"א צתחילי
ההתחלי קסס כותן הצורא צ"ה צו
אהצתו ויראחו להיות התחלה שלא
צהדגה כדי שיתגבר על ילדו קודם
צכה גדול ומרירות הלצ מאוד על
עונותיו דוק ותמלא שהוא כן אלל כמי
לדיקים שה"י צעלי תשובה כ"א כוונתם
צטוצה וצחקד אל כל היום על האדם
כ"א לפעמים צא שלא כדרך הטבע
ע"י זכות כמו ציוסף הלדיק וצמרדכי
לזה מפרש הזוהר ע"פ מי זאת הנשקפה
כמו שחר כ"ו צתחילה כאור השחר
שהוא אפל מאוד הלצנה ואח"כ יפה
כלצנה אח"כ צרה כחמה אח"כ יותר
כ"ו תשאל"כ צרעשים יעוין צוזהר איני
יודע עת' מקומו וצרעשי' ה' כגזור
ילא ולא בצור אח"כ יריע אף ילריח
על אויציו יתגבר צא להם הפדעניות
צהדגה ותה"י לה קיום וז"א אל תירא
מפחד פתאום כי מה שהוא שלא
צהדגה לא תה"י לה קיום

פ' אל זועם צכ"י יוס כי אל הוא חסד
וכן הוא לשון תוקף כמו חילי
הארץ ויש לאל ידי זה כי לריק חסד
להיות האדם חזק זה אל זועם הקצ"ה
כועס עם הלדיק על מי שרולה כי על
מי שכוועס הלדיק ורולה להפיל דין
עליו מתקיים כי הוא מהצורא צ"ה
כמ"ש אל זועם צכל יוס הוא הלדיק
שהוא הכל יוס ולא לילה כי עוסק
צחורי שנקרי אור וכתבי ויקרא אלקים
לאור יוס כי גם צטינה עוצדים את
הצוצ"ה מי שיש לו דציקות צחורה ה'
כי כוונתו שיה"י לו כה לעצודת ה'
וכן אומר קודם השינה צפה מלא וכן
כל כיואל צזה כמ"ש צש"ע א"ח כ"י
כל"א כמלא תמיד מקיים תחורי שנקרי
יוס

הנה פירשנו הסס עצים רכוצו גם
מי שהוא עצים ע"י גשמיות שבו
אעפ"כ נעשה מרכצה להצורא צ"ה
המהלך על כנפי רוח שרות הקודש
מכוסה צו כמו ולא יכנף עוד מוריד
לפי ויגש גם ע"פ פ' ויחי יהודי אתה
יודוך אחיך כ"ו להכה כחיז ומודה
ועוז ירוחם כי כשאלם מתודה ומודי
לחצצ"ה האמת שהוא חוטא ושראוי
להיות עוצר הצורא צ"ה כחלוי וכנון
וצלל שלום שחושב צעומק לצו כן זה
הוא כלון הצורא צ"ה כי הוא אזהב
אמת הגם שאלם חוטא זה צשציל שהוא
אלם וילך לצו רע ומעוריו וכמ"ש כי
אין אלם לדיק צארץ אשר יעשה טוב
ולא ימטא רק שידע חקרונו ויצוץ
מפני הצורא ויתולה ויצקץ מחילה וזה כל
העוצר עצירה ומחצ"י מוחלין לו ע"כ
עוונותיו וכן כמי גורם שפונאיו מודים
לו האמת כי כופ"י לזה כמ"ש צרלות
ה' דרכי אים גם אויציו ישלים אתו
זה י"ל ומודה ועוז ירוחם י"ל כמי
לשון ארחמן ה' חזקי זה יהודה אתה
הודית יודוך אחיך קאי על מי שמתודי
שיודו לו אחיו שהיו לו פונאים עד
הנה או י"ל אחיך פנעשים אחים לו
לשון קורצה ידך צעורף אויציק הם
של הרעשים וזה ויגש אליו יהודה מי
שמתודה יכול ליגש אל הצורא צ"ה כי
מקום שצע"ת עומדים כ"ו

פ"י ע"פ אל תירא מפחד פתאום כ"ו
דמ"י איתח צוזהר כל דבר שצקדושי
צא צהדגה הגם כי עצודת ה' לריק
להיות צראשונה שלא כדרך הטבע
צצר צלצו אהצת הצורא צ"ה ויראחו
בי כן דרך האמת שאח"כ מתנהג האדם

יום כנ"ל זה צכל יום. לפי ויחי פי' עי"פ כארי וכלציה מי יקיימונו כי כן שמועתי צסס הרצ המגיד מראוונא זלה"ה הן עם כלציה יקום וכארי יתנשא כי לציה חלש מארי שהוא זכר כי הצא לטהר נק' יעין אותו וזה כלציה יקום וכארי יתנשא מהשי"ת וזה י"ל כאן כרע רצן כארי וכלציה מי יקיימונו התשובה הנקרא מי יקיימונו פי' אוקרי לגפן עירה הלדיק מושיק הלדיקים לעירו כי הלדיק נק' גפן כידוע ולסורקה הוא לירצא מרצנן היניק ויחיס. צני שיצין תורתו הוא אהונו אותיות חנאו וכן לשון רובצי אהונות כו' וכפי' תרגום ורש"י ז"ל לפי ענינו כו' כצס ציין לצוסו דהנה איתא לדיקים אין להם מנוחה לא צעולם הזה ולא צעולם הצא שכי ילכו מחיל אל חיל כו' והני שבת קודש הוא מעין עוה"צ כידוע ונקרא מנוחי דהני יס צ' מיני עושי רלון הצוצ"ה יס שזייר מוהנא ועושה טוב ולומד ע"ו לקיים ויס שאין כוונתו כ"א שיהי' להצוצ"ה כ"ר לפעמים עוצד צזה ולפעמים צזה וגם לפעמים צעולה של תורה זו קיומה למשל יס בצורי' מכלחים צמלחתי אך שומרים א"ע מלהכשל אך יס בצורי' שאוהבים מאוד את המלך שיודעים ומכירים כצודו וקסה להם מושוואיו מאוד עושים מלחמה צמקרת נפס לכצוד אהצת המלך והעצרת רלונו צלצס כמ"ס כי עזה כמות אהצת אך יס הפרש צין עוצד צצר ודס כשמוסקר נפשו צעומק המלחמה גס המלך אין מושיע לו אחר כי לפעמים אינו יודע ולפעמים פתאום עושים האויצים צו מעשה ולפעמים גס המלך מתיירא

ואין לו כח מושא"כ צהצוצ"ה מי שמוסקר נפשו צסציל רלונו הוא קרוב אליר יותר עי"ז ומושיע לו כי הוא מושל צכל כ"א אעפ"כ הילה"ר עושה שלר ומפיל על האדם פחד ואימות מוה כשרולה להתפלל צכח וכיולא צזה לכצוד הצוצ"ה ולריך האדם למסור נפשו צאמת להצוצ"ה אך כי צתחלה אין למסוך על נס כ"א שכל והתלהצו' הלצ להצוצ"ה וי"ל שגס כוונת הילה"ר לש"ס לעזור ללדיק כדי שיחצצר עניו צמ"כ הגס שהוא צכלל סכנה וצאמת צזה עוצד הקצ"ה יותר והנה לפעמים צא לאדם יראה עי"ז הוא כתיב וחי צכס וכן כיולא צזה לפעמים עורד המהצצה את האדם כשרולה לעצוד הצוצ"ה צאהצת והתלהצות הלצ מוזכר לו עון ומפיל עליו עללות ועללות של שום עצירה ואומר לו צלצו מה אהס וכן שאר דצרי מוסר שצא מלד הילה"ר שמוצלצל את האדם מרלון הצורא צ"ה אך מי שהוא אוהב להצוצ"ה צאמת לא לשום שכר כ"א כמו שאמר א"א עי"ה מה תתן לי ואנכי הונך עירי שהציצ על שאמר לו הצוצ"ה שיש לו שכר הרצת מאוד מה תתן לי כלומר אינני רולה צסצילי כיון שלמעה יהי חלול השס חלילה כי הנה צן ציתי יורש אותי כלומר זה לי עיקר שיהי קידוש ה' והציצ לו השי"ת כן יהיה נמי והנה מי שעוצד כן צאמת אינו חס גס אס ילערך להיות צגיהכס צסציל אהצת ה' וזה איזה חקיד המהחסקד עם קונו ולא למענו כלל וזה אס צא לו ילה"ר ומצלצל אותו צמענה הכ"ל שהיא עצירה כנ"ל ורול"י לצלצל מוהצתו מושים לו צמחצתו לכצוד

שמעתי ומהרצ המגיד נראונו ז"ל
 שהביר את הגמי צבוק קידושין אכל
 דשמואל ס"ל דאמר כל מעשיך יהיו
 נש"ש פירש"י מה שלקח נכדו על צרכיו
 כדי להיות נ"ר לזתו שאוהב את צתי
 והני היקל צנידנוד עצירי צאשר שכוונתו
 הי' לש"ש לצד וכן צמי שארכצ' אכתפי
 כי הי' דמיוא עליי כי כשירא הגס
 שאעפ"כ חסיר כ"א שהי' כוונתו לש"ש
 וז' עלינו צאצות ר"י הכהן אומר יהי
 ממוון חצירך חצי עליו בשלך דהיינו
 להתפלל מאוד להליל ממונו ולא כ"כ
 למאון כל אדם כי חילי היא גזילי כ"א
 של חצירים המתחצרים אליך וודאי אס
 תוכיחם ילייתו לך וראוי מאוד שיתעשרו
 ולא תהי' להם שום היזק והתקן עלמך
 ללמוד תורי פ"י לריך אתה להיות
 מתקן כדי ללמוד תורי כי מי שחוטא
 ועוסק בתורי וודאי אין כוונתו לשמו
 כראוי יכול להיות לו היזק אותו התורי
 כי לוקמים אותה ממונו וטוב לו אס
 לדיק מעלי אותה מליקת ממוני הקלפי
 להצדיל ח"ו וזה והתקן עלמך ללמוד
 תורי שאינה ירשע לך פ"י ע"כ אפשר
 ליקח אותה ממוך וכל מעשיך יהי' לש"ש
 וכנ"ל וכמו שמואל ומלינו שהי' חסיד
 כמו שאמר עליו רבו ר"י הכהן חסיד
 והני מי שהוא צודריג' הראשון ונראי
 שהוא מדריגת ר' שמעון צן נחאל
 שהי' ירא חטא ולאפשר זה הי' מדריג'י
 תמידיות שלו שהי' עכ"פ ירא חטא
 ולפעמים מדריג'י עליוני שלו הי' גס
 חסד וכן נמי ר"י הכהן ז"ל לפעמים היס
 גס קדוש כ"א אחר עליו רבו המדריגה
 תמידיות שלו והנה מדריגה תמידיות
 של רשצ"כ אס לאמר כנ"ל גס צצצת
 קודש מתיירא שלא לעצור על התורה וכן
 אמרנו שזה הי' נמי מדריגת צנימן צן יעקב

וכן

לכבוד הצוצ"ה לעשות רלונו יהי'
 צגיהנס אס יהי' רלוון הצורא צ"ה וכן
 צאמת רחמנא לצא צעי וצז' י"ל מ"ש
 צכל דרכיך דעהו אפילו לדבר עצירה
 ורש"י צי' מה שפירש נמי אמת וודאי
 אך י"ל עוד הי' לומר אפילו לעצירה
 גה לדבר עצירה ולפי הנ"ל ניחא כי
 רחמנא לצא צעי כ"א לדבר עצירה
 שילה"ר אומר לאדם שהוא עצירי וכן
 נמלא צני אדם שאינס מהוגני' שמוכיחי
 ללדיקי' עושי רלוון הצורא צ"ה וכיוולא
 צזה ויש נמי מהוגני' כמו למשל מי
 שצודק א"ע צנקציו ועוצר זמן ק"ש
 וכיוולא צזה זה לפי הירא' שיש צאדם
 וכן יש שמוכיח לצני אדם הגס שלצו
 נוקפו שהוא עצירה לצייש אך מי
 שצוער צלצו אהצת הצוצ"ה וחוטא מאוד
 להשנים רלונו וקשה לו מאוד מה
 שמכעיסין אותו מוסר גס נפשו ממש
 ומוכיח אך זה י"ל גס להיפוך כי גס
 זה אינו רלוון הצורא לצייש ולעבר כי
 צכל לרתס לו לר חלילי ואפילו יחיד
 המלטער שכיני מה אומרת קלני מראשי
 וזה אפילו לדבר עצירי כי לפי הדיבור
 הוא עצירי ולא אחר המוצן וכן לפעמי
 גס לעצירי ממש כמו ציעל אשת חצר
 הקני וכן צאליהו אך זה הי' ע"פ
 הדיבור וכן צגדעון צן יואש שעש'
 עלה נראי שזי לא הי' ע"פ הדיבור
 כ"א שידע שציוס לא הי' יכול לעשות
 וזה דומה לדלעיל אך ציעל הי' עצירי
 ממש וזה נקרא עצירי לשמוי אך זה
 לריך התצוננות מאוד אס אהצ לצוצ"ה
 יותר מכל אהצ' שצבולס צאמת ואל"כ
 לריך להסירא מאוד חולי אין כוונתו
 כ"כ לש"ש כ"א לאהצ' אחרת ונראי לו
 שהוא לאהצת הצורא צ"ה ועושה א"ע
 כמו לוקח שומד לזכות את הזכאי וז'

פוסק שזע תמיד משה"כ מול תחתו
 של הכוכבים יכול לפקוק בפי מה
 שנגזר למעלה וזה גד גדי הוא מדרכי
 אמורי כי מול שישראל תנוים זו אנו
 פוסק ככ"ל וזה י"ל גד ע"י המול גדוד
 יגודנו פועל לנו שנחצה גדודים
 גדודים וזה ידוע כשזה קם זה כופל
 מוילא שם יהי מועט וזה והוא פועל
 יגוד עקב יכרית עשו הנקרא עקב
 לשון רמאי ליד צפיו

נפתלי הוא לשון תפילה כמ"ש רש"י
 ז"ל על נפתלי אלקים נפתלתי

וכו' פי' ע"י תפלה פועלים אילה
 שלוחם שנשתלה הזנות הנקרא אילה
 כמו אילה רחמה לר וחציבה על צעלה
 בן מים גבוצים ינתקו צן פורת יוסף
 כו' להנה העובד הקצ"ה משה"כ לא
 לכוונת שום פרס נקרא צן שאוהב את
 אביו ומשתדל להאכילו שלא ילעער
 ברעב כי אינו יכול לטבול לער אביו
 וכן מתכווין לו לעשות נחת רוח צאצאיו
 אותו בן קאלם הנקדש א"ע ומתקן
 מדותיו ומזכך חומרו ונחגזה בנפשו
 ויש לו תשוקה לשורש כפשו להצוצ"ה
 דוק ותשכח וזה נקרא אוהב לצוצ"ה
 וצן ל קום. והנה הלדיק בתפילתו
 ודציקותו להצוצ"ה גורם לצוא שפע
 עוצ אור עליון מאתו יתברך והירחור
 תשובה צללות ישראל להתקדש ולהתדבק
 אל הש"י להיות נקרא צנים וזה צן
 פורת יוסף כי הלדיק נקרא יוסף כי
 כל מה שעובד הקצ"ה גורם לו אהבה
 יותר להש"י וללכות ולהשלים רלונו
 יותר כי כפשו יודעת מאוד שא"י לעבוד
 הש"י כ"א צעור משרי גדול מאוד
 ולרדק לעבוד גם על העוזה הזאת
 שניתוספות לו צבל זה ע"כ נקרא יוסף
 שרולה

וכן כל המהים צעטיו של כחש הגם
 שנראה שמדריגת יוסף הי' יותר ממונו
 הגם שהי' לו מעט וכן משה יותר
 מעמרם אביו וכן דוד יותר מאביו וצנו
 כן נראה כ"א שהם י"ל כתיבאין משה"כ
 יותר ויוסף לא הי' חש כ"כ הגם
 שחטא שהזכירו את אביו עצדיך כדי
 לפעול רלון הצוצ"ה לתקן חטא וע"כ
 צית יוסף להצה שהתלחצ צלצו אהבה
 הצוצ"ה והנה הי' שמתירא גם צצצת
 מתירא ואין לו מנוחה משה"כ מדריגת
 חסיד ככ"ל צצצ"ק יש לו יותר אהבה
 ושנאת הצוצ"ה וצשון ודציקות צו
 ואינו מתירא כ"כ כ"א חושב ורולה
 ומשתוקק לעשות רלון הצוצ"ה יש לו
 מנוחה ועונג צצצ"ק כחפלו ורלונו
 לשמח צרלון הצוצ"ה וזה י"ל כצס
 ציין לצושו ציין המעמח הוא דציקות
 הצוצ"ה נצושו הוא הילה"ר הצא לו
 מלך התורה ואמר לו שהוא חטא ככ"ל
 וצדס עכצים הם דמעות היואלים מעיני'
 קותם היא הי' שהוא צמדנה עני'
 סירא משה"כ סילס"ר מקית אותו וקוזה
 לשון מקית כפירש"י ז"ל :

פ' גד גדוד יגודנוכו' דאיתא צצצת
 האומר גד גדי וקינוק לא הוא
 דרכי האמורי להנה גד נקי מול כידוע
 כי אין מול לישראל כפי ששמעתי מהרב
 המגיד מלאוונא ז"ל שאמר אין הוא
 מקום העולם משה"כ מול לישראל צני
 חיי ומזוני החלום צמול וע"כ נקרא
 המול גיד שהוא ר"ת גמול דלים כמ"ש
 צמסכת סצת צפי' הדרכי גימול ד'
 גמול דלים שהוא דל מן המלות יכול
 להיות לו עי"ז מול כי צני חיי ומזוני
 לא בזכותא תלי' כ"א צמולא וזה גמול
 דלים מן המלות אך מול העליון אינו

זו צא לו רחמנות גדול עליו ואהבה אליו יותר מנראשונה אם לא היה רואה להרע לו וזה הצן יקר לי אפרים כו' כי מדי' דברי זו פי' דברים קשים כי דיבור לשון קושי זכור אזכרנו פי' יותר מנראשונה רחם ארחמנו כפול כאדם הי כמו ששמעתי פי' ע"פ וצא לליון גואל כו' כאדם הי פי' יהיה הגאולה כי לעתיד יהיה נכתב היום ונק' הוי' זה כאדם הי כן י"ל כאן רחם ארחמנו כאדם הי פי' יהיה הגאולה ע"י רחמים גדולים כו"ש וברחמים גדולים אקבץ והטעם הכ"ל שכחתי אומר טעם זכור אזכרנו עוד ע"כ המו כמו על אשר כידוע כמו ע"כ לא נחתים לשלה המו מעי כי צלכוי לררע לו צא רחמנות גדול וכונ"ש הנביא מעי ככנור יהמו זה כ"ל ונעיו עשת שן כו' פי' רחמנות שלו כמו עשת שן קשה על שוכאיו ונעולפת ספירים אפילו אם שוכאיו קשים כספירים הנה רחמנות שיש לו עלינו ונעלף אותם שהמו מעי עלינו ז"ל לכן אומר לנביא ישראח אני הי הוא רחמים לכן אגאל אותם בזרוע ננויה וצפטים גדולים ככ"ל כמו האדם למשל אם הוא אורח ומרחם מאוד על צנו עושה נקמה גדולה צוריעים לו וכן כמי צתחילת קדרה י"ל וידבר אלוקים אל משה דבר שיתנהג דין עם מלרים כן דבר למושה ולמה נשום אני הי המרחם על עמי ככ"ל וארא ככ"ל צאל שדי לשון יקורין שראוי לומר ללרחם די ושמי הי הרחמנות לעשות נקמות ע"י צטונאים לא הודעתי להם כי מה שהלילם והרג צעלי מלחמות לא נקרא נקמה כ"א הללם.

פי' ע"פ והצחתי אחכם אל הארץ

דכח

שרולה להוסיף תמיד רלון הצוב"ה וגורם שיתרצה הצן כי כל ישראל צפרע לדיקים נקרא נפש אחת וזה צן פורת יוסף הלדיק ככ"ל ואח"כ צן פורת פי' מרצה שפע הצן הן לכפשו והן לגופו וזה ע"י המזל עליון ככ"ל וזה צן פורת עלי עין הוא המזל הנרצע מים המקד העליון הנקרא עין לשון ואצור היום אל העין לשון עין ה' אל יראיו וע"י שיש שפע טוב להלדיקים הצני אדם שרולים צעוה"ג ומתקנאים צזה ומתקנאים אל השי"ת ומתוך שלא לשמוה צא לשמוה וזה צנות לעדה כי מי שרולה לקבל שום דבר נקרא אשה והנה זה היפוך והצן הכ"ל נקרא צנות ואלו הם צלשון רבים לעדה פי' כ"א כפי מה שרולה לקבל ע"י שום שפע גשמי שרואה צלדיקים הכ"ל שלא חסר להם כל עוב וזה לעדה עלי שור לשון ראה שרואה כ"א שיש להלדיקים כפי מה שטוב ולריך להם והנה עצמות השי"ת נקרא הליכה כמו מהלכים צין העומדים וילכו מחיל אל חיל והעצודי קטנה י"ל שנקרא לשון לעידה צנחת. צנימין זאז יערוף הלדיק נקרא צן ימין שמוסף א"ע לימין להחזרה שניתנה צימין וזה צנימין זאז יערוף עורף להזאז הרולה לערוף אותו:

לפי' וארא פי' הפי' הצן יקר לי אפריי דהנה ידוע מ"ש צזמר חדש י"ל שהוא צפי נח צגדעון לא הוי זכאה ולא צר זכאה ועל שלמד סנגוריא על ישראל זכא לצואה וכן כולא צזה צכום מקומות והנה זה הלדיק הדורש עוב לעמו ומלפה שיתרצו ישראל וכל אשר להם נקרא אפרים. וצפיעות כי אדם הרולה להכות את צנו וכשחושב

לנוה שכתבו למעלה כי גם למטה זא"י
אין להם שליטה צומ"ש צומלרים לפנים
להשציע עיניהם לדז :

פ"י ע"פ והיו מלכים אומניך ושרותיהם
מניקותיך כו' דהנה איתא בזוהר
פ"י ע"פ ואשלח לפניכם את משה אהרן
ומרים משל למולך צער ודם שולח למדינו
שרים לעיין דזיניהם ולהייסירם ולהנהיגם
בדרך ישרה וודאי דרך ארץ להאכילם
ולהסקותם משל ליצור ולא כן צומשה
אהרן ומרים אדרבה מן צרכות משה
וענני כבוד צרכות אהרן להגן עליהם
ולא יכלו לצוא עליהם כ"א צרעותם
כמו מלכים וכן צאר צרכות מרים ע"כ
אומר ואשלח לפניכם משה אהרן כו'
וכן כל ראשי הדור לריכים לעיין בלרכי
דורם להתפלל עליהם וע"כ נקראים
פרנקים וכמו צראש הקסר הזה
זה י"ל והיו מלכים פי רצון
אומניך פ"י לעיין עובותיהם
וצריאות גופיהם כמו אומנת ושרותיהם
הם תלמידים שגם להם יש ממשלה
צורך העם מניקותיך להנמיך לבס
שפע אפי' ארץ ישחמוך לך פ"י בצצילך
להתפלל עליך ועפר רגליך ילחכו הם
שפלים צעיניהם ומחזיקים א"ע גרועים
הרבה מכם כידוע צהלדיקים

פ"י ע"פ ישמחו וירננו לאומים כו'
דהנה כתיב ישצעו עלי' ה' ארזי
לצנון אשר נעו כי כתיב האדם עץ
השדה מושמע שדה הידוע כי יש שדה
אשר צרכו ה' הוא חקל תפוחין קדישין
זה אשר צרכו ה' צריכה שלה הוא
שם הוי' צ"ה זה גן עדן ואילניהם י"ל
הם נשמות בני ישראל זה האדם הוא
כלל ישראל עץ השדה הידוע זה י"ל
ישצעו עלי' ה' כל מיני שפע ע"י מי
ומפרש

דהנה אנו אומרים צצחמ"ז כודה לך
כו' על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה
כי אין אללינו כ"כ הטובה מה שהיה
להם הגם שצחמות זהו עוצ לנו וגם
שאנו מיחלים להיות לנו ג"כ מיותר
עוצ לפרש להיות שייך גם לנו דהנה
יש ארץ עליונה שורש של א"י וע"כ
נשון כפול ארץ כנען ארץ מוגריהם
כנ"ל וכן כמה פעמים כמ"ש צצחמ"ק
ולשון מוגר יראה שהוא שורש היראה
מדריגה תחתונה של עצודת הסי"ת כי
אצעה הוא מדריגה עליונה הימנה
והנה הגם שעתה זא"י יש גוים וכן
צצעה החורבן יותר כי אמרו ערו ערו
כו' אעפ"כ לא שלטו חלילה זא"י
עליונה כי שורשינו למעלי נקרי' הצוצ"ה
ישראל והארץ א"י זה אנו ה' הוא
שמי וכדודי לאחר לא אתן כו' כי הוא
נקרא כבוד ה' זה על שהנחלת לאבותינו
ארץ חמדה כו' ולאבותינו קאי על
שורש נשמותינו הם אבות לנו זה י"ל
והצחתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי
כו' כי היראה י"ל יונקת משורש הפחד
זה נשאתי את ידי לתת אותה כדי
להגביה כצבול למקום שלא תהיה
אחיה לקט"א זה ונתתי אותה לבס
מורשה כמו ירושה שאין לה הפסק
עולמית

פ"י ע"פ ושמתי פדות צין עמי כו'.
דהנה מלכותו בכל ממשלה הגם
שאלם ר"ל עוצר עצירה הסי"ת ישמחו
ויילנו גם שם ידך תנחני ומליל מלחטוא
יותר זה קודם זה הפסקו כי אנו ה'
צקרב הארץ הם הגשמיים ממש ושמתי
פדות צין עמי כו' הגם שהיו עדיין
משוקעים צמ"ט שערי עיומאם עד עת
היליאה שלא יכלו עוד להתמסמה ושייך

לענין ראשון למעלות שיש צעוק צחור
לשמה וע"כ אומר לשון נסתר כמו
שמלינו בגמרא צ"כ שחול לקללה
אומר בלשון נסתר כמי צמיעה תהא
מיתחו שאמר ר"א לר' עקיבא וזה כאלו
בלבד אומר מראה עלמו שהוא לכוז מה
שאפשר לו להיות הלכע שאינו עושה
פירות שדומה לאלו בלבד יסגה בלונן
העליון וזה ישבעו עלי' ה' מפרש ע"י
מי ע"י ארזי לבדן אשר נטע כי הקצ"ה
עוזר לזה וז"ל אשר נטע והנה איתא
מה רב עוצק אשר לפנת ליראיך צביל
יראיך פעלת אחת מציא זה אל הפעול
התגלות לחוסים צד הם הצודים
מאזהב היא מדריגה יותר מראה אך
לריך להיות הלכע וזה נגד צני אדם
כוי צהלכע אפשר לפעול יותר כי לא
נעשים כ"כ ניסים נגלים כח"ש צקי
חסידים ולפ"ז נמי י"ל פי' ולפונך תוולא
צטנס פי' תתן להם מזונות צריות וזה
ישבעו צנים פי' תלמידיהם וכל השייכים
להם נק' צנים יהיה להם נמי שפע
צמיו' וריוח וזה ישבעו והניחו יתנם
לעולליהם פי' ירועה משלהם א"כ יתנם
הוא המדות גריעות לשון מותרות לאשר
רוצים לעולל להם רע או למאס אותם
חלך עליהם שפלותם כח"ש שהרשי
החולק ומזה ללדיק כועל חלק לדיק
בגיהנם נראה כי הוא יתקלקל יותר
כי שפלות הלדיק צא לו ג"כ כי אין
הגיהנם נעשה חלל מהצנעת הילה"ר
כידוע ולפ"ז י"ל ישמחו וירננו לאומים
הם הלדיקים כח"ש מאל רבנן כי חשפו
עמים מישור פי' תשליך הדינים על
העמים ומישור לשון ישרים כדאיתא
צטערי אורה שהוא הצ"ד של מעלה
עו"ל לשון היתגדל המשור על מניסר

מרומו

ומפרש ע"י ארזי לבדן אשר נטע כי
כתיב לדיק כחומר יפרח כי חמר עושה
פירות פי' בתחילה קשה להיות כ"כ
צהלכע כי לריך קודם להפריש ח"ש
מההגות צני אדם ומלכות שצחם או
להיות חשוב צעיקהם ומלחמניף להם
כדי להרגיל עלמו להיות כוונתו לש"ש
לצד חח"כ כשכבר פרוש מצ"ל לריך
להיות צהלכע כל מה דאפשר ושלל
תחידוע כ"כ כי בתחילה קשה לעשות
כן כדי שלא ילמוד מנעשה אחרים אם
תהי' דעתו מעורבת עמהם ומח"כ
כשכבר רגיל בעשות רלון הצורא וזה
לדיק בתחילה כחומר שידוע שעושה
פירות יפרח כשמתחיל לפרוח ומח"כ
חח"כ כאלו נראה לעולם שהוא כאלו
שאלו עושה פירות כן מראה עלמו
צצביל הלכע לכת בלבדן יסגה כי ע"י
כתגדל וכח"ש צמסנה ראשונה של פי'
שנו חכמים כי אומר נעשה כמעין
המתגבר וכנהר שאינו פוסק אומר חח"כ
והוי לכוז לשון לוי כי לח"ש קודם
נעשה כמעין כוי וכנהר כוי אומר אך
לזה לריך לך שתהיה לכוז שלא תשלום
שום עין הרע גם צזה כמו בלוחות
הראשונות כידוע וגם ארך רוח כי
צבעם תלמודו ומשכחת חלילה גם
מאצד הכשמה ח"ו גם מוחל על עלבדו
כי גם הגאון משכח תלמודו ח"ו ואינו
אומר שלא להיות גאון כי ודאי גם
למי שמתגאה כח"ל שהוא עניו שראוי
לו כן ע"כ אומר לו ומוחל על עלבדו
פי' אפילו אם נראה לאדם שראוי
לענות לאדם שצדיקו הגם שבאמת
הוא צצביל גאון כח"ל כן אומר לא
יהי' כן תמחול על עלבדו ואפשר מוחל
על עלבדו אינו לשון לוי כ"א לחזור

מרומו על הדין כו"ש ואמן אדם תחתיך
ולאומים פי' הרצון בדרך תנחם קלה
פי' שתהיה בן לעולם

פי' ע"פ הן אל יסגיב זכוחו ווי
כמוהו מורה כי הנה הקצ"ה אחר
לאזרהם חצ"ה צי כשצנתי נאום ה'
צדך אצרכך והרצה ארצה את זרעך.
ומי יכלה בן דווקא חלילה שלא להאמין
עד שכשצנתי אך זה הוא כדי שלא יהיה
קטרוג לגרום חלילה למועט ע"כ קפץ
ונשצנתי וכמו"ש צמרע"ה שכשצנתי שלא
יכנס לא"י שלא ירצה רחמים ע"ז וכן
נמי כאן וזה הן אל יסגיב זכוחו כשלא
נודע עדיין כ"א היה הדבר זכוחו
שרולים למועט שוכאי ישראל ע"כ ומי
כמוהו מורה למרות ולקטרג וכן ע"פ
הכ"ל היה אפשר לומו צדך הללה
אך אין נראה שהוא שקר חלילה דהני
כתיב כימי לאתך מארץ מלכים אראנו
בפלאות והנה צי"ו צקריעת י"ס הגם
שנשצנתי כולם פרעה ניכל ומלך צנינו
אח"כ כידוע נקטנא לעתיד בן יה"ג"כ
שיתקיימו המלכים שיכירו כח הש"ת
ובמו שאמר הש"ת קודם לכן לפרעה
ע"ז ציצור זאת העמדתך כו' וזה י"ל
ישארו וירכנו לאומים המלכים כי תשועו
כו' כי הם יתקיימו.

לפי' צא ע"פ שומר כל עלמותיו כו'
דהנה איתא כלי זכויות וכלי
מזכות לריכים עיניה משה"כ כלי חרס
רק שציתתן זו עשרתן דהנה כלי זכויות
נקרא הלידיקים המזככים את גופם כי
גוף הוא כלי וכלי מתכות הם לדיקים
שע"י תפילתן עוזר להם הש"ת שיהיו
לדיקים הגם שאינם מזככים וזה מתכות
שומריקים עליהם שפע מן השמים לעזרם
ולקטנם מאור ג"כ מועיל להם עיניה

במקום משה"כ כלי חרס אינו מועיל
להם זה כ"א שציתתם שמשצרים את
חומתם הוא טהרתם והנה י"ל קודם
לכן הפסוק רצות רעות לדיק כי רעות
קוצל צ' פרושים לשון אהבה וריעות
ולשון רעות ממש כו"ש מים רצים לא
יכלו לכבות את האהבה ונהרות לא
ישטפוה כי כשאדם רולה לעבוד הש"י
באמת בתחילה לריך לזרז שלא יחוש
אם מתקוטעים עמו ומלעיגים עלו
ומציינים אותו בן הוא הדך קודם
ואח"כ אם אדם אינו חושש ע"ז מתחברים
עמו כו"ש צרלות ה' דרכי איש גם
אויציו יסלים אחרו אח"כ רולה ה"ל"ר
ע"ז להרחיקו מעבודת הש"י שמהקרב
אליו יותר מדאי או לצוא לו גאות
ע"ז או פניות אחרות או חוקף או
ללמוד מועשיהם ומנהגם שלא כהוגן
אך לריך לזרז מכל זה וא"א כ"א ע"י
עזר משרי וזה י"ל מים רצים ככ"ל הם
מים הזדונים וזה רצים כי הם מעולם
הפירוד והריצוי ואח"כ גם נהרות
מרומו על שלום יותר מדאי כו"ש
הרואה בהר צחלום רואה שלום כו"ש
יה"י כנהר שלומך ונקרו אליו כל הגוים
לשון אסוף לא ישטפוה וזה י"ל רצות
רעות לדיק קודם לכן רעות ממש ואח"כ
ריעות לשון רעות נפשו ומכולם ילינו
ה' שומר כל עלמותיו פי' האור והקדושה
של נפשו ולשון כעלם שמים לטוהר
וכל מי שמוקצל מומנו ושומע לתורתו
ותפילתו יס צו אור ומפשו כידוע שומר
הצו"ה אחת מהנה לא כשצרה אינם
מועדינות כלי חרס שאין מועיל להם
טוהר כ"א שצירה רק מועדינות כלי
זכויות וכלי מתכות הכ"ל. פסוק ולמען
תקטר צאזני צדך כו' דהנה שומעתי
מאת

ז"ה וזה י"ל לא תהי' נשכלה ועקרה
 וזה יצוא מארלך לשון חרלי' שתרלה את
 הצו"ה עליה' כ"א הצו"ה חסן כן
 וכמו שרמז למשה רבינו ע"ה זלומר
 הניחה לי וכן צהרשע כידוע צהר
 ואם תהי' כן לא תחוש על נפשך שאין
 אתה לומר כי את נאסר ימך אמלא
 אני כי צלדיק בחי' צא צימים וכן יש
 לומר והסיר ה' ממך כל חולי כו' פי'
 ראה שיצא זה ממך שלא תהי' שום
 עומאה ושום תאוות שאינם ראויים כי
 וכל מדוי מלרים כו' לא ישים צד כי
 הצו"ה יסירם מלקצ' אליך ואם כזו
 נגזר שום חולי ר"ל האיד תהי' יבונ
 לפעול להסיר כל חולי נשמע גם מה
 שנגזר בבר וז"ל ונתנם בכל שונאיד
 (קאי על השפלות הנזכר) כו"ש ואחן
 אדם תחתיך ח"ת אדם אלא אדום הם
 השונאים כו"ש והי' אדום ירשה שער
 ארציו וכן י"ל ונתנם בכל שונאיד קאי
 על השפלות הנזכר גם זה יש יכולת
 להשליך הזהמאל על העו"ג כמו צמלרים
 כמו שפירשנו על מ"ש פלוגתא על
 ויכללו את מלרים ח"א במלודה שאין
 זה דגן וח"א במלולה שאין זה דגים
 צמאי קמיפלגי י"ל דהי' הר"מ אלשיך
 ז"ל פי' על מוכר הצרזל מולרים כי
 זה שצבור שורפין זה הזהב מוקק
 וכשאר הפסולת צבור והזהב יולא נקי
 כן צמלרים מלא מין את מינו הפסולת
 כשאר שם וישראל ילאו משם נקיים
 וי"ל כי כן מלודה שרולים ללוד את
 אין צמלודה דגן ח"א ללוד כן לא
 יכלו המלרים ללוד את צ"י כי יטל
 כחם ומי שאמר במלולה שאין זה דגים
 אפי' כיולות קי' של מלרים לקחו ישראל
 מהם כי מלא מין את מינו כי צעו"ג
 עלמיות

ומאת הרב המגיד מאלטשטוב אך ראיתי
 גם צקפרים כי צקפורי נכים פועלים
 וממשיכין שורש של הנכים לעשות עוד
 נכים וכיולא צאלו ומאת הרב הג"ל
 כי צלותיות אלו יש החיות יבחה של
 פעולות אלו כי הכל הוא צלותיות של
 התורה. וסנה להסיר מלצו מחשבות
 רעות פועלים צקיפור יל"מ שהי' לישראל
 שם הירחורי ע"ז וגם אמרו שהיו עו"ז
 מומם והקצ"ה הליכלו והוליא את אצותינו
 מומ"ע שערני עומאה אל מ"ע שערני ציני
 וצלותו ספיר צלזני צנו וצן צנו פועלי'
 וידעם את ה' כו"ש כי אני ה'
 פ"י ע"פ לא תהי' נשכלה ועקרי' צארלך
 כו' דהנה יש מדריגות שאלם
 רואה לחקן נפשו ולדצקה צתורסה אך
 זה אינה מדריגה העליונה ויש מדריג'
 עליונה וזה רואה צעוצת ישראל וכמו
 שפירשנו על מרע"ה שאמר יפקוד ה'
 אלהי הרוחות כו' איש על העדה
 להגיד שצחו שלא ציקש ענינו כ"א
 לרכי ליצור וכן צמ"ש מחני נא כו'
 אפילו מקפנן של לדיקים כי לא חס
 לעלמו וזה צא מגודל אהבת הצורה
 צ"ה התקיעה צלצ האדם כו"ש צחו"ה
 צעער האהבה אורצ מלוד את חלקי
 הצורא צ"ה הם ישראל וכן את כל
 הנצרים כ"א את ישראל יותר לא את
 העכעיקים את הצורא וכן שומעתי ממורי
 שימי' זהו עיקר תיקון השכינה כי
 וודאי כצודי לאחר לא אתן בחי' צ
 ומלכותו צכל משלה כ"א צכל לרחם
 לו לר כציול וכמו חצ מלעער לרת
 צנו מלוד ואיתא צקנהדרין אפילו
 יחיד המלעער שכינה מה אומרת קלני
 כו' והנה זה אינו מושצ כ"כ לנפשו
 כי אם לטוצת ישראל לרנון הצורה

עלמיות שלהם הוא זוהמא ושפלות
 דזישראח להיפך עלמיות שלנו הוא עוז
 וכל מדות עוצות והמדות רעות והרע
 הם מקריות אללנו ונחמא אדמ"ר או
 מעגל או משאר עצירות וצאומות העוז
 הוא במקרה ולכן צמלרים הלכה הזוהמא
 של ישראל לעלמיות של מלרים והעוז
 שלהם לקחו אצותינו עמם סתחדק
 בעלמיות שלנו וזה כמולדה שאין זה
 דגים שלא נשאר להם כלום וזה י"ל
 ונחנס בכל שוכאיד כל עומאות שרשיהם
 עומאות מלרים כי שם הי' כל מ"ע
 שערי עומאה ויותר כ"א צ"י לא נכנסו
 צעער החמישים כידוע שז"ל ולא יכלו
 להחמהמה, עוד ע"פ יקללו המה ואחא
 תצרך דהנה יש רשעים המקטריגים על
 הלדיקים ושלח יתעוררו עליהם שום
 התעוררות דין. הש"ת שאחא לדיקים
 וזמין שצאוחו טעה שהם מקטריגים או
 מעט קודם וזמין שלדיקים ישצחו אותם
 כן י"ל יקללו המה ואחא תצרך כי
 שמעתי ממורי על ואחא מחי את כולם
 וי"ו מרצה הש"ת עם לדיקים גורם
 חיות לעולמות כן גם כאן ואחא עם
 הלדיק תצרך ככ"ל הנה פירשנו צדק
 רמו כלי עץ וכלי עור כו' כלי עץ נקי
 הלדיק כמ"ש האדם עץ השדה וכן
 כתיב ה"ש זה עץ כי נשמה כמו אילן
 נטוע במקום טהרה וכלי עור מי שמזכך
 עלמו מגשמיות שמרמו צצער ומי שאין
 לו כ"כ קרואיו עור וכלי עץ לשון
 זכעלם השמים וכלי זכוכית שמזכך.
 פשוטיהם טהורים ונקצליהם שרולים
 לקבל תענוגי עוה"ז עמאים נשצרו
 משצרים האותם טהרו :
לפ' בשלח ויהי צלח פרעה וכו'
 דה"י הלדיק נקי פרעה
 כן י"ל וכמו שמעתי ממורי ז"ל משום
 ללון

שמגלה חסדים המוכסים לשון פרוע
 הוא והנה כמה פנים לחורה כן הרשע
 נמי י"ל שנקרא פרעה שרולה לפרוע
 עלת ה' ולצטל מרלון הצורא צ"ה מלשון
 ותפרעו כל עלתי וי"ל. ויהי צלח פרעי
 כד משלחים את הרשע מאת העם וללשון
 ראשון צלח לשון המשכה כמו עורות
 נקרא שלחין ע"ש שמשפיעין ומושכין
 אותם מהצער בשמוליא הלדיק את
 העם וכל שפלות ולא נחם אלקים
 אינו מדריך אותם ע"י מדת הדין דרך
 ארץ פלשתים כי משם אחיזתם כידוע
 כי קרוב הוא שלא יחזרו לקורם אם
 משליכין פחד עליהם כי אמר אלקים
 לאידך גיסא פן ינחם העם כו' וסצו
 מלרימה כי יאמרו עוז לי אז מעתה
 כ"א ויכצ אלקים את העם כי צהמ"ד
 מגין עליהם סציו מאויצים שמשליך
 פחדו על שוכאיהם. עו"ל הפ' ויכצ
 אלקים את העם דהנה כתיב כל הנחלי
 הולכים אל הים כו' דהנה יש הים
 החכמה וכן שמעתי לפרש הפ' זה הים
 גדול ככ"ל ורחצ ידים י"ל שם של הצפע
 נקרא יד כמו שכותבים ציד ועיין צצליה
 מעין זה וצערי אורה מה נקי יד
 למעלי שם רמז ואין מקפר פי' שם
 יש מלאכים כמה מינים לאין מקפר
 אופנים ומיות קטנות עם גדולות שם
 אכיות יהלכון פי' מי שמלעער על
 עוונותיו ויש לו לצ כצצר ואנו ואצלו
 הדיגי. יהלכון ע"י החכמו הולכין ממיל
 אל חיל. לוייתן הוא הלדיק הדבוק
 צהצוצ"ה זה ילדת לשחק צו שהוא
 משמח את הצוצ"ה וכן צדק הזה י"ל
 כאן דהנה משל צלחם שרולה ליישר
 מדותיו ולתקן מעשיו להיות דבוק
 צהצוצ"ה הנה הרלון שלו להתנהג
 כרלון הצוצ"ה ולהתדבק צו צאוחו

לר' יצ' שורש כל הידועות טויות שיתנהג
 אח"כ והאריך שהוא ר' זל' לו כן
 שפע מהצב"ה ואח"כ זל' השפע להחכמי'
 בצאדם ועדיין אינו נגלה המעש"ע
 והמידות טויות ומצין צחמותו ויודע
 האריך להתנהג והנה יצ' מגדל הפורה
 באור שפי' דורש ג' מאות הלכות או
 ג' אלפים הלכות הי' כ"ל ע"י חכמה
 עליונה ול"ל שכן שומעתי או ראיתי
 שהוא על אות למ"ד ע"כ כ"ל כי הלומ"ד
 מרמז על חצ"ד כי צלמ"ד יצ' ג' מדות
 לומר הוא החכמה המקובלת ומלמעלה
 הימנו כי ידוע שחכמה הוא שמקבל
 מרבו ומלמד הוא הצינה שמקבל בחכמי'
 שמצין צחמותו. ויודע הוא הלימוד.
 וע"כ יצ' צלמ"ד ג' ווי"ן ג' המשכות
 זהם אות א' כי הכל היא אחדות.
 והי' המחשבה שאלם חושב ע"י חכמתו
 האריך ליישר מדותיו ועדיין לא זאל
 המדות הטויות ונח א"ל הפועל נקרא יצ'
 עליון יצ' החכמה וגם שם הולכים כל
 הנאליים ומלכונו להתנהג כי צלון הוא
 השורש הגם שיש צהלון שורש כל מה
 שיתנהג אח"כ אעפ"כ הוא אחדות
 גמור כולל הכל באחדות שרואי' להתנהג
 כר' ה' הצב"ה כ"א צחמותו מצין יותר
 צחמה ענינים לריך להתנהג כראוי
 והחכמה הוא נמי עדיין כללית וצב"י
 שמצין מוגלה יותר צמה שלכיד לו
 להתנהג אך עדיין היא צומחצמה לצד
 והוא יצ' החכמה ויש עוד נמטה יצ'
 אחד נקי י"ס כי אח"כ מתנהג צמידות
 טויות וגומל חסד לאשר ראויים לזה
 כר' ה' הצב"ה כמו שהצין צחמותו
 וכועס על אשר לריכים לזה ומרחם
 למי שראוי ומכלח ללריכים לזה ומודה
 על האמת כראוי ומשפיע לאשר לריכים
 לבך ועושה מעש"ע וכן צדיק כפאוי

לו מדבר דברים כראוי כ"ל צמעים
 כי הכל אחדות כמו ששמעתי מהרצ
 המגיד ומראונא זל"ה שצמחלך דיבור
 הוא מעשה כי מה שמדבר נעשה כן
 וצדיק צור נחלה שורש מדותיו הטויות
 כמו שרואה להתנהג כן מתנהג ומדבר
 כן לומר לאשר לריכים ומדבר
 דברים טוים לאשר ראויים וכועס על
 פלריכים וכן עושה כמדותיו הטוים
 וזה העשה והדיבור נקרא יצ' סוף
 לשון סוף המדריגות והמידות וכן מפרש
 הגמ' על והצ צופה אחי' צופ' וכן
 מפרש צופה על כל המקיים את התורה
 מעובי סופ' לקיימה מעושר פי' סוף
 המדריגות מקבל להשפיע לו עושר
 לקיימה מעושר ע"ש צהקדמות ת"ז וזה
 יצ' סוף והנה אנו מדברים צמישנותנהג
 צדך הישר כלון הצב"ה ולומר תורי'
 לשמה כלון הצורה צ"ה כל מה שעושה
 מעשים טוים יותר צדיקות הצב"ה הודחילו
 ורחימו וחסד רצ ושמה הגדולה כראוי
 וכן לומר ומלמד תורה כן זל' התעוררות
 לו על ידי זה יותר עוד לתקן מדותיו
 יותר כי הם מים שאין להם סוף ושיעור
 ורואי' לתקן יותר מעשיו ומדותיו הטויות
 וכמו"ש שמים לא זכו ציינו זל' לו
 עוד שפע יותר מהצב"ה ומצין צחמותו
 יותר לתקן מדותיו ולהתנהג צוץ
 יותר וכן תמיד ראוי להיות כן וזה י"ל
 כל הנחלים הולכים אל הים הידוע
 י"ל הוא י"ס הכל והים אינו מלא
 כי אל מקום שצנחלים הולכים שם הם
 שבים כי מעש"ע ודברים הטוים זל'
 לו דציקות יותר לצורה צ"ה ולר' יותר
 עוז להיטיב ללכת והי' השפע של
 הדיבור זל' מהלשון וכן מעש"ע זל'
 ומדות המושג הכולל כל המעשים
 ואותו המד' האומר' הדיבורים והמעש"ע

כי זה שפע ע"י הלדיק וקצב הקצ"ה
 בן שיתודע לאדם ע"י מי זה השפע
 וגם נפשו יודעת מאוד יש לו חשוקי
 להלדיק ודצרי הלדיק נשועים והוא
 ודאי ידריכם לרלון הצוצ"ה וכן פירשנו
 הפ' וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו
 כו' כי הצוצ"ה מרים קרן ע"י תהלה
 לכל חסידיו ע"ז לצני ישראל
 עם קרצו סמחקרצים להצוצ"ה
 בן טוצ כשטוצ בן עושה בן
 וזה י"ל סרלה לצרוא העולם צמידה"ד
 כנראה להיות טוצ ככ"ל וראה שאין
 העולם מתקיים חקן זה שהשי"ת מחז' ,
 את ישראל בתשובה זאהבה וחסד
 סנותן לעם ע"י הלדיק דצריו כשנעים
 עייז וזה ויקח משה הוא הלדיק הנקי
 משה כמו ששנעתי שלדיק נקרא בן
 וכמ"ש בגמרא משה שפיר קאמרת פ"י
 אדם גדול נקרא משה וזה ויקח משה
 את עלמות יוסף פ"י האור יוסף הוא
 שמוסיף שפע עלינו ככ"ל ועלמות מלשון
 כענם הכמים לעוהר כי השצנע השצניע
 י"ל לשון שציעה כמ"ש צסליה לפעמיי
 מפרש בן נפי שהתורה נכתבה בלל
 נקודות וכן צזוהר ע"פ שצרו על ה'
 אלהיו מפרש שמשצב לבו אל ה' אלהיו
 או משצב גופו על שיהיה ה' אלהיו
 או לשון שציעה נמי כי הקצ"ה השצניע
 להנשמות כדליתא מנצניעין אותו הוי
 לדיק כו' לאחר פקוד יפקוד אלהים
 אתכם הלדיק יחקיר את הדין וחסד כי
 את לפעמים יפרש לשון מן יחקר המ'
 מואתכם כמו מואת צני ישראל והעליתם
 את עלמותי וזה פ"י האור שיש צלחות
 שפע כי יש גם משורש הלדיק שפ"כ הי'
 המון משמים שורש משה רבינו ע"ה כי
 המון צזכות משה ותפלתו פ"י תעלו
 עלמותי וזה אתכם שחשובו גם אתם
 צתשובה

נקרא יוסף שכל מה שמחנהג צטוצ
 רולה להיעיב יוחר ויותר ככ"ל י"ל
 הפ' הכ"ל צדק זה ויקצ אלהים את
 העם לשון הקצה היא סעודות אכילי
 ושתיה וכן נמי י"ל צפשיעות ויקצ
 וקצב קצוצים שיהיה העם לעצוד את
 השי"ת מדת הדין ככ"ל שלא נחס אלהים
 פ"י צמדת הדין כי שם הוא דרך ארץ
 פלשמים כי יש להם אחיזה וצפשיעות
 כי משה זה עלצות שיש צה שורש כל
 המחשבות וכן קרצו לצוא כעם וזה
 והסתדלות לחקן לערו חס היה מחנהג
 עם האדם צמידה"ד הגם שיהיה קרצו
 יותר צאופן שיהי לאדם לצ נשצר כי
 אחר אלהים ככ"ל ע"כ וקצ סיצב
 קצוצים שיהיה העולם טוצ דרך המדצר
 הוא הלדיק שמשים עלמו כמדצר הפקר
 כאסקופה הנדרכת וגם מטיצ וואוד
 צלדקה וחסד וגם י"ל לשון דיצור ע"י
 התפילה ודצורים צענין זה להמשיך
 שפע ים קוף ככ"ל עייז וחמושים עלו
 צני ישראל צאים הרהורי תשובה ששרשם
 הוא וחמושים שיערי ציני עלו צ"י מארץ
 מלרים הוא שורש כל השפלות כי שם
 היו צמ"ט שיערי עומאה י"ל לשון
 מזורזם כי צהשפע החוצ הצא מלמעלי
 ע"י תפילה ותשוקת הלדיק זה נמי
 צחוד זה אור עליון כועם קדושות זיוו
 הדרת הצורח צ"ה וכן פירשנו מכלכל
 חיים צחקד פ"י צחקד שפועה הצוצ"ה
 לבו ומכלכל נמי חיים אור עליון מאתו
 נקרא חיים כי הצוצ"ה נקרא חי עולמי
 גם שפע הזיו והזוהר נקרא חיים וגם
 כי עועמיה חיים זכו ואכל וחי לעולם
 צאים עייז לעולם שכולו חיים וגם
 כי זה שכל וכתיצ והמכמי תחי צעלי
 גם הצינה עץ חיים הוא וע"י התעוררות
 צצוער צלצ האדם האהבה לצוצ"ה וגם

זהשפעחם כ"ל הם הי"צ צקר כי ים
של שלמה מרומז על ים העליון.
פ"י ע"פ וידעת היום והשבות אל
לצדך כו' דהנה האדם ע"י יראתו
מפני הסי"ת זא לאהבה והוא שורש
הרלון הצו"ה וכן שמועתי אומרים מלת
הרצ המגיד, מראוונא זל"ה"ה כי ה' **פ"י**
אלהיך אש אוכלה **פ"י** הענוג של
הצו"ה נקרא כציכול אכילה וכו"ש
אכלתי יערי עם דצטי וכו"ש צוהר
ישראל מפרנסים לאציהם שצמחים ולית
פולחנא קמי קצ"ה אלל רחיוו כן
חיתא צוהר **פ"י** צללה וכן ודאי י"ל
צשאר מקומות ומעירות זא האהבה
אך גם צהיראה לריך להיות שמוח
ומשק כ"א צוקוס גילה שם תהיה
רעדי וגם מענו צאים לזה אך למדריגי
יותר הימנה כי צאים לחכמה כו"ש
והחכמה ואין תולד שמוחיק האדם
א"ע לאין והי [אולי ל"ל והכר] האהבה
מרומז צשם הוי"צ ויראה צשם אלהים
כי יושם צא י"ש לאדם והנה צעזדות הסי"ת
שלריך להיות ציראה ואהבה ולייחד
שמוהיו יתי צא לאדם אור עליון להנות
מזיו אורו ית' וכוו שצש"ק שראוי
להיות מעין עוה"צ להנות מזיו השכיני
אח"כ יכול לצוא לאדם גאון כי גם
צשעת עצדות כותן הסי"ת גדלות לאדם
שאינו חושב שום אדם ועוזד הסי"ת
ושמוח ועלז ומגזיה קולו ואינו חושב
שום אדם וכוו שמועתי ממורי זמור
ה' כי גאות עשה **פ"י** כן לאדם. אך
זה הוא עוז ונעים צדציקות הצו"ה
כו"ש ויגב' לצודרכי ה' אך כשמוחלק
מאדם הדציקות ועצדות יכול לצא גאון
לאדם לריך לשתייטצ אח"כ צענוה
ושפלות עלמו וכן שלא צא עי"ז חאוי
גשמויות

צחצוזה וכן י"ל שים של שלמה היה
ה' אמות ועשר אמות רחב' וקו שלשים
יקוצ אוחו על שמרומז לים החכמה
כוו הלו"ד הכ"ל שהוא שלשים ושורש
הוא יו"ד פסירות כי הכל אחדות גמור
חצ"ד הכל אחד ע"י חכמתו וצין ויודע
האיך להסתבג וליישר ודחיו וע"כ י"ל
עוד נקרא ים משום שיש צוחצוזה כמי
אותיות למשל שחושב להיעיז ים צוחצו
כמי אותיות להיעיז וכן מי שחושב
צשאר לשונות חושב צאותיות כ"א
צומירות וכן צכל עולמות יש אותיות
של אותה שפע וכיולל ויש להם ה'
מולאות (הפה) וכ"ש צדיצור יש ה'
מולאות הפה וידוע שהכל כלול מעשר
שהעולם נצרא צ"י מאמרות וה' פעמים
י' הוא ים ולפעמים הציתה נקראת
כ"ל לפי מה שמוקבלת מחכמה שנקרא
יס יו"ד מרומז צחכמה הנעלמות מעין
כל חי ע"כ מרומז צאות קטני שחפסר
ולפעמים צנקודה וכן כמי משום שיש
ה' צחית כשמה וה' פרלופין שכלולים
מעשרה ע"כ נקרא ים וצערך שמושפעת
וצא מומנה לדעת מהציתה מה יעשו
ישראל נקרא וי"י שמושפיע שפע המוקבלת
מחכמה הנקרא יו"ד וכן ים התחתון
כי יש ה' מולאות כנ"ל והוא הדיצור
וכן המעשה שהוא אחדות עם הדיצור
כנ"ל היא עי"י עוה"ז שנצרא צה' וה'
פעמים יו"ד היא השפע שצא מחכמה
וכנ"ל שמושם החגלות הרלון מעט נק'
יס סוף כנ"ל וי"ל שט"כ ה"י ים שלמה
על י"צ צקר מרומז על השפע הצא
מלמעלה עליו כדאיחא צהרואה האוכל
מזכרו ומעשר והנה למעלי הוא שורש
המידות מוצות שהם ששה עם גמור
השפעתי לים התחתון ואח"כ מחגלי

יוסף להנה חיתא חזר קטן יש באלם
משציעו רעב כו' לכך אותו חזר נקי
יוסף שכנ מה שמציע רולה להוסיף
לו והלדיק נקרא משה וזה ויקח משה
את עלמות יוסף עמו שלא לגרום אותו
שלא להשפיע לשאינו מינו .

עוד פרשנו וה' הולך לפניו הש"ת
הולך להלדיק הנקרא פניהם
כו"ש פני הארץ הם העשירים וכן פני
הדור כן כאן לפניו להלדיקים צעמוד
ענן יומם כי צעת עוז יש באלם אותו
ית' לריך לזכור ג"כ שפלותו שלא לצוא
שום גאון רעה בשציל זה והנה אור
נקרא יום זה צעמוד ענן מרומי על
חושך שזוכר שפלותו יומם כשאור לו
זהו עמוד שקומך להאדם שלא יפול
ברשת גאון כי כל גאון הוא שקר
וזה הוא כלל מוצק וידוע ששקר אין
לו רגלים ואין לו קימה דוק ותשכח
כי גם תפלה אינה נשמעת אם אינו
מש"ש ח"ע כצטר כידוע ועיין צספר
חדדים מזה ג"כ ע"כ השפלות הוא
עמוד הקומך את האדם וזה הוי קבל
וקיים וק"ל הוא חושך וענן ולילה
צעמוד אם פי' צספל באלם לריך להיו
לו עמוד אם הוא התורה כו"ש הלא
כה דברי באש. להא ר להם ש ה' יודע
ע"י התורה האיד להתנהג משא"כ
כשעוז וה' עמו ומילא מתנהג כראוי
וזה ללכת יומם ולילה שיהי האדם
הולך הן צעת שטוב לו והן כשלא כן
כמי לא ימוש עמוד הענן יומם ככ"ל
לפני העם פי' להלדיק הנקרא פני
העם ככ"ל .

שם צס לו חוק ומשפט ושם נקרא
כי איתא צוהר צצמרה כפרעו
כן כ"ל שאינו זוכר כראוי או מלו עלמם
צמרה

גשמיית באלם כי באלה שנותן הקצ"ה
באלם אלה נעימה מתעורר באלם
זאת אלה ותאום אך הוא לרלון
הצו"ה ומתאום לצק צו וכמ"ש צספר
צרת מוכה על קצרות התאום שהתאום
לצק צמקים עליון מאל זה הוא
מצערה וקצרות התאום שמוסר ח"ע
לעצור צכת גדול מאוד לעשות כ"ר
להצו"ה ואחר העצדות יכול לצוא
תאום שאינם הגונות גשמיית ולכן
לך ליזר ציחא ופחד הצו"ה מרגש
מאלם כל תאום רעה כמו ששמעתי
מהרצ המגיד הכ"ל כי זה מועיל מאוד
לצטל תאום לחרות מאלם כי אחר מי
שרולה לקבל שום דבר שמתאום נקי
נוקצא ומקבל ואם יש לו אשה יראת
ה' אין לו אשה רעה תאום גרוע זה
י"ל וידעת היום הוא אור עליון כו"ש
ויקרא אלהים לאור יום והשצות אל
לצנד כי ה' הוא אלהים תהיה לך
יראה ואצצה ציחא אח"כ לגרש גאון
תהיה לך מדריגה עליונה הוא ענוה
להתיישב צספלותיך זה צשמים
הוא הגאון כו"ש השמים אעלה ממעל
תהי' מדריגה עליונה צצאים מוכה
לחכמה הוא עליונה מאוד. ועל הארץ
פי' לגרש תאום חרליות מתחת ה'
לך מדריגה תחתונה הוא הירא וכמ"ש
עקב ענוה יראת ה' שפי' צגמח וזה
שעשתה יראה עטרה לראשה עשתה
ענוה עקב לסנדלותה עי"ז אין עוד
לא תהיה תאום אחרת שהם כמו ע"ז
ר"ל כו"ש צחו"ה זה אין עוד הי"ת
יעזרכו לעצדו צאמת ותמים ולהיות
אצתו תקועה בלצנו צאמת להשלים
לכונו תמיד צחקדו וצטובו הגדול תמיד.
עוד פי' ע"פ ויקח משה את עלמות

כלפי מעלה ואמר עול מה שצחצח.
כלומר צה להודיע למה שפעלה אותו
פעולה להחלישו צח. וליהושע צפועל
שהחלישו כדי שלא תצא להם שום
ידינוד התפארות וזה הגם שהיו ענוי
מאוד כי צדך שאיכו צמדריגות האדם
קרוצ לצוא גאווה לאדם כי כל גאווה
הוא שקר ככ"ל צפ"י הפ' צעמוד ענן
ייוס. והגם שכל מדריגות לדיק הוא
צעזר ומשי שגא כדרך שטבע אעפ"כ
הוא כרלון הצוצ"ה שצוצר לצאים לטער
וצפרט להסתפללים על עמו אך מה
שצא לאדם ללורך אותו דצר שרולה
הצוצ"ה להיעיץ או להליל כיון שאינו
ללורך האדם ומדריגתו יכול לצוא גאוו
וכן שפעתי ממורי מוהר"י שלפעמים
האדם מתפלל בצוונה וצדיקות ואח"כ
צא לאדם גאווה הוא צפציל שהדצר
צא לאדם ע"י תפלת אחר עליו וכיוכל
צזה זולתו ע"י תפלת לדיקים הגדולים
ויודעים האיד להסתפלל לעזור לאדם
צדך שלא תצא לו גאווה וזה הכל
הוא משום כל גאווה הוא שקר גמור
שאחר כל אמת הולך ענוה ודוק וזה
י"ל ויצן משה מוצח ע"י מה שאמר לו
הקצ"ה שהוא שוכא מאוד את עמלק
וודאי שהש"ת צפנאיתו עזר זה הצין
משה הכנעה וזה מוצח לשון מוצח ילכו
זה ויקרא שמו ה' יסי כי הש"ת
היה הנס שלי שפעלתי צחפלי הנס
הגדול הזה וצזה מפורש מה שראיתי
מקסי"י למה שאמר הש"ת שים צאזני
יהושע כי לפי רש"י ז"ל אינו מפורץ
כי לא מלאנו שעשה יהושע מלהמה
צעמלק ולפי דצרינו מתורץ היעצ צעהש"י
בפ' יחרו צפ' ויקעו מריפידים כו'
דסה איתא המקבל עליו עול
תורה

צמרה או רק פריעה וזהו חוק ומשפט
הן הדינים שכלטעו שם ושם נסהו הוא
צצח שמתרוממי העולמות וכן פנימיות
ישראל כידוע:

ויבן שם מוצח ויקרא לו ה' נסידהני
לפעמים עושה אדם פעולה
גדולה מאוד ע"י תפילה או צעוצד
שמצין שהיה צה ניסים גדולים והוא
צעזר ומשי לא לפי מדריגות האדם
אז הגם שהמיד עוזר הש"ת ליודעיו
שלא לפי האדם וכן פירשנו קרוצ ה'
לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו צאמה
פ"י שקורא את הצוצ"ה צאמת שידע
שאדם הוא אין שמכיר שפלותו רק
הקצ"ה הוא מלא רחמים ועונה אפילו
צניקים ונפלאות כמו שצח הכל יש
מאין הם ניסים יותר צלא טורה ויגיני
וכן עושה תמיד כפלאות עד אין מקר
ולסתכלים יודע מאוד ומי שידע כן
ולא יתגאה אם יענהו הש"ת עונה לו
לכל קוראיו אל הש"ת אך אעפ"כ
לפעמים הוא רחוק מדך האדם מאוד
כרלון הצוצ"ה צזה צאותו זמן שלא
תצוא גאווה לאדם כי צמה שאינו
צמדריגות האדם כ"א צקיוע שלא
כדרכה תמיד יכול לצוא גאווה אך
לריך להתישצ כשצא גאווה שזו היה
שלא צדך האדם כי אם צעזר ומשי
ללורך אותו דצר כמו שה"י צעמנק
שהיה דצר גדול מאוד כי היה קשה
לכלחו שהיה לו צעלי כשפים ואלטגנינות
ולא היו ישראל כשרים כראוי צאותו
זמן וצאותו מקום כידוע ע"כ י"ל אמר
הקצ"ה למה צפציל זה כחצו זאת כו'
ויים צאזני יהושע כו' כי משה אמתה
כו' להודיע להם שהקצ"ה שוכא אותו
מאוד שהפקיר מאוד כידוע שזרק מילות

רק לחסד ורחמים זה סתם חן זה כל
 אדם שיש בו חן צידוע שיש בו י"ש
 וע"כ ציוסף הלדיק שכתיב בו את
 האלהים אני ירא זכה לצון פורת יוסף
 לשון חן כפירש"י ז"ל וכן צן פורת עלי
 עין הוא עין ה' שאל יריאיו הוא זה
 י"ל זה יקר חסדך אלהים החסד שאת
 זוכה ע"י היראה הנקרא אלהים כי
 אפילו בני אדם שאר בני אדם כלל
 כנפיד הם המורה שלך שנקרא פגפי
 יונה יחסיון וכן שאר הפסוקים י"ל
 דרך זה :

ויחיד יתרו פי' יתרו עשה עי' יחודים
 למעלה בשמות הקדושים וכן
 הוא פירושו צדוק ה' שאמר שזה שם
 הוי' צ"ה מיוחד באותיותיו עי"ל שעי"ז
 כתגייר וצא לתוך האחדות זה יחד
 יתרו ומה שהקסיתי על פי' השני של
 רש"י והוא בגמרא שנעשה צדוק מדודין
 והא כתיב על כל העוצה כו' לא על
 חצון מלכים י"ל שזה הוא פי' על כל
 העוצה כי יש כאן עוצות כפולות
 הונאות ישראל ואלות נקמות צדוקים
 זה על כל העוצה נלענר ה"ו לו הנא
 אם היה רק עוצות ראשונה הללם
 ולזה י"ל כמו ראיה שאח"כ לא צריך
 להשי"ת רק על הללות ישראל ולא על
 אצון מלכים

בפי' אתה הראת לדעת דהנה צדוקים
 שצדוק הקצ"ה כל המופשטים שאסרו
 וקשרו את ישראל בהם שלא ילאו
 לעולם וכמו"ש צדוקה שכל אומה ולשון
 לא ה"י יכולת צידם להוליך את ישראל
 מתוכם ע"כ נמצא כמה זימנין אשר
 הולאחתיך ואח"כ מלכים אשר הולאחתיך
 ממלכים וכן אנו אומרים ואלו לא
 הוליא הקצ"ה את אבותינו ממלכים
 הרי

הורה פורק ממנו עול ומלכות ועול
 דרך ארץ כי העולמות נבראים בתורה
 והוא מקיימם בזה ומילא יש לו פרכס
 צדוקה כלל טורח וגיגיה זה ויסעו
 מרפידים ויחנו צדוקה שהיה להם לרכס
 הפקר כמו צדוק שהיה הפקר לכל
 כמו"ש רז"ל על ויקצר צדוקה צדוקה
בפי' זה יקר חסדך אלהים דהנה איתא
 כל אדם שיש בו חן צידוע שיש
 בו יראת שמים דהנה כתיב ונח מלא
 חן צעירי ה' דאדם לריך להיות כך
 בקנה ואל ישיה קשה בלתי דהכי איתא
 דקנה הולך עם כל אחד ומחייגע עם
 כל הרוחות שבעולם אך הוא מחובר
 צדוקה ומש"כ אלו הוא טוב שאין
 הרוחות מוזזים אותו ומקומו רק רוח
 שומל אחד יש כשכושט הופכו ועוקרו
 ומשורטו כן לריך האדם לכל מי שיצא
 עליו לריך להכניע א"ע לפניו ולצקס
 מאתו אך להיות דבוק צדוקה ולא
 יקפיד על שמכניע א"ע וזה כל המעציר
 על מדותיו ומעצירין ממנו כל פשעיו
 ומש"כ מי שקשה בלתי הגם שכוונתו
 לשמים ואין כל הרוחות יכולים לזנו
 יש רוח אחד קשה מי שהשגה ומשחקת
 לג' שהוא יכול חלילה לעקרו ומשורטו
 וע"כ יהיה אדם כך בקנה ואל ישי
 קשה בלתי זה ונח מי שהוא כך ונח
 בקנה נח לצדיות נח לשמים מלא חן
 צעירי ה' אשר הם מוטענים בכל הארץ
 להשגיח צדוקה בני אדם הוא מולא
 חן צעירי כי כל המעציר על מדותיו
 ומעצירין כל פשעיו ואינו כענש ע"ז אך
 מי שהוא ירא שמים זוכה להשגחה
 צעירי עבא כמו"ש הנה עין ה' אה
 יריאיו זה מדריגה יתיר כי שם מולא
 צעירי לשון רבים ימין ושאלל כאן זוכי

פ"י הפ' והייתם לי סגולי וכל העמים פיתס"י ז"ל אולר חציב כי אולר יש צו הכל ונעם לוקמים כן כל שפע תצוא לישראל ומאחורו ילא התמלית לרשע וזה שכתב כי לי כל הארץ פ"י כצד לקחתי ועו"ג הכל לכם כמ"ס צוהר וכן פשוט כי לי כל הארץ ע"י התורה שתקחו באלו אתם נותנים לי כל הארץ כי תחלי התנה הקצ"ה אם יקבלו צ"י את התורה

הנה מה שאמרו אבותינו ז"ל אל ידבר עמונו חלקים פן נמות הוא תמוה לכאורה אותם הקדושים דור דעה יתייכלו ומיתה וקודם אמרו נעש' ונשמוע הגם שלא ידעו אולי יגזור להמית עולם וקצרו וקבלו שע"כ נראה ששצח אותנו שהקדמוני נעשה לכשמוע ונראה צנחש"ית שהלא לריכים לחיות לעבודת שמים ואם הקצ"ה לזה כן היה רולים משא"כ. שהם צעלום יכלו צו' כי הקצ"ה מתחילה ללה רק לדבר עם משה צעז הענן שישמעו העם ויאמינו והם אמרו שרולים רק לשמוע מפי הגבורי כדאיתא צסם סמ"ג ושל"ה ע"כ נתייכלו ותקנו מה שעיוותו כי משקו אולי יהיה מטה והגם שוודאי הי' להם הנאה על שצצר כי להצא תיקנו כי אמרו די צמם ששמועו מפי הגבורה ועוד שמועתי וסיימתי דבר אתה פ"י תכהג החסד אלינו כי אתה הוא חסד ודבר לשון הכהגה כמו דבר א' לדור ואל ידבר חלקים פ"י הגבורי ככ"ל עו"ל שנתייכלו הקדושים האלו שלא ימטאו או לא ישמעו צאהבה חלילה או חלילי יצעטו ולא יכלו וזהו מיתה חלילה כי זהו מטה ע"ד רשע"י צחייהם קרוים מתים וזהו מדויק תיבת ונשמוע כי הוא מיוותר

הרי אנו וצנינו ככ"ל וזה י"ל אתה הראת לדעת כי ה' הוא חלקים אשר צו אומזים כל הקט"ח הנקרא חלקים אחרים משא"כ צסם הוי" צ"ה אין להם אחיזה אך הוא שורש הכל וזה כי ה' חלקים השליט על הכל כי חלקים הוא שליט ודיין אין עוד מלצדו וע"כ אמרו דז"ל צסם ר' אליעזר נגד כיסוף אין עוד מלצדו כתיב. וכן צעמלק ציעל ה' כיסוף שלהם נמי י"ל כן אתה הראת ככ"ל

פ"י עוד ע"ס ויטעו מרפידים שצתחילי כשנקטו מרפיון ידים ומתורה אחד שתיכף נמלא פרכסה צריווח ככ"ל ועוד אפילו לאחרים אפשר להמשיך פרכסה מעולם המזל שחלום צו צני חיי ומזוני וכן נמי צני חיי וזה ויחנו צמדצר שחונים להעולם כל לרכם צצני חיי ומזוני הגם שאינם כדאי והוא צמדצר צעולם שהוא כמו מדבר הסקר לכל כי לא צזכותא תליא מילתא' הגם שאינם כדאים מיי שמשגי שם יכול להמשיך גם לאחרים וזה ויחנו. ועו"ל לענין עצדות ה' כשנוקטין מרפיון ידים מן התורה צאים ללצ עוצ קודם הוא עוצ מאוד כידוע וזה ויחנו צמדצר הסקר כמדצר ככ"ל והוא רוח נדיצה ואח"כ יותר ויחן שם ישראל לאחדות אחד וזה צא מעונה שגדולה וכולם אם רצים הן כן פועלים ומשה הלדיק צלא זה עלה אל חלקים כי כל ישראל הם אחדות והכל זוכים לפי מדרגתם להתחזק וזה שאין לו כח מעלמו להשיג ולעלית לשם ויקרא אליו ה' לעלות לשם ג"כ הגם שזה הי' מעשה שהי' כל התורה סייד לפרשו לכל זמן כן שמועתי

מיותר וזזה כיחל דצר עתה עמנו
ונשמעם ולא כבעוט חלילה ואל ידבר
עמנו כו' פן נמות פי' לחטא ח"ו בכ"ל
ויאלץ כו' אל תיראו מפני זה הכ"ל
כי לבעבור נקות אחכם כפירש"י ז"ל
ועוד לבעבור תהי' כו' לצלתי תחטאו
וצורדתי לא תחטאו. והגם שמוענה
תורה לא נשמע בן אפשר היה שני
פנים ואפשר גם ש"ל בן אך החסרון
הי' שהי' להם להתפלל שימזרע הש"ת
שיהי' להם כח לקבל וישמעו צרכון
ולא יצעטו אך מפני כוונתם לטובה
הוטע כוונתם צעירי הש"ת :

בפ' משפטים איתא לציל ע"פ לא
תהי' משכלה ועקרה צאללך כי
הנה יש לדיקים שהם חסידים עוזדים
את הצו"ה צאהצ' גדולי' ומכח אהבתם
אורבים את ישראל מאלד ומה גם
שמתדבקים בצדות הצו"ה ובתוכם
הרחמנות הגדול מאלד ואינם יכולים
לדלות שום נפש מישראל צסום לער
חלילה ומצקשים רחמי' על הכלוצפרט
שזהו כלון הצו"ה וכמ"ש הי' אל משי'
רצינו הניחה לי כידוע כדי שיתפלל
הגם שעצדו ע"ז והני אורח שמתנהגים
בן יש להם ציטול תורה ושאר דציקוי'
ותיקון נפש ויש שמעיינים רק לתקן
נפשם וזה י"ל לא תהי' משכלה ועקרי'
צישראל וזה תפעול צאללך שחללה
כמו שאיתא חרלויי חרליה ואי משום
נפשך להיות לך ימים כמ"ש צאלע"ה
וכן צדוד צא צימים שגם זו הוא כלון
הצו"ה ע"ז אמר את מקפר יויך חולל
אם אתה עושה בן

בפ' ואחם ידעתם את נפש הגר כי
גרים הייתם צאלך חללים ידוע
מ"ש צזוהר צקצא שצזה יש קוד מ"ש

ואחם ידעתם את נפש הגר חמ"כ
הדנה חילי לנחקה כי גרים הייתם
כו' נראה שהוא ע"פ מה דאיתא צסם
רצ מחיצתא ע"פ ותהי' שרי עקרה ח"ו
לה ולד ידוע משאל"ל צגמי' אפי' צית
ולד לא הוי לה עיקר מערון ורצ
מחיצתא פי' ילד הוא דלא הוי לה
אלל צציווגם הקדוש ילדו נשמות לגרי'
כי ח"ו לא כיזדווגו לצטלה וכן שאר
לדיקים יולדים וכמו צג"ע וזה את
הנפש אשר עשו צחקן וזה י"ל ואחם
ידעתם לשון ואדם ידע ע"כ כתיב נפש
הגר ודוק :

לפ' תרומה ע"פ ראשון דהנה איתא
עין יפה אחד וארבעים צינוני'
אחד וחי' עין רעה אחד וחי' דהנה
כתיב טוב עין הוא יצורך כו' כי הני'
איתא צאליעזר שגזדווגם ע"י אשה
לילחק על העין וכן ליעקב וכן לנשה
רצינו ע"ה כי עין לשון מעיין וז"ש
הנה עין הי' אל יריאיו כי צני חיי'
ומזוני' לא צזכותא תליא כ"א דמולל
הוא הרלון עליון אוריות נולד חסד
הן לשון שומר חסד לא ע"פ זכות
וזה פי' הפי' הנה לא יכוס ולא יישן
שומר ישראל וזה עינא פקחא וזה
הנה עין הי' אל יכאיו והני' איתא קשי'
לזווגם דקריעת י"ס כן איתא צזוסר
קריעת י"ס צעתיקא תליא עתיקא
לשון עתיקי' משדים שבעתק משהגת
אדם וזה ולא צמרכה ציחיד כי יש
יחודא שאל' להשיג צגוף וצא משה
וע"כ נמי כיחל לשון עתיקא שבעתק
הגוף משהשיג משה והנה כתיב וירכב
אותו צמרכת המשנה אשר לו כי
איתא צמרכבות יחזקאל על הכסא
דמות כמראה אדם עניו מלמעלה ויש

זה וירכב אותו ככ"ל ויקראו לפניו
 אצרך פי' אז צחמה מחמה ועולם
 שהוא לך צמים פירוש שנים צמימתי
 ספירה כידוע שהספירות נעלמים כולם
 זה לשון כך כי ממשיך למלאות המזל
 זה י"ל לדיק חוכן וכותן כי המוכר
 אינו מורג צעין יפה משא"כ כותן צעין
 יפה כותן כי יש דברים תלויים בצחותם
 זה נקרא מוכר צעד זכות קונה משא"כ
 אלו שאינם תלויים בצחותם הגם שאינם
 כדלים זוכים זה מיקרי כותן זה לדיק
 חוכן וכותן כמ"ש צן פורת יוסף צן
 פורת לשון חן עלי עין הגם מי שאינו
 כדאי מולא חן וכמ"ש וסוכותי את אשר
 אחון אע"פ שאינו כדאי זה לדיק
 חוכן וכותן זה עוז עין הוא יבורך
 פי' העין יפה ועוזה מצורך מלמעלה
 ככ"ל כי נתן מלחמו פי' מוצל גימטרי
 לחם לדל וכן לחמו הוא מזוני וכן
 צני כמו הלחם אשר הוא אוכל וכן
 נמי על הלחם יחי האדם כמ"ש לא
 על הלחם לצדו יחי' ושמע שגם הלחם
 מחי' זה ודאי צ"ז והנה עוז ויפה
 הוא אחד וע"כ נדיק נקרא עוז כמ"ש
 אמרו לדיק כי עוז וציוסף הלדיק כתיב
 כי הי' יפה תיאר ככ"ל זהו כותן צעין
 יפה כותן משא"כ מוכר שהוא צחותא
 הוא מעין ציכוי זה י"ל עין יפה
 אחד מארבעים כי ד' אותיות הוי"ו צ"ה
 כ"א כלול מעשר וצקולי הוא המזל
 הנקרא יחיד זה אי' מארבעים וכן
 י"ל שצא' מרומו הגי' דברים החלויים
 צמזל מאל"ף צני ומחית חיים ומדלי"ת
 מזוני א"כ נהיפך מאל"ף חיי ומחי' צני
 כו' והכל אחדות אחד ומקום אי' הגם
 שלשה צמיכות זה ולא צמרכה ציחיד
 להרכיב כל העולמות אחד באחד יגשו

ע"י

צ' צמיכות צעין זה הנקרא סתומה
 והנקרא סתם והנה יוסף הי' דרגא
 דיעקב מה שאירע לזה איכע לזה ויעקב
 כוחל נחלה צלי מלרים וכן נמי יוסף
 וכלא זה יוסף הוא המוצר ממשיך
 שפע מעילת על הכל דרך כל העולמות
 וזה מרכיב כל העולמות אי' באחד
 זה צמרכה המטנה הוא אדם קדמון
 וצלשון קודם אדם ראשון זה שופריה
 דיעקב מעין שופריה לדדה"ר

והנה איתא צראשית צרא חלקים ככ"ל
 צ' ראשית ככ"ל וכן נמי למטה
 וזה כי חמה נקרא ראשית כידוע כי
 הוא ראשית של התגלות הספירות וכן
 מרומו צאות יו"ד כי חמ' הוא עיונית
 צרגע מרומו ציו"ד משא"כ הללון מרומו
 צקולי של י' וכן יש ראשית ללא
 אחידע ומשם צא המזל וע"כ מרומו
 צצ' והנה כשמושיבין מהמזל וודאי
 שהתפילה והחשוקה צא לעוקר כל
 המקורות ומשם מתמלא המזל להמשיך
 לאדם מה שלריך לו הן צני והן חיי
 והן מזוני לכפש ולגוף והי' כמו סצקריעת
 י"ס ה' המלרים פדיון של ישראל
 וכמספירש"י ו"ל על ויסע מלאך האלקי'
 שהלך על מלרים וכן נמי לפעמים מי
 שהוא ע"פ הטבע קשה להוליד כותן
 הקצ"ה פדיון ע"ג תחתיו לזה וכן נמי
 צעין מזוני שאחז"ל שקשה בקריעת
 י"ס וכמו ספירשנו ע"פ ישא ה' פניו
 אליך כי פנים היא לשון רלון הפך
 של הסתר פנים חלילה ולך הטובה
 עי"ז וישם לך שלום הוא מזוני כמ"ש
 השם גבולך שלום חלץ חטים ישציעך
 וכן נמי לזוגי הוא שלום בית זה הוא
 צעתיקא שהוא למעלי' מהשגה צגוף הוא
 למעלה מן הטבע יכול להשתנות כ"כ

מהצורה צ"ה הכל הוא אחדות אי
גמור ה' אחד ושמו אחד וזה מוסיפי
עקרת הצית כי אין יציצה צערה אלא
למלכות צית דוד לצד צעורה לשון
עזרה שבעזרים ישראל אלא לשכינה
שמרומי יגל מלכות צית דוד כי לשון
אלהות הוא לשון רבי' וזה אם הצני'
שומה עיי' שצא חסד גדול כ"כ עושי'
תשובה עיי' לא עי' לער וזה נקרא
אם הצנים וכח"ש ימנך פשוטה לקבל
שצים וזה ויקחו לי תרומה להמשיך
לשם הוי' צ"ה ממקור עליון שאינו
מרומו צסום אור אלא צקולי' שהיא
ושמו אחד שיתרוממו וכל שפלותם וזה
עיי' לדיק וזה מאת כל איש הלדיק
תקחו את תרומתי

פ"י ע"פ ועטו לי מקדש כו' דהנה
איתא לריך אדם לראות אי"עכאלו
קדוש שרוי צתוך ועיו שגא' צקרב
קדוש ככ"ל דהנה איתא כל מקום
שאתה מולא גדר ערוה אתה מולא
קדושה. אשה זונה כו' קדושים יהיו
כן פירש"י ז"ל ודנצין ז"ל פירש דווק'
לפרוש מן הסיחר ע"כ אחד פי' עריות
צח עשיה כללות והתקדשתם והייתם
קדושים ככ"ל פי' להתקדש אפילו
צמקום היתר והנה כתיב צני אשר
יולא מומעי וזה לעולם יראה אדם עלמו
כאלו קדוש שרוי צתוך ועיו שלא
להוליא זרעו צמקום שאין צו מלוא
ואפילו צמקום מלוא להתקדש וזה
צקרב קדוש הוא הנשמה שצא ממקו'
קדוש ועלי' שוכן הצוצ"ה ולא אצור
צעיר לשון שוכן כמו ומלאו פני רצב
ערים כי תקצ"ה שוכן זימה פי' סרהורי
אפי' שמהרר ציום כו' וז' י"ל ועסולי מקדש
ושבתי צחוכס פי' יתנהגו צקדושי' צשצ"ה
כתיב

עיי' שפע עליון ומעולם יחידה וזה ציחיד
אלא אי"כ ה"י חכס ומצין מדעתו כי
עיי' חצ"ד מתדבק שם להמשיך משם
צדקו שלו ועין צינוני אחד מומשי'
הס כו"ן שער צינה כי שאר דברים
כמו פרכסה יותר ועושר יותר וכן
רפואה וכן חצ"ד והיישר מדותיו יכולי'
להימשך משם משא"כ להמשיך שלא
כדרך הטבע כלל לריך מלמעלי' להמשיך
מעין יפה ככ"ל ועין רעה אחד משמים
פי' מששה קלית שכל אי' כלול מעשרי'
ונקרא רעה כי צהמות יכול להיות
להיפך כמי חלילי' לבעוט על זה ולעשות
חסד לזה ד"ל וידוע כי השלחן צלפון
ידמורה חכמה וכן כמי אור הוא תורי'
ומצאם הזה צתק מדותיו לצדו ילרו
כראוי וזה זהב טהור שיהיה כונה
גוצה צה ומזוככה. וזה י"ל ויקחו לי
פירש"י ז"ל לשומי תרומה שימשיכו לשומי
מסורש קולי' של יו"ד לשם הוי' צ"ה
שפעם הלריך להס וצני חיי ומצוי
ויתרומם שפלותם וכן כמי י"ל לשומי
שתהי' הכוונה צה ג"כ רק לש"ש וזה
לשומי וכח"ש מקי' מעפר דל שצכל
דבר שלריך לאדם הוא דל צדצר זה
מאשפות ירים אציון להוסיפי עס נדיצי'
אך נדיצי עמו שימסוך וזה רלון הצורי'
צ"ה להקרא עמו וכמו שאיתא צישראל
שוקטינים אי"ע כשנותן להס הצוצ"ה
שפע וגדולה כח"ש על אתם המעט
מכל העמים ומעטין אי"ע עיי' מוסיפי
עקרת הצית יש להשכינה יסיצי' כציוכל
וזה אם הצנים שומה כי רחל היא
עקרת הצית כנודע והשכינה נקרא
רחל כי ישראל נקרא ללן קדשים ואם
הללן הוא רחל כי השכינה היא מקור
של כל הנשמות שבעזרים לריך שם

לעשות רלוכו לצד וכל מה שאפשר
לחדם להשיג ישיג כי הקצ"ה רולה
מאוד לקרצ ולא לרחק כ"א שידע
האדם צאמת שזה שומשיג שום מדריג
זה צחקד הצוצ"ה ולא לפי מעשי האדם
כי ע"כ נראה מה שהגא' וון מלות עשי'
לזכור קצלת התורה ומעמד הר סיני
ומה שהקלפנו בו כדי לזכור הגם
שלא היו ישראל כדאים למדריג' עליוני'
שהשגנו צמתן תורה נזרנו הש"ת עד
כה צחקדו הגדול וע"כ אם ישיג אדם
יזכור ויצין שזה צחקד אל שעוזר לפי
שורש אדם שלריך לכך או ע"י תפילי'
שלו או של אדם אחר שהש"ת קרוב
לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו צאמת
אם הם צאמת או שכוונתו לש"ש או
אפילו אם כוונתם למענם כמו צן
שמצקש מאציו להאכילו וליתן לו חסץ
יפה שרוא' אך שלא יתגאה בזה שידע
האמת שהצוצ"ה עונה לכל ישומע
תפלות כל פה שאל"כ הקצ"ה אינו
עושה כן כדי שלא תהי' הטוב' לרעה
להתגאות ולהתרחק ממנו ח"ו וזה
צאמת והנה גם צעזודת הש"ת יכול
האדם שכוונתו לש"ש להשיג נעימות
זיו אורו ית' ולעצוד אורו דצדיקות
גדול עליון רק שיזכור שפלותו צעת
שלריך לו שלא להתגאות עי"ז חס
ונשומע קולו צבואו אל הקודש לפני
ה' כי איתא צוהר הקדוש על והקול
נשומע קל חצר נשומע שהוא צפלותו
זה נשומע קולו צבואו נצלחתו כי
צשעת דצדיקות וודאי אין ראוי לפקוק
מהדצקות לזכור שפלותו וזה ולא ימות
ולא יחטא

ואתה תלוי דהנה כתיב ימיך ה'
כאדרי צכח בו כי הקצ"ה
רולה

כתיב עיניו ליוכים על אפיקי מים
כי הנה כתיב עיני ה' הנה
משוטטות בכל הארץ זה י"ל שאומר
עיני' ה' הנה משוטטות שרואים את
סם הוי' צ"ה זה תמלא בכל הארץ וי
שעושה מהגשמיית וארליות שלו כלל
א' שכל כוונתו בגשמיית רק לש"ש
תמלא הכל עולה למעלה אל מקום
אחד ועי"ל וי שאינו פוגם בצדיק
להוליא ז"ל ר"ל כי הנה צזרע יש זה
כללות אדם כידוע ומשפיע לזוגתו וזה
כג הארץ לשון ידוע הוא אשתו כי
לעולם ארץ נקרא מדריגה - פחותה
מלמעלה וע"כ גם יש ארץ עליוני' הגם
שאין סם גשמיית כלל וזה עיניו להוי'
עיני ה' ועי"ל עיני ה' וי שעתקן
עיניו שלא להסתכל כ"א לרלון הצוצ"ה
וזה עיני ה' הנה משוטטות בכל הארץ
יכול להשיג האור הגנוז ללדיקים ציוס
ראשון כו"ש שגם צעולם הזה לדיקים
נהנים ממנו ומעט וזה מציטים מקור
העולם ועד קופו וזה בכל הארץ גם
לפי פ"י הזוהר להשיג זה מה שהי'
ומה שהי' וזה נמי בכל הארץ וי"ל
הפקוק הנ"ל עיניו כיוכים שאינם
מסתכלים כ"א להצוצ"ה ולעשות רלוכו
בהם כמו היונה שאינה ממיר' צתזוגה.
על אפיקי מים מושלים על האומות
שלא רלו לקבל התורה שנקרא מים
וגם שעוצרים ורולים לצטל את ישראל
מהתורה חלילה. עי"ל על אפיקי מים
יכולים להשיג עיני פקיתא שורש
החסדים וזה אפיקי מים:

לפי תלום נשומע קולו צבואו אל
הקודש לפני ה' וצלחתו דהנה
הקצ"ה חסץ חסד הוא ואין לו לאדם
להתאוות שום מדריגה למעלה כ"א

עין כידוע כי כל מה שאירע ליעקב אירע ליוסף והנה אזכרה פתחנשורש חיי כו"ש מרגליות עוצה ה' תלוי בלווארו של חאע"ה שכל חולה הרואה אותה כתפשא מיד וילחק מזוני שע"כ כתעשר עושר גדול וגם צריך צרכות מזוני ליעקב אזינו ע"ה. ויעקב צנים כי היו לו צנים יותר מהם ועל ידו ישראל צוללים ויפרו וירצו ונאוד וכן יוסף וע"כ גם וינת יוסף כו' וצ"י פרו וישראל כו' יותר מאשר כתיב צחיהם כי ויפרו וירצו ונאוד הוא ג' מדריגות ואח"כ ששה מדריגות שע"כ אמרו ששה צברק אחד ילדו כי גדולים לדיקים צמיתת' יותר מצחיהם שע"כ צאליהו הנציא ז"ל אמר לאלישע ששאל פי שנים מרחו אמר אם תראה אותי הלך מועמך הוי אללו כמו צמיתתו ישיג פי שנים צרוחו וזה י"ל זכרנו הדגה אשר נאכל צמלים חנם כי איתא צגמי שליין את הזכר והרג את הנקצה ונולח' ללדיקים לעתיד לצא כי יש שני מדריגות שפלות שלריך האדם להזהר אחד מתאוות גרועות ומעללות שהם אחד והנה תאוות נשים ושאר תאוות עצירות יותר גרועות המה והצחי' על זה שאמרו צגמרא רז"ל איך עומדין להפלת אלל מתוך כווצ ראש הוא הכנעה ויראה ומתוך שמחה של מלוא ואמרו וכן להלכה וכן לחלום עוצ לכאורה יאמר קחם וכן לחלום אלל משום שכשישן ומעלצות אינו רואה חלום עוצ כדאוי וגם לא רע משא"כ מתוך שמחה רואה נמי חלום עוצ משא"כ כשיש לו תאוות ומתהר צום צא ח"ו לחלום רע חלילה כידוע מ"ש רע צעיני ה' ע"כ גרוע יותר מקליפה

של

רולה נאוד להיטיב לצרואיו הם ישראל שצזה מתקיימים כל הצרואים משא"כ הם ה' נותן ח"ו לרשעים חפלים היו מחריצין את העולם והימניך ה' הקדק ה' כי למשל צאדם שמתקן מדותיו להתנהג צחקד צמקום שלריך וזהיפך למי טראוי והכל צמדה וצמסקל ולפעמי' מתנהג צהיפך וע"כ נקראים מדות משא"כ אם יש לאדם רוח נדיצה הגם שעושה רע הוא רק לעוצה כי חפץ חקד הוא וצמסקל זה יש צעולמות שמתנהג הצוצ"ה צהם טנקראים מדות כי מתנהג צמדת חקד להראויים לצד אך אנו אחזים צסם הוי' צ"ה הוא סם המיוחד כולל כל השמות והמדות הגם שהקצ"ה מתנהג עמנו לפעמים צמדותיו גם זה הוא להיטיב לצד ויש דברים שמתנהג עמנו צחקד לצד שאין לו שום מידה ולא מועיל שום קיערוב הגם טיה"י לעוצה אם ה"י שווע ח"ו להקיערוב כ"א פועל הטוב' ע"י החקדי' כי הצצ"ה י"ת אזינו הכל יכול וזה י"ל גומל חקדים עוצים וזה צני חיי ומזוני לא צוכותא תליא כ"א צמולל הגם וי שאינו כדאי אך צזה אינם תלויים כ"א אכחנו עמו ומולל שתלוי' צו מזוני כי הכה שומעתי צסם מורי שיחי' שהאצות ז"ל פתחו השערי מולל לכל השלשה ע"כ כי הנה צאצרהם כתיב ואצרהם זקן צא וידוע כי זקן מלא רחמים הוא אותו עולם שאין צו קיערוב שלא תלוי צו זכות וכן נמי צילחק כתיב ויהי כי זקן ילחק וכן ציעקצ ועיני ישראל כצדו ומזקן כי זכה לעינא פקחא ועיני ישראל כצדו שנתעו מוכצדי' ויקרים מעולם הרחמים וכן יוסף חשיג משם וזה צן פורת עלי

כ"א שח"א מוכרם להחגלות מה שח"א
 בהסתיר וכן כמי למשל למעלה צעולם
 עליון הוא הנקרא מנחם השפע גדול
 מאוד מאוד ומתפשט בציבור וזה נק'
 זקן מלא רחמים ומה שמתפשט השפע
 נקרא בציבור שער הזקן כמו שער יולא
 לחץ כן כמי כאן התפשטות האור
 נקרא כן ואלו נקראים עולמות ודרך
 שם הוא שפעצני חיי ומזוני זה צמלים
 צמל יס כי הצינה נקרא יס החכמה
 כמו שכל הנחלים הולכים אל הים כן
 מהחכמה זה השפע להצינה ומלך על
 שם שהוא לך כח"ל וזה את הדגה
 שנאכל צמלים חכם כי גם צלל זכות
 וזה שאמרו רז"ל חכם מן המלכות וע"כ
 אמרו זאת כשהיו צובים על עסקי
 משפחותיהם וכו"ש הר"מ אלשיך ז"ל
 שרלו תאוות וזה י"ל והדגה אשר
 ביאור תמות לשון נקצה כי הרב את
 הנקצה ובאש היאור הוא הזכר כי
 ליכן כן י"ל בדרך רמז וזה י"ל הי'
 כאדרי פי' בצצילו ועלה הצוצ"ה מסדו
 לעשות עמנו חסד צשורש חסד שהחמד
 צו צלל מזה והוא כולל חסד וכולל
 הוא אותיות רלון כידוע הוא המדה
 ועל השפע שצציל שאין מקום להתלמלם
 כח"ל מיקרי כאדר לשון אדרת כו"ש
 צבתצי האר"י ז"ל וזה צבא כי משם
 אין קיעורו כלל וע"כ שם נותקין כל
 הדיקים וע"כ ימיך הי' תענץ אר"י וזה
 י"ל ואחת תלוי בו וי"ו הם המידות
 אלה מרומז על חסד עליון כמו אלה
 בהן לעולם כו"ש צזוהר וצלל זה כי
 כמו לאצ מדברים צלשון נוכח כן גם
 לאותו עולם תלוי פי' צלוי יכול אלה
 לפעול כן להעלות המדות לעולם
 המזלל לקבל עלינו כל השפע משם
 כידוע

של תאוות והקליפי של עללות ועללות
 הגם שאמרו רז"ל בתקוני זוהר שעללות
 מזה שחורש דוחק רגלי והשכינה פי'
 רגלי סוף המדריגות משח"ב בהירור
 ותאוות עזירות פוגם ח"ו למעלה ג"כ
 כי זה מהמזל ג"כ כידוע וידוע ששכיני
 עם ישראל צגלות כמי והנה זה יש
 לכוז צצמות רק ליכן ולא הרב
 וצדגים הרב הנקצה וליכן הזכר אמרו
 צגמי דפורלי הוא הקליפה של תלוי
 כי אמרו נמי דדגים מפדים ומרצים
 וצצמות הוא עללות ובכידות ועללות
 והי' הימי ומיירא לומר כן כ"א שח"א
 צעם הריז"ל שפי' בדרך זה אך צאופן
 אחר ומה שאמר ומלח' ללדיקים להיות
 להם ללורך זיווג צלל ילח"ר לעתיד
 לצוא שיתצטל וכן עתיד לצוא ללדיקי'
 צעוה"ז כמי להיות לצצם כאמן לפכו
 ושלל לעשות תולדות צשום הרהור
 שעי"כ אמרו רז"ל ג' אין אדם ילל
 בכל יום אחד הוא הרהור עזירה כ"א
 למטוא צאותו הירור שפונה עלמו
 הלדיק לואותו הירור ואינו רול' למשוב
 כן לעשות תולדות כי זהו פי' נקצה
 וכו"ש הר"מ אלשיך ז"ל על אל כל
 תהי מריצה ציניכו כי הי' ריצ לשון
 זכר שלל תהי עומה תולדות ופירות
 ע"כ כתיב לשון נקצה וכן כמי כאן .
והנה צמלים גדרו עלמם מערות
 כידוע כ"א ללורך צנים הי' להם
 תלוי זה י"ל זכרנו את הדגה הי'
 נוקצא כידוע צזוהר הוא תלוי לילד
 זה אשר נאכל צמלים כו"ש כ"א
 הלחם אשר הוא אובל וזה צמלים
 חכם כי כמו יאדם למשל שיש צו
 להצחו ית' וצוער צלצו החלשות
 שלהצח י"ה ורולה להקחר מצני אדם

וגדול ליהודים דהנה הצוצ"ה נקרא
תגדול הגבור והכור כי צנחנית שמקדו
ומתפשט עלינו ואהצתו ללצינו הוא
גדול כי חסד נקרא שמקדו מתפשט
על הכל באותו צחי"י היא גדול חפ"י
נשפל שצטפלים מתפשט חיותו וגם
כשיש לאדם אהבה הוא מתפשט למעלי
צחק כעשה גדול ושא"כ צצחי"י גבור
לפני גבור ותיירא"י ונחצאין ואימותו
ופחדו אך צצחי"י רחמנות שומרת
ובאות צרחות ומשפיע כל מיני שפע
נקרא כורא לא שמשליך פחד כ"א
אדרצא מרוב טובו ומקדו ורחמנותו
הוא כורא וזה מי שצוצד באותו
המדרגה וממשיך כל מיני שפע ומפאר
ליולדו משיג אותם מדרגה וזה י"ל
נקרא מרדכי מר לשון מורא ככ"ל ולא
צצביל גבורה ופחד כ"א אדרצא דרור
לשון חירות כי באותו מדה מתפשט
עד אין ספור וזה היהודי הוא כלל
היהודים וזה משנה בו וגדול ליהודי
וממשיך שפע ומסד להם ורלוי לרוב
אחי פ"י לענין שיחצו דציקים צו
וחצירים אליו הוא רלוי כי יש אדם
ע"י שמוכיח צ"א מתחצרים אליו ונעשו
טובים וכן מפני שמתיראים ממנו
שומענין דצרו נשומע"י אך אינו גלוי
כ"א לדיק הכ"ל שמומשיך שפע ע"י
מתקצרים אליו הוא רלוי לזה וזה
ימנך פשוט לקבל שצים כי השצים
מוקצלים צרלון זה דורש טוב לעמו
שישמרו אות צרית שלא לפגום להקרא
רע ח"ו כ"א אדרצא יה"י טוב הוא
הלדיק הנוטר צרית כמ"ש אחרו לדיק
כי טוב ודוצר שלום לכל זרעו של
עמו שלא לצוא הזרע לעולם הפירוד
ח"ו כ"א אדרצא שלום לצוא וזה זרע

כידוע כי לדיק גורר והקצ"ה מקיים
זה תלום על ואהה ככ"ל את צני
ישראל שהם ימרוך ע"י צתפלות כמ"ש
כמי צוהר וכאשר יניח ידיו שהיו
ישראל ומשחכים מתפלה וגבר ככ"ל
זה ויקחו אליך כי דרך לדיק הדור
עוצר השפע והוא נקרא שמו כידוע
שיש צה אור ונחת רוח וצא וזה
שקשה לשכחה כי באותו מקום אין
מתצבה תפיקה כלל הוא משכ לשכחי
משא"כ השפע שיוכל משם והלחי למעני
מוסיף זכירה וזה זך בתית למאור פ"י
רק טוב ומסד צל שום דין כלל למאור
לדע האדם דרך לילך צה להאיר
לאדם וכן צה יכול להעלות כיולות
וכן צני אדם לתקן אותם וזה להעלו
בר חמיד על כי בר אלקים נשמת אדם
לפ"י תשא ע"פ דרשתי את ה' וענני
ומכל מבורתי הילכתי דה"י איתא
שהראה הקצ"ה לאדם הראשון וכן
למשה רבינו ע"ה דור ודור ודור
בו להיות דורשי טוב לישראל וכן דור
ושופטיו לשפוט ולגרום לעשות נקמה
בשונאיו ושופטיו פ"י שופט דין ישראל
משונאיו כמ"ש כי ידן ה' עמו משונאים
ודור ומנהיגיו פ"י להדריך צדק ישראל
צני אדם מישראל והנה כתיב כי מרדכי
היהודי גדול ליהודים מרדכי לשון מר
דרור חרמונו מרי דכי כידוע כי מר
לשון מרת ויראה כמ"ש תלמיד שיוצא
לפני רבו ואין שפתותיו כוונות מר
דרור לשון אהבה כמו ליפור דרור
חירות שאין לו עול כן אהבה מקיר
מאדם מעט היראה הגדולה הגורם
מורא ומלצח להצוצ"ה וזה כי מרדכי
הוא היהודי משנה למלך אחשורוש כמו
שפירשו על הקצ"ה שאחריית וראש שלו

החפץ חיים אהב ימים הוא מדריגה שני ליישר מדותיו וזה ימים מכלל שיש לילות שאין מדותיו מתוקנים והמדות הם ששה כידוע כמו ששה ימי שבע משא"כ שבת יום שביעי הוא עולם המשפחה מעין עוה"ז לראות טוב הגם שא"ל להיות רק טוב כי אדם חין לדיק צארץ כו' כ"א לראות טוב שיהי חפלו בטוב ועינו זה לראות ועו"ל לראות טוב שלא לפגום צרית הנקרא רע כידוע וזרע צא מעינים ומעיונו צומה שהוא חושב כי עין רואה ככ"ל וזה ממדותיו ומאורותיו והוא מתקן אותם וזה אהב ימים לראות טוב וזה כלור לשוני זרע כי הנה לשון הולד בגילות צאדם לחטוא זה. וא"ל כ"א וי שמשפחתו דציקה צבוצ"ה ואינר שוכה וגם לריך לך שזמר מעצירות שאלם דע צעקצו וזה וספחין מדבר זרמה כמו שפת הצגד וכיוולא הם מדריגות שפלות שאלם דע צעקצו מדבר זרמה זה הכלירה צא מהתנהג צמרמה היינו להיות הלכע לפניהעולם וזה לשונך חנלור מדבר זרמה לשון דבר א' לדור להתנהג צהלכע וערמה ועל מדריגה שני אחר קור זרע ועשי טוב גם צקס שלום צקס את הצוצ"ה הנקרא שלום צקס ממנו על הכל ורדפסו את הרע וזה י"ל גם פסוק ששת ימים תעשה מלאכה פי' צששה מדות מי שלריך לחקנס תעשה מלאכה משא"כ ציום השביעי מי שיש לו מחשבי טובה יהיה לכס קודש זוכים לחכמה. וזה י"ל ושמנו צ"י את השבת לשון עב וגם אותיות תשובה צלא וי"ו כמו אינה מורגשת צמצא פי' להיות לנו מחשבה טובה ודציקות צבוצ"ה ועל שא"ל

צרך ה' וזה י"ל גדלו לה' אתי פי' תפעלו גם אתם צתפילתכם ומעש"ט להגדיל לה' להמשיך שפעו ומקדו ככ"ל ולא תהיה לנו שום מניעה לעצודת שמים וזה ונרוממה שמו יחדיו עם המלאכים והעונמות עליונים וזה דרשתי את השם שיהי' השם שלם וענני הוא יתי' על עיני ומוכל מגורתי הליכני מלהתנהג עמי בצורה וזה מכל מגורתי שהוא רק פחד הליכני כ"א התנהג עמי צבוראותיו ובחמיו המרובים.

ע"פ ושמנו צ"י את השבת כו' להני איתא מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב כי צעל תשובה לריך לעשות לו גדרים וקייגים יותר ואין די צומה שיתזר לעשות טוב

והנה לריך האדם לעשות תשובה אם חטא צומעול"ת וזה צא מחמת שאין מדותיו מתוקנים כראוי שיש לו חסד גרוע ואהב תאוות נשים ואכילה ושתי' שלא לרלון הצוצ"ה לצד כ"א לעצירות ולריך לחקן מ/ותיו ויש וי שמיזשרים מדותיו כ"א לריך להיות צבוק צהצוצ"ה לחשוב צבוראותיו ולא ישכח אותו צ"ה זה אינו לריך כ"כ לעיין צמידותיו ומעשיו ודציריו כ"א מאכיר את הצוצ"ה אז הצוצ"ה עמו וממילא הכל טוב והכיגם צזה לפעמים שוכה את הצוצ"ה ולריך גם ע"זתשוב' וזהו תשובה עילאה וזה נקרא שמיירי כמו שמיירה אינו עושה מעשה כ"א שחושב צאותו דבר שלא תגנב כי וי שמוצד רק צומחשבהעיקר הגם שלריך לקיים כל התורה כ"א שזה הולך אחר דציקותיו וחפלו להסלים רלון אל וכן י"ל מי האיש החפץ חיים הוא דציקותו צהצוצ"ה יתי' שנקרא חי עולמים וזה

שמואל שהוא שורש ילדו על ילדו
 ע"כ הוא מושל גם על מידת הדין של
 מעלה וזה לדיק מושל יראת חלקים
 ועל כי אין רלון אל כ"א להיטיב כי
 חפץ חסד הוא מה שגורא לער לעמו
 הוא רק חלקים עשה שיראו מלפניו
 וכמו"ש בזוהר פ' תשא וע"כ יס להצו"ה
 כ"ר שיצטל הלדיק גזירתו וכמו שאמר
 למשה הכימי לי כידוע ע"כ יס לו
 יכולת לצטל ח"ש רז"ל צטל רלונך
 מפני רלונך כדי שיצטל רלון אחרים
 מפני רלונך הוא צאמת גם גזירותי
 מצטל אך כיון שהוא רלון אל שיצטל
 גזירתו אין זה ציטול רלונך כי אדרבי
 זה עיקר רלונך כ"א שהרים גלויה
 ואגזי כדאיתא שם כ"א שמצטל רלון
 אחרים הם הסקט"א ושוכא ישראל וזה
 לדיק מושל יראת חלקים על מה שעשי
 זה מורא לעמו צהדין וזה י"ל ע"כ
 יאמרו המושלים על הכל גם על מדת
 הדין שלמעלה נחמת שמושלים צילרם
 כנ"ל כו' צואו חשבון כנ"ל נשכח וכן
 י"ל על מה שאנו אומרים טוים מאורות
 שצבא חלקינו כ"י הגם כי יש לפרש
 על שמש וירח עליונים כי לכאורי תוה
 מה שקיים שומים צלחתם וששים צבואם
 הלא אין השמש יולא עד שיוכין אותו
 שחין פולסי דנורא ואס על עליונים
 ניחא אך י"ל כמי על הלדיקים וזה
 כח וגזירה נתן צהם להיות מושלים
 בקרב תבל כי ישראל נקרא תבל והם
 מושלים לקרב להיות אחידות ציניהם
 ע"י תפילתם וממשיכין להם פרכסה
 וכמו שאיתא שע"י סקרן מזוני רמי
 תיגרא צציתא וזה הסם גצולך שלום
 כו' ועו"ל כי תבל נקרא סקט"א
 שעתידים תהא להחצלות ולדיקי מושלים

סא"ח צלל שכחה מעט נקרא תשובה
 וגם צציל שכל טוב מכ"ש תשובה
 הוא מעין עוה"צ ועל מדריגה סני
 אור לעשות את השצה

פ"י ע"פ כתרו את צנימין כו' דהנה
 ימינו פשוטה לקבל שצים והקצ"ה
 נוקצצ קיצוצי להטיב את ישראל אליו
 צחקדו הגדול וידוע שישראל יש לנו
 אחיזה רק צנימין וזה כתרו את צנימין
 צן ימין הקצ"ה עם כל העולמות שלו
 כי ע"כ אור הקצ"ה נעשה אדם שדבר
 אל כל העולמות ליתן חלקם צו הגם
 שאין להם כח לצראותו וע"כ כתיב
 ויעש חלקים את האדם והוא כדי
 שיחכו כולם קיוע שישוב ויתקן מעשיו
 וע"כ איתא הצא לטהר מסייעין לו
 ה"י לומר מסייע לו וקאי על הצו"ה
 כ"א קאי כמי על כל העולמות וכתר
 פ"י קצצ כידוע כמו עטרה שמוקיף את
 הראש וזה כתרו את צן ימין הרדפוהו
 פ"י גרמו לו לרדוף אחר תאוותיו ולשצרו
 מנוחה הדרכוהו פ"י גרמו לו שילך
 ויתקרב להלדיק שנקרא שצת ומנוחה
 שהוא צציקות הצו"ה ואין לריד
 לעשות פעולות ומלחמות עם תאוותיו
 כוכה הגצעה משיג ע"י החכמי שהוא
 כוכה הצינה שנקרא גצעה וזה משיג
 ע"י אור הלדיק שמושיך עליו וזה
 מומחה שמש הוא הלדיק כו"ש חז"ל
 על זרחה השמש

פ"י הפ' אס רוח המושל תעלה עליך
 כו' דהנה כתיב לדיק מושל יראת
 חלקים וכן פרמז"ל ע"פ ע"כ יאמרו
 המושלים הלדיקים המושלים צילרם
 לכאורה למה כתיב קתם מושלים ולא
 פ"י על מה מושלים אך הנה הלדיק
 המחגצר על ילדו גורם לגצר ימין על

ואם חושב בן הוי צא למחר ומסייעין לו אך אפשר גם צפסיעות כחירוף החוקי צופי נזיר ומה שאנו רואים שלומדים שלא לשמה כל יומים ואינם צאים כלל לשמה זה י"ל צפזיל שלא תיקנו חטאת כעורים והמה מלובלכים צחטא וידוע מ"ש צפס האריז"ל צרשע כל מה שלומד ועושה מלות גורם ח"ו כח לקליט' יותר ממילא אפילו מתקלקל יותר כל מה שלומד יותר ע"כ נמלאים ע"פ הרוב שהלומדים הגרועים הם גרועים יותר מעמי הארץ לטעם הנ"ל שע"ה אינם נותנים כח לקליט' כ"כ והא דאיתא אין עצירה מנבזה תורה הוא מי שגם תורה שלו שלומד אחר תשובתו או צלל חטא ואח"כ עושה עצירה אינה מנבזה תורה ומש"כ אם חטא קודם ולא שצ כנ"ל וזה י"ל ולילה צעמוד אש להיות יסוד של תורי אפילו שהוא צלל לחילו ורחימו כ"כ להאיר להם להעולם ע"י אותו לדיק כנ"ל ע"כ הולך לפניהם צלדיק הנ"ל ללכת יומם ולילה פ"י צין עת עיוצין שלא בן שיהיה לעולם ללכת צדק אל ית' ולא יומם כו' כפי העם פ"י להלדיקים הנק' פני העם הם עשירים צתורה וצמנע"ט שצעם וכן י"ל ותקם צעוד לילה יש תקומה לכנס"י צהלדיק שראוי לו להיות אור לו שהוא לדיק גמור ומחזיק א"ע לחושך ולילה וזה לשון עוד לילה אפילו שראוי להיות לו יום והוא עוד לילה צמחשנתו צז יש לכנס"י תקומה ע"י ותתן ערך לציתה פ"י מעלים תפילתו ומעשיו העוצים למעל, למ"נחה לציתה לשורשי לשון צבית וצמחן לשון פנימיות ומק הוא מונות וכל המערכות לנערוותם לחמוערים

גסי עליהם וכן מושלים צמה שרולים להתקרב אל הקדושה שלא להניחם להתקרב אל הקדושה ולפי"ז י"ל אם רוח המושל חננה עליך שהלדיק יערי עליך רוח ממנו ומקומך אל תנח פ"י תראה לזכור שפלותך כי מה שמושיג האדם צעלמו יקל להיות שפל צעיניו כי כל גאון הוא שקר וזה שלא לפי מדריגתו הוא שקר יותר להיות מעלה שלו זה. ועוד שמועתי ממורי שיחי טעם ע"ז המושל עוצ'.

פ"י ע"פ ותקם צעוד לילה כנ"ל דהכי איתא לעיל כתצנו פ"י ע"פ והי הולך לפניהם יומם כנ"ל כי צמוד נק' הלדיק כדאיתא העול' צומד על צמוד א' ולדיק צמו ח' י"ל וזה הולך לפניהם צעמוד הוא הלדיק ענן יומם פ"י כשיש לו האור שפע עליון וזה עליון הנק' יום ועל שהוא שם דצר שלו והרי כועם עליון נקרא יומם כמ"ש ויקרא אלקים לאור יום פ"י כשיש לו מדריג' חזי אורו ית' והשגה יכיר ויחבור ששלוחו ומשכו וזה ענן יומם לנחותם סדק ולילה פ"י כשאינו מאיר כ"כ ואין לו התלהבות שלהבת י"ה צעמוד אש להיות לו היסוד ללמוד תורה אפילו שאינו כ"כ צדחילו ורחימו כמ"ש מחוך שלא לשמה צא לשמה פירשנו הלשון לעולם יעסוק אדם כו' דקשה קושיות ספרי מוסר הגם שתוקי מתחלים גם זה יש אדם שלומד כל ימיו להחגדר ולקנות שם ואינו צא לשמה כ"א מי צמקנותו כשאין לו שכל אם כוונתו סיקרא רצ צא לשמה ומש"כ אדם סדרכו כך חמיד נראה שאינו צא לשמה כ"א פירשנו שהי' בן יעסוק אפילו שלא לשמה שהי' כוונתו שיצא לשמה

המעשים נוצים תשנע הארץ ישראל
שהם נחנהגים צענוה כו"ש רז"ל על
כי אחס המעט מכל העמים וזה לשון
ארץ וזל"ז ישראל נקרא ארץ וכ"ש
הללוקים כידוע נחלים עוה"צ ופירות
צעוה"ז

פי' אשה כי תזריע להי' כשצא לאדם
היראה הגדולה מהי' יתי' גורם לו
לחקן מעשיו ולהתפלל על תשובתו
ומחילתו ולעשות רלון אל וצא לו שפע
ע"ז כי הצא לטהר מקיינין לו וכ"ש
כי יוחר ממה שהעגל רולה לינק הפרי
רולה להיניק וכו"ש כי ימינו פשוטה
לקבל שנים וגם תחכה לו אם ישוב
מיד תקבלו בו כידוע וזה י"ל אשה
כי תזריע הוא יראת אל נקרא אשה
כו"ש אשה יראת הי' וגם שהיראי' לצד
אינה גמר עצדות כי מחנות יראה לצד
אין עושה עדיין רלון אל כי כל מה
שצרא הקצ"ה לא צרא חלא לכבודו
ולקליבו הגם שאיחא האלקים עשה
סיראו מלפניו פירשנו צעוה"י עושה
את הדין הנקי' אלקים כדי סיראו
מפניו כי אם אין יראה אל' לצוא
נשום מיריגה כי זהו הכנסה לכל
המדריגות אך כתיב פסוק אחר סוף
דבר הכל נשומע את האלקים ירא ואת
מלותיו שומר הם האהבה לריך ללפות
לזה וצפשיטות כי מזה באים לאהבה
אך זה אין מוטל על האדם כ"א יראי'
ואהבה משפיע לו השי"ת ע"כ נקרא
יראה נוקצא כי מושפע ע"י האהבה
להיות נשלים אח"כ גם צארהמדריגות
וגם צאהבה לצד יכול לשנח לפאר
ולרומם וכ"ש שיצוא אח"כ לשכל וזה
אשה כי תזריע היראה תעשה פירות
ומיין נוקצין למעלה וילדה זכר תצוא

שפע

להמונערים ולרכס שחקר להם יכן י"ל
אפילו להמונערים מן המלות צכות
שהלדיק מחזיק א"ע למונער מן המלות
פי' ע"פ השם עצים רכוצו ג"כ לפי
הכ"ל הוא שחושך צעיניו הוא
מרכזה לו יחצרך

עוד פסוק אחר המקרה צמים עליותיו
כי הנה יראה צא מגזרה ואש
ואהבה נקרא חסד ומים והנה אדם
סיס לו צושה גדולה מרוממות אל' יתי'
ומשפלות אדם והשי"ת נותן אהבה
גדולה ללצו של אדם ועל כל פשעים
תכסה אהבה אפילו שנראה לו פשע
לשנח את הצו"ה צחשק מפני הצו"ה
לפניו כיון שנותן השי"ת האהבה הגדולה
מנצחים ומפארים ומעירלים בו וזה
המקרה צמים עליותיו כי ע"י היראה
עולים כו"ש צואת יצא אהרן אל
הקודש כי זאת נקרא יראה וכן צואת
הוא היראה יצוא אהרן הוא האהבה
כמו שהי' אהרן אהב שלום בו אהב
את הצריות בו וכן נקרא חסיד כידוע
איש חסידך והנה כל התורה הוא
שמותיו יתי' ואהרן מותם צאותיות הם
השם של אהבה וחסידות וזה צואת
יצא אהרן האהבה והדציקות אל
הקודש מי שמתקדש ופורש א"ע מאהבות
גרועות וזה המקרה צמים עליותיו הוא
היראה שגורם עליות ככ"ל וגם שצא
משורש אש שטנעו לעלות למעלי' משא"כ
אהבה משורש מים טנעו לירד ובן י"ל
גם אחרי כן משקה הרים מעליותיו
פי' מהגזרות שטנעם לעלות ככ"ל
משקה מהם את הגאים הרולים להרים
ראש על עס קודש ומפיל פחדו עליהם
אין להם כח למונע מעצדות השי"ת
ונא לקטרג ע"כ מפרי מעשיך הם

וגם ממשך היראה תשוב' למי ש'לך
 ואציו ע"ז כל לחכמה שהוא שלו
 שהמשך לו חכמה להיות לכל דרכיו
 ומכיל תיראו אותו האיש שיש לו
 אותו המדריגה. ואת שבתותי תשמורי
 הם ת"ח שנקרא שבת תשמורו ע"כ
 שלא לצוות וכן שמירה מיקרי לחזקם
 להחזיקם לעבודת ה' ע"ז א"י ה'
 אלהים איחד שמי על כולם עו"ל
 איש נקרא הש"ת כח"ש ה' איש ואלהי
 אמו ואציו כי הקצ"ה בכל העולמות
 ובכל מקום הנה לך להמשך לעולם
 שהקצ"ה נקרי בשם הויה צ"ה מהעולם
 שהחכמה נמשך שם וצ"ה וידוע
 שהחכמה נקרא אז כח"ש צוהר וצפרק
 על כי כולם בחכמה עשית הוא אז
 לכל הנצחיים וזה איש לעולם הנקרא
 איש אמו ואציו תיראו הויה לכל
 היראה כ"כ עוז שחפצו ע"י להמשך
 ונחכמה וצ"ה להעולם שנקרא הקצ"ה
 זה איש וזה ע"י היראה וע"י את
 שבתותי תשמורו תה"לכם כח להמשך
 כן ע"ז א"י ה' אלהים נשכח עוד.
לפ' אמור ע"פ איש איש מזה אהן
 כו' דהנה הגם שאלם צמדריגה
 יורח עלינוה אם אינו מכיר שפלותו
 הוא גרוע כי ודאי יש לאדם שפלות
 וע"כ תציעין אותו אפילו כל העולם
 אומרים עליך לדיק אתה ה"י צעיניך
 כרע הלל מי שכל העולם אומרים
 עליך לדיק צודאי הוא לדיק והאיך
 יחזיק ח"ע כרע אלל וודאי יכול
 למלא לו שפלות מי שמקורצ להש"ת
 ומשיג מעט האיך ראוי נעזר לאל
 הגדול והנורא קידע שודאי ח"א
 להיות יולל אחת וכו' אלף וכיולל
 צה ומכ"ש לאיש כמכ"י כי נשעתי

שפע עליון וממלאה שצעת ימים אח"כ
 לך לעיין בכל השצע מדות כי גם
 שחצו לו שפע עליון הלא גם שפלותו
 מתרומם ג"כ כמו שמועלים החיטים גם
 המוץ וחצן כימי כדת דותה פ"י שער
 וכד תמכו הדווי צלותן הימים כי
 הקדושה והתנהגות ע"פ התורה נקרי
 ימים כי תורי אור וכתיב ויקרא אלהים
 לאור יום והנה הו' מידות נקרא שצע
 ימים זה לעומת זה עשה אלקים י"ל
 גם על היראה של האדם הנקי אלקים
 שגורם לו להחזק מדותיו וזה כימי כדת
 דותה ממלא פ"י ישיג שפלותו וממלאה.
 ומה יהיה נקופס ע"ז אומר וצ"ה
 השמימי הוא הצ"ה ימול צער ערלתו
 הם שפלות המדות המכונה צער כי
 קודם הויה כמות אור וכלל זה הכל
 כל ממנו בשמיות וגם כל מגשמות
 וזה ימול צער ערלתו

וגם צדק זה פירשנו צדקה"י הפ'
 זאת תהיה תורת המלוע זאת
 הוא היראה תהיה צדקה"י תהיה נה
 קיום תורת המלוע אם מולל שפלותו
 כי לא קני כלל הכי כנ"ל ומי שאינו
 משיג שפלותו וודאי אינו צדקה כנ"ל
 כי וודאי מתרומם גם השפלות כנ"ל
 צחילה צ"ה טהרה והוצא אל הכהן
 הנא הצו"ה:

פ"י ע"פ איש אמו ואציו תיראו כנ"ל
 דהנה התשובה נקרא אם כמו
 האם ומפדת הולל שלה כן ע"י התשובה
 ומפדת ומפדת את האדם מכל עינוק
 עונותיו וזה כל מצ"ה שמצין שאין
 ראוי לעזר כלון הצו"ה וגדול הפגם
 וגדול טויות הצו"ה על האדם בעולם
 וזה י"ל איש אמו מהתשובה שלו שיש
 לו הרהור תשובה בכל עת ש'לך לו

להתוודות עליו לה' פ"י תהי' כוונתיכם
 רק לה' לרלוכם תזכרו פ"י אחס תהי'
 כונתכם רק לה' אך צאחת הוא לרלוכם-
פ"י ע"פ השמים ומספרים כבוד אל
 דהנה כשצא על ומטר הן על
 מרומו על חיי ומטר על מזוני וזני
 לזה כשצע הקצ"ה ככוכבי השמים ארצי
 את זרעכם והנה כתיב ומספר את
 רובע ישראל וגם אפשר נקרא השמים
 על לשון ככוכבי השמים ארצה את
 זרעכם והנה כשהקצ"ה נותן שפע לעמו
 לישראל הם משצחים ומפארים ומספרים
 כבודו ית' והשמים גרמו לזה וגדול
 המעשה יותר מן העושה וזהו השמים
 ומספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד
 הרקיע הוא הלדיק שהוא חסוד בכל
 העולם כח"ש צומ"י מועד קטן מאן
 חשיב מאן קפין מאן רקיע הוא לשון
 חשיבות וכן לשון דק ומרודד כמו
 רקועי פחים וירקעו את פחי הזהב
 כי הלדיק פורש א"ע ומגשמיית להיות
 צרותניות הגם שאוכל ושותה אפילו כן
 כל כונתו לש"ש וכן איתא צא"ל ע"ה
 שאכל אלף שוורים ודאי לא היה צו
 שים גשמיית כח"ש והוא עומד עלירם
 שהם איננו עליהם והי' מרכיב לשכיני
 צגופו זה חס הרצ דומה לי לאך הי'
 לצאית יצקשו תורה מפיו והאך אפשר
 אך איתא צג' דברים דומה למלאכי
 השרת וצג' שווים לזהמה אוכלים
 ושותים ופרים ורצים ומתים והל"יקים
 צכולם דומים למלאכים כי צאכילה
 ושתיה כוונתם לעצודת ה' צ"ה וכאשר
 הקצ"ה נותן שכל ללצ האדם כוונתו
 גם צהם וכן ציווג צקדושה וכו' ומתים
 צנשיקה הוא הסתלקות למעלה לעולם
 עליון ובמו ויאכלו והנה אש הרצה
 אפילו

ידוע ומלוי זה י"ל איש מי שהוא
 לדיק איש פ"י שחזיק א"ע ג"כ לאיש
 מורע אהרן שהוא מיוחס ג"כ והוא
 לרוע זה צא ומגלה כפירש"י ז"ל על
 אזור וארז. או צי יש לו תאוות
 שצז וממו לצעלה ר"ל צקדשים לא
 יאכל פ"י ניהנות מזיו השכינה עד
 אשר יערה .

עוד ע"פ וכי תזכרו צח תודה לה'
 כו' דהנה איתא הוצח ילדו
 ומתודה עליו כאלו כצדו להקצ"ה
 צפני עולמות צעולם הזה ועולם הצא
 דהנה מי שמשצר תאוותו שצא מהילר
 הרע גורם שיוחקו הדינים כי שורש
 ילר הרע מגבורות ויל"עו מחקדים
 ועוד אם יש דין למטה אין דין למעלה
 וזהו דין למטה שולער א"ע אין דין
 למעלה כמתקין כל הדינים וצא"ס על
 שוכאי ישראל כידוע שזהו מיתוק הדינים
 שאינם צעילים כ"א צאים על רחוקין
 ית' זה כל הוצח ילדו ומתודה עליו
 שאם שוצר תאוותו צאמת לא לשום
 פניה אחרת צא לו עי"י שזוכר מה
 שחטא בצר ומתודה ומשא"כ אם יש
 לי פניה אחרת אינו גורם לו להסתער
 על סעצר כ"א ארצא צא לו גאות
 עי"י ושוכח שגלותי והיו כאלו כצדו
 צפתי עולמות כי אדם הוא עולם קטן
 זה צפתי עולמות שיומשך שפע על
 ישראל וסורין וקניות לשוכאי ישראל
 ושיהם הם כבוד אל זה צעוה"ז
 וצעוה"צ כי השוכאים צעוה"ז וישראל
 הם כח"י צעוה"צ וכן כח"י פשוט ג"כ
 כי גורם לו שפע טוב עוה"צ והפירות
 צעוה"ז והוא כבוד אל זה י"ל וכי
 תזכרו צח תוד' לה' פ"י תזכרו ולירכי'
 להתוודות עליו לה' פ"י תזכרו לירכיכם

והסליה וציאו ופני שכולם צחכמו
עשית הנקרא אז לכל וצניח מקורב
יותר אל הציני ומה שמחכים ומצין
צחכמו להחכה צלורך העולמות נקי
ישראל ישראל קצא אותה חכמה כי
קצא נקרא חכמה כמו זקן זה קנה
חכמה אך הוא מדריגה תחתונה ומחכמו
ע"כ הוא צלשון חכום קצא צשציל
שהוא ללורך תחתונים להיעיז לישראל
נקרא ישראל קצא כי הוא שורש ישראל
עליון כמו אז זקן שקודם הרצה לזן
והצינה שמצין צחכמה הנ"ל ללורך
תחתונים נקרא חכמה וזה כי מרומז
זה צן וזה הם המעשפיעים ומקצלים
נקרא צן וזה כו"ש צזוסר וידוע ע"י
האיך להחכה צמידות הרחמים להעיז
לאשר לריך וגם להפיל פחדו על
סוכאים והנה המקצל נקרא דל וכן
הצינה נקרא דלי"ת צשציל זה וצחורי
החכמה שהצין צחכמה וגם היא כלול
מכל עשרה מאמרות ע"כ יו"ד צחוך
דלי"ת הוא ה' עליונה וגם צשציל
שחושב ומצין האיך להחכה צמידות
והם וא"ו כידוע ע"כ לפעמים וי"ו
צחוך דל"ת הוא ה' וגם שהציני הוא
ומחשבה כי חכמה היא נעלמו וכלליות
כ"א צצנים נחגלה החכמה שמצין ע"י
שהוא חכם וחכמו הוא למעלה ומחשבה
נקרא ומחשבה נעלמה וצשציל שהוא
ומחשבה שחושב ומצין האיך להחכה
ומחשבה יש ג"כ אותיות כמו שחושב
אוחס ויש צאותיות ה' מולאות והם
אותיות גדולות כי כל דוחיות היא
גדול יותר מגשמיית כידוע וע"כ נקרי
פוס ממלל רצרצן ופוס נקרא סוף
הצינה קצא ומנה התגלות המידות
העיונות וזה פוס וגם צשציל ששש
משפילים

אפילו נראה עז שורשו הוא דק כן
לדיק וע"כ נקרא רקיע והנה לדיק
גורר והקצ"ה מקיימו צחקדו וטובו וזה
מעשי ידיו מגיד הרקיע הוא מגיד
האיך ראוי מעש' למי להיעיז ולהגדיל
חסד ולמי להרע ועל מי לרחם ועו"ל
מעשה ידיו דהנה קשה הלא אין לו
ית' גוף ולא דמות הגוף ומהו לשון
יד וכן כתיב ויד ה' היתה אל אליהו
וכן צדוד ומגן ציד אך י"ל דהנה
הצו"ה חפץ חסד הוא ורלה להיעיז
לצוראיו צפרט לעולם השפל להשפיע
שפע גשמיית דהנה זה צא לרך כל
העולמות אליכו והנה כשעלה צלרכו
הפסאט הנעלם צלרכו כן הצין צחכמו
האיך להחכה והאיך לצוא מאתו
צריאות כל העולמות ושפעו הזך לכל
העולמות עד שיתעצר להיות גם להעולם
לישראל כל עוצ הנה צחכמה היא
נעלם כל העשרה מאמרות שנצרח צהם
העולם והם עשר ספירות צלימה וכן
החכמה כולל מה שהצין על ידה ופעל
ע"כ נקרא יו"ד שכוללת יו"ד מאמרות
וכן ליו"ד יש שני קולין ומרובע ודבר
מרובע יש זה שמונה כידוע לכל לד
שש' סך הכל עשרה וכן קולה העליון
כי ע"י הרלון להשפיע להיעיז לצוראיו
הצין צחכמו ע"כ פונה הקיץ למעלי
שמהרלון צא שהשתמש צחכמו צ"ה
וכדי לצוא מזה אל הפועל לרלנו זה
מרומז הקיץ התחתון להחכים זה ומצין
זה וזו החכמה וצינה הם נעלמים
מאוד וגדולים מאוד יותר מזה שלריך
לצריאות עולם עד שיעור וסוף לכל
מה שהיה רולה הצו"ה והכל אחד
עם עלמותו הנעלם וזה נקרא אצא
ואמא צזוסר כדאיתא צפרדס הפי'

ופחדים אין להם פה לקטרג ולהלשין:
לפי בחר צחוקותי צשנת היוצל
הזאת תשובו איש אל

אחותו. להנה היראה נקרא זאת
לדריכה מאוד לעניני עוה"ז כמ"ש
והאלקים עשה שיראו לפניו כי צעשי
שכית הדצר לחטוא תאוות אכילה
ומסגל וכן עם בני אדם לדצר מה
שלא ראוי לזה לדין יראה וכל עניני
עוה"ז כראין וזה לשון זאת המורה
באלצע וכן צועסה ודיבור הטוב ג"כ
נקרא זאת על שנראה וכשמוע והכי מי
שים לו צחי' כפס טוב עושה מעש"ט
ומי שיש לו כמי רוח טוב אינו מדצר
כ"א דיבורים שאין בהם חטא אך
עדיין יכול לצוא בהם פניות אחרות
אך מי שזוכה לכשמה ויש לו מחשבה
טובה זאת נקרא יוצל על שהוא חירות
מן יל"ה"ר וזהו דביקות הצו"ה כי
הגם שעושה מעש"ט ומדצר דברים
טובים איש יש לו פניות אחרות בהם
חוקי וגילאות מתרחק בהם והצו"ה
יותר משא"כ מחשבה אין זה פניה
שאין ידע אותה כ"א הצו"ה והנה
מחשבה הוא טוב כנ"ל אך צשעת דבוריו
ומעשיו קשה לזכור

ובן פירשנו לדיק הי' צכל דרכיו פי'
הלדיק זוכר הי' צכל דרכיו שרולי'
ללכת בהם דרכי אל אך צועשיו
שוכח הצו"ה כי קשה להיות דציקוי'
צשעת עשית ודיבור כמי עקומת שפתיו
הוי מעשה. משא"כ חסיד יש לו מדריג'
יותר שהי' צכל מעשיו אפילו ושמעתי
שגם הרב המגיד מראוונא פי' הפי'
הזה ג"כ כן והנה מי שיש לו מדרגה
יותר שיש לו חיות והסתהצות טוב
מהכל כי הכל דציקות ואינו יכול
להיות

ומפילים שוכחים הרמזים והגיאס כמו
צמלרים ע"כ נקרא ממלל לשון מלילות
בצרנן כמ"ש הזוהר על מי ימלל בצור'
הי' ולח"כ הוי"ו כנ"ל וע"כ הי' אחרוני
ג"כ הוא דלי"ת כנסי' המקצלת השפע
והיא דלה ועני' וזה הוא דלי"ת וצחוכי
קבלות שפע הצא מרחמה שנקרא יו"ד
וע"כ יו"ד צחוך הדלי"ת הוא הי' אחרוני
וכן כמי וי"ו צחוך הדלי"ת כנ"ל
שנקבלות הוי"ו מדות וצשציל שהשפע
צא מיו"ד אל הדלי"ת כפי' יד הי' ודוד
מנגן בלוחו שפע וזה מעשה ידיו ומגיד
הרקיע ומגיד לשון המשכה הרקיע וגם
שמושיך שפע מהמזל שמשם צאים בני
חיי ומזוכי ונקרא וי"ו כידוע וזה ידיו
י"ד י"ו יוס ליום פי' מושיך אור שפע
עליון ומסד הנקרא יוס כמ"ש ויקרא
אלהים לאור יוס ואור הוא מסד כמ"ש
הבקר אור וגם אור כראה לצן כמו
מסד וכן הלדיק הלוואל ימקיים החורי'
שנקרא אור ויוס כנ"ל וזה יוס ליום יציע
אומר צמה שמדצר להמשיך מסד וזה
אומר לשון את הי' האמרת פי' עשית
חטיבה אחת צעולם מרומי ע"ד אהבי'
ומסד ולילה ללילה פי' מושיך בצורות
ולרות על שוכחי ישראל וזה לינה
ללילה למי שאינו מוקיים הנקרא אור
יוס מושיך לו לילה לרה וחושך עי"ז
יחוס דעת הפרש שצין לדיק ורשע גם
צעוה"ז וכן אומר מרומי צו בני חיי
ומזוכי אן אומר מאין מושיך הרלון
והאמירה ובני חיי ומזוכי כי אין מזל
ישראל כמ"ש למעלה צשם הרב המגיד
מראוונא זלה"ה ואין דברים משם מושיך
דיכים על שוכחי ישראל עי"ז צליכשמוע
אין להם פה לקטרג וכן על מלשינים
צשקר מעס ישראל מושיך להם דינים

שלא ימושו מהאלם. ולפחות את מלותי
תשמרו כמו ואציו שזר את כדבר חלפו
ומי תצור לידכם ועשיהם אותם כשיזדמנו
ונחתי בשמיכם כו' ונחמה הארץ כו'
ועץ השדה כו' וגם י"ל עץ נקי הלדיק:
ובמו שפירשתי על ר' יוסי שאמר
מעולם לא קראתי לאשתי אשתי
ולשורי שורי אלא לאשתי ציתי ולשורי
שדי דהנה אין האדם מזדווג כ"א
לפרקים ושא"כ היראה ה' שיש לאדם
שנקרא אשה בידוע וכ"ל לריך שלא
תמוט מאדם שלא יחטא כלל וזה לא
קראתי לאשתי כו' היא היראה ה' כמו
אשה לפרקים רק ציתי שצצית דרים
בקציעות ולשורי י"ל צמלאפוס לשון
ראיה מה שהנאו לי קראתי שדי
שהמרשתי וזרעתי כי מה שמראין לאדם
כדי לעצוד ולחקן ונהיות עוצ -

וזה י"ל ועץ השדה הלדיק שעוצד
ונחקן להנחיק הדינים כמו שדה
יתן פריו יושיך הפירות של המעשי
למעט כי מעלה כל המעשי להיות
הקדן קיימת רק הפירות צעוה"ז עוי"ל
ונחמה הארץ יצולה ו"כ לשון מה שאחי
מוציא לה מתחתונים תעלה למעלי ו"כ
ועץ השדה הוא עץ החיים יתן פריו:
עוד והשיג לכם דיש את צליר דיש
נקרא מה שמשפסין צועשים
ומצריים אוכל מתוך הפסולת ישיג
שורש יין המושמר צענציו פי' ע"פ
ונחתי כפרך מלרים כוש וקצא תחתיך
הלשון כפול י"ל דהנה כתיב והסיר ה'
מוך כל חולי כו' י"ל כפל הלשון כך
דהנה פירשנו על לא תהי' משכלה
ועקרה בארלך את מספר יו"ך אמלא
צרישא אומר לשון כסתר ובקישא אומר
לשון אמלא אלא י"ל שכלון הצוצה
על

להיות לו מחשבה אחרת פועל יחודים
עם הכל לפי"ז י"ל צנכת היוצל הזאת
אם נשנה וגם כפול גם המחשבה
עוצה הנקרא יוצל כי היא צת מורין
מכל שפלות ופניות עם הדיבורים
והמעשי הנקרא זאת על שיכולים
לראותם וזה לשון זאת כ"ל תשובו
איש אל אחוזתו אל שורשו לאחוז
צשורשו דצוק צצוצה כ"ל:

פי' ע"פ אם צחוקותי תלכו כו' וגם
קודם לכן אחרי נמכר כו' כי אחרי
לשון מופלג פי' וישסור רחוק מהצוצה
במכר ונמכר לאשר גאולה תהיה לו
פי' מחשצ' עוצה כ"ל לשון יוצל חירות
וצפשיטות שיש לו גאולה מילה"ר על
אשר הוא מרחוק מהשי"ת והלדיק
ימושל צו -

בתיב אם לצינה תקרא לתצונה תתן
קולך כי הצינה הוא עליונה
כ"ל והנה כתיב קנה חכמה קנה ציני
וצ' פעמים קנה גימ' י"ש הוא חכמי
יש ואין כי חכמי ואין תמלא וצפשיטוי
אם לצינה העליונה תקרא לתצונה
תתן קולך תושיך שפע לתצונה מ"ס
כ"ל לצור למטה לתת השמים להוריד
על ומער צעת שלריך כו"ש לעושה
השמים צתצונה והנה פי' אם לצינה
כמו אם צלירי' כן גם כאן י"ל אם
פי' ע"י התצונה צחוקותי תלכו וכן
כמי פשוט אם צחוקותי תלכו כי ירא'
ועבור נקראים חקותי כי ע"י יש לאדם
חוק שלא יעבור ולא יגזיה לצו להתנהג
בגדולות שלא ככלון אל אלו נקראים
נוקבות כי לריך אהבה וחשקות לעשות
מעשי"ט נגמרים המדות הכ"ל לרלון
הצוצה וזה י"ל אם צחוקותי תלכו
ציראה וענוה לריך לילך צהם תמיד

על מי שטייך לזה שנספסו חסקה לזה להסתכל על הדור אך לזה לריך לז כעבר ומי שמיכר זכרות ישראל חלילה והני אם אדם מתפלל על לורכי ישראל קשה לכאורה תורתו מתי נעשית והני הלדקות ותורה לשמה נקרא ימים ע"ש שתורה אור ובתיב ויקרא אלהים לאור יום ע"כ נקרא קיום התורה ועסקה נשמה נקרא יום וע"כ בתיב זאצרהס זא צימים וכן דוד זא צימים וזה י"ל לא תהיה משכלה ועקרה זאצליך לשון ארלויה ארלויה פ"ש תכלה את הצוצ"ה על הדור שלא תהיה משכלה ועקרה זאצלך זזה יס חיי וצני התלויס זמזל וצחי תלוי גם מזוני כי מאן דיהיז חיי יסיז מזוני וזהס תלוי כל מיני ספע כי מה דלל הוי כעשים מכ"ש מה דהוי להוסיף עליהם כי מזמל ממשיכין אפי' מה דלל הוי כ"ש להוסיף עושר או רפואה תלוי זמזוני וחיי כי רפואה ועושר הול להוסיף על מה שיש וזה לא תהיה בו' ולא תדאוג תורתך מתי נעשה לז"ל את מקפר יומך אמלל אחי

ובן י"ל גם הס' והסיר ה' מומך כל חולי פ"י מומך יצול שה' יסיר מיישראל כל חולי ע"י תפילתך והמשכתך שתמשיך ולא תדאוג על תיקון נפשך מתי תפעול לז"ל כל מדוי מלרים הרעים אשר ידעת הם כל שפלות ועומאות כמ"ש זמלרים מללה גילולים ועומאות וקט"ל כידוע שהיו ישראל משוקעים שס זמ"ט טערי עומאה ע"כ כל חולי נפש נקרא מדוי מלרים לז"ל מדוי מלרים הרעים אשר ידעת פ"י אפי' שיש לך שפלות שאתה יודע זהס בצר לא יס"מס צך ונתנס ככל שונאיך

כמ"ס צוהר ע"פ ונשא השעיר עליו את כל עוונותם כן יס לפרש שס מכ"ש שלא יצול לך שפלות שאין צך ככ"ל לה סך מה דהוי לא יהיה מכ"ש מה שאין צך עדיין וי"ל ע"כ בתיב אשר ידעת שמייני צצן אדם שאינו יכול להמשיך ספע מומקור ספע חדש יס מאין כ"ל להוסיף ע"כ אומר והסיר ה' מומך כל חולי פ"י הול להמשיך רפואה שלימה ע"כ אומר כל מדוי אשר ידעת שוודאי יס לאותו אדם חולי נפש עדיין משא"כ צפסקו עליון מייני צמי שיכול להמשיך ספע יס מאין צני חיי ומזוני ככ"ל וכן י"ל מתי ונתתי כפרכ מלרים לשון כפירי הול שפלות ועומאות ומחשבות זרות לשון כפירה אתן על מלרים ככ"ל וכוש וקצא תחתיך צפשיטוי פדיון עליך כמ"ס ואתן אדום תחתיך **פ"י** ע"פ צפ' שלא לך אכסים ויתורו את ארץ כנען דהנה אחי נקרא ארץ סצעה עומיין וע"פ הרוב נקרא ארץ כנען מה זה הגס שהאמת הול צפשיטות כי ז' עומיין ילאו ממכען כמו כפירט"י ז"ל וגם זה לריך להעמיק למה כן ע"פ מה ששמעתי מאלה הרב ר' ישראל צעש"ט זלה"ה ראשי דברים הצנתי זה שהאדם לריך לתקן מעשיו ולהייסיר מדותיו זכאסונה לריך שלא להיות צעל עצירה ציותר לריך ליזהר זמה שנספסו של אדם חומדתו כמו זנות ומזון ודומיהן וזה נקרא צחי' מלכות שלא ישלוט צו זקן וכסיל שיעשה רלינו לקיימם כמו שמקיימים אמרי מלך שלא לחטוא צפועל כ"ל אדרבה יהיה צו עול ומלכות שמים שלא לחטוא ולקיים מצות ה' כוסף ע"ז שלא לחטוא צדיצור פה הגס שיש לפרש

לפרש שלא לפגום צריחו אך זה הוא
הכ"ל ושלא לפגום צפוגג חלוי צחקידוי
להיות מחשבתו דצוקה צה' שלא תצוא
לך שום הרעור כלל וזהו מעלה גדולי
מעלה יחזקאל ואפשר יש לחלק אך
צריח הלשון אפשר לפרש ככ"ל וזה
נקרא עצירות שאלם דש צעקציו כמו
לשון דש מצפנים ככ"ל כי צריח הלשון
מכוין כנגד צריח המעור וליזהר משקר
כי אמת יש לו רגלים גם יזהר שלא
להיות תקיף צדעתו רק להיות כך
בקנה ולא לנלח את חצירו דוקא עד
סידה לו כ"א צעקין רלון אל ללכל
רשעים עד סידוי להאמת גם צזה
משבר הכלל והוד של קט"א וכותן כח
לשל הקדושה ולרחם לאשר לריבים
לכך ולהתאכזר על אשר ראויים לזה.
גם שלא לפאר את אשר שונא ה'
ולפאר לייציריו מתקן מדות התפארת
גם ללמוד תורה לשמה ולשכור לרשעי'
ולכעוס עליהם ולאחוז לדיקים ולגמול
חקד עם אשר עוצ וראוי לגמול להם
חקד ולא לאחוז שוכאי ה' ית' מתקן
מדות חקד וגבורה. ויותר מזה עוצ
להחכים לעשות רלון אל ולהצין ולהשיג
רוממות אל ולהצין חסרוניו ומטאותיו
ולהודות עליהם לשון צחצוזה שלימי'
ושלא לרלות כ"א לפעול רלון אל.
מתקן כל הג' ראשונות הגם שאפשר
צכילול צזה להאריך אחרנו קלת מהם
וכן כמי כשעלי צרלוננו ית' להיעיץ
לצרוחיו הצין צחכמתו וידע האיד
להתנהג להיות ההצט' מוכח אל הפועל
לעשות חקד עמונו ועם כל העולם כפי
שליך לקיום העולם ולהפחיד ולעשו'
דין צרשעים המאצדים את העולם
מכ"ש שלא לעשות חקד עמהם. וכן
שלח

לרחם עלינו ולהתפאר צנו וללכל
סונאינו עד סידוי להאמת וכן לעשות
עמונו כיסים ונפלאות ולהשפיע עלינו
כל עוצ מה ששייך גם לכפס וגוף
ולצוא לנו השפעה מוכח אל הפועל.
וזה לעומת זה הם שורש צצעה עמויין
שנאצדו ליתן לנו את א"י צשלימות :
והנה זה שמעתי צשם הצעש"ט ז"ל
שבנעני חקד וכן כולם כקדר
כי הנה צקט"א החקד הוא תאוות
נשים היא לשון סוחר שמשפיע כדי
לקבל מענוג זה מזה וזה לשון סוחר
כנען חגר וחתי לשון אל תחס לשון
פחד האמורי לשון התפארת לי האמרת
היום. פריזי על כלל שנגלה המדות
העליונות להתנהג צהם דווקא עד
שיכלל את המונעים אותי מרס וסידוי
לו שכן ראוי זה גרוע ועל שמגלי לשון
פרוץ וגם לשון מפריז על מדותיו ועל
שהשני גרוע יותר נקרא חוי לשון נחש
שיש צה זיהמא יותר שמתנהג צשפלו'
צפרהקיא. ומכלל את המונעים עד
סידוי לו על שפלותו ולפגום צריחו
צכה וצפועל י"ל על היצוסי והגרנסי
ע"כ גרנסי עומד ופנה כי הרג את
הנקיצה וצאמת י"ל לכן אותו וגם
את הזכר קרס ולכן ע"כ גם היצוסי
לא היה כ"כ גרוי כי האמין ארוונה
צה' והוא מלך יצוסי כן י"ל לכאורה
והנה כמו צצקדושה לית פולחנא חמי
קוצ"ה אלל רחמא ככללים כל המדריגוי
מידות עוצות וכן איתא עיין דכולהו
עינים צו כלולים כן כמי להיפוך
צלעומת זה כואף כולל כל המדות
רעות וכן מי שאחוז רשעים צא לכל
המדות רעות וע"כ כנעני כולל כל
השצע עמויין וזה ויתורו את ארץ כנען

שלח לך אנשים הוא כמו צצילך ותחתיך כח"ש ואין אדם תחתיך שלא ילמדך הלדיק להיות נע וכד לזה אומל שלח לך אנשים צעדך אנשים לשון איש און ויתורו ארץ כנען שיצינו רוע ארלויות של עזירות וכיאוף כח"ש צעד אשה זונה עד ככר לחם סוף שצקס לחם ואין לו משמע שהוא נע וכד ומצקס לחם ואין לו

פ"י ע"פ עלו זה צנגצ דהנה תחלה לריך לפרוש מאוד מנשמות ואח"כ כשעוצד הש"ת וקונה קדושה צעלמו יכול אפילו לאכול ולשתות ולהיות דבוק צהש"ת יהנה הצוצ"ה נקרא זה אלי ואכורו זה י"ל פ"י עלו זה צנגצ שתנגצו עלונכם וכל חלום עוה"ז ואח"כ ועליהם את ההר הוא ה"ה"ר שכלומה להם כהר פ"י שהיו יכולים להסתבה אפילו בגשמות ולהיות לכם עלי

ש"ס ויענו צנגצ כו' דהנה כשיש עלי' לישראל צדרכי הש"ת יס להלדיק יותר עלי' וכן להם כצצאים להאזהרה כשיש להם אחדות וזה י"ל ויעלו צנגצ ככ"ל ויצא קאי על הלדיק או כשהם צמדריגות אחדות כאמר לשון יחיד ויצא עד חצרון עולם אחדות גמור או קאי על חכמה הצוצ"ה ועל שהוא אחדות עם הצ"ה כי ע"י חכמה מצין וצדי' יס כו"ן שצרים ע"כ נקרא חצרון חצר כו"ן וקאי על יס"ס ותצורה ע"כ כתיב ו' ארובה שהוא התפשטות למטה מנש"כ צינה וחכמה ע"כ יתחבר ישראל חיבור שיש צו שורש של התפשטות לוי"ו ע"כ נקרא ישראל כ"א צציל שהוא מנחמה נקרא קצא לשון זקנה קנה חכמה וגם צציל שהוא קודם

למה שלומה כי כולם צחכמה עשית נקרא צדך ומשלזקן יותר כח"ש צחורה יד ה' והוא צדך משל וכל כיוולא צזה לשצר האחזן זה עד חצרון וי"ל נמי שקאי על למעלה יותר על הרלון עליון שיש צה ג"כ חכמה אך קתומה מאוד כמו אין וצציל שהרלון כולל כל מה שלומה שעי' הרלון להיעיב מצין צחכמותו האיד להסתבה צמידותיו לצא מנח אל פועל רליוו הטוב ית' ע"כ נקרא חצר כו"ן ארובה זה חלון גדול כמו שפירשנו על אם חרלה ליחנק חתלה צחילן גדול פ"י אם חרלה קצא חליות כיאוף ח"ו אפילו רק תאום לאשתך שומה אפשר תצור לך תאום לאשה אחרת ואשה איש הוא צחנק יס חקי לצור למדריגה שיחשוב איני רולה כ"א מה שהוא רלון הצוצ"ה מנילל לא יצא לו תאוות כי כל התאוות אינם רלון הצורא כ"א לא בן אפשר לומר לו ה"ה"ר אין צזה חטא להסתאות לאשתו אך האיות אינו בן ע"כ האר"י ז"ל ה"י כיצור צלילי עזילות אשתו עד חלות ולמד אח"כ כדדוג שלא תצור לו סהור אפילו לאשתו והנה הרלון כולל כל המידות טובות אם הוא רלי רק לעשות רלון הצוצ"ה מצין עי"ז צחכמותו וידע האיד להיעיב מדותיו והאיד להסתבה ה"י הרלון כולל הכל כי ע"י כל התנהגות צא מנחצתו מנח אל הפועל לעשות רלון אל כמו שרלי ע"כ נקרא הרלון חילן גדול כי ממשלו בן גם הנמשל למעלה ולקמן אי"ה אכתוב עוד צזה י"ל צזה חצרון ושם אחיון כו' דהנה כתיב ושם חצרון לפנים קריח ארבע אדם הגדול צענקים כו' מפרשים על א"א ע"ה לכאורה הוא תמוה

תמוה לקרותו גדול צענקים אך י"ל
 להנה נכח החסד שרולה להיטיב
 להעולם מדבק עלמו צרלון אל להיטיב
 לצרואיו והנה צני חיי ומזוני לא
 צזכותא תליא כ"א צמולא ידוע שהוא
 תולה צרואו הפשוט להיטיב לצרואיו
 וע"כ כולר חסד אותיות רלון כ"א הוא
 רלון עליון וחסד גדול שהוא יתצדק
 כולר חסד ושומר ומלפיה לעשות חסד
 והנה איתא מרגליות עוצה ה"י תלוי
 צלוארו של אאע"ה כל חולה הרואהו
 מיד כתרפא י"ל ככ"ל על חיי התלוי
 צמול זה צלוארו של א"א (ששם קנה
 חכמה וקנה צינה) נמי י"ל שקאי על
 חסד הגדול הוא כולר חסד והנה כל
 השפע עוצר דרך אותיות הוי"ו צ"ה
 שהם ד' אותיות והמול תלוי צקולי
 של יו"ד צ"ה והה יש לומר ושם חצרון
 לפנים לשון השפעה כשמתפשטין רחמים
 לעולם והה לשון פנים כמו יאר ה'י
 פניו אליך קרית ארבע ארבע אותיות
 הוי"ו צ"ה גם ד' שמות ומספרם חקל
 ולקח עוצ האדם הגדול הוא על
 האילן הגדול ועל שהוא להיטיב לצרואיו
 הוא לנו ישראל עמו שנקראים אדם
 כתיב האדם הגדול וכן אדם נק' עץ
 כידוע אדם עץ השדה הוא החקל הכ"ל
 צענקים לשון לוואר סע"י"ז שמושיך
 שפע ומס צני חיי ומזוני רפוא' ועושר
 שהוא רק להרבות מזוני ולהרבות חיי
 כי צני חיי ומזוני מושפע אפילו סבגזר
 ח"ו שלא לחיות והוא יש מואין ד"ל
 מוכ"ש יש מיש ע"כ הארץ שקטי ומלחמי
 כי בהשפע שמושיך יש זה קדושה
 מוסיף על אכיל' של המזונות שמושיכין
 לו קדושה וכן הצנים שמושיכין הם
 דיקים וכן החיים הם של נחת ושל

רלון הצו"ה כי כל מה שצא ומלמעלי
 יש זו קדושה ותועלת לרלון הצו"ה
 והה י"ל צמול ושם אחימון קאי עלשפע
 צני כי מ"ן לשון מזון רוחני של אחי
 הם צנים ושסי י"ל על חיי כי לא
 פחות מששים שנה כמו שדרכו ע"פ
 צכלח הוא ששים שש פעמים יוד.
 ותלמי י"ל קאי על מזוני לשון תלמים
 שמוח תבואה ליזון את העולם והה
 ילידי הענק של הלוואר. ומצרון שצע
 שנים נצתה י"ל קאי על הרלון הארוך
 ככ"ל שיש זו צנין וכלים של השצע
 שנים הם ספירות כי ספירה גימטריא
 שנה והה שצע שנים נצתה שצע
 ספירות. לפני לוען מולרים פי עתיק
 השפע ואור הגדול הנעתק ממקומו
 הנקרא עתיק יומין. מלרים על סתימות
 אור לשון מלר ומלר יש הוא החכמה
 ולוען לשון אורל כמו צל ילען :

נשמע מלעיל קרית ספר סע"י הסורי
 יכול להמשיך וגם אורייתא
 וקו"ה כולל חד התורה היא שם
 הוי"ו ועל שמתפשטים הרחמים ע"י
 ונמתקין הדיכין נקרא קרית לשון קר
 שמוקרר החימום של הדיכין בהספר
פי ע"פ והי' צאכלכם מלחם הארץ
 תרמו תרומה לה' להנה שומעתי
 מהרבי סיח"י על מהאורכל י"א מואכל
 כי יכול הלדיק צאכילתו להמשיך שפע
 מזוני כי ה"ל תלוי צאכילתו דלחתא
 וצעזדל דלמטה מעורר למעלה הנק'
 אכילה כי האדם מרומז על האילן
 הגדול ככ"ל צה כן הצנתי דצוריו
 וע"פ מה שראיתי צע"ה כי אדם הוא
 לרמוז על א"א ולא על ז"א והנה מה
 שהוא נעלם נק' עמוק והה שמושיך
 שפע תרומה לשון מרום מהעמוק והשפע

זא מהעולם הנעלם שאין לו ית' תמוני אפי' בקולו של יו"ד וזה צאכלחס תרימו תרומה לה' והני בני חיייתומוני תלוי צמול וצמווני נכלל חיי כי לא יסבו מומוני למחס כידוע ולריך לפחות להמשיך שפע בני חיי וממוני וזה י"ל מרגליות עוצה הי' תלוי צלווארו של אשע"ס צאכילתו הוא צדך רמו צלוואר שכל חולה כוי כי גם חיים אפשר להמשיך צאכילת לדיקראשיתעריסותיכם י"ל קאי על ממוני או לעיל קאי על ממוני שהוא מלחס ארץ וזה קאי על בני ולסון ראשית עריסותיכם כמו עלי עריסה הגיד לנו שהוא לשון ערשו ערש צרזל עירש קטנים משל על שורש צנים וזה ראשית עריסותיכם וזה לשון חלה לשון חלה צקנוץ תחת החיית כמו חלה גם ילדה ליון וזה כתרומה גורן לשון שחתם פועלים צגרון צקול צאכילה ג"כ תפעלו כן ואח"כ כתיב מראשית עריסותיכם י"ל שגם ציווג לש"ש ג"כ יש יכולת להמשיך שפע בני לכל ישראל כי מעורר צעוצדל וכוונתו העוצה צשורש כל ישראל למשוך שפע צנים וזה תתנו לה' תרומי לדורותיכם **פי'** ע"פ ויצרכם וירצו מאוד כוי דהני בני חיי וממוני לא צוכותא תליא ג"ח צמולא הוא הרלון העליון שורש הכדיצות שרלוננו ית' להיעיז וזה כולר חסד פי' הצוצ"ס כולר ושומר ומלפס לעשות חסד וע"כ הצורא ית' צרל כל העולמות והצין צחכמתו האידך להתכהג צמודותיו לצוא החסד מכה אל הפועל לצרואי מטה וזה המול עליון שגם ספר תורה תלוי זה צהיכלו וזה ידוע ע"פ הזוהר. והנה ידוע לכל העוסקים צחכמת האמת שהמול מריוז צוי"ו יו"ד

ובדליתא גם צלקוטי תורה וזה י"ל ויצרכם הוא על ממוני ע"י הוי"ו יו"ד צרכם וירצו מאוד קאי על בני כי הגם שגם הוא צרך הקצ"ה את אדם ונה פרו ורצו כי אחד לליווי ואחד לצרכה כ"א נוסף ע"ז מצרך אוחנו צ"ה לרצות מאוד ועל חיי אומר וצחמחס לא ימעיע פי' מוחי אדם כראוי לו לא ימעיע ימיו ושנותיו מאשר קלץ לו כמו את מקפר ימיו אמלא וזה קאי על ראש הפסוקים שפירשנו ישם מדצר לאגם מ"ס הוא המול הנקי מדצר הפקר כי גם אם אין האדם כדאי צוכותא יכול להמשיך חליו וממולא נחפילה והכנעה כמו ששמעתי מהרצ הגדול המגיד מראוונא ז"ל על אין מול לישראל אם משים א"ע כאין יכול למשוך מול לישראל כי יכול לעורר משורש הצריאה שהי' יש מאין וצשציל שגם צלא זכות יכול להיות משס וזה לא צוכותא תליא מילתא ע"כ נקרא מדצר וזה ישם מדצר לאגם מ"ס יכול להמשיך משס רצ חסד גדול וארץ ליי כוי פי' אפילו אין לו כלום משפע גשמי יכול להמשיך חסד י"ל וארץ ליי קאי על שורש המול וצשציל גוצה ועומקו נקרא ארץ ל' צדך משל ושמוני מאין עוצר שס כמו שפירשנו ע"פ ותקס צעוד לילה ותתן ערך לציתה קאי ג"כ על מקום ההוא וצשציל גדל עומקה והעלמה נקרא חושך ולילה : **פי'** על ועשו להם ליית כוי דהנה הוא לשון רחיה כמו מליץ מן המרכים והנה האדם כשמוצך עלמו יכול להצין פחיתתו ועונותיו משא"כ אם אדם אינו הגון אינו מכיר כלל מקרונותיו כ"א מלותיו וסלדיק להיפך וע"ז

ואם חושב בן הוי זא לטער וואס יידיש
 לו אך אפשר גם בפשיטות כחירוף
 החוקי צומק נזיר ומה שאנו רואים
 שלומדים שלא לשמה כל יומיהם ואינם
 באים כלל לשמה זה י"ל צטציל שלא
 תיקנו חטאת נעורים והמה מלובלכים
 צמטא וידוע מ"ש צטס האר"ז ל צרע
 כל מה שלומד ועוסק מלות גורם ח"ו
 כח לקליט יתחמילא אפילו מתקלקל
 יותר כל מה שלומד יותר ע"כ נמלאים
 ע"פ הרוב שהלומדים הגרועים הם
 גרועים יותר מעמי הארץ לטעם הנ"ל
 שעה אינם נותנים כח לקליט כ"כ
 והא דאיתא אין עצירה נכבה תורה
 הוא מי שגם תורה שלו שלומד אחר
 תשובתו או צלל חטא ואח"כ עוסק
 עצירה אינה נכבה תורה נשא"כ אם
 חטא קודם ולא שצ כנ"ל וזה י"ל
 ולילה צעמוד אש להיות יקוד של תורי
 אפילו שהוא צלל דחילו ורחימו כ"כ
 להאיר להם להעולם ע"י אותו לדיק
 כנ"ל ע"כ הולך לפניהם צלדיק הנ"ל
 ללכת יומם ולילה פ"י צין עת טיב צין
 שלא בן שיהיה לעולם ללכת צדק
 אל ית' ולא יומם כו' נפרי העם פ"י
 להלדיקים הנק' פני העם הם עשירים
 צתורה וצומעט"ו שצטס וכן י"ל ותקם
 צעוד לילה יש תקומה לכנס"י צהלדיק
 שראוי לו להיות אור לו שהוא לדיק
 גמור ומחזיק א"ע לחושך ולילה וזה
 לשון עוד לילה אפילו שראוי להיות
 לו יום והוא עוד לילה צומחצתו צו
 יש לכנס"י תקומה ע"י ותחן טרף
 לציתה פ"י מעלים תפילתו ונעשיו
 הטובים למעל, למ"כזה לציתה לשורשי
 לשון צצית וצחוף לשון פנימיות ומק
 הוא מונות וכל הלעכות לנערוחם
 לשמנערים

גסי עליהם וכן מושלים צומה שרולים
 להתקרב אל הקדושה שלא להניחם
 להתקרב אל הקדושה ולפי"ז י"ל אם
 רוח המושל תענה עליך שהלדיק יער'
 עליך רוח ממרום ומקומך אל תנח פ"י
 תראה לזכור שפלותך כי מה שמושיג
 האדם צעמו יקל להיות שכל צעיניו
 כי כל גאון הוא שקר והם שלא לפי
 מדריגתו הוא שקר יותר להיות מעלה
 שלו זה. ועוד שומעתי ממורי שיחי'
 טעם ע"י המושל טוב
פ"י ע"פ ותקם צעוד לילה כנ"ל דהנ'
 איתא לעיל כתצנו פ"י ע"פ וה'
 הולך לפניהם יומם כנ"ל כי צמוד נק'
 הלדיק כדאיתא העול' צומד על צמוד
 א' ולדיק שמו ה' י"ל וה' הולך לפניהם
 צעמוד הוא הלדיק ענן יומם פ"י כשיש
 לו האור שפע עליון וזה עליון הנק'
 יום ועל שהוא שם דצר שלו והרי
 כועס עליון נקרא יומם כו"ש ויקרא
 אלקים לאור יום פ"י כשיש לו מדריג'
 וזו אורו ית' והשגה יכיר ויזכור
 שפלותו ומשכו וזה ענן יומם לנחותם
 סדרך ולילה פ"י כשאינו מאיר כ"כ
 ואין לו התלהבות שלהבת י"ה צעמוד
 אש להיות לו היקוד ללמוד תורה
 אפילו שאינו כ"כ דחילו ורחימו כו"ש
 מתוך שלא לשמה זא לשמה פירשנו
 הלשון לעולם יעסוק אדם כו' דקשה
 קושיות ספרי מוסר הגם שתוקי מתרלים
 גם זה יש אדם שלומד כל ימיו להחגדר
 ולקנות שם ואינו זא לשמה כ"א מי
 שצנענותו בשאין לו שכל אם כוונתו
 שיקרא נצ זא לשמה מושא"כ אדם
 שדרכו כך תמיד כראה שאינו זא לשמה
 כ"א פירשנו שסי' בן יעסוק אפילו
 שלא לשמה תסי' כוונתו שיצא לשמה

המועטים נוצים תשנע הארץ ישראל
 שהם מתנהגים צענוה כח"ש רז"ל על
 כי אחס המעט מכל העמים וזה לשון
 ארץ וצל"ז ישראל נקרא ארץ וכו"ש
 הלזיקים כידוע נוחלים עוה"צ ופירות
 צעוה"ז

פי' אשה כי תזריע זה"י כשצא לאדם
 היראה הגדולה מה' ית' גורם לו
 לחקן מעשיו ולהתפלל על תשובתו
 ומחילתו ולעשות רלון אל וצא לו שפע
 ע"ז כי הצא לטהר וקיימין לו וכו"ש
 כי יותר ממה שהעגל רולה לינק הפרי
 רולה להיניק וכו"ש כי ימינו פשוטה
 לקבל שנים וגם תחכה לו אם יבוצ
 מיד תקבלו בו כידוע זה י"ל אשה
 כי תזריע הוא יראת אל נקרא אשה
 כח"ש אשה יראת ה' וגם שהירא' לצד
 אינה גמר עצדות כי מחננת יראה לצד
 חין עושה עדיין רלון אל כי כל מה
 שצרא הקצ"ה לא צרא חלל לכבודו
 ולקליבו הגם שאיחא האלקים עשה
 שיראו ומלכיו פירשנו צעזה"י עושה
 את הדין הנקי אלקים כדי שיראו
 מפניו כי אם חין יראה ח"א לצוא
 נשום מיריגה כי זהו הכנסה לכל
 המדריגות אך כתיב פסוק אחר סוף
 דבר הכל כשנע את האלקים ירא ואת
 מלותיו שמור הם האהבה לריך ללפות
 לזה וצפשיטות כי מזה צאים לאהבה
 אך זה חין מוטל על האדם כח"א יראי
 ואהבה משפיע לו הש"י"ת ע"כ נקרא
 יראה נוקצא כי מושפע ע"י האהבה
 להיות נשלים חח"כ גם צארהמדריגות
 וגם צאהבה לצד יכול לשנח לפאר
 ולרום מכו"ש שיצוא חח"כ לשכל זה
 אשה כי תזריע היראה תעשה פירות
 ומיין נוקצין למעלה וילדה זכר תצוא
 שפע

להמונערים מלרכס שרשר להם יכן י"ל
 אפילו להמונערים מן המלות צכות
 שהלדיק מחזיק ח"ע למונער מן המלות
פי' ע"פ השם עצים רכזו ג"כ לפי
 הכ"ל הוא שמושך צעיניו הוא
 מרכזה לו יתצרך

עוד פסוק אחר המוקרה צמים עליותיו
 כי הנה יראה צא מגזרה ואש
 ואהבה נקרא חסד ומים והנה אדם
 שים לו צושה גדולה מרוממות חל"ת
 ומשפלות אדם והש"י"ת כותן אהבה
 גדולה ללבו של אדם ועל כל פשעים
 תכסה אהבה אפילו שגרה לו פשע
 לשנח את הצו"ה צחשק ומפי הצו"ה
 לפניו כיון שנותן הש"י"ת האהבה הגדולה
 ומצמים ומפארים ומעירלים בו וזה
 המוקרה צמים עליותיו כי ע"י היראה
 עולים כח"ש צזאת יצא אהרן אל
 הקודש כי זאת נקרא יראה וכן צזאת
 הוא היראה יצוא אהרן הוא האהבה
 כמו שה"י אהרן אהב שלום בו אהב
 את הצריות בו וכן נקרא חסיד כידוע
 איש חסידך והנה כל התורה הוא
 שנותנו ית' ואהרן מותם צחיות הם
 השם של אהבה ומסידות וזה צזאת
 יצא אהרן האהבה והצדיקות אל
 הקודש מי שמתקדש ופורש ח"ע מאהבות
 גרועות וזה המוקרה צמים עליותיו הוא
 היראה שגורם עליות כח"ל וגם שצא
 מפורש אש שטנצו לעלות למעלי ומש"כ
 אהבה מפורש מים טנצו לירד וכן י"ל
 גה אחרי כן משקה הרים מעליותיו
 פי' מהגזרות שטנצם נעלות כח"ל
 משקה מהם את הגאים הרולים להרים
 ראש על עס קודש ומפיל פחדו עליהם
 חין להם כח למונע ומעצדות הש"י"ת
 ונא לקטרג ע"כ מפרי מעשיך הם

בספר שער הקדושה שנקרא קדיש מי שכל כוונתו לייחד שמו הגדול וזה ועשייתם את כל מלותי והייתם קדושיי נאלהיכם תעשו זאתו אופן שתהיו קדושים פי' שיהי' כוונתם לייחד שמו הגדול וכן נמי י"ל דידוע כל הגדול מחזירו ילכו גדול מוננו וזכות מלות ליית כילול מחטא וזה ועשייתם את כל מלותי שיהי' נקרא גדולים אעפ"כ והייתם קדושים לאלהיכם שלא תחטאו עיי' ילך תאור שפשוט של אדם חומדתו ואח"כ תשיגו שמוותו הקדושים זאת אתי ה' אלוקיכם כו' וגם תזינו שלא להגלות כלל בשביל זה כ"א שאני אלוקיכם עוזר לכם על כן ה"ל :

לפ' וזאת הזכרה ה' מקיני צא דהני זה לעומת זה כשהם קם זה נופל הם צכל עניני קדושה והפכו והנה השונאים את הרשעים ממילא אזהרים הלדיקיי משא"כ אם אינו שונא הרשעים ממילא גם הלדיקים לינו אזהב וקדוב לזה איתא בספר שערי תשובה לר"י ז"ל המרחם על הרשעים קופו מתאכזר על הלדיקים. אם לא שדן לפי זכות ונראה לו שאינו רשע והנה איתא בגמ' שע"כ נקרא סיני על שירד' משם שנאה לעו"ג וזה י"ל ה' מקיני צא ממה ששונא הרשעים לזה ממילא אזהב הלדיקים ממילא אזהרים אותו כמים פנים אל פנים כו' והנה צי' פעמים אהבה שהוא אזהב לחזירו יחזרו אזהב אותו גימ' הוי' צ"ה וכן פשוט נמי כי אהבה גימטריא אחד וכן כפירשו שהוא אחד עם האהוב וזה ה' כי ה' הוא אחד פועל אחדות צ"ה הוי' צ"ה ג"כ וזה מקיני צא וכן פשוט מלימוד תורה הניתנה צסיני וכן מהכנת המונות

ועי' אמרנו ע"פ צעזע"ת. ובפשיטות שהוא משיג איך לעשות דלון אלושמים לא זכו צעיניו וזה י"ל ועשו להם ליית ראיות והצנח על כפי צגדיהם פי' כמות עונותיהם כמו ולא יכנף עוד מוריד וצגדיהם לשון צגדה יהודה וזה פי' ועשו להם ראיות והשגות על העצירות שהם מוכסים מהעין ולא כודעים לכל. לדורות יסיגו כ"כ עד שיהיו יכולים ללמוד לתלמידים הצאים אחריהם כי יש מי שמוצין דבר ולא בגמרי מוצין צעלמו צמחשצתו ואינו יכול להסביר לאחרים כי מה שצמח לאחרים שיזינו הוא חד מעשר ממה שמוצין צעלמו ואפשר חד משמונה ד"ל ובפשיטות דבר הצרור לאדם יכול ללמד גם לאחרים ונתנו על ליית הכנף פי' יתנו על אותם העצירות המוכסי' מעין האדם שאינם מחזיקים צ"א לעצירי יתנו עליהם פתיל תכלת כי תכלת מרומז על הירא' פי' יושף לו ממדריגו הירא' התעוררות גם על אותם העצירות וזה פתיל תכלת עיי' תזכו לראי' רוחניות מעולמות עליונים וזהו והיה לכם לליית לראי' רוחניות שהם נקי העיקר ראיותם ועי' נאמר החכם עיניו צראשו והבסיל צמוטף הולך ואח"כ נוסף עי' וראיתם אותו הצוצ"ה תראו השם הוי' צ"ה עומד עליכם וכן נמי לעתיד וכו' שיתא שזוכה ומקבל פני שכינה עיי' מלות ליית כמ"ש לא יכנף עוד מוריד והיו עיניך רואות את מוריד גם וזכרתם ואח"כ יתרועעיתם אותם וגם יתור ולא תחזרו אחרי כו' כמ"ש רבינו משה אלשיך ז"ל יע"ש למען תזכרו כו' והייתם קדושים כו' דהנה יש מדריגות לדיק וחסיד וקדוש כדאיתא

ידוע להם האמת ולא כתגיירו גורם
אף עליהם והנה יתרו נקרא חוצצ זה
י"ל אף חוצצ עמים חוצצ גורם אף
על העמים :

י"ל הסמיכות סיום התורי עם התחלי
שאומר שעשה אותה ומופתים ויד
החזקה כו' לעיני כל ישראל והאיד
ישנה את הכהנות העולם להתנהג
שלא כעצו ז"ל בראשית כו' צצציל
ישראל שנקראו ראשית תצוהם צרא
כל העולמות וא"כ כשמוצ לישראל
לשנות עצמי העולי להתנהג שלא כדרך
העצו מתנהג כן כי הם צועלה יותר
מהעולמות שצצצילנו כאללים כל העולמות
דפ' חומת וצלק דהנה איתא מאי
חשנל חיות אש ממלכות

דהנה יש מדריגות יראה וענוה והנה
כתיב ונולתם את ערלת לצצכם ככ"ל
דהנה יש צ"א המחזיקים א"ע לדיקים
ואינם משיגים חסדונם וספלותם וילרי
הרע שצקצנס והצוצ"ה רלונו הוא
סידע האדם האמת הגם אין לדיק
צארץ אשר יעשה עוז ולא יחטא עכ"פ
להכיר חסדונו וזה י"ל ונולתם את
ערלת לצצכם ערלה פ"י אעוס כפ"י
רש"י ז"ל תכריתו את האעו של לצצכם
שתדעו שיש לכם שני לצצות

והנה ציראה ג"כ לפעול כן שוקיר
מן האדם הנוסף המצדיל וכונ"ש
הן יראה ה' הוא חכמה (גם צענוה
אמיתיות שהוא שפל צעינו הגם שאינו
מכיר עדיין חסדונו כ"א שזוכר שהוא
עפר והוא כאין נגד שאר הנצרכים
כ"ש נגד הצוצ"ה שהוא לפינו ומלא
כל הארץ וליה אתר פנוי מיני) וזה
י"ל חשנל פ"י חש ומסיג חסדונו ע"י
שנל ערלת לצצו וקאמר מאי חשנל
כלומר

המרומו צקיני צא אליו השי"ת כונ"ש
אני את דכא וזה משעיר למו יכול
להמשיך צני חיי ומחוי וזה משעיר
כי נזקק מהם שפע עושר כמו ראה
ייתר גוים וזה משעיר כי שורש מהשנאל
שנמש זהב ושולחן צלפון מה שהם
יונקים ליקח מהם והופיע מהר פארן
י"ל על צני כידוע גם זה כן מה שהם
יונקים מימין לוקח מהם ללורך הולדי
יצמוני גם חיי ומרומו כמשאר"ל לא
יהי מחוי למיתי זכן י"ל ה' הלא הוא
נקרא אילנא דחיי וכמו דחיי הוא שורש
השנים האחרים שנקרא ג"כ חיי כי מי
שאין לו גנים חסוד כמה וכן עני
חסוד כמה ר"ל. כן הוא השם הוי'
צ"ה שורש כל שמוותיו ית'

וזאת ירצבות קודם צא לאדם שפע
מעין לורך מלאכים היינו דציקי
היוצ"ה והתלהבות אורו ית' להודות
ולהלל אליו כמו שצושים הרצבות קודם
מימינו אש דת למו נוסף על השפע
מעין המלאכי שרת גם מימינו אש דת
למו מהחסק ואהבה הגמורה המרומו
ציומן ית' גם יראה וזה אש שורש
היראה הרוממות דת למו גם השגות
התורה לישראל ללמוד ולהצינם אורחות
חיים ועממי תורה וכן י"ל אשדת צחיצי
א' ככתבה כמו ואשר הנחלים וזה
מימינו אשדת למו שנספק לישראל כל
השפע הנ"ל מימינו ולא מלד הדין
לדקדק כ"א מלד החסק ומספיע לנו
כל עוז קלה אף חוצצ עמים י"ל כמו
שאיתא הלל מחייז עניי כו' כי י"ל
שזוי לעו"ג חירון לכאורה על שלא
כתגיירו לולא שהי' יתרו כמי גר ועצד
בל ע"ז וצא על האמת והי' ידוע לכל
שכמותו ותמימותו צאמת צה ומסתמא

שנחתקים הדיכים וזאים ענ שונאי ישראל זה את והצצקופה פי' שהדיכין והפחדים שנקראים קופה נחיהצ לנו צזה שיש לנו נחת רוח לראות נקומה צשונאינו כאלו נתן לנו וכן לשון אהצ' כח"ש צגמורא וצקופה כח"ל:

ואת הנחלים לשון נד קליר ציום לשון נחלה חולי ר"ל ארכון יפעלו שיצוא על שונאינו כח"ש וחתן אדם תחתיד כו' וזה ואת הנחלים ארכון מציאים לתוך האל"ף נחתקים הדיכין ויצואו על שונאינו יש לנו לרנן וזה א' רנוין ע"י א' יהי לנו רנון צהם ואשד הנחלים אשר נעה פירוש שמושיך וכוועה שפך החולשת על שונאינו כח"ש לשצת ער שיושצת השונאים לנו וער לשון שונא כמו ויהי עריך וכן ונלאו פני חצל ערים

ונשען לגבז מואצ פי' לישראל צא צריאות הגוף כמו והסתלק צחון על ונשענתו פי' על צוריו וכמו וזה ונשען לגבול מואצ הם גופי ישראל שנגצלו מואצ והצוצ"ה מואצ"כ האונוי הגם שהכל מעשה ידיו יש להם החיו דרך עולם הפירוד

ומשם צארה צנה שרולה לפעול צאמירות הור' לכצוד הצוצ"ה הוי לשונה ג"כ זוכה כונה שאיתאזוכה לצדדים הרצה כו' ומד הוא ומגלין לו רזי תורה וזה ומשם צארה יכול לפרש התורה לשון צאח את התורה הזאת הוא הצאח כו' אשר אמר כו' אסוף את העם להיות צעולם האחדות גמור ולשון אסיפה ואחנה להם ויס הם הסודות שהכל אחדות גמור שמוחיו של הקצ"ה:

אז יסיר ישראל כי מוקור הסודות מומשיכין

כלומר וזה מועיל לזה לז"א חיות אש הוא היראה שצא לו חיות מועיל לזה לז"א חיות אש הוא היראה שצא לו חיות) [חולי הוכפל צפעות הדפו'] שלא יהי חשוצ כמות צחיו זה צא מפחד הוא רגצורה הנקרח אש זה מוללות (וח"א עתים חשות כל זה י"ל ענוה) והנה היראה היא כרגש ונראי כי היא לריך שלא לחמוא צעולם ע"כ נקרח זאת וצצציל שאינו עדיין עיקר מודריגות רלון הצורא שלא צרה אלא לכצודו ולקילוסו ולזה לריך אהצ' כ"א ויי שיש צו יראת שמים נותן הצוצ"ה אהצה צלצו ע"כ היראה הוא נוקצ' כי לריך לאהצה וזה י"ל זאת חוקת התורה הירא' גורס גצול לאדם צעוה"ז לקיים את התורה שלא להסתנהג צכל עניני עוה"ז שלא כתורה וזה צא מירא' שנקרח זאת ע"ש צצומו לים חוקו ואומר עד פה תצור

בפ' ע"כ יאמר צקצר מלחמות הי' כו' דהנה כתיב לא מואסתים כו' לכלותם פי' שהשכינה עמנו צגלות וב"כ איתא צגו' ומדרשים וזה הרצה וזה ידוע לכל והנה צכל לרתם כו' וגם השכינה מומרת כו' ע"כ שלא תהי לער לישראל ע"כ מותר לפעול ע"פ ד"ת ג"כ זה עכ"פ צמחצצה וזה י"ל ע"כ לשון צקיק שיושצ הצוצ"ה אמתו יאמר צקצר ע"י התורה יפעול ויועצ וישוצח לשון האמרת היום מלחמוי הי' לפעול שיצואו הדיכים והגצורות על שונאי ישראל הנה שונאי המוקס צ"ה זה נקרח מלחמות הי' שהי יעשה מלחמה צעידנו כמו והי ילחם לכס וזה גופא נקרח מלחמותו כציכול שכולה המלחמה וכן כתיב הי' אש מלחמה שלחם צעידנו ונכה פי' שפועלים

וממשיכין שפע דביקות הצורא וקדושתו להיות יכולים לשורר יגלי צאח ענו לה פי' להאדם המגלה פרושים וקדוה התורה אומרים עלי ותדבק בהצוצה לצאח עוד טעמי תורה ומה שנקרא לשון נקיזה כי כשמודבק בהצוצה וכן כשרולה לקבל מאת הצורא מדושי תורי נקרא לפני הצוצה נוקצא ומקבל וכן פשוט אז ישראחל כשפועלים להמתיק הדינים לצוא על רחוקיו ית' נסיר תהלתו כמו צים וכן צאח חפרה שרי' לפי הכ"ל הוא לצאח את התורה חופרים הסרים מאן מלכי רצנן ו-ן כל המושלים צילרס נקרא קתם מושלים כו"ש צגורא על כן יאמרו המושלים צילרס מושלים על הכל אפילו לצטל גזירתו ית' כו"ש לדיק מושל יראת חלקים מי מושל צי לדיק וי"ל כמי כי המוקבל עליו עול תורה מעצירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ ע"כ נקרא קתם מושלים ושרים וכן כרוה נדיצי עם מי שרולה נלדצ לעם שפע מאת הצוצה ככ"ל. עוי"ל על צאח חפרה שרים דהנה איתא הצא לטהר מקיייען כו' יש לדקדק לטהר מקיייען ולטמא רק פותחין לצד א"ל משום דמדה טו' מרובה עוי"ל דהנה יראת ה' נקרא צאח הגם שנקרא ארץ שאדם עומד עליהם ועולה למעלה למעלה עד סוף כל המדרגות כמו שפירשנו יראו את ה' קדושו כו' דהנה כשיש לאדם י"ש כותן לו הצוצה הארצה לעבדו עבדי חמה כו"ש צוהר לית פולחנא אלא דמינו וס' מאהב' צא לאדם תהלהצו ובגלות גדול שאינו חושש לשום אדם ואלא חצו לאדם גאוי מהמדות גדלות כשתפקין תהלהצות צעה שיש אהבה

צלצ פותח הצוצה שערי חכמתו להאדם ומשיג רוממותו וחכמתו ית' שאין לה שיעור וצא לאדם הכנעה וצושה גדולי והוא כאין צעיניו והנה החכמה נקי קודש וזה י"ל יראו את ה' קדושו תהיו קדושו כי תשיגו חכמתו ית' כי אין מחסור ליריאי שיריאי אין להם מחסור שום מדריגה וכן י"ל הן יראת ה' היא חכמה והנה יראת ה' נקרא ארץ ובתוכה יש צאח מים חיים וכוז"י מן לצנון עולם החסד והרחמים גדולי כי ע"י עולים המעש"ט והתפילות וממשיך כ"ר למעלה וממשיך שפע טו' לכפשות וגופות לכל העולמות וכו"ש הנה עין ה' אל יריחו לשון עין המים הנמשך ממעין גנים כו' ליריאו וזה נקרא צאח משא"כ להצדיל כמה הצדלוי עד אין שיעור צסט"א אין כן כמו שיתא סירס את הזכר והרג את הנקיזה וכן כמי לינן את הנקיזה כו' כידוע פירשו שיהנו הלדיקים מהכילואי הק' כי לעתיד את רוח הטומאה לעצור מן הארץ כי אם גם עתה אינם עושי תולדות שלא יעשעשו עלמא ע"כ אין נקרא כ"א צור ריק אין צו מים כ"א נחשים ועקרצים ע"כ אין להם כח לסייע כי אין להם מניע כ"א פותחין לו הצור ליפול שם

ולפי' י"ל מ"ש כי יפתח איש צור כו' י"ל הוא איש צליעל איש און כי יפתח הצור או כי יכרה צמקו שאין לו התקשרות צו כלל ונפל כו' כי פתיחה שייך צאדם שאינו נשמר מדרך חטא כ"א שאינו רולה לחטוא וליפול לצור שה" הצור מוכסה לפניו ופתחו האיש הכ"ל או כי יכרה צמקו שלא היה צור כלל שאותו אדם נשמר מדרך

וגרם האיש און ע"י אותו האיש להחטיא
 אדם הכ"ל שאינו כולה לחטוא כלל
 עו"ל כורה אחר כורה וחופר צאר
 וכלם צילרו מאוד אס כרה תחתיו
 שומה ללכדו חיים ככ"ל כי האדם
 עושה צרעות הצוצ"ה וזה שכורה לו
 צאר ככ"ל אדרבא הצא לטהר ומיינין
 לו משמע כל העילות חפ"י הילכ"ר
 וכמ"ש צרלות ה' דרכי איש גם אויביו
 כו' י"ל שפירש קאי גם הילכ"ר שמשלי
 עמו חייז ככ"ל והנה ידוע לדיקים נקי
 מושלים כמו שכתבנו צראש הפרשה
 הזאת וזה י"ל צאר ככ"ל מפרוה שרים
 הם המושלים גם כרוה נדיצי עם י"ל
 קאי על צעלי מעשים דלא כר"י ככ"ל
 ח"כ קאי על הרולים שיהי' עוצלישראל
 ורולים להמשיך שפע לדור וע"כ כח"צ
 צה לשון כורה שאין כ"כ כמו חפירה
 כי י"ל לשון קנין כמו שקורין למכירה
 כירה צאותו מזה קונה השפע הגם
 שאינו כדאי מלד לקותיו כמ"ש צהר
 מדש דלא הוי זכאי ולא בן זכאי.
 צמחוקק צכילי משה שנותן הצורח
 צ"ה להלדיק צמשענותם צמה שמחזיקי
 צהלדיק וואמינים לצריו כמו שמשמתי
 מהרצי שיח' פי' ע"פ שצטק ומלענחך
 כו' לשון שצט מושל שנותן צ"ה כח
 למשול לצטל גזירתו ומשענחך שצצרי
 כשעשים המה יחמוכי וזהו צושענותם
 וממדצר אס ישים עלמו כמדצר פורש
 מגשמיות ואינו מושצ צהנאות גשמיות
 ליהנות כ"א ללזון הצוצ"ה הגם שח"א
 צלא חקרין כ"א לזונו צ"ה כן נתן לו
 צמחנה להמשיך כל שפע עוז. ומוחנה
 נחליאל כי צאותו שפע שמושיך יש
 צו אור גדול ומרגיש אור כועס ה'
 וגם נותן לו הצוצ"ה כח וקדוש' יחרי'
 לזה

ומדך חטא ולא הלך כ"א צמקום שלא
 ה"י צור כלל וכרה האיש און הכ"ל
 ונפל שמה כו' שור י"ל רגזן או חמור
 לשון חומרות כ"א שלא אזה לחטוא
 צעל הצור ישלם לריך האיש הכ"ל
 צעלמו לשלם ההיזק והחקרון שגרם לו
 צנפסו דהיינו כסף יסיצ לצעליו מה
 ש"ס לצר הכקוף שב"כ ה"י חן להאדם
 צה דהיינו הכילוף הקדוש יסיצ לצעליו
 ע"י אותו אדם מרווח צנפסו כילוף
 יותר והמת יח"י כו' הסנ"א כוטר רק
 הזהומא מהאדם ואדם לוקח משה אל
 הצוצ"ה הכילוף הקדוש משה כשיצוצ
 כי נקל לו לשוצ כי אין כח למנוע
 ליסתור נפיוו ההרור השוצה כמו להחטא
 כוזה פעמים ח"ו עד שקשה לשוצ כי
 גם נשעים מלאים חרעות מכ"ש צבי
 אדם הכ"ל ותיכף ש"ס להם חרטה
 חוררים צתשוצה ככ"ל ופועלים לילך
 זוהמא שלו לשם ולוקח משה תוספות
 כלולי קדושה להשי"ת וע"ז קאמר שור
 ולא אדם חמור ולא כלים כי אדם
 משמע לדיק אינו יכול ליפול שם כי
 רגלי חקידיו ישמור ואס נפל ומסתמא
 טיכא היתה צלצו ר"ל וכן כל"י י"ל
 צעלי מעש"ט ור' יהודא י"ל דווקא
 אדם לדיק ואינו חולה צעעשים ע"כ
 מחייז על כולם צעל מעשים שגם הוא
 יכול ליפול ר"ל וזה קשיא לר"י שמשמע
 מ"י שהוא כוזה חומרות גם שהוא
 צעל מעשים אינו נשמר כ"כ ומקשה
 הגוי' אס על הפתיחה חייז פי' לאדם
 שלא נשמר מדך און מכ"ש על הכריה
 אס הכשיל אדם שנשמר מדך צור
 וכרה שם תחתיו יתירץ להציא כורה
 אחר כורה י"ל שני פירושים הגם ש"ס
 אדם צעל עזירה והוא כורה צור צעונו

לזה ללורך העולם ומנחליאל צמות צא
לאדם גדלות והתלסצות ועולה לגדולי
וכדי שלא תצוא לו גאווה פותח לו
ית' שערי חכמה להשיג רוממות אל
צ"ה להיות צעיקו כאלין וזה הגיא אשר
צטדה מואצ לשון מואצ

וכן י"ל הגיא יכול להיות יורד לערכי
ועל שמוציג חכמה עמוקה שייך
לשון יורד על עומק החכמה וזה צטדה
מואצ כי חכמה נקרא אצ ראש הפסגה
לכאורה קשה קרי גיא וקרי ראש
הפסגה וזהו כי יחא שקאי על עומק
החכמה וצאמת הוא ראש לכל הגדולי
ונשקפה על פני היסיונות הוא עולם
מלא שאין השפע חלוי בצכות כ"א
צמולא צני חיי ומזוני ע"כ נקרא
יסיונות לשון הפקר כמדבר וגם מרוב
עומקו ג"כ נקרא כן

לפ' צלק מה עוצו אוהליך יעקב
דהנה בגשמיות לריך יראה יתור
וליומרו וקדושה שלא יתגשם וצטצות
השי"ת עוצ אהבה וזה י"ל מה עוצו
אליך יעקב כשאתה צמדריבות יעקב לשון
עקב עומק הגשמיות ואתה רולה להיות
דצוק צו ית' צהם והדציקות מרומז
ציו"ד יעקב וזה יש לוור אליך יעקב
כשאתה בגשמיות יש לך היראה אוהל
ומגין עליך. משכנותיך ישראל כשאתה
צמדריבות ישראל הקדושה שורה עליך וזה
משכנותיך ישראל. כחללי נטיו כו' פי'
חיהו יכולים להמשיך שפע להעולם
שפע גדול ולהטות השפע לכל מי
שירלה וזה כחלים נטיו כארזים אפי'
אותן צ"א שהם כארזים שאינם עושים
מלות כו"ש צתנא ד"א אס ית' עומם
יהי עלי מים כאהלים נטע ה' פי'
תעלו ריח עוצ כאהלים שנטע סצוצ"ה

צגן עדן וכן כגנות הם גין קדרים
לאורייתא יהיה עלי נהר לשון נהורא:
ינל מים מדליו כו' דהנה כתיב
הרעיפו שמים מומעל ושחקים כו'
דהנה יש י"ג מכילין דרחמי יש ליתך
עעס למם י"ג שהוא כוונין אחד דהני
לכונו ית' צצריאות עולמות הי' להיעיב
לצוראיו כי אס לורך הטצה יתצרך
שתמלא ג"כ מדות הדין להפרע מרשעי'
כמו שפירשנו למנוע אור וחסד מהרשעי'
שלא יוכלו לאצד העולם ח"ו

ורנה מן שורש הדין צא התפשטות
עד שגם לפעמים על שונאי
ישראל רולס לצוא והשי"ת נחן זה לנו
לתקן כמו שאמר למשה דצינו ע"ה
הניחה לי כידוע ומעלים הדין לשורשו
שהוא להיעיב ולקיום העולם וכן את
ישראל שא"א לעולם צלעדם וכן נמי
יחידים מישראל שהם עולם מלא
וכשמעלין הדין לשורשו שהוא נקיום
העולם ואינו כ"א לשונאיו הרולים
לאצד את העולם כמתקם כל הדינין
ומציאין אוהו על שונאיו וגם כל
הי"ג מכילין שכן פירשנו שהוא חסד
לנו וגצורה לשונאיו וזה לשון אל
הוא חסד ועל שונאיו הוא לשון
תקיף וכן רחום אותיות חמור וכן
וחנון צגי ק"ך לרופי אלקים להכות
צשונאיו וכן כולם י"ל כן ע"כ הם
כוונין אחד והמנין י"ג הוא כוונין
צצטי י"ה (וכללותם כידוע שצט לוי
הוי כוונין י"ג) והנה כשמעלין לשורש
הדין מושיכין רחמים לעולם הן י"ג
מדות והן כל שפע עושר וכמ"ש שלחן
צלפון ונלפון זה יאתה וכן נמי איתא
המ"ן הי' המתקת הדינין ומ"ן מונלפ"ך
(הלפון הי' שהי' עעס כלפימת סצצ

שאר הסתגות לפי המקומות והעמיק יומין יתיצ צושפט זה עומד מכסא דין ויושב על כסא רחמים זה לבושה כחלב חיור דהנה גם אס יש דין חלילה הוא ג"כ לעוצה כ"א לפנים דין והוי כמו הלבוש הוא דין שמוצא צאודם משא"כ אס נהרומם המשפט למעלה גם הלבוש הוא לבן כשלב.

ישער ראשו כו' ג"כ מרומז על דין נקי מהדין לנו חס ושלום כ"א על שונאיו זה י"ל לא תירא לציתה ככס"י אינה מתיראת לציתה מעולם הנקרא שלג וזה משלב זא כן מלבוש כחלב חיור זה אפילו כי פירשו מהי כל ציתה לבוש שנים אעפ"כ אינה מתירא לציתה מלער זה זא משלב וכן י"ל תחטאני צאוד ואטור הוא הכנעה מעוכות זה מרומז צאוד הוא התשובה מיראה ובושה מעוכות נעשין עדיין כשגבות זה תחטאני צאוד לבן חטאות שגבות ואטור ע"י תכבדני ומשלב מאותו עולם אלצין כי תושד עלי הרחמים זה י"ל ושחקים יזלו לדק צשחיקותם וצמדהותם שפי' שחקים ישינים פי' עולמות העליונים הנקרא זקנים יזלו דברים החלויים צמול הם בני חיי ומזוני. לדק פי' גם זלל זכותא זהו לבן לדק לדק הגם שאין אנו כדאים תהי' בלדקה וז"א צגמי בני חיי ומזוני לא זכותא תליא כ"א צמולא פי' הגם שאין כדאי וזה תפתח ארץ ארליות קאי על מזוני יפרו ישע קאי על בני ולדקה תלמיא יחד קאי על חיי שהוא יחד להיות הגוף ונשמי ציחד. זה י"ל יזל מים הוא חסד מדליו הוא העליות וזרעו צמים רבים כי כל מה שמושיכין יש צהם קדושה עליונה

כי מתחלף). והלפ"ך מוהתיקין מי שמושיג חוש הדלות רוחני כן י"ל אלקים יראני צשורני כי צהראי אין להם כח עוד להרע כלל וכן י"ל מכלפ"ך לופים אמרום הלופים הרואים עשאם חטיבה כמו ה' האמרת היום הלופים הרואים המתיקו את הלפ"ך מוכלפ"ך והמ"ן כצר המתיקו מרע"ה והנה שמים נקי על שם אש ומים הוא רחמים ודין ממוזג ורחמים יותר כי ע"כ מים שהוא חסד הוא צפירוש צמלות שמים משא"כ אש אין זה כ"א השין לבד ולא הא' רית מאלקים והש"ן גימטריא צרחמים ע"כ הוא מרומז צהוי צ"ה ומדות יעקב אז לבנים כרחם אז ככ"ל זה ורצ חסד מטה כלפי חסד :

וזה י"ל הרעיפו שמים הם הרחמים מומעל לבן התרוממות הדין ושחקים הם העומדים מן ככ"ל יזלו לדק וכן י"ל ושחקים קאי על עולמוי עליונים שנצרחו קודם עולמות הללו הם זקנים מעולמות הללו וכן פירשונו נעיל על ארו חזי הוית לבן רא"י כי צרא"י תיקן הדין הנ"ל כי תיקן הלפ"ך עד כי כרסון רמז הכסאות למשפט נהרוממו נשורסם וכן יעיל המושלה מן הרשעים והו עוצ כמו שלא רלה דהע"ה לומר הללו' עד שראה צמלתן של רשעים הנה רמה לבן עלי ולבן הפלה כמו רמה צים ע"כ י"ל שני הפירושים רמז הכורסון של שונאי ישראל והערב רצ להבסאוי למשפט על ישראל נהרוממו ועתיק יומין יתיצ הקצ"ה צעולמות עליונים שצרח קודם העוה"ז נקרא עתיק יומין כמו למשל צדרך מלך צ"ו צזו המדינה נקי מלך וצמדינה אחרת נקרא דוכס וכן

זה י"ל צעיר צמקס פנקסך וצדק
אחז צדק אפילו שאין שם שווקים
כמו יחוד שדה קאי על דרך

ברוך אחז צדק דהנה כשאלם
עושה כלון הצדקה צדקה ותפילי

נקרא צדקה לעולם עליון וכן צדקה
מקשות הדנים לרשות היחיד כידוע
והנה אז ראוי וסכיה להיות לאלם

שפע עליון קדושתו ית' ועוז גם
כשאלם חוזר בתשובה ומשפס צמקס

ומתודה וחוש צדק צדק צדקה יליה
דרך להיות לאלם עלמות וספלות ומנה

שמורה ואין כן העיקר וז"ל צדק אחז
צדק צדק ומשפס שפע קדושתו ית'
וצדק אחז צדק כנ"ל.

ברוך פרי צדק פרי צמקס ופרי
לדמקס שגר אלפיך כנ"ל יס

לדקדק מה פרי צמקס ומה שגר
אלפיך כנ"ל דבני חיי ומזוי לא בזכות

תליא אלא צמקס הגם שאין אלם
כדאי יכולים להמשיך לו אותו שפע

גם צדקה להכלל צמקס ומפני שהוא
לורך קיום העולם תלם הקצ"ה צמקס

שלא יעבד חסדן זכות לקיום העולם
כן י"ל כאן כמי צדק פרי צמקס הוא

צני פרי לדמקס פרי צמקס הוא חיי
כי הכשמה צמקס עליון הוא צדק גוף

כמי חיה תחי' ומה שצריך חיי' הוא
הגוף הוא חיי צמקס ומה פרי צמקס

שגר אלפיך ש"ס. לך להיות שגורה
צדק וצדק אלפיך לימודיך לשון אלפיך

צדקה ועשתות ללך לחזק ללך שאתי
רועה אותם ומפרכם איתן וכן להעשירי:

י"ל ומזמר לדוד ה' רועי כו' צדקה
דשא כו' הוא עונה יספלותו
צעיקו כמו שפי' הגמרא ע"פ הקילו
ורכנו שוכני עפר מי שנעשה שכן לעפר

עליונה הן הצנים הם לדיקים והן אם
מושיבין עושר אין העושר צד לרעתו
ח"ו כי יש צד קדושה כמו שפי' ומכלכל
חיים צמקס שהוא משפיע ית' ומכלכל
גם חיים הוא קדושה כי נשעים קרוים
מחיים. וזה חיים ע"כ כתיב ויפרו יסע
הוא יסועה כי הצנים הם הלדיקים
וכן השאך

לפי תצא וצא עליון כל הצרכות
האלה והשיגך י"ל מה הלשון

והשיגך כאלו רודפי' אחרי ויהא
צדקה ומשיגים אותו י"ל דהנה כפול

הלשון צדקה הפרכה והי' כי תצא אל
הארץ וירשמה וישנה צדקה דהנה השפע

שקצ"ה נותן יש צדקה גדולה
גם תועלת לעצמותו ית' י"ל כי תצא

למדינה שתצא אל הארץ אשר ה'
אלפיך נותן לך וירשמה אחז תגרם

את עושה"ו מן ע"י וישנה צדקה תהי'
לך ישיבה צדקה כי הצדקה מן הכבוד

הוא רודף אחרי וכל עושה"ו נקרא
כבוד כו"ש ומאשר לאציקו עשה את

בל הכבוד הזה ומפני שכל מה שצדק
הקצ"ה לא צדקה אלא לכבודו ולקילוקו

צדקה עושה"ו הוא כבודו יותר כי מלא
כל הארץ כבודו י"ל גם בדרך הזה

הגם שאין מקרא יולא מידי פסוקו
וזה וירשמה וישנה צדקה וזה י"ל וצא

עליון כל הצרכות האלה והשיגך כי
אחז תצדק מהם והם ירדפוך והשיגך

ברוך אחז צדקה י"ל דהנה השפע
המוצא ולמעלה לגוף צדקה קודם

לכשמה תועלת ללון אל וזה י"ל צדק
אחז צדקה לשון התעוררות להצדקה
וצדק אחז צדקה בגשמיות כמו שהסדי
צמקס קאי על נכסי אלם עו"ל צדק
אחז צמקס שדרך העצב להחזק

זאת זכרון

הטו

לכתיב טז אמו ומנו ראוי לטוב אמו
מכולם נראה פי' כי טז אמו מכולם
זה זא ומנו מהטעם היחיד כ"ל והנה
לפי' כ"ט אס טצים גם השאר מיראי
ואחד טז מאהבה וכ"ט טפועל טימחול
לכולם הקצ"ה כאלו טצו מאהבה להיו
הזדונות כמו זכיות זה י"ל טלחתי
כדצריך פי' כחטונתיך טסור מאהבה
כי הגם טמעה היה טז ומכניע עלמו
טאמר צדעתו צעונותיו טסור מנהיג
הדור טעאו ע"כ טחודה מה טסירב
על הטליחות או על מה טאמר למה
הרעות וכיולא צזה אס יט לו אך
האמת טלא היה רק דצרים כי' לא
היה עוד טוס טעא צאותו זמן זה
כדצריך על הוידוי או על לטון ורעו
כצטים כדצרים לטון הנהגותך טאתה
טז מאהבה .

מה טאיתא גדולה טסוצה טמנעתד
כסא טכצוד טכאנערד ה' אלהיך
י"ל לכאורה מה זה ראה הלא הקצ"ה
מלא כצודו ככ"ט ואי על מקום גילוי
טכינתו ית' יאמר צפטיטות עד ה'
אלהינו ית' מה לטון כה"כ כ"ל אס
ישראל יולאים צדימוס צמטפנ וודאי
הוא כצוד טמים טטוב לעמו מטא"כ
חלילה להיפך הוא חילול הטס צאמר
עס ה' אלה ומאדני ילאו וכיולא צזה
כי טוב וראוי להיות הצנים על טלחן
אציהם .

ועוד ככל לרתס לו לר כציכול ואפי'
יחיד הוטטער טכינה מה אומרת
כו' וודאי אין זה כצודו מטא"כ אס
הוא טוב והנה צחטוצה מתחקן הכל
זהו גדולה טסוצה טמנעת עד כסא
הכצוד כסא הוא הוטטפנ כסאות
למטפנ

צחיי' וזה צנאות דטא צמקוס דירה
דטא הוא עטר כמ"ט דטא הארץ
דטא כו' ירצילני עיי' על מי מנחות
יכהלני לא יהיו יכולים להטקוטני עמי
טאני צעלמי טפל צעיני כפטי יטוצצ
פי' יתן לכפטי טפע קדושתו להחנהג
טלא כדרך הטצע כ"א יטוצצ אעפ"כ
יכחי צמעגלי לרק למען טמו מטא"כ
אס מתחנהג אדם צענדות הטס ית'
ציטוב הדעת נקל לו להחנהג צמעגלי
לרק כ"א גם טפטי יטוצצ טלא ציטוב
הדעת אעפ"כ יכחי כו' גם כי אלק
צגיא טסור ללמות והוא לטון גיאות
כמו טהלדיקים הגדולים הכועסים
לפעמים על צ"א ומראין גיאות אעפ"כ
לא אירא רע כו' כי גם הגדלות צא
לאדם צעל כרחו מרוב אורו וקדושתו
ית' טעל האדם טצנך ומטענתך הנה
יכמוני ככפ"י אומרת טצנך טצנ
מוטלים טאתה נותן מוטלה על הדין
על מוטלה לצעל גזירות ללדיקים טצכל
דור ומטענתך הט צני חיי וממוני טלא
חלית אוחס צזכות כ"א צמול הנה
יכמוני טחקדיך עמי ולא כטטחני
חלילה

י"ל טובו צנים טוצצים פי' טלא כדרך
הטצע וציטוב הדעת כ"א אדרבא
טובו טוצצים י"ל ארפא מטוצחס אהצס
כדצה מה לטון כדצה דהנה הקצ"ה
אורב אוחנו תמיד כ"א אס אינו מרא'
כ"כ אהצחו חיקך צעה"ז נקרא כדר
טסור הרי עלי וז"א אורבס כדצי' חיקך
צזה העולם מראה האהבה .

ויאמר ה' טלחתי כדצריך י"ל דהנה
איתא גם אס יחיד טצמוחלין
לכל עולם כולו טנאי ארפא מטוצחס
כי טז אפי' ומנו לכאורה י"ל זה

למשפט. הכבוד פי' שנעשה המשפט
 דרך שהוא כבוד שמים :

בפ' כלבים קודם לכן לשון רבים עד
 וגרך אשר בקרב מחניך הוא
 לשון יחיד דהנה אפשר להיות גם
 הראשים שאינם הבונים ואין חיוב
 להחזיק עם כל אחד. וזה י"ל אחס
 כלבים יש לכם קיום והעמדה עם
 ראשיכם משא"כ וגרך אשר כו' הוא
 הלדיק המחזיק א"ע צוה העולם רק
 לגר שעיקר שלו הוא צעולם עליון
 ועם לדיק הזה לריבים כולם להחזיק
 עמו צלצ אחד כאיש אחד זה וגרך
 ומפרש צא"זה גר שלא יפרשו על גר
 פשוט או על אשר הוא צארץ אחרת
 ז"א אשר בקרב מחניך שהוא צא"זה
 שאוהב כלל ישראל כאז ואח מחוץ
 עליך כי עלה הוא התשובה כו"ש
 צופר על לא תשחית את עלה עד
 שואז מייך הוא המושך שפע חסד
 הוא מים מן שורשך לעצרך צצית
 שברת הצוצ"ה עם האבות להיות ה'
 אלהיך מלד הרחמים להיות אלהיך
 וצאלתו להיות הקננות שלו פי' לעשות
 עמם כאוות נפשו ית' פי' להשליכם
 על שואזיו ית' וזה יסוד להפי' הכ"ל
 על גדולה השוצה שמוציא ראיה מפ'
 עד ה' אלהיך שהי' אלהיך מלד הרחמי'
 הוא ה'

י"ל עוד אחס כלבים דהנה ממונו
 של אדם מעמידין איתו על רגליו
 ויש לו קיום והעמדה וזה אחס כלבים
 פי' יש לכם קיום והעמדה וממון היום
 פי' העמדה אפי' צוה העולם הנקרא
 היום כמו שאיתא היום לעשותה כו'
 וזה אחס כלבים כולכם אס יש לכם
 אחדות וכלליות כמו שכתיב השם

גבולך שלום חלצ חמים יציעך. וזה
 לא מלא הקצ"ה כלי מחזיק צרכה
 לישראל אלא השלום דהנה יש שצעים
 נאש הם השורש של השצעים שרים
 של אומות. והשצעים נפש הם השורש
 של כל ישראל ולמעלה מהם השצעים
 ואבות ויעקב כוללם והנה אין ממונע
 בין הקצ"ה לישראל כו"ש הר"מ אלשיך
 ז"ל על אכני עומד בין ה' וציניכם
 ולא שום מלאך ושקר והנה אס ישראל
 צלצ אחד ושלום צינינו יש לכל ישראל
 שפע העיקר מהצוצ"ה כי אין שום
 ממונע צינו ית' וצינינו ולא צא להאומי'
 כ"א התמולית מושא"כ צטנאה וקטנה
 להלדיקים וודאי צא מאת הצוצ"ה לצד
 לפי שורשם ולהחולקים עליהם לא כן
 וזה לא מלא הקצ"ה כלי מחזיק צרכי'
 לישראל אלא השלום .

עו"ל ראשיכם שצעים דהנה ראש
 של אדם הוא משגיח על לורכי
 הגוף ועיקר הראש הוא שכל שצמות
 וכן נמי הראש מושג למעלה לרומוות
 אל ומי שהוא כן משגיח על ישראל
 ללרכי עוצתם וכן להצוצ"ה נקרא ראש
 זה ראוי להיית מושל ושופע צישראל
 כמו השופעים הראשונים וזה ראשיכם
 שצעים ראשים ראוי שיהיה המושלים
 לשון לא יסיר שצט מיהודה שצט
 מושלים גם יהיה זקניכם מושכים
 עליכם רחמים ורחמה כי זקן זה קנה
 רחמה גם זקן מלא רחמים ושופעים
 ימשיכו עליכם יראה ותשובה כמו
 השופר הרודה את העם להשלים כלון
 אל כל איש ישראל שכולל הכל שעי"כ
 הלדיק נקרא כל שכולל כל ישראל
 ושקול כמותם ויש שישקול כמות מהם
 ע"כ נקרא רב שכולל רבי' מישראל
 שהוא

ומך המקום כו' פי' להנה העובד מאהבה ויראה והולך ממדריגה למדריגה עד שמשיג רוממותו יתברך וכולע שאל"ל להשיגו ית' כמו מלאכי השרת שאומרי תמיד מלא כל הארץ כבודו וחוררם ואומרים איה מקום כבודו וכי שקרו קודם ח"ו אלא דבאמת לית אחר פנוי מיכ"י ית' קוצב כל עלמין וממלא כל עלמין ותחת כל עלמין ולעילא מכל עלמין ובכל אחר רק האמת שאין מושג כבודו ית' הגם שממלאם אורו ית' שיהיה קיום להעולמות הוא צורך הכבדאים משאל"כ בעלמותו ית' אין שום שינוי כלל :

והנה ממדריגה קטנה נראה שמרגישין ומציינים שכבודו מלא עולם כאשר הוא באמת ובמדריגה יותר עליונה מציינים שאינו מוצג אורו ית' כי משיג מעולמות עליונים יותר ושם הוא רוחניות יותר והנה עוז להסתגב ברשימות כשהוא ממדריגה כן ישבח הצו"ה לפי הזכרתו באותו עולם שהוא צו באותו זמן הגם שאין זה שבח לפי עולם עליון יותר וכשהוא ממדריגה יותר עליון ישבח כפי הזכרתו שבח הצו"ה ובאמת לפי כל שבח אין בערכו ית' ובאמת לפי כל שבח של כל העולם אין צו ית' כן לצד כמשל מלך שיש לו אלפי אלפים דכ"י אבז וכ"י כידוע כ"א גם זה הוא תהלתו שמקבל תהלה מקטני שכל ורלונו צוה לטובת צדקתו שיתדבקו צו ית' כפי אורו שממלאם עולמו לכל עולם ע"כ מלאכי השרת ומשכמים מלא כה"כ ואומרים צכ"י פי' ממקום גילוי שכינתו ית' ובשבת קודש וי"ע בעליות העולמות יותר משיגים אור יותר אומרים איה מקום כבודו שמשיגים הגם

שהוא שורשם וזה כל איש ישראל ראוי להיות איש חשוב לשון אישי כהן גדול לשון שררה צישראל כנ"ל בשופטים ראשונים ע"י יומשך עליכם טפכם הוא צני נשיכם הוא מוזרי כמ"ש צוהר על ולחצם היטיב צעורה שמסורתי צא העושר גם איתא בגמרא אוקירו לנשייכו כי סיכי להחשירו ע"כ נשיכם מרומם צמזמי וגרך הוא חיי' שהכשמה גם צעוה"י חיי' תחיי' כ"א לענין עוה"י הוי כמו גר ע"כ מרומם חיי' עוה"י בלשון וגרך :

על והותידך ה' אלהיך צפרי צעך כו' כמו שכתבתי למעלי צפי תצוא על צורך פרי צעך ע"ש שהוא ג"כ על צני חיי ומזוהי התלוי במהל ולשון והותידך יתן לך מותרות יותר צנים ויותר חיי וכה ויותר שפע עושר וזה לטוב עוה"י תהיי' תועלת לטובה כנ"ל כי תעורר לך ישראל להאבה את ה' וישראל ולשלים גמולו ומה גם שיש צשפע אורו ית' לעורר הלבבות אליו ית' וזה כי ישוב לשוש עליך לטוב להנה הר"מ אלשיך ז"ל פי' מה לשון שימח לזעלה משל לאדם שמח פניו להוצים צחץ ממה שצבצו הנחת והשתעבדו כן למשל למעלה השמחה שמעשפע שפעו הטוב נקרא שמחה וכן י"ל הלשון נחת רוח שירד רוחו הטוב הוא רלונו הטוב להיטיב הוא שפעו הטוב וזה לשוש עליך לטוב יומשיך עליך שפע שתהיה עי"י טוב כנ"ל כאשר שש על אבותיך שהם ג"כ ממשיכו צני חיי ומזוהי כמאמר רבי שיחיי' :

ובן פירשנו ספי' לך לך מארץ וממולדתך ומצית אציק כנ"ל להנה שמעתי מר"י שיחיי' ע"פ כי ירחק

הגם שמכא"כ הוא נעלם וא"ל להשיג אורו וצחול הגם שיודעים כבר שאיה מקום כבודו שבודע להם בצצותות אינם אומרים רק מה שמציינים לשצחו צאוחו וזמן **ובן** שמעתי מרבי סיח"י פ"י ע"פ כי ירחץ מומך המקום שתצוא למדריגי שתשיג שהצוצ"ה רחוק צחכלית הריחוק מהשגת אדם אז וצחמת כו' כי צוודלי כשאחם צזו המדרגה תהיה כיונתך לנש"ט והנה מלאכי השרת נקרי עומדי כ"ל צעליות ע"י מעש"ט ותפילותיו ויחודים הם עולים כנ"ל צדך הכלל ישראל הוא צצבת ויו"ט כנ"ל משא"כ הלדיק יכול לצוא לאותו מדריגי אפילו צחול כי הוא הולך מחיל אל חיל תמיד ע"כ נקרא גם צחול צבת .

וזה י"ל ויאמר ה' אל אצרים הוא הלדיק שצא למדריגה שמשיגשא"ל להשיג אורו ית' לגומרי וזה אצרים שהצוצ"ה אצירו היא רם מהשגת קום כצרא אומר אליו הוא ית' לך לך לשורשך מארלך המ"ם כמו מפני צצציל דצר זה שתומשיך טפע לעולם וכללות כל השפע צני חיי ומזוני רוחניו וגשמייו כנ"ל כמה פעמים וזה מארלך מפני שתומשיך טפע מארלך משורשך למטה להכלל ישראל וזה צא מעולם הנקרא ארץ כנע"ש ארץ מומה יל"ל לחם הוא הנקרא מול שחלוי צו צני חיי ומזוני הוא מעולם הנעלם הנקי אין כמו שמעתי ישרצ המגיד מראווא ר' צער זל"ה"ה על אין מול לישראל וממולדתך פ"י משום שתומשיך משם צני ושורשך להוליד וזה ממולדתך ומצית אציק להמשיך חיי וזה צא מחכמה כנע"ש החכמה תחיה צעליה הם ישראל כציכול כי צצציל ישראל האליל הוא ית' אורו גם חכמתו. וצצציל שהוא יקוד

ושורש הכל נקרא אז וזה מצית אציק אל הארץ אשר ארלך כי הקצ"ה כותץ שכל וספץ ורלון להלדיק למשוך לאותו גוף שהקצ"ה רולס להשפיע אליו ע"י אותו לדיק וזה אשר ארלך ולהלדיק גופא משפיע הצוצ"ה צעלמו צני חיי ומזוני וזה ואעשך לגוי גדול הם צני ואצרכך צממון הוא ומזני ואגדלי שומך הוא חיי

בי הנה שמעתי מהרצ המגיד מלאטשצו. סיחיה ששם כל אדם הוא לצוט לחיות שלו ע"כ כשמתפללין על אדם צכל מקום והוא צמקום אחר אינו מזכירים כ"ל שמו צרפואה ע"י אותה אותיות של הרפואה הם הלצוט של אור הרפואה מומשיכים הרפואה להאדם וצא לו חיות חדש לתוך שמו ומי שיש לו חיות הרצה לריך לו לצוט גדול יותר להחיו צדך משל וזה ואגדלה שומך כי אמן לך חיות הרצה עוד יותר תשיג מדריגי והיה צרכה מי שיתדצק אליך מוילל יתצרך מומכו כי תהיה אחה הצרכה כמו שפירשנו על זכר לדיק לצרכה תיקף שמזכירו וחסצ שמו ומתדצק צו נחצרך מהצוצ"ה כי הלדיק הוא כמו ליכור להמשיך טפע מאחור ית' ע"י תמיד: **ויבן** מוצח לה' הנראה אליו פ"י רש"י ז"ל על צפורות הזרע ועל צפורי הארץ י"ל דהנה א"ל ע"ה היה שפל צעיכו מן כל לדיק הגם שהקצ"ה כותף לו מדריגה אז מדצר עמו ומראה כבודו אליו היה תולה צחקדו אז עשה לזה כיון שהוא מצין שפלותו :

וזה י"ל ויצן מוצח לשון ה"כעה וצות ילכו הצין לה' הנראה אליו לאותו מדריגה שהיתה לו שגדלה אליו פרש"י ז"ל על צפורות הזרע כו' פ"י שרלס

צמח שיועני גם ללורך עוה"ז זה
צכנפיה לשון על לילית הכנף כנף
גדלו וכן צכנפיה י"ל לשון מוכסה כמו
ולא יכנף עוד מוריד לשון כיסוי זה
כנ"ל צהלנע וצמוכסה וי"ל שמרומה
השפע בני חיי ומזוני שמש י"ל הוא
בני ולדקה מזוני כנ"ל ומרפא הוא חיי
הן לגוף והן לנפש זה צכנפיה של
השפע ללורך הגוף ג"כ כנ"ל כ"פ

ואברהם היו יס"י וכו' דהני איתא
מפנין אפילו ד' והי קופות של
תזן ושל תצורה כו' שגרינען הדגן
הוא צראש התזן כן י"ל להמשיל השפע
גשמיות צהתזן שעי"ז יש הכנה לעשות
ללון אל צשומה כמו ציעקצ שלקה
לחלקו העוה"צ אעפ"כ הופיע רוח
קדשו של הקצ"ה על רצקה שיקח גם
צרכות עוה"ז להיות לו לעזר לרלון
אל זה י"ל תזן חין נתן לעצדיך
עניני גשמיות ולצנים אומרים לנו עשו
הוא הרלון אל שעי"ז צא חקד לעולמו
שמרומה צלוצן וכן לשון לצנים כפשוטו
כמו שכתב ויהי להם הלצנה לאצן
וידוע שאותיות התורה נקראים אצני
כמו שידוע ומספר ילירה חומר הקדוש
והנה עצדיך מוכים וחטאת עמך מציא
חטאת על עמך משא"כ כשטוב ללדיק
גם צעוה"ז יש לו תועלת יותר לרלון
אל צ"ה וגם להעולם שאינם מצינים
כ"א צגשמיות מוצותועלת שלא יחטאו
כו"ש אם אחרתי אספרה כמו הנה
דור צניך צגדתי. זה י"ל מפנין אפילו
ד' והי קופות של תזן ושל תצורה
מפני האורחים פי' הקופות הם
המסכים המעכבים לצוא שפע גשמיות
ורוחניות שנקרא תצורה שהם עיקר
הפירות גם לשון תצורה על ראש
יוסף

שכלה להגדיל חסדו לצטרו הצטורות
ע"כ נראה אליו לא שהשיג צמעשיו
שיתראה אליו ה' ית' וכן גצי העי
בין בית אל וצין העי ויצן מוצה י"ל
כן שראה הקלקול שם חלה צשפלותו
הצין מוצה והכנעה להשי"ת

לפי וירא כתיב וזרחה לבס יראי שמי
שמש לדקה ומרפא צכנפיה דהני
הלדיק העובד את הצוצ"ה צירא' וצוסי
גדולה שלא תצוא מזה מרה שמורה
לריך לדבר לפעמים עם העולם ולהתעסק
צעניני העולם מעט אך הכוונה לשמו
הגדול גם ציראה עוזר הקצ"ה שכותן
לו אהבה גדולה ואור גדול לשורר
ולשצח ולפאר ליולרניו צ"ה ומילל
מלא שמהת לצ צלי ציעול דצקורו ית'
וזה י"ל וזרחה לבס יראי שמי כי יש
יראה חטא והפנימיות שצח שלא
תהיי פגם למעלה צשמו הגדול וגם
שלא לגרום להיות ח"ו חילול השם
אדרבא יהי קידוש השם ית' זה וזרמי
לכס יראי שמי שמש מרומה על אור
עליון פני משה כפני חמה הוא מאור
תורה קרן אור פניו וגם לשון שימוש
כמו צמרע"ה משה רבינו וכו' כ"א
עומד ומשמש כי מוקשר העולמות כי
זרמי אורו צלדיקים של כל דור ודור
ועוזר להם צאורו הגדול ליחד הכל
בראוי ונכון זה שמש לדקה צלא נקיון
שכר כ"א צלדקה.

ובן י"ל לדקה ומרפא צכנפיה פירוש
צקוף האור צמח שמתפשט גם
ללורך עוה"ז יהיה להמשיד כל השפע
זה יותר נקל כשהוא צהלנע זה לדקי
ומרפא פי' מזוני להיות עושר ושפע
גדול להיות יכולתו לעשות לדקה וגם
מרפא צכנפי' צקוף אורו פי'

לכל גם השכר ידעו שיתן הצו"ה להלדיק משלם כי וודאי לא הי' מגרע הצו"ה להלדיק בצציל עוה"ז שהוא מלא הצל כ"א צלדקתו גם כאן כמו שזכרנו לכל זה ג"כ הוא צכלל פרכסה להיות לו צריות להיות כבוד שמים ולתכנים אורחים ולקצו צניאדם להצו"ה. ומשפט מרומז על שילוס השכר וכן כמי הם יתנהגו יתכו לדיק ומה שמוגיע לאדם מהם אעפ"כ ישלמו משלם לזמן הציא הי' על אצרהם את אשר דבר עליו ומה שזלזל כן מועיל שאין הקצ"ה מגרע בזה שכרו כי צוה שהשפיע לו צא ללכון אל וא"א לבוא וזה לצעט חלילה כי המזכה רבים אין חטא צא ע"י וז"ש אשר דבר עליו הוא השכר עוה"ז כי הכל כתיב צהתורי כז"ש השל"ה ז"ל זה אשר דיבר. וז"ש כן תעשה כאשר דצרת ידוע וז"ש הר"מ אלשיך ז"ל. עז"ל דהנה אורח לריך להחפלה על צעל היית כז"ש צש"ע אורח חיים ע"ש וכן המלאכים התפללו עניו ויש לומר כן תעשה פי' אתה תעשה כן תמיד כי כל העכנים אורחי מקטמא יש לו נפש אצרהם אצינו ע"ה כמו שאיתא צהמדרש שמואל שהי' צו עיבור רי פנחס צן יאיר על שהתנהג צוחדו העוץ וזה כן תעשה תמיד

שייך עוד לעיל פי' המענה מפנין כו' דהנה איתא עוד ואלו קשרים שחייצין עליהם קשר הגמלים וקשר הספינן וי"ל דהנה אהבן הכהן הי' אהב צלום ורודף צלום פירשנו קעיל אהב צלום ללדיקים ורודף צלוי של פועלי און כז"ש יתפרדו כל פועלי און זה צא ממילא ממשלום שיש צין הילדיקים יש פירוד לרשעים כז"ש ולאלום מללום

יוסף מפני המעכנים המעכבים מהם מפני האורחים ומפני צטול צית המדרש בצציל חקרונ פרכסה וזה י"ל ואצרהם הי' יהיה היות כפולות צעוה"ז וצעוה"ז וזה הי' צעוה"ז יהי' צעוה"ז כדי שחמשוך לגוי פי' לעמי הארץ גדול ועלום וכזכרו כו' ככ"ל שיתקצו אליו העם להיות לגוי עלום וגדול כי ידעתיו כמו שכתב יודע לדיק נפש צהמחו פי' חושב את צהמחו לפרכסה ויודעי וחושבה ליתן לורכי וזה ידעתיו. ועוד דהנה צל"ה שהוא נדיב מאד ויש לו כל ולצ עוץ ואיני יכול לראות שום לער לאדם מרומז מתחתו צהשגחי כי צכל מוקם שמשגיח כותן לרכה ע"כ צהצו"ה כתיב השגיח משא"כ הסיפך מרומז צהקטר פנים ר"ל זה ויודע כל חוקי צו פי' חושבם יושגיח עליהם זכן יודע הי' ימי תמימים פי' הקצ"ה משגיח להיות ימים נתמימים ולא לרות שנקראים לילות ואעפ"כ וכחלתם לעולי פי' הנחלה לעולם הצא תהיה שלא תנוכה שכרם ולא תגרום להם לצעט ח"ו כי הקצ"ה יכול כן לעזור שלא תצטל העושר כלון אל זה י"ל כי ידעתיו לזמן אשר ילום את צניו ואת ציתו אחריו. ואחריו כמו כל אשר אחריו אחר דצרו ולום אוחם וחצר אוחם וכן אל הצו"ה ידצק אוחם כמו ללות לזה ושערו דרך הי' כמו שיחנהגו צדרכי הי' וזהו לעגות לדיק ומשפט כמו שהוא יתי' מתנהג צלדק ומשפט שמשפיע להלדיק גם צעוה"ז ויתן לו שכרו משלם צעוה"ז וזה מראי להם דרך הי' אם הקצ"ה מטיב לו צעוה"ז כי האיד יכול להראות להם כ"כ העוזה שמוצין הלדיק ואינו נראה

זיראח ואהבה שיש לו עוסק צחורה
 ומע"ט צדחילו ורחימו פורחין לעילא
 ויש להצב"ה קורת רוח מהם ע"כ
 ויקרי ידים ויש עוד שנקרא יד הרמה
 כי זה מחרומם וכתעלה הידים הכ"ל
 כי צאצאם אפשר שילפון זה אהבה
 אחרת וכן זיראח אפשר שהוא יראת
 עונש אך אם בוונתו שיחפא הצב"ה
 מונכו ומעש"ט וחורה הלז אז הוא
 צרור צעוהש"ת זה גם אהבתו ויראתו
 צעומים ע"כ י"ל שנקרא יד הרמה
 ככ"ל והנה עזא חדא פלפלתא ככ"ל
 מדה טובה מרובה כו' ממילא כשאדם
 עוסק בצדושתו ית' וצללוו הטובה
 להגדיל כבודו ית' ממילא כשהם קם
 זה נופל הפט"ח זה לעומת זה נושא"כ
 אם א"ח לדחות הקשר רשעים הכ"ל
 באחת מידי הכ"ל אין חייבים עליו
 כי ווסתמא יש זה ג"כ דבר טוב וע"ז
 י"ל מפרש ואומר יש לך קשרים שאין
 חייבין עליהם כקשר הגמולין וקשר
 הספקין ככ"ל שיש זה דבר טוב לפ"ז
 י"ל גם אותה המענה דהנה ה"ת
 הראשונה שהם קשר רשעים לנאף
 ולגנוב ושאר עצירות מפורסמים רק
 נקרא חזן כיוו צית עשו לקש וכת
 השני נקרא חצוה. וזה י"ל מפנין
 אפילו ארבעה וחמש קופות של חזן
 ושל חצוה פ"י הקשר והקופות של
 רשעים הכ"ל מפני האורחים ככ"ל פ"י
 שלהלדיק אין להם כח לצטל מרלון
 הצורא ית' כ"א מפני האורחין פשוט
 וכן כו' מהו שהם אורחים צדק ה'
 ית' ומפני ציעול צית המדרש כי גם
 להלדיק יש לפעמים ציעול חורה עזרם
 שלא יצטל מצית המדרש עזרם אזל
 לא את האולר אם יש צעניקים יראת
 שמים

מלאום יאמן כשהם קם זה נופל זה
 י"ל קרצו רודפי זימה מתודתך רחוק
 הם הרולים להתקרב מהקירוב של
 תודתך רחוק הרודפי זימה מתרחקים
 והנה יש רשעים צעלי עצירות מפורסמי
 לכל כואפים או ללי' והולכי רכיל
 וזכורא זה ויש שעושים מעש"ט ועוסקי'
 צחורה והם רשעים גמורים שונאי ה'
 ית' כו"ש צשערי תשובה לרצונו יונה
 ז"ל וזה י"ל ואלו קשרים שחייבין עליהם
 עליהם וי"ל שלשון עליהם שמוחייבין
 להיות עליהם תחת הלדיקים להכניעם
 קשר הגמולין לשון גמולין וכן לשון
 עוציות ומומיות לשון וצור גמול
 וקשר הספקין לשון ספון וחשוב הרשעו'
 השני שנזכרו הגם שעוסקים צדק
 חשוב אך הם דומים לגמולים שמומאים
 אם בוונתם רק להתגאות ולקטור הגם
 שצחורה וצמעש"ט שלא לשמה צל לשמי'
 זה יחא אך לריך לשון ולתקן חטאת
 בעורים כי מי איתא שיעסוק צחורה
 ומע"ט כשהוא רשע כ"א משלל לשמה
 צל לשמה נושא"כ צלל עז הלל איתא
 צשם שאר"י ז"ל שצבל הכ"ל ארצא
 בותן כח ח"ו לטמ"א וחוקש הספקין
 וכשם שהוא חייב על קשורם כך הוא
 חייב על היתירם לפעול לצטל היתיר
 שצא לעולם ע"י הרשעים הכ"ל לעסוק
 שיפדקם שפלות וגרעון הרשעים הכ"ל
 שלא יחירו לעולם אותן התנהגות :
ד"ב אומר כל קשר שאינו יכול להחירו
 באחת מידי כו' דהנה אהבה
 ויראה כק' ידים כי זהם ניתן יד
 להצב"ה להחזיק בו כזיכור וגם לוקח
 מונכו שפע ע"י אהבתו ויראתו וגם
 בותן להצב"ה תענוג עומה כי צלל
 דחילו ורחימו לא פרחא לעילא ע"כ

שמים הגם שיכאם לכאורה גרוע אין מפנין ויראה נקרא חולר כמ"ש יראה ה' חולרו וכיולא צזה כדאיתא וזה שאמר ד' וה' צין לפי' עליון צין לפי' זה י"ל שאומר עד עשרה הוא לסימן שאין זה קדושתו ית' כי אין דבר שצדקושה פחות מעשרה

ויראה אצתהם כו' ה' יראה כנ"ל דהנה רש"י פ"י ואנכי עפר ואמר אפשר הייתי ראוי לישרק ע"י נמרוד ואפשר עפר ע"י המלאכים לולי רחמיך שעומדה לי י"ל שכיון על אמות רז"ל על צית יעקב אשר פדה את אצתהם הנקרא רחמים והנה צזה גופא הלא הי' אאע"ה לפי הנראה וודאי כדאי להכלל בזכות מעשיו הטובים שיעשה וכן בשביל ילחק אך אפשר שילא ממונו ישמעאל שילאו ממונו רשע"י גדולים וכן עשו. ומש"כ יעקב הנה הפסוק הנ"ל אפשר לומר שא"א התפלל הגם שהתנהג הצד"ה עמו לעשות מעשה ממש כ"א שהתפללו מלאכי השרת עליו וגם הוי כמו מעש' שהלכו ביום ימים לשם על דעת זאת ולקחו צידם האש כו' שלקח ח"א צידו ועלי העולה על ילחק כמ"ש צב' שעריאורי וגם עקדו דווקא ולקח המאכלת ונרא' שהי' חרצ חדם על לווארו ציקס רחמי' שלא ילערכו צניו לנשיון צפועל כ"א צבח וזה ה' יראה אפילו אם לא תוכר המחשבה כ"א לה' ית' יראה יהי' נראה לנשיון ואשר יאמר היום פ"י צכל יום כפירס"י ז"ל צהר מרומי' צדיו כידוע וכן אמרו הר קשה ה' יראה שתראה לישראל רחמים תמיד שיושעו מכל לרס אפי' יהיה קשה מאוד יהיה חיבך הרחמים של ה' ית':

הנה כתצנו למעלה יסוד ה' חלקיך לשוט עליך כו' כאשר שש על אצותיך פ"י הוא להשפיע לך שפע טוב צני חיי ומזוני לכפש ולגוף כמו שהמשיכו אצותינו ע"ה הנה הגם שפ"י למעלה שא"א המשיך צני חיי ומזוני לעיל צפ' לך לך וכן למעלה ג"כ וכן נמי ומסתמא ילחק ויעקב כל החלת צני חיי ומזוני וכן כל לדיק שצכל דור כל הלדיקים ומשיכים צעז"ה הכל כנ"ל אפילו מה שהוא ציחוד לכל אחד הוא כמו שחליכו צמלאכים שמיכאל צישר על צן והוא שורש ח"א ע"ה ורפאל הוא מעש' משורש יעקב חיי וכן נמי חוננו צוהר הרוח יעקב צחלוס חיים ניתוספו לו ואמרו יעקב אציו לא את וילחק מזוני כמ"ש שלחן צלפון מלפון זה צית יראה וע"כ נראה שגבריאל שהפך קדום הוא צצציל שמונעו אדמים מהמלאכים וע"כ נראה שנתארחו המלאכים צליו להגין עליו האכילה והשתיה שהאכילם וההדן הקשה משורש גבריאל אך האמת כולם כלולים זה וזה וכן נמי כל הקדושה הכל אחד מכ"ש כל הלדיקים יולאים ירך יעקב וודאי כלולים משל האצות וצאמה גם צאאע"ה חלינו כל השפע הנ"ל כנ"ל על מארלך וממולדהך כו' וכן צילחק מזוני כנ"ל וכן צני חלינו ויעשר לו ה' וכן ציעקב חלינו צנים הי' לו וכן חיי כנ"ל וכן עישר גדול וכן צרך את צניו צכל:

שויך לר"ה שופרים דיעקב מעין שופרים דאדם הראשון י"ל דקאי על שופר שצטופר שלנו נקרא יעקב מעוררים השופר של מתן תורה והאשה שצוררנו למעלה וגם לפעול וזאת מעשיר

מסעיר למו הופיע מהר פאכן וגם
חרות חירות יומ"ה וזה מעין שופריה
לדלם הראשון הוא צורא'ינו ית' הכק'
לדס דמות כמראה אדם עליג מלמעלי
על שדמות דיוקנא של יאע"ה חקוק
צבסא הכבוד ומתפאר צו וישראל נק'
לדס ועל סהוא זוכר אותנו תמיד
ומוסב אותנו וטובותינו ואנו נקרא
לדס. וכן י"ל שופריה לדלם הראשון
לדיק הראשון הוא אלע"ה וכן בפטיטו
כיון שהאיל נברא צשט ימי צראשית
נקרא שופריה לדלס"ר ולפ"ז י"ל טעם
למה שצט"ק אין חוקעים הוא למו
הזה שצומ"ת דלכ"ע צשט ניתנה תורה
ודי הזכרון תרועה סאנו אומרים:
פ"י לפי עקב וה"י עקב תשמעון י"ל
מותר לשמות צשציל שיהי דעתו
מיושטת לרלון הצוצ"ה כי אין השכיני
סורה מתוך עלצות וגם מצטל השגה
והנה וה"י לשון שומח וזה י"ל וה"י
עקב תשמעון יכולין לשמות עקב תשמעון
ככ"ל. עוי"ל דהנה כתיב היה דבר
ה' אל יחזקאל בן צוזי הכהן דהנה
איתא צעטרה מאמרות נברא העולם
וי"ל הלא עטרה הוא לשון זכר כידוע
ה"י לומר עטרה מאמרים או עטר
מאמרות אך י"ל דהנה איתא צתחילה
עלה צרלנו ית' לצרוא העולם צמדת
הדין וראה שאין העולם מתקיים שיתק
עמו מדת הרחמים. ידוע קושית רצי
ס"י הלא לא ה"י רלונוית' כ"א להיעיז
לצוראיו האיד רלס לצרוא צמידת הדין
גם על מה סאמר להפרע מן הרשעים
וצעז"ה פירשנו שהכל הוא אחרות
צתחילה עלה צרלנו לצרוא צמדת"ד
כדי לירא את הרשעים ומסא"כ הלדיקאי
יודעים האמת תוכן הדגרים שיש צהס

הרחמים והדין סנראה צצריאה להפרע
האור והחסד מן הרשעים שלא יאצדו
את העולם וה"י ג"ז להיעיז לקיום
העולם הס הלדיקים והצינונים וכן
הרשעים כשיחזרו צתשובה וכן נמי כל
ישראל נקרא חסידים לערך העו"ג והני
ידוע לכל הרחמים נקרא לשון זכר כי
הוא הכדיצות להשפיע ולהיעיז ומסא"כ
צא מן הרחמים שלריך ללרך הרחמי
להפרע ולהמנע את האור והחסד מן
הרשעים וצשציל שיונקים הדינים
מהרחמים נקרא לשון נקיצה והני ראי
צתחילה גם צלא זה ה"י צהס שיתוף
הרחמים כי כתיב ציוס עשות ה' אלקיי
ארץ ושמים ומשמע שתיכף צעטות שמים
וארץ דכתיב צראשית צרא אלקים לצד
ה"י צהכלל ג"כ אלא ככ"ל וזה י"ל
עטרה מאמרות עטרה קאי על הרחמים
הנעלמים צתוכס ומאמרות על התגלו'
אלקים לשון נקיצה ומקצלים ככ"ל ועל
ש"הי צנעלס רמזו צלחות לשוכס הקי
רק צאות אי וגם ע"ז נקרא מאמרות
לשון חטיצה וחיצה והנה הלדיק ממשיד
להעולם ממקור הנעלס הרחמים וזה
י"ל היה היה דבר ה' ש"הי צבר ה"י
ומפרש מזה דבר ה' הדצור לשון קסי
שהיה צהס הרחמים נקרא ה' לוי אל
יחזקאל הוא פשוט. גם י"ל לוי שמייחל
אל הש"י יחזקאל בן צוזי מוצא א"ע
צעיניו מכיר שפלותו וציונו. סכסן אס
רולה להמשיך שפע חסד על העולם
על נהר צבר לשון נהר צבר פ"י שיתקן
העולם נעשים ע"ז להיות נהור לעולם
מה ש"הי צבר נהר לעולם צשציל התורי
או על נהר כמו אס ה"י כבן פ"י
שמייחל הכל להש"יית אפילו אס אינו
עוז כ"כ יכול למשוך האור כמו אס

כ"א לרלון אל הן הצנים הם טוצים ולדיקים והן החיות הוא לרלון אלזוכן צעושר שמועסיכין חין צא ומוכו גיאות אדרצא נכיר חסדי המוקס צ"ה להוקסיף אהצתו וזה על האדמה אשר ה' כו' כותן לשון לומד לך ככ"ל צרוך תהי' מכל העמים דהנה כשישראל עושים רלונו של מוקס צ"ה לוקחים קודם השפע לז"א צרוך תהי' מכל העמים לא יהי' צך עקר וככ"ל

פ"י ע"פ וזכרת את ה' אלקיך דהנה איתא הרולה לחיות יומית א"ע כו' דהנה כתוב אדם כי ימות צאולה פירש"י ז"ל חין הסורה מתקיימת אלא צמי שמומית עלמו עליה גם זה ראוי לפרש הלא כתוב וחי זהם ולא שיומת זהם ונראה צעז"ה דהנה כתוב ואלה המלכים אשר מלכו כו' לפני מלך מלך לב"י י"ל הנה האדם הרולה לשוב בתשובה שלימה לפניו ית' אשר נדבה רוחו אותו לזה מוקדם ראוי יצוא אליו התבערי להיות צוער צלצו כאש להצה אהצתו ויראתי ית' ומחזירתו על חטאיו ורולה להסתבה כראוי מאוד בכל האמלות שלא לצורך הטבע כלל וצרכו הגדול כ"כ להיעיז ולתקן מעשיו ומדותיו אינו מצין צחכותו ציטוט הדעת כראוי כ"א צוהירות מצין צחכותו ומסתבה צוודות תרומיות למעלה מכה אנושי ויטוט הדעת צראשונה חסד ואהבה הראוי למשל לאהוב מאוד לדיקים ורלון אל ית' מצטל ע"י כל חוסיו וכל ממונו וגופו צצביל אהצת הצוצ"ה ולדיקים לרלונו הטוב וגם שוכא כ"כ להרשעים ולמצטלים מרלון אל ית' עד שמוקס א"ע וכל אשר לו חיכך צפועל ע"י וגם צצביל הרחמים

שמוכס

היה ראוי נקרא צן פ"י אשר עושה כ"ר תמיד לו ית'. והנה הלדיק נקרא וי"ו גימטריא ששה שלדיק יקוד עונם כמו שמוחזיק העולם בכל לך ולמעלה ולמטה הוא שש קלית. גם גימטריא י"צ שמוקשר עולם העליון כל העולמוי חוץ עולם הזה נק' עולם עליון צעולם כזה הוא צ"פ ו' גם לפעמים צמולאו עולה אחד שמושה אחדות ככ"ל גם גימטריא כ"צ ככ"ל וי"ו שמוקיים הסורי והעולמות שנצבא צכ"צ אותיות הסורי וזה י"ל והי' פ"י הלדיק מרומ צו"ו מיתקין מרומ צושיכות הוי"ו שמועסיך מפורש העשרה מאמרות הוא ראש הוי"ו כמו יו"ד מושקף וזה ש"י כ.ר זה מושקף עקב שמועון ככ"ל על נהורא של כצר גם י"ל וזה שמתחיל לשון רבים וקיים לשון יחיד ושמו ה' אלקיך לך י"ל פשוט שקודם שמועין ומקיימין נקרא לשון רבים משא"כ אח"כ וכן כמי לפי הכ"ל ושמו ה' אלקיך לך קאי על הלדיק המושקף וככ"ל וכן כמי עוד לקמן והאצך פשוט יצרכך יפאר אותך והתצרך צלצו לאור. והתצך לשון גדולה וצרך פרי צנוך קאי על צבי פרי אדמתך וזונו פרי צהמתך חיי כי גם צעולם עליון צלא גוף חיי הנשמה וחיות י"ל נקרא לשון צהמיות על כי צצרים שוים לצהמה וכן שגר אלפיך לשון שילוח לך תורה להיות שגורה צפיו וצמחצמה ומלכ לפי לשון יחאלפך חכמה ועשתרות לאכך פ"י גם להעשיר את העולם אשר מחזיקים עמך וזה צאחדות ותמימות הוא מדות לאן על האדמה כו' לשון יתנו צגוים לשון לימוד כי כל השפע שמועסיכין יש זה קדושה ותועלת ורלון הצוצ"ה שלא צא

טוב והנסה הסתהגות הראשון יש לקרוא
מלכיי אשר מלכו זאחץ אדום לשון אדמימות
על גודל הסמימות והצערת אש הסתהגות
אשר מלכז וכפסועאוד מרומז אדמימות
ודין והנסה איתחא מלך כוי רצנן כי מי
סעוצד הקצ"ה לדיק נקרא לדיק כי
הוא מרות מוזקן זקן וכסיל. וכלא זה
זכל מה שהתנהג צטוצ יש לו מלכות
סמי עליו נקראים מדותיו מלכים כי
עצד מלך מלך וזה ואלס המלכים אשר
מלכו זאחץ אדום לפני מלך מלך לז"י
הוא הסתהגות אחרון ציטוצ לעתו הוא
נקרא מ.ך הדך סמטהדרומסצצ לשאר
ז"א להסתנהג בן כמו סאיתחא סיהי
ס"ש מטהאב על ידו ואומרים הצריות
אשרי מי סמלמד אה צנו חורה כידוע
זזה סמטהג ציטוצ לעתו ודעתו
מעורבת עם הצריות מוסצצ ומהדר
סיתנהגו ז"א אחרים ג"כ בן וכלא זה
בפשיטות הוא נאה וסדר להסתנהג בן
ע"כ נקרא הדך זהו מלך לז"י ודו"ק
כי לא דבר רק הוא צעזרי"ה ית' והני
הסתהגות הראשון נקרא סממית א"ע
הגם סאח"כ אינו מטהג בן מועיל לו
סאח"כ עוצד צאמת מטה"כ אס צתחילי
אינו צוער זלצו אהצת הצוצ"ה כלל
ותיכף אין לו חפצו כ"א ציטוצ הדעת
נראה שאין זה עיקר הגמור דוק והסכה
זה י"ל הרולה לחיות ימית א"ע פי
קודם או צרלונו לצד אס לא היה
מצין בן שאין זה רלונו ית' ואין לומר
דילמא גס אס אינו חוסצ בן דילמא
זא לו תיכף היטוצ הדעת אומרת לא
בך היה דוודאי אהצת מוקלקת הסורי
אס היי צוער זלצו אהצת הצוצ"ה
נראוי לאהצת הצוצ"ה היי נראה לו
סראוי למקור עצמו וכל אשר לו כנ"ל

סמרחס לאשר לריכים לכך נותן כל
אשר לו ולא נשאר צידו כלום וכל זה
אינו סוה לרלון אל כי זכולס כתיב
וחי זהס כוי וכן להיות דעתו של אדם
מעורבת עם הצריות וכן לנלח סונלוי
עד סיודו להאמת יפרז ע"ז כל ממונו
ונפשו וכן להספיע לדקה כל אשר לו
ולעסות מעש"ע זכל אשר לו שלא
לשאר לו סוס מחי כלל ר"ל וזהו
צדך משל כי גס זה אס הוא ציטוצ
הדעת היי אפשר ככ"א אס צמתי
זכלא יטוצ הדעת הוא הכל אינו אמת
והסתהגה יסרה ואס אדם מטהג א"ע
כנ"ל ואח"כ מצין שאין בן רלון אל
מתיסצ דעתו ומחקן מדותיו ציטוצ
דעתו סגס רלונו לחקן מעשיו ולעשו
רלון אל מלציש רלונו ציטוצ דעתו
והלכע לכח ומצין צמחמו ציטוצ דעתו
ואוהצ הלדיקים זכל מה סאפשר וראוי
וטוצ נהרלות אהצתו להס. וכן סונל
אה הרשעים הסמטיאים זלצו וצומה
סאין צו כח להרלות אה סנלחתו מסייר
סנלח שלא יצוא לידי סכנה סיו וכן
כל כיולל צזה וכן לנלח צנגיכות
ולרודות לאל ית' פעמים מסייר זה
והכל הוא הסורס להססייר הסצצרה
ולסלציש הסור והסצצרה שלו להצוצ"ה
מלציש הכל צמדותיו ציטוצ הדעת
וצסכל לח וזה הוא אחר סהסתנהג
קודם שלא כדרך הטצע או עכ"פ
סרלה להסתנהג בן כנ"ל שלא כדרך
הטצע כ"ה אחר הסוסצו וסצצר זלצו
בן מתיסצ צסכלו שאין זה רלון אל
הצוצ"ה כנ"ל אך הוא היה רולה
להסתנהג בן כ"א שאין זה ראוי גומר
דעתו אח"כ להסתנהג ציטוצ הדעת
והסלצש הצצרה זלצו כאס אהצתו הוא

עד שנקראה לו אח"כ שאין זה כללן אל
 בשרואה ומצין צטול גופו וכליו לעצוד'
 האל אם יתנהג בן חוזר לו האור
 ומתייטב ומלמס לו להצחו ית' ציטוב
 הדעת והתלצות גדול וצטכל עד אם
 יתנהג בן אח"כ לפעמים צלא יטוב
 הדעת וזהתפטות הגשמיית ג"כ הוא
 בקיים הגוף כיון טכצר הנהגתו
 בהתלצתו צללון אל גם צזה היא כללן
 אל וה' אתנו אל תיראוי וזהו אדם
 בי ימות צאוהל פי' קודם כי ימות
 לשון וקירת נפש ואח"כ צאוהל לשון
 מגין על חיותו וכן לשון התלצות
 ותן לחכם ויחכם. וזה הרולה להחיות
 חים כלחיים ימית עלמו ככ"ל קודם
 לו צחפלו ורלונו עי"ז צא לחיים
 הכלחיים. וזה י"ל וזכרת את ה' אלקיך
 אתה תהי' יכול לזכור את ה' אלקיך
 כי הוא לשון עם הנותן לך כח לעשו'
 חיל לשון כח הגוף פי' מלך יראתך
 לא היית חושש על ממוך כלל כ"א
 מלך ה' צא לך לעשות כח לגוף וממון
 ככ"ל ולא תהי' ילא לזכור את ה' כי
 העצדות הגמור ככ"ל לכן פירטנו קרוב
 לזה פי' לך לך מארלך כו' פי' אתה
 חלך צמחצתך ומגשמיית טלך פי' תהי'
 חפלך ורלוך טלא להתנהג בגשמיית
 וממולדתך טלא תרלה לעסוק צלידה
 ומשגל צחפלך ורלוך ומצית אצ"ך טלא
 תחטוב ציחוס וקירצ' כלל כמו חרפה
 לא נשא על קרובו וכן האומר לאציו
 ולאמו לא ראיחיו ע"כ נקרא חסידים
 כמ"ס וללוי אחר כו' לאיש חסידך וכן
 אצנהם הי' לריך להיות חסיד כידוע.
 אל הארץ אשר ארלך פי' הגם טמלך
 חפלך הי' לילך ולא לעסוק בגשמיית
 כ"א שתצין טרלונו כן לעסוק גם
 טכצת

בגשמיית כ"ס אחיו צזה וגם וזה אל
 תנה ידך וזה אל הארץ אשר ארלך
 וכנגד ג' אלו טתלה מעלמך להטמור
 מהם כנגד ממולדתך טהטמור מלך
 עלמך כ"א תדע טזה חפליותהי' כוונתך
 רק לשמי' כי מלך תאוותך היית חפץ
 להמנע ע"כ ואעטך לגוי גדול וכנגד
 שהיית חפץ טלא לעסוק צעניני גשמי'
 ואצרכך צממון וכנגד טלא תחטוב
 ציחוסך כמ"ס ומצית אצ"ך אחר ואגדלי
 טמך טתחול עמך היחוס חדש. וכן
 לפי"ז י"ל והי' עקצ דהנה מה טאלם
 מתנהג ציטוב הדעת נקרא מוטפטכמ"ס
 יכלכל דצריו צמטפט ומה שהי' חלדיק
 והצטל חטוב חפץ להתנהג צתצטרה
 הגדולה טלא כדרך הטצט אינו נקרא
 מוטפט וז"ל והי' לשון טמחה והי' אם
 עקצ לצטוף טטמטון את המוטפטים
 האלה מוט"כ צתחילה הייתם חפלים
 להתנהג רק צמקירת נפש טלא כדרך
 הטצט. אז וטמרתם ועטיתם אותם
 וטמר ה' אלקיך את הצרית י"ל טלא
 חטבוס צריתך ואת החסד טלא תהי'
 לך חפי' תאוה רעה כלל אדרבא
 יטמור הכל לך ולא לצטלה חלילה.
פי' ע"ס ויטעו מרפידים דהנה כתיב
 לכו לחמו צלחמי ידוע מ"ס מרפיד'
 מרפיון ידיים מן התורה דהנה איתא
 המקבל עליו עול תורה כו' טעמו
 מדכתיב חרות על הלוחות א"ת חרות
 אלא חירות כו' כי בטקבל עליו עול
 תורה כמו טקצלי מחר סיני כידוע ע"כ
 חיקך טמקבל עליו עול תורה להטמיד
 צלימוד צא לו פירטתו וללורכיו צריות
 ועוד טעם עי"ז גופא צפנימיית דהנה
 איתא צני חיי וממוני לא צזכותא חליא
 אלא צמלא ידוע מה טנקרא מול כמו
 טכצת

פ"י הפ' ליסועתך קויתי ה' דהני אס
אדם מתפלל וכוונתו שלא תהי
שום לער לזרע ישראל כי צבל לרחם
לו לר ח"ו הוא כמו צא לטער מסייען
לו מה גם שאלא להיות קיטורג ע"י
שרולה להיות ללון הצוצ"ה וזה ליסועתך
קויתי אס כן כוונתי כציכול להיות
ליסועתך ית' קויתי ה' יהי רחמים
צוודלי ?

זה החידוש השלישי ע"כ גם צכאן
הוא צקלור מפני שצבר איתא
מעין זה צספרים הקדומים לפרשת
שמות צמדדש לך לקראת משה כו' א"ר
ר'אובן הדיבור שאמר למשה לך שוב
מלכים ה"י צו דו פכלופין למשהנאמר
שוב מלכים ולאהבן לך לקראת משה
ע"ש והוא תמוה. והנה כתיב ויקם
מלך חדש על מלכים אשר לא ידע את
יוסף מה לשון חדש וי"ל דהנה איתא
צשעת פטיחתן ה"ו אומרין יופי לך
מוצא ר"י אומר ל"ה ולך מוצא ומסיק
ל"ה אכחנו מודים ולך אכחנו מקלסין
ולריך ציחור והנה ידוע כל מה שצברא
צעולם הוא דרך זכר ונוקצא וכן איתא
אמרה צצת לכולם נתת צן זוג כו' כי
ע"י יס קיום לעולמות וזה כי הוא
אמר ויהי זו אשה הוא לום ויעמוד
זה צנים ע"כ כתיב אח"כ ה' הפיר
עלת גוים שלא לעצור על רלונו ית'
ע"כ אמרו רז"ל מלוא רצח שאני הוא
לא תורו צראה לצצת ילדה כי צזה
יס קיום עולמות שורש הכל הוא
הצוצ"ה נקרא איש מלחמי וכנס"י אשה
המקצלי ממנו יתצרך ואלו מעוררים
מ"כ צתפילתינו ותורתינו ומעשים עוצי
שכלו והוא ית' משפיע עלינו טובו
וחסדו הגדול וצזה סוס כמו זכר
ונוקצא

צכתצתי פ"י חין וזל לישראל מעולם
הנעלם הנקרא חין צא וזל לישראל
כנ"ל והנה ידוע שתלויס המה גם
צצכותא כמ"ש שצכות ח"י מועיל להוליד
וכן לדקא מללח ממות וכן מונוי כמ"ש
הרואה נכסיו מתמוטעין יעשה צזה
לדקא אך פ"י כמו שני"ל שראיתי צרש"י
ז"ל פ"י כי לא צצכותא לצד כי גם
צלא זכותא יכולין להמשיך משה ע"י
תפילה ותורה ד"ל. והנה אותו עולם
נקרא מדצד לשון הפקר כמדצד לכל
אפילו למי שאין לו זכות כ"א שיהי
האדם יצוא לאותו מדצד מי שמשים
א"ע כאין יכול לצוא להמשיך משה
כמ"ש הרב המגיד מראוונא חין וזל
לישראל מי שמשים א"ע כאין יכול
למשוך וזל לישראל וכן כמי מישמוסר
א"ע וגו' ומשתעצד עלמו לה' ומקצב
עליו עול תורה כמו שמפקיר עלמו
להס"י כן יכול להמשיך מהעולם ההפקר
הכ"ל. מכ"ש לו וודא"י צא הפדנקה
צדיוה משה וזה י"ל ויסעו מרפיון
ידים מן התורה ויחנו צמדצד חנו את
העולם צעולם הנקרא מדצד כנ"ל וכן
פשוט ויחנו ויחן שס ישראל נגד ההר
ה"י להס חנינה נגד הילה"ר הנקרא
הר כל השפע צא משה והשפע כולו
קודש ואין לילה"ר אחיזה להחטיא
האדם ע"י. וזה נגד ההר וזה לכו
מגשמייתים לחמו צמלחמתה של תורי
צלחמי ית' לכל המזל הגי' לחס וכן
לחס יו"ד כי משה צא שפע לכל המער
ספירות וגם תהיה לכס הנאה מהמתקת
הדינים וזה ציין מקבתי מרומי צדין
המומתק וע"כ ממילא כילול משיעצוד
גלויות כיון שנמתק שורשם לאדם יס לו
מהסתועלי מה שאפשר צלא הסכגדו' כלל:

ונקצא וכן רב ותלמיד נקי זכר ונקצא
משפיע ומקבל וכן איתא צוהר על
איש ואשתו צאו כו' המלאכי העליוני
נקראים זכר ונקצא והמקבלים מהם
נקרא ציתו. ציתו זו אשתו. והנה גם
לעצות ודציקות הצוצ"ה לריך כן
והאיד הוא יראה ואהבה כי יראה
נקרא נוקצא ומקבל כי עדיין לא נגמר
העצות כי עיקר הוא צאהבה כנ"ש
צוהר לית פולחנה קמי קוצ"ה אלא
רחימו זה לא צרא אלא לכבודו ולקלוסו
כי כבוד צא מלד אהבה וכנ"ש רז"ל
על כצד את אציד ציראה הקדים האם
וצאהבה האצ כו' כידוע והנה ודאי
אם אין יראה א"א לצוא לאהבה ואם
היה לו יראה ויש לו אהבה ועוצד
אותו ית' צאהבה רבה וצטמחה כמו
צטמחה צית השואבה וודאי צעת
הדצקות הגמור הוא דצוק צו ית' ואין
שטן ופגע רע אך אחר הדציקי הגדול
אלא יתאחזו חלונים צקדושה שצא לו
אלא תצוא לו שום תפארת או גאווה
או תאווה אחרת לינק מאהבה לריך
ליזהר לזכור צהיראה מפניו יתצרך או
הכנעה לזור חסדנותיו וליכנע מפניו
ית' זה עוצ כי הוא ית' שוכן את
דבא ואם הצוצ"ה עם האדם אין שום
דצר רע יכול לצלצל איתו אעפ"כ גם
יראה וצושה טוב והנה רז"ל אמרו
רחל נקרה סימנים ללאה וכן אמרו
צוהר אינא אחיפת לצרתא ונהא כי
הנה יראה נקרא רחל כי האלקי עשה
סירא מלפניו ואיתא צצציל ישראל
צצרא העולם שנקרא ראשית כי עיקר
הם ישראל יש יראה לכולם או יראה
עליונה או יראה שפלה עכ"פ כל
ישראל יש להם יראה ע"כ נקרא כנסי

שכולל כלל ישראל ושראל נקרא לא
קדשים אחר לאכי לאן מרעיתי ע"כ
היראה הכללית והמקצלת והמוכנסת
ומאספת את ישראל נקרא רחל שורש
הלוא והנה יראה צלא הנהגות הענוה
כ"א מזה צ"א ומציץ אינו יחא כ"א
לריך עכ"פ להיות מלוצש צענו הכוסיק
אין העיקר אללו ענוה והנה ענוה
הוא ית' גדולה מכולם כי אם הי'
עמו ממילא יש לו גם יראה ופשוט
אם הוא כנע ומוכר שפלותו ומוכר
גדל חסדו ועוצו ית' כי אינו ראוי
לכלום לפי חסדנותיו ומחציץ לפניו
ית' כי יראה היא צושה כנ"ש רז"ל
על לצעצור תהי' יראה על פניכם
לצלת תחטאו זו צושה זה אינא
אחיפת לצרת' ונהא כי מפני שענוה
מוליד יראה ע"כ נקרא צרתא וכן נר'
שהוא עניו ואין רואים צו י"ש י"ל
שהוא צצציל תפארת להחזקו בעניו
וע"כ אין זה ענוה אדרבא גיאות כ"א
אם יש בו ג"כ יראה הוא סינון על
הענוה והנה יראה נקרא לאה לרין
מלאה תלאה כי נר' שהוא כנע הוא
כנו עיק ואין לו התגברות לקום על
רעהו ולקלף וכן כתיב ועיני לאה
רכות כי הכנע' נקל לו לצכות ולהוריד
דמועות ירחל היתה יפת תואר ויפת
מראה כי דיראה מוקיים רנ"ח עשין
ושק"ה ל"ח ממילא הוא יפה צנשמתו
וכן איתא כל נר' שיש צו חן צידוע
שיש צו י"ש זה יפת תואר כו' זה
צצעת פעירתן היו אומרים יופי ל"ה
ולך מוצח כי י"ה מרומז על הענוה
שהוא עדיין אינו מתקן כי אינו שלם
עדיין כ"א י"ה זה ל"ה אהנו מודי'
שהוא צעונותיו אין השם שלם ולך
אנחנו

הי' משיג החכמה העליונה משא"כ
 שאר צ"ח ע"כ היה למשרע"ה ענוה
 ולא מלכות וזה אל תקרב הלום וזה
 של נעלך מעל רגליך הוא הירא' נשון
 נעול סגירה על רגלים הוא עצירות
 שאדם דש צעקציו כי המקום אשר
 אתה עומד עליו אדמת קודש הוא היא
 הענוה הוא אדמת קודש הוא סוף של
 קודש היא החכמה כנ"ל כי מהחכמה
 ענוה ומענוה חכמה כמו החכמה מאין
 תמלא וגם שמלינו ויהי ציפורן מלך
 י"ל דהוא לגבי דור צאי ארץ שהי'
 דורו של יחושע כי הנה דור דעה הי'
 מצי"י ענוה מקבלים מן משה שהיה
 מקבל שלו ענוה כנ"ל משא"כ דורו
 של יחושע הי' די להם שהיו מקבלים
 ממנו מצי"י יראה לצד כמ"ש רז"ל מה
 שעשה היראה עטרה לראשה עשה
 ענוה עקצ לסדלותה והנה ואמרו לי
 מה שמו מה אומר אליהם כו' אהי'
 אשר אהי' בה תאמר לצ"י אהי' שלחני
 אליכם ואח"כ הי' אלקי אבותיכם אך
 הנה ודלתי (ידעו) ומשמו הוי' צ"ה אך
 ידעו כי הם לא לדקו יחדיו לחקן שם
 הוי' צ"ה צתרי"ג מלות שמי עם י"ה
 צק"ה זכרי עם ו"ה רמ"ח ע"כ צק"ח
 ואמרו לי מה שמו מה אומר עליהם
 מרומז שם הוי' צ"ה צק"ח כי לא
 קיימו ע"כ השיב להם אהי' הוא תשובי
 פי' הגם שלא הייתי כראוי אהי' מעתי
 והלאה וכן הגאולה תלוי בזה השם
 אהי' עמם זה אהי' אשר אהי' ע"י התשובי
 המרומז צהי' אהיה עמם כמ"ש צמדרש
 על וירא אלקים את בני ישראל וידע
 אלקים שהציונים עשו תשובה ונתקבלו
 והרשעים הרהרו תשובה וידע אלקים
 שאחד לא ידע מחזירו זה אהי' אשר
 אהי'

אכחנו מקלסין פי' למצח הוא הירא'
 כי ע"י מצח ילדו. אנו מקלסין שהוא
 כטוב כו' כי הוא קימני הענוה והנה
 ענוה הצאה מתשובה מתצייס ומכיר
 חקרנו כי כן צע"ה לריך להיות נכנע
 גם מהמחין הצא ממנו ית' גורם
 הכנעה אליו. והנה משרע"ה היה חכם
 כמ"ש עיר בצורים עלה חכם והכיר
 בחכמתו רוממחו ית' והוא כאין נגדו
 ע"כ הי' עניו מכל האדם והי' הנוק'
 שלו הענוה צעת שלא הי' לו כ"כ
 דציקות הגדול הי' זוכר הענוה והכנע'
 צא מהקדושה להענוה הי' עניו מקבלת
 מקדושתו הגדולה וז"ש רז"ל אל תקרב
 הלום כו' שמרע"ה ציקש מלכות ולא
 נתן לו ולמי נתנה לדוד אין הלום
 אלא מלכות ומה לשון הלום על
 מלכות אלא קאי על יראה כי מי שיס
 לו יראה הוא דבוק בו ית' צממו
 אדני לשון אדון יירא ממנו יתצרך
 ולקבל אדנותו כעבד שירא מאדונו
 ומיילא הוא אדון על הכל ע"כ אמרו
 רז"ל לדיק מושל יראה אלקים וכן
 אמרו המושלים ציגרים קוראים קחם
 מושלים על כי מושלים על הכל וכמ"ש
 צמדרש מי שנתיירא מלפניו נעשה מלך
 ובתיב צמלך הוא יעליר צעמי על שהוא
 עולר מלעשות כל חפלו וליך צמקום
 שהוא חסץ

וכן לשון הלום לשון גבול לעלור שלא
 לעבור זה הלום מלכות וצאנות
 שמעתי מהרצ המגיד מראוונא על אמרתי
 אחכמה והיא רחוקה ממני אמר הוא
 ז"ל ממני הוא רחוקה החכמה העליוני
 כי החכמה מאין תמלא והוא הי' מלך
 ומלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול
 והיה לריך להתכנה מעט צגלות לא

אחי אך וודאי אן לומר שכבר עשו כדי שיהיו כל ימיהם בתשובה ושיהיו ככנענים כי בן לריך הצ"ת להיות נכנע ע"כ אמר בה תאמר להם אחי שלחלי שיהי צ"ת וכתב כי ה' אלקי אצותיכם כי האצות וודאי תקנו הוי צ"ה והכי בן שמועתי אומרים אין לגבי משה מילתא זוטרתא הוא קאי על דור דיעה לגבי משה וכנ"ל שהיו מקבלים מומנו ונצחי מקבל שלו הוא ענוה וכן מלינו ויחן שם ישראל כלב אחד באים אחד זה צא מוגדל הכנעה צא אחדות וכן שמועתי צסם הרב המגיד הכ"ל ע"כ יס צין ילידים קטנים אהבה כי אין להם גדלות וכן וודאי גם צולרים ה"י בן כי כל מה שהי' להם צעת קבלת התורה בהדרגה שלהם ה"י ציליחא מלרים שלא בהדרגה וכן מלינו לשעה קלה נאספו לרעומסק וכן לא גילו הסוד דא צא מאחדות הצא מהכנעה של תשובה וכן שמועתי מרצ דק"ק זעלחוצ על מה המדע ע"י מה יכול להיות התחדשות כי יש מאין וזה ויקס מלך מדע על מלרים אשר לא ידע את יוסף כי מיראה צא יוסף להוסיף מצי"ט ותורה ונולית משה"כ ע" הכנער. כ"א שהי' אתו ועניליל הוא עובד והנה איתא משה היה שושצינא דנוכלא ואהרן שושצינא דמטרוניתא כי משה המשיך אירו ית' לישראל והמשיך שתייחד הקצ"ה עם כנכ"י ואהרן כפר על ישראל וקישע אותם להשי' והתפלל על ישראל תמיד ע"כ משה נורונו צנלח קאי עליו ית' שצא מלמעלה לכלח שונאי ישראל. והוד מלמעלה להודות לו ית' וזה משה צנלח ואהרן בהוד וגם שיע להם שורש עליון ע"כ צגאולי

לריך להיות מתייחד קוצ"ה וכנכ"י לכך ה"י נויכרח קודם לילך לקראת משה ויסק לו כי זה ה"י קיצה שתייחד קיצ"ה וכנכ"י ע"י שושציני' משה ואהרן וזה דו פרלופין ה"י הדיבור כי ה"י קשה כ לכהורה הדבור לחסרן שילך לקראת משה הוא ללא לורך כי צמלרי' יאמר לו הליוי ע"כ פי' המדרש שהי' צא ממילא מהדיבור הנאמר למשה לך שוב מלרים כי הוא צכלל זה ללורך עיקר הגאולה ודוק (י"ל ע"כ ויפגשהו בהר אלקים כי שם נגמר עיקר היהוד וגם ה"י זה תועלת להגאולה כמ"ש לו ית' צהוליאך את העם תעצדון את האלקים על ההר הזה) מה שלא אמרתי בצצת כ"א אח"כ צא ללצי עשיתי סימון צפ"ע צ' חללי לצנה

לפ' וארא וידצר אלקים אל משה ויאמר אליו אני ה' לריך ציאור אך הנה כתיב עד עת צוא דצרו אמרת ה' לרפתהו כי הנה כתיב ואני ערל שפתים ופי' הזוהר כאשר אצאר פירושו דהנה כתיב צאשר דצר הוולך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה דהנה קודם צא להמוח המהשצה ומשם לקול ומוקול לדיבור והנה הדיבור מקבל אעפ"כ מהרב הוי הדיבור הרא"ש והתחלה שמומנו צא להתלמיד רישא דלא אחידע שצא להתלמיד שכל ומחשצי וגם שהיה הדיבור סוף אלל הרב להתלמיד הוי אפילו קודם התחלה והנה דיבורו ית' הוי נלכות דע"י דיבורו שגור יתקיים מלכותו אך ידוע דע"י תשובה נחצטלה גזירה וזה כאשר דצר מלך שטון ומי הוא התשובה יאמר לו מה תעשה הלא לריך רחמי על ישראל להיות כבוד שמים (וי"ל על

זאת זכרון

הלא

אֶרֶץ גִּשְׁשׁוֹן כִּי עָמִי יֵשׁ כֹּחַ לִקְרֹב אֶל
הַקְדוּשָׁה וּגְשׁוֹן לִשְׁוֹן קִיּוּב לִקְדוּשָׁה
כְּמֹשׁ צֹהֵר גּוֹשֵׁה תִּקְרֹבָתָא וְהִנֵּה
עָמִי הַתְּסֻבָּה צֹחַ עֹזר וְקִיּוּב לְדַעוֹת
הַגְּשָׁמִיּוֹת גִּבֹּר רַק לֵהִי שָׁלֵא יֵהִי צו
תַּעֲרֹבּוֹת יֵלֶהֱרֹךְ כֻּלָּם וְזֶה וְהַפְּלִתִי אֶת
אֶרֶץ גִּשְׁשׁוֹן אֲשֶׁר עָמִי עוֹמֵד עֲלֶיהָ לְצִלָּתִי
הֵיחָד שֶׁסַּע עֲרֹב תַּעֲרֹבּוֹת יֵלֶהֱרֹךְ וְזֶה
עָמִי שָׁלֵא וְהַפְּלִתִי הוּא צֹחַ וְהַתְּסֻבָּה.
וְהִנֵּה הַאֲצוּת הֵיוּ לְדִיקִים וְעֵיקָרָא וְיֵא
הֵיוּ לְרִיכִים לַתְּסֻבָּה כִּיכָּ וְזֶה יֵלֶה כִּגֹּד
אֲצוּתָם עָשָׂה שָׁלֵא הֵיפֶךְ מֵאֲצוּתָם כִּי
עוֹרֵר עֲלֵיהֶם הַתְּסֻבָּה וְכִיכָּל עֵשׂ שְׁמוֹת
עָמִי צֹחַרְץ מֵלָרִים שָׂדֶה לִוְעָן מֵהַ שְׁמִי
אֶרֶץ שָׂדֶה לִוְעָן נֶחֱמַת מֵהֶם לִשְׁוֹן אֹהֶל
צֵל יִלְעָן כִּיכָּ הֵיוּ קְדוּשִׁים

בַּמִּדְבָּר וַיֵּאמֶר הַתַּפְּאֵר עָלֵי לִמְחִי
אֶעֱתִיר לָךְ כֹּחַ עָמִי עָמִי יֵלֶה
לִשְׁוֹן לִמְחִי קָשָׁה לִי וְפִי לִשְׁוֹן תַּמִּיד
כִּי הֵלֵא לֹא תִרְוִיחַ אֵלֶּה יוֹם אֶחָד
וַיֵּאמֶר לִמְחִי לְצֹד פִּי אֶהֱשִׁיב לִמְחִי לִמְחִי
וְלֹא כִכָּשִׁי יֵלֶה לַהֲתַפְּלֵל הַיּוֹם שְׁיוֹקֵר
לִמְחִי וְדוּק

פ' צֹחַ וְאֶעֱצֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךְ וְתַחֲסֹקֶסֶת
צִדְמִיךָ כֹּחַ דֶּהֱנָה כְּחִיצ דוּק לֵהִי
וְהַתְּחַלֵּל לוֹ פִּירְשָׁנוּ דִּלְתֵּא הַמַּעֲצִיר
עַל מִדְּוָלָיו מַעֲצִירִין לוֹ עַל כָּל פִּשְׁעָיו
וְזֶה דוּס לֵהִי פִי צִפְצִיל הֵי כִי יֵשׁ
שְׁאִינוּ מַעֲצִיר עַל חֲרַפְתּוֹ צִפְצִיל שִׁפְצֻחָהּ
שְׁהוּא עָנִיו וְסִפְצֵלֵן הַגֶּם שִׁזָּה גִבֹּר טוֹב
יֹתֵר מַעֲשִׂיָּצִי עַל חֲרַפְתּוֹ וּתְקִיטָה
אֶעֱפִיכֵי אֵין זֶה הַאֲמַת לַהֲעִצִּיר מִמֶּנּוּ
כָּל פִּשְׁעָיו לִכֵּן קִאֲמֵר דוּס לֵהִי פִי
צִפְצִיל שִׁזָּה רָלוּכוּ יֵהִי שְׁוִמְעִין חֲרַפְתּוֹ
וְאֵין מַעֲצִירִין וְנִמְלֵא שְׁוִמְעִירִין כָּל פִּשְׁעָיו
מִכָּשֶׁ עוֹכוֹת וְחִטָּאִים וְנִעֲשָׂה כִּקְטָן
שְׁכּוֹלֵד שָׁלֵא טַעַם טַעַם חֲטָא כְּמַחֲזִיכָל

עַל הַלְדִּיק הַנִּקְרָא מִי כְּדִלְתֵּא צִפְסֵר
מִיכָּה הַשְּׂכִינָה הִיא צִגְלוֹת הוּא
הַדִּיצוֹר פִּי וּדְלִי שְׁאֵין מִי לִמְשׁוֹל צו
חִי כִיכָּ שְׁעוֹבָת יִשְׂרָאֵל הוּא כְּצוֹד
שְׁמִים וְהִנֵּה אֵם הִיא הַדִּיצוֹר צִפְסֵל
צִגְלִיו לִמְשׁוֹל כָּכָל לֹא הִיא גְלוֹת כָּכָל
וְזֶה אֶךְ הוּא מִלְמֵל שְׂכִינָתוֹ וְדִיצוֹר
וְנִמְשָׁלָה צִפְצִיל הַכֶּרֶחַ הַגְּלוֹת וְהִנֵּה
הַשְּׂכִינָה צִגְלוֹת עֲמֻכּוֹכִי לִמְשׁוֹל צִאֲוִמִי
וְלַהֲעִיץ לָצֵד כִּרְלוּכוֹ יֵהִי שָׁלֵא לְצִלָּל
אֹתָם וְשָׁלֵא לַחֲרוֹב חִי כַּחֲפֵלֶס הַרַע
רִיכָל אֶךְ צִהֲלָנֵה צִהֲלָנֵה עַד עַתָּה צֹחַ דְּצִרוֹ
לִהְיוֹת דְּצִרוֹ צִגְלִיו אֲמִירָה הִי לַחֲפֵתָהּ
פִי אֲמִירָה עִכָּפִי הוּא חֲצִד וְנִמְחִין
לְקִיִּים וְלַפְּעִמִּים גַּם תּוֹסַפִּי וְהִנֵּה דְצִר
הִי הוּא גִלְיוֹ שְׂכִינָתוֹ לַהֲתַגְּלוֹת הוּי
צִהֲלָנֵה וְהוּא לִיִּשְׂרָאֵל כִּי חֲלָק הִי עֲמֻ
זָכֵן צִמְלִירִים קוֹדֵם הַגְּאֻלָּה לֹא הִי
דְצִר הִי צִגְלִיו וְזֶה וְאֵין עַרְל שְׁפִתִּים
אֵין הוּא דְצִר הַמֶּלֶךְ שְׁלִטוֹן לִמְחִי אֵין
הוּא עַרְל שְׁפִתִּים הַשְּׁפִתִּים הִי אֲקוּס כִּי
לִוְלִי כֵן לֹא הִיא גְלוֹת וְאֶךְ אֶעֱפִיכֵי
מִלְכוּתוֹ כָּכָל מַשְׁלָה וְלַפְּעִמִּים יֵשׁ דְּצִר
מֶלֶךְ שְׁלִטוֹן לַהֲפִיל פֶּחַד עַל שׁוֹכָאֵי
יִשְׂרָאֵל שָׁלֵא יִרְעוּ יוֹתֵר מִדְּלִי שָׁלֵא
יִגְרֻמוּ לַעֲצוֹר עַל דֶּה וְזֶה וִידְצִר אֲלֵהִים
אֵל מַעֲשֵׂה הוּא גְבוּרָה לַהֲפִיל פֶּחַד עַל
שׁוֹכָאֵי יִשְׂרָאֵל וְלַעֲנִין מֵהַ שְׁלִרִיךְ לִיִּשְׂרָאֵל
וַיֵּאמֶר אֲלֵיו אֵין הִי וְלֹא כְּחִיצ וִידְצִר
לַעֲנִין זֶה כִּי לִוְלִי זֶה לֹא הִיא גְלוֹת
כִּיכָּל. כִּגֹּד אֲצוּתָם עָשָׂה אֵלֶּה צֹחַרְץ
מֵלָרִים שָׂדֶה לִוְעָן דֶּהֱנָה כְּחִיצ וְהַפְּלִתִי
אֶת אֶרֶץ גִּשְׁשׁוֹן אֲשֶׁר עָמִי עוֹמֵד עֲלֶיהָ
לְצִלָּתִי הֵיחָד שֶׁסַּע עֲרֹב וְכִיכָּל דֶּהֱנָה הַקְדוּשָׁה
עֲלִיוֹנָה יֵאֲחַז שְׁמִים נִקְרָא אֲמִי אֶרֶץ
הַחַיִּים וְהַקְּדוּשָׁה נִקְרָא אֶרֶץ מֵלָרִים אֶרֶץ
הַעֲמִים וְהַגְּשָׁמִיּוֹת וְהַנִּלְכָּךְ לֹאֲדֵם נִקְרָא

ישראל אשר צד אהפאר דהנה עיקר יופי הוא לצד וצחוכו אדום מעט ועיקר הוא לצחוכיות ומרומז על חסד העיקר כלונו ית' וגם דין על שונאי ישראל ואנו גורמים זה להיות חסד עלינו ודין על שונאינו וזה ישראל אשר צד אהפאר זה יפתי כציכול כותן לו יופי ככ"ל ולכי לך פי' קומי לך גם קודם הגאולה תהיה תקומה לבכס"י מהגלות ככ"ל צטרם תחיל ילדה ככ"ל ודו"ק :

במדרש ויאמר ה' אל משה כו' צאריך מלרים א"ר חנינא צמלרים לא נאמר אלא צאריך מלרי' כמו שנאמר צחוך תעמוד ואף משה עשה כן כללתי את העיר דהנה כתיב וימלוך הד' ושם עירו פנו ושם אשתו כו' צח ומרד צח וי זה כאלו הות צח שני צני אדם והנה כתיב הד' הוא לכל חסידיו דתשובה נקרא הד' לשון הדרי צו (ופשוט מהד' את האדם מתקן הללם חלקים) וידוע מתשובה צא להכנעה זה לריך לתשובה וזהו הוא מושל צינרו הוא מלכות של התשובה (וע' זה יכול לפעול כיסים ונפלאות כי טובן את דכא וספל רוח) והנה כתיב הד' הוא לכל חסידיו כי יש תשובה משהנה ויש מיראה וחסידיו משיגים התשובה העליונה הנקרא היא והיא משהנה הקודם לעולם היא לשון נסתר לשון היא זה הד' הוא. מה החדש שמעתי מהרב מן זעלחוב ע"י מה הוא ממה יש התחדשות זהו מה החדש ומה צא מהתשובה ככ"ל זה וימלוך הד' ייטיב אל להמקבל מועלה תשובה צח ומרד יכול להמשיך מהחכמי הרחוקה מכל כו"ש ששה"ה אהרתי אחכמה

כן שנה שאלו צמלכו כצן שנה שלא טעם טעם מטא זה והתחולל לו לשון לידה כמו חולל חילית תשמור זה ואעבור עליך ואראך מתבוססת צדמיק לשון דמי אומר לך צעוה"ז ואומר לך צדמיק חיי צעוה"צ

ענה דודי ואמר לי קומי לך רעייתי יפתי ולכי לך דהנה כתיב צטרם תחיל ילדה צטרם תצוא חצל לה והמליטה זכר לשון כפול וי"ל הצטרם להכלל מחצלי משיח והנה לע"ל יהיה שיר חדש דכר כי לא יהיה אח"כ שום לרה ומש"כ צינרית מלרים זה צטרם תחיל ילדה תאמר דווקא חצלי משיח לז"א לא כן הוא כ"א צטרי' יצא חצל לה והמליטה זכר היא שיר חדש דכר זה י"ל ענה דודיוסני המוקר התפטרתי אורו ומנו ית' מרומז צו"ד כי כולם צחכמה עשית וכלול זה כל י' ספירו' הוא י' כי עדיין היה צלולוס וכן אורייתא וקצ"ה חד והתורה שמוותיו יתצרך הוא אותיות ושורש האותיות הוא יו"ד התחלות האות ואיתא נוצלי' חכמה שלמעלה התורה והנה המקבל נקרא דל"ת לשון דלות כי אין לו מה שמקבל וצניח נקרא מקבל כי צחכמה מצין הד' ומקבל היו"ד ונעשה הד' וצחורה יו"ד והתפטרות היא וי"ו וכן נמי מושם ששה מדות וכללותם זה בכנס צחוך הד' שני' בכס"י לית לה מרגמה והוא ה' ד' לך רעייתי לי מרעי' שמקבל מענוג מתפילתינו וממין שלנו כדאיתא ישראל מפרנסין לאציהם שצממים זה רעייתי (וי"ל עוד רעייתי לשון על שמקיים ג' קעודות צצח כילול מג' פורעניות ואחד הוא מחצלי משיח זה רעייתי) יפתי י"ל דכתיב

עמנו כי חרנו מלשך אוננו כשראו
 עטכחו ומה שקיצלו מנע"ה ולא אשר
 קיצלו בפירוש מננו יח' והסי' יח' זה
 יהי' אח"כ צציאות מסי' כדליתא
 צמדכ זה י"ל ועתה אס' שמוע תשמועו
 צקולי אח"כ וגם ושמרתם את צריתי
 כי ע"י שאזרחו מעיר לנו (השאלתנו)
 העו"ג אין להם כח לצלל אפילו ממה
 שקשה להם מאוד הוא צרי' מילה
 שנתקיים העולם ע"י מקנאים וזה
 ושמרתם את צריתי וגם והייתם לי
 קבולה אחס תהיה האולר חצי' כי
 אחס האולר ואחס תהיה לי מנלכת
 כהנים לשון שרים גם שירות לו יח'
 וגוי קדוש כי גם העו"ג יתקדשו על
 ידכם כמ"ש צית יעקב לכו וכו' וזה
 מלכי לצאות ידודין ידודין יתקדשו וכו'
 צית כנסי' תחלק שלל פי' לכם העיקר
 ולהם המותר וזה נמי קול ה' הוא
 התורה יחולל חילות גם אשר אינם
 כדאי להגאולה המרומז צלידה כמ"ש
 חלה וגם ילדה ליון את צניה ונמשל
 כאילה שילדה קשה גם הם ילאו
 להגאולה וזה יחולל חילות גם נשעים
 יחזרו בתשובה ויחשוף הלוצן שלהן כי
 יסוד הקליפ' מהם וזה יכלו הם הלדיק'
 כלו אומר כבוד .

במדרש אוננו אומות העולם מה זה
 שישראל מקדצין ומקטירין
 הסי' להם דכתיב זאת תורת העולה
 מי זאת עולה ונעשה עלה דהנה כתיב
 צמדכ השלישי כו' י"ל דהנה גדולה
 תשובה כו' וכתבוצ' לרי' לתקן המדוי'
 והוא ראשון להיות האספה רק לו יח'
 ולמה שטוב לפניו וגם השנאה שלא
 להיות ח"ו לעוזדי ה' וזה לרי' **לשכח**
 התחבמות גדול כי לפעמים כראה

אחבמה והיא רחוקה ממני וזה צם
 אוננו הוא חכמה שמוטד האדם הרו'י
 להסי' חכמה עליונה זה מי זה תקצב
 מצינה סי' זה מקדים עוצים ודיעות
 מומותקים המרומז צמי זה זה החדש
 הזה היא התשובה והתחדשות הזה
 שהיה בהכנה כ"ל צמי שמוע על
 ויקם מלך חדש על מלכים יעו"ש לכם
 ראש חדשים ע"כ גם הדיבור היה
 צמלרים לשון הכנה וכן נמי משה
 הגם שמיד כשהיה לרי' היה הוא יח'
 מדבר עמו גם צפליין של פרעה הוא
 יחנהג בהכנה ואמר כללתי את
 העיר שאינו כדאי להיות פועל עם
 צמקום מנח לדבר עמו יח'

לפ' צלח נכחוצ צקפרו קודם ה'
 ילחם לכם כו' גם לפי הכחוצ
 שם על כי עצדים אוננו וכן גם צזה
 כמו שאמרנו רז"ל. דים לה' והתחולל
 לו כו' וכן כאן הגם שאנו מתעוררים
 למעלה משא"כ צזה אס' אנו דומים
 ישומעים חרפות ואין מסיצים אין אנו
 מעוררים לשחוק הוא יח' אדרבא הוא
 נוקם עצורנו וזה ה' ילחם לכם ואחס
 תחרישון

לפ' יתרו קול ה' יחולל חילות כו'
 דהנה כתיב ועתה אס' שמוע
 יתשמועו צקולי כו' ואחס תהיו לי
 ימנלכת כהנים וגוי קדוש דהנה לשון
 יכפול אך הנה ע"י תורה יצא מסי' **לשכח**
 יחגם שיתא צזוהר ע"י תפילה גם זה
 צא מהתורה וצגמרח איתא צפירוש
 ע"פ גם כי יתנו צגרים וכן איתא כי
 לא צצפזון תלאו משום דים לנו התורי'
 ואין חשש להשתקע צטומאה ח"ו כמו
 צמלרים והנה ידוע שאח"כ צקשו
 גצותינו דור דעה לשו' יח' לדבר

לשכוח את אדם עוצד ה' שהוא מצולצל
ובאונות שורש השכח' צשציל ענין גשמי
מ"מ ל"ן שום דבר גם שהוא מפני
ציעול עצדות ח"ן להתקוות צדצד מלוא
וגדול השלום ומכ"ס אהבת חברים
כדאיתא בזה"ק לכך בדורו של רש"י
ה"י גילוי קודות צשציל אהבה
גדול' שהיו צין החצירים קדושים ולריך
ליכור כשצא שגאה שהוא מילה"ר
להתגבר עלינו וכן לריך תשובה ותיקון
מידות והתחדשות שלא י"ה"י לאדם
התפארת שלא להיות מפורד צעיניו
כלל שפלותו ומסרונו ממילא ישיג
רוממותו ית' וגדול חסדיו ועוצו ויפאר
ליולדיו צ"ה וזה מדת יעקב ישראל
אשר צך התפאר כי ה"י שפל צעיניו
זה ויעקב איש חס פ"עניו כי המתגא'
נקרא צעל מוס כידוע ע"כ ישראל
אשר צך התפאר צמדי זו זכו אצותינו
לתורה הקדושה כי צלותו מדה כלול
הכל וע"כ זכו לאחדות הגדול כמ"ס
ויחן שם ישראל וזה י"ל צמודש השלישי
התחדשות השלישי שכתבנו וזה היה
והתשובה וזה ללאת צ"י מארץ מלכים
גם ה"י להם הכנעה גדולה כמ"ס
למעלה צראש הספר צפי שמות על
ויקם מלך חדש יעו"ש וזה י"ל מפני
יה ישראל מקריצין ומקטירין שבושים
צ' פעולות מוצות צקרצן לה' לייחד
המודות עם המעש"ע וזה שכל לבוא
לדעת הוא הקטורת ע"ז קאמר זאת
תורת העולה הוא היראה הנקראת
זאת שיש לישראל עי"ז ככנסין ליחוד
המודות ומשם למעלה השכל רומז למי
זה ותי זאת עולה ונושה עלה י"ל הוא
המודש השלישי הנ"ל שיש לנו כמס"א
רז"ל על אהם המעט וזה היה מעלת

משי רצינו עניו השלום והומוש' עלה:
לפ' מוספטים ואלה המוספטים כו' י"ל
המוסיף על עניו ראשון דכתיב
לעיל ולא תעלה צמעלות על מוצחי
פשוט שלא יוכל לך אדם מעלות
כשעולין על מוצח לעצודת שמים או
לתפילה שצמקוס תמידין תקנו כ"א
יתלה כל המעלות צו ית' ויפספס
מסרוכותיו וז"א אשר לא תגלה ערוותך
עליו ע"ז ואלה המוספטים כו' נמי כן
הוא כי הגם לבו צהורא כו' וי"ל
עוד דהנה כתיב מגיד דצריו ליעקב
כו' י"ל מה זו לא עשה כן לכל גוי
הל"ל לא עשה כזה לכל גוי כן משמע
שעושה אך לא כן ומה זה ואח"כ
אומר ומוספטים צלידעוס ומשמע דצריו
וחוקים הודיעם ולעיל כתיב לא עשה
כן על הכל אך הנה מכל ישראל אינו
פוסק יראה שמים יכו"ש חני ה' השוכן
צתוך צ"י כי חני הוה יראה כמו ראו
בי חני חני הוא וזה שציקש משה
רחמים שתשרה עכינה צישראל כי ירא'
נקרא מלכות שמים והנה אית יראה
ואית ירא' וגם הרשעים יש להם ירא'
מומו ית' אך ירא' תחתוני מאוד רק
יראת עונש גמור ויש עוד מדריג'
שחנו משיגים שפעוית' צאהצתו השפעו'
אהצתו ויש עוד מדריג' שחנו משיגים
טעמי תורה והכי השפעות אורו ית'
נקרא חוקיו כמו ואכלו את חוקי' וזה
ע"י מילי שנקרא צרית היפך מעלה
אנוס וצרי' פתוח שערי אור מעין זה
שומעתי מרצי ציח"י ומוספטים נקרא
טעמי תורי' כמו משפט שראוי לעשות
כן שומצי טעמים משא"כ צישמעאלים
גם אם מתגיירים שומציגים מאורו שפע
טעמי תורה לא משיגים כי נקרא גר
לדק

מסנ"א כמ"ס צאווה"ס בזה הסדרה על מערק צני עלית. רוצלת תחת פיי הסנ"א הנקרא חנאח רוצץ להיות תחת שאתה תשלוט עליי צאווה"ס פיי כן על כרע רצץ עי"ס. צרכות שדים ורחם לאצא ואמא כחרגוס הוא שכל. צרכות אציק כוי דיש לדיקי' שתשוקתם להחזיר צתסוצה ואינם חוששים ללער ישראל ויש שיש צהס דעת קונס סרלונר יתי' להיטיצ זה יותר צמעלי עי"ז ומשיך עוצו וחוזרים וממלא כמו מנדכי מואסצי הנס וזה צרכות אציק שיש לורחמכות עליך כאצ גצרו על צרכות הורי לשון הורי' ומורי' לשון חסוצה לצד כקטן שכולד עי"ז עד תלוות לשון הוסרה התלוות כי שפעו יתי' צרוצ קדושה. גצעות עולם עי"ז לישראל ששם עיקר העולם התגצרות וגצרות הוא כצוד שמים תהיי' לראש יוסף הלדי' שמתלווי' שיוסף השיי"ת עוצות לישראל תמיד. ולקדקד גיי' ילחק כזיר אחיו לכל הדצקים עמו להיות כמו כזר וממשלה לכצוד שמים

לפ' ויקהלי פקודי י"ל מה הלשון חלה הדצרים אשר ליווה הי' לעשות אחתם האריך עושים דצרים הל"ל חלה המעשים וכן כמי תעשה מלאכה ומשמע מעלמו. ועוד שמעתי קשה הלא ליווי היה על הסציתם ואיך שייך לומר ליווה לעשות הלא הליווי היה שלא לעשות צצצת כי צחול וודאי אין חיוב לעשות אך הנה איתא צבי' תוללות חיים על ויקהל כוונתו להיות אחדות ועי"ס וידוע שכתוב האספו ואגידה לכס את אשר יקרא אחכם צאחרית הימים ליווה להם ע"כ י"ל (איתא צמדרש וי"ל) עי"ז ואידיה לשון המשכי הגאולה

לדק ומשיעיי ואצטליון אין ראה כי הם היו גלגולים מלדיקים גדולים כמ"ס צספר גלגולים וזה לא עשה כן לכל גוי פיי גר מה שיש להן הן דצריי הוא ירא' כי דצר לשון קשה והן חוקיו הוא שפעו פיי גם שמתגיירים אין להם כן כ"א ירא' תחתוכי מאוד המלוצס גם ומדריגה תחתוכי ומשפטי' צל ידעו פיי גם אם יתגיירו וזה י"ל ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם.

מאל אציק כוי דהכי יש לדיקים סידוע צעלמו שמהלר צעצודתו יתי' וכרא' לו שמרוחק ממנו יתי' וזה צא מואמת עם הי' וזה האל שכראה לו שהוא רחוק ממנו אציק תחזיק לרצי הנקרא אצ ויעוצך צכל מה שתלעך כי הוא דצוק צו יתצרך עי"י האמת שהוא חלהים אמת ואת שדי צצרכותיו ויצרך גם לשון שאמר לעולמו די לא מצעיי שלא יהי' לך עוד לרה נוסף עי"ז ויומתקו הדיכים ויושך צרכי עי"ז לך כי הוא משרד מערכה לטוצחק צרכות שמים מעל דהכה פידשכו לעושי' השמים צתצונה כי שמים נקרא רחמי' הוא שם הוי"ה צ"ה כידוע ע"כ צגומי נקרא יתי' רחמנא ואיתא שמים צינו לצני וגם שהמע"ה אמר אתה תשמע השמים ולא מן השמים והנה עושה גדול כמו ועשתה את לפרכיה וזה לעושה השמים שנגדל הרחמים עי"י חצונה כותן התעוררות חסוצה לעולם עי"ז ומגדלו לנו הרחמים כי כתיב יצין וסצ ומציה צא חסוצה וזה צרכות שמים צרכות של הרחמים שיתרצו מעל עי"ד סידוע שמעל לשון תמעיל מעל הוא וכן פסוק יש מאלין ומשי רשמים צרכות תהום פיי להעלות כילולות

טעמי פרה ולאחרים חוקה וי"ל צעזרתו
 ית' הכל הנה פרשנו על ועשית כפורה
 וכן ויעש כפורה קאי על התשובה
 זהב טהור י"ל דהנה מלפון זהב יאחזה
 קשה הלא זהב טוב לעולם ואיך זה
 מלפון אך הנה הקדוש צ"ה צר
 העולם רק להטיב והלא יש גם מזה"ד
 הוא ג"כ לריך לחסדים להפיל פחד
 על שונאי ישראל חבל על דמנכחין
 עתה צטעת כתיבה. וצקלורכי העיקר
 הוא לעבוד אותו יתצרך וללמוד תורתו
 אך אם אין קוץ אין תורה וכן איתא
 עניות מעביר על דעת קונו ע"כ טוב
 ויפה מוזכות צדיוח ואפילו עשירות
 לעבוד אותו ית' מותך הרחצה ע"כ
 ארז"ל הכוי והכבוד והעושר כזה
 ללדיקים וכו' וא"כ וודאי שאין זה
 עיקר כי כל מה שצרא הקצ"ה לא
 צרא אלא לכבודו ונקילוסו אך זה
 נמי תועלת ללכונו ית' עושר לעבדו
 ית' מהרחצת הלז והנה כמי חלל
 האדם העיקר הוא ימינו והשמאל הוא
 יד כזה כ"א הוא לסייע ליונין כן נמי
 העושר הוא לעבודת הצורא והנה
 דרכו נקרא יונין ולפון שואל כו"ס
 לפון ויונין ע"כ מלפון זהב יאחזה ע"כ
 מי שנועלה הדין לסורסו מנתיק אותו
 שם וכיתוסק להיות פרכסה צדיוח
 ועושר גדול כמו עיקר צריחה היה
 להטיב כ"א הי' צפורסם כדי ללמס
 ולהיות שיעור שלא יתפשו החסדים
 שלא יהיה יכולת להנצראים לקצול
 ולא תצא מפלו ית' להטיב מכה אל
 הפועל ומילא הי' הדין עזר לחסדים
 כן נמי פועל ע"י שורסו להעלות לשם
 הדין להיות זה עיקר לתועלת החסד
 ולצא לאדם עושר ופרכסה צדיוח וכן
 יכול

הגאולה וזה את אשר יקרא אחכם
 באחרית הימים כדאיתא צצצל שגאח
 חכם חרצ ציהמ"ק ועדיין מרקד צינינו
 כי לריך הפוך אחדות כמו ציל"מ וכו'
 שומלינו צוחן תורה שהיה צלצ אחד
 ומסתמא ג"כ הי' ציליחת מלכים כ"א
 אז מו השמים ואח"כ צמדריגתם כידוע
 כן גם לעתיד כימי לאתך מחרץ מלכים
 כוי וזה ויקהל כוי להיות באחדות
 ואמר להם אלה הדברים אשר ליווה
 הי' לעשות אותם שהיה צ"י באחדות
 עי"ז ששה ימים תעשה ומלאכה ועלמו
 ע"י אחרים כי תהיה הגאולה ועמדו
 זרים ורעו לאנכם וי"ל אלה הדברים
 כי הנה מלינו עצודה צצצל הוא
 תפילת ונקרא עצודה על כי כנגד
 הקרצנות תקנוס וזה ידוע שקודם
 התפלה טוב לקצל מ"ע של ואהבת
 לריעך כמות וזה אלה הענינים להיות
 אחדות הדברים אשר לוה הי' לעשות
 אותם הוא תפלה כי גם שנקראת
 עצודה צצצל לריך להוליא צטפתיו
 וזה הדברים אשר לוה הי' לעשות אותם
 היא תפלה דברים שהם עשיות העבוד'
 ככ"ל לריך ג"כ אחדות -

דא קרא הי' צסם צללאל כוי י"ל
 דהנה איתא הנה הגצר לא יסים
 חלקים מעוזו ויצא צרוב עשור וקאי
 על דואג וודאי אין הכוונה על עושר
 גשמי כי לא מלינו זה שהיה עשיר
 גדול אלא על עושרו צדורי וע"ז קאמר
 ואני כזית רענן צצית חלקים צטמחי
 צחקד חלקים עולם ועד וזה ראו קרא
 הי' צסם צללאל צצוטה צו ית' ככ"ל
 כמו שכתוב צספרים הקודמים
לפ פרה צמדכס ויקחו אליך פרה
 אדומה תמימה לך אחי מגלה

שמוערה"ה היה כולל כל נשמות ישראל
 מולד החסדים ואליהו ז"ל מולד הגבורות
 והנה למרעה"ה גילה ית' טעמי פרה
 הגם שהוא שורש כל הגבורות כי הוא
 צפורש חסדים ימתיק אותם ונעשה מזה
 פרכסה וענשר וזה לאחרים חוקה הוא
 שפע פרכסה כמו ואכלו את חוקם :
בליל שני דפסה. וערצה לה' מנחת
 יהודה וירושלים כימי עולם
 וכשנים קדמוניות דהנה צפסה אוכלין
 מלה כי לא חמוץ כי עדיין הי' לריכים
 לזהר מילה"ר כי עדיין לא יטהרו כ"א
 ללורך שעה כי לא יכלו להתמזהמה
 ועיקר מהקצרת העומר מרומה צהשכונה
 וזה מהשעורים מרומה זה חה שצעה
 שצעות חספור לך מהחל חרמש צקמה
 כי הנה מלותו שורש צא פרכסה
 וממחקה הדיכים ועתה איני זוכר כראוי
 ע"כ אני כותב רק ראשי דברים ושלל
 צדוק כ"כ והעומר שורש התשובה ואז
 היא ספירה לשון אור וזהו שאז מחזר
 אדם ומיישר מדותיו ומחנן גם מעשיו
 זה שצעה שצעות חספור לך מהחל
 חרמש צקמה היא התשובה שמשם צא
 שורש הפרכסה הגם שצא מלמטה מעט
 כי ע"כ ילחק אצלו צידך את יעקב
 בנו היה זה לענין פרכסה וע"כ צפסה
 על התצוה כמו שאמרו רז"ל הביאו
 לפני עומר צפסה שאצרך לכס התצוה
 כי משורש שיעורים צא עומר צרכה הי'
 הי' תעשיר וזה מהחל חרמש צקמה
 הוא שורש פרכסה וכן נמי הוא דין
 על שונאי ישראל הממחים בקש וסורסה
 משיש עוד לד צקדושה מרומה צקמה
 משא"כ למה נשאר רק קש כי משם
 גם שורש הדין אך מותק והוא על
 שונאי ישראל וזה מהחל חרמש וכו'
 תחל

יכול לפעול לצא הדין על שונאי ישראל
 להיות תועלת להעיקר הם צ"י וכן נמי
 הגבורות להחגבר על ילרו ולכעוק על
 הממנים ומלכו יחצרך אך צלל תערוכות
 ומ"א חלילה וזה י"ל ועשה כפורה
 זהב התשובה והכפורה זהב מיוקד
 בגבורות על שרשם כנ"ל אך מהור
 ואפשר לפרש זהב מהור צאופן אחר
 כי עתה איני זוכר כלל כראוי. אחתים
 וחלי ארכו פי' להיות אורך התשובה
 ב"כ עד שאפילו יסוב ויתחרט על שגרים
 שלא יצנה צית המקדש ועדיין השם
 רק י"ה וזה יש לרמוז צאמתיים וחלי
 הם ט"ו טעמים על שם הכ"ל ואמה
 וחלי רחצו פי' הגם שישוב צחריכות
 הרצה יהי כ"ל שעדיין חסר כמו אמה
 וחלי טי' טעמים ואין דבר שצקדושה
 פחות מעשרה שם ועקיה שני כרוצים
 י"ל קאי על אהבה ויראה ואינו זוכר
 עתה הטעם למה נקרא כרוצים ונ"ל
 עתה משום שני האהבה ויראה דצוק
 צו ית' ומכיר שפלותו והוא לפניו כילד
 וזה כרוצים לשון כרצי' והיו הכרוצים
 עורסים כנפים למעלה כי המלות נקרא
 יכנפי יונה והנה מורה צלל דו"ר לא
 סלקי' לעילא משא"כ ע"י אהבה ויראה
 זה"י הכרוצים פורשי כנפים הכנפי יונה
 למעלה סיככים צכנפיהם על הכפורה
 כי ע"י תשובה אדם נעשה שפל צעיניו
 וממתייש לקלס ולשכחו ית' כמ"ש לא
 ברא חלל לקילסו אך ע"י המלות
 יעבולין ע"י דו"ר קדשנו צמלותיו כשצא
 לאדם קדושה וממילא יצנה אותו ית'
 ומשכה התשובה ושפלותו וזה סיככים
 צכנפיהם על הכפורה והנה פרה אדומה
 גל עיקרה הוא מרומה צשמות של
 גבורות כמ"ש צסם האר"י ז"ל וידוע

חומר אחי היא יש לירח מפניו מי שיש לו ירחת שמים יש לו שורש החפלה ויודע האיד להחפלה ולפרוט כראוי כי הכל יכולים להחפלה ויש שאין יודעים לפרוט כ"כ לנשל אם לריכים גשמים הרבה מחפלים ויכולים ח"ו לגרום הרבה עד שיטעוף הנהר שדות הרבה וכיולא זה נשאל"כ מי שידע ודבוק צו יתי ככ"ל זה י"ב וזאת החיה אשר תאכלו כי ודאי אין הכוונה ציראה ודציקות לידע האיד להחפלה כ"א פשוט לשמה כי זה צא ממילא זה וזאת היא היראה שנקרא זאת כידוע כי מונה צאים לאהבה היא עיקר העצדות והיא היראה נוקצא מקבל האהבה כי ע"י היראה צא לו אהבה לקלס לפניו זהו עיקר הצריאה כו"ש לקולסו ולית פולחנא אלא רחיוו ו"ל זאת היא החיה היא חיות ממנו יתי ואמר אשר תאכלו ע"י"י פי" תקבלו תענוג וכל הצהמה אשר על הארץ היינו כל עניני גשמיות נשאל"כ מי שאין לו זאת אם אוכל ומקבל תענוג מאחת אינו יודע לפרוט בחפלתו להיות עוז צכל ענין וכנ"ל זה תלמיה דוס נחת צאופן להיות נחת לגדודים לכולם כאחת ולא להיות עוז לזה ורע לזה ואיד יהיה זה ע"י קאמר צרצצים תחמוגגנה למחה תצרך

באתי לגני אחותי כלה דהנה כתיב ותלא אש מלפני ה' ותאכל על המוצא את העולה וכו' ומה לשון מלפני ה' וי"ל הנה יש אדם שחזר צחשוזה וה"י טוב אך מפני שחטא קודם הרבה ע"כ אעפ"כ אח"כ יכול להיות שיכשל ח"ו צשום דצר והתקנה לזה להחזיק צענווה כל מה דאפשר

תחל לקפור זה יהיה הכוונה הכוללות לתקן המדות והכוונה אחיה רק קודם הספירה נשאל"כ צעת הספירה יראה שיהיה רק צד"ל לקיים רלונו יחצרך שאמר ונעשה רלונו כ"א צהחלה וזה תחל לקפור והנה צצצועות צצר נגמר וחשיבים הציתה גם חכמה כי רעים ללא מחפרשין והנה החשוזה נקרא יהודה לשון הודאה ויודיו וצצצועות יש לרמוז צירושלים יראה שלם כי אפשר להשיג מדריגה יותר חדשה מהעוקר וזה וערצה לה' מנחת יהודה וירושלים יהודה הוא העומר כנ"ל וירושלים קאי על שתי הלחם והם מחמץ כי צצר תיקן ואין פחד חילונית זה כינוי עולם הם המדות שנצברו צהם עולם כי עולם חקד יצנה וכשנים קדמוניות קאי הוא על ירושלים הוא מנחות שצועות וזה כשנים קדמוניות קאי על חורצ כשארז"ל אלפים שנה קדמה תורה לעולם וה"י שעשועים יום יום וקאי על חכמה וציתה שנקרא כ"א אלוף חכמה אלוף ציתה וכן ואאלפך חכמה והנה חשוזה קדמה לעולם והוא מצינה כידוע והם רעים ללא מחפרשין זה כשנים קדמוניות ודוק כי לא דקדקתי כראוי כי לא זכרתי כראוי

לפ' שמיני תלמיה רווה נחת גדוליה צרצצים תחמוגגנה כו' דהנה כתיב זאת החיה אשר תאכלו כו' פתח צחי וקיים צצמה וירשת חז"ל ידוע וי"ל עוד דהנה מלינו צחוני מעגל כשהחפלה על הגשמים אחר כמה פעמים לא כך שאלתי וכן נמי אח"כ הגם שאין מחפלין על רוצ עוזה הוא החפלה כ"א צחכמה והנה מפני שכתב ואני תפילה אני פי' יראה כו"ש אחי אחי הוא שגיבור

צקילור צרכות כהנים וגם לשון וירד
 מעשות המעלה והעולה והשלמים מה
 לשון וירד. י"ל דהנה כתיב למנלח
 צנכינות ומזמור שיר דליחא צגמרח למנלח
 צנכינות ומזמור זמור למי שמנלחין אהרן
 ושמוח ובאן כתיב למנלח צנכינות וכו'
 דהנה יש צ' ענינים שלדיקים יכולים
 לפעול לצטל בזירה אחד להמשיך טויות
 על ישראל ואחד להפיל פחד על שוכאי
 ישראל ללורך טויות ישראל. והנה ענין
 ראשון יש שמחה לפניו ומשאל"כ ענין
 שני מי חדי קוצ"ה צופלחן של רשעים
 כ"א אחרים משיש וזה למנלח הוא ענין
 ראשון למי שמנלחין אותו ושמוח צנכינות
 לשון שצירה כמשאל"ל על אזכרה כגייתי
 צלילה שמשצר את שוכאינו ע"י ומזמור
 שיר (וי"ל כמי ומזמור על ענין הימין
 ושיר על ענין שאל וקאמר אח"כ
 אלקים יחננו פי' יתן לנו חן צעיניו
 שלריך כשאלו צגלות טוצ שיהיה לנו
 חן צעיני המלכים ושרים. וצעיני אשר
 כח להם וי"ל כמי יחננו יתן לנו שפע
 צני חיי ומזוני יחנני מרומי צני כח"ש
 הילדים אשר חנן אלהיה את עצדך
 ויצרכנו כפשוטו צרכה ועושר ומזוני
 יאר פניו אתנו סלה הוא
 חיי צאור פני מלך חיים :
 לדעת צאנץ דרכיך שידעו ויאסרו
 גם אשר צאליות דרכך אם
 מתנהג אתנו לטוב צכל גוים ישופחיד
 ע"י חן שחתן לנו צעיניהם ומ"ש לעיל
 צנכינות ע"י אור יודוך עמים אלקים
 פי' אותן שוכאי ישראל שאין תועלת
 צוה שיהיה לנו חן צעיניהם שיתקנאר
 צנו יותר להם לריך אלקים שחפול
 דינך עליהם ותשצור אותם וזה יודוך
 עמים אלקים ע"י אלקים דין ע"י יודוך
 עמים

גם להיות אהב שלום כוי אהב את
 הצריות ומקרבן לתורה נעומת שהחטיא
 רצים ע"י יתקן רצים כמו שחלינו
 צאסרן הכהן י"ל דליירא זה צתנא דצי
 אליהו ומעין זה מליכו צדור המדצר
 גם-לזכור צתצוה וכן כמי מליכו צמשה
 ואסרן צוהר שמשח חור צתצוה על
 בגול ראשון וכן אסרן ודוק היעצ אך
 שלריך להיות כוהג החורה צכל אדם
 וכל זמן ע"כ אמרנו ככ"ל ואם מתנהג
 אדם ככ"ל משיג אור שצא מהתצוה
 עיזונה אש התצורה ומעלה כל מעשיו
 העוצים ושורף את הרע מומנו כי להצה
 חלהט רשעים סלהצת יה וד"ל והה
 ותלל אש מלפני ה' היא התצוה
 הקדושה לעולם המרומי צהויה וזה
 ותאלל על המוצח את העולה ואת
 הצלצים עולה י"ל קאי על החורה
 ומעש"ט וחלצים מרומי על עצינות שצא
 ממשמיות וחומיות ויראו כל העם
 ויראו י"ל כל האיזרים ע"י ומצחין
 לפניו יתצדך וזה י"ל צאחי לגני כוי
 אריחי מורי עם צצמי קאי על חורה
 ימעש"ט שומעלה רח טוצ אכלתי לשון
 שריפה יערי עם דצמי וי"ל קאי על
 שפלות כי יער אינו עושה פירות ודצט
 כל שאור וכל דצט לא תקפירו ומנו
 אשה לה' ע"י אכלו ריעים להיות דצוק
 צו יתצדך צחכמה וצינה שנקרא ריעים
 שחו ושכרו דודים הם המדות ומעש"ט
 ודיצורים עוצים הנקרא דודים (שכחתי
 האיד אמרתי העעם שנקרא כד) וישא
 אסרן את ידיו על העם ויצרכם כוי
 ויצא משה ואסרן אל אהרן מועד וילאו
 ויצרכו את העם ויכא בצוד ה' מה
 לשון נשיאות ימים יאמר קהם ויצרך
 את העם רש"י ז"ל פי' ויצרכם יצרך
 יאר ישא ג"כ לכאורה תמוה יפרש

לפ' אומר גדול כבודו ציטעטך הוד
 וסדר תסור עליו דהנה כתיב
 וכסן כי יקנה נפש קנין כספו כו' י"ל
 דהנה תורה קנין אי אצרהס קנין אי ישראל
 [קנין אחד] שמים וארץ קנין אי
 כו' י"ל דהנה ע"י אחדות יכול אדם לבוא
 למדריגות אצרהס לאהבת הצוצ"ה וזה
 אצרהס קנין אחד ע"י אחדות וכן
 ישראל להיות במדריגת ישראל אשר
 כך אחפאר וכן שמים וארץ מדות עיונות
 ומע"ע המרוצים צמנים וארץ וכן תורה.
 וי"ל עוד אחד גי' י"ג מדות ומומו יכוון
 למטה עי"ז מושיך ופועל סיתרצה
 אהבה בלב ישראל להצוצ"ה ויותר נכבד
 מומי הא"ך פירשתי וזה כהן כי יקנה
 נפש ע"י קנין כספו שמושיך כיסופו
 ותורתו אשר לריך עי"ז יש לו התמצות
 עמו הוא יאכל זו פי' ע"י דציקותו
 בהלדיק יהיה לו תענוג מאורו יתבדך
 שצא ללדיק ומומו נמשך להדציקים זו
 ויליד ציתו אותם הכולדים ונעשים
 לדיקים כקטן שכולד ע"י ציתו הוא
 ירחתו כמ"ס שיראה נקרא דיהם הם
 יאכלו בלחמו הלחם שלו הצא מן השמים
 תענוג הם יאכלו עמו וזה גדול כבודו
 של הלדיק ציטעטך שמושיך מומך
 ישועה הוד והדר ע"י הסוד שסודה
 לך עי"ז סדר לשון הדרי צי תסוצה
 שחוצין בתסוצה עי"ז תסווה עליו לשון
 שום ודויה לו ככ"ל יאכלו בלחמו.
בי לך ה' הוחלתי אתה תענה ה' אלתי
 דהנה כתיב אלה מועדי ה' אשר
 תקראו אותם מקראי קודש אלה הם
 מועדי והנה האדם המהאויס נקמות
 בשונאיו שלא יצלצלו אותו בעצדות
 שמים או שהם מלערין אותו בתפלה
 עי"ז עוצ להיות עיקר מגמתו לרלנו

צמים כולם גם הם שונאי ישראל והנה
 בצרכות כהנים ג"כ יש לרמוז כן יצרכך
 ה' הוא צרכה ועושר ומוזני וישמך
 בשוע שלא לבוא שפעך לבעלה שלא
 יגנב וגם כמ"ס וישמך מן המזיקין
 יאר ה' פניו אליך הוא חיים ככ"ל כי
 צאור פני מלך חיים ויחונך מן ככ"ל
 יסא ה' פניו אליך יכזש בעסו ויסס לך
 שלים הוא צני כמ"ס והיו לבצר אחד
 וע"כ נמי קודם כתיב יסא ה' פניו
 אליך כמ"ס צוהר שצא לורה וללס
 צשעת זיווג ללס אלקים וזה פניו וזה
 י"ל ויסא אהכן את ידי כי המקבל
 שלו המרומו צידים למעלה ליעול שפע
 לצרך את העס עי"ז ויצרכס וירד מעשות
 החטאת י"ל קאי על צני שהמשיך
 בצרכות יסא ככ"ל וכמ"ס בחטא יחמתי
 אחי והעולה הוא חיי כי הוא ע"י
 עלי' לעולם עליון יותר משס צא אריכות
 ימים והשלמים הוא שוצע ופרנסה
 ומוזני הוא צצרכות וחי יצרכך וחי צצרכות
 יאר וזה פי' רס"י ז"ל ויצרכס יצרכך
 יאר יסא וי"ל עוד וירד מעשות החטאי
 כו' כי ירד במחשבתו מהתפשטות
 הבשמות מעט וזה היה שיעיין לרכי
 בו להתפלל עליהם וזה וירד מעשות
 החטאת פי' צצציל לעשות החטאת
 יהוא צני חיי ומוזני ויצא משה ואהרן
 אל אהל מועד עי"ז ויצא משה ואהרן
 צא למדריגות משה עניו כי כשראה
 חקרן לישראל תלה בעלמו צצציל עונותיו
 ועי"ז צא למדריגות אהל מועד הוא
 למעלה מהזמן אהל לשון מאיר כמ"ס
 צמק' שבת על ומשה יקח את האהל
 זס אהל מועד המאיר לעולם הנקרא
 מועד וזמן על ידי זס וינלו ויצרכו
 את העס ויירא כבוד ה' אל כל העס

נאת זכרון

חמא

והיא ע"י התשובה והם כי תצוה אל הארץ אשר אני כותן לכם פי' שלא לפי מדריגתכם וקללתם את קליהם תראו אח"כ לתקן המדות ע"י תשובה וקודם הוא צדק כלל נקרא עומד ואח"כ וספרתם לכם מנחת השנה כי הקדושה עליונה של פסח נקרא צ"ק ואח"כ מנחת השנה ויום הציאכם את עומד התופה פי' הספירה יהיה לכם ויום הציאכם את עומד פי' תשובה עילאה שהיא יום הצאת עומד היא התשובה צדק כלל תספרו ותנהגו המדות והם זי"ן וכסגנון לתקן ולסוּב על מדה שלימה שכלולה משבע נקרא שנה כמו שנה צראשית שהי' ע"י גמר רלונו ית' וזה שבע שנות תמימות תהיה פי' בשלימות וי"ל תמימות כי צה מעוררים הז' מדות עליונות שהם תמימות אין בהם פגם עד מנחת השנה השביעית תספרו חמשים פי' עי"ז ישיגו חמשים יום היא כו"ן שערי צינה ויום י"ל על החכמה שהוא ריעין דלל מופרשין עם הצינה וזה והקצתם מנחה חדשה לה' תשיגו האין כי חכמה ואין תולל עי"ז יהי' התחדשות צכל וזה שלריך יש ואין כמו הצריאה וזה והקצתם מנחה חדשה לה' דהנה איתא צס האר"י ז"ל כי ציני הספירה ראוי ועוז לתקן פגם הצריה והיא כי שורש כל המדות היא חסד האהבה שלא תהיה לאדם אהבות אחרות ולא תאווה כ"א לה' ואהבה לה' נקרא אברהם כו"ש כי כל הסודות שמוותיו של הקצ"ה וכתיב ידע שמי יקראני ואענוהו ושם האהבה צהורה הוא אברהם

ובן שמועתי צס הכז המגיד מראוונא ז"ל על מלך לבסוף זה אברהם

פי'

ית' והוא להיות עוז לו ולהגין עליו שלא יהיה לו שום נזר ומחילא ימסוך הדין על שוכאיו וזה י"ל אלה כי אלה פקל הראשונות כי עולמות עליונים הם אין דין כלל והם נקרא ראשונים כי כאלו קודם לעולמות שלמות והדין נקרא אלה שהוא פקל הראשונים שאין שם דין וזה אלה אם תלמדך דין על שוכאך מועדי ה' תראה להוועד לך הרחמים זה אשר תקראו אותם מקראי קודש מעולם הנקרא קודש לכן כדי לעשות רלונו ית' שלא יהיה לך מניעה וזה מקראי קודש עי"ז אלה הדינים הם מועדי שמועדי אני צדין על שוכאים צצילכם וזה י"ל כי לך ה' הוחלתי כי לשון מתי או לי אם לך ה' הוחלתי עד אהה תענה אדני הוא אל"ף דל"ה הוא להראות אדנותו ולהפיל יראתו אלקי וזה אהה תענה

במדריש והצאתם את העומר מחר ר' יוחנן לעולם אל תהי' מלות עומר קלה צעייך שהרי עי' מלות עומר זכה אברהם אבינו ע"ה לירש את הארץ שכתוב ואני הכה נתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ וגוריד כו' צכר ואהה את צריתי תשומר והוא תמוה וכבר קודם כי תצוה אל הארץ אשר אני כותן לכם וקללתם את קליהם והצאתם את עומר כו' כשכח מעט הזכר, דהנה צחג המלות צליל ראשון היה עליה גדולה שלא צהדנה צפסח וצחפון צעזר שמים שלא צהדנה כלל וכן תמיד צכל פסח והקדושה נקרא ארץ החיים ואח"כ כדי להיות קיום הי' העומר היא התשובה אח"כ על העבר כדי לתקן המדות להיות יסוד לרלונו ית' תמיד כו"ש צס' שערי הק'

חלקיהם כי הם מעלין מן הגבורות המרומז צאשי לה' רחמים עי"ז לחם חלקיהם ממשך שפע קדושה שיראו גדולות הצוצ"ה ויתגדל חנקותו וזה לחם חלקיהם כמו שאמרנו שכן ארץ ורעה אמונה ע"י שמהיה שפל צעיניך ושכן לארץ תפועל נסים ונפלאות ותחצבה האמונה כאלו אתה הריעה וזן ומגדל אמונה וזה ורעה אמונה וכן כאן לחם אלהיהם הם מקריצים והיו קודש אם יתנהגו בן שיהי קדושים ולא יחללו שיראו שלא יהי חילול הי ע"י עי"ז והיו קודש יזכו בן שהיא יותר נקודש שמתחיל קדושים יהי וכן ארץ כנען נקרא בן לשון כנעני ככדי ארץ לשון חגר הקונה ומוכר בן ע"י הקדושה ויראה יכול לעורר מ"נ ולהושיך שפע ע"כ נקרא ארץ כנען (והנה כתיב לדיקים לעולם ירשו ארץ ובעומר מתקן תיקון הצריח) וכו' וזה ע"י מלית עומר וזה א"ל לירש את ארץ כנען כי עיקר היא אהבה וזה מרומז צא"ל והיא ע"י מלית עומר ודוק ואח"כ נשכח

לפי בהעלתך יקים חלקים ויפולו אויציו ופירשנו כפי

מה שפירשנו כל המענג את השבת כותנים לו נחלה צלי מלרים בקילוב זוכה להעלות העולמות ממילא אינם לריכים לשפעס ואורם שצא להם למוטה צמקום שהי קודם כי למעלה יש להם שפע עליונה יותר ושלמוטה נוחלין האור שלמעלה מהן כי צאים למקום שלמעלה וכן שלמעלה מהם וזה רק לישראל וזה נחלה לישראל עצדו והנה בשיש עליות העולמות הוא לישראל לצד ששורשינו הוא יעקב שיש לו נחלה צלי מלרים יכול לעלות עד א"ס (שהוא רק רולה כלונו

פי' מלר"ק אותיות לכסף הוא אהבה הצוצ"ה הוא אהבה לירוק אותיות אהבה ע"כ כתיב אחד היה אהבה וירש הארץ העליונה ע"כ נקרא ארץ ישראל ארץ כנען כי שומעתי צמס הרצ אים חלקים וו"ה ישראל צעש"ט דכל הז' אומות שצא"י הם כגד הז' מדות זה לעומת זה למשל כגד מדות החסד היא כנען תאום אהבה וכן חתי כגד פחד ילחם וכן כולם ועל שהחסד היא האהבה להיות רק להי יתצרך ולאשר כלונו יהי שנאסוב ע"כ נקרא ארץ הכנעני וי"ל עוד שע"כ נקרא כנעני על שורש היא היראה שהצטייח לנו יתי' לתת ארץ חמדה טובה כוי ארץ החיים ארץ שמונה יאל לחם קאי על היראה שנקרא ארץ על שעל ידה הולכים ומחיל אל חיל כמו ארץ למוטה כי ראשית חכמה יראה הי וע"כ אנו אומרים בצרכת המזון על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה וקשה מה מועיל לנו עתה אך כי השורש של ארץ ישראל לא פסקה מאתנו כי אין שליטה אפי' לפנים רק למוטה על הגשמייות לא על הרוחניות וזה שהשכינה אתנו וע"י היראה יכול אדם לפעול כלונו יתצרך ולהעלות מ"כ תורה ותפלה ומעש"ט ולמשוך כ"ר וכל מיני שפע למוטה וזה י"ל קדושים יהיו נאלהיהם ולא יחללו כי את אשי כוי וכאן יש לדקדק הרבה אך איתא כל הקורא ושינה ודיבורו צנחת עם הצריות ומו"מ צאמונה עליו כאמר ויאמר לי עצדי אתה ישראל אשר צד חספארי כי עושה כבוד שמים ומשא"כ להיפך עושה חילול הי ח"ו וזה קדושים יהיו לחלקיהם ולא יחללו עם אלהיהם כי את אשי הי לחם

לחוננו ית' וקיום עולם ומשאל"כ צמקום
 שיש אחיזה לאומות לא תהי' להם עלי'
 שלא תהי' כח ח"ו להחריב העולם)
 וזדאי גם אצבהם וילחק לענין מה
 שנוגע ליעקב יש להם ג"כ עליה עד
 א"ס ולא צמקום שיש אחיזה לשכרו של
 אומות וזה כותבין לו נחלה צלי מלרים
 שאין להם כח לעלות וזה ויהי צמקום
 הארון הוא לדיק שתורה זו נקרא
 ארון כשנוקע נחיל אל חיל רולים ח"ו
 להלך לו וזה ויהיכו ויחמר משה התפלל
 ע"ז קומה די ויהי' גם ללדיק הדבוק צדי'
 חקומה ועלי' ע"י ויפולו אויביו כו' וכן כאן
 כמי יקום אלקים ע"י יפולו אויביו כו'
על ריש הפ' צהלותך את הנרות
 איתא צמדכס אמר דוד צאור
 פני מלך חיים א"ר יעקב צ"ר יוסי
 גיונעה השומעה מהרשעים וניתנה לישראל
 שחולך הקצ"ה ליצב עם צמר ודס
 צמר שאמר להם יאירו שצעת הנרות
 והנה המודי הזה אומר דרשונה והנה
 רש"י ז"ל פ"י על לשון העללה שחסי'
 שצעת עולה מאליה ראוי לתת עעס
 ע"ז והתרגום אומר צאלדוקתך, לדקדק
 עוד שצעת הנרות ויותר נחם קודם
 אומר קחם צהלותך את הנרות ונכ"ש
 לפי רש"י ז"ל ששם הי' לכתוב וכן
 ויעש כן אהרן ויותר ורש"י ז"ל פ"י
 שלא שינה והאיד ה"א שאהרן ישנה
 והנה צמר פירשנו על דבר ואמרת כי
 איתא פנים אומות למקרא ופנים
 שוחקות לאגדה. וידיע שאגדה נקרא
 קוד כידוע מזה"ק וזה דבר ואמרת כי
 דבר הוא על פשוטי המלכה ואמרת
 אומיה רכה פנים שוחקות לאגדה הוא
 קוד המורה וזה ויעש כן אהרן פשיטות
 העש"י כאשר ליה הי' כו' הוא קודו
 ונבאר כי איתא הרולה להחכים ידרי'

להעשיר ילפין וסימנך שלחן צלפון
 ומורה צדקם כאלא מוצן שמורה
 רומז לשמרה הוא חכמה שמונה תורה
 יולאת כח"ש רז"ל בזבלת חכמה שלמעלה
 תורה וכתב תורה אור וידוע שתשובה
 מהצניח כח"ש ולצדו יצין וצד ורפא לו
 וחכמה וצניח הם רעין דלל מתפרשין
 כח"ש הצין צמחמה וחכם צצניח כאלא
 כי צניח שזה עם החכמה והנה אהרן
 הי' מקרב את צ"י לה' כחשאר"ל הי'
 מתלמידיו של אהרן אהרצ שלום כו'
 אהרצ את הצריות ומקרבן לתורה והנה
 כלל ישראל שרשם הם ע"י [ע'] כפס וזה
 אמרו צהלותך את הנרות בלדכך
 הנרות פ"י נשמות ישראל כי נר אלקים
 נשמת אדם כשתעלה אותם לשורשם
 העלה הוא אל מול פני המורה פני
 המורה הוא חכמה ומול פני המורה
 הוא צניח וחסוזה כו' יאירו שצעת
 הנרות הוא שורש ישראל ע"י [ע'] כפס
 המורו צצעת פ"י שלריך להלליק פ"י
 להלליק את לצם לה' עד שחסי' שלהצת
 עולה מאל"י לה' הם שלהצת יה ויעש
 כן אהרן ע"י כאשר אל מול פני המורה
 העלה נרותיה ולא קאמר נרות כי
 קודם המשיך להם ממקום התשובה
 והו"י ע"י נרותי של המול פני המורה
 ודוק וזה מעשה המורה מקשה זה
 שלריך לו שיתקשה ויתאמץ ויפליז על
 זה צה להמשיך להם שפע שיהי' יכולים
 לעצור הצוצים מחוך הרחצה, כי אם
 אין קומה אין תורה, עד ירכה עד
 פרחה הן לגדולים וחסוצים והן לקטנים
 ע"י מקשה הוא מה שנתקשה על זס
 הוא מתקשה ומפליז על מורה גופא
 שיאירו לה' כי זה תלוי בזה
לפי שלח פרשנו צמקם הראשון וישורו
 מתור הארץ מקץ ארבעים

יום דהנה הארץ ונרומז צאריך עליונה
 ארץ החיים ונחיר הוא שפלות גדול
 קרוב לאפיקורסית שנוספת אם עוצה
 לו זה צא ע"י עוונות שחטא ויפשו
 לא מעוהרה נעשה לו מוסך המצדיל
 והחקה לזה לשון מעוונותיו ומילא
 לא תהי' לו עוד ספק ושורש התשובה
 הוא התפשטות נזיכה לנמה וידוע בן
 ארבעים לזיכה ע"כ נקרא הזיכה
 ארבעים יום יום הוא הקדושה הצא
 מארבעים והתפשטות התשובה לנמה
 הוא קץ ארבעים יום וזה ויסוצו מתור
 הארץ מאותו [שפלות] שלוח זה צא
 להם וקץ ארבעים יום ודו"ק

לפ' קרח משה ואהרן וכהניו ושמואל
 צקוראי שמו יש לדקדק לשון
 צכהניו הי' לו לכתוב כהניו וכן צקוראי
 שמו וכן נמי קוראים אל הי' נכתוב
 קוראים להי' וגם יענס ומשוע להצא
 אך הנה איתא ונלמד ששקולים הם
 מטה ואהרן דהנה משה נקרא שושזיכה
 דעלכא ואהרן שושזיכה דמערוכיתא כי
 אהרן קיסעו את כנס"י להי' וכפר
 עליהם ומרע"ה המשיך החורה לישראל
 ואהרן הי' אורב שלום בו' ומקרבן
 נחורה ע"כ שקולים הם כי מתורתן
 יהי' נפעל הפעולה אחת הגם שלא
 זה כזה והנה השורש ישראל הם נחורה
 על [שיש] ששים נצוא אותיות וס' נצוא
 נשמות וגם שיש הרבה יותר הכל הוא
 שורש אי' ונחורה הסיפור ישראל דור
 דעה כי גם הם שורש להדורות הצאים
 ובכל דור ודור ינלא מנשיכים שפע
 אוכו ית' ותורתו וחדושו לישראל וגם
 המקרבין את ישראל לאציהן שצנמים
 מעין משה ואהרן צהם יש שורש משה
 ואהרן וצאים נחובם נשמות משה ואהרן
 צעבור זה וזה משה ואהרן צכהניו הם

אוחס שהם כהניו המוחפללין להי' כי
 תפילות כנגד תמידין תקבוס נמלא
 תקרא כהנים וכן נמי המנחהגים כדרך
 משה ואהרן שהיו כהנים ושמואל יש
 צקוראי שמו עי"ז קוראים להי' לנמה
 והוא יענס עיין עוד על פ"ז לקמן :
במדרש כיון שילדה לאה את יהודי
 אמרה הפעם אודה את הי'
 הה"ד וקח מאתם מטה מטה לבית אצ.
 נשבת ומה שאזכור אכתוב צקוראי
 י"ל מה האיש אשר אצמר צו א-ר
 צחרתי מצינו לכתוב וגם מה והשיכותי
 מעלי את תלויות צ"י אשר הנה מליכים
 הלל אז לא הי' מליכים. אך הנה
 כתיב צפי צעלה לא עלינו תלויותים
 כ"א על הי' ובאמת איתא צרמז"ס
 צשמונה פרקים שלא הקפיד הקצ"ה
 על ישראל כלל צמה שמתרעמו על לרכי
 אכילה ושתי' אך הנה כתיב השלך
 על הי' יהצך והוא יכלכלך מהו לשון
 על הי' אך ידוע כי לית מחשבה תפיקה
 צ"י ככל ולא צחור ולאו צקול כ"א
 הוא ית' האליל שמו ית' הוי" ציה
 להויות העולמות והנה שורש הוי" ציה
 היא שם אהי' צפיושו לצוא להוי' ויש
 יותר נעלם מהאין כי יש מאין וידוע
 כי צני חיי ומזוכי לא צוכותא תליא
 אלא צמולא ואיתא אין מול ופי'
 כי מדת אין הוא מול לישראל
 בן שמועתי משה קדוש הרב המגיד
 מראוונא ז"ל וכדאיתא צזה"ק ולפ"ז אלו
 ואלו דצרי חלקים חיים. וע"כ כי צני
 חיי ומזוכי הוא עיקר ושורש לקיום
 עולם ולא תלוי בצכות אלא צמולא הוא
 מקור הויות העולם וזה על הי' וכמו
 שפרשנו על יצרכך הי' וכן יאר הי' הי'
 לכתוב הי' יצרכך וכן הי' יאר בו' אלא
 קאי על המקור שאין הצוצ"ה נקרא
 עדיין

זאת זכרון

כמה

ויראם וסמשפיע אין לו כ"א אהבה
 להמקבל וידוע שיראם נקרא בושם
 כמשארז"ל על למען חסי' יראתו על
 פניכם זו בושם וזה מטה מטה לבית
 אב חקח מאחס כי הוא ממשיך שפע
 עי"ז וסיס האיש אשר אבחר בו בכל
 דור מטכו יפרח יעשה פירות כי וסיס
 יכול להמשיך שפע כנ"ל כי משה ואהרן
 בבטנו לפעול כמשה ואהרן וע"כ אמרו
 רז"ל על משה ואהרן שקולים הם כי
 פעלו שניהם שפע עי"ז והשיכוני מעלי
 את חלונות צ"י אשר הם מלינים פ"י
 על כל צרכם כנ"ל על לא עלינו חלונותיכם
 כי על כי וכן אח"כ רחיצ וסנס פרח
 מטה אהרן לבית לוי כי וודאי השפע
 ממשיך בא קודם לאשר קרובים אליו
 וזה לבית לוי ויואל פרח פ"י עי"ז גורם
 קדושה וססחלקית זוהמה הנחש המרומז
 בפרח הוא צרעה כמשארז"ל צמ"ש פרוח
 הפרוח הצרעה וזוהמה הנחש ה"י ע"י
 לשון הרע שידברו בו יחברך וע"כ אמרו
 רז"ל כולם צל"ס וסוא באבק ל"ס עד
 שיסאלק זוהמה הנחש שסי' מלשון הרע
 ואמרו על הנחש צרעה שלו זה ויואל
 פרח ילא לחוץ מהם שיסחלק מהם וינץ
 ניץ ראוי רוחניות ויגמול שקדים פירעניות
 על שוגאי ישראל כמו וישקיד ה' על
 הרעה וכפירש רש"י ז"ל וסנס איחא
 איסו צנח ואיסי צסור ע"כ משה ואהרן
 מרומז צנח וסוא כמו שסוא ממשיך
 שפע ומקרב אותו ית' לכנס'י ואהרן
 מקרב כנס'י לצבוצ"ס כנ"ל ונלח מרמז
 על הסמשפיע לנח שוגאינו עי"ז אהבה
 לנו ועלינו לסודות לו סן לסחודות סרומז
 צבושם לפניו על חטא וסן לסודות
 באהבה וסנס יסודם כנס'י ידוע וע"כ
 סוא רגל רביעי זה כיון שילדה לאס

סדיין בשמו סגדול סוי' לקשור השפע
 להסוי' צ"ס סן לצרעה וזה יצרכך ה'
 מסחין לים וכן יאר ה' כ"י וסוא על צני
 חוי ומזוני כי באור פני מלך חיים וכן
 ישא פרשנו על צני כמ"ס צוסר שאלו
 סוי' נחנס רשות לעין לרשות סוי' אדם
 רואה ללס צעה סריון סוא ללס אלקים
 וודאי סוא סוי' רואה כמ"ס וזה וישם לך
 סלום כמו וסוי' לצסר אחד כדאיחא מעיל
 סלום צצית כ"י וסוא סוד זה סנני
 ממסיר לכס ולא אמסיר כי ממסיר לשון
 נסחר וי"ל מרע"ס פעל זה צאמרו לא
 עלינו חלונותיכם כי על ה' לסעלות זה
 למקור כנ"ל כמו ססלך על ה' יסבך
 וסוא וכלכלך לשון פולס סנסחר ולשון
 חלונס כמ"ס צוסר סערומין דמסכינא
 שיש לו ית' כ"ר ואין מוקדם ומאחר
 צסורס וי"ל ססנני ממסיר ה"י אחר דברי
 משה לא עלינו חלונותיכם כי על ה'.
 וכן צחיי מלינו לשון נסחר סנני יוסף
 על ימינך. וכן צצני וסספלל חנס על
 ה'. וסנס גס צקרח אמר משה כי לא
 עלינו חלונותיכם כי על ה' שסי' רואה
 נמי לסעלות זה למעלה לה' כדי שיפעול
 אות צסס ואשנו' יש מאין כי ה' שורם
 עליון ית' צריך לכך סלא יסורו צ"י על
 ידם מאחמ חלילס. וסנס ידוע כי משה
 שיצניא דמלכא ואהרן סוי' שושצינא
 דמטרוניחא ססעלס מ"נ לה' ומשה
 סמשיך אורו ית' למטה וע"י סוי' יחוד
 קוצ"ס וכנס'י וס י"ל קח מאחס מטה
 מטה כי סססעסח נקרא מטה וידוע
 שאין טיפס יורדת מלמעלה עד סספיים
 סולות מלמטה דסנס סמקבל צסית
 לאססכלא וודאי יש להמקבל אהבה
 להסמשפיע וזה טפיים סולות למעלה וכן
 סמסחי מרבי שיחי' טיפיי' סוא אהבה

פצמים צרכ כי אין לו רגלים ואינם עושים פירות כדוע מש"כ דבר קדושה ומוצב הוא מא"ס ב"ה וכשנמשך כפי"ס הסוף אז נפתח כשטר כס"א ואז נקל לפעול גם כזה וכמו שאיחא ציליחא מצרים כי פ"י ספורינו מעוררים עוד נסים וכמו שפרשנו על למען חספר צאנוי בך כו' וידעתם כי אני כ' ולא כחצי וידעו כי אני כ' אלף כי פ"י חפעלו עוד ניסים וידעתם אחס מחדש כי אני כ' וז"פ ספ' אז ישיר ישראל לשון להבא פ"י שנפתח שער אותו גם וצא נכון פ"י ספ' למכא מצרים וכ' כל"ח ולכאורס כ"י לו לומר להכס מצרים אך כפי המיד מכס מצרים פ"י סמאיריס לישראל בצבורים פ"י צביריס כמי אף בכור אחסכו כמו באצמלך ויצא אנקיס אל כו' פ"י אל שר שלו פ"י אמר ואחשיך גם אנכי איחך מחפ"א לי פ"י לשון מחט סכ"י קשה לו כמחט צבשר סחי כחמ"א שלו כי ס"י מפנימים לו צבול אומס שלו וכן במצרים פ"י בן ששר של מצרים מה וזה למכא מצרים חמיד בצביריס כל"ח כחסרו היא לפולס מה שפעל פסס אחד משא"כ כ"י לא חקוב פצמים צרכ וזה למכס מלכים גדולים כו' וצא ככל נכון :

לפ בלק פ יצושו כל עובדי פסל סמחסללים באילויים דכנכ כחצי וציס מיד כחיס כו' וגם הוא פרי אצד אינו מוצן וגם היא מאי מרצס וגם וכן לשון הוא כלל קודם כחצי לשון רבים וענו אך סנכ ידוע סגלית כ"י למוצס פ"י יס"י אחדות בחוכינו כי כן מוכרת קודם סגאולס כי פ"י סמחצרים אנו ונצוא לאחדות וזה וציס לשון אומס סגידין לשין קשר וזה יצוא מיד כחיס ועינו

אח יסודס אמרכ ספסס אודס ס' סס"ד קח מאחס מטס מטס סס סמיפס כנ"ל וד"ק סימיו :

ויחומי לפני משה ואנשים מצ"י ויקסלו כו' ולכאורס אין פ"י לפשיטו וגם לפי פ"י סר"מ אלשיך ז"ל לשון ויקסלו אינו מדויק ו"ל שפסס בחכמס לשרע כי קודס עמד לפני משה ואנשים ר"י אית סיח"י גם סס סימפס ספניחיו ואז ויקסלו כי אמרו טענותיו טענות נלחיות וזה כ"י כרי למשיך אחריו צראחס כי סדינים פלמס ססכינו עמו וניחוספו אלו משא"כ אס [ל] סיס קודס בעלי דינים וק"ל :

לפ' חוקת צמדרש אמרו חכמים קסים סס סיחין ועיג ייחר מפרעס וכסס שאמרו ישראל שירס על מפלחו של פרעס כך סיס רא"י לומר שירס על מפלחן כל סיחון ועיג אלא שאמר דוד למכס מצרים צביריס כל"ח למכס מלכים גדולים כל"ח וסוף חמוס וסנכ כצר פרשנו ספ' פ"כ יאמר צספר מלחמות ס' כו' כמו סכחצי צספר שני זכרון זאח עד אז ישיר ומס לשון ישיר להבא דסנכ איחא צרמצי"ן ז"ל על קוסיות סאצן פורא כלל יוכצד ס"י צח ק"ל שנים ולמס לא נוצר צחורס גם זכ ייחר מנס של שרס וחירץ סרמצי"ן ז"ל דפיקר גודל סנס של שרס אמנו כו' שלא ולרס כלל עד שחסיס צח חשפס משא"כ יוכצד סילרס קידס אין סנס כ"כ גדול סילרס גם צפת זקנחס וי"ל עוד דידוע דאמת יס לו רגלים ושקר אין לו רגלים וסנכ רצונו ית' להפיצ וס ס"י פיקר סצריאס וקיס סעולמות וסרעות סוף ססקליפות וכשנשתצרו סקליפות דסיינו כשנשפסס משוס צרכ אז לא חקיס

קודם הגאולה כי בשעת הגאולה וירד מופקז והאציד שריר מעיר :

במדרש מה מ'צו' אכליך יפקז כו' מוצים אכלים שלממס מאכלים שלממס שאכלים של מפלס ככל נכשלים צם יש מוצד לחמס ולצנס ויש לכוכבים ומזלח ואוכלים שלממס אין אדם נכנס לבככ"ג ולבכמ"ד וחומא. וסוא חמס ובצ"ס יח' הכל נכון דנס פרשנו אח המשנס אין צין יו"ט לשבח אלא אוכל נפש בלצד דיש צ' מדריגות בעצודת ה' א' פשוט מי שמקיים מה שכחצו ופוסק בחורס לצד וחו מוצ' ויש מדרגס יוחר פליונס מזו כמו שפרשנו על ד' מדות בסולכח לבכמ"ד סולך ואינו עושס שר סלכס צידו מה מפלס בסלכחו אס אינו עושס אך סוא כי יש מדריגס שמדצק אדם א"ע צו יחצרך ומחכיוון צרוממוחו ובעולמוח פליונים וחס מקרי סולך שסולך מחיל אל חיל ע"י סדציקוח צו יח' שמשיג ע"י שצין סוא נגד עולמוח ספליונים ומכ"ס לפינו יח' שכל כצין נגדו וחס סולך ואינו עושס ויש עוד עושס ואינו סולך סוא מדרגס ראשונס שכחצנו שאינו סולך מחיל אל חיל כי כמו שסי' אחמול כן גס סיוס וכן יסי' נמי למחר וכן שממחי סלסס מסרצ מק"ק סינסק שי' על מקיס שצט"ח עומדים אין לדיקיס גמוריס יכוליס לפמוד צט"ח סס ססולכיס מחיל אל חיל נקרא צט"ח שמשיג בכל פמס מה שסי' מגרע ולדיק גמור נקרא מי סלא יסיג יוחר כי עומד צמדריגס אחח כ"ל וסנס סלדיק סמדחצק צו יח' נקרא שבה קודש ומדריגס שני נקרא יו"ט ע"י סחורס סנקרא מוצ ועוד צמו"ס איחא שני סמדריגות שגס זס לצד סוא מוצ

ועינו אשר מרומו על השירס כמו ששממחי על וצאו סאוצדיס צארץ אשור ועל כי סכל מאשריס אוחס כי יש לפר ממסוריס סאינס פורעיס מה שראוי לסס וכמ"ס צוחר וחס ועינו אשור ועינו עבר סי' סעוצריס על סחורס כי אין צגלות למחוח צאדס וגס סוא סי' סשר של סאומס של סגלות עדי אוצד סי' עד סאוצד כי יחצמל עד קרצו לאצוד כי חלקח ממנו סמוצ וסרע חצומל ממנו כמ"ס ואחא סקצ"ס ושחמ למ"ס שממחי ספי' סיסור ממנו כל סרע וסמוצ ססאר : לפ' יקוס אלקיס ויפולו אוציו דנסס כחיצ וסיס אדוס ירסס וסי' ירסס שפיר אוציו כו' לשון כפול וצטיוני אך לפי סנאמר לעיל דנסס כחיצ ויסי צנכוס סארוח כו' ויפולו אוציך כו' נמי כפול אך סכנס"י נקרא ארוח על שיס סחורס צינו. וידוע כשזס קס זס נופל וסנס צגלות אנו נקרא נע ונד לפי שצין אנו צמקומינו וחס ויסי לשון וי' צנכוס סארוח ויאמר מסי סחפסל קומס סי כי סקצ"ס עמנו צגלות פדנו וגאלנו וחסיס כציכול קימס לסי סלא יצמרך ליסע כציכול עמנו גס כן כרצונו יח' לסיוח עמנו ויפולו אוציך סוא שלממס יסי' נפיס ונדיס ויניסו ממנאך קאי על סשר סוא ממנאי לשון ממנאי כו' גורס סנאס כי סוא יצטרע וחס קאמר וינוסו ממנאך מפניך מי שיס לו פניך סוא ללס אלקיס סלא לסחמיא אוחו אדרצא ינוס ממנו. וסנס י"ל סשר על ששורצו למפלס מססמאל נקרא דין לכך נקרא אדוס וסאומס לממס נקרא שפיר לשון שפיריס כי סס קרציס יוחר לסקליפוח וחס וסיס אדוס ירסס וסיס ירסס שפיר אוציו כו' וחס יסי' נמי

עוז אך זה אינו שפל בדעתו ואינו מוצא לו חסאים משא"כ המדריגה שני כנ"ל זה אין בין יו"ט לשבת פי' אין הוא הכנעס הוא הנפקא מיני' בין שני המדריגות וסנה מפס קדוש הרב המגיד מראונוא שמפחי על מה שאיחא שאפע"ס בחילול עבד לחמס ואח"כ ללכנס וכו' עד שפסג [ח"ו] שא"ל שבי' חכם גדול טעם בזה (הלא הנשמש המח"י את הגוף איננו נראים כי המח"ס הוא רוחניות ונפלא חיות הגשמות ומכ"ש חיי עולמים) ואמר שפ"י הוא כמו שכתוב בשמפ"ס ויחכם מכל אדם מחכמה מזרים הלא כח"צ מכל האדם הלא שמסכל לקח לו שלמס חכמה להפיקר בחכמה וזה וחרב חכמה שלמס וקאמר ממכ נחרבס ממחמה בני קדם בל' לו פזר שנתרבס חכמתו וכן מחכמה מזרים וכו' וכן נמי כאן מהחילול לקח לו עבדות ה' מחמס פ"י שמשם הבין רוממותו יחברך וזה מיקרי גנאי כדאיחא בחו"ס על מי שאמר אני מבצח לבעל הבור וכן פ"י סלכנס וכו' וזה י"ל פ"י המדרש שמפרש הלשון כפול חסליך יפקב ומשכנוחך ישראל וזה קאמר עוזי' חסלים שלממס מאחסלים שלממלס פ"י שצא מאחסלים שלממלס שיהי' חסלים שלממס עיבוס כראוי וקסס מה חסרון חסלים שלממס בלא דביקוחי ית' פ"י חסלים שלממלס פ"י סס העילמות כמ"ש (וימחמס כחכל לשבת) וזה קאמר הכל נכשלים בנס ים עוצד לחמס כו' כנ"ל בשס הרב ז"ל פ"י נקרא נכשלים שאח"כ משיג ויחר ויודע שבי' מקטין מקידס דביקוחס השגח רוממותו ית' ומיקרי בפ"ת כנ"ל וזה נכשלים בנס משא"כ חסלים שלממס אין אדם נכנס לבסכ"ג ובכמ"ד וחוטא

וכנ"ל אין בין יו"ט לשבת משא"כ אכ ים לו שני המדרגות ים לו דביקוח ולומד חורס ועוסק בממס"ט מה עוזו חסליך יפקב הוא לממס פ"י משכנוחך ישראל סס שלממלס פ"כ וזה שמח כשחסיס זבולון בלאחך לשון זבול הוא דביקותו ית' בלאחך החפשמס מן הפולס לעולמות עליונים ונמי חסיס ישכר באוסלך ים שממס לך ועוז לך. ודוק סימב:

מפעם לסיוס הסורס ופחיתחס כי אמרו רז"ל רחמנא בלא בפ"י פ"כ לז כולל כל הסורס:

ידידי חרס כו' ויולד את אצרס כו' ואלס חולדות חרס לכאורס הוא מיותר וי"ל דנסס המחגייר הוא כקטן שכולד פ"כ חוזר ואומר אלס חולדות חרס פ"י גולד כי פסס חשוצס פ"י אצרסס והוי כקטן שגולד:

מה שדרשו רז"ל מלס דדורותיו לגנאי י"ל ראינו שבאמס ה"י לשבת כ"ח שנה ה"י בדעתו כן מס שקרא אותו יחברך לדיק הוא דוקא בדור סוס משא"כ אס ה"י דדורו של יאפע"ס כו' ונמלא הגנאי ה"י לשבת שבי' שפל בפנינו:

לפרשת לך לך ואמסך לגוי גדול כו' אני קוצב לך ברכס דשמו"ט ואין אחס יודע אס שלי קודמות א"ר אצבו א"ר יודן שלך קודמות חחלס מגן אצרכס ואח"כ מחייס מחיס וסוא חמיס, ופרשנו בפזרחו ית' דנסס מזינו אחר סמלחמס אמר לו סקדוש ב"ס אל חירא אצרכס אנכי מגן לך כו' י"ל דאיחא שבי' חסיל שוס פס אשר ה"י אלל חזקיסו מלך יסודס ולפחיד דפס גוג ומגוג נשכח פחס וסחזכר דנסס כחצנו על סראני נא את כבודך ואומר ית'

כאן בצמחם לו על חתיית המחים וכמו
שאמרו רז"ל על לחם להם וע"ז שאל
אות כי לא החזיק ח"ט לזריק ולא
האמין בצמחו לזה אך זה אינו מגולה
בחורס כ"א ברמז ח"א לאמור לזרעך
נחתי פי' זה לגלות לכל משא"כ העיקר
הוא ברמז. ופוי"ל אחר הדיקדוק קודם
כחצו לזרעך נחתי לשון מחנה וכאן
כחצו לרשעה כי הנס יש ארץ עליונה
ושורש ח"י הוא היראה שלא פסק
מישראל לעולם בשום פעם יראה נקרא
ארץ הזאת גם ארץ כנען שפ"י מפלה
עבודה שמי' ומע"ט וחור' לכ"ר לפניו
יח' וממשיך אורו ופי'ו הגדיל חס לשון
כנען וסוחר ומש"כ ח"י נקרא גם ארץ
הזאת כי אהב גדולה יותר מיראה אך
אם יש לו לאדם יראה בל' לו אהבתו
יח' בלבו חס עיקר רצונו יח' כמש"כ
בזוהר לית פולחנא קמים קיב"ט אלא
רחומו וכן אחא כל מה שברא הקב"ט
לא ברא אלא לקילוסו וקילוסו יח' ח"א
בלא אהבה וח"כ יראה נקרא ארץ הזאת
לשון נוקבא מקבל האהבה וע"כ אנו
אומרים בבס"מ על ארץ חמדה פי'ס
שסנחלם לאבותינו ולבאורם מה אנו
משבחים ע"ז אך כי קאי על הקדושה
שאנו מסתלק מלחנו בשים פעם חס
לשון נחלס כי ירושה אין לה הפסק
משא"כ מחנה על מנת להחזיר נמי
שמה מחנה חס שפ"כ לעיל כחצו לשון
מחנה קאי על ארץ הסחחון וע"ז לא
שאל אות משא"כ כאן כחצו לשון ירושה
משמע שאין לה הפסק הנס אם קאי
רק על ארץ עליונה ביקש אות ע"ז
שלא מסתלק השכינה מישראל גם אם
חטאו עד שגלו מארץ דלמטה וזה מרומז
במה אדע כי אירשנה שני הפרשים
מרומזים

יח' אני אפי' כל מוצי' על פניך כו'
דמשרט"ס בזין דרצונו יח' להבי' גם
לחומאים כמ"ס ארץ אפי' אף לרשעים
וכן ברמז הניחה לי ושאל להראות לו
כבודו מה כבודו יח' אם מוצ' יותר
להמשיך חסדים או החזרה למוצ' היא
יותר כבודו וספי' לו יחצרך אני אפי'ר
כו' וחנתי את אשר אחון אפילו שאינו
הדאי פי' זה כבודי יותר ולפי' י"ל כאן
אני קובע לך ברכה פי' להמשיך מדה
חסד ואין אהס יודע איזה הודם הנס
פירע שרצונו להיטיב ולהשפיע חסדו
דילמא אפי"כ יותר מוצ' להחזיר למוצ' ומה
וממה שקודם הוא מגן אברהם פי' הוא
מגן פניו בחדר אברהם ואחר כך מחי'
מח"ס יש בו חסד מחזיר למוצ' הרשעים
שבחייסם נקרא מח"ס ומחייס אותם
זא"כ רצונו יח' להיטיב ולסגדיל חסדו
זהו ה'ודם :

ויבן שם מצבה לה' הנראה אליו הנס
לפי הדיקדוק סי' נראה לסיוח
בקמ"ץ ולא בסג"ל וי"ל דהנס הקדושה
המחפשת למטה נקרא ארץ למינן מדריגות
עליונות והנס הקב"ט נראה אל אפי"ס
ואמר לו לזרעך נחתי את הארץ הזאת
פי' הקדושה הזאת לסיוח נראה להם
זה זיבן שם מצבה לה' הנראה שאנו
קיראים בחורס נראה אותו יח' פי'
אולי אותו הודעם והצמח שפי' אליו
על שנראה אותו יח' ודו"ק :

בשנדרקרה מדוע לפי הפשוטו לא
שאל קידם אות בשאומר
לו יח' לזרעך נחתי את הארץ הזאת
ואח"כ שאל במה אדע פרשנו בצורתו
יח' אחר הדיקדוק קודם כחצו לזרעך
ואח"כ לחם לך ולבסוף בין ברי' שבחריס
לזרעך נחתי כו' ומה לאמור וי"ל שסוף

לעומת נלח רק מה שאמר וסכנתי הלא
 כי כמו שפיקר מדות כולם היא האהבה
 שלא חיי רק לו יחי' ופ"כ כחיצ אחד
 ה' אברהם כי פיקר הוא אהבה לו
 יחזקך שיהי אברהם כן נמי לסיפך
 כנעני הוא נואף שורש כל המדות רעות
 שפ"ז בא לקטנות ולכל מדות רעות
 שפ"כ הוא כלל הסוגא לדיקים המצודים
 מאהבה הוא נואף ואם הוא יותר מדבר
 על כלדיקים ומחוקטט ר"ל פ"כ שורש
 השבע פממין הוא כנעני וסנה אלא"ה
 לא ה' בו סוג מ"מ ניהן לו כמילכ
 הגם שלא ה' לו שום חלום אחרת כי
 לא ידע שאשחו יפת חואר עד הנה
 אלא פ"י מפשה בשכרו ינהן לו להכניע
 תחתי וחתה בניו כ"ז קלופין ופ"כ פ"ז
 ויכלו לסמית כל זיון פממין וזה ומלאת
 את לבבו נאמן לפיכך פ"י שני ללבבות
 גם ילד"ר אפ"כ זכרות עמו הצריח
 הידועה לתת את ה' הכנעני כו' :

בפ' קרח צמדרש המטה אהרן של
 יסודס ה' וי"א מטה של
 משה ומעלמו פרח שנאמר ויולא פרח.
 וכו' חמוס וודאי שמעלמו פרח לא
 מכבצט ועוד מה רא"י מוילא פרח
 וסנה כחיצ ואני הנה נחתי לך את
 משמרת תרומתי כו' איחא בפסיקתא
 וסובא בילקוט הראובני לכל קדשי צ"י
 זה כולל כל המחות לך נחתים צוכותך
 ולבניך אחריו צוכות צניך למשחה לגדולה
 לחק עולם שיסיה הדבר נוכג לדורות
 ולריך ביאר וסנה ידוע מרע"ה בושבינא
 דמלכא ואהרן שישבינא דמטרוניתא כי
 אהרן המלך החפילות וכמעט"ע של
 כנסי' להשי"ח ומשה הוא המשיך קדושתו
 יחי' למטה ובדבר זה שמואל שקול כמשכ
 ואהרן הגם שלא קם כמשכ כי הוא הי
 וכול

מרומים דאל"כ יחזוב סחם צמס אדע
 כי עלס קא"י ציוס הסוא כרח ה' כו'
 לאמר לזרעך נחתי פירוש לאמור ולגלות
 הוא נחתי כנ"ל ואפשר לפרש על ארץ
 דלמטה דה' הפסק בנחית עד ביאה
 משיח דעל ארץ עליונה דהיא ירושה
 היא סוד ואין לומר ולגלות צבריותה
 צריח פ"ז זכרות עמו הצריח כו' לשון
 הצריח ידוע פרשנו בצורתו יחי' דהנה
 שמעתי בשם הרמב"ם ז"ל טעם על
 ריחות הפירוש שהוא שורש וגדלות
 החלום להכניע ולסיוח הולדס למצב
 לשמו יחי' וי"ל אם כן גם בא"א הנה
 לטעם זה ולא משמע כן כמו שנאמר
 לקמן ונראה דהנה כחיצ ויהי ריב כו'
 והכנעני וספריו אז יושב בארץ ספריו
 הוא מיותר גם לפי רש"י ז"ל כי בכנעני
 מרומז גם פריז כי כולם ילאו מכנעני
 ופרשנו בפז"ס יחזקך דהנה שמעתי
 בשם הרב ר' ישראל בצע"ט כי שבע
 פממין הם נוכחים לשבע ספירות הצנין
 והנה לפ"ז כנעני סיפך חסד הוא תאוות
 אחרות פ"כ כנעני נשון סוחר שמקלקל
 ומפריד הנשמחו בשביל חיי שעה וחתי
 לשון אל חז"ז סיפך פחדו יחי' אמורי
 לשון הספירות כמו את ה' האמרת
 היום סיפך ישראל אשר כך אחפאר וכן
 פריז לעומת נלח כי מול שיש לו
 אהבתו יחזקך עושה כשהדלות לסיוח
 כן לפילס וללנח המוכנים ממנו יחי' וכן
 מנלח לפניו צנגינות וסיפך הוא המרים
 ורואה לנלח חבירו ופריז וי"ל לשון מפריז
 על מדותיו וי"ל לשין פריז ספריו בשביל
 גבורים יכולים לעשות מלחמה בפירוש
 רש"י ז"ל צפי' שלח וזה אומר ויהי ריב
 כו' פ"ז וספריו אז יושב בארץ כו' פ"י
 ריב חלילה נותן כח לקליפות פריז

אינו פחות מעשרה וכל אחד כלול מעשרה נקרא מאה חרי כטיפים ממאה בצביל מאה, ולא כ"י אז לצאר יוחר מעיין כחרומה וזה לכל קדשי צ"י לך נחמים כי סנה העלאות מ"י כיא לספלות אח המ"ע וחורס ותפילה של כנס"י ל"י ובמה מפלס צזכותו שכוונתו רק לשמים צדור כדלוי וזה לך נחמים צזכותך הפלס ולצניך צזכות צניך כי צניך אלו החלמידים של אהרן כדליתא אובצ שלום ורודף שלום אובצ אח הצריות ומקרצן לחורס וידוע שאוריתא וקוצ"ס כולא חד כאלו כ"י אמר ומקרצן ל"י וזה צזכות צניך לחק פולס שיכיס הצריות נוסג לדורות כנ"ל משא"כ על המחנות גשמיות לא כ"י נוסג רק צזמן ישיבת ארץ ישראל וצנין כצית :

ונבוא אל הביאור ו"ל מטס מטס לצית אב כי צריכים חמיד לסיות נמשך צני חיי ומזוני היא כמשכס נקרא מטס וכשאח"ל על משענתו צידו מרוב ימים שיחיו המחיס על כי מקור החיים היא שפע גדול וכלי צר פליס ונזול שס צניגורות וזה זקן מלא רחמים וע"כ אס יקוס וסחלך צחוץ על משענתו פירש"י על צוריו וכחו כ"י וזה מטס הוא לצורך פרנסס שהוא צורך לכל כ"י חקבל המ"י לזה ומטס לצית אב הוא לצורך צניס לכציא מהס משפחות וצתי אצות וי"ל נמי על חיי כי האצות פ"ס חיי סרצס: **מאת** כל נשיאיהס סס אשר מטשאים מגשמיות עד איש אח שמו כחצוב כ"י כי ששפע או מע"ע של אדם יש לו צורס של האדם הפושס וגס שמו נכחב שס ואח שס אהרן כחצוב על מטס לוי לשון לוי ליחד כנס"י ל"י צ"ס ואין להקשות הלא לסיחוד צריך גס מטס לזס כי

יכול לפעול שני פעולות לעשות (יחוד) קוצ"ס וכנס"י וסנס פעולות אהרן מלינו צו שנאמר וינסג בני ישראל ופעולות משס נא מלינו אך סנס משס רצונו סיס כל פח שרלס סיס הקצ"ס מדבר פמו כמ"ס פמדו ואשמטס מס ילזס כ"י לכס וכפרש"י ז"ל ובשמואל מלינו שס"י מוצטח צחפילחו שיפנסו סש"ח כמ"ס אקרא אל כ"י ויהן קולות ומטר כ"י וזה משס ואהרן צכסניו שפעלי יחוד זס נקרא כסונס שימוש ושמואל צקוראי פמו כ"י שקול גס כמשס וזה ג"כ פ"י יחוד שפושס וסנס יש לומר משס רצונו כ"י יכול לפעול לחרווייחו אך שצקס צפלאו על אהרן כמו שפירשנו שלח נא ציד חשלח כ"י שפ"י מי שמפלס אח כנס"י לך חשלח שפע קדושס וסשיצ לו יחצרך הלא אהרן אחיק סלוי לשון לוי ומקרצ כנס"י ל"י :

ובישיבת ספצר פירשנו לשון הלא אהרן אחיק וכ"י פירוש צלא זס כ"י מפותד לזס וי"ל גס אהרן סיס יכול לפעול חרווייחו כ"א לא צלוחו דור דפס וגס לא צורך יליאת מצרים ומ"ח פירד הקצ"ס צפלאו צגילוי וזה ו"ל שפ"כ נחנו לאהרן ולזרעו כ"ד מחנות כסונס על כי סמ"י הוא כטיפים מהמ"ד כידוע אין טיפס יורדה מלמפלס עד שטיפים פולות כנגדו מלמפס וידוע צכרחמים הוא שס כו"י יש ו"צ צירופים כו"י וצסס של אדני"י כ"ד צירופים וזה כטיפים ופס פ נגד ס"י צ של סרחמים צריך טיפיים כ"ד על כן צצביל שחקריצ כנס"י להקדוש צרוך הוא ניהן לו כ"ד מחנות כסונס וזה סנס נחתי לך אח משמרה חרומתי לסרים אח כנס"י ל"י וע"כ חרומס חרי ממאס כי הקדושס

זה ויקח קרח בגורם לסיוח האים חלק
אקח לסיוח בן יאסר לשון זוסר לסאיר:
לפרישת נשא אים או אשם כי יעשה
כו' למעול מעל בסי

פירשנו דידוע בזוסר בחטאי שורה על
האדם קליפה ר"ל ומחגאה פליס דב"כ
כו' נמלא לפעמים ים באדם גבסות בלא
פעם וזה בא ממס שחטא שירס עליו
ר"ל כנ"ל וסנס זה גופא שפלות גדול
שאר פולס למעלה מזד סאכ"ר וגס
שים בו שקר וחמץ יכול לחמץ אותו כולו
ר"ל וכל המחגאה כאלו בא על כל ספריות
כולס וכל סחסרונות אשר ים בגבסות
יעוין בשסס"ק וסחקנס לזכור זה שבא
מסחטא לסיוח שפל בציניו לסחזיק א"פ
לחטא, עוד י"ל אים או אשם כו' מכל
חטאס האדם בא לו זה למעול מעל לשון
גבסות בסי וסחקנס ואשסס סנספס ססיא
פי' סיחזיק נפשי לאשסס כנ"ל וססודו
כנ"ל וססיב את אשסו בראשו כו' פי"ז
סיחזיק א"פ לאשסס יסיס נכנס בציניו
ויסיג חכסס אשר מאין חמלא ויירד
ממקיס גבוס למקוס נמיך וסוא וססיב
את אשסו בראשו לסיוח לו מוסין וחכסס
בראשו וסמיסיתו יוסף עליו דנסס סרביקוס
מרומו בחמס מדריגות כ"ר נ"ח גס בשס
סוי' ב"ס וקולי סוי חמס מדריגות לריך
לסוסיק פי"ז דביקוס יוסר וגס ויטיל לו
סכנסס שסיס עמו סי לכוסיק לו בכל
פעס ונחן לאשר אשס לו כי בסרביקוס
לריך לזכור ססיא לכבוד שמים ססוא
לזינו יח' ואס אין לאיס גואל פי' אוני
ידע סאך לסיב כי סססובס סוא גואל
סמביא גואלס לפולס כו' סאשס לסי
לכסן פי' יסקרס א"פ אל סרדיק:

שם ואיס את קדשו לו כו' דנסס ים
מדריגה סאדס רואס לסיוח פוב
לסחקדס

כי מטס אחד לראש בים אבוסס יסי'
מססיק שפע אחד לסרוויסו לספלות כנס"י
ולקרבוית' לכנס"י כמו שמואל כנ"ל וי"ל פיקר
סי' סמ"ג ופיקר סיס סמ"ד וס י"ל מטס
של יסודס סיא כנס"י כידוע וסוא פשוט
וי"א של מסיס סיס סוא סמ"ד סוא ספיקר
וקסס כי פרח אוחיות רפי' ניצלי סמפליון
במ"ג ואס סיס סמ"ד מס פרח וי"א
מעמסו פרח :

זלפי כנ"ל פירשנו נמי מטס פוזך יסלח
סי' מליון כו' כי פוז פרסיי ז"ל
פל פושר כמו פסיר ימנס פוזת יודוע
סנופר בריס זיבס למלכיס וסוא פישר
כפירסיי ז"ל פל שלחן זר זסב סיא כסר
מלכיס וידוע סרואס לספסיר יאפין כי
סימנך שלחן בלפן ופסיט כמו יוסף זן
את ספולס ואת יסרלל ספסיר ונחן לסס
אחיזס וס מטס ספפספית של פוז ופושר
יסלח סי' מליון סיא חוסס בריס קודס
זי"ל נמי ספריס סמליוניס בלכס אוחיות
סכלס מלכסא: (וי"ל פוד כי אורך ימים
בימינס וצסמאלס פושר וכבוד) ופי"ז
גדס בקרב אויביון ובזמן אחר סרסבני
סדיבור בוס :

זיקח קרח פירשנו דנסס יסקב אבינו
פ"ס אמר ואנכי אים חלק
כי לשון אים מרומו פל גבורות כמו סי'
איס מלחמס ויסקב אבינו פ"ס סמחיק
סדיניס וגרס רחמים, ודין פל סינאי
יסרלל וס לשון חולק וידוע כי ספרות
מרומו בדין כי סיא מוסרות כמו דין
ספיקר חפלו יח' לסיסיב וזס ואנכי אים
חלק כחלק את סאיס וסקרס אותו וידוע
יסחק אפ"ס סי' משורס סדין ואוסב את
פסיו זין לזינוי' וס כן פשו אחי כו'
ואנכי אים חלק אך ססי"ח ספך חסד
וסובב סצירך את יסקב בכל סברכות

בה חזרנו פירשנו כי כס גבורות כמו לא שמענו עד כס כמ"ס בזוהר מכס מן כס כי יש ה' אלוהיו מנלפך הכפולות וכל אחד כלול מכילוס ה' כ"ס וסנה כסן לריך לסמחיק סדינין צורשו כי שורש סדינין הוא כלימאוס כראשון כי סרלון לסיכ צ הוא שורש חסד וכלימאוס לסיוח צא סרלון מכא אל ספועל דאס לא כן לא ה' אפסר לקבל נמלא שורש הגבורה לזורך חסד וצא ממחיקים אחס לסיוח סדין רק לזורך חסד וטפל לחסד לסיוח כדין רק על הסוגיאס למובחניו וכן נמי משורש זה צא פרנסה כמו שסדין ה' רק לזורך ספיקר החסד שר ונו יח' רק לספיצ כן צא האוכזים אח ישראל וסס כמו בניס לסס מסייעי' לסס צא לפועל צנרכס וזס כס חזרנו אח כו' פ"י אמור לסס לשון סוס ממילא ממולא כזרכס קררחי כן כ"ל כי כמס פעמים כחצחי מפין זס :

לפי ביהעירותך נר לרגלי דצריך כו' פירשני צמז'ס סכל דסנה סאדס לריך חמיד שני דרכיס אחד לפיין שפלוחו ולפספס צמעשו צפרע עבירות סאדס דס צעקביו ולריך לפין ולחפס יוסר ולריך ג"כ לפיין רוממוחו יחצרך וככל חופלח פ"י סחורס כדליחא ספוך צס כו' וזס נר לרגלי לשון רגילות עבירות סאדס דס צעקביו סס מדצריך לי לנר לחפס צנר אחס שפעשים כסיחר מחמח רגילות דפצר ושנס נפסס כסיחר ואור לנחיצחי לשון נחיצות חכמס וזס י"ל גס כאן צספלחך אח סנרות סחיפיש כ"ל צנרות ואח"כ לחכמס כניל וזס אל מול פני סמנורס סוא חכמס כמשח"ל סרואס לסחכים ידריס וסימנך מנורס צדרוס יאירו שצפח סנרות כי ספיקר פשפיש

לסחקדס חמיד ויס עוד מדריגס סאוכצ לסצוצ"ס וחפלו ורליוו לסשלס רליוו יח' לסיות כ"ר לפניו יחצרך נמלא סוא משפיע חמיד כציכול לפניו יחצרך חפנוג וזס ואיס אח קדשוו לו יסיס איס אשר יחן לכסן שכוונחו ליחן לו יח' שנקרר כסן לו דידוע אס צדקס מס חסן לו כ"י ז"ל לא יסיס אלס שזס רליוו יחצרך ואס לדקדק סקידס כחיצ לשון רביס אח"כ לשון יחיד לו יסיס י"ל סקאי על סכסן לו יסיס סכסן סוא יחצרך יסיס פמו ומקייס גזיחחו יחצרך שמו מס שסשי"ח גיזר סוא מצפל גזירות סצוצ"ס אס ירלס וזס לו יסיס מפל לו :

איש על דגלו באיחוס כו' דסנס פירשנו צן פירח יוסף כמ"ס צספר קודס זס וצקיזור נחזור סלדיק סנקרר יוסף ויס לו סיכ פין וחמיד מס שפיצ לישראל סוא צפיוו מעט ומצקס יוסף ה' וזס צן פירח פלי סוא פין ה' אל ירליו לשון יחיד קאי על פינא פקיחא ססוא סכל אחדות למיכס ואין סיין סמאל פ"י צנח פ"י סרואס לקבל צעדס פ"י ומקרצח לסצן סס סלדיקים סאוכזיס אחו כצן לאציוו עלי שיר לשון ראיס סרואיס שמוצ לסלדיק וזס איס על דגלו לשון קיכיוי שיש לכס אחדות פס סאוחות לבית אצוחס כמו סאוחות שנמשו לבית אצוחס יחנו צ"י ימשכו חניכס לצ"י מנגד לשון סמשכס שימשכו פ"י סציכ לאוסל מופד יחנו כו' וי"ל עוד איס על דגלו סוא צני ומזוני ועושר כי אס יס פרנסס יס אחדות וקיכיון זכן פירשנו יחנו צ"י איס על מחנסו סוא חיי כי מחנסו פ"י איכריו של אדס איס סנשמס כ"ל ועל דגלו מזוני לצאוחס יחנו צני ש'סרצו לצאוחס :

שפשוש במעשיו לעיין במדותיו אם כס
מוצות לה' יתברך כי הם שורש לכל
המצוות ר"ל מ"ש בשפס"ק וידוע שהם
שבע שורשים בפסוק לך ה' כגדולת יכו'
כמו שפי' כמה פעמים נ"ל שאח"כ כמה
פעמים מה שכתבתי לזכרון וזה יאירו
שבעה כנרות עוד פירשנו על המדרש
ויאירו שבעה כנרות אמר הקב"ה אשר
ודם מדליק מנר לנר ואני הארתי מחוך
החושך שכתוב וחושך ע"פ חסים ויאמר
אלקים וכו' אור אנוי נרך אלא להעלות
אחכם להעלות נר חמיד וכו' חמוס
להעלות אחכם להעלות נר חמיד ואינו
מביא הפסוק כנ"ל דכתיב להעלות נר
חמיד וכנס כלשון כפול דבר ואמרת
פירשנו גם מגיד שזכו של אהרן שלא
שינס פירשנו דכנס בכל מלים יש בו
סוד וידוע פנים אימות למקרא פנים
שוחקים לאגדה ידוע אגדה הוא סוד
וזו דבר גשין קוש"י פנים אימות למקרא
גופא המאוס של המנורה ופנים שוחקות
לסודיע לו הסוד וזה ואמרת אליו לשון
פנים שוחקים וזה שזכו של אהרן שלא
שינס גם מהסוד וסיחוד ששם:

ולבוא לציאור כמדי נבחר מה שפירשנו
 על וסקרצת את כליוס לפני
 ס' דהנס יש מדריגס בעבודתו יתצרך
 דהנס פירשנו הפסק וירוממוכזקסל עם וכו'
 שכוללת כל ישראל הוא סיראס דהנס
 שאית יראס ואית יראס פ"כ יראס דהנס"י
 נקרא שכולל כל ישראל ויש המוציאים
 באהבה ויש שהולכים מחיל אל חיל
 שתמיד נראה להם שמיטתו ציראס ואהבה
 ושבים בהשבעת חמיר שיסיה להם יראס
 ואהבה יותר גבוה ויש מהדבקים בו ית'
 וחושבים רוממיתו ית' חמיר וזה וירוממוכז
 בקסל עם ליקבל את העם ליראס היותר
 עליונה שכוללת הכל וצמושב זקנים הם

חממה וזינגה הוא החשובה כנ"ל וכמ"ש
יצין ושצ וכס נקראו זקנים כי החשובה
קדמה לפולס וחז"צ רמין דלא מחפשוין
זה ובמושצ זקנים יכללוכו הוא האהבה
ג"כ וע"כ אצרכס ושרס זקנים כי אצרכס
מרומז חממה שנקרא אצ כי כולם בחממה
עשית ושרס נק' החשובה לשון שררס
וחירות וזה וסקרצת את הלויס אותס
שיס לסס כצר סיראס והאחדות פני
אוכל מועד נק' סיראס לשון כנישו וזית
הוועד ואוכל לשון איר כפירש"י על ומשס
יקח את האוכל במס' שצת וזה לפני
אוכל מועד הוא האהבה סקידס ליראס
באזילות וסקסלת את כל עדת צ"י כנ"ל
על וירוממוכו בקכל עם וגמי י"ל פשיט
שחראס סיכ"י אחדות בחיך צ"י וזה
והקסלת כו' וכן בקכל מס ואח"כ וסקרצת
את הלויס לפני כ' הוא החשובה שחולס
בשמו ית' אה"י סקידס אצילות לסויות
העולמות שחלוי צכו וזה נשון אה"י
וסוא שס החשובה אה"י כיב וזה לפני
כ' כנ"ל וסמכו צ"י את ידיכס על הלויס
פ"י שוחזיקו צ"י את הלויס לזריקיס ולויס
לשין לוי ודביקות שיס לכס אחדות
לעבודת שמים וזה וסמכו את ידיכס על
הלויס כנ"ל וזה יאירו שצפת הנרות כי
כולל כל ישראל כס השצפים נפש וכללס
סס שצפס נרות כי נר כ' נשמת אדם
וסנס שורס אור המנורס ידוע מרומז
בחממה כנ"ל ומכמה מאין חמלא אין
הוא מאפסס וזה מאיר מתוך החושך
לפעלות אחכס ואותס שכס מפועיס
לפעלות נר חמיד כנ"ל לסויות צהחשובה
לינך מחיל אל חיל כנ"ל:

בפ' וכי חבואו מלחמה צארכם על סדר
 כו' וכדפעתם בחלוצרות כו' וסוף
 כולו מקשה סי' לכתוב כי חבא מלחמה
 חבואו

חבואו משמע אדם חבואו וכן על כל
אך הכה פירשנו עוד בחילתה הפרשה
על צהלותך כו' כי לכאורה היה לחבוא
העלם את הנרות אל מול פני המנורה
כו' אך הכה ידוע אחרן שושבינה דמטרונית'
שכיה מקרב חמיר כנס'י לכו' ומקשה
אוחס ומכפר עליוס ומחפלי עליוס ע"כ
נקרא בחרגוס יסונתן עמוד ללוחיון
ישראל ומשה שושבינה דמלכא סוריד
את הקצ"ה לכנס'י ע"כ אמרו שקולים
הם הגם שלא קם כמשה אך בענין
פעולה זאת היו שקולים ע"י שניהם נגמר
הענין אחד ע"כ זה לשון הס וכל דור
ודור אותן שפועלים ענין זה שקולים
וסנה שמואל היה שקול כמשה ואחרן
י"ל בענין זה שפעל שניהם בחפלותיו
זה ושמואל בקוראיו שמו ומשה נמי היה
יכול לפעול הכל כ"א שלא ראה לבדו
מפני ענותנותו ידוע זה צהלותך את
הנרות הם נשמות צ"י דדרך לקרב
כנס'י לכו' אל מול פני המנורה הוא
פרנסה כי המנורה נכה ששלחן יאירו
שבמה לנרות כנ"ל חרש לסיוח להם
פרנסה ברוח כי את אין קמח אין חורש
כדאיתא בחו"ס ריש הסריסות חיקון
הפרנסה וזהו באנשים החפלים בהאמת
או עכ"פ שמסכימים עם אנשי אמת
וליוחס להם כי לולא כך אין נכון כ"כ
לכרבות להם עושר שלא חכיה לרפתח
לסיוח גאון ולשכות את כבוצ"ה ח"ו
כמו שפירשנו על וסעמידו חלמידים
הרבה ס"י בני חיי ומזוני היא לשון
העמדה כי ברא כרמא דאבוס וכן ממנו
של אדם מעמידין אותו על רגליו וכן
חיי העמדה לשון העבדה לסיוח הרבה
בעולם כמו עמדת צהר להאריך ימים
ושנים וזה חלמידים הרבה משא"כ לשאנים

ליוחסים יש חשש לכרבות להם כנ"ל משא"כ
לחלמידים ע"כ לכרבות להם, להעמידם
הרבה לעבוד הש"ת מחוץ הרחבה כלל:
וז"ל דכנס שמעתי מרבי רבי אלימלך
ז"ל ע"פ פשה לך שחי חלוצות
כסף ואינו יודע אם הוא ממנו או צהם
הרצ המגיד רבינו מראוונא זל"ה וכו'
החללה צהם הרצ וס"ף משמו פשה לך
שחי חלוצות לסיוח מחזיק א"ע לחצי
צירס וצורס השלימה הוא עם הש"ת
זה כסף ע"י אהבה ויראה לכו' יחברך
כי כסף לשון כיסופא וצושה הוא יראה
וכן לשון נכסף נכספה לביא אצרך לשון
אהבה לכו' מקשה חמשה אותם לא חמוש
אם יסיה קושיא מלך וכן י"ל פשיע
לסיוח בקושי ובחזק גדול וסיה לך למקרא
העדה איה מקרא להעדה חסיה יכול
לפעול להם ישועות ולמסע הסמכות הם
הקליפות ממך וכמ"ש את חנה עלי
מחנה לא יירא לכו' וכן י"ל כאן וכו'
חבואו לאותו מדריגה מלחמה בארצכם
על הצד הצורר אחכם כשהסיה להם
ארצות צריוות חסיה להם חופלה נגד
היכס"ר וכנ"ל כי חסיו ליוחס' ורואים
רק לעבוד הש"ת וכזה לטעם מסויפין
לו ומה חששו לסיוח הארצות צריוות
וסרמותם לשון ריעות צחלוצות הנ"ל
וכמו שאיתא לקבל קודם הספילה שמהדבק
צו יחברך מ"ע של ואהבה לריוך כמוך
וכן מי שאובד חמיר את ישראל יכול
לפעול חמיר ונזכרם לפני ה' אלוקים
ונשפחם מאוביכם:

ויצעק משה אל ה' לאמר אל נא כו'
לשון לאמר צריך ביאור לשון
רש"י ז"ל ידוע דכנס פירשנו על קרוב
ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת
לשון כפול דרך המלך הוא את מבקשים
ממנו

ממנו נוחן כי באור פני מלך חיים וכן
הוא נימוס המלכות לסיוח נדיב אצל אינו
דרך ארץ לומר אדם למלך ללמדו האף
לבקש ממנו, משא"כ אם הוא בן לאביו
שואלם שיחן לו כל שאלתיו ולא יקטרגו
שואליו עליו כי מלך במשפט יעמיד ארץ
ניחא שיבקש ממנו לסודים לו האף יבקש
בשכל שלא תהיה עליו קיטרוג בבקשתו
מלפניו אם לסיוח סכונם מפני כבודו
של מלך כי הוא בנו ואז מחייראים לקטרג
של כבודו של מלך או בכיוולת בזה וזה
קרוב ה' לכל קוראיו ולא זו אף זו
הוא קרוב לכל קיראיו שחיים לכל אשר
יקראוהו באמת באופן ששמשם הספילם
זה י"ל ויזקק משם אל ה' לאמר פ'י
שיודיעו מה לאמר וכן פנכו ה' וזה
בפיו הספילם בשם וכדאיתא אל נא רפא
כ' הוא שם אחד של י"א אותיות :

לפ' שלח כבר כזכרו ועוד מעט
בשביל דבר שנחחדש עליו
זה בנגז פ'י לסיוח עליו' להסדק צו
יחזק באופן לסיוח משפיע ולא לקבל
י"א להשפיע לו יח' חפניג וזה פ'י זה
משפיע וי"ל עוד להחזיר להלדיק הנקרא
זה פירשנו כי תריך להמשיך שפע לעולם
כמו יוסף הלדיק הים מפרנס להעולם
בפועל כמ"ס הוא המעביר לכל עם הארץ
ופ"כ נקרא לכלל זה זיון ה"א עולם
הנבדל ב'י' זה עליו זה להעלות א"ע
להחזיר עם כלדיק הנקרא זה ולא
יסים כוונתו בשביל להספרנס וז"ל בנגז
בשביל חכמם ויראם כמ"ס הרוץ להחכים
ידרים זה בנגז ועליהם אח הסר
שחיים לכם עליה עם הסר הוא יח"ר
לסיוח לך חופלה בעבודה שמים לעבוד
בחשקות ושמחה פ"י הספורות ה"א"ר:
ירא'תם אח הארץ מה הוא פ'י הקדושה

לפ' הרה במדרש למנחם על שישנים
לכני קרח אמר קרח סקב"ה
רוץ להקטיר לפניו במחחות זסב וכסף
משל למלך שציקשו לפשוה לו מערה
ולקבוע בו כל מיני אבנים עיבות אמר
המלך איני חפץ בכל אלה אלא בשושנים
אמרו בני קרח אנו שושנים אמר סקב"ה
לנחמם

שפ"כ כתיב שאל אביך ויגדך כו' וכן לא חסור מן הדבר כו' כי ודאי ה' אחו ואיחא המזכר אח הרבים אין חטא בא על ידו פ"כ לאחוס מאוס לעורר פליטת לסיוח להם כל טוב גם צמוס"ז לעבוד סבוב"ס מחוך הרחצות סלז וזס וסעמידו חלמידים הרבס להמשיך להם כל שפע טוב מרומז בשורש השפע הכריך וטוב הוא בני חיי ומזוני בלשון סעמידו כי ברא ברעא דאבוס שייך לשון סעמידס גם חיי לשון סעכבס הרבס צמוס"ז וכמו מומד לדיו עמים וכן עמדתו צסר וכן מזוני ועושר כי ממונו של אדם מעמידין אותו על רגליו כי פ"ז יש להם הרחצות סלז וסרחצות דעת צחורס פ"י שמהס ושורש הכריך לכל הוא מזוני ועושר וזס צסעלוחך אח סנרוח סס נשמוח ישראל כדרכיך לקרב כנס"י לה' כדאיחא אסרן שוסינא דמערוניחא לקרב ב"י לאביסס סבשמים אל מול פני סמנורס פ"י לעושר כי סרוסס להסכים ידרים ולסעשיר ולספון וסימך שלחן בלפין ומנורס בדרוס וזס מול פני סמנורס הוא סעושר ואירו סצפת סנרוח כי שרש כל ישראל סבשים נסס וססצפס רופים וזס ויעש כן אסרן לסגיד סבחו של אסרן שלא שוגס ססמשיך כ"ט לישראל :

לפ' יסלח כבר כחצנו בעזרתו יחב' על סמדי ועוד זס עלו זס בנגב ורליחס אח סארן מס הוא פירוש ענוס (וע"כ ארץ כנען לשון סכנפס) (פ"כ אוירא דא"י מחכים) כי חכמס מלין חמלא ממקוס גבוס למקוס נמוך ומס סארן סעובס הוא אס רפס פ"י אס מולא לו ססרונות ועצירות אז הוא טוב ומס ספרים פ"י ססונאים כמו וסיס פריך ומלאו פני חבל פרים סבמחכים אס

נלחחס סס"ד למנלח על שושים לצי קרח ולריך ציאר ובעז"ס פירשנו דסנס קרח אמר ססוא טוב מאסרן ססוא מסצפ לוי שלא טפס צטגל ואסרן סגס סכוונחו סיס לש"ס אפס"כ סיס לו חלק צו וידוע ג"ס צחו"ס אמר חסיד אל חלמידיו אלמלא סחטאחי סייחי מחיירא מעצירס גדולס אמרו לו מסו ואמר גאוס וכך סיס כאן כי קרח ס"י מחגאס (וסנס ידוע מ"ס צווסר סקרח סיס כלל סלויס פ"כ סיס עשיר גדול) צסביל מס שלא חטא ואסרן סכסן סיס פ"ז צוש ונכנפ גדול וכדאיחא צחנא ד"א :

רבן סמפחי על ולמס אחס צוש לכך נצחרת וזס יש לסרש דקסס סלא לא סיס כ"א של נחושת כדכתיב שפסס מסס ליפיו למצבא אך ספירוש הוא כך של זכב ושל כסף הוא דרך משל ללדיקים מעולם שלא חטאו סן סעובדים מאסבס או מיראס ויחצרך חפץ בשל שושים משל על צעלי חסובס ששונס מעשיו וסוא מעלס ריח טוב ונפסס רך סלצב כשושנס ואמרו בני קרח אנו שושים כי גם סס סססימו חחילס פס אביסס וסוי צעלי חסובס ואמר סקדוש צ"ס להם נלחחס :

לפ' בהעלותך בקיור דסנס פירשנו על סס אמרו שלסס דברים כו' וסעמידו חלמידים הרבס כי רליחי בספר מדרס שמואל חחוקו סחלמידים הרבס ואנו פירשנו מפין זס לפי עניינו כי סנס רלנו יחצרך לסיטיב לצרואו גם צמוס"ז כ"א לספמים אין זס עובס ססס"ח יודע שזיק לו לסכית אותו יחצרך או כיוולא צזס מסא"כ סמסמשים אח הרב ממילא ייחיס אותו וסרב יש לו סייפסח דסמיל

הריק מכל טוב ומחנהג בחסידות שירש
הוא מא"ל פ"ה שסוס זריו כמו וישכם
אצרכם בצוקר וזה בן זיפור לשון זריות
כמו וילפור מהר הגלעד הוא רואה את
כל אשר עשה ישראל הוא לדיק הנקרא
ישראל לאמורי בשביל הספארות המרומז
באמורי כידוע מריב"ש ז"ל ששבע עממין
הם שבע קליפות מקבילות לז' מידות
המרומז בפי' לך ה' הגדולה:

לפ' חקת פסיקתא טובא בילקוט
הראובני למס' נאמר פ' פרס
אדומה אחר מחלוקת קרח והוא לא ידע
חוק פרס אדומה שהוא כפרס גדולה
לישראל וכלו מקשה מה שאמר נאמרו
לשאת בכהף כו' ומה חשובה מפרס
אדומה דהנה כעשם שקרח היה פסיר
כ"כ דידוע צוהר שקרח היה שירש
ועיקר של הלויס וסנה ידוע שלחן צלפין
מלפון זהב יאחסה פ"ב הים הוא כולל
כל הגבורות שפסיר גדול מותרות גבורות
שקשה מאד פ"ב בגלחו משיעור שהוא
מותרות ופ"ב הולרכו לשאת בכהף ענין
שליך כח וגבורה וסנה קרח לא חפץ
בגבורה כיון שליך כ"כ קשה שליך
לסחגלה ממותר וגשאת בכהף לחלוש
גבורתם מעט פ"ב אמר הוא לא ידע
שפרס אדומה ששרשם גבורות קדושים
ושפירפס היה לדיק אותם שלא יהיה
שום חומריות ועציות שלא חסיה אחיזה
לשום חילין והוא היה כפרס גדולה
לישראל נמלא גם כזה נחפעל הרבה
רצונו יחברך:

לפ' פנחס במדרש פנחס ב"א בן אהרן
וכו' לכן אמר בו' פנחס הוא
אליהו אמר הקב"ה אתה עשית שלום
בין ישראל לאביסם שבשמים חייך אחס
מחיד לסחלח לעשות שלום סה"ד סנה
אנכי

אם במצארים פ"ה כמו במצרים שכל מה
שאמרו פן ירבה השיב רו"ק בן ירבה
כאן ג"כ בן שבמחנים לסיוח נחרבה
סנ"ק מחנית הרבה אם במצארים שרוליס
השולחיס למעט לשון צלרו לה חדר
וסימס ימי צכורי מכבים פיקר סימס
היא מה שפוצדים בם את הצוב"ה
באסבה כמו פין לא ראה זה יין
המשומר בפנציו הוא דביקוחו יחברך
והחלכות כמו יין המשמח וזה וסימס
ימי צכורי פנבים:

ויעלו ויחורו את הארץ כו' ממדבר
זין ו"ל כמו שאיחא ביואב על
בציתו במדבר מנוקס מגזילס ועריות וכן
במדבר הפקר לפנייס כמו מדבר ויש
מדבר הפקר לכל הוא נואף ר"ל וכנ"ל
איחא על פשו זה ויעלו ממדבר זין
לשון קר ולא חימוס לעצירה ומרומז
צמולס היראה כנ"ל מנוקס מגול ועריות
וכן פ"ה השני שלא יהיה הפקר לכל נמי
כדרך הנואפים שיש להם גם נדיבות
פ"ב כחיצ זין לשון זיין את הזכר עד
רחוב משם באו מאסבה הנקרא רחוב
והשפסמות לבוא חמה לצמור בלבו
אסבה הצורא ב"ה או לספיל פחד על
שנאי ישראל ויעלו בנגב ויבוא עד חברון
פירוש הנגב בא עד עולם היחוד כי
העלו אותן בעלייתם אל הסחד כנ"ל
כחצוב קודם:

לפ' בלק דהנה [כחיצ משלי ע'] הסולך את
חכמים יחכם והיושב עמם לא אף הפירוש
הוא דיע שהוא אלל חכמים ואינו רואה
האמה כ"א שידעם שזדיק יש לו חן פ"י
מעשים הטובים הוא מעיין רק הסנהגותיו
לסחנהג בן לסחפאר וזה הולך את חכמים
מי שהוא הולך שהוא באמה שיש לו
רגליס וזה וירא בלק לשון מבולקס

זאת זכרון

הנש

ונחה מסודך עליו למען ישמעו כי ע"כ
יִסְשַׁע־צַח"י פני הלכנו כי סיס של משה
כ"א שרלס באחרון ודוק סימב :

וְעוֹד פִּירְשָׁנוּ עַל שְׁמוֹאֵל בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ
פִּירוּשׁ כִּי מִשְׁרַע"ס סיס בְּנִיח
שִׁיעֲנָסוּ ה' כְּשִׁירָלָס לְדַבֵּר עִמּוֹ כַּמ"ס
עַמְדוֹ וְאִשְׁמַעֲס כו' וְאֶסְרֵן עַלֵּר סִמְגִפֵּס
וְשְׁמוֹאֵל סיס שְׁקוֹל כְּמוֹתֵם בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ
כַּמ"ס אֶקְרָא אֵל ה' כו' וְזֶס מִשֵּׁס וְאֶסְרֵן
בְּכַסְנוֹ וְשְׁמוֹאֵל כו' :

עוֹד פִּירְשָׁנוּ דִּסְנֵס אִיחָס בְּשֵׁס אֶסְרִיז"ל
מִי שְׁמוֹשֵׁס עוֹבְדָא עוֹבֵס שְׁעִשֵׁס
שׁוֹס לְדִיק כְּאוֹתוֹ עוֹבְדָא בָא אֵלָיו כְּשִׁמְחוֹ
בְּסוֹד הַעִיּוֹבֵר וְזֶס מִשֵּׁס וְאֶסְרֵן בְּכַסְנוֹ
סִמְמַשִּׁיכִיס חֶסֶד לַעֲוֹלֵס וְכֵן סִמְחַפְלִיִּיס
בְּעוֹב דְּסוֹי כְּאֵילוֹ סְקִרְבּוֹ חִמּוּדִיס בָּא
בְּסֵס נִיזִיץ מִשֵּׁס בְּסִיד הַעִיּוֹבֵר וְשְׁמוֹאֵל
בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ בְּאוֹתֵם שְׁמַחֲשִׁינֵן שְׁמוֹ יִחְבֵּרֵן
בָּא לֶסֶס נִיזִיץ שְׁמוֹאֵל :

בַּפ' דְּבָרִיִּים בְּסִיקָחָא סוֹבָא בִּילְקוּם
סְרָאֹבְנִי אֵלֵס סְדָבְרִיס
עוֹב לְשִׁמּוֹס גִּעְרָת חֶסֶס מֵאִישׁ שׁוֹמֵעַ
שִׁיר כְּסִילִיס כו' וְמֵס הוּא סִחּוֹכָה
סְסוֹכִיחַ מִשֵּׁס לִיִּשְׂרָאֵל אֵלֵס סְדָבְרִיס וְסוֹא
חִמּוֹס. וּפִירְשָׁנוּ בַּעֲזָרָתוֹ יִחְבֵּרֵן דִּסְנֵס
כְּחִיב קָחוּ עִמָּכֵם דְּבָרִיס וְשִׁיבוּ אֵל ה'
כִּי כְּשֶׁאֵלֵם רֹאֵס לַחֲזוֹר בַּחֲשׁוֹבֵס כְּשֶׁאֵינוֹ
רְאוּי נִרְאֵס לוֹ שְׁסוֹא עוֹב וְסַעֲלָס כְּשֶׁבָא
לַפִּשְׁפֵּס בְּמַעֲשָׂיו קוֹדֵס יִשׁוּב עַל דְּבוּרָיו
סִיחִירִיס כִּי לֹא יִחְדַּל פֶּשַׁע וּפְשִׁיעַ עַל
לְשׁוֹן סִרַע פִּי אֵבֶק לִסִּיר שְׁאִין אֵלֵם
נִיזוֹל מֵסֵס כִּידוּעַ וְזֶס בָּא מְזוֹסְמַת נַחֲשׁ
סְסִיס בִּלְשׁוֹן סִרַע שְׁדִיבֵר עֵלָיו יִחְבֵּרֵן
ע"כ אִין אֵלֵם נִיזוֹל כֹּל זֶמַן שֶׁלֹא נִיחָקַן
זוֹסְמַת נַחֲשׁ וְחַטָּא אֶסְרִי וְנִשְׁמַחוּ סִיחֵס
בְּאֶסְרִי בְּשַׁמַּת חַטָּא וְכֹזֵס פּוֹתַח שְׁפֵר
סִחֲשׁוֹבֵס

אֶנְכִי שׁוֹלַח לָכֵס אֵחַ אֵלִיסוֹ סִנְבִיא וְסִשִּׁיב
לִב בְּנִיס עַל אֲבוֹת כו' וְלִרְיָן בִּיאֹר
וְנִרְאֵס בַּעֲזָרָתוֹ יִחְבֵּרֵן שְׁרֹאֵס לַפֶּרֶס סִיחּוֹס
בֵּן אֶסְרֵן וְכַמֵּס פְּעַמִּיס כְּחִיב אֶלְמַעַז
סִכְכֵּן סַחֲס וְסִיס יְדוּעַ וְרֹאֵס לַפֶּרֶס ע"כ
סִמּוּדֵס כְּנֶגֶד מִדֵּס צְרִיחַ שְׁלוֹס עַל שְׁסִיס
בֵּן אֶסְרֵן סִכְכֵּן מַחְלִמִידוֹ שֶׁל אֶסְרֵן אֹוֹסֵב
שְׁלוֹס כו' וְדוֹק :

וְכַהֲוֹד ה' כְּחִיב בְּסַפֵּר סְקוֹדֵס לֹזֵס
וְכְחִיב ע"י קַח לָךְ אֵחַ יִסְוִשַׁע
כו' אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ פִּירוּשׁ הִיא יֵשׁ בּוֹ רוּחַ
קְדוּשֵׁס ע"כ חֲלוּסוֹ כַּל" שִׁינָא לַפְּנִיסֵס
כו' כְּדִכְחִיב שֵׁס כִּי עִיקֵר הוּא לִסְוִיח
סְקוֹדֵשֵׁס בְּאֵדֵם יִדְרַכְסוּ בְּדֶרֶךְ עֵיב וְנַחַח
מִסּוֹדֵךְ עֵלָיו אֵינוֹ מוֹבֵן לְכֹאִירֵס אֶךְ
פִּירְשָׁנוּ עַל שְׁפַעֲס סְקוֹדִיס מִשֵּׁס לְאֶסְרֵן
וּפַעֲס לִסְיָף עַל שְׁשִׁקְלִיִּיס סֵס הוּא לִיֵּס
לְמִימֵר שְׁקוֹלִיס סִיס וְעוֹד קֶשֶׁס כֹּלֵא
נִרְאֵס שְׁזַעֲשֵׁ סִיס גְּדוֹל שֶׁלֹא קֵס כַּמִּשֵּׁס
וְעִנּוֹ מַלְל סֵאדֵס, שְׁעִנּוֹס גְּדוֹלֵס מְכוֹלֵס
וּפִירְשָׁנוּ בַּעֲזָרָתוֹ דִּסְנֵס יְדוּעַ מִשֵּׁס
שׁוֹשְׁבִינָא מִלְכָא וְאֶסְרֵן שׁוֹשְׁבִינָא דְּמַטְרוֹנִיחָא
ע"י מִשֵּׁס קֶרֶב כְּבִיכּוֹל סְבוֹצ"ס לְכַנֵּס"י
וְאֶסְרֵן קֶשֶׁעַ וְכַפֵּר עַל יִשְׂרָאֵל וּמִקְרַבֵּן
לְאֲבִיסֵם שְׁבַעֲמִיִּיס כְּרֹאִיחָא בְּאֶסְרֵן אֹוֹסֵב
שְׁלוֹס וּמִקְרַבֵּן לַחֲזוֹרֵס שְׁאִירִייתָא וְקוֹצ"ס
כּוֹלֵא חֵד וְסִנֵּס וְדֹאִי מִשְׁרַע"ס סִיס יִכּוֹל
לַפְּעוֹל ב' סְבַחִינּוֹת כ"א שֶׁלֹא רָאֵס. בָּלֵא
אֶסְרֵן וְשְׁמוֹאֵל פַּעַל חֲרוֹוִיִּיסוֹ בַּעֲלָמּוֹ
בַּחֲפִילָחוּ וְזֶס שְׁמוֹאֵל שְׁקוֹל כַּמִּשֵּׁס וְאֶסְרֵן
בַּעֲנִין זֶס לְבַד וְזֶס מִשֵּׁס וְאֶסְרֵן בְּכַסְנוֹ
וְשְׁמוֹאֵל בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ מֵס שְׁפַעֲלוֹ סֵס
בְּכַסְכּוֹס פַּעַל הוּא בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ וְזֶס מִשֵּׁס
בִּנְלָח וְאֶסְרֵן בְּסוֹד כִּי סוֹד הוּא בְּחִי'
כַּנֵּס"י לִס' סוֹדֵס וּמַשְׁבַּח מַחֲחָא לַעֲוִילָא
וְנִלְחַ הוּא מַעֲיִילָא לַחֲחָא יִחְבֵּרֵךְ מִנְלָח
שׁוֹנְאִי יִשְׂרָאֵל וְשְׁמוֹאֵל פַּעַל שְׁנִיסֵס בַּחֲפִילָחוּ

החשוב וזינס ומצין יוחר כל חסרונותיו
 וזה קחי עמכם דברים ושבו אל ה':
והנה במעמד הר סיני ניתקן לגמרי
 חטא אדס"ר ואח"כ צגל חזרה
 וזה אלס הדברים באלס הים חטא הסגל
 כדאיתא בגמרא אלס השכחנא הדברים
 על ידי זה באים דברים ויחיריס **עוד**
שם אין מעמידין מלוא שלמעלס אלס
 חוכמא שלמעלס ואינו מובן לכאורה ונר'
 דאיתא בזמן דאיכא חוכמא צעולס איתא
 שלום צעולס עובב צא לעולס ונ"ר צא
 לעולס כו' וא"כ אפילו אם נגזר לרעס
 ר"ל נחצטל וזה אין מעמידין מלוא
 שלמעלס פי' בגזירות המלווא למעלס
 אלס חוכמא שלמעלס וי"ל לשון ריב ומלס
 מלוא שלמעלס המקטריגים כי צזס נעסס
 שלום כנ"ל וצא לעולס וי"ל הרמז צזס
 כי ידוע פולמוח הפליונים נאללו קודם
 לכאן ופשיטא כי קודם נכרו למעלס ואח"כ
 צא למעס וזה אלס פסל הראשונים
 הסגור צעולמוח הראשונים ומי פעל זה
 לפסול אותם הדברים דברי חוכמא
 פוסלי' אלו:

ראה נחן ה' אלסיך אח הארץ עלס
 רס כו' פירשנו צעזרחו יח' דהנא
 איתא שנס שרסס צחחילסא מחעשרת
 צסיפס ולכאורה אינו מובן וצאמלע
 הארץ ה"ס ופירשנו דאיתא צזוכר על
 המקיים כחורס מעוני סופו לקיימא
 מעושר פי' סוף הסדריגות של מעלס
 מחמלא מסמקור לקיימא מעושר כי סוף
 שלמעלס הוא החילס של מעס וכן וי"ל
 מס שאלמרו כל כנסיס שסוא לשס שמים
 סופו להסחקיים כי נחמלא סמקיר שפע
 לכסיל סחד על סמונפס וליחן שפע
 לאנשי כנס"י להסחקיים וכן כאן וי"ל כי
 שנס גימ' ספירס וכן עולס שנס נפס

סוא רמז אחד ודוק וזס שנס שרסס
 צחחילסא מחעשרת צסיפס כי צסאחערוחא
 דלחחא נקרא חחלחו וצשפע צבאס צס
 מלמעלס נקרא סופס סוף סמדריגות
 וסוא ה':

ועוד פירשנו שנקרא שנס כי אמרו
 אין טיפס יורח מלמעלס עד
 שטיפיים עולות כו' ושמעתי מרבי יחי'
 סוא אסבס ויראס נ"ל ספירוס כי סמקבל
 צסיח לאסחכולי ציס סוא יראס כמו
 שאלמרו רז"ל ירלחו זס סצושס ומסחמלא
 יס לסמקבל אסבס אל סמשפיע וזה
 שנס כמו פצר ושנס וזס שנס שרסס
 צחחילסא כו' וזס ראס נחן ה' לפניך
 כו' עלס ריש פי' צסכנפס לפנוי יחצרך
 כנ"ל כי סכנפס גדולס מיראס וזס אל
 חירא ואל חחא לא ציראס ולא צפחד
 כי עניס גדול מכולס:

לפי' ואחחנן חנני ה' חנני כי רצ
 שצפנו צוז דאיתא צזוכר צרפיא
 מסימנא שציקס משס מאליוס וי"ל להפסל
 אל ה' שגא יסוס סח"ח מצוים צפינו
 סעולס וידוע שחלמדי חכמים כס
 ניולוי משס וסנס עשרס לשונות של
 חפילס יס וודאי טעס על כל לשון וי"ל
 כשמצקס חן קלמר לשון חנינס וזס וי"ל
 חננו ה' חננו חן לנו סחנינס לסיות לנו
 חן צפינו ססמון וכן לישראל צפינו
 סאומות כי רצ שצפנו צוז וזכו ואחחנן
 אל ה' צפח ססוא סזמן ספחות סוא
 זמן פקצות דמשיחא לאמור נשין סלמרת
 לסיות חשיבים צפינו ססמון וישראל
 צפינו סאומות:

ועוד פסוק ה' חננו לך קוינו כו'
 זרועס לצקרים כו' קלמר קודס
 ואח"כ לשון נוכח פלינו וצנחיים לשון
 נסחר סיס זרועס לצקרים דהנא ידוע
 צצביל

זאת זכרון

חכם

נחמשה. וזה הים זרועם לבקרים כגבורה וסכמ שלכם פירוש של שונאי ישראל לבקרים לשון בקר כמו ואכלה את כל העמים לבא מושר אף ישועחינו בעת ארס כי חצוא על שונאינו וזה ואחחנן אל ה' בעת הסוא הוא מקבוצה דמשיחא לאמר לשון חציצה לכיות אכסב ואמוס וריפוח זינינו :

ישם וגישב בגיא מול בית פטיר ופחה ישראל סמיכות סזס לריך ביאור וכן אח"כ מחיל לשון יחיד ומסיום בלשון רבים ישראל שמש ואח"כ לשון רבים. וסנס יש פסוק בוסך מזס ובקשחם משס את י"י אלסוך כ"י פחה בלשון רבים ומסיום בלשון יחיד כי קודם שמתדבקים זו יחצרך יש פירוד נקרא לשון רבים משא"כ אח"כ ומס שיש לדקדק שקודם כחוב סחס ובקשחם לבד ומלחח ואחר כך חדרשנו בכל לבצר ובכל נעשך דוקא נראס בעזרחו יחצרך דנס לכאורס קסס מכ מינפס שייך זו יחצרך כלל מלא כל סארך כבודו ואין לו דמות כגוף אך זסו סמליח לדרשו בכל לב וגפס וזס ומלחח כאלקות לך כמ"ס ובקשחם כ"י י"י אלסוך וזס ומלחח שחסיס לך קדושחו יחצרך לסיות לך אלקותו כי חדרשנו כ"י בכל נפשר, משא"כ כאן הוא בוסך קודם לשון יחיד ואח"כ לשון רבים ואיפכא הים לסיות, וספירוש בעזרחו יחצרך דפירשו רז"ל ומצמות סגיא כידוע לשון שפלות וכל גיא ינשא אס שז וסנס פירשנו נחמטף סקב"ס כש"ך סוכן מזינו ש"ך לריך להחמטף ואי מבאן סלא באמת אין חיוב וא"כ הים לסיות חיוב בדצר ופוד מס אס יעסס כסדר סזס ופירוש ספולס ידוע. ופירשנו כי ש"ך לריך

בשניל שנאה חנס חרב ביסמ"ק ועדיין מרקר זינינו סנס סנראס שיבוא משיח קודם שיסיס שלום גמור כי אלסו ז"ל יבא למשות שלום אפ"כ אס הים שלום קודם הים בא משיח קודם וזכ אפילו כנישחא חדא לשון אחדות יסיס בכנסת אוחס ססס בחצורה אחת חסיס אחדות זיניסס וכמו דרא דרשב"י כדליחא בזוסר. וסנס סר"מ אלשיך ז"ל כחצ טפס על מס סרז"ל דורו של אחאב כ"י מפני שישראל יש לסס שורש בעשר ספירות ושמות זס כגבורס וזס בחסד וכיולא בזה וכשיס שלום זיניסס נעסס שלום בשורסס למפלס וגמחקיס כל סגבורות ואין טען ואין פגס רע ומחקבליס כל ספילות :

וזה י"י חננו חן חן כל אחד על חצירו טי"ז לך קוינו פירש מס שקוינו לך יסיס מקובל לפניך הים זרועס כ"י דנסס ליחא בפרק כרואס כאוכל מבשר סיר מחמשר כי ידוע פני כסור מכסמאל ואס כגבורות נמחקיס לא מצפי טאין דין על ישראל כי אפילו בא פרנסס בריווח מזס כמו מ"ן ממנלפך ססמחיק משס רבינו עליו ססלוס כדליחא וספירוש הוא כי סקב"ס רואס לסיטיב לבדואו מפני סלא הים אפשר לקבל מפני רוב שפט הים לימאוס כדי לקבל כחסד וא"כ הים סדין טפל לחסד ובזס ממחיק סדין בשורשו בא סדין על שונאי ישראל לסיות לנו יסופס מזס שיאצדו שונאינו וגס בא פרנסס ססוא ג"כ בזה, שטיקר הוא לפצידת שמים כ"א לריך פרנסס בריווח לחוטלת מצידת ה' ססוא טיקר וזס שלחן בלפון מלפון זסב יאחס וזס כרואס בחלוס שאוכל מבשר סיר מחמשר כי משמט שנמחוק סדיניס שטליו ממילא

מלמי צמינו כיון שאין לו גאון שסוף
באמת ה' עמו :

וזוה י"ל יעשה ישראל פירוש אם אחס
תלכס לסיח פוז שזא לך כרסור
חשיבס ישראל שמע פירוש חשמע לכדריק
כנקרס ישראל אל כחוקיס כו' ופוי"ל
שים אדם שגרסס לו או לסס לרביס שסס
פוזיס ויס לסס אחרות פוז גמיר ובאמת
פדיין לא כראוי אם יפשפס במעשיו
ומדותיו וזס אחס ישראל שמחזיק מלך
לישראל לביב ואחרות שמע פירוש כבין
אל חזוקיס מליכס אחכס שחמקיר
שלין פדיין באחרות גמיר כי פדיין
לשין רביס :

ישמע ישראל פירוש דכס אלקיותו
נקרס כחשובס שמעלמו ממשיך
אלקיותו יחברך עלינו פ"י חשוכו ופוד
כי בן נח אזורתו זה מיתחו משל"כ
ישראל מהרין בו אולי ישוב וזה אלסיו
נקרס כחשיבס וזה שמע ישראל לשון
וישמע שאל וקאמר ראס סמעלס אשר
מאחרות הוא אלסיו פ"י כחשובס
נרס אלסיו שאלקותו עלינו כ"ז שליין
פדיין באחרות גמיר אכל סיא אחרות
משיג בקדושה שליין נקרס פדיין אלקיותו
עליו כראוי וזס ה' אלסיו ו"י אחד אם
יס אחרות משיגיס שסוא ו"י ולין ראו
לקרית פוד אלסיו כי לריך שנסיס פוז
יחר וגס ואהבת אח ה' כו' באכבס
שים ציגיו גס אסכחו יחברך וכמו
שפירשני על אח משפטי חמשי ואח
חקותי חממרי אני ה' אלכוכס. ושמרח
אח חקותי כו' אני ה' פירוש אשר
יפשו וחי צכס בחיותו ודכיותו יחברך
לא יחזיק א"מ לעובד ה' לכיות נקרס
אלסוכס כ"א אני ה' :

וגשמרס

לריך לסות ארכס לליצור כ"א מכוון
שלא לסוליס סשינא גס סאוכס אונו יולא
וזס נחמטק פ"י צבני ישראל כציוכל
כש"ך ואמר כ"ז שצ"י יפשו לפני כסדר
סזס לסיות לסס אחרות גימ' י"ג פ"י
יפוררו ס"ג מדות של רחמים ומוחל
פוניחיסס של ישראל כמ"ס נושא פון כו'
וכן ודאי אם מזכיריס י"ג מדות מעוררים
אחסס אך זכו רביתס יחר :

והנה המדברים על הכדריקים וודאי
סגאוס צא וידוע אפיקורס
סמלפיג על דברי חכמים וודאי שכל
דור ודור נידון בליאס רוחסת וזס וגס
בגיא סוא סכנעס פ"י יס אחרות
מפוררים ס"ג מדות וע"כ ג"י גיממרי'
י"ג וא' שאחר סחיבס כחיב אחד שסוא
פ"י אחרות וזס מול בית פפיר סוא
סקליפס של ספון ספיר פ"י על כדריקים
וכן נידון בליאס רוחסת כמו בית פפור
שפזודסס כן :

ועתה ישראל פירוש כדריק של כל
דור שמע לשין אסופס כמו
וישמע שאל פירוש אס ק וספסס אחרות
צין ישראל אל חקיקיס פירוש שלא חכיס
קשר רשמים כ"א אדרבא אל כחוקיס
לסיות נמנין לדבר מליכס כו' וי"ל פוד
כי פירשנו על מי צכס כי כחשובס
נקרס מי אם צא לאדם כרסור חשובס
ספסס סיא להיית ירא שגיס ולשמוס ולקכל
חלריקים וזס מי צכס אם כרסור חשובס
צכס ספסס סיא ירא ה' וגס שומע
צקול עבדו כו' אשר כלך פירוש אחס
פזד לשמוס אשר כלך חשכיס שסלך
מחי כחשכות פירוש שזס כמס מעסר
פלמו ולין ניגס לו פירוש ליין נוגס

יחזקאל מלך מלכים וזה מי לא יראך
שאינו מהאוס ליראש כ"א לאסבס סוא
מלך כגויס וזה כי חלא למלחמס על
אויבך פירוש שסיראס ומלחמס על
סאויבס סוא סמ"א נחשב אליך לייראס
ונחנו ס' אלסיך בידך וכסנדקדק סחחלס
לשון רבס אוביך ביו"ד ומסויס בלשון
יחיד ונחנו כו' כמו סראיחי מדקדק
נפרס פ"י מס שפירשנו על כי יסיכ בך איס
[אשר] לא יסיכ פסור כו' כמו שסממחי
מרבי ז"ל שפירוש מקרס לילס פירוש
אס סוא אינו פסור מזדמנין לו מקרס
של חושך ומכסול כמו דיבור שאינו ראי
ומחשבס שאינס כגינס וכיואל בוס ר"ל
זה נקרא לילס סיפך מסחורס שנקרא
אור יוס כן שסמחי ויותר אינו זוכר
ויא אל מחוץ למחנס פירוש סחשובס
סקדמס לפולס נקרא חיץ למחנס וי"ל
פוד כי סחשובס קדמס לפולס בשביל
חמאס לחקן וסמא נקרא חיץ למחנס
וסחשובס סוא מחוץ למחנס פירוש בשביל
חוץ למחנס. ופירוש לפנוס פרב סוא
לפנוס ממנו סמרב וסחושך ורחץ במיס
פירוש במקוס שסוא סחלס כל סחשובס
וכן לפעמיס בדמסו נקרא גס כן
ורחץ במיס וי"ל לפניס מחיקוס של
פבירס ורחץ במיס וככוא שסמס כשיבא
לו אור יבא אל חוץ כמחנס ואס לאו
לריך לכיוס סחשובס חמיד או לחשיב
חמיד בפילמוס פלויניס נקרא חיץ
למחנס כי לריך לשמור שלא יבלבלו
ספולס מס"א"כ אס ככר משיג אורו יחי
סנקרא שסמס ומגן :

י"ד חסיס לך פ"י לשוב חמיד בכל פח
לפספס במפשו ויחד חסיס לך על
אזניך שסמחי פשוט לשון אחן לשמוע
מוסר חמיד וי"ל עוד כי ר"ש פ"י על
פדים

זנשמרתם מאוד לנפשותיכם כי לא
ראיתם כל חמונס אך
סנס ידוע שביס כיס נראס לסס יחזקאל
בכחור ובמחן חורס כזקן שסמחי בשס
סרצ סמגיד מראוולא רבי ר' צמר ז"ל
שוודאי אין לו גוף כ"א שסס סיו פדיין
כמו נמר ובחור בדביקוסו יחזקאל נראס
לסס. ובמ"ח ססיו ככר כראוי בדביקוסו
יחזקאל נראס לסס כזקן וסנס אס ססו"ח
סיס נראס לסס בדמוס סיס מסממ
כמו שסוא יחזקאל נראס לספולס במס
שיס בוס ספולס בדמוס כן כשאנו
מחזקיס בו יחזקאל לריך לסנדבק בו
כמו בפולס פליון בלא גוף כלל כיס
מסממ שלא לשמור כריאחו כי פיד
לפודרו בלא גוף כלל כ"א כרוחניו כמו
בפולס פליון מס"א"כ לא ראינס כל
חמונס גס לפולס פליון סוא סדביקוס
כמו בפוס"ז בגוף ולא דוקא כמו בפולס
פליון ודוק ומ"ש קודס קיל דברים אסס
שוממיס וחמונס אינסכס רואיס זולחי קול
מיוחר אך דסנס כחיב רואיס אס סקולול
פירשו רז"ל רואיס אס ככסממ רואיס
אס סאוחיוס וזס לא ראינס כל חמונס
זולחי קול פירוש חמונס קול לפ"י לזס
לריך שלא לחוש על כריאחו לסחפלג בכח
ודוק מאל :

לפ' חלא לריס ספרשס וי"ל כי חלא
ולא כי חלך למלחמס אך דסנס
פירשנו על מי לא ייראך מלך סגויס
דסממחי מן סרצ ר' זושא שיחיס על
יראי חמא ימאסו פירוש שומאוס מדריגוס
יראס שפיקר ספכורס יסיס מאסבס
וסנס מס שפיקר ספכורס סוא מאסבס
סגס שאינו כ"כ חמיד ולפעמיס כיראס
לכד כל סשוקחו לסיוס לו אכבס ולא
יראס וסנס יראס מרמוז במלכות וסוא

עדים מסר חורב לשון כלי זיין סיס
שכס המפורש חקוק עליו וסגס שניכלו
כעדים בשבת מחזירין לישראל וכן בחורס
וספילס שסוא אוחיות סחורס משיגיס
בחיי משכ עדיון וסזיון סכיל וזה ויהד
ססיס לך על אונדך פיי בשבת או בחורס
וספילס כוי וסיס בשבתך חוץ וספרת
פסיט וי"ל עוד סחציויס בס לשון וספרס
סלכנס ושבת פיי לשון סחצוס לס' וססוס
סח לאסך כי ס' אלסוך כוי לסלילך ולסח
אויבך לפניך לשון כפול י"ל לסח אויבך
לפניך כמ"ס וסחן אדס סחסוך לשון
אדוס וגס וסחסי כפרך מלרים כוי וכן
פירסנו על ויפרקיו מלרינו ססכב"ס
פורק אוחנו וזה בל מלרינו סמסליך
סדין על לרינו וכן פיי ספור סמסך על
סגויס כוי כי סכל סח יעקב כוי סמר
בלשון יחיד סכל וסח"ס ססמו לשון רביס
פירסנו סחרי ספור סחימס ססיס רסוי
לכוא על ישראל על סגויס ככ"ל כמו
ססבססח וס"ל כי סכל סח יעקב פיי
סמסך וסח ניסו ססמו סגויס פ"כ רסויס
סס לסחימס וזה לסח אויבך לשון
פניס של זסס סזסס שלך לסיוח על
אויבך :

ובמדרש לסליך סרין סמורסין ח"ל
לכגין עליך לסיוח לל על
רסכך וס"ל לרוקן נכסי פו"ג לך כמ"ס
ויכללו סח מלרים י"ל סמדקדקיס לשון
כפול כי יס בללל מלסחיס מנס וסבר
סמר לסח אויבך לפניך פ"כ פיי לכגן
ולסיוח לל וס"ל לרוקן נכסי פו"ג נך.
על מנס וסיס סמסך קדוש י"ל פ"מ
לשון מנס סלקי פיי על מנסס זו נוסן
לו ספס לסיוח סמסך קדוש כי סס
סין קמח סין סורס וכן סלל יכלכלו
אוחנו אויביס :

והנה סחשוס סקדמס לעולס כוא
למפלס מכל סדיניס וסורס סכל
למי ססוא בסשוס מושל על סורס
ססמ"ל ססוא בלסדות עדיון (כי סלרי
בסבורל וסייס בפרורל) וזה כי סלל
למלסמס פיי חוץ לסעולס סוא סשוס
למלסמס על אויבך וסחנו פיי סורס אויבך
ססוא עדיון בלסדות ככ"ל וסבית סביו :
ישם לא סרלס סור סחך או סמורו
נופליס בדרך כוי דסנס מסיח בן
יוסף מרומז בבור סורו סדר לו וכן דוד
פני ורכב על סחמור וקודס נקרא
נופליס בדרך פיי בחוץ ללרץ כן מסימס
כי פיקר סישוב סוא סיי וידוע כי מסיח
נקרא בר נפלי על לשון סוכוס דוד
כנופלח וזה סקס סקיס עמו פיי וודלי
מוסבסיס סנו סלל לרסוח סח סקץ
קודס זמנו סידוע לו ית' לבד סך
לפס"כ לעיני סזמן עוב סספוררות סלנו
כדי סססיס סשס כי סזריפ וילדס זכר
ברסמיס וברכס וזה סקס סקוס עמו
לשון פלירוח וסס דבר בזמן סקימס סלסס
סקיס עמו :

רפ סבוא מבוור בסקריס סקודמיס
בסדרס ברוך סחס בפייר כוי במוס
סבפייר סלס סוכס ליציח וסבבת וברוך
סחס בשרס במליח סבשרס לקט סכסס
ופלס וסוא סמוס למס דווקל מלל
סללו ונרלס בפרסחו יסבכך ומס סמפרס
לא כפסומו סוא פשוט דכלל כחיב וסלל
עליך כל סברוכס סללס וססיגוך ברוך
סחס בפייר ל"ל פ"כ מפרס סמד' וכן
ססלר מפרסיס סמללס סללו דוקל סוא
כי לריך ללדס ברכס וססד לסיוח מזוכוס
ופרנסס בריווח ולבזסי כבוד ודירס נלס
לסיוח בס כל סחדריס סעוביס וסלריכיס
לליו ומזון ופרנסס וסייס לנפס פ"כ
פירט

זאת זכרון

הסה

שפע יו"ד, נפשה ה' פליונה וזה אדם
מניחו בזוית זה משל יראש ומלאו בענוס
זה כנ"ל :

לפ' נשא כה חזרכו את ב"ו כו'
קשה לשון כה הלא בפי'
בסעלוחך קח את הלויס ומסרת אותם
וכה חפשה להם לעסרם משא"כ הא"ך
שיך לשון כה חזרכו כיון שלא כחיב
קודם ליווי לבדך, אך הסג ידוע שאיחא
אכרן מעשיו ביצאו אותו למדריגתו סהיס
חמיד אובש שלום כו' ופושט שלום בין
אדם לחזירו ע"כ זכה לפשות שלום בין
ישראל לאביהם שבשמים כמ"ס צוזכר זה
בא מאסבת סבוצ"ס אובש את בניו ורואה
לפשות שלום ואסבת בין אדם לחזירו
ומזה בא לבדך את ישראל מפני האסבת
זה אל אסרן לאמר פי' ראוי לאמר לי
כה כי אסרן ובניו הם חלמדיו של אסרן
הנקרא בניס עבד שלכן לבדך ראוי לאמר
כה חזרכו ודוק:

ישמרו את שמי כו' דהנה שמעתי מהרב
המגיד מראוונא האיש האלקים
ז"ל מפני מה ראשונים החסללו ונפנו
ססיו מחסללים בשם פי' סהיס כוונתם
להס"ח כי כשאדם יש לו פער חלק
אלקי ממפל שבו יש לו פער ופשוט
שאיחא בשם ר"מ אפילו יחיד המאטער
סכיס מה היא אומרת קלני מראשי כו'
ואם מאטער על דמן של רשעים כו' זה
הכוונה שלא יאטער כדי שלא יכיה פער
למפלח וגם מפני כבוד שמים שנקרא
שמו יח' פלינו ופי"ז איחא לכיות קטרוג
על החסלס כיון שכוונתו לשמו יחזבך
הו' כאלו ח"ו רואים למעט כבוד שמים
ח"ו זה למספטיך עמדו סיוס כי סכל
פבדיך אם כוונתו של אדם הוא לנאח
בדימוס ב"ה בראש הסנה בשביל כבוד
שמים

פורע אותם בשבר חלס ברכה בעיסס
ולחם ומזון ובשכר ליתס מלבושים ובשכר
סוכה דירה ומס סאינו אומר בשכר
מזוזה כי יש סדר לכל אדם אחר ואינו
מקיים הוא מלוח מזוזה משא"כ סוכה
ובגר לגשמחו בנר של סנ"ק :

ברוך פנאך ומשארתך י"ל דכח"ב
מזוינו מלאים מפיקים מן אל
זן איננו מובן, דאיחא אמרו פליו על
ד' פקיבא כשהיס מחסלל ביחיד אדם
מניחו בזוית זו ומלאו בזויות אחרת ואריך
ביאור וכי דווקא בזוית החסלל ולא
באמלע כוחל אך אנשי כנס"ג חיקנו
נוסח הספילס וסיו ק"ך זקנים ובסס
כמה נביאים וודאי סו' לסס כוונת
סודות פליונים כי אם פשוט פייטן סיס
יכול לסדר וסנה כראש פשוט כמו ברכה
השנים מחסלל על פרנס וסיו פנין
גשמי וודאי פירושו ברוחניות ג"כ לכל
עולם וסנה המקבל מרומו בדלי"ה ססוא
לשון דל למס שגריך לה ודלי"ה הוא
כמו זויות זה אדם מניחו בזויות זה
הוא גשמי ומלאו בזויות אחרת הוא ד'
פליונה מזון רוחני וזה מזוינו לשון זויות
מלאים שפע מן אל זן מרוחני לגשמי :
וי"ל עוד דהנה סיראס נקרא אשס
ומקבל כי ביראס לבד אינו פושט
פדיון כ"ר לפניו יח' כי לא ברא חלס
לכבודו ולקילוסו ולית פולחנא קמים קוב"ה
אלא רחמו אך פי' סיראס בא לאדם
אסבת וכן פי' הסנפס ופנוס בא לאדם
חכמה כי חכמה מאין חמלא כי פנוס
בא מהספסמות של החשובה פי' החשובה
מבינה בא לאדם הסנפס ובינה וחכמה
הרין ריעין דלא מחפרשין וזה סיראס
נקרא ד' ובא לחוכה אסבת וי"ו נפשה
ה' וכן לפנוס בא חכמה לחוך ד' בא

שמים נקרא למשפטיו כביכול עמדו לשון שחיקה היום קאי על כל ר"ס כי הכל מצדיק מוכרחים להסכים על כבודו ית' ולא יקטרגו כאלו רוצים לגרום שלא כראונו ח"ו וזה ושמנו את שמי על צ"י שיצרכו אותם ויבקשו רחמים בשביל שמו יתברך ואני אצרכם פירוש אפילו מדס"ד יסכים עם מדס"ר כי כן ראיתי בר"מ אלשיך ז"ל כמו וס' הוא וצית דינו כן ואני הוא וב"ד אני הוא דין ויו"ו הוא רחמים וזה יאני אצרכם מדס"ד יסכים עם מדס"ר שלא יקטרגו כלל:

באשר לוס ס' את משם ויפקדם כו' ראיתא ציורס אשר לשון חימא הוא הסחובס המאשר את האדכ דדרך ישרה וזה לוס ס' יתצרך למשם להעמיד מדריכים דדרך ישרה את העס כגוונא דלעילא באמת וזה כאשר המאשר אותנו לוס ס' את משם ויפקדם משם הוס ממנה על דור ודור ולאשר את ישראל דרך ישרה:

עיר לפי נשא דנסה כשאדם חוטא את הוס דבוק צו יתצרך כראוי א"א להעניס פ"כ גורס ח"ו שלא לסיות כ"כ דבוק צו יתצרך כמו ויגרש את האדם ואם יאמר כלדיק שדווקא שיפגש פ"כ אומר לו ית' נשא את ראש בני גרשון גם סס לשון ויגרש כו' לצית אצוחס כו' דנסה דרך משל אדם כרוכס לסיות עשיר וכיוצא בזה סנס אללנו זה פיקר האוחו אך לריך ג"כ צריאת כגוף וגס צנים לסיות של קיימא וכיוצא בזה וזה לצית אצוחס פירוש רנוס כמו לא אכס כו' למשפחות של ראינס דסיינו שאר פ"צית ודוק:

בה חצרכו את בני ישראל צמדרש את הוא מזיר כו' זוכס לצרכס יעו"ש

נראס רנונו לפרש לשון כס חצרכו כמי חנא סיכא קאי דקחני מאימחי וכן כאן קודם הוס לכחוצ לצרך את צ"י ולא להחחיל בלשון כס פ"כ אומר שקאי על סמיכות למעלה את החכנג כס כנ"ל: **ויש** עוד פ"י פ"י צוכות אא"ס שנאמר לו כס יכוס זרמך יש לומר יוחר צצואור דנסה בלשון אמור ולא אמר לו אמרו אך סנס סכסן כבא לצרך קודם יחשוב לקיים מציתו יתצרך ואחר כך יזכיר אכצחו יתצרך בלצו לאכוב כצוצ"ס מאד בכל בלצו ונפסו ומאודו על ידי סשמחס צוכרו מכ שנלכוס ג' מצית עסס בזה ויזכס לצרך בני אל חי וכשאוכב מאיד בלצוצ"ס יאכב כל סעוסיס רנונו יתצרך סעולמות עליונים ומשרתיו וב"י עמו וכיון שיאכב מאד את צ"י עמו א"כ ממילא יצרך אותס וזה מרומז במלת כס שקאי על סנזיר כי סרואס סימס בקלקולס חזיר א"ע וא"כ שורס סנזירות סיפך של ניאוף סס חלוא רעית פירוש חסדים רעים כי אככס נקרא חסד וכוא אוכב ומחלואס ומשפיע למקוס שלא פ"צ ונזיר הוא סיפך מזה פ"כ יתרא קדוש סיפך של ניאוף פ"כ סנולפסיס שונח"ס את סעוצדים מאככס בשביל אכצית רעות שכס וזה כס חצרכו קאי על מעלה כקדושכ של נזיר ואככס עובכ סיפך אככס רעס וכן אככס לישראל וזה אמור לסס לשון ממילא פ"י אככס: **לפי** פנחס ויקרב משם את משפטן כו' דידוע משארז"ל שנעמי על שאמר הדבר כגדול חצואו אלי פ"כ נעלס זה ממנו מכ שידעו סנסיס וסנס ודאי לדיק מרגיש סוכף חסרונ וסצ לס' יתצרך מכ"ס מרע"ס סעניו מאוד וזה ויקרב משם את משפטן לפני ס הוא

זאת זכרון

כסו

כחיצ לשין לכדוף ולא יוחר כ"א שלא יוכלו לסכר ולא יצלבלו וזה כאשר דיבר ה' כמו כאילו דיבר ה' זה הקושי פ"כ לשון דיבור קשה כן הפעול אחס בצמסך פליכס:

לריש הפרשה אדני ה' כו' ו"ל למס אמר אוחס שני שמות

דכנס ידוע שמשורש משס לא הים לו לבוא לא"י הוא ודור דיעס כי משורש סיראס הוא א"י פ"כ אורס מחכים כמ"ס סן יראת ה' הוא חכמה ויראס לגבי משס מילחא זיטרחי הוא כי הים לו פנוס וכמו שפירשנו פ"פ אל חקרב כלום לשון מלכות הוא יראחו ית' כי מפני מנכות מחיירא"ס וזה נשין כלום גבול ולימלוס כמו זה יעליר צעמי וזה של כעליך כו' לשון סגירס ולימלוס מפני יראחו כי סמקוס כו' אדמח קודש הוא סמדריגס חסחינס מצינס וחכמס אשר סס אחס ונקרא קודש וזה אדמח קודש הוא מדריגס חסחונס שלך כמו נוקצא וזה נקרא לאס כאשר בארכנו צמקוס אחר מפנינס סאלו וצאמח סו' סקצ"ס סכל יכול להיות מרע"ס גס צא"י ויסיס פוב ומחוקן סכל אך לזס לריך נס כמו צמדכי סזנס לנס שלא יחצטל שורש גס אח"כ כמ"ס סאריז"ל אס פטל סקדוש ססס צמיס הים זוכס לנס ומפני שלא כן פ"כ לא נפעול זס וסנס שורש יראס משס של אדניי וסירס פנוס משס סוו' צניקיד אלסיס ולזס סזכיר צ' שמוס חלו: **לפ' עקב** כי ה' אלקיך מציאך אל ארץ פ"צס כו' לשון כי צלא סמסך למטלס כי כל פסוק אפשר לפרשו צמלמו וי"ל דכנס ידוע ציסמ"ק נחרצ צמון סנלח חנס לריך סיפך אסבס וריפוח וזס כ"י ר"ח כנס"י לסיחס אחרות ציסרלל

סוא סחסיבס סנקרל נפני ה' כי חורס ומעש"מ צסס סווס צ"ס כדליחא שמי פס י"ס סס"ס כו' ספוצר פ"ז לריך להסמיק מ"סולס מקור סחגלות סווס צ"ס שסס שסס סווס צ"ס נקרא צסעלס מ"מ אך לא צסחגלות כ"א יקרא סס צסס אסיס מזס חיקן למי שפגס צסווי"ס וסגס שזס חינו נקרא פגס לגבי משס נקרא כן ססוא לשין סחפאלרות ומזס שפעלס ממנו צא נחשצב וזה לפני ה' ופ"כ כחיצ צנו"ן גדילס פל נו"ן שפרי צינס כי אחון רצרבן הוא שס ושס הוא מחסובס פילאס וכמו צלצבו ציון ושצ : **שוב** ויחיל ודומס לחשוטס ה' כו' פשוט לריך סלרס נסווס פוב ולא רע ולא כעסן וכן לזכור ולפחוד מכצוב"ס כמו צמחן חורס חיםס ויראס ורתה וזיעס אך מי שצא לו כן מראס לסעולס מס שצלצבו ולא כן ראווי כל זס שאפשר לו להיות צכננפ שזכר צו פוב לסחוק וזס פוב לסיחס פוב ויחיל מפחד ה' ודומס זסו חושלת לקרב כגאלוס וזס לחשוטס ה' סוא כגאלוס :

לפרשת ואתחנן נוסף פל סעבר לכדוף אח כל

אויצין מפניך כאשר דצר ה' קשה כיכן דיבר סיכדיף אוחס וסמותי אח כל כעס סוא ד"א ופוד וודאי קייס מס שדיבר ולמס זס סבטחס מי גרע מכבטחס א' פ"כ ליחא צמדי פל ריש פי פקצ פל ושמר ה' ה' אלקיך לך אח כצריח כמס סירופיסי וי"ל דכנס ה' פס סלדיק ולא מיצפי' שדצרי' סמס פועליס רק אפילו מחסצחו כי דלין יראווי יעסס וזס לכדוף אח כל אויצין מפניך לשון זעס פי' צסציל זעמ"ך שחצעוסי פליכס ספעול כן וצסציל סכחצו כל אויצין משמע נמי יסרלל פ"כ

לעשות יחודים א"י לשון שירם לומר לפניו
שירום וחשבתו ולבדך בשמו עד שיום
זה ששניג שיום שנאמר זה שיום קוינו
לו כו' :

כ"י ה' אלס"ך מביאך כו' הספיק בפ"ע
ו"ל דהנס פרשנו כפ' ה"ל כל
המאס כו' ד"ס ב' מ"י מדריגות א'
לדיק המקיים החורס כפשוטו ויש א'
מאסכס לבזב"ס כבן לאב מאסס לעשות
רלנו פ"כ מקיים החורס ומלוחיו כי זה
ודאי רלנו וכמו אברסס אפ"כ ששיג
מאסכסו ודביקוחו בבזב"ס לעשות רלנו
וקייב כל החורס כולס כידוע ונפקא
מינס ב"ן מדריגות כללו כי מאסכסו יח'
משנס לפעמים לפי שנראה לו וזה מקרי
סוראס שפס וכמ"ס האברבנאל שאליוסו
שסקריב בבסס צמח איסור סבמוח לא
סיס על פי סדיבור פ"כ סול"ך לסחפלל
לענות לו באס כ"א שסיס נראה לו
לכבוד שמים מוח" לעבור על איזס מלס
וזה פדירס לשמס משא"כ מדריגס שני'
שאניו פובר מס שכחוב לא כן סול ופוד
נפקא מינס כי מדריגס ראשונס סול
כאין בדמחו לפני סבזב"ס כי זוכר בו
ומשיג רוממוחו ונפללוחיו מס שאין כן
מדריגס שניס כידוע :

ר"ה פירשנו על אין ב"ן וי"ט לשבח אלא
א"כ כי לדיק נקרא טוב ויום סול
חורס אור יום ושבח נק' סדבוק בבזב"ס
ומדבק א"ע בו יחבדך מחסל לפילל לשון
שבח משיב נפשו למפלס לשירשו ז"ל אין
ב"ן וי"ט לשבח. זה סול אין בדמחו ולא
זה וזה כל סמלס אשר אנכי מליך
כו' כי שכחסי לדקדק שמחחיל לשון יחיד
ומסייס לשון רבים אך לפי דבריני ניחא
כי מדריגות סדביקוס אין נמלא כ"כ כ"א
ביחדי סנילס וכמ"ס בחו"ס אך לריך
סמולס

בישראל פ"י ה' אלקיך מביאך אל ארץ
טובס כו' :

ויש לומר עוד דהנס יש ב"א אס
נוחן לסס ספ"ח טובוח
פוס"ז אינו מכיר טובס לס' ססול נוחן
לו משא"כ מי שידע בפיכחו ססול מן
ססמים גורס אפילו זס סחחמיד לו סטובס
ולכפיז יוחר (ולפ"ז י"ל סודו לס' כי
טוב פ"י כי לעולס חסדו) וזה כי ה'
אלקיך מביאך אל ארץ טובס שחס יודע
זס סול ארץ נחלי מים סול חסדיס
יוללסס בבקמס ובסר פ"י ב"ן צמח רלין
כי בקמס שוס כמ"ס ונבקמינס אלינו,
ובסר פ"י אפילו צמח קמס כמו סר
במס קמס אפילו כן לך יסיס נובע כל
פיכחו פיינוח וחסומוח :

בעת ססול סבדיל ה' אס שצט לוי
כו' אינו מוכן לשון עד שיום
זה כי אינו נוכג בגלות כן שממחי
לסקסוח וי"ל לפי פנינינו דהנס איחל
בזמן שסקיל קול יפקב בביסכ"ס ובביסמ"ד
אין סידיס ידי פשו ומס יפשו אס לא
יניח סקול יפקב לריך לומר זס אין לו
כח כי סקב"ס פוזר לזס שלא יבלכלו
זסכס איחל בעקבוחל דמשיחל סלמח
תסיס נמדרח פ"י חמסס לס פדריס
פדריס וסולכח לס פ"י אנשי סלמח יחרבו
לעלמס כמו פדריס לילך מחיל אל חיל
וזס י"ל צמח ססול לשון נוקצא פח
ספחוחס סול פקבוח משיחל סבדיל מחוך
ססמון אס שצט לשון ממסלס לוי לשון
דביקוח וסחחצרות ביניסס ודביקוח בבזב"ס
לסיוח סממסלס גס בזה שלא יוכל שוס
ב"א לבלכל מזס כדי לשלח אס ארון
ה' לספלוחו פ"י לגרוס קירוב סגוללס
ולעמוד לפני ה' פ"י לסחפלל בטוב כדלחל
אין פמידס אלא חפילס ולשרח פ"י

זאת זכרון

הסמ

לרצונו יחצרך צמבדס זאת. תחתיוס לשון
כנענס שחפס חסרונך שניס סוא חסובס
לשנס מפטיך ושלטיס לשון מן סמיצח:
בפ לך לך צמדס סובא צילקוט
כרלוצני ע"פ אני סי
אשר סולאחך מאור כשריס כו' כציקס
הקצ"ס לירד לכיל אח אלפ"ס מכצסן
כאס אמרו מיכאל וגברילל אנו נרד
לכילו אמר לסס ססס יחצרך אס צציל
אחד מכס ירד אחס סייחס מליס אוסו
סוא לא ירד אלס צצילי אני אליל אוסו
ונחן צציל זס לסול אח צני צני וסוא
חמוס מאוד סלס אס יורד צציל מלאך
אין לך ע"ז גדוס מוס למסר נפשו
צציל מלאך:

דהגה אמרו רז"ל לבית יעקב אשר פדס
אח אברכס צוכוס יעקב נייל
אברכס ג"כ לכאורס חמוס סגס שוס יס
לייטצ סנראס צסז"חו יחצרך סכל דסנס
א"א זכס למצוד אוסו יחצרך צאכצס
גדולס וצציל גידל סאכצס קרב סמולס
לו יחצרך ופירסס אלקיחו וכצודו וכחו
צמולס וילחק אציו מפני פחדו כגדול
עסס רציו ולא עצר על רציו וסוא
גדולס מיראס ויעקב אציו סיס כל מגמחו
לסיות לו יחצרך כ"ר ויחפאר צו ע"כ
מצד אח הקצ"ס צאכצס ופחד פעס
צוס ופעס צזס פעס צסחיסס כדי לסיות
לו יחי נחס:

דהגה אכצס אפשר זס גס אכצס גשמיות
וגס פחד כן וזס לסיות לו יחי
כ"ר וסוא דצוק צו יחצרך ע"כ זכס לנחלס
צלי מצרים ססוא דצוק צאין סוף ולא
סיס צו אחיזס לסיס רשע וסיס מפחו
סלמס וכנס ודאי אלפ"ס סיס לו כל
סמדריגוס כי סיס צו גס שורס יעקב
כ"א זס סיס עיקר לו אכצס וחסד
וסנס

סמול סלציות לוס כלדיק וזס אשר אנכי
פירוס דציקוס אני סוא מראס כמו גצור
אני אני סוא מי עוד שאני מרומז על
כחר כמלך סמוכחר רואין גדולחו גס
ססוא מוצ ולא יפנס מגדולחו מחצייסיס
לפניו וזסו יראס רוממות סוא אכצס
ודציקוס וזס אשר אנכי מליך סיוס כי
יס פחיס שצריך לסחנכג צאוסן אחר
כמו סוראח ספס כנ"ל וזס לשון יחיד
קאי על יחידו סגולס ססמרון סמולס
לפסוח למפן חמיון כי ע"י ססחיסס אחדות
סס אוסו (פיון דף ססיוס):

לפי' גח אכר סעסס לחיצס כו' צקילור
מס שזוכר פדיון כי טוב
לסחייטצ צחחלס לימיד תירס וחפלט
וסצחיו יחצרך מפני אכצחו יחצרך רואס
לפסוח ר'ונו צוס ואכצס מרומז צאור
ע"כ ציוס ראשין ססוא צחסד (כי מולס
חסד יכנס ע"כ ציוס א' נצדלו כולס
צכס כי אח ססמיס ואח סאדן לרצ"ח
צצאחיסס וזס צסצראס צאברכס) וילא
צפיעל צריאוח סאור וזס חורס אור
צחסד ואכצס וכן חפלט סוא צרוחיות
סחורס מכ"ג סצחיו יחצרך וזס ליכר
חעסס לחיצס לשון דיצור לשון כשריס
כמו ספירסו רז"ל ואל אמס חכלנס מלמעלס
לשון זרוע כמו אחחס דכס פרמס כי
יס דיצורים פניני חסד ופניני דין וכן
יעורר אס חסד עליו מפורס חסד ואס
דין על שונאי ישראל כרליו יחצרך מסורס
סגצורס (וסס נקרא זרופוח מולס סקיוס
על סמולס) וזס ואל אמס חכלנס מלמעלס
י"ל לשון כחר כמו כלילס (וי"ל לשין מדס)
וזס מלמעלס חמטיך ע"כ לא כחצו למעלס:
ופתח סחיצס סוא סמסכס סנ"ל צדס
חסיס לסיות כמו מן כלר ומפל
כלאחר יד סלס חסיס זס עיקר כוונחך כ"א

וסא נולד חסד ששומר ומאפס לעשוה
חסד וסא סמזל פניון שחלויס צו בני
חיי ומזוני וע"ז אמרו רז"ל אפילו ס"ח
שזכיל כידוע וזס יומס ילזס כ' חסדו
שורס כל סימיס נקרא יומס כוא חסד
ראשון לימי צראסיה פ"כ ציוס ראשון
נצרא שורס ככל ואח"כ רק חולא סארץ:
והנה פירשנו על יסס מדבר לאגס מיס
פירש כוא סמזל על שסוא כמו
מדבר הסקר כי בני כוי לא צזכותא
חליא אלא צמזלא ודאי זכות מופיל כמו
זכות א"י לצניס וכן זכות כנחשדה צחנס
כמ"ס ונקתס וגרעס זרע וכן זכות לרקס
וג"ח כמו אלישע ויחזא צוס כ"א סכוונס
גס אס אינו כדאי ואין לו זכות יכול
לסמסיך כידוע ממזל בני חיי ומזוני אכ
צעיניו כוא כאין אי צאחדות ואכצכ
לישראל וזס צא מאכצכ ס' ואכצכ
גימטריא אחר כוא יג מדיח שכולילס
סמזל שניצר חסד ונקס לשציוס פ"כ כוא
ית' רחוס וחנן כוי כי יישא עין ופוצר
פל פשגו וחטאכ ונקס וכן צצצכ כן
צחפילס כן צסצודת שצת ויחזא צזס.
וזס יסס מדבר לאגס מיס לכחפשט
חסדיס בני חיי ומזוני משס, וארץ לזס
כוא דלא אחידע פ"כ נקרא לזס למוזא
מיס אל כמזל וזס ואצרכס מצרכיך כוא
סמזל כיל וחרגיס יכונתן ואצרכס יח
כסניא כוי ויה צלעס אלוט לכאורס מס
מפרס למכ לא פשוט יס לומר משוס
דמצרכיך לשון רביס ציו"ד ומקללך לשין
יחיד צלא יו"ד פ"כ פירש כן:
בפ' לך לך י"ל ויאמר ס' אל אצרכס
כוא סחכמס סמליונס
ונקרא אצ כידוע כנ"ל וצסס ספרדס
כי כולס צחכמס פשיח פ"כ נקרא צוצכ
אצא וזס אצ דס לך לך פוי לשורשך
סיס

וסנס צשטת ירידתו לכצשן סאס חילו
ידד צצכיל אכצחו יחצרך למסור נפשו
סיס רחוי לכיוס כמלאך לסילו משוס
חסד וסא מיכאל וכן אס מפני סחד
גצריאל ססוא משרס גצורס פיין לעיל:
דפ' לך לך בקיניר לך לשורשך להצדצכ
צשורשך מארלך סמולס
פסיס וממולדחך כוא פולס סמלאכיס
פ"ס שפיקר חולדותיסס של לדיקיס
מעש"ט ומכנ מלזס נצרא מלאך פרקליט
אחד פ"כ נקרא מולדתיך ומציה אצרך
כוא פולס סמחשצכ מצרך לשון רלון
לשין אצס ופשוט חחילת סמחשצכ נקרא
אצ וסכיר שצס ציה אצ וכן אליף ציה
אליף צינס נמלא ציה כוא צינס נקרא
אימא על שמשס כוא חשוצס כמו וצלצבו
יבין וצצ וחשוצס נקרא אימא סמוליד
אח באדס כקמן שניגד וצריס חדסס
וידוע אימא מקנגנא צכורסייח פ"כ פולס
ככסא נקרא מציה אצרך וזס ומציה וי"ו
מוסיף על פנין ראשין על סמ"ס מארלך
כוי אל סארץ אשר ארלך כוא פולס
סלילות כי חחילס סיכ נקרא רק גר
לדק וכמו שפירשנו על סצ לימיני שאמר
לו סס"ח סמחין לסשיג ימין כוא חסד
לאצרכס עד אשיח אויצרך סדוס לרגליך
כי סיכ לריך עדיין לאחז צמדוח מ'
לכרוג שונאיו כ"א כוא צעלמו סך
ונסוע סנגצס כי ממילא נחקרב לשורשו
כידוע (וזס סלוך לשון ממילא סנגצס
כידוע ס"י לשירשו):

ואעשך כוי כמו סכחצחי קודס ואצרכס
מצרכיך כוי דנסס כחיכ יומס
ילזס ס' חסדו כוי וכחיכ פולס חסד כי
יס חסד פולס ויס שורס זס מקיר
כנדיצוח של יחצרך שפ"כ סאליל לסחכג
ספולס צחכד וזס חסדו מקור כנדיצוח

זאת זכרון

העא

רבי' וסחיות מראיסן כנחלי אש כו' דהנס סקצ'ס סוף ח' סמולמיס ואורייסא וקוב"ס כולא חד וס י"ל אס לומד חורס של סקצ'ס שזוכר אס כבורא ב"ס וססוקסו פולס מן סארץ וססקב אח"כ כל פני סאדמס לשון אדמימוס מרומז פל סדין וסלמר שלו וסנס מי שלומד ומסאווס לסבין ויס לו למר שסיוו מבין פולס אדו וסל לו בינס סליך ססול מסאווס אס בנגלס אס בסיחר וסס בסקר לאיש שסיוו סולך בלמס כמ"ס לגבר חמים חסמס וסס פקס חספל ומי שרולס לסיוס לו סלור של ססורס וססיוס שצחוכס - כמו שסיסא סמליר שצס וכן חורס אור וכוון סכול כלל חד פס סבורא ב"ס נקרא חיוס ססבורא נקי חיוס ומזס נמכך ממילא חכמס ובינס וסלסס וירלס וסכל נקרא חיוס כי ססכמס חמי' וכן פץ חיים סול ומסס בל אססס וירלס ומי שחוסק ומסאווס לוס לריך ללמוד ג"כ בחיוס ורביקוס סבורא ב"ס בדחילו ורסיוו וחסק רב, וס י"ל וססיוס מראיסן כנחלי אש וסל כפיו ססשמל פיי חיוס אש ממללוס זס בל מחוך סלס שלומר בלססס שבויר בלבו כלס אססס סבורא ב"ס :

פ"י פ"פ וסלמין בסי' ויסחשס לו לרקס פסוס שסלמין וס סיס בסי' פיי פס ס' שסור לו כנס שסול לל סיס לריך סעד לחמכו אפס"כ לל סיס כל סלמונס ססול כל מפסס סמרכסס לסלמין כל גדלוס ורוממוס אל כידוע וכן בזורי איסל סלל סיס סלמונס פד שבל ללרץ יס לפרס כן כמ"ס אחר ביסחו ללרץ וירל ס' אל אברסס פ"ס וסלמין בסי' ויסחשס לו פירוס סקצ'ס חשב סלססס לו

שים למטס סול ליסרלל, מלרלך כי יס ארץ פליונס ופ"כ כחיב בו ס' בלכמס יסד ארץ וממולדחך סול מקור נסמס יסרלל פיי סול סבריס וביס אביך כי לריך סלדס סירלס לקבל ופ"י זס ספבור סספס של סלכמס סג"ל וסול מביוס אביך לשון אבס וכמו שסמר אליסו אבי יבחן אויב כו' פיי לשון רלין אל סלרץ אסר ארלר לכל סגיק אסר ארלס לך וספסך לגוי גדול לפני גוי אפסך גדול וכן כחיב כי סול סלכמכס ובינכסס לפיו ספמיס כג"ל וסמרו מי גוי גדול ולי מסוס סירלל לגזול אס יסרלל סול כללו גזולס אס סלכמס שסול סורסס אמר וסברכך פיי אברך אס יסרלל סול כללו ברכהך :

ואגדללה שמך בכל סמולמוס וסיס ברכס פיי פ"י סלכמס ממסיוכיס ברכס לכל מי שרולס וסברכס מברכך פיי מי שרולס לסכניפ סלריקיס חסחיו אכניפ אוסו חסס סלריקיס וזס לשון אברכס כמו אברך לפיי רס"ו ז"ל לשון ביר וסכנפס ומקנללך פירוס מי שמוכס אס סלריקיס אלו לגמרי וסברכו בך פיי אסס חקס ספיקר ולמספסח סלדמס יסיס ססמללס וקרוב לוס סירסנו אל חירל אברס סול לספמיס אין ללדס כ"כ רביקוס סבורא וזס אברס סול רס ממך אכני מגן לך פירוס ססשוכס כי אני סול ססשוכס חסלס שסול מירלס כמ"ס אני אני סול אני אמיס וסחיס כו' פ"כ מחיירל ושב אכני סול סשוכס פיללס סול מחיירל מחמס רוממוס אל ולזס יס לומר מרומז ככ"ף יח' כחר לשון סובב כלזו כחרו אס בנימין סמחיירל ססקצ'ס סיבב כל פלמין סיבוס כל ססיבוס כי לריך לך ססשוכס :

לו כאלו סיס לו לצד לא פיי מור וסוף
באמה נדקס:

של ש"ק פ' וירא דרואח ולא יכנף
מוד מוריק וסיו פיניך רואח אח
מוריק דסנס לריך הארס לעבוד אח
ססי"ה ביראס ואסבס ומכ"ס לא ימוס
מסארס ביראס אסילו רנפ ולסממס
באסבס וסנס לארס סעבוד ביראס נוחן
ססי"ה אסבס וסנס לסממס בא מיראס
פונס פיי בפלי דוינס סמחירא ונכנפ
לבו למקיס ב"ס וסנס בחוך זס סוא
סאסבס סבירא ברוך סוא סמקרב אח
סארס אליו אך סאסבס סוא מלובסס
בחוך סנבורס וספחד וז"ל ולא יכנף עוד
מיריק סוא לסון אסבס לסון אור כי אור
סוא ססד בידוע וסוא אסבס וסיו פיניך
רואח אח מוריק סאסבס גלויס ומסורסמס
זכן ו"ל ולא יכנף עוד כנ"ל סמוריק סוא
ביראס וכדין כי סא' סאינס נרגסס במבטא
סוא ססרס מסמליס כי סנס אס אין
רואיס כדין אינס יכוליס לחקן מסא"ב
אס מראס ססי"ה אח סדין לארס יכול
לחקן בוסילס ובוחודיס בידוע וז"ל ולא
יכנף עוד מוריק סלא לראח כ"ל אדרבא
וסיס פיניך רואח כנ"ל וסחקן כמו
סמקריס ספולס לזרס אלקי אברסס במזרו
וסנס גס סעובד מיראס ואינו מובר יס
סעובד כדי סלא יפגוס וסוא יראח סטא
לסון ססרון ופנס ויס רק מיראס פונס
בפולס סזס או בפולס כבא ואינו מובר
סוא בכלל ליס כי אינו רואס לעבוד
מסאיכ סעובד מאסבס מסחדל לספוס
רזון סבורא ברוך סוא ולפסוס נמס רוס
לפיו ב"ס סוא בכלל מלוא פסס ומ"כ
סס רמ"ח כמנין אברסס סנקרא אופסי
ופ"כ כחוב וירא אליו ס' סזכס לאסבס
כראוי כי גס סעובד מיראס יס לו אסבס

כנ"ל כ"ל ססוא בססר ואינו נראס אך
פסס וירא אליו ס' ססוא אסבס ומ"כ
כחוב קודס לבן במלוא מילס כמס וכמס
פסמס רק אלקיס לפי מדריגתו ואינו
חמוס סלא סיס לו אסבס גס קודס
בזודאי אך ידוע למביקיס שיש מדריגות
עד 'אין סיפור וסוף סמדרגס למפלס
סוא סאסבס וסחילוט סמדרגס סלמפלס
ממנו מחיל סיראס ובאוחו זמן ו"ל
ססיג מדריגות סאסבס סל סרשו:

דרא יוסב ססח סאול דנס סיראס
נקרא אול סמניס מלסטוא ובן
איחא בנמרס חבל סל דליס ליס דרסח
וארעא לדרסח פביר וסנס מסיראס באיס
לאסבס ויס ססח מסיראס לאסבס ויס
ססח סאול כי סער נקרא סנכנסיס
לסיראס וסססח סבו נכנסיס סססר לסנור
סלא ללאח מסיראס סוא ססורס כמו
בכנמרס כנ"ל ובאוחו ססח סנכנסיס
מסיראס לאסבס נקרא ססח סאול וסוא
יוסב כחוס סיוס כי סנס סעובד מאסבס
גורס סיפספסו ססד בפולס וממחיק
סדיקיס ויס כחוס סס סדיקיס כמ"ס
סנס ויס בא פוער כסנור, סיוס לסאור
סדיקיס סנקרא חוסך לספסון ויס:

רבן ו"ל פ' וס' אמר סמכסס אני מאברסס
כנ"ל סנס סעובד סבורא ב"ס מאסבי
נקרא אברסס כמו אלמ"ס ובן אברסס
גימטריא רמ"ח כמנין מ"פ סיראס גורס
סלא לעבוד ומאסבס באיס לקיוס מ"פ
לפסוס רזון סבורא ב"ס וסנס סעובד
מאסבס גורס לסמחיק סדיקיס ויס סמכסס
אני מאברסס אסר אני פוסס וסנס אני
נקרא מדה סדין וכמ"ס סר"מ אלסוך
ואני נקרא סוא וזיס דינו כמו וס' כן
סויס ב"ס סוא רממס סוי"ו מרדס סדין
וכן אני סוא דיין וי"ו מרדס רממס כי

אח אברהם כמו שם סרז מניקלשפורג
מורי ורבי ז"ל וכן כאן י"ל מפנין זס
לכאורה למס שבפיה לו סקצ"ס כ"כ שבר
סליכס ואפטך לגוי גדול אך אמרו רז"ל
פ"ס מארנך וממולדחך כו' למצבס בפינו
פ"י ארץ מולדחו וליחן לו שבר טל כל
דיבור כו' י"ל גס זס כן ששבפיה לו יח'
שבר סרצס צמד זס וזס ס"י נסיון גדול
אס ישמח בקיוס מלחיו יח' או מפני
קיבול שבר וידוע דיבר לשון קסס ואמירס
רצס וזס וילך אברס כאשר דיבר אליו
ס' פ"י שלא סיס ססליכס כ"א לסי לבד
לקיוס מלחיו כאלו דיבר אליו ד' לשון
קסס ולא כאשר אמר לשון רצס כי לא
ס"י מושב שום שבר וזס נמי מחורץ מס
סקודס כחיב ויאמר ס' אל אברס ואח"כ
כאשר דיבר ולא כאשר אמר :

י"ל עוד דסנס דרשנו טל ופטס כאשר
לזס ס' אח מסס צסוף ס' אחרי
פ"י רש"י ז"ל לכניד שצחו טל אכרן שלא
לבשן לגדולחו כ"א לקיוס גזירחו טל מלך
וסוא חמוס וכו' ס"א אכרן בקדוש יס"י
לו פניס בלבישה בגדי כסונס גדולס ציוס"כ
בשביל גדלות וי"ל דסנס איחא בלבישה
כנביא ופחס קחו לי מנגן כו' כי נסחלק
ממנו שכינס בצמסו וסולרך למנגן ולבאו'
מס מופיל מנגן למס שבעס אך סאמח
נראס דפ"י כמס מסחלק קדושתו ממנו
וסרגיס זס וס"י לו מלציוס בשרגשח מיטוע
קדושס ואח"כ גס סס"י ראוי סקדושס
לבוא אליו אח"ז בישוב דמחו כי סיס
כמס לש"ס ולא חסא צכמסו גס שצירס
לשמס מוצ מכ"ס שצא לו ממילא אכצח
סבוצ"ס ס"י חרד ושנא אחוה פ"כ כמס
פ"כ ס"י ראוי לשוב אליו קדושתו כ"א
מפני שנחפצצ טל ססחלק סקדושס ואין
סשכינס שורס מחוך מלציוס וסולרך למנגן
וסנס

סירוס צקסיטל שני צחסלים וסנס דבר
סאין ארס שולט טליו נקרא שסדבר
מכוסס מארס סאין סדבר צרשוחו סאינו
שולט טליו וז"ל סמכסס כו' אשר אנו
מושס שסדין מביא לפסיס וודאי סאין
ראוי לסיוח מכוסס מפני סלדיק וכן י"ל
שב ואני אפמיד ס"י אחס מושל טל כדין
טל מעלס ואחס סימן לבניך צדינוס
נקראיס סלדיקיס סמחפליוס טל סדור
ואומריס כן ראוי לסיוח און ראוי לסיוח
צמר טל ישראל שמקיימים אח סמולס
ומוסיס נ"ר לסצורא צ"ס צעולמו מסא"כ
ספוי"ג וכיוצא צזס נקרא דינוס ומוטלים
טל מדח סדין טל מעלס כמו אברסס
כנ"ל כחוס סיוס שסמחיק אח סדינוס :
י"ל עוד דאיחא ביצחק שצירך כחיב
אורריך ארור ומצריך כרוך וצבלט'
לסיפך מצרכך קידס ואח"כ כחיב אורריך
וארצ"ל דלדיקיס סחילחן יסורין וסופן
סלווס וצרשפייס לסיפך פ"כ צירך כל אחד
לפי פנינו וקסס מכאן מדוע כחיב כמו
צבלטס פ"כ סירוס יונחן כן ואיחא בצרכיס
צלמס כולס חזרס לקללס לבד ממס טוובו
אוסליך יפקצ ואפסר מוסיס דאין נעשות
שלימס טל קול יפקצ ושמשחי שכיון
סרשט כן בצרכוחיו סיכסכו לקללס פ"כ
חזרו וגס צזס י"ל כאן פ"כ כחיב לסיפך
לסיית קחי ומקללך טל מצריך פ"י מקללך
צברכס סוא בלמס כנ"ל פ"כ ס"י טל
בלמס וכחצ כחוצ טל זחא :

שם וילך אברס כאשר דיבר אליו ס'
כו' לכאורה סוא ללא צורך דודאי
ילך אברס ועוד כאשר דיבר אליו ס'
וודאי מיוחר מסחמא לא סלך מארצו כו'
כ"א מפני שדיבר ס' ואח"כ כחיב ססליכס
גיסא צסירוס ופחס רק צרמו סירשנו
צעזרחו יח' דסנס איחא לפיל טל ניסס

והנה במרע"ס לא מצינו זה קודם ויקאוף
 זכיואל ואח"כ וידבר ה' אל משה לאמר
 סתידון מרע"ס ה' פניו מאוד לכן לא
 נעלם על הסתלקות קדושה כי גם קודם
 לא היה ציינו לבלום ושמחתו ה' רק
 לכבוד שמים כי היה בכל ציחו ית' נאמן
 פ"כ לא הולך למנגן וידוע משה ואהרן
 שקולים הם פ"כ אמר ונחנו מה הוא
 נראה שגם אהרן היה צדעחו כן כמו
 ששמעתי על למס אחס בוש לכך נבחרת
 בשביל סבוסה וסכנעה וסס פירשנו על
 וס' עקב חשמונו כי לשון שמחה וס"ס
 שיש לאדם לזכור דבר שיש לו בו שמחה
 בשביל שחסיס לו שמחה וסגס וסכנס
 בחורס כדאחא בשם סארי"ל ססעלנסו
 מצטל סגס ונממרא גיפא אחא בשמחה
 על מציס וכן לסלכס מיוכן פירשנו על
 ואחס על חעלכו ואל יחר צעייכס כו'
 לשון מוחר כי אחר רק אל חעלכו ממילא
 אל יחר צעייכס כי חשיגו שמן ססמסיס
 ס' זה כי למחי' סלחני ה' כו' וכן כאן
 וס' לשון שמחה חס' לכס עקב חשמונו
 לשון סכנס וסמרחס וססוסס כו' סע"י
 ססמחס חס' לכס סשרחס ססכניס וסס'ו
 יכוליס לקייס כי חס' לכס סיוע מן
 מן ססמסיס מסא"כ אסרן מפני סס'ו
 סקול כמסס לא ס' לו עכנסו ולא סולך
 לסורר לו סמחס וס סלא לבשן לגדולחו
 לבוא פ"י לגדלות לפכודת צמיס למנוע
 מפכנסו כ"ל כי לא סוס נריך וססו סכחו
 על אסרן ולא על אדם אחר חוץ מרע"ס
 וסנס אמר יחכרך למרע"ס וארח אל
 אכרסס כו' באל שדי כו' וכן כאן ויאמר
 ה' אל אכרס ולא וידבר ה' וידוע כי
 דיבור סוא מפלס יוחר כמו אלי ס'
 דיבור אעפ"כ סוס אלע"ס בשמחה
 ודיקוס כלו סוס כמעלס עליונס על

סדיבור כי ס' לו אכנס אמסוסס וכמ"ס
 וס וילך אכרס כאשר דיבר אליו ס'
 כלולו כתייחר דיבור אליו ולא כממירס
 בעלמא כן סלך בשמחה ופ"כ אח"כ
 כסנגלס אליו ס' לא מצעיא סלא כ'
 פ"י לשמחס כסביל מדרגחו כ"א אכרסס
 סחויסכ סלא חציא לו סוס גאוס וס
 ויבן סס מזכס לסי סכרס אליו לשון
 זוכס ילרו ופ"י על כשורוס סרע כו' כי
 זס רלונו ית' ככשורס עובס לסכגלות
 ולסרלוח סס סרחסס וסו על כשורס
 סרע, ביוס ססוא כרת אח אכרסס
 כרית לאמר כו' לכאורס חיו מוזן מכסר
 מלריס עד סכס כגדול זס חיו מלריס
 על א"י ופוד דקני כו' יס' לפחיד למס
 מחחיל מכס ולפי כפשיט סקאי על עמון
 כו' יחא ססס לקחו קידס ונרסס דכנס
 כחצי כימי לאחך מלרץ מלריס כו' דכנס
 אמרנו כמס וכמס פעמיס דכטובכ סכ'ו
 ליסרלל פסס אחס נקל לבוא עוד כל
 פעס מסא"כ כער לא חקוס פעמיס כרס
 וגס סמן ויופלו ידעו זס ודוק סע"כ
 לא רל' כשאר חדסיס וסנס גלולח מלריס
 סוס גלולס כיללח כל ארבעס גלולח
 על ד' מלכויות ססכל ס'ו כמלריס וגס
 סס ס'ו גלולס סלומס סלא נשאר סוס
 כיצץ סס יזכ ויגללו אח מלריס וסס ס'
 שורס לגלולס אחריוס כ"א שזס ס'
 כמלריס ואל חכיס מכל סעולס וידוע
 סכגלית סוס כדי לסוסוף גריס סס
 כיציות וזס י"ל מכסר מלריס לשון חופיע
 עליו נס'ו סוא אור על מלריס סוא
 כגלולס וכיבור כל כניציות דסס וכקיוכ
 וס ג"כ לשון כסר כמי ונכרו אליו כל
 סגויס, עד סכסר סגדול כסר פרה פ'
 סאור וכקיוכ כגדול סנקרל כסס פרה
 לשון סוספס כ"ל, מס סככטוס סככ"ס
 לא"א

לאמר ע"ס קודם נזרעך נחתי את הארץ
 הזאת גם אח"כ שא נא פניך וראש כו'
 ולא שאל אות כ"א אח"כ כשאמר לו יח'
 אשר סולאחך מאור כשדים לחת לך את
 כארץ הזאת לרשחם שאל אות, נראה
 דכגם אומרים צבאמ"ז על שסנחל
 לאבותינו ארץ חמדס כו' וקסס מס לנו
 צזס ופשי"ט שזכס צס לעחיד אך סיס
 לימר על שחתן לנו ארץ כו' אך סאמח
 סיס ארץ למסס א"י וכן יס ארץ עליונס
 שורס א"י למסל סיס עולס ירלס
 סנקרל כנס"י ססול שורס יסרלל וכולל
 כנ יסרלל וסול ססמר לה' כו מירלס
 צללס ללסכס סזול סעוקר כו ללכס
 גימטוריל אחר ככיוול עס ס' וזס עיקר
 סבסחס סגדולס לללל"ס לסיוח ססכיוס
 עמנו ולל חוז מלחננו וזס מרומז צעולס
 סירלס שפ"י סירלס שכן ס' עמנו כו
 לכל יסרלל יס ירלס זס עליונס וזס
 חחחונס כידוע זס שפ"כ אין מחרחקים
 מסש"ח עוד וזס נקרל נחלס וירושס
 לנו שאין לס ספסל וע"ז אנו מצרכיס
 צבאמ"ז על שסנחל לאבותינו כו' כו
 יסנס גס לנו וזס ססצמיו יח' לזרעך
 נחתי שכן לך נחתי וכיוול לשון מחנס
 י"ל סקאי על ארץ חחחונס וע"כ יס צס
 ספסל לולי ססצמיהנו יח' לסשיצ לנו
 פ"י כציליו וע"כ צלוקס ססצמח סית'
 לארץ חחחונס לשון מחנכ וודלי לל שאל
 אות כ"א פ"י"ס ססוס חסוב ס"צס צמיו
 סקדושס וזס גס בגלות כסספסיק סמחנס
 סכ"ל לל ספסיק סירושס סול סקדושס
 שאל אות וכריוח צרית ולל יסוס עוד
 סיס קימריג וזס צמס ארע כו אירשנס
 ולל"כ שכתוב ציוס ססול כו' לאמר
 לזרעך נחתי י"ל לאמר מס שרליו לאמר
 לזרעך נחתי כנ"ל כו סקדושס אין רליו

לאמר ולגלות כו כחצ כצסס ללצושיך :
 לפי העק דה צו נשצמיו כו' כו צרך
 אצרכך כו' סנס ארצס
 את זרעך נוחל מדס כנגד מדס שול
 חשך צנו יחידו ממנו יחצרך משל"כ צרך
 אצרכך מס שייך סכל וסלמח דסנס
 כחצ חסד ללצרכס וודלי סול מפני
 שלסכ סכוב"ס צכל ללצו כמ"ס אצרכס
 לוכצו, ללצו נלמנ לפניך שורס סלסכס
 סול מחסד פ"כ כחצ ללכצ עולס
 ללכצך פ"כ משכחך חסד, וסנס יס
 ללכצ עולס וללככ דכס וגס כחצ
 חסדי מלחך לל ימוש וכחצ עולס חסד
 יכנס כו יס חסד עולס ויס לזס שורס
 מקוס סנדיצות למשל מלך שסיל נדיצ
 מלוד מלמיר ממיוס על סלולרוס שול
 לסיפיו לסלריכיס וזס צל מלורס סנדיצות
 שול וסנס לללל"כ צללכצ סכורל צ"ס
 נדכק צלסד של סכוב"כ ועלס צנסיו
 זס שול חשך צנו אשר ללכצ ללככ
 סכוב"ס וקודס לל סיס ניכר כ"כ ללככ
 סגדולס כמו שכתוב עחל ירעמי כו ירל
 ללקיס ללס ולל חלכח כו' רק זס נודע
 שפכ"ס מירלל ללקיס לל עכר על רליו
 משל"כ ססקריצ ליל חחל צנו וסספלל
 פ"כ מעסס לסיוח לרלון לפניו יחצרך
 כמו צנו זס צל מללככ סגדולס מכ"ס
 למס שכתובו צלסר סזס צסס סרצ
 מניקלספארק על ולל חלכח לל צנך
 לל יחידך סלמניפס לל סיס כלל לסיוח
 שמח מחמח ססול צנו יחידו כו מלד
 צנו סיס רולס לסקריצו כו לל מלד
 שלס לו יחצרך למנוע לוחו שמח לעסוח
 רליו על ידי זס סלמורר מכח סנדיצות
 עליו שורס חסד וסול נולר חכד סס"ח
 מלד עובי וחסדו סגדול נולר ומלפס
 לעסוח חסד וע"כ עולס חסד יכנס כו
 רליו

רצונו והצורך לסיטיב, וזה הספור עליו
 כמו שהסכג בחסד ואהבה סלג לסכג"ס
 ומשם בא בני חיי ומזוני סלג חלס סכירא
 ז"ס גס אס אינו כדאי כי אס במזל
 סוא מן סמקור סכדיכוס סכ"ל וכן סמסחי
 בסס רכז סרב סמניד מראוכא ז"ל כי
 מקור סכדיכוס סוא מזל סכ"ל לומר וזס
 יסן אשר עסית כו' כי כרך אכרכך כו'
 סיי כרך מסס דבר מקור סכרכוס סמסס
 מזוני אכרכך זס לא בעלמו וסרבע ארבע
 אח זרמך ומס סלו סוא קודס וחיי
 סרומז כחול כפיי בעל סטוריס, וססוס
 נמי יס לומר רזס ככר פירסנו סכלל
 אס ממחיקין סדינין בא דין על סוכאי
 ישראל גס בא לנו פרנסס בסכיל סככר
 כחכחי מ"כ קלרחי סעס וידוע סאיחא
 בעקידס סמקד איא אח ילחק כנו אוחו
 ססס עקד מיכאל אח גכריאל וכן ססריס
 חחח ישראל וגרס מחוק סדין ובא פרנסס
 לזס סלמן כלפין מלפון זכז יאחס וזס
 מ"ן מלפ"ך וזס יסן אשר עסית אח
 סככר סזס דבר סוא קסס סזס פרנסס
 ריח זיין ס"א לזן סעונס סככרא כס"א
 על כן כרך אכרכך כו' וכנגד סלג חסך
 אח כנו יחידו סרבע ארבע אח זרמך
 כו' וכמלא מדס כנגד מדס:

לפ' חיי שרה ויקס אכרסס ויססוחו
 לפס סארץ כו' נסין
 ויקס סא לא כחיב סיסב ולמס לי אס
 יסכ קידס, ססזס יס נומר דססורס
 אסמטיין ככודו סגס סיסיס לריך לסס
 סכריחו אוחו ליסב כככוד וכמו וחמנכ
 סיסס סלגס ויס לומר סוד דסנס פירסנו
 על ויקס מסס וילך אל דחן ואכירס כו'
 מסמס סככר סיס אללס ומס וילכו אכריו
 זקני ישראל סא סיס ככר אללס וכמו
 ססקסו על וילך חרנס ופירסנו דסנס
 מרסיס לכאורס ולזל כככוד חורחו מס

ססלך אל רספס סללו וסוא כמו חלול
 ס' ח"ו וסלמח אינו כן דלדרכא זסו
 קידוס ססס ססיס עניו ולא סחזיק במחלוק'
 ובאמח סיס רק רכז וגכיא וכמו סלמרו
 ז"ל זיקס מסס מלכוס ולא ניחן לו וסגס
 סכחיב ויסי כישורין מלך זסו כסחלסך
 יחד כו' כי אז אין לריך לסחנסג כגדלות
 כי מין סמחל על ככודו אין ככודו מחול
 וכן פירסנו כמדרס כל מי סמחייירא
 מסס"ח נעסס מלך כן מלינו כל"א וכן
 כיוסך ואך מסס סנחייירא נעסס מלך
 סנלמר ויסי כישורין מלך ולכאורס חמוס
 ומס גס ומס (כלורוחיי) לפי סכיל נראס
 ססיס עניו מאד ומלך לריך לגאוכ וסלמח
 סיס מלך כסחלסך כו' א"ל גלוא וזס
 ויקס מסס פיי אין נקרא ירידס ססכנסס
 סלו ססלך אליסס כ"א קימס וזס וילכו
 אכריו זקני ישראל לססכג כן כעוס
 ולא לסחזיק במחלוקת וזס ויקס אכרסס
 כו' מס סכסחחוס לפס סארץ גס ככז
 חח כסכיל ססיס פס ארך ישראל ססוא
 פ רוס אלסך ז"ל זס סיס חקומס
 ולא ירידס:

וייבך אכרסס ויקח אסס וסמס קטורס
 דסנס א"א סיס איס חסד וכן
 מס ססיס מוסף מדריגס סמסך חסד
 יוחר ויקבל אסס מקבל ממנו וסמס
 קטורס לסין קיטור סארץ סגס סגזירות
 סקסוח וגדלות סמחיק אוחס כחסד
 סגדול על ודי זס וסלד לו אח זמרן גס
 אכסיס עכיס סיו חוזרס כחככוס כמו
 כריי חרנס וכקטן סנולד:

דחור קול יעקב כפי חולדות יס לומר
 לסון יריס ידי ספעל כגס סלין
 לאדס לא קול חורס וספילס וופיל ממון
 וסוחד סנוחן לפסו וזס ידי פסו כי אליכ
 פיקר סוא סנור כפיו:
 כמדרס

זאת זכרון

העו

ולא כחב חיים כ"א מגזיר שם
כדרך המדרש:

לפ' וילא הסג למעלה בס' חולדות בס'
הגל ויקרא אחס שבס פ"כ שם
הפיר באר שבע עד היום כזה לכאורה
חמוס הלא גם בס' וירא כחב פ"כ קרא
למקום הסוא באר שבע כי שם נשבעו
כו' וסאיך שם פ"כ וכאן פ"כ. ונראה
בעזכרית דהסג לוחא שהס קיפדוג על
כריתות ברית עם אבימלך כמ"ס בחד"א
ובמדרש ופ"כ נסע יעקב משם כמ"ס
במדרש ולכאורה וכי נעלם זה מיחזק
אך הוא פסע מליח כבוד אב בזה וידוע
בכדרת פני זקן מפוררים פולס זקן מלא
רחמים כמ"ס ופחיק יומין יחב לבשו
כהלג חיזור כו' גל ששמעתי מהרב
המגיד מזלמטשוב כן בכיבוד אב מפוררים
חכמתו יח' שורש כל מדותיו יחברך פ"כ
אי אפשר בא' אבל לא הים ראו לסיוח
קיום לשם הזה כיון שלא הים כי
כראוי ונכון ויקרא אחס שבס לשון
דוכרל השפע לשבע מדות מחכמס
הנקרל אב כי כולם בחכמס פסית כמו
שכחתי בשם כפרדס וזה פ"כ שם
הפיר באר שבע עד היום כזה שפסע
טיב בזה מס שאין כן כראשון לא הים
עד יום הזה נמלא באר שבע מרומז
בקדושה פליונס פ"כ וילא יעקב מבאר
שבע וילך חרנס לילך לחרון לפיין שלא
חסיס חרון אף על ישראל ופגע הספלל
במקום פי' בשביל המקום יחברך כי
בכל לרחס לו לר חס ושלוס וכן יחיד
המלמער שכינס מס אומרת כו' פי"ז
וילן שם פי' כמו מחושך לאור שפסל
יבוסס. ואור כי בא השמש הקדושה
כמו שמש ומגן כ' כו' וי"ל עוד וילן
שם לשון וילוגו פי' הפיח דברים אפילו
לא

במדרש ויגידו לו על אודות הבאר
כו' איני יודע אם מלאו כ"א
מדכחב וימלאו שם באר מים חים משמע
שמלאו מים חיים וסוא חמוס מאר שכחב
ויאמרו לא מלאנו מים ולפי שפירשנו
כ"ל שכבר כחב כפי' על הבארות שהוא
על מעשים טובים ודיבורים ומחשבות
יפ"ש ואח"כ ויעל משם באר שבע הוא
היראה הקרובה לס וסובל לר' הוא זה
וידאו כו' ויאמר אל חורא פי' שלא
תחנסג ביראה כי אהך אני מדריגס
פליונס ויבן שם מזבח פי' הכין שם
הכנפס זביח ילרו בשביל אברסס עבדי
משמע שהיא אינו כדאי ובחמת שלא
לנכות זכיותיו ושחסיס מלך הסחד ופי'
ר"מ אלטיך ז"ל ויקרא בשם ה' פי'
שהסג הכנפס יוחר הסטיך ממול בני
חיי ומזוני שמאין כי אין מול לישראל
כו"ל ויע שם אהלו הוא אורו כמטיך
(במס שהשפיס לספולס) ויכרו שם עבדי
יחזק באר וסוא הבאר שח"כ ויגידו לו
כו' וסגס לוחא שלסס דברים אינס
באים כ"א בסיסח הדעת משיח מליאס
ופקרב פירשנו הוא שלא יחזיק א"פ
לגדול וידע כי שפל הוא משיח כי שיסי'
שפל בפינו על ידי זה וסיה שלוס בארץ
לאפוקי משנחת חנס שפדיין מרקד כו'
ומליאס הוא חכמס שמאין המלא ופקרב
הוא שחי מלח עק לשון לרס על רב
סיפוד לפיר (ופשוט נמי שלא יחייאש
מספורטניות ממילא לא חבוא פליו) ולפי
מס שפרשנו בבארות הגל שכחתי שאמר
לו יחברך אהך אני אירו ככ"ל ויכרו שם
לסמטיך לסיות נובע חכמס כמחיס אה
בעליס וזה מים חיים חסדים ושכל הנקרל
חיים וזה אינו יודע אם מלאו הוא חכמס
מליאס הגל כי רק כחב מלאנו מים

מ"ז ומחין שלא לשמש חצוא נשמה. וס"ס בכל פה יחס כ"י ימים במקלות ברכמים הוא המוח ויש לומר במקום שמל"ס לרוץ דכיוני לחפלה ולחורב וזה בשקחות המים. במקום שאומרים חירס לספולס ויחמנס פ"י א"ח כללן במקלות המוחין כנ"ל ובספולס הם אשר מלובשים בחאות. לא ימים וס"י ספולס לכלן לסמשך פליכס הסורוי חסוכס לכלן מונחיסס וקסוריס פ"י כ"י לימקב:

ל"י וישלח ויאמרו סכונס יפ"ס א"ח אחוחינו לכא"רס אין לו פ"י מס כשיבו על דבריו כלל לא שאל אותם פ"ס על מפשיכס כ"ל אמר ש"ס סכנס ר"ל מס כשיבו פ"ז וכי מפני זה ראוי ליסרג הוא וסס ופירשנו בצורחו יחצרך דכנס כתיב אמור לחכמס אחוחי א"ח כ"י דכנס יראת ה' הוא חכמס וזה אמור לחכמס הוא יראת אחוחי א"ח ושמפון ולוי אחי דינס שמסרו א"פ עליס ולא סניחו אותס לאחר שאינו שלס ומודע לבינס חקרא חודיע לפולס כבינס סנקרא חשיבס כמו בלצבו יבין וס"י וכנס שורש של סיראס הוא משס אר"י הוא מלכות שמים שסוא אדון סכל ומלכותו בכל משלס וזה סכונס יפ"ס פ"י סכונס"ס א"ח אחיחיו הוא סיראס שלסס סכמסס הוא מלכותו יחצרך וודאי לא חסיס כונס שסרס מצפלס וודאי לא ססור מלכותו יחצרך מלסלחס מצורס על כן אין חשס וסוי חירוף עוב: **י"ס** ויסי חח אלקיס כ"י דכנס פירשנו כ"ל דא"ל קסיס מזונחוי של אדס בקריפס י"ס וסוא חמוס וכי קריפס י"ס קשס לפניו יחצרך סלל במאמר ברא ספולס שכוא נס יוחר ויש מאין ולא יימף ולא יגע כ"י ועוד סוי ל"ס

לא חמיד כ"ל בשפס שצ"ל לו דביקות ל"י וזה וילן שס כי צ"ל סשמש ויקח מאצני סמקוס סס אחוחיו כנ"ל פ"ז ויחלולס חלולס פ"ז וקדוש פ"ז נמי וסנס סילס מולב וכ"ל על דסשחולס [כספולס] ויש לומר עליו גופו וזה וכנס מלכני פ"י סלוחי סדינין מפלס לשורש ונמחקיס ונפסיס יורדיס חסדיס כמו מים סנגריס פ"י וסנס ה' נלצ עליו:

מ"י אחר כפסוק על נחשחי כ"י ויאמר אחס ידפס כ"י ולכאורס דבריו מוחר היס לו לומר ומחי אפסס גס חנכי לביחי ונראס כמס סכחיב ברב קפינא שאמרו רז"ל ולא היא גיפס גיפס כ"י כ"ל סלל ימסכו אצחרי' כן גס כאן לא סכניס לכלן סלל יאמרו יס ממש בנחסיס סלו פ"כ אמר לו אחס ידפס צחוש כי מפס כ"י ויפרוץ לרוב וודאי הוא שויצרך אותך לרגלי ולח סכניח"ס אחס יודע כנ"ל ברב קפינא:

י"ה לו יפקב כ"י יס לומר לפי פ"י סזוכר על סוד ספילין וזה מקל הוא סחפספית לבנס הוא בינס שמשס סחשוכס שמלצין עונות לח הוא חכמס שורש סחורס סנקרא מים כי נוצלות חכמס של מפלס חורס ולח הוא שירש סמים ולח הוא קשר של דל"ח ספניס על כן יס למלס כזס קיוס כמו כ"י קבל וקייס וערמון הוא דפס ערמומיות ויפלא כסן פללות לבנות הוא צסמוחין סללו לסחפספס צכס גס חסד וזה ויפלא צכס פללות לבנות מחשוק סלצן אשר על סמקלות לסחגלות סלצן סחסד לפני כנס"י פ"ז שמסחכליס א"ס עוב נמוצדי ה' וכנס שפיקר הוא לפוס"ב כשי"ח אשר ימינו פשוטס לקבל שציס נוחן גס עוכ"ז ללדיקיס לקרב א"ח ספולס אליו

אשרי הגבר אשר חסרנו יס זה הוא יסוריו ועל ידי זה מחורחך חלמדנו שניקנה גם כן על יסורין שהיה אחד מג' דברים כ"ל זה ויחי מקץ אם כיו שלו הוא מקץ פי' שמאמר על הקץ שנחאחר על ידי זה שנחיים ימים על ידי זה יסוריו כפולים לשון ששנות החלום שלא יאמר ליסורין ועולם הבא נקנס ביסורין אלו:

לפ' ויגש אליו יסודם כו' פירשנו וחסיוס כי כמון כפרתם הוא מעם על מה שרואה לפעול סן לטובס וכן לסיפו כי כמון למי שאני רואה להמשי' שלא יחר אסך הוא כמון כמו שנחוב למטן אחי ורמי ולמי שאני רואה להמשיך דין הוא כפרתם וסגס ג' יסודס דיבר זה ליוסף מענין הכריך לו יש לומר שגס כוונתו הים להשי"ה כמו ששמעתי כמה פעמים מרבי ז"ל וכמו שפירש רש"י ז"ל על פס לבן גרחי וכ' ויג' לומר זסו כוונת סמדרש שהיו דברי יסודס נראין לכל דר ויש לומר עוד שהים דבריו בדביקתו יחצרך וים ממש בדבריו וכמו שפירשנו על כל דבר שי"ה מפי הקב"ה נברא מלאך לכאורס מה חידוש אמרו בזה סלס כל סעולס אפשר לברוא במאמר א' יאס אין ראונו במלאך בדבור זה סאך הוא נגד ראונו ח"ו ופירשנו שקא' על דריק שפיו הוא להקב"ה שסימר א"ע בכל מה דאפשר ממאכלות אסורות ומלחמיות בדבור ואס מזדמן לו כי אין דריק בארץ אשר כו' חוזר בחשובס זה נקרא פי' ס' נבראו מדבוריו מלאכים וכמ"ס ותגזור אומר ויקס לך לשון מלאך כמו חד מן קאמייא כי מלאכים נקראים עומדים וזס דברי יסודס כיו נראין לכל דר וזס יש לומר ולא יכול יוסף להחאפק

לכל

לס למימר כי"האס מלרים שוודאי הים קסס יוחר כמו שמלינו שזס לספר חמיד וימי ראשונים של פסח אומרים סלל גמור ולא בשביעי של פסח וכמה שנחוב או סניסס חלקים לבוא לקחת לו גוי כו' משמע שפקר הים יצ"מ ולולי שזס השי"ה לשוב ולחנות לפני פי החירות כו' ולחזק אח לב פרעס לרדוף אחריסס לא הו' לריכים יוחר (וזס ג"כ הוא במזמור אחד פס נוהן לחס לכל בשר) וסלמח כ"ל שנחן לי יחצרך דסנס איחא בזוכר קריעת י"ס בעתיקא חליל מה זס אך כחיב מה חלמק אלי דבר אל ב"י ויסעו לשון ססיפו עמס מן סלחווס וכן ויסעס פס סבריה פי' יסיחו דעחס מזה שלא יחשבו זס כ"ה לסמוך על סשי"ה כפי מה שירכס הוא עיב זס בעתיקא כמו עתיקי משרים וכמו ויעחק מעס ועי"ז הים קריעת י"ס וזס כיו כמו יש מאין וזס קסס מזונותיו של אדם פי' אס קשים לו מזונותיו לריך להסנכג בקריעת י"ס שלא ירכס דוקא כן כ"ה שיחשוב כמו שירכס סשי"ה וזס ססלך על ס' יסכך וזס יש מאין כי אין מזל לישראל מאין בא מזל לישראל מזל בני חיי ומזוני וזס ויסעו על ידי זס ויסי חתח חלקים כי נחגלס עליוסס סרלון ספליון ועל ידי זס כל דינין מחספיון:

לפ' ברחיץ לריש ספי' דסנס פירשנו על אשרי הגבר אשר חסרנו יס כו' דאחא סלסס דברים אין אדם זוכס לסס כי אס על ידי יסורין ואחד מהס עולס סבא ויש אדם שמאמר בצרתן של ישראל או על שאין ססס סלס וודאי שזס עוב יוחר כי יש לו יסורין וכי בשביל שסוא זכס יפסיד יסוריו לכבוד שמים ורלנו יחצרך וזס

כמו וימחש כחולל לשבח מי ישכון שי
שפיקר שכונחו ידוע לו הוא צבר קדש
הוא פוס"ב זה יכול לסמך בני
חיים ומזוני :

לפי חזרים ואיש כי ימרט ראשי קרה
הוא פסור הוא דנס שפרות
מרומז בדין וכן נמי מרומז בחפאים
כמשל שפרות שס יוחר מגוף וחיות
האדם שאינו מרגיש צסס בן נמי
המחשבות שאינם לורך גבוה מרומז צסס
כי צסמוח סס המחשבות ושפרות שסס
מוחרות הגלגולת וסמוח הוא משל אל
מוחרות המחשבות וסס קסס מחשבות
אדם רק לגבוה ולריך חסובס
ולפר על המחשבות שאינם טיבות
ובס מפלי מן ססמים המחשבות
וכיו כאלו כמרע ראשו ולא מפלמו וכיו
כאלו לא סיס לו מוחרות מחשבות אלא
מוח וגלגולת לצד סס המחשבות טיבות
וכ"ל וס איש מרומז על דיק טיש לו
מחשבות טיבות וספודק ממילא כמרע מן
ססמים פ"י חסובחו ולפרו פ"ז וס כי
ימרע ראשו קרה הוא שלא חסיס עליו
סוס דין פסור הוא בלא חפא פ"י טיסי
טיב יפסור לא פ"י פפר כלל :

אשר כי חזרים במדרס סס"ד חן
חלק לשצפס וגס לשמונס אלו
שצפס ימי נדס וגס לשמונס אלו שמונס
ימי מילס אס אחס משמר ימי נדס
זכס לצן טיסיס נימול לשמונס כס"ד
וביוס ססמיני ימול צפר פרלחו וקודס
נפרס ספסיקיס וגס פוד נראס מפסיקחא
דבר אל בני ישראל לאמר לכזכיר אס
נשוחיכס אינו מוצן אס לא נאמר שסוא
טפוח וכמו לכזכיר כגדוליס על סקמיניס
וקסס לפפוח טפוח לכזכיר במקיס
לכזכיר ונפרס צפרחו יחנך דנסס
כחיב

לכל סנציס עליו לכאורס אין לו פ"י כי
לפירוס רס"י ז"ל אין מדוקדוק ולפ"י
ניחא כי בדצוריו נבראים מלאכים וסס
פעלו שסוכרס לסחודע לסס וסס לכל
סנציס עליו סס מלאכים סנקראים
פומדיס :

רפי ויחי סאלקיס אשר סססלכו כי
י"ל אפסוגחא צמדרס מר אמר
חדא ומר אמר חדא ולא פליגי כי טי
ספמיס כחיב אלקיס ולריך ביאור אך
סנס אלא"ס סרצס כצוד סמים וקירצ
סכל לסס"ח צאכצחו לסצוצ"ס ובחסדו
ויחמק אצינו פ"ס צפחדו סמסך ספולס
לירא לפינו נמלא ססגדילו אלקוחו יח'
צמידחס וסס אלקיס אשר סססלכו כי
לפניו כנשיא סזקניס לפינו לכצודו
סאלקיס סרופס אח יפקצ הוא סקצ"ס
צפולס כפפון כמו צרכס ס' הוא חפסיר
סלחן צפפין כי חסובס קדמס לפולס
למפלס מפולס חסר צינס נקרא צפין
וסס סרופס כו' :

מ"ש ויברכס כו' בך יצרך ישראל כו'
פירשו כצד סחרניס יונחן ציומא
דמסולחא זס הוא בך פ"י במדריגחך
ויס לומר צדרך סללס דנסס כחיב זקני
ה"ח כ"ז סמזקיניס דפחן מחוספס פליסס
וזקני פ"ס לסיסך וסנס ציוסף סיס
אפריס חסיב יוחר מסחמא סאז יוסף
סיס גדול יוחר צדרך ח"ח סמזקינין וס
בך יצרך ישראל צמס שיאמרו יסימך
אלקיס כאפריס וכמנסס ממילא סאחס ח"ח:
גר גרודר יגודרו דכחיב וסאמר לאס
בגר וסקרא סמו
גר לריך לפרס על ככחיב חייבס אחס
בגר וסקריאס הוא בא גר דנסס פירשו
ס' מי יגור צאכליך פ"י צפוס"ז הוא
מחיזק איש כמו גר וסס צאסליך צפוס"ז

שחיצו שובו אלי ואשובה אליכם ואיחא
במקום אחר ששיצנו ה' אליך וגשבה
והאריך יתקיימו שני הפסוקים אך הכוונה
השיצנו ה' אליך בדרך וגשבה פי' בדרך
אפשר לעשות הכל שתחת בלגנא הירסור
השובה בלבינו להיות הסעוררות מאחזנו.
למשל תעזר לדיוקים לפעול ניסים
ונפלאות להחזיק האמונה ולהבעיר לב
ישראל אל ה' ולהתחברות לדיוקים
המדריכים בדרך ישראל וכיוצא בזה וזה
השיצנו בדרך ישראל וכיוצא בזה וזה
השיצנו בדרך וגשבה להיות מאחזנו
הסעוררות הוא לעוצה גדולה:

זכמ"ש אשה. כי תזריע וכו' משא"כ
איש מזריע חבלה בדרך משל
כי סקצ"ס נקרא איש ונכס"י נקרא אשה
ולכך בגאולה מלרים שסי' מס' לבד
כי לולא שסולאנו ה' כרי אנו ובנינו
ובני בנינו משופצים היינו לפרע
במלרים וע"כ י"ב משע רבינו פ"ס כי
ידע שלא היו כדאים אז ליגאל כ"א ה'
עשס פ"כ הים כמו נקיצה שירי חדשה
משא"כ בגאולה האחרונה יהיה זכר שיר
חדש דבר וע"כ מבקש ה' שנשוב אנו
לסיוות אשה מזרעה חמולה כנ"ל וזה י"ל
בפרשת החשובה:

זה"ה כי יצואו עליך כל הדברים האלה
הברכה כו' והשבות אל לבבך
כו' ושבת עד כו' ושצ ה' אלקים פירש
חזון בגאולה מלרים כי הים הברכה
קודם ולא אח"כ כי הים שירי נוקצה
בשביל שיהיה הסעוררות מלמפלס והשבות
אל לבבך פירש ושבת אחס לסיבות
האסערותא מחסא כו' וזה וידבר ה'
כו' דבר אל בני ישראל אשה כי תזריע
יילדס זכר שיר חדש דבר ומפרש האריך
הים הזריעס קודם מכנס"י וז"ל וטמאס

שצמח ימים פירוש ישיגו חסרונם שצמח
מדות כי המדות הם יסוד לרצונו ית'
כמ"ס צמ' שפרס"ק סי' [כגס] שסס מונס
ארבעס הם שצמח כמ"ס כמה פעמים
וידוע כי העיקר הוא לידע חסרונותיו
ולסיות בוש מלפניו יתצרך כמו שארז"ל
כלום אחס מבקש אלא לומר חטאנו
זה וטמאס פירוש צמחנו תחזיק א"ע
לממאס וחוטאס [לפני] ה' כמו נדוד דוחס
פירש ימים הוא הקדושה כמו צא צימים
פירוש כמו שצריך לראות לתקן מדות
מז' ימי הצנין כן נמי צריך להשיג
חסרונותיו וזה כימי נדח דוחס שונס
ממנו סדוי המדות רפות כן הטמא
חזין חסרונם וביום הוא הששיצס
הפליונס אשר היא מאסבס נקרא יוס
השמיני וזה וביום השמיני ימול צסר
פרלחו פירוש לסיות הסומרות סבא מבסר
לש"ס ממילא לא תמכבו להשיגו הקדישס
וזה צסר פרלחו שלא חאטיס אוחו
הצסר שלו וע"כ כחיצ לשון זכר כי
החשובה מאסבס הוא רק להשפיע חטונג
לפניו יתצרך כי כן הוא מאסבס הנקרא
דרכו ולא מקבל לשון נקבס וכחיצ עוד
שלשים יוס כו' סנס עוד מייב להשובס
לסיות מעציר על מדותיו מעציריון לו
כל פשעיו ונמי חופלה לחכמס כי סוג
לחכמס שחיקס (ועוד כי סכנסס זו
גורס חכמס כי מאין חמאל) וכן פרשנו
ספ' דוס לסי' וסחחולל לו לסעציר על
מדיחיו צשביל ה' פ"ז וסחחולל לו חסיה
בקטן שולד בלא חטא כמסרז"ל על צן
שנס שאלו צמלכו וזה וסחחולל לו כמו
שרס חחוללכס אל מחוללך וזה ושלשים
יוס כי חצ"ד נקרא שלשים כי אלק
צינס וכן אאלפך חכמס וכן נמי דעת
כי אליך פירוש למוד סלומד יודע וכן

נמי למ"ד פ"י בן חצ"ד כנ"ל לפ"ז וכן
נמי פשיט כי אין דבר שבקדושה פחות
מעשר וגו' [ושלש] ובה"י מרומז בלי יוס לשון
יחיד כי ככל אחדות ופ"י זוכה לאהבתו
יחצרך ופחדו ולפאר ליוצרינו וזה ושלשה
ימים כי הוא משורש שבפס ימי בראשית
חשב בדמי לשון דוס לפי טכרס פ"י
שחיקס וספצרות על מדותיו בשציל
טכרס ולזה להזכיר את נשותיכם פ"י
כמו שפרשנו על וטמאש שיזכור חסרונותיו
ויזכור אפילו מה שנשכח ממנו וזה
להזכיר את נשותיכם מה שנשכח לשון
נשני אלקים את כל עמלי וזה כוונת
כמד' הס"ד חן חלק לשבש פ"י כי
להקדושה שייך חלק ה' וקאמר חן
חלק לז' ימי נדס פ"י גם לזה חן חלק
להכיר מה שחטא במדותיו להשצפ שמנדר
ממנו וגם לשמונה משורש כגס אחס
זוכה לזן פ"י גם הוא זהו השוצה פ"ז
הזכה להשוצה עלאה אשר מאהבס כי
מהכל שמשגי רוממותו יחצרך וטובו
כגדול גירס אהבתו יח' נמלא השכל
יבדל את שמוליד באהבס כולל כל
מדות טובות כמו שפרשנו אחד הים
אברהם וירש את הארץ ונקרא אהבס
בן שמוליד מהכל פ"ז בא מעש"ט כי
מדות שורש כמע"ט ונקראים המעשים
טובים בן וזה אחס זוכה לזן פ"י
אהבס ואחס מל לשמונה פ"י מל אשר
פרלס כנ"ל וזהו וציוס השמוני ימול :
לפי' וזארא אל אברהם כי, ושמי ה'
נודעתי להם. צרשיי וארא
אל האבות וסוף חמוס לכל וסנה לכאורס
לפירש"י ז"ל הדיוקים סותרים קידם
משמע שלא נראה להם צהם סו"ס
צ"ס ואחר כך לא נודע נהם משמע
אל נראה להם ופוד דיוק של רש"י

ז"ל סלח כחוב. וירא אליו ה' ודקדק
עוד דסא כחוב סוף אכרן ומשס מלמד
ששקולים הם לכאורס קשה כרצס שגל
חסר בעולמו כלום ודאי לא יחר בעולמו
כי כל יחר כנעול דמי וכן אמרו גדולי
ישראל אין לדיק דומס לחצירו דאל"כ
הי' סאחד מיותר וכל צריוסיו יחצרך
סוף לזורך וא"כ סאיך אפשר שקולים
עוד לשין שקולים הם כל"ל שקולים סיו
כי אינם עחס בעולם ונראה בעצרתו
יחצרך וזה נחרץ נמי כוונת משס
ססירצ בשליחתו כ"כ ואם בשציל כבודו
של אהרן לא ידקדק כ"כ כבודו יחצרך
לסרצ כ"כ אחס לא קשה סא אין
מסרבין לגדול זה קאי אס רוצס למשות
אלא שסמרצ כמו מלאכים אלל לוט
ואלל אהפ"ס (פוד ר"ל דאיתא בדבר
כבוד מסרבין) אך למס לא רצס לציית
אותו בשציל כבוד אהרן ונראה שאיתא
צוזכר שמשס שושבינר דמלכא ואכרן
שושבינא דמטרינחא וספירוש שאכרן כי
מחפלל על ישראל וכיפר פליסן וקושע
פ"ז כנס"י להס"ח וגם צמלרים סוס
דרכו חמיד לפשיט שלום צין איס לאסחו
וצין איס לרעסו ופ"ז כסכינס שורס
בישראל וזה שושבינא דמטרינחא לקרצ
כנס"י לאביסס שצשמים ומרע"ס הסשיך
אותו יחצרך לכנס"י וסוריד כסכינס
למטס וכביא סחורס וזה שושבינא דמלכא
סקריב אורו יחצרך כציכול לישראל וסנה
סגס שזס מדריגס יחר פליונס אהפ"כ
ספיקר סוף סיחוד סקצ"ס לכנס"י וזה
נגמר פ"י שניסס ולענין זה קאמר
שקולים הם דפ"י שניסס נפפל סיחוד
כי סוס לריך לזס (וכן ככל דור ספועלים
זה שקולים הם וזה לשין סווס שקולים
הם) וא"כ לא מיותר חד מגייסו אדרבא

המחנה גם צין סמולס בא לו כדיבור
כמ"ש עמדו ואשמע כו' וכדפירש רש"י
ז"ל אשרי ילוד אשה כו' וכנס אין אבות
אלא שלשה ספי' הוא על חצ"ד שסס
האבות לכל כי כולם בחכמה פסוח וס'
בחכמה יסד ארץ כונן שמים בחכמה
בדמיון חסומות נבקעו וזה מרומז בשם
הו"ה צ"ה צ"ה (כי ה' אחרונה מרומז
בארץ ועוד שרש ים כבד) ופשוט הו"ה
סמולמות וזה וארא אל האבות סו' להשיג
האבות המוחין כס חצ"ד וזה
היה אל אברהם כו' באל שדי פ"י לשין
שדיים שסיו מוכרחים חמיד לינק דביקוחו
יחברך ואז ידע שם הו"ה צ"ה מרומז
באבות לכל ושמי ה' לא נודעתי לכם
מטעמו כמו משרע"ה:

שלח משם מצדו אהרן אשר בחר בו
הנה איתא בזוהר האדם ארץ
לכיות בחפולס כעצד לסדר שצחו של
רבו כו' ולסיוס חסיד בשומע חפולס
כשמפרט חמאיו ומבקש למחול לו פליסס
וכנס משם רבינו פליו ססולס הים נקרא
מצדו נאמן משם מצדו ואהרן נקרא
איש חסידך וודאי כשאדם נקרא מצד
שמסדר שצחו של רבו משיג שורש משם
רבינו פליו ססולס הנקרא מצדו וכשכח
מדרגות חסיד משיג אורו של אהרן וכנס
כחשיבה על פיונותיו נק' בחירה שבוחר
בטוב שלא נחמא עוד כי עיקר הוא
פזיזות החמא וזה שלח משם מצדו
למדריגת מצד אהרן שלח אשר בחר בו
כשבוחר בטוב ומפרט חמאיו שלח לו
כש"ה אהרן:

לפי' בא לפרש' החודש צמדרש איתא
משנבחר הקב"ה בפולמו קצט
ראשי חדשים ושנים משנבחר ציפקב ובניו
קצט בו ר"ח של גאולה שבו נגאלו ובו
פתחידים

לפי' חירץ נמי סירובו בשביל אהרן
הנס כחיצ אשה כי חזרע וילדס זכר
וע"כ כחיצ שיבו אלי ואשובס אליכם
ואנו אומרים סשיבנו ה' אליך ונשובס
וסלח סקב"ס רועס בשיבחנו ואינו אריך
לכלים כ"א להטיב ולמס רועס שנשוב
אנהנו וישב הוא אלינו יעסס לסיפך
לכשיבנו אליו אך הנס איתא כל ססירות
לשון נקיבס שחינכס גאולה גמורס כ"א
אח"כ הים מעוחד עוד חבליס משא"כ
לעמיד בגאולה אחרונס יסס שיר חדס
דכר כי לא יסס עוד ארס כלל פ"ב
כחיצ שיבו אלי להיות אשה מזרעס
חחלס כנס"י נקרא אשה. וילדס זכר שיר
חדס דכר אך מס שאלו אומרים סשיבנו
שמעתי משרב כגאון סקדוש מטיקלספארג
אלו אומרים סשיבנו בדרך זס ונשובס
לסיות כסערותא דלחחא כי הוא יחברך
ככל יכול וכמו שאין אשה כורחת ברית
אנא למי שמסאכ כלי ואח"כ אבס מזרעס
חחלס פ"ב רנא שאהרן יסס ססליה כי
הוא שושבינא דמטרונותא כנ"ל כנס
שאח"כ יסס משרע"ס ג"כ יסס טיב
וזס הים סירובו לעובת ישראל לכבודו
יחברך וכנס האבות כנס שסיו ג"כ
ממשיכים סשכינס למטס וכדאיתא האבות
סן סמרבבס ואין אבות אלס שלשס
אעפ"כ כס לא סיו כ"כ כמסס לסיות
שושבינא דמלכא כנ קך. פ"ב סולרכו
חמיד לסיות בדביקות הרבס אז פמלו
וכסיגו וכמשיכו סאור כגדול למטס וסיו
לריכים לזכר הרבס בדביקות וכדאיתא
בס' חסידים שפ"ב סולרכו האבות כ"ד
פעמים בחורס שלא פסקו מכדבקות כל
סכ"ד סעות משא"כ מרע"ס איתא בזוהר
ודיבר ה' פס משס פנים בפנים ושב
אל סמחנס כי חיקף יכול לשב אל

עמידים ליגאל ובו נולד יצחק ובו נעקד ובו קיבל יעקב הצרכות ובו רמז חשופה שנאמר ראשון הוא לכם לחדשי השנה דהנה ית' לפרט ענין הפסח להיות נוהג בזמן הזה הרוחניות טעם הפסח דהנה ידוע יעקב אבי' נקרא שם וכן כלל ישראל כמ"ס שם פזורה ישראל כי מרומז בשם מדריגות יעקב עלי' עד א"ס וכן גמי לפי טבע שיפורר הרחמים ע"כ יעקב אבי' הים רופס לאן לעורר לו מדה רחמים וכן דוד הפ"ס מאחר עלות סביאו וכן הש"ס רופינו וסנה זה לפומה זה מזרים הים פוצדים לשם מזל מ"ס הגם שודאי לאו דווקא זה נעומה זה כי הקדוש למעלה וסמ"ל למטה וסוף כק"ק בפני אדם בדר"ז נק' זלפ"ז וע"כ היו בגלות מזרים למרח הרע שקבלו אבותינו הנקרא' שם בסמ"ל שפצדו למזל מלס וזה הכור הצדול נשאר שם הוזהמא של הסמ"ל לפומה ששם ואח"כ בזמן הגלות נפל הרע וילאנו בהקדושה וע"כ הים הקרבן פסח וזה דבר אל כל עדת צ"י לאמר ויקחו להם איתם שם לבית אביהם כי פ"י הקדושה פליונה ימשכו וסוף בעשיר לחודש שיש בו המזל מלס כי גם וודאי יש לו שורש למעלה בצירופי הוי' ב"ה ושורש זה הוי' כסדרו ובהתפשטות לישראל הנקרא שם כנ"ל וכנה השלשים יום של חודש מרומז במלכות שנקנה בשלושים מעלות ובעשור לחודש הזה שיש בו הקדושה ועליות הירח ליקח לכם ולסיות למשמרת שזריך עדיין שומר כיון שהוא עדיין במזרים זלפ"ז וכמו סמ"ס שמורה שזריכה שימור. ואם ימנע הבית מסיות משם להשיג הקדושה הפליונה ולקח הוא ושכנו איתם לפי אכלי שיכול להשיג מוחין ואורו

יחצרך שנק' אכילס כמ"ס ויחזו את חלקים ויחללו וישתו שם חמים זכר דהנה לרש ספרשם החודש הזה י"ל דהנה שורש החשובה מכזדיק [כשארם רואה] כשרואה שאינו טיב כראוי שאינו יכול להספג כראוי מראש ועד סוף ולכפמיד אם מלמו מלדבר דברים בפלים ותאווה אחרות צריך לשוב וסחשובה טיב הוא לסיות על שהוא מהאוס להסחאות אחרות או לכבוד או לממון ודאי לבקש מסש"ס הוא טיב ע"כ מה שזריך וכן לבקש מזדיקים להספג מליו זהו טיב כי בזכרו ה' אינו מושם פולס ואם כן החשובה ראוי לסיות רק משפיע לפעול ראונו וסוף על הסחבה וזה כולל הכל כי אז אין צריך לשוב על כל הנהגות שזריך לשוב כי זה כולל הכל וסוף נקרא זה דבר משפיע וזה החודש הזה לכם ראש חודש של כל החדשות של הסמ"ס וסחבנות טובות במה שחוזר בחשובה ויש לו הסחחדשות ע"ז דבר לסיות רק זה משפיע חנוג בכל לו ית' וזה ראשי חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה כמו ר"ה לחדשים [מחחדשים] לפסוק פרנסה וצנים וחיים כן לנפש וכן לגוף גם במי שחוזר בחשובה כנ"ל יש לו כח לפעול הסחחדשות טובה כמו שנה חדשה וכן נמי חופלה להשגה לחדש בחורה פ"י החשובה הוא צינה וזה לחדשי השנה היא לימוד וזה שם חמים הקדושה צריך לסיות בלא גאוס בהנפה שלא לסיות בעל מוס הוא גאוס וזה חמים זכר כנ"ל משפיע חנוג לו יחצרך בן שנה לשוב בן שיסיה כמו בן שנה בלא חטא מן הכזשים ומן הפזים חקחו זה מן הכזדיקים גמורים או מצעלי חשובה וכמו שפרשנו על מלכא אמר גדיא יאוי ומלכאח אמר אימרה

אומר יאלי ושמעתי מהרצ אים אלסים
רבי ר' צפר ז"ל שהיה מחוכמים אם
לדיקים גדולים או צמ"ח גדולים ואיני
זוכר האריך ואפשר כי אומר לשון אמירה
דכס וכן נמי כצ"ס הוא טיב וסולך בנחת
צמו לדיק מפיחרא חבל צמ"ח לריך
לסחנסג צנצורס גדולס נגד סולס"ר
שמחנצר עליו וסול לשון עז כמו עזים
קופאים וכן לשון גדיא קשס כגידין וכן
כאן מן סכצשים ומן ספיזים חקחו
וכצשים לשון כצס ומדריגס כי לדיק
סולך ממדריגס למדריגס משא"כ סצמ"ח
יכול חמיד לסשיג כל סמדריגוס צצח
אחת כמו סכחצ צזיסר. וסיס לכס
למשמרה ונצח אל ציבור סמדה ססול
בולס מקססה סאריך קצפ ציעקצ ראס
חודס של גאולס וכן סאריך רמז חשיפס
צו צמס סכחצ ראשון סול לכס כנ"ל
ונפרס ספי' דידוע מכ סכחצחי צמ"ס.
דכחצ לא חקוס פעמים לרס משא"כ
סטיצ מה ססיס סול ססיס אדרצא מה
סכצר נפסס יסופס נקל לסמשיך דצר
זס עוד וצסיפור סנס מפיררים עוד נסים
כאלס כמ"ס אז יסיר משה פי' ופי"ז
לאמר אח ססירה סולח סול שיר משה
פעס שניח על סנס ססיס על ידי זס.
דידוע כי לדיק סצדור נקרא משה כמו
ששמעתי מרבי פי"ס על משה ספיר
קאמרה וכן פרסנו על ולממן סספר
צאזני צנך כו' וידעסס כי אני סי' ולא
כחצ וידעו כי קאי על צנך וצן צנך אלא
ספי' פי' סיפור נסים ספורר לסיות עוד
נסים מחדס וידעסס מחדס כי אני סי'
ולא כחצ וידעו וכן שמעתי מהרצ סמגיד
מזלמטיב כי ספילס על ידי סחורה
גצרא ססול אחיות וכן חיות ספולמית
סן צסחורס כמ"ס ואחס מחיס אח כולס

לשון סוס וכן מחדס צמיוצו צכל יוס כו' לשון
סוס וצמיוצו סול סחורס כי אין טיב
אלא חורס ונ"ל שזס סול צסס כרבי
ז"ל וכן צמח סנפסס ניסים ונפלאות
נקל לפעול צו ניסס עוד ועל כן סמן
סרסע ויופלו צכציל זס לא צחרו צאזני
חידס סנפסו צו ניסים - לאצוהיו ומס
סלא צחרו צמח ססיס לפר ר"ל גיכ
צכציל סלא חקוס פעמים לרס כנ"ל
וזס סחודס כזס לכס ראשי חדשים פי'
לסיות סחחדשות לארס ססיס לא טיב
ויסיס כמו צריס חדסס וקמן סנולד כמו
ססיס צזס סחידס סילאו ממאריס ממ"פ
סערי טומאס למ"ט סערי קדושס יס כח
לסמשיך לסיות טיב ולסיצ צחשיצס כמו
צינ"מ ראשון סול לכס לחדשי סנסס פי'
לסיות סחחדשות וכסחנות מרסס לטיבס
וכן לסיות שנס טיבס וכן לסנות סמזל
לטיבס על כי סול ראס סמזלות סמרומז
ציעקצ אפי"ס סס ספורס ישראל וסורס
סוי' צ"ס כסדר סמרומז צר"ח "יסמחו
"סשמים "סחגל "סארץ וצסקולי מרומז
סמזל אין מזל לישראל כי נקרא יחצנך
סוי' סמסווס כל ספולמות סול יס מאין
מרומז צסקילי וצו סמזל סצו חלווס צני
חיי ומזוני וע"כ צאחד צניסן ר"ס למלכים
ספיט סול סמלכות ישראל דומס לירח
כדלוחס סע"כ צומי סלמס ספי"ס ספי'
טי"ו ססאצות סיס צמפלס ספולונס וכן
אמר חמיד רלחתי חחס סשמס סול ירח
כמ"ס צזסר סקדוש ועל כן מלכות
נקיח צשלושים מפלות כמו חודס ולי'
יוס וצכציל שניסן ראס לר"ח ע"כ אי'
צניסן ר"ס למלכים ועוד טעס פי"ז גופא
דסנס שורס ר"ח ניסן צסס סוי' צ"ס
אשר צר"ח יסמחו סשמים כו' וידוע
סנס כחצ צרצית לדיקים יסמח פס
דלוחס

דמיתא במדרש זה מן גדולת מרדכי
 כמ"ם ומרדכי יאל כו' וספיר ששן לכל
 ושמה על בן זא' בנים ר"ם למלכים
 כדי שיפשו פורשים טובים ולדוקים כמו
 שמדומז בפסוק "ישמהו" "שמים כולי
 כמו ישמה העם כי גם על ספיג שאינם
 שונאים ישראל ועומ"ץ יש שמה בגדלות
 כלדוקים כמו שנאמר וספיר ששן לכל
 ואחר כך ליסודים כיסה אורס כולי וזה
 ישמחו שמים וסגל הארץ כי כאומות
 מרומזים בארץ שסם בארצות וזה משבחר
 הקב"ה צפונמו קצט צו ראש חדש
 ושנים שירש להחדשים הארס לכיות
 טוב ולכיות שסם טיבס כמו צראש השנס
 ומשבחר ביעקב אע"ה ובניו כו' כי
 בנים מזל מלכ ושרשו שס סוים כסדרו
 וכן יעקב נקרא מלכ ושרשו שס סוים
 צריך הוא כמו שכחצ וסנס ס' נלכ
 פליו פי' על יעקב וידוע זה בפסוק אל
 חלקים ס' דיצר ויקרא ארץ הוא שורש
 אבית ודוד וזה קצט צו ראש חודש של
 גאולה כי ניסן שורשו שס סוים צראש
 סנס כנ"ל שבו נגאלו כנ"ל ובו נולד
 יצחק פי' על ידי זה יש כח לכמשך
 דין ופחד על שונאי ישראל כוסף מן
 גאולתו כי פחד יצחק ובו נעקד וסול
 שורש סמחקות כדינין כידוע שלא יבוא
 סדין כ"א על שונאי ישראל ובו קיבל
 יעקב כצרכות ויש כח גם לנו לסמשיך
 צרכות ובו רמז חסופס כנ"ל כמו שכחצ
 ראשין הוא לכס כו' למדשי סנס
 לסחדש מרפס לטובס :

לפי' שמיני' כחצ אחלי יכנו דרכי
 לשמור חוקיך דסנס פרשנו
 כנר ואח"כ שמפחי אומרים זאת בשם
 דני ר' צפר ז"ל על לריק ס' בכל דרכיו
 וחסיד בכל מפשיו יש לדקדק סל"ל ס'

לריק בכל דרכיו כו' וקאי ס' מן שניס
 לריק וחסיד או אח"כ [יאמר ד'] ושרשנו דסנס
 יש מן שכל חסלו ורלנו רק לעצודת שמים
 וכל מס שרולס לסחכג איני חושב כ"א
 לכלוך בדרכיו יחצרך [אכל כשפוסק
 צמטשו אינו דבוק] כל כך וסוכה
 סדצקית ויש מי שדצוק צו יחצרך יוחר
 ואינו סוכה אס ס' יחצרך בכל מפשיו
 סחצבים לו כמו מי ססול אוכב אס צן
 יחידו בכל פנינו זוכר אס צנו זס נקרא
 חסיד וזס נקרא לריק מי ססול לריק ס'
 בכל דרכיו ולא בכל מפשיו וחסיד ס'
 בכל מפשיו ג"כ וזה אחלי יכנו דרכי
 סיכס דרכי כל כך יכנו לשמור חוקיך
 פי' לא מצטיא בכל דרכיו אלא בכל
 מפשיו ססס אפילו צמה אכילס סמוכרת
 לארס וחצוב פליו מלד כי סול חיותו
 לריך לכיות דבוק צו יחצרך וזה לשמור
 חוקיך לשנא דמזיני וזס קח לך פגל צן
 צקר סול סגלס הולסל לחד פי' שלס
 גידולו וסול חצוב לארס חסיד אכילס
 דצוקס צס' לכיות בלהנו כמחצ כפוס
 לכפר פליו וזס להמלח אח"כ איני זוכר:
 לפי' אמר צקור ויקחו אליך שמן
 זה זך צמד' רבי יוספ דסכנין
 כו' פיר גצורים מלכ חכס ויורד פוז
 מצמח גצורים אלו מלאכים שסס רק
 גצורים פוז זו סחורס מצמחס כו' פד
 רצנן אמרין שכל ספוסק צס צטוח סול
 שכל מס שגוזר אמרים מקיימין אמר
 סקדוס צריך סול למשס אחס יגפס
 צחורס אחס גיזר וישראל מקיימין סס"ד
 ויקחו אליך שמן זית, וסול חמוס סלל
 סיס ציוי ס' כמו כל סחורס ולא גזירחו
 ואיני זוכר כראוי אך זה סול שורש
 ססיוס ספי' כי ספוסק צחורס סול
 מפורר שורס מ"ח מרוס על סלוחות חירות
 משיפצוד גלות ראס ויחר גוים גם סוי

פי' אוחן הנקרא יסודם שילאו ממם לופז פועלים לסיו' לקדשו ישראל אפילו ממסלוחיו סיס ראש וינוס פי"ז נפחה שטר וסירדן יסוב כו' עוד הסרים רקדו כללים במ"ה יכולים לפעול גבמות פי' סמו"ג כבני לאן לסיוח כבנים לישראל הנקרא לאן לאני כו' ויוציאם בכסף וזכר ואין בשבטיו כושל כזר כחוב פי' וי"ל אפ"כ אין בשבטיו המוכרחים לסיוח מיסר אח כנו כי הסו"ש שבטו שוגא כנו כושל כי מציא חשובחו ויראחו כלבנו באכזה כמו שבט פי"ז ויקח קרח דכנס חרלנו קוש"י הסו"ס על המפרשים ר' יוסע בן קרח

הוא ר' עקיבא שסיס קרח כמו שאמר בן עזאי כל חכמי ישראל דומין לפני כקליפות השום חוץ מן הקרח כוס ואין נראה לכם לדבר בגנים לדיק וכן עזאי שאני ששיבא אותו כמו שאמרים על חינוק נאס כושי ונראה כי הכל הוא לשבחו דכנס אמרו רז"ל על קוואוחיו חלחלים שסיס דורש על כל קיץ וקוץ של חורף חילי חילים הלכות והנס האוחיות סס גופי חורף כמ"ס כאן בגופן שלנו על האוחיות וסקולין סס מותרות כמו שמות סיואלים מכניף והנס ר' עקיבא סיס דורש על כל קוץ כו' נמצא עשה מסקולין הלכס גופא ועשה קרח ע"כ נקרא קרח לשבח והנס אמרנו פטס אחד בדרך כללס על אחרי נמכר גאולה חסי' לו כי אחרי הוא מופלג אס למדן מופלג נמכר לסמ"א גאולה חסיס לו מן סיוס"ר אחד מאחיו יגאלנו סס סמדות סמחאות אותו לסי יחברך או דודו יגאלנו בקצ"ס בפלמ חס על חורחו אשר בו או בן דודו הוא כלדיק או משאר בשרו פי' או אס יס לו במשפחו קרוב שמקדש אס גופו ממילא מעורר גס בשאר בשרו סחשובס או

גביר לאחיק אס אין כאשר חריר על כן יכול הוא לגזור גורות על שונאי ישראל שחוקיים גזירחו כי אס לא קבלת סחורס לא סיס ספולס וגס לא סיס סאומוח ועל ידי סחורס מחקיים ספולס וזס גוזר ואחרים מקיימין פי' על ססס מסמ"א וזס אחרים וזס אחס גוזר פי' על ספולס ססס לא חסיס לכס כח לבטל אס ישראל מחורס ומלוח פי"ז ישראל מחקיימין ולא דווקא משה בפלמו כ"א בכל דור ודור ילילי משה מחפשים בסי רבוא חכמים מכ"ס אותס סיודמים חסרונס וסס שפלים בדעחס סגס סהוא באמח כן וזס ויקחו אליך כי סו"ל לכחוב ויחנו לך לכך מפרש סיקחו ספובס לבטל כל גזירות קשות ופי"ז אליך שמן זית זך כי גסס סכלל מקיימין מלוחיו וסוסקיס בחורס אפ"כ לסיוח פולס כראוי של כל א' בפלמו א"א כ"א שמחצרת חורות ומלוח בשל לדיקים ססס בדחילו ורחימו כראוי כי אז מלך מין אס מינו ויפר ע"כ סמצס רבנן סיינו לדיקים סכלל דור ודור אין לו חלק לפוס"כ כי נקרא אפיקורס כי מי יפלט סמפ"ס שלו אס אין לו סייכוח אל כלדיקים וסחחצרות סמסס וזס שמן זית זך כמסל שמן יס בו אור ע"כ הוא דולק כן סחורס ומלוח כס דברי כאש וסורס אור גס פשוטי ב"א יס בו אור כמו בשמן זית ב"לנפ כמשארז"ל סמאור סבס זית אף ססס קסס לסכחס אפ"כ יולא ממנו שמן ספוב לזכירס וזן מרמו על כ"ז אוחיות סחורס :

בצאת ישראל ממלרים כו' פרשנו כזר ופי"כ קלרחי מלך פי' בזמן שילאו ב"י ממלרים יכולים לסמשיך לללח בים יפקב ממס לופז סוחס יסודס לקדשו

אך גדלות ה' לו וכל מה שכוונתו אותו
 חזרו לא הועילו שבאמת לא היה צו
 נפחל כ"א שהיה לדיק גם צנינו עד
 שיאמר לו אליהם שור שחקים גבשו ממך
 כי כשרואה האדם הרקיע נעשה קטן
 צנינו כמ"ש כי אראה שמך כו' מה
 אנוש כי חזכנו כו' וספ"ח מנחו מן
 הספרים ג"כ מפין זה עד שנעשה קטן
 צנינו וסנה הצדיקים גמורים נקרא
 מושלים סנה על מושלים ביארם שהוא
 משורם הגבורה כי למשל יומין הוא פיקר
 בידים והסמאל כמו טפל ויומן לסינע
 ולפזר לימין כן היה הפיקר הסחד כי
 צרא יחצרך הכל כדי להטיב לצדאיו
 וסלימלם היה כדי לקבל הסחד וזהו
 שרם כל הדינים נמלא הלימלים הוא טפל
 לחסד כי צלמדו לא היה אפשר לקבל
 רוב חסדו וזה שורם האבות חסד לסימיו
 מרומם באברהם וסלימלם ציחק ומה שצא
 מזה להשפיע בדרך שאפשר לקבל מרומם
 ציפקו. וסנה ה"ל"ט הוא פיקר וסלי"ר
 הוא רק טפל שלא לשמוע אליו ואם
 מחגבר על יצרו גורם שיוכנס בדין רחם
 הסחד למעלה. פ"כ מושלים על הכל
 גם לצטל גזירות וזה על כן לשון כן
 צנוה ללפחד דוברות פ"י שהוא לדיק
 יאמרו המושלים ביארם באו חשבון כעובות
 שיעשה יח' עמנו וגם נגר כל מעשה ה'
 שהבי' לצדורו וסכלל וירא כי מציב כל
 אשר עשה וסנה מציב מאוד כי אין המקרא
 יולא מדי פשוטו נמלא שכלדיק גדול
 כמו שאפשר הוא עם שום מין דלח"מ
 צשום שמש ים לצו"ס נ"ר וזה היה
 אם אדם לא היה חטא כלל צשום פסם
 ומכ"ש שחטא ומכ"ש שאינו כ"כ כמו
 שראוי ואם פ"י האדם נעשה טפל צנינו
 אל יחייאם בדעתו כי פ"י הכנעתו
 וידיעתו

א' שהיגס ידו פ"י סרסור השוצה ונגאל
 חס ויקח קרח פ"י אפשר ליקח גם את
 למדן גדול כמו הדורש על כל קיץ חילי
 חילים כנ"ל שנקרא קרח ליקח אותו לה'
 מי שהוא בן יאסר כי פרשנו על נר
 לרגלי דבריך ואור לנתיבותי כי לריך אדם
 סרוס להסנהג באמת להסנהג צנינו דברים
 אחד יספסם צמעשו חמיד לבקר הסבירות
 שאדם דש צעקציו סרגיל בהם ונעשו לו
 לו כסוחר כיון שערב ושנה עליהם
 ולסחציות על מה שערב כבר כי סצ"ח
 לריך להסנהג חמיד לסחציות גם ממה
 שסכח סימנו ואחד לפיין ולחשיצ רוממותו
 יחצרך כמ"ש שאו מרום פיניכס כו' וכן
 כי אראה שמך כו' וזה נר לרגלי דבריך
 כמו חופש צנרות ואור לנתיבותי הוא
 מדריגה סני' לחשוב רוממותו יחצרך
 נקרא חכמה וידוע כי ל"צ נתיבות סס
 וזה אור לנתיבותי סכל הוא צכח כחורס
 וזה נר לרגלי לשון רגילות סס עבירות
 שאדם דש צעקציו וזה בן יאסר לשון
 צהרים ולשון צסר העשה לחיצה וכן צני
 קכח מי שהוא אוכב את ישראל ממילא
 מחקצנים אליו כמו יקכח עמים בן לוי
 מי שמחדבק בו יחצרך או עושם יחודים
 לפעמים יכולים ליקח את סלמדן שנהרחק
 מס' ולקרב לו יחצרך ולפ"י ספסוק
 שייך בכל פה ובכל זמן ובכל אדם ודבר
 ססווס לפעמים הוא צלשון עבר ופעמים
 צלשון עחיד כידוע :

לפ' חורבת פ"כ יאמרו המושלים כו'
 לשון פ"כ אינו מוצן על
 סמרש שרשנו רז"ל סגס שצדרך רמו
 אין מדקדקים כ"כ אפס"כ אם אפשר
 לפרש יותר מציב ויש לומר דסנה יש לדיק
 שידוע שהוא לדיק ומחגאס לפניו יחצרך
 כמו איוצ שבאמת ה' איש חס וישר כו'

לגלות כנ"ל עוד פרשנו כי הגבורות נקרא
מפניו כמו מפני שמכס וכמו שאיתא מזה
בדרך במדרש מזה שבדרך אחת ראוי
ללקות וראשי המטות נקרא שורשי הגבורות
למפניו זה ראשי המפניו לבני לאמור
לשון רכס וחיבה לסמחיק אוחס בשורשם
לעושה השמים בתבונה בא בדרך
האמירה ואינו זוכר מה כי ידוע שמים נקרא
רחמים כמו שנאמר בספר הקדוש וסנה
הש"ת חפץ חסד וחפץ בחשבותן של
רשעים וכנ"ל על כן נותן בלדס הירכור
השורש בלדס הכדיות שגור פליסם שום
גזירה קשה או אשר מעוהד לגור פליסם
שום דין ופי"ז בא רחמים גדולים וזה
לפניו השמים כרחמים בחזונה הוא
החשבה שנותן בלבו וכמ"ס ובלבבו ויין
ושב כי החשבה בא מבינה וזה מגדיל
הרחמים חמיד וזה לפניו השמים כו'
כל"ה הוא מולא עצמיות כחסד המקור
הינדבות הוא בשביל קיום עולם וסוף
המול עליון מקור הנדבות שנוצר ושומר
ומלפס לעשות רק חסד וזה חלויס בני
חיי ומזוני שסס פיקר העולם והחשבה
גרם לעולם שיצרא כידוע מפני שסכל
למקום אחד מרומז וזה ונקס לשבים פ"ב
גם פועל פי"ז החשבה גם לכדיל הרחמים
בשביל קיום עולם וסדכרים מוצנים למשכיל:

לפ' ואלה מעשי דהנס כחיו צפרסס
זו וסיה אלס לכס
לחוקת משפט לדורותיכס בכל מושבחותיכס
פרשנו בצערותו יחצרך דידוע לדיק פיקרי
זס אמרנו פסס כי לדיק גוזר כו' וסנה
כשבא למעלס דכריו ומעשיו מחפלותיו
שמקובלים בלי קיפדוג סכל שוליס עליו
מי הוא זס שפועל כ"כ אומרים זס.
וכנס לפי"ז סלדיקיס נקראו אלס מפעס
סנ"ל ומוד פסס שלדיקיס נכללים בליז
לדיקיס

וידעת סלמח נפסס גדול כי ס' אסו
זס חכנס וסכונן פיר הוא כקדושס לשון
סחפורות כן רלחיי צסס סרצ סמגיד
מרלוונל ז"ל סיחון סמסיח דעתו וסנרסס
לו סכמפט א"ל לו לסיוח כרלוי כי אס
ילסס מחשבון כנ"ל ולסכס מקריח סיחון
הוא לסכס סיא יוסר מלס אכלס ססונל
הוא פר מולב פי' מלכ בל זס וגס אס
צעלי צמות סגיליס פי"ז ארנון וסיה
מס לרכן כי בלצור רשעים רכס
באר פירשנו ד"ל עוד בלר על
סחורס שצפ"פ ספרוס שרים פי'
סמושלים כנ"ל משיגיס לסמחיק ולסבין
דכר מחוך דכר כרוס ו"ל לשון סעודס
כמו ויכרס לסס כירס גדולס נדיצו פס
פי' לריכיס לסחזיק אוחס ולסלכילס וכל
לרכס כי סכל מרומז בזה וכמו שלריך
לסכין על שצ"ק כדלחל צוזכר :

לפ' ממות וידבר מלס אל ראשי סמפוח
ו"ל דידוע סגמרל פכשיו
אומר סקב"ס מליר בני אומר כו' וכי
לל ידע קודס וכן סדכר יל מפי ר'
לליפזר וילל גניבא צקולר משמפ בלל
דכריו לל סוי ילל סלל קרל הוא כן
וסחירוך בקילור שמפחי ממורי כי לל
צסמים הוא זס פירס למימיניס בל
סגל דחיי כו' פירס סרוליס לסמשיך
פנין ימין ומפיוס סחורס לימין כו' ומכ"ס
סדורס כרכיס ומי סדכריו נשמפיוס לריך
ליזכר מלד כי פירושיו פושיס רושס זס
וידכר מלס אל ראשי סמפוח שיש לסס
כח סלל לסניה לומר חורס כרכיס כ"ל
ללוחן שולוכבין לב"י ומחמח אסבחן מלדדים
בזכוחן וידוע שולוכב למקוס נקרל בן
שולוכב ללציו וכן מי שולוכב לב"י זס
לב"י אוחס ססס ללסבין ליסרלל ככן ללכ
ללמור חורס כרכיס ולל כללוחס שלינס
בני יסרלל וסדכרים סחומיס כי אין

לדיקים שכל דור אליה גימפדיה ליו
 וסנה לריק מחויב להמשיך שפע לעולם
 כמו יוסף הלדיק הוא המשיך ויכלכל
 יוסף כיו ומה שדורות הראשונים הם
 צפועל עתה הוא זכה כי הם כמו נשמות
 לנו ומה שאלל הנשמה צפועל הוא אלל
 הגוף זכה ע"כ עתה הלדיק מחויב
 להמשיך שפע לעולם צהפילתו ובמחשבותיו
 המוצים וסנה ידוע כשרין נמחק זא
 ממנו פרנסה כאשר פרשנו כמה פעמים
 וזה וסנה אלל פיו הלדיקים לכם לחוקה
 הוא פרנסה כי חק לישנא דמוזני משפס
 פירש מהמשפט עושים פרנסה וכן זני
 כי לריך גבירה וזה לדורותיהם הוא זני
 בכל מושבותיהם גם בגלות וזה אלל
 מסמי כיו פירש לדיקים הממשיכים לעולם
 פרנסה וכל מוצ ע"כ גירמים לזיו לטווח
 כולכים ונוסעים מחיל אל חיל כמ"ש
 מהלכים צין העומדים האלל וקאמר ע"ז
 אשר ילאו מארץ מלרים פ"י משם ואשר
 דסנה פרשנו כי רואה ה' בעמו ופאר
 ענוים בישועה פ"י הגם שרואה ה' בעמו
 או כי לשון נתינה טעם צביל שרואה
 ה' בעמו לקרבן אליו ע"כ יפאר ענוים
 בישועה פירוש בישועה שרואה הש"ת
 לסושיע לישראל מציאו פ"י הענוים שפ"י
 זה יחקרבו לענוים וילמדו מעשיהם ויסיו
 עוצים וכן וירם קרן לעמו באופן להיות
 חסילה לכל חסידיו ע"ז לזיו עם קרובו
 וזה שילאו ממלרים ציד משם ואשרן הלא
 השם יחצרך הים יכול לפעול בעלמו
 בלעדי משם ואשרן רק שפ"י זה וסנה
 דבריהם נשמים להם וסנה עוצים כולם
 על ידיהם :

ויבתוב משה אח מואליהם דסנה
 איחא בחו"ס שיש צי
 מיני מדריגות עוצים מי שפ"י החורה

משיג הדבקות הגדול צו יחצרך כמו
 הנביאים ויש מדריגה יותר גדולה שפיקר
 שלו הוא דבקות סבורא יחצרך ע"ז
 משיג החורה כמו אלע"ה שששיג החורה
 כולם עד שלא ניתנה כ"א שגגלות מלרים
 נחגשמו אבותינו סולרכו לקבל החורה
 להשיג הדבקות צו יחצרך וזה ויכתוב
 משם אח מואליהם ליוספיהם פ"י הכחיות
 החורה הוא מואל לדבקות לטווח סולכים
 וניסעים מחיל אל חיל כנ"ל, ע"פ ה' פ"י
 ע"י החורה שבעל פה שסיה ציאר לחורה
 שזכה ונמארו"ל ע"פ הדברים האלה
 כרחי אחר בריה קאי על חורה שבע"פ
 ואלל פ"י מוסף על ענין ראשון מספיהם
 למואליהם פ"י שיש להם דבקות עצמי
 שפ"י הדבקות משיגים החורה :

לפרישת דברים ויכרך אחכס כאשר
 דיבר לכם כנ"ל קודם

זה כי כשנמחק סדון זא פרנסה ועושר
 וזה ויכרך אחכס כאשר דיבר לכם לשון
 קשה יומחקו סדיוני ע"ז ויכרך אחכס :
לפרישת ואתחנן כבר כתב ועוד
 מעט ועתישראל שמע אל
 החוקים כו' [אשר אנכי מלמד אחכס לפשות]
 למען תחיו החחלה בלשון יחיד וסיוס
 לשון רבים אשר פרשנו סכתוב כבר י"ל
 עוד דסנה איחא שמח זבולין צלאחר
 ויששכר צאוסליך דיש אדם שמוצד להשי"ת
 צס שיושב חמוד על הס' ויש שיושב
 נמי להחדק צו יחצרך ולסבין צרומותו
 יחצרך ובעולמות עליונים וע"ז ממשיך
 קדושתו ואכס ויראש מעולמות עליונים
 וע"כ אמר דסנ"ה סללו אח ה' מן השמים
 סללו צמרומים כו' לכאורה יש יותר
 סרצס הים די לומר סללוכו כל מה
 שברא וילך כו' אך סכיונה שרצס להמשיך
 מכל מה שהזכיר מאסכתו ויראשו סגדולס
 שפיצד

אלא לכבודו ולקולו כי כמ"ש כל הנקרא בשמי לכבדי בראתו כי ככל אחד הוא מ"ז יסיד השפעתו לנשמות טובה ושלימה ולא נחמא דכסופא וזה הוא חורב וחכמה אפ"כ מ"ז לו עושר לעבדו מרחבות כלב כי שממחא בפי אליהא וגם הוא כבוד שמים לסיוע מ"ז ליראי ה' גם זה הפועל וכמו שאמרו רז"ל סנוי וכעושר וכבוד כו' נאם ללדיקים כו' והוא כמו הגבורות שהוא רק לזיך חסד כנ"ל ושלחן צלפון מכאן טעמא כי הוא פסל לספיקר כמו שמאל שמסייע לימין כי ימין הוא ספיקר בערך זה נקרא נמשלס ימין ושמאל ספיקר וכמפל וכנס החשיבס ג"כ אינס ספיקר כי אם חוטא לריך חסובס לקיוס העולם ונסס מי שחוזר בחסובס משורס זה בל לו עושר וזס מ"ש מרעיו ואלן לשון עישר כמו משחרות קרנים שמעשרות צמיון ידו פ"י שמאל כנ"ל כמ"ש אף ידי יסידס ארץ וימיני כעחס שמים פ"י ידי שמאל וזסו ללן ידו סיוס אם בקולו ששמעו פ"י אם חשיבו שלל סייחס עוביס ומסיוס חסיו עוביס, וזס יס לומר כלל סמלס כו' סיוס שסמרון לעשות פ"י סגס שלל סייחס עוביס עד סיוס למטן תחיון פ"י חסיו עוביס ורביחס שבל ג"כ משירס זה שררר רחמים נפרות ולרבות ובלחס וירשחס לח סלרץ סעובס הוא עושר :

יחי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך דנסס פרשנו פ"פ עובו אלי כו' וכחוב סשיצני אליך ונשיצס סליך יסר' עו צ' ספסוקיס כי סס רוח כקודש אף קשס בלמח סלל סקצ"ס חפץ חסד הוא יחזור הוא צמלמו לוחנו בחסובס כמו שאלנו לומרס סשיצני וסחוררן דכחיב חשס כי חוררס וילדס

ספיצד סבוב"ס כנס אשר סס רוחניו ואלן סגסמיות ממכבן לסמשיך עליס כנס ססזכירן וכמו ספרשנו על זכר לדיק לברכס פ"י פ"י שזכרו בל ללדס צרכס קדושחו יחצרך מכלדיק ורלס לסמשיך קדושס שססללס לוחו יתצרך ונסס כלדיק שיש לו דביקות בחיך קכל ועדס ובחוץ כשמוסק צמניני עוס"ז יכול לעבוד לוחו יחצרך משל"כ סעוסק בחורס לנד כשעס ספיססן הוא דבוק משל"כ כשלינו פוסק בחורס לינו עובד לוחו יח' וזס שמה צבילין צללחק נשון צביל לך לשון יוצלני איס, צללחק גס בחך וישסכר בלוללך רק בל סל של חורס, יוס אשר לנני מלמד כו' סול סדבקים שמרומז בלנני כידוס ליודעיס פ"ז קלמר למטן חמיו פ"י גס כשסכיו צפירוד לשון רביס חסיו עוביס כנ"ל שמה צבילין צללרך :

"פירשת ערב כל סמלס אשר לנני מליך סיוס לשון סיוס פירשנו דנסס כחיב כי הוא אלקיני ולנחנו מרעיו שהוא יח' רועס וזן לוחנו וללן ידו סיוס כו' דידוע שלחן צלפון פרשנו כנס עממים דשירס של מליחס סעולמוס סיס נסיעיב לצרליו לסשפוע כי חפץ חסד הוא ולס סיס כשי"ת ריכס לסשפוע צלי לימלס לל סיס אפסר לקצל ולל סיס בל סרלין מכי אל ספועל פ"כ סולרך יחצרך לימלס ונסס סלימלס הוא שורס סדין סוסך סחסד אף הוא פפל לחסד מזה יכולין לפעול לסמחיק סדינין צסורסס שסול ללירך חסד כן גס למטס יצול סדין רק על שונלי ישרלל ללירך קיוס ספיקר סס ישרלל כמו צסורס סגבורות סול רק ללירך ספיקר סול כחסד ומזה ססורס בל פרנסס כי ספיקר לעבודת סמים כמ"ש רז"ל כל מס שברל לל ברה

זכר כן גם כאן אם יבוא החילוק מאתנו
 יסיה מוז יוחר וגאולה שלימה צפרכסיה
 ברחמים גדולים מ"כ אמר יחצרך. טובו
 אלי כו' ואנחנו מבקשים סטיצנו ה'
 אליך צלננו לסיוח ונשובה כי אחס
 סכל יכול שחסיס מלממלס וחסיס נקרא
 מלממס למשל יחן סיופ לסמסויפס
 לבאים לפטר וכן לנדיקוס של כל דור
 לפמול נסים ונפלאות וכיוצא כדי שיחקרבו
 צ"י לסבורא ברוך הוא וזס סטיצנו ה'
 כו' ונשובה וזס יסיה חסורך ה' עלינו
 כאשר יחלנו לך פ"י כאלו יחלנו יך
 קודם סיס בל צטוב כמ"ס אסס כי
 חזריפ כן מס שיבא ממך חסר יסיה
 כאשר יחלנו לך ודוק. וכן לעושס
 נפלאות גדולות לבדו גם בלא מ"כ כל"ח
 הוא ג"כ כן ודו"ק :

לפרשת ראה כל סכבור אשר יולד
 כו' י"ל לשון סזכר
 סיס ראוי קודם דכיינו כל סכבור זכר
 אשר יולד כו' דמסס לא משמס שקאי
 על סכבור וי"ל צדרך רמז לפי פנינינו
 סלדיק נקרא כל סכבור כי לדיק מושל
 ואיחא בדכפ"ס אף אני צבור אחנסו
 וזס כל סכבור אוחו לדיק אשר יולד
 במס שממשיך לך חיי ומזוני ופושר
 סכוונתו לשס שמס לפמול רלוגו יחצרך
 נקרא משפיפ ולא מקבל וזס אשר יולד
 צצקרך במס שממשיך חיי סמרומו צצק
 לשון ציקר חולים וכן מלך סצצסמוס
 שור כי שורס סצצסמוס הוא צריאות
 סגוף וכן איחא סאובל מבשר שור צחלוס
 מחפער ויחצרך כי פני ססור מסממל
 ושלחן צלפין מלפין זסב יחסס ולפון
 נקרא שממל כמו סכחוב לפין וימין
 ובצאנך הוא צניס לסחרצות לאן קדשים
 סס ישראל ויס לומר נמי לאן פושר כי

נקרא פשחרות שמפשרות צעלי יולד
 ססיא סזכר ובמס יולד לך זס צצקרך
 ובצאנך שממשיך לך לסי אלקיך חחויק
 אוחו צקדס לסי לא חפצור צו :
 פ' מ"פ לא חפשוין כן לסי אלסיכס
 הוא פסוק צפני פלמו ולריך
 ביאור בלא לממלס ויס לומר דססס
 פרשנו מל שמס לא זכו צעיניו במלאכיו
 יס סס סכלס כי שמס נקרא סרחמים
 כידוע דארז"ל שמס ציני לצינו קרא
 אוחו יחצרך שמס כמ"ס ואחס חשמפ
 סשמים וג"כ קראומו יחצרך רחמנא כי
 פ"י סרחמס ופ"י הוא לשס סוי' צ"ס
 מדח סרחמים וססס סצצ"ס חפץ חסר
 הוא כנ"ל שרחמיו אינס גדולים כראוי
 על פמו מס פושס כוחן אורו סגדול
 לנדיקוס ופי"ז משיג רוממוח יחצרך
 ויודפ שאינו פוצד לבצ"ס כראוי לפי
 גדלו גם מס שחמל לפניו יחצרך ונפסס
 כאין וספל צעיניו אז יכול לסמשיך על
 ישראל צני חיי ומזוני סחלויס צמול כי
 חין מול נישרלל פ"י סאין הוא סמול
 מי שספל צעיניו ואין יסיה ח"ך מי
 ס סיס גם אס הוא צאמח לא מוז אס
 אס יודפ סאמח וכמו שפרשנו על לא
 צזס ולא סקץ פנות פני פ"י סכנפס
 ספני צדמח פנות לשון סכנפס כמו
 לפנות מפני ולא סססיר פניו ממנו צסוס
 פמס ובשומו אליו שמפ גם על אחרים
 כי ממנו חין מססיר פניו וזס שמס
 הוא סרחמים לא זכו צעיניו מ"כ במלאכיו
 אלו כלדיקוס יסיס סכלס אורו וקדושחו
 יחצרך כמ"ס סכל אור וכן יסלו אורס
 ופי"ז נמי פ"י כשני סכלס לשון גידוף
 שמשיגיס חסרונו ומי שאינו צאמח אינו
 משיג חסרונו ומס שפער וזס לא חפשוין
 כן לסי אלקיך לשון כן צנות ללפחד

לכחוצ ויסי בן כמו בשאר אמירות הגם
שכאן הים דייבור אחד הוא הלא גם
אות אחת אינו מיותר בן הוא שני
אחותיו לבד פרשנו צמורתו יחצרך כי
חורס אור וידוע אמנת יש לו רגלים פי
מוליד פרס ורצס כי צרא כרעא דאצוס
וזס לשון רגלים ושקר אין לו רגלים על
בן לא הקוס פעמים לרס וכקדושה
חמיד מאיר ומחנולץ ויש חורס ג' ש'
ג'כ נקרא אור וזס יסי אור רמז לחורס
שבכחצ ויסי אור עוד רורס שבצ"פ עוד
פרשנו דכתיב ויאר אור וצירא חושך
לכאורס קשס הלא צריאס יוחר הוא
צמפלס מי'רס שצ"כ ויאר מרומז שני
יוריס משצ"כ בצריאס אך דנס א"א
חיקן חפילת שחרית ויחחק חפילת מנחס
וכנס וודאי שילחק אציו אובצ אוחנו
אך שמן השמים הים שקודס לא סרגיש
צמפלול יעקב ופעס פלמו לכחזיק את
עשו כמו שגראס כדי לצרך את יעקב
צצרכוס פוס"ז וכמו שאמר גס צרוך
יסיס וכן אחר כך צירך אוחו ולעמיד
יסיס מליץ עיב עלינו ונסס אצרכס
אציו פ"ס כמשיך צחפלת שחרית חסד
עלינו ויחחק כוסיק חסד יוחר גדול
לכמשיך גס דין על שוגאי ישראל כמשל
מי שאובצ אחד נוחן לו כל מוצ אך
לנקיס לו משוגאיו וצפרט מי שסוא רחמן
זס לא אך מי שאובצ את צנו הכציב
לו מי שרואס לעס"ת לו רע מכ"ש מי
שעוסס לו רע מגודל רחמונחו של סאב
נוקס וגיטר וצמל חימס לשוגאי כצן פ"כ
סוא זס יוחר חסד וכן פרשנו על מעיו
עסח שן מעיו לשון רחמים כמו סמו
מעי לו מעולפת ספוריס סקסיס כספוריס
פ"כ איחא זקן מלא רחמים ואמרו סבא
צצוחא כו' כי מסזקן מלא רחמים צא"ס
דייסיס

דצורות כ"א אל סמקיס אשר יצחר סי
מכל שבטיכס סוא סכנעס פ"ד לא
מרובכס חשק כו' כי אחס סמעט
ממעטיס פלמיכס לשכנו חדרשו פי
לסקיס ססכינס מעפר ולסוית שוכן צליון
צגלוי וצאח שסס ומעין זס פרשנו ספי
לולא סאמנחי לראוח צעוצ ד' וכו' פי' פ"י
לולא סמצין ססוא אינו פ"י סאמנחי
לראוח צעוצ סי וכו' :

אספת כל עצרהך סשיצוס מחרון
אסיך. סירס מישראל
אספת סעצרכ ומס סעוצ לסשיב ישראל
צחשובס פענח צמס סספלח דין על
סוגאי ישראל כחזרנו צחשובס כמ"ס
סכרהי גויס כו' אמרתי חרלו אחי חקחו
מוסר וזס סשיבס את עמך ישראל צחשובס
מחרון אסיך סספלח על סוגאי ישראל :
וביום פקדי ופקדתי יש לומר דנסס
צחסד סגחפורר צמס
שויתר לנו על עון סעגל יכוליס לסמשיך
מחילול פוונות כמו צחודס אלול עד
אחר יו"סכ וזס וציוס סנחפורר סיוס
וסחסד פ"י סקדי לשון חסרון עון
סעגל ופקדתי פליכס חטאחס פי' אחסר
סחטא"ס סעליכס :

לפ' וירא זס' פקד את שרס כו'
צמ"ר ר' שמעין צ"ר נחמינו
לא איס אל ויכצ וסוא חמוס משמע
שמפרס צזס ספי וגראס סקסס לו כסול
סשינוי סלשון פ"כ רכס לומר כי פקד
לשון פקדון סקייס סצמחחו כאשר אמר
אמירס רכס אס הים כצמחחו לעוצס אצל
ויפס סי סוא רחמים לשרס כאשר דצר
אס הים כגורס קסס כמו לשון דיצר לא קייס
כ"א סחנסג צרחמים צסס סוי' צ"ס :
לפ' בראשית ויאמר אלקיס יסי אור
כו' יש לדקדק סל"ל

דינים על שונאי ישראל (וע"כ אמרו
לנותן דאברהם מבי משחרי כיתלי כיון
שגם מנחם הוא חסד לישראל וזה יולד
אור לישראל ובורא שהוא מקום גבוה
חושך אפילה על הסינאים לפיכך ישראל
זה יבי אור ויבי לשון על שונאים וי אור
לישראל כו' וירא חלקים איני זוכר עתה אך
נראה שכן פרשנו דכתיב וזכרתי את בריתי
יעקב כו' פרשנו ע"י ברית מילה
וכן תורה נקרא ברית ע"י אזכור מדות
יעקב לרחם ואף כי לריך ג"כ אף על
שונאי ישראל את בריתי יחזק אזכור
מדתו פחד לספיל על שונאי ישראל ואף
שלא תמשיך דין על בני עמינו ח"ו
שאינם כ"כ מוצים כ"א שממכים בעוב
את בריתי אברהם אזכור הוא חסד גם
למי שאינו כ"כ עוב ואם כאיך חכים
בגאולה אם חכים כ"כ עוב גם על
שאינם כ"כ עוב ז"א והארץ אזכור
להקיימה וזה וירא חלקים את האור כי
עוב רק להצדיק לבד ויבדל להיות החושך
רק לרשעים. ואינו זוכר יותר :

שם ויעש חלקים את שני המאורות
הגדולים קראו שני שניהם שוים
ואח"כ את המאור הקטן פירש רש"י ז"ל
ידוע אך כפשיטו יריך לפרש דכנס יש
שני מדריגות בעצרת ה' יש שפיצד
מיראה ויש מאהבה והנה שניהם נקראו
מאורות גדולים כ"א יש זמנים לכל אחד
כי במדריגה גדולה הוא אהבה וכשאין
הזמן גרמא לאדם יעבוד אז ביראה וכל
אחד בזמנו נקרא גדול וזה את המאור
הגדול הוא אהבה לשון גדולה לממשלה
היום כו' ואת המאור הקטן לממשלה
כו' כי כליל הוא בזמן הפחות א"א
במדריגה גדולה לפי זמנו אז ואת
הכוכבים כי כוכב אותיות כ"ב כ"ו לחשיב

ולאיר לפניו שם כו' ז"כ גימטריא כ"ו
וללמוד תורה מרומי זכ"ב אותיות ויתן
אותם חלקים צדיקים השמים לשון כפול
פי' להצדיק החושק ומחאוה ומחאעץ
לסיות להצורא צדיק הוא חשיבות גם
בעולם הזה השמים פירוש הקדוש צדיק
הוא כמו ואח"כ השמע השמים ורקיע
לשון חשיבות כמו מאן ספון ומאן
רקיע וזה להאיר על הארץ על ידי
יראה ואהבה ל' יש לו להאיר על הארץ
ולתמשיך למטה ג"כ ולמשול ביום הוא
בזמן הבית וכליל הוא אף בזמן הגלות
שדומה ללילה ולסבדיל כו' על ידי זה
ישיג אור הגנוז לידע הפחדות וליטף
למנוח ישראל :

ויבילו השמים לפשיטו בעמק
מלמעלה כי אמרו
רז"ל הששי חנאי חתם במ"ב כידוע ע"י
ויכולו לשון חשוקת השמים והארץ וכל
נבאם לספוסקים בחורה ולעשות ראונו
כמו שגזר בענינים ולשון ויכולו כמו
כלתה לחשופהך נפשי ותכל דוד :

עוד פירשנו כי יש ז"א שמחאויס
לומר כחר נסבורא צדיק
הוא ופי' כמשל מלך מי שמכיר אותו
יודע שהוא מלך ומי שאינו מכירו אינו
יודע מה שאין בן בשולך בכתר הכל
יודעים ומ"ה אנו אומרים כתר יתנו לך
ה' אלהינו כו' פי' שמלינו ביום רמז
הקצ"ה לגבריאל סרמז הוא בחכמה כמו
די לחכימא ברמזא :

וזה אנו מבקשים כתר יתנו לך ה'
מלאכים שחרמוז להם כאיך ימלינו
שלא חסי' קיטרוג על ידינו כי וודאי
שיחגלה מלכותו עלינו להראות שאנחנו
עמו ואין לזר שום שליטה עלינו. פס
עמך ישראל פי' הצדיקים שצדור ג"כ
ישכילם

זאת זכרון

הצה

בכל הארץ שלא יקמרגו עליו ויש לומר
במיני ה' הוא להמשיך השפעות רחמים
כמו ואבא היום מל המין:

בפרשה ה"ל את קשתי נחתי בצנן
כו' דהנה יש לדקוק שיש

לכס חשוקס לסיוח חמיד יחוד קודשא
ברוך הוא ושכינתו הוא כנסי שכול
יחברך שוכן ביניהם הן צנחי כנסיות
ובחי מדרשות וכל צי פשרה שכינתו
שרי' וכן אין לו יחברך במולמו אלא ד'
אמות של הלכה והנה כשיחוד גמור
באבס רבס בא (בלא) כשפסג גדולס
בשמחס כמשל כל שאינו יורס כחץ אינו
מוליד וסנה כלדיק הסולך באמת בצבורה
ה' כסימן שאין בא לו גאוס ח"ו מצבורתו
יחברך וזה סימן שהוא באמת כמו
שפרשנו על וזה לך האות כי אנכי
שלחתיך בפשימות וזה שאני מבקש ממך
לילך בשליחות יוחר מל ישראל ואחס
אומר מי אנכי ודמחך שפסל עליך יך
האות כי אנכי שלחתיך שאחס כולך
באמת גמור. ואיחא וסויו קבל וקיים
לשון סכנפס וכן פרשנו ומשס עלס בצנן
וזכות אבות פולס ויורדות עמו במדרס
פוי' בסכנפס כן פוי' על ומשס עלס כו'
וירד משס פוי' על מפלס שלו פניו ולא
מבטיא עלי' אלא אפילו יירדס למסס
סוס ג"כ בסכנפס ואס משוס כדיבור
עמו סוס אומר שכול צזכות אבות וזה
את קשתי פוי' לפשות יחוד שלו להמשיך
ששפסג יורס כחץ וזה קשתי נחתי בצנן
פוי' בכלדיק סכנפס וסיהס לאות
ברית כו' :

עיד שם זאת בריתי אשר בקימותי
כו' וסנה רש"י ז"ל כראס לו
בקשח. לריך איזס משמעות ככתוב גופו
דקאמר זאת ואינו דואס מס אך סנה איחא
מי

שכילס ה' האך לפעול וזה ויכולו אוחס
שרוים להכחירו יחברך וכמ"ס במדרס
על וכלוינס שבע שני שבע כ" ואלו
מכוללות וכמו שפרשנו על וחמש הארץ
לקמאים שסס פוליס המ"ג אז צפח
סרלון שסס עד סכחר שסנקודות קמאים
שידוע ל"ח וזה ויכולו לשון כחר מי
שרוהס כי פ"י ססמס וסארץ סס וכל
צבאס פושים רלוונס :

לפרשת קדושים דבר כו' ואמרה
אליהם קדושים חסיו

ויס לרקדק סלשון כפול ולא הוא אמר
דבר אל צ"י הוא סמלות ואמרה אליהם
צלשון רכס ולשון אמירס נשימס קדושים
חסיו פ"י מס שחמשו סמלית כמו שאנו
אומרים אשר קדשנו במלותיו כי פ"י
שפושס רלונו יחברך דביקיס צו בא
קדושה ממנו יחברך אלינו איס אמו כו'
דהנה ססס יחברך נקרא איס בגבורותיו
כמ"ס ה' איס מלחמס וסנה ראו' להמחיק
סדוינס שיבואו רק על שונאי ישראל
וזס בא סנפולס בצורס שרלונו יחברך
רק לסויצ וסלימלס שורס בגבורות הוא
לסיות יכוליס לקבל חסדים וסנה שורס
סכל נקרא בדרך משל אס וזה איס
אמו לסשורס פ"י' ואציו לשון רלון כמו
ולא אבס וזה ואציו בא רלונו יחברך
מכח אל פיעל לסויצ לבניו וזה חרלו
סחפללו כמו יירללך עם שמש. ואח
סצחיותי כו' אפס"כ חלפס אל בגאולס
לבוא מחוך סרחצח סלצ למען שמו
סגדול וזה ואח סצחיותי סס לקיוס
שמיפות חלפו כמו ואציו שמר את סדבר:

ונח מצא חן במיני ה' דאיחא שרריך
לזכור בכל יום ויום שצ"ק
וזס ונה לשון מניחס גם צו"י הוא ששח
ימים פ"י' מלא חן במיני ה' סמשופעות

לפי ויאל דהנס סלדיק לריך לסוה
 חמיד בדביקות וחורס ויחודי
 ואסבס ויראס ולפעמים לריך לפיון פניו
 הפולס אס הוא כרלונו יחברך לסיפוי
 וזה ויאל יעקב מצ"ס הוא הקדושס וילך
 חרנס לפיון שלא חסיה חרון אף חיו
 ויפגע במקוס פי' בשביל מקוס צ"ס כי
 אס יש לפר למטה גס למעלה יס
 כמשארז"ל יחיד המלפטר שכינה מה
 אומרת כו' וילן שס פי' נפנס בחפלתו
 כמו אדם שיאל מחושך לאור כי בל
 השמש הוא הקדושס וסרחמים כמו שמש
 ומגן ס' אלסים ויחלוס כו' סנס במדרס
 יש פחרון על כחלוס פ"כ יש לומר פוד
 פי' הספילס היא סולס מוצב ארלס
 ורלשו מגיע ססמימס כי פיקר חפילס
 סמפולס יוחר הוא אס אדם שפל בפיוו
 וכמו שסמרנו על שכן ארץ ורעס אמונס
 כמשארז"ל מי שנפסס שכן לפער בחיוו
 פי' במחשבתו כי סלמח הוא כן כמו
 סרלחיו כחיב צסס גדול סיחשוב אדם
 ססוא חולפת ולרור אצנים וכן שוס מין
 פסב פי' אס סלדס הוא פייב מן
 סמובחר הוא כן כי וירל אלסים אס
 כל אשר פסס וסנס עוב מאד וזס נפסס
 שכן לפער בחיוו וכמו שפרשנו על אין
 מזל לישראל פי' מי ססוא אין יכול
 לסמסך מזל לישראל צני חיו ומזוני
 סחלוים צמול ססוא יש מאין וזס שכן
 ארץ ורעס אמונס וכי יפסול ניסים
 לכגדיל סלמונס כמו שמרעס צסמס
 וכגדילס וסחזיקס וזס סילס מוצב ארלס
 כו' וכן איתל אמרו סנדלפון כו' ססוא
 מפלס כספלות ופושס מסן פמרה לחי
 כו' וזס אופן אחד גארץ אצל סחיות
 פ"כ ריי ססנדלר אומר כל כנסוי ססוא
 לש"ס סיפס לסחקיים פי' ססנדלר דייקל
 כמו

מי זלח פולס מן סמדבר וסנס אמרז"ל
 אין לגבי מלסל זופרתי סוא וסמפחי
 מקסים אפפ"כ אס לנו סוא רברבי
 סאין אמר כ"ל לירלס ומחרלס לגבי מלס
 פי' ססדור שדיבר פמס סיס מילחל זופרתי
 וספי' דהנס נקרא דור רעס ומלס בל
 פנוס פ"כ סיס דורו של מלס פניו
 מאד ומס שפסחס פנוס עקב כו' פסס
 סירלס פמרה כו' פ"כ סירלס לגביסס
 מלחל זופרי וסנס כחיב אדם אין לדיק
 בלרץ כו' אף מי סמחנסג צחסידות
 אפסר סיפסס טוב ולא יחטל כ"ל אס
 א"ל בלל חטל סוא רק במדרגות חסידות
 שלו נסחר פכ"פ מדריגות לדיק וכמ"ס
 סגלון מחר"מ אלסין ז"ל על פי' למפן
 חלך בדרך פוביס צמסלי יפ"ס מי
 סירלס פ"כ דור סמדבר וודלי סירלס
 אללס חמיד אס חטלו סיס צמדריגס
 גדולס שלסס לבד וסס נקרא זלח פולס
 מן סמדבר. וזס זלח היא סירלס אית
 צריחי כו'. ויפס נח ככל אשר ל"ס ס'
 אוחו כו' ואח"כ כחיב ויפס נח ככל
 אשר ל"ס ס' ססינוי לשן סקודס סיס
 לו ליווי לפלמו סינלל פ"י סחיבס אפפ"כ
 לא סיס כוונחו כ"ל לקיים מלות ס'
 כאלו לא סיס זס לרחמים עליו כ"ל
 לדין וודלי ססיס כיונחו רק לשמו יחברך
 אס לא סיס לו סגלס מזה כן סיס
 כוונחו פחס רק לש"ס סגס ססיס
 לפובצו וזס ויפס נח כלשר ל"ס אוחו
 אלסים לי דיך ואח"כ בל לו סליווי
 ליקח מכל מין ולסכין לסס מלכלס
 סגס סבאו מלליכן וסלוח"מ ז"ל פ"י ססבסס
 ססוכרל לספריח פלמו דסיינו יוחר
 מסשנים לקיים סמין אפפ"כ פסס צסמחס
 לקיים רליו יחברך כאלו סיס רחמים
 ולא שוס פורח כלל :

זאת זכרון

הצו

רוממותו שמחרומם האדם בדציקותו
 יחברך פן חגיף באבן רגליך לשון רגילות:
והנה איחא בשלש עשרה מדות החורס
 נדרשה בכן (כי על ידיכן מוחל
 פקב"ס עונות כי יש בכן נושא פון וכו')
 חיבת בכן הוא מיוחד לכאורס אך רמו
 בשלש עשרה מדות של רחמים שמאיר
 יחברך עליונו עי"ז החורס נדרשה כי על
 ידיכן מוחל הקב"ס עונותינו כי יש בכן
 נושא פון כו' ונקס לשבים וכנגדס מי
 אל כמוך ונושא פון כו' כ"א שחורס
 לבר וכן מלגאו בשלשם וסכל אי ידוע
 עבירס גוררת עבירה משא"כ אם מוחל
 הקב"ס עונותיהם וגם משפיע רחמים
 עי"ז נדרשה בכם החורס כי אין עלכות
 לבטל השגס וגם אין חטא וגם יש קמח
 לסחורס כי כולל סו"ג מדות סס נוצר
 ונקס כי נוצר כולל הרחמים אל רחום
 כו' ונקס ונושא פון כו' עי"ה המדות של
 הרחמים כולל אחס חרין מזלין שניזל
 מהס כל עוב מנוצר חסד שנוצר ושומר
 ומלפס למשות חסד וגם נקס לשבים כי
 נושא פון כו' ע"כ בא משס כל שפע
 גס בני חיי ומזוני שחלוים במזל וס
 וישא יפקב את רגליו לשון רגילות שלו
 העבירות שאדם דס בעקביו שפספס
 בכם וסמלס אחס וילך ארלס בני קדם
 כי כנגד ונקס הוא מימי קדם כ"א זס
 מלגאו וס מלצר כי מנקס מימי קדם
 לשון מים של קדם הקודם הרבס לסמולס
 ע"כ נקרא עתיק יומין וכן נמי פשוט
 לשון ימים ימי קדם מנקס מאור הקודם
 כי אור יום וס וילך ארלס בני קדם כי
 בשחובתו סיס מחקן ומטורר סמזל ונקס
 לשבים מימי קדם:

וירא וסנס באר בשדס הוא חקל חפוחין
 קדישין וס בשדס בפחה פירוש
 סידוע

גמו מלאך ס' סנ"ל כי מארי ללוחס
 נקראים מארי דרגלאין:
וסופה פירוש כמ"ס דר"מ על סופס
 לסחקיים ממושר כי סוספו ס'
 משס סוי' ב"ס יחמלא מסמקור לסחפער
 וכן כאן לסחקיים כמו שזריך לנך ולספיל
 פחד על סרוזים לספירד סכנסו' וסנס
 מלאכי אלסים פו' שלוחי סדין עולים פו'
 שמעלס סדין לשורשו פו"ז נמחק סדין
 כי בשורס סדין נאלל רק לזורך חסד
 שסחא אפשר כן ססוף וצא רק על
 שוכאי ישראל לסיות חופלת לישראל וס
 עולים ויורדים בו כי עבס סלס למלות
 ומעס מים לירד וכסנמחק סדין נעסס
 יורדים וסנס ס' נלצ כי אז נרלס סס
 סוי' ב"ס דוק:

וישא יפקב רגליו כי פרשנו על נר
 לרגלי דברייך כו' כי זריך האדם לפספס
 במעשיו חמיד כ"ס צגמרא עכשו סנצרא
 יפספס במעשיו וכן לעיין ברוממותו
 יחברך כמ"ס צחו"ס וכדכתיב שאל מרוס
 פייניכס ורלו כו' וכן וסח פועל ס' לא
 סבימו וכן כי ארלס שמייך כו' וסכל
 עי"ה החורס אפשר לסשיג כרלוי וסנס
 שפסס במעשיו הוא חיסות בנרות וס נר
 לרגלי לשון רגילות סס העבירות שאדם
 דס בעקביו ורגיל בכם כיון שטצר וסנס
 נעסס לו כסיחר ע"כ זריך חיסות כמו
 בנר וס נר לרגלי דברייך ואור לנחיצחי
 הוא לעיין ברוממותו הוא חכמס ול"צ
 נחיצות חכמס יש וס אור לנחיצחי אלס
 אדם עושס כן קידס דציקות לפספס
 במעשיו סדציקות הוא עוב שלא יסיס
 באדם סחוס כוכבים ולא רלס חחיו
 ינפל באחח ספחחים או נוגף באבן ח"ו
 זס על כפס יסלונך לשון כף וסכנעס
 לפספס במעשיו אח"כ יסלונך ססגות

כולל כל ישראל כ"א יש לו יראה כ"א
זו יראה גדולה וזה יראה מצב ע"כ
נקרא כנס"י הוא כנס"י הכולל כל ישראל
נקרא לאן קדשים נקרא יראה שורש
בו ית' נקי רחל מולדת כללן כי נשמות
ישראל מחמת כסא כבודו שממש יראה
וכנס יראה מחלמלם האדם כי בוש
מלפניו יחברך הרוח פניו ומחשבותיו
ופניו לאה רכות יש בה כי פירושים
מלשון פנים ממש כי השפל צמינו נוח
לו לבנות ואפשר עוד לפרש בין המעין
כי אפשר לו להמשיך כל השפעות יש
מאין מפני שפלותו צמינו כנ"ל וזה ופניו
לאה רכות ורחל סיחס יפת תואר כו' כי
פ"י היראה אינו חומא ממילא הוא שלם
בנפשו וגופו:

ויאמר יקבץ אפצדך שבע שנים פ"י
לחקן המדות שסם שבע כידוע
ושורשם בפסוק לך ה' הגדולה וכגבורה
כו' צרחל צחק הקפ"ה כי כלדיק מחקן
מדותיו שישג היראה הרא"י והנס כשנגמר
עבודותיו וסבר להשיג היראה הסמידה
וכנס היא לאה השיג שהוא אינו כראוי
השיג שפלות ואחר ששיג פנוס בראוי
השיג היראה בראוי וזה אימא אוזיפה
לברחא מנסא כי היראה פיקרם מלוצשה
צמינו פנוס כי אינס פיקרית אס פ"י
היראה מציי"ס ב"א ואינו מכבד לאדם
שאינו לדיק וכן נמי רחל מסרס סימנים
ללאה כי הפנוס אס אינו מחנכג ביראהו
יחברך אינו פנוס כ"א גאוס להחזיק
אותו לעניו:

וזה ויקרא שם המקום הסוא בית אל
הוא היראה על ראונו להשיג היראה
הראוי ופ"כ ויאכב את רחל ששורש
היראה כנ"ל כי כשם שבוצ"ס מזמין צפי
האב כמ"ס צוסר ואולם לוז שם הפיר
לשון

סידוע הוא שדס אשר צרכו ה' והנס
שם שלשם עדרי לאן כו' פ"י הצרכים
בנים כן הצרכים חיי וכן מזוני כו'
וסאבן גדולה פ"פ בבאר כי אין מזל
לישראל פ"י מי שמחזיק א"פ לאין הוא
יכול להמשיך ממזל בני חיי ומזוני הסיפק
הוא מי שיש לו גאוס וגדול צמינו וידוע
היכס"ר נקרא אבן וזה אבן גדולה של
גלות פ"פ בבאר וכאספו שם כל
העדרים כו' כי פ"י אחדות מעוררים
כשלם פשרה מדות שסם המזלין כי אחד
גומ' י"ג וכן בשבת כי הוא מפין פוס"ב
אין שייך שם פירוד כי פירוד היא מלד
פוס"ז מכ"ס בשפה סעודות כמ"ס אז
חפנג על ה' :

ויאמר להם יקבץ אחי מאין אחס פ"י
יכולים להמשיך יש מאין ויאמרו
מחרן אכחנו פ"י סלל יש לסס מרון אף
ויאמר הירעסס את לצן בן נחיר פ"י מי
שיכול ללצן את פונותיכם להמלות חפלותיכי
ומעשיכם לסיות לו כ"ר פ"י של ריה ניחוח
וזס לשון לצן בן נחור לשון נחירים כמ"ס
לצמל החומס אני מחפלל כנ"ל וכן עוד
יש לפרש כל הסרסס, עוד יש לרקדק
ויקרא שם המקום בית אל ואולם לוז
שם הפיר בראשונה אין מוצן בפשיטות
לשון ואולם הים למכתב אשר לוז הים
שם הפיר לראשונה והנס יש פ"י מהארי
ז"ל וגם כן צריך לבאר דנס פרשנו על
וללצן שתי צנות כו' פ"י סלוצן עליון
הקדושס וסבסירות שני פנינים מקבלים
מסס כי פ"י חרין פנינים יכולים לבא
הקדושס ולוצן עליון, שם הגדולה לאה
הוא פנוס כי הפניו וספפל הוא כמו
פיף ל' מלאה חלאה ופ"י הפנוס ה' פס
האדם ממילא מחגדל וזה הגדולה לאה
ושם הקמנס רחל הוא היראה כי יראה

זאת זכרון

הצט

אח הסם ממעשיו חולם פ"י כגלות כמו
סיינו כחולמים :

והנה פומד על היאור פ"י מי שמחפלה
יקובל חפלהו וסמימן שבה לו
שמחה בלבו כמ"ש בס' חסידים וכן
שמעתי ממדי על פניו זה מנין שסב"ס
מחפלה פ"י שסב"ס בעצמו ראוי להחפלה
פ"י צדיקים כי נותן לפס חפלה זה וודאי
מקובל (ואפשר זה אם חפילתי שגורס
בפי יודע אני שסא מקובל ושאלתי אותו
מס חלימוד ושמחתי צדיח חפילתי השיב
השמחה הוא כס' הסיו וסנס לשון
שמחה כידוע עמידה היא חפילה וזה
וסנס פומד לעומד הוא מחפלה צא לו
שמחה על היאור שפע קדושתו יחברך
שנוצב כמו ונסר יולא מעדן :

במדבר וחלליה שבע שני השבע כו'
יאלו מכולל וצריך ביאור.
וכנס כחיצ וחפש הארץ שבע שני השבע
לקמלים אינו מוצן כלל וחרגומו לאזורים
היס לכתוב כן כי אזורים הוא לשון
מקרא כמו יפחה ה' לך אח אזורים סעוב
פרשנו בעזרתו יחברך דנס כחיצ אשה
כי חזרוב וילדס זכר וכן נמי כנס' נק'
אשה סמ"ג הוא חורס וחפילה ונסנס כל
מס שעולה יוחר סמ"ג לעורר למעלה
יוחר צא שפע יוחר כי כל הקרוב לסחי"ת
פ"י למקום גילוי קדושתו השפע יוחר
גדול ואפשר לעורר יוחר כי אין מסך
מבדיל ונסנס אנו אומרים כחר יחנו לך
ה' אלסינו צוס אנו רוצים לגרום קירוב
וגאולה להחגלות מלכותו יחברך לעין כל
כמו דרך משל סמלך צלא כחר אינו
ניכר מלכות כ"א ליודעיו וצבחרו ניכר
לכל שסוא סמלך ובמקום עליון שאין
שום ידוד רע כלל נקרא כציוכל כחר
ושם הוא צכעלס גדול וליח מחשכס
חפסס

לשון הסעוררו כן ראיח מסרצ סמגיד
מראונו לראשונס כי לוז מרמז על מקום
קשר של דלי"ח פ"כ סעלס קשס מאור
וממנו חסיס סחיס כי סוי קבל וקיים
וזס לשון קשר של דלי"ח לשון דל פני
ושפל סיפך גאוס שאיח סמחגלס אין
ספרו ננער וציה פ"י יורלס כמ"ס חבל
על דליח ליה דרחל הוא יורלס ציה
וסיכל גימ' אדני סס שורס יורלס מדון
סכל כמ"ס ואס אדוניס אני איס מורלי
וזס לוז כו' לראשונס פ"י סראשונס
הוא פנס :

לפ' מקץ הוא יורלס סיף כל סמדרגיס
פ"י סנחייס ימים פ"י יכול להסנס
פ"י סימים מרעס למוצס כי רצון ירליו
יעסס וכן כנס פין ה' אל ירליו הוא
כמזל סנוצב מסמקור שאינו נקרא יח'
צסוס סס לא צאוס ולא צקולי לסוי
צ"ס שממנו סויוס סעולמוס פ"כ פין
ה' לשון פין סמים סנוצב לסוי מסמקור
לסקולי של יו"ד ומסס לסוים כסדר זס
הוא לירליו צעביל ירליו צעביל סמייחלים
לחסדו הוא מקור כחסד גימ' מזל
סיכיס ירליו יכולים להמשיך להמייחלים
לכליל ממוס נפסס ממוס כנפס כי ידעו
אור גדולחו יחברך וזס סנחייס ימים.
ופוד פירשנו בעזר משרי ויסו מקץ הוא
סגאולס קץ סימין צעביל זס צריך סנחייס
ימים להסחנסו סימים כי אדם שאינו
כרליו יוס שלו הוא נחח שלו הוא אם
יס לו פוסי"ז כי זס כל מגמוחי משרל"כ
אדם סכולך צדרך פוץ יוס שלו סנחח
שלו סנקרל יוס להיפך הוא לילס סג"ל
וזס סנחייס ימים להסחנסו סימים להיוס
סימים שלו נקרא קדושתו יחברך ואורו
וססגחו ועצודחו וסוא סחשוכס כרליו
פ"י וסרעס חולס לשון ציפול כמו ספרעו

מנחתו לא שם לשון ישעיה אדם אל
 מושכו וכן שמעתי מרבי הרב המגיד
 מראוונא ז"ל על יפה שם אי' בחשוכה
 בעו"ס כו' אך מי שאינו מוצ' כראוי ואינו
 שלם במדותיו רק לסי' נראה מצירות
 מלוא ומלוא מצירות כמ"ש צ"ס שפ"ק
 בשביל אכזבו נראה לי שכן ראוי ודו"ק
 וחסכה. פ"כ מי שמאמין בצדיקים שם
 מוצדקים סי' יחצרך כמ"ש אין לך אלא
 שופע צדימין שאל אביך ויגדך וכן לא
 חסיר מן הדבר אשר יגידו לך כי בכל
 דור יש צדיקים שמישרים ומחנקים
 מדותיהם לסי' ומזכים כרבים ואין חטא
 בא פ"י יודעים מה האמת איזה מלוא
 הוא לסי' ואיזה מצירות כ"א אכזבו
 לעשות זאת נראה לו מלוא פ"כ נחזה
 כחורס ואמינו צ"ס כו' אז ישר כי
 השיגו לרוח הקודש כי הלכו בדרך אמת:
 ועל דרך זה פירשנו כפי' בצפנים שאנו
 אומרים צפה הסוף אביא אהבה
 כו' כי אהן אהבה לשם ולחללה בשווי
 אה שבוהיכם לעיניכם וזה אינו מובן
 לשון לעיניכם צוודאי שיש צפנים לעיני
 אך הפי' צפה הסוף כו' כי אהן אהבה
 לשם כו' זה יסוד בשווי אה שבוהיכם
 לצדיקים שכל דור נקרא פיני העדה
 וזה לעיניכם וזה ואה יסודם שלם לפניו
 הצירוף ברוך הוא אה הבודדים אל יוסף
 הוא הצדיק לסודות הצדיק אה העולם
 לפניו גושנס האיד' ליגש לפניו יחצרך :
 עורר פירשנו על ויכלכל יוסף כו' לפי
 הטף אינו מובן הוי ליה לומר ואה
 הטף ומה לשון כלכל ולא רופס וזן
 ומפרנס. דהנה כחצ' או יחזיק במעווי
 יעשה שלום לי שלום ישעיה לי לשון כסול
 בשינוי דהנה הצדיק מעלה חפילות ישראל
 וכל"ז בחפילותו וחורתו ומעש"ע הוא
 מעלה

חפ"סם ציה כלל פ"כ בשמו הויה שסוף
 בכל מקום הנקודת הוא הקוץ. לשון סחם
 ונחמה פיהם שפרים הנקודת פחה כי
 נפחה מעט וזה ופחה הארץ הוא הקדושה
 שמעורר מ"נ מחמה לפילא בשבע שני
 השבע שלא הויה מסך מזדיל לקמלים
 במקום הנקודה הויה צ"ס בקמלים פ"י
 בא שפע גדול וסי' השבע גדול וזה פי'
 המדרש ילאו מכלילין כי השפע מאיזה
 מקום יולא כי הוא שם השפע פ"כ נקרא
 לשון מכלילין מוכרחין :

מעין זה ו"ל נמי בוקר אור כי למעלה
 במקום הכתר מפני העלמו נקרא
 חושך ואין נחמה שמחיל להחלוא
 נקרא בוקר כמו בוקר יולא מחושך של
 לילה ומחיל להאיר וכשמחשפט נקרא
 הבוקר אור וסנה אין מזל לישראל מאין
 בא המזל לישראל בני חיי ומזוני כ"ל
 כמה פעמים וזה הבוקר אור והאנשים
 שילחו פי' בנים לסיוע צדיקים הנקרא
 אנשים חשוכים כי אין דבר עמא יורד
 משמים, הנה ו"ל חיים וחמור הם חומריות
 שלהם ו"ל מזוני :

דפרישת ויגש איחא בספר הקדוש
 וכגמר ו"ל שאינו
 כחוצ שם לסודות הוא בני לשון סוד
 גבר לפניו פירש חיים כי באור פני מלך
 חיים גושנס הוא מזוני ושופע כמו הסרגים
 ותרענס באחו באחוס שאין פון צדיק
 ארס בחצרהם וכן השם גבולך שלום כו' :
ועיר פירשנו בעזרחו יחצרך דהנה
 כחצ' ויחמינו צ"ס ובמשע
 פצדו אז ישר כו' לכאורה חמוס מי לי
 אה האמינו במשה פצדו אה צ"ס האמינו
 אך האמת אינו כן דהנה כל ישראל יש
 להם יראה מסודות ברוך הוא וזה אין
 לך אדם שאין לו שם לשון ואל קין ואל

ולסעלות ולהסרבות לי אכזב לאשר י"ל
לאכזב חמיד הוא כבז"ס וכן כאן וישב
ישראל בארץ מצרים היא פרות הארץ
נקרא זרמח סוסים זרמחם חשבו בארץ
גושן המקורב לסי לשון ויגש כי סעלו
האכזב הגשמיים הסעירי לבס לאכזב
סי אמפי"כ הגשמיים סעירי לבס שאחזו
בה ויפרו וירצו מאוד על כן אח"כ כתיב
לשון רבים כמו פירד מעט וכמ"ס הזכר
על סופי"ט מסר פארן :

לשנים לבס שארית בארץ ולסחיות לבס
לפליטה גדולה סיס לשון כפול
גם אינו מבינ קודם משמע רק להיות
שארית ואח"כ אומר אפילו לפליטה גדולה
ולא כל"ל כ"א להיות לפליטה גדולה
ונראה לי שר"מ אלשיך ז"ל כרגיש בזה
וגם לשון לסחיות אינו מובן כל"ל לסחיותם
וכנס כתיב בפרשת בשלח ויקח משה את
עלמות יוסף עמו פשי"ט מה עמו אך
איחא בשם הארז"ל מי שפושט מליס
שנמלא כבר לדיק מסקדושים אשר בארץ
המס שפושט מלוס כזו ממש מזדמן לו
הנשמה בסוד ספיצור כן יש לומר גם
כאן דאיחא סערב רב סיס אוחס
(שנימולו) וסס סספלא מרפ"כ עמו
ממצרים פ"כ בזה ססיג נשמונ יוסף
הלדיק כן י"ל ויקח משה את עלמות
יוסף היא הוא הנשמי לי כפלא סשמים
פ"י ס"י סערב רב וס י"ל כוונחו לסוס
לבס שארית בארץ לסס גופס ולסחיות
לבס פ"י מאנשי מצרים יס"י לסס לפליטי
גדולס סס סערב רב וכן פ"י סמדרס
על סחיותנו נחם לנו חיים במוס"ז ובמוס"ב
על ידי סעל אוחס :

לפי ויחי סכל את ידו אינו מובן כלל
כי פ"י הוא בסכל סניח ידיו ואין
כתיב זה וכנס כתיב ידיך פשיטי ויכונו
כו

מעלה את ספולמות לשורסם ומעלה ריח
כחוח לסי כידוע ספ"י נמלא פושט כוללת
כל כל ספולמות מחחא לפילא פ"י"ז גירס
שפע מחחו יחצרך מעילא לחחא פושט
כללות ספולמות סכל בשפע כיורך מעילא
לחחא וזה או יחצוק במעיו יפסס סלום
לי פ"י מעסס יקשר ספולמות ויעלה
מ"ג עד סחכמס וי"ד סחחח סוים ב"ס
וזכ לי ליו"ד סלום יפסס לי ימשוך שפע
מסמקור לחחא לפסס וזה סלום יפסס
לי לארס זפירא וי"ד של אדני וס ויכלכל
יוסף פסס כל כל מעילא לחחא ומחחא
לפילא פ"י"ז זן את אביו היא כביצ"ס
יש בו סענוג מזה נקרא אכילס כמו
לחמו בלחמי ואת אחיו סיש לסס אחרות
עמו ואת כל בית אביו כל ישראל לחס
לפי סמך דיצורו מחקיים פ"י זה למעלה
כמו וסחזור אומר ויקס לך :

דישבו ישראל בארץ מצרים בארץ גישן
ויאחזו בה כו". יש לדקדק לשון
כפול סול"ל רק בארץ גושן וכן מחחיל
לשון יחיד וסיים לשון רבים וישב ויאחזו
בה וסנס כתיב אל חירא מרדס מצרימס
כי לגוי גדול אשימך סס משמע ולא
במקום אחר בסלומא לפיל גבי אי"א פ"ס
ניחא כאן אסס זוכס לבניס כלומי סזכות
אי"י שאני משא"כ כאן הוא לסופך כי
זכוחא דמצרים ארץ עמאס דווקא אינו
מסויי"ט יוחר מקדושה אי"י וני"ל סעס
דכנס בלחמ מלינו כן סקודס לא סיס
רק סצטיס נפס ואח"כ נחרבו עד שראס
יסקב סשים רבוא יוח"ל י"ל סיפקב סיס
מזוקק מאוד וססצטיס סצטי י"ס סיס
זכאין כולס וחסידים בלי שום סיג לא
סיס לסס כ"כ סחאות לססרבות סרבה
וידוע לארס לדיק אס בא לו סחאוו
גשמי סאז לריך לו לקשר מחסבחו בכו"ס

כגס שכן רמין דלא מחפרשין וכחדא נפקין וכחדא שרין פכ"פ יש חילוק בין ימין ושמאלא ודוק טיבז :

נפתלי אילס שלום כו' י"ל על הספילס כפירש"י ז"ל נפחולי ולי' נופת לי פ"ז יכול לפעול אילס שלום כניאוף שיצטל הסביבס כאילס כי מים גנובים ימחקו כי כזס קס זס נופל וכן פירשנו אובס שלום [יורדף שלום] שבין שרשמים לסיוט יתפרדו כל פועלי לאון וכן במקום גילס פירש במקום צ"ס אס כגילס שס פ"י סיפך מסקודשס חכיס רעדה :

לפ' בא למדרש ריש כפ' כפ' וילא בפסוק סיותי ביום אכלנו חורב כו' דכנס כלדיק לריך חמיד לבקש רחמים על ישראל וגם על כל העולם כנוגע לקיום כי הוא נרצין כבוצים וכנס לקיום העולם עוב לסיוט האויר כראוי לפי הזמן דסיינו בקיץ חס ובחורף כפור וקרה כידוע וכנס אס האדם פועל צמצודתו או בהפלתו צא גם אורו ית' וכעמימותו יחברך וכמ"ס סנציו מלאחי כו' ואוכלס, וכן איתא צספר חסידים שצא לאדם שמחס צלבו אס נחקבל הפלתו וכן פרשנו מכלכל חיים צחסד פ"י צחסד בלחס משפיע לחס מכלכל חיים ג"כ כי צא אורו ית' וזס סיותי ביום הוא קיץ שרוב המפל"פ הוא יום אכלנו פ"י צא לו אכילס הוא נשמחו ית' ויחזו את האלקים ויאכנו וישחו וזס אכלנו חורב אשר המשכחי לעולם וקרה צילס פ"י וחורף שרוב המפל"ל הוא לילס צא לו מחיקתו ית' פ"י שסמסכחי קרה לסיוט צריאח כגיף לעולם ואז וחדד שגחי מפינו כי צחורף לא איצרי לילס אלא לגירסא :

ואתם סדצקים צבי' אלסיכס חיים כו'

דכנס

כו' לשון כפול פשוני ויכונוני וצקיאר דכנס כחיב אלס כמלאכים אשר מלכו צארץ אדום לפני מלוד כו' ואינו נזכר שס מלך ישראל כראשין פכ"פ אך הוא כמלך סדר סכחוב אחריו דרך משל איתא צרוקה אין חוזק צחסידות כחמילתו דרך משל סמקבל על פלמו צחוזק גדול וכס גודל לסיוט רק עוב וצא סדרגס מפני גדול כצצפרס צלבו לה' ומיקר הוא סמדות לחקן לסיוט רק לה' ולזס לריך שכל גס כן וסנס רוצס לפשות גמילות חסדים מיכלתו אוני יכול לסחקיים צזס וכן שאר כל סמדות (וכן גס צסכל יש מיפוט כי מס שצא צצסלס צלא סדרגס וצישוב סדמח אוני צססכל כראוי) וכסרואס סאדס שצ"א לו לכחנכס כן לריך לסחיישב צדבר ולסיוט צצימאוס וצכנכס כל מס דאפסר לכלביס רלונו צדרך שיסיכ קיום וסנס גס כחסד שרואס לעשות וסרחתום סרשמים לריך לכלביס :

והנה ידוע אדס יכול למורר צעניני סטוב עד אין סיף ולאדס הוא צדרך משל פולס שכולו לריך ונקרא כחר וזס ידיך פ"י כחר כפירש כאריו"ל על לחס אחד וזס פשוני על כחכמס שחסרו מלוצס צו וכחיב צהכמס יסד לריך לשון פשים כונן שמים צחצונס פ"כ כחיב פשוני ויכונוני על כן צצינינו כו' וזס פ"י כאן יש לומר למס למצרך לכניח ידו על ראס כמחצרך וכן ככניס וישא אסרן את ידיו כו' על כי ממורר מעולם סארין סמלוצס צסכל סס חכמס וצינס וזס צארץ אדום לי כח גדול וחוזק צלא סדרגס כנ"ל סדר פ"י על סדרגס שצח"כ מלוצס ומכודר וזס י"ל פסס על שדקדק צידו אומר שכל את ידיו ופ"י כיון צידיו על פולס סארין שמלוצס צחכמס וצינס

פן הדעת עוז ורע וכנס משה רבינו
 עליו השלום היה לו פנים וחכמה מאין
 חמלא מ"ע שפרי צינה נחמו לו פ"כ
 נפטמים כחצי כ' אלקינו ולפטמים כ'
 אלקיכם כמו וס' אלקיכם פרשנו באהבה
 ויראה שמים וכנס גם ציראס הוא עצדוה
 וחסיד לו [שכר], משא"כ באהבה וחסו
 ואחס הדבקים צס' אלקיכם הוא אהבה
 פן חיים פ"ז חיים כולכם אפילו צפוס"ז
 מפין פוס"כ ומש"כ ואחס צו"ו וכן
 הדבקים צס' ו"ל שמרמו צו"ס של סו"ס
 צ"ס ופשוט שמרצס כל אשר יתכנס כן
 וי"ו מוס"ף עליכם כל הדבקים כו' :

פירוש דפ' צו צו"ס השמיני ימול צשר
 פרחו ו"ל דהנס כל
 הכחוצ למעלה מדבר מטימאס וטכרות
 האשס איך החכנס פומאחס יטכרחס
 וכנס מצות מילס לולד מאן דכר שמוי
 על מי מועל כמליס אך נראס אס ארס
 לא ירלס לשוב אליו יחצרך שמו עד אשר
 יבוא לו אהערותא דלעילא אזי לא עוז
 חלילס אך זס דרך ישר לפני אים צלי
 לסמחין רק לשוב מעצמו אליו יחיש
 ובאהערותא דלחחא היה לו אהערותא
 דלעילא לספסיע לו שפע צרכס וחסס
 כנס"י נקרא אשס וזס אשס כי חוריס
 פ"י אס יהיה סחפוררות חסובס מכנס"י
 סנקרא אשס וילדס זכר יצא לסס כל
 מיני שפע צרכס כי זכר גימטריא צרכס
 וחסס שורס חקוני חסיבס הוא לחקן
 סז"ן מדות וכנס אס יחקן ארס א"ע
 צו' סמדות אל יאמר סכצ' חיקן כראוי
 פן יציא לידי גאוס חלילס וזס גרופ
 מעצירות כמ"ס צחו"ס רק יחזיק א"ע
 ויבין בלצבו סעדיין לא חקן א"ע כראוי
 וזס פ"י וטמאס שצפת ימיס דסינו לל
 קיבט א"ע צסמדות כראוי :

ופס"ז

דהנס פרשנו על וילמח ס' מן האדמס
 כל פן נחמד למראס דהנס מס צברא
 יחצרך היה רק לסימ"ב לצרואיו סס
 ישראל ספיקר בצריאס סף מעשס הוא
 נעשס ארס אחס קרואיס ארס הוא
 חחילת סמחשצס ונשמת ישראל סס מחמת
 כסא כצודו וזס לכצודו וכנס עולם סחמחון
 אנו שפחס צעולס סשפל צריכיס מאד
 עובותיסן בגשמיות וצרותניות משא"כ
 עולמות סעלונים רק צרותניות וצל"ז
 כשמספיע לנו צרכינו צא ויורד ממנו יח'
 דרך כל סעולמות עד לנו ונחגשס
 צרותניות לכאן וצצצס דרך סעולמות
 נכניס מאורו יחצרך רצונו וטובו סעוצר
 דרך שס כמו חחילת סכל סהיס סעולמות
 צסחלשל עד שימלא עולס שפל להיות
 צחיר' וצפלי חכלית וגשמיות שלא היה
 אפשר צלי ססחלשלות וממילא גם לעיין
 סשפצס כן שייך לכל סעולמות עד שנחגשס
 לנו כל צרכינו כנ"ל וזס וילמח מן האדמס
 פ"י מזה צא סכלמיה כל פן נחמד
 למראס הוא חכמס כמו ולצי ראס סרצס
 חכמס עוב למאכל הוא צינס כי שלחן
 צלפון הוא צינס לסצין דצר מחוך דצר
 הוא סלפון צצצר :

והנה סחכמס נקרא חיים כמו וסחמס
 סחי' צפלי וכן צינס וסחמס סכל
 אחר כמ"ס צס' ולירס סצן צחכמס וסחכס
 צצינס ומזס צא סדפת פ"י ססכל ויז"יס
 ואוסציס אוחו יח' וזס דפת לשון אכצ'
 נקרא כמו ידעחיו וע"כ נקרא סדפת
 פן חיים ששורשו צחיים הוא חצ"ו צחוך
 סגן הוא גן דאורייתא הוא שורס חורס
 סצט"פ צסס הוא ספן סחיים ופן סדפת
 הוא סיראס ששורשו היא סדפת מזה
 צא לארס ליירא מלפניו וכנס יס ירלח
 סרוממות וירלח פונס רוחני וגשמי וזס

גבורות נקרא איש כמ"ש ה' איש מלחמה וכן לירושלם ולחיות ואיש מרומז על הכל וזה פי' ואיש כשירצא הצדיק להמשיך גבורות אל ידאג שפושט לכבוד עצמו וחסיון לזו כי ימרט ראשו פי' אם דברי חורחו אשר הם בחינות ראשו הם חלקים קרה היא פירוש לא יואג אדרבה הוא משורש יעקב אבינו מ"ס שאמר הן אנכי איש חלק מסור הוא :

החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה ויש לדקדק כפל שלשון וכן סקסס השליש וחירונו יפ"ש ויש לומר דהנה הניסים והנפלאות שפעם לאבוחינו דסינו יצימ וקריעת ים סוף ויחר כל הניסים שפעם סקצ"ס לאבוחינו הנה גם פחה מחגלים ומחניאלים בסיג זמן כל אחד לפשות גם פחה פמנו ניסים כמו מאז אך לסיפך לא דסינו צעת שאירע לאבוחינו מקרה לא פיצס ר"ל אז כבר חלף ועבר וסלך לו ואינו מחנוץ כי קושטא קאי ויש לו יסוד וסיקרא לא קאי ולסצין כל זס צריך לבאר דהנה כל הניסים הם למעלה מסזמן דהנה סזמן מפולמוח הנקרא יום ולילס כמ"ס יומס יאוס ה' חסדו וכלילס פירס פמי ושירס נקרא בגבורות דלוויס צשירס :

והנה אמרו חז"ל החורס קדמס לפולס אלפוס שנס כמ"ס ואסיס שפשוטים יום יום וצריך לסצין איך שייך סיפור זמניס קודם לפולס אך כוונו חז"ל על הפולמוח הנקרא חכמס וצינס אשר הם חרין אלפ"ן אלוף חכמס אלוף צינס לסס נקרא יום יום ואין צסס לילס כלל הנה צעה פליות הפולמוח הנקרא יום ולילס לספולס שאין צו לילס אז יצפל סדר זמניס ומשס נעשס ניסיס לשדר מערכות

ועפ"ז יצוא הכסיון על נכון פי' ספי סכ"ל וציוס ששמיני פי' אם חקן א"ע ויחזיק א"ע ככ"ל צוס יצוא לירי חשיבס פילאס הנקרא יום ששמיני כידוע ימול צשר פרלחו פי' צחשוכס מלאס סכ"ל יוכס לחקן ולפסר א"ע מכל סיג וכמאמר דספ"ס ולצי חלל בקרצו חס ימול צשר פרלחו וימול פי' נגד לשון מול פורק צשר פי' שלא ישאר צו שום שמץ וסיג מספרלס אך צמוץ חפמוד : **ואיש כי** ימרט ראשו קרה הוא מסור הוא דהנה זס חוצה בגרס מוטל על לדיקי סדור לסמשיך חמיד השפעות פיוצת וחסדים גדולים גדול ישראל לכויוס לסס כל מוצ אך לפעמיס צריך לסמשיך גצות [גבורות] על שונאי ישראל צכדי לסכניפס זוס פי' על אור מפני חושך פי' שסי"ח צ"ס גולל סאור פי' סחסד הנקרא אור מפני חושך מפני סרשפים הפושיס צמחשך מפשיסס וחושך מפני אור פי' שסי"ח גולל סגבורות מפני סלדיקיס סמקיימיס סחורס ונקרא אור ומעציר יום דסינו סחסד מססונאי ישראל ומצוא לילס פליסס דסינו גבורות הנקרא לילס ומצדיל צין יום אשר הוא לצ"י וצין לילס אשר יבא לשונאי ישראל ה' לצאות סמו פי' פ"כ נקרא הוא ית' ה' לצאות ספח סמנלח ומכניפס שונאי ישראל לצלחי וכלו לפשות דרך רפס לצ"י כי מדה נלח נקרא ה' לצאות :

והנה הצדיק כרוכס לסמשיך גבורות לפעמיס לסכניפס שונאי ישראל יחוש לומר לכבוד עצמו פושס לפפול כן וסמבחו לזס אם חורחו וספילוהו צעה ססוא נלס ומקובל אל ידאוג ואל יחוש וסנה סחורס נקרא ראש וסנה אם ימרט שפערות אזי ישאר סראש חלק וסנה

זאת זכרון

רה

לפרשת דברים דפרשנו העומק
בחורס לשמס זוכס

לדברים הרבס ולא עוד כו' וזס זוכס
כו' פרשנו ולא זכוחי שפרשו רז"ל לא
נלחחי וזס זוכס מנלח לדברים הרבס
ומצטל כדינים וגזירות קשוח ומסיר
עלות רפוח של ספירוד וזס אלס סדברים
פסל סדברים ע"י אשר דבר משס :

לפ' ויצא מס שחני זוכר פחס וישל
יעקב רגליו דנס סיקר

פעולח יעקב הוס צצול צ"י וכמ"ס
צוסר צכל סברכות סניח וסילק לחוס
עד סוף כל סגלוח כידוע ונס צצקבות
מסיחל נקרא סוף סגלוח וזס וישל
יעקב רגליו וילך למדריגס זס ארלס פ"י
לארץ בני קדם סחסדים של ח"ק כי
ח"ק בניס כי עולס חסד יבנס :

לפ' ויגש ויאמר חציו סובו סברו
לנו כו' סובו לשון ססובס

ע"ז סברו סוחאי ישראל. לנו. חחס
מחוסך לאור. גס מעט חזכו לפנווס לא
ע"י לער לו חסרון עוצ וכמו חחס
סמעט ממעטין ח"ע נחחי גדולס כו'
וזס מעט אוכל לשון דציקות מעין עוס"ב
צחיים כמ"ס ויחזו חל כו' ויחכלו וישחו:
השמר לך פן חעוצ חל סלוי. ע"פ
שפרשחי ספ' צצול חצול

וזס סשמר לגיפך לך צצול נעשך פן
חעוצ חל סלוי ע"י חסרון ציריאוך ולא
חסיס אפשר לך מדרגוח דציקות כ"ל
לדקדק צירלס לצר לקיים מס סכחוב
ונוחן צחורס :

בתרגום יונתן צן יצרך ישראל ציומח
דמסולחל לכאורס

סול צלל מעס מחין זס כי לא נמלח
רמו מוס כי יס צדקדוק ויצרכס וחח"כ
כחי צן יצרך ישראל ומסייס צסס רחוי
לכחוצ

מסרכוח וסניסוס סנעסיס לו מחסוררים
צמקירס גס פחס צומנס לסחגלוח כנ"ל
ע"כ יס לומר פ"י ספ' סנ"ל סחודס חזס
ע"י סניסוס סמחחדסים פחס צמח וי"מ
סמס לכס רלח חדסים סיינו רלח לכל
סחחדסוח סיינו סמנע אשר חלמרכו צכל
דור ודור רלשון סול לכס לחדסי סנסס
פ"י לחדס חידושי חורס מלשון סונס :

או י"ל לחדסי סנסס פ"י כך דנסס
פרשנו ס' ונסס סולס מולצ

ארלס ורלשו מגיע ססמימס ונסס מלחכי
אלקיס פוליס ויורדים צו דנסס חנשי
כנס"ג חיקנו לנו סדר חפילח ונסס רוצס
נרלס כאלו סול לרכי גשמיות חך צלמח
רמזו וכוונו לסודות גדולוח לרכי גצוס
ויס לומר פ"י ספ' דקחי על סחפולס
וזס סולס מולצ ארלס כלומר לפי סרלוח
מולצ ארלס חך צלמח ורלבו מגיע
סמימס :

והנה בלאבי חלקיס פ"י סס שלוחי
סדין פוליס פ"י דנסס

סלח נקרא גצורס ופולס למעלס ומיס
נקרא חסדים סנעס לירד למעס וע"י
חפולס מחעלס שלוחי סדין ומחמחקיס
ע"י סחסדים וכן חילח חין ס"פס יורדח
מלמעלס עד שחין סיפייס פוליס כנגדו
מלמעס ולאו דווקא צגשמיס חלל צכל
סדר פולס כך דנסס צמח סנוחן ססי"ח
חכסס צלב חדס צ"י לסחפול לפניו חזי
גס צמח ססיח צל ללחס כירלס כגדולס
ובוסח מלפניו יחצרך כדחילח סמקבל
צסוח ללחסחכילי וסס ססיפייס ספוליס
כנגדו וזס רלשין סול לכס לחדסי סנסס
לסחפול צסכליווח וצודלחי חדסים צלכסס
וירלח ונסס לשון כפול ע"ד ככחוצ ויאמר
סנו וישנו :

לכחוב הכא זכנס יצרך כו' פ"כ פי' ביומא דמסולחא וזס נך אז כי משיג שורס יוסף סלדיק ודוק:

דפ' שמיות ותחלצ לחוחו מרחוק לדמא וכו' דמונן לכאורס סול"ל לידע או לרחות זכא לי בעזרחו ית' דסנס סנ"ל לחוח מרים סיסס ראשינס ואח"כ אסרן ואח"כ משס רבינו וקסרס פלמס במקום חכמס סנקרס רחוק כידוע לסיוח אסרן סשני במקום בינס ומשס במקום דמס היא רחמים פי"ז ניכל מן סנסר:

לפי' בהר לא חרדס זו בפרך כו' דסנס שורס ירסס זא ממדח מלכות שמים וזס היא שס אדני לשין אדון ומושל וסנס חיקון מדח זאח סוא שלא לסחנסג ברבנות שלא לרצות לסיוח מושל כ"א לכבוד שמים וסנס מי שאינו מוצד בפרך בע"פ מחקן מדח מלכות זאש שאינו משחמש זס בעלמו. פי"ז זא לו ירסח שמים וזס לא חרדס זו בפרך פי"ז וירסח מאלקין וי"ל נמי לא חלמנך לירא כ"א מסש"ת. עוד זא לי דסנס מסמחקות סדינים זא פרנסס לעולם וזס פרשנו כמס פעמים מילחא בעצמא וזס שלחן זלסון מלסון זסכ יאחס:

בן מאמרנו צדרך סלכס מאימחי מזכירין גבורות גשמים כי שורשם נמי נרסס מסמחקה סדינים פ"כ נקרא גבורות וזס מאימחי שיש איזס אימס מזכירין גבורות גשמים לסמחיק סדינים לבוא פרנסס וגשמייות וגשמים ממש בעמ סלורך וכן פרשנו עושס מלאכיו רוחות כו' דסלדיק לריך לפעול ז' דברים סן לשמו יחצרך זמס שיש זו נ"ר כל מס גברא סקב"ס לקלוסו ולכבדו וזס ראוי

לסיות זסחלסכות סלכס וגס לריך לבקש רחמים על ישראל וזס נקרא כמו מלאך ושלוחו יחצרך לסמשיך עובות ישראל פ"כ כתיב וישלח מלאך ויוליאו ממלרים וזס פשס מלאכיו לענין שליחות לסמשיך עובות ישראל רוחות סס כשמות וי"ל רוח סקידס שנותנין לזס לידע מס לריך וכל עת שלריך וסליך לפעול משרסיו סוא לשכחו יחצרך ולפעול יחודיס אש לוכס:

פירשנו על יסקב אפ"ס וי"א יסקב מ"ש סוא קדושס בעליונס כמ"ס צוכר וילך חרנס לעיין ולבקש רחמים שלא יסיס חרון אף ח"ו ויפגע במקום פי' בשביל מקום יחצרך שלא חסיס לו לער שלא חסיס בשורשנו לער כמ"ס אפי' יחיד סמלמער כ' ומקרא מלא בכל לרחס לו לר וכן שממחי אימרים בשס ר"ב ז"ל על ראשיני' סיי מחפללים וגענים על שסחפללו בשס אמר שסחפללו בשביל שמו ית' שלא חסי' לער למעלס וכן איסח סמשעבדס למעס כאלו משעבדס למעלס וזס במקום בשבילו יחצרך וילן שס שספי' נחקבל חפילתו לבוא מלרס סנקרס לילס וחושך לבוקר אז וילן שס עוד פרשנו דסנס ודאי איין לסעיח דברים כלפי מעלס אך אס פי' מרירות ולער ישראל כשסוא צדיקוהו אומר דברים גדולים אינו נענש וכמ"ס במדרש על משס רע"ס וידבר אלסיס ויאמר אליו אני ס' מפני שסיס בשביל לערו של ישראל וכן איסח סמבקס לורכי ליצור ומחפלל עליסן זא צורופ כמ"ס וידבר משס אל ס' יפקיד ס' איס על סעדס אך לסעיח דברים ולסחרעס על מדותיו ודאי איין לפשות כ"א זא צסיסח סדעס

כ"א אם מחנכך בכל ארץ וודאי חומא
ומל ידו כחשוכה בא בגאולה לכל בני ישראל
כדאיתא אפילו יחיד כשז מוחלן לו ולכל
עולם כולו. כנ"י נקרא ארץ חסד:

ובבל ארץ אחוזתם דסנה איתא
בזוהר בזכות חפילת

חסיך בגאולה וסנה נקרא מרא דרגליו
וזמן בגאולה נקרא עקבות משחא וידוע
מדאורייתא וזליון באזים לשון שמחפיל
זרכו להשי"ת מקיים ולמבדו בכל לצבאם
כי נוסח חפילת הוא מדרבנן וזה ובכל
ארץ דסנה הוא יחזקך נקרא כל שסוא
מקימו של עולם כ"י כולל הכל וכנס"י
נקרא ארץ חסד ובחפילת פועלים יחוד
ה' עם כנס"י וזה לשון חפילת החחצרות
וזה יבכל ארץ בסיחוד כל עם ארץ
אחוזתם בשביל שחם רונים לאחוז
באזים דבר ע"י גאולה חתנו כנ"ל:

עוד י"ל ובכל ארץ אחוזתם כ"י דסנה
כתיב אחס חקים חרם ליון כ"י

כי רזו עבדיך כ"י ואת עפרם יחוננו
מס עפס הוא זה זה וודאי מסתמא
אם מחפילין רזו מסתמא אך סנה
כתיב וימאסו ארץ חמדה. וישא ידו לסם
כ"י ולזרוחם בארצות בשביל דמאסו ארץ
חמדה. ע"כ אנו אומרים אחס חקים
חרם כי רזו עבדיך כ"י. וזה י"ל מרומז
בפסיק ובכל לשון כלחם נפשי. ארץ
אחוזתם צמס שמחוקקים לארץ ישראל
ע"י גאולה חתנו לארץ. אמר:

סדמס ודביקותו יחזקך וזה וילן שם
לשון חלונס ומפרס מחי כי בא כשמש
הוא דביקות גדול כי שמש נקרא
השי"ת כמ"ס שמש ומגן ה' וסנה בשמח
דביקות גדול מוז לפעול יחודים ולצבאם
רחמים הוא בחפילת וזה לא חרדס לשון
דליות ספה ופרנסה בפרך צמס דבקותו
וממין עוס"ב לשון פרכולי ענבים כי עין
לא ראה פירשו רז"ל יין שמשומר
במנצו ויראה כ"י לשון חפילת כמו
ויראוך עם שמש:

עוד פירשנו דסנה איתא בגדמון
ויפן אליו ה' כ"י בזכותך

זה שלימד סנגוריא על ישראל ולסיפך
איתא באליסו ובישעיסו שחמר עמא
ספחים ומכ"ס מי שמצבאם לסמשיך דין
ח"ו על ישראל וזה לא חרדס לשון
ממשלס כמו שסוא רודס ק"י בפרך
לסמשיך דין ח"ו על ישראל כמו ויטבירו
את צ"י בפרך ע"י ויראה מאלקין שלא
חזיק לך היראה אדרבס כמו בגדמון
כנ"ל כי חסד חסד הוא וצ"י נותן
קדושתו ודביקותו יוסד ויוסד:

לפ"שת בהר ובכל ארץ אחוזתם
גאולה חתנו לארץ כ"י

דסנה גדולס חשוכס ומקרבס בגאולה
זה בא מארצות וחומרות חוזר ע"י
בחשוכס שלימה וזה ובכל ארץ אחוזתם
ע"י ארץ אחס איתחיס ודבקים בהשי"ת
בחשיבס ע"י גאולה חתנו לארץ וזה
ובכל ארץ כי יש ארצות שאין בו חמא

תם ונשדם שבה דאל בורא עולם

מפתח לסה"ק "זאת זכרון" לביאורי מ"ה המביאים בסה"ה הזה

תולדות. אלס חולדות יחזק בן אצירס
עמוד כ"ה

ולאוס מלאוס יאמץ ע' מ"ב
מדרש, על ויגידו לו על אודות הצאר
א"י אלס מלאו וכו' ע' קפ"ז

ויקרא אחס שבט שס
ויסי כי זקן יחזק וכו' ע' נ"ה
סקול קול יעקב וכו' ע' נ"ה, קפ"ז
ו' צא, ואל יעקב מצאר שבט
עמוד נ"ח, קל"ה, ר"ו

ויפגע במקום וכו' ע' ל"ג, קפ"ז
וסנס מלאכי אנקי' פוליו וכו' ע' ר"ה
וישא יעקב רגליו וכו' ע' קל"ז ר"ה
וללכן שחי בנות וכו' ע' נ"ט

מדרש, כיוון שילדס לאס אלס יסודכ
אמרס ספסס אודס וכו' ע' קמ"ד
נחשיו ויצרניו וכו' אחס ידעס וכו' ע' קפ"ה
ויקח לו יעקב מקל וכו' שס

סיוחי צ"ס אכלני חורב וכו' ע' ר"ב
וישרד, סלינו נא מיד אחי וכו' ע' ס'
ויאמרו סכזנס יפשו אלס אחוסינו ע' קפ"ה
ויסעו ויסי חסח אלקיס ע' ס"ג, קפ"ח
ולס סמלכיס אשר מלכו בארץ אדוס
ע' ס"ב, קכ"ד

וישב. ויסרלל אכב אלס יוסף מכל
בניו כי בן זקונים כול לו עמיד כ"ב
כבא נבא אלני ואמך ע' ס"ו
מכ"ץ, ויסי מקץ שנחיס ימים וכו'

עמוד ס"ה, קפ"ב, קל"ב
מדרש, וסכילנס שני סשב ילאו מכוללות
ופ' סבוקר אור וסאנסיס שולחו ע' קל"ב
ויוסף כול סשליפ על סארץ וכו' ע' י"ב

ויגש. ויגש אליו יסוד' עמוד ס"ב, קפ"ב
כי כמוך כפרפס ע' קפ"ט
ויאמר אצינו סבזו סברו לנו וכו' ע' ר"ה
לסיס

בראשית. ויאמר אלקיס יסי איר
עמוד קל"ג [סובא בסס"ק דבר"א ע' ז'
ויפס אלקיס אלס שני סמאורות סגדולו'
וכו' שס [נ"כ בסס"ק סכ"ל]

ויכולו סשמים וסארץ וכו' שס
ונח מלא חן צפיו די ע' מ"ה קל"ה
נח, אלס לדיק חמים ס"י דבורותיו
ודח"ל ע"ז עמוד קמ"ח

לכר חפסס לחכס וכו' ע' קס"ט
אלס קשחי נחחי צפון ע' קל"ה
זאלס אורס סבריו אשר סקימותיו שס
ויחי חרח וכו' ע' קמ"ח

לך. ויאמר די אל אצירס לך לך וכו'
עמוד מ"ז, קי"ז, קכ"ו, ק"ט
ואפסך לגוי גדול ע' קמ"ח
ואצירס מברכך וכו' ע' קט"ג ונרלס

סכול סמשך לע' ק"ט וכו"ה בספס"ק דבר"א
וילך אצירס כלשר דבר אליו די ע' קט"ג
ויבן מזבח לדי סנרלס אליו ע' קי"ח, קמ"ח
וסאמין דדי ויחשבס לו לדיקס ע' מ"ח קפ"א

במס אדפ כי אירשנס ע' קמ"ט
מדרש כשצקס סקצ"ס לכיל אלס א"ל
וכו' עמוד קס"ט
יירא. וירא אליו די וכו' עמוד מ"ח קט"ב

וסול יושב פחה סאולס וכו' ע' קט"ב
ודי אלס סמכסס אלני מאצירס ע' קט"ב
ואצירס סיו יסי לגוי גדול וכו' ע' קי"ט
ודי פקד אלס שרס וכו' ובמד"ר ע' קל"ג

ויקרא אצירס שס סמקו' סכול ע' קכ"ב
צי כשצמחי וכו' כי ברך אצירכך וכו' ע' קפ"ה
ד"ר. ויסי חיי שרס וכו' עמוד נ"ג
ויקס אצירס ויטחחו לעס סארץ וכו'

ע' קפ"ז
ואצירס זקן כא צימסי וכו' ע' נ"א
ויוסף אצירסס ויקח חסס וכו' ע' קפ"ו

מפתחות

רמ

ויבן משם מזבח ויקרא שמו ד' נסוי ע' פ"ג
יתרו. ויחד יתרו על כל כתיבה וכו'
 עמוד פ"ד
 בחודש השלישי ללחם זכוי וביאור מדרש
 הנחומא פ' לו ע' קל"ג
 ויסעו מרפידים וכו' ע' פ"ג, פ"ה, קכ"ו
 ופסח אש שמוע השמעו בקולו וכו' ואחש
 חסוי לי ממלכה ככני ע' קל"ג
 ויסחם לי סגילה מכל העמים ע' פ"ה
 דבר אחס עמנו וכו' ע' פ"ה
משפט. ואלכ המשפטים אשר חשים
 לפניכם עמוד קל"ד
 כי יפסח אים ציר ע' ק"י
 ואחס ידעם את נפש כגר עמוד פ"ו
 לא חסוי משכלם ועקרה בארץ ע' ע"ז, פ"ו
תרומה. ויקחו לי תרומה וכו' ע' פ"ו
 ופשו לי מקדש וכו' ע' פ"ח
 ופשיח כפירת זכב עכור וכו' ע' קל"י
תצורה. ואחס חלוק את בני ישראל
 עמוד פ"ט
 ונשמע קולו בצואו אל הקודש שם
תשא. ושמרו בני ישראל את הסנה
 עמוד ל"ג
 וביום סקדי ופקדתי עמוד קל"ג
 ו **ההל**. אלכ כדברים אשר לזכ ד'
 לעשים אחס עמוד קל"ה
 ראו קרא ד בשם צלאל ע' קל"ו
 צו. במדרש הנחומא, אמרו א"ה מס
 זה שישראל מקריבין ומקטירין וכו'
 [ע"י צמד"ה צפני לשוני] ע' קל"ג
שמיני. קח לך סגל צן בקר ע' קפ"ו
 והלא אש מלפני ד' ע' קל"ח
 זאח כחוי אשר האכלו ע' קל"ח
תזריע. אשח כי תזריע וילדה זכר
 עמוד ל"ו
 במדרש, סס"ד הן חלק לשמונה ע' ק"פ
 וביום השמיני ימול בשר פרלחו ע' ר"ג
 ואיש

נשום לכם שארית בארץ וכו' ע' ר"א
 ואת יסודם שלח לפיו ע' ר'
 ויכלכל יוסף וכו' לחם לפי כסף שם
 וישב ישראל בארץ מצרים וכו' ע' ר"א
 ויחי. שכל את ידיו עמוד ר"א
 כאלקים אשר הסכלנו אביחי וכו' ובמד"ר
 ע' ק"פ
 ח"י, צך יברך ישראל ביומא דמסילתא
 שם ועמוד ר"ה
 יסודי אחס יודוך אחיך ע' ס"ט
 כארי וכלביא מי יקימנו ע' ע'
 לישועתך קויחי ד' ע' קכ"ז
 גד גדוד יגודנו ע' ע"ב, ק"פ
 נפחלי חילם שלוחם ע' פ"ב ר"א
 צן פירח יוסף וכו' ע' מ"ה, ע"ב
 מאל אביך ויעזרך וכו' ע' קל"ה
שמות. ותחלצ אחיחו מרחוק לדעס
 וכו' עמוד ר"ו
 סלא אכרן אחיך וכו' ע' קנ"א
 במדרש, על לך לקראת משח ע' קכ"ז
וארא. וידבר אלקים אל משח וכו' ע' קל"ל
 וארא אל אברהם וכו' ע' ע"ג, קפ"ב
 והצאחי אחכס אל בארץ וכו' שם
 ויאמר משח לפרעס הכפאר עלי ע' קל"א
 ושמחי פדות צין עמי וכו' ע' פ"ד
בא. ולמפן הספר באזני צנך ע' פ"ו, קמ"ו
 סחידם כזס לכס ראש חדשים ע' ר"ד
 במדרש, משבחר כקצ"ס בצולמו ע' קפ"ג
 במדרש, ויאמר ד' וכו' במצרים לא נא'
 אלא בארמ"ל וכו' ע' קל"ב
בשלח. ויסו בשלח פרעס וכו' ע' פ"ח
 ויקח משח את פלמוס יוסף וכו' ע' פ"ב
 וד' סולך לפניסם יומם וכו' ע' פ"ב
 ד' ילחם לכס וכו' ע' קל"ג
 ויאמינו בד' ובמשח עזדו ע' ר'
 חפול פליסם אימחם ופחד ע' ל"ה
 שם שם לו חוק ומשפט וכו' ע' פ"ב

ואיש כי ימרע ראשו וכו' ע' ק"פ ר"ד
מצורע. זאת חס"י חורח המלורע
 עמוד ל"ז
אחרי. ויפס כאשר לוס ד' אח משס
 עמוד קפ"ג
הרושי. דבר אל בניו וכו' קדושים
 חס"י עמוד קל"ס
 איש אמו ואביו חיראו ע' ל"ז
אמור. קדושים יסיו לאלוהים וכו'
 עמוד קמ"ב
 איש איש מזרע אהרן ע' ל"ז
 וכסן כי יקנס נפש ע' ק"מ
 וכי חוצחו זבח חודס ע' ל"ח
 אלס מופדי ד' מקראי קודש וכו' ע' ק"מ
 מדרש, וסבאחס את ספומר א"ח מלות
 סומר קלס בעיניך וכו' ע' קמ"א
 ויקחו אליך שמן זית ובמדי ע' קפ"ו
בהר. בשנת סיוכל סזאח וכו' עמוד ק'
 לא חדרס זו בפרך ע' ר"ה ר"ז
 ובכל ארץ אחוזתכם וכו' ע' ר"ז
 אחרי נמכר גאולס חס"י לו ע' קפ"ו
בחוריותי. אס בחוקותי חלכו עמוד
 ק"א ושס בציאור ספסוקיס
במדבר. כאשר לוס ד' אח משס
 ויסקדם וכו' עמוד קס"ו
 איש על דגלו באוחות ע' קכ"ג
גשא. נשא אח ראש בני גרשון ע' קס"ו
 איש או אשס וכו' למעול מעל בד' ע' קכ"ב
 ואיש אח קדשו לו יס"י שס
 יסא ד' אח פניו אליך ע' ל"ג
 כס חזרכו אח בני ישראל ע' י"ב מ"ס
 מ"ט קכ"ג קס"ס קס"ו
 ושמו אח שמי כו' ע' קס"ס
בהעלתך דבר אל אהרן וכו' בסעלתך
 אח סכרוס ובמד' ע' ו' קמ"ג קכ"ג קכ"ז
 אל מול פני סמנורס וכו' ובמד' ע' קכ"ד
 ויפס כן אהרן וכו' ע' קכ"ז

וזס מעסס סמנורס ע' ז'
 ובקרבה אח כלוים לפני ד' ע' קכ"ד
 וכי חצאו מלחמס בארלכם שס
 ויסי בנסיפס אהרן ע' ח' קמ"ב קמ"ז
 וילעק משס אל ס' אל נא ע' קכ"ס
שלח. שלח לך אנשים וכו' עמוד ק"ב
 עלו זס בנגב ע' י"ב ק"ד קכ"ו קכ"ז
 ויפלו בנגב ע' ק"ד
 ויפלו ויחורו אח אהרן ע' קכ"ח
 ויסיבו מחור אהרן ע' קמ"ג
 ויאמר ד' סלחתי כדברך ע' קפ"ו
 וכו' באכלכם מלחס אהרן ע' ק"ס
 ופשו לסס ליניח וכו' ע' ק"ו
הירח. ויקח קרח וכו' ע' ס"ו קכ"ב קס"ז
 ויקומו לפני משס וכו' ע' קמ"ו
 מדי למנלח על שושנים ע' קכ"ו
 וסנס פרח מפס אהרן ע' י"ג
 מדי סממס אהרן של יסיד' סו' ע' ק"ג
 ואמרח ללוהס בשרוימכם אח חלבו ע' י"ד
חבת. זאת חקת סחורס עמוד ס"ז ק"ח
 מדרש, ויקחו אליך וכו' לך אני מגלס
 פעמי פסר וללחריס חוקס עמוד קל"ו
 פסיקחא למס נאמר פרשח פ"א אחר
 מחלוקת קרח ע' קכ"ח
 משס לך שרף ע' כ"ס
 פ"כ יאמר בספר מלחמות ד' ע' קכ"ט
 באר חשרוס שריס ע' י"ח
 על כן יאמרו סמושלים ע' כ"ג ל"ד קס"ח
 מדי אמרו חכמים קשים סס סיחון וסוג
 יוחר מפרעס ע' קמ"ו
בלכה. וירא זלק בן נפור ע' כ"א קכ"ח
 לא איש אל ויכז ע' כ"ד
 לא כביט און בימקב שס
 מס סובו אסליך יפקב ע' כ"ס קי"ב קמ"ז
 ולוים מיד בחיס ע' ל"ד קמ"ו
 וס"י אדוס ינשס וכו' ע' קמ"ז
 פנחס

מפתחות

ריא

ועתה ישראל מס ד' אלקיך שאל פי' ליט
ראה. לא העשון כן לד' אלקיך פי' קנ"ב
 כי ירחק ממך המקום וכו' פי' קי"ז קי"ח
 בשעריך תאכלנו וכו' נלבי ונאיל פי' ליט
 השמר לך פן תפוזב את סלוי פי' ר"ס
 כל הזכור אשר ייר כו' פי' קנ"ב
שופטים. שופט ס ושיפטים חזן לך
 עמוד ליט

ובאת אל הכהנים וכו' פי' כ"ו
 מי האים אשר ארש אשה פי' מ'
תצא. כי תצא למלחמה עמוד מ"ב קס"ג
 לא תראה את שור אחיך פי' קס"ד
 ויד חסי' לך מחוץ למחנה פי' קס"ג
תבא. ובאו עליך כל הדברות פי' קי"ד
 ברוך אתה צעיר ובמדבר' והמשך הספוקי'
 שם ועמוד קס"ד
 יזו ד' אחך את הדברות באסמך פי' ס"ד
נצבים. אחס נלבים היום פי' מ"ד קט"ז
 וכו' כי יבואו פניך כל הדברים פי' קט"א
 וכוסירך ד"א וכו' צפרי בערך פי' קי"ז
 ישיב ד' לשום עליך כאשר שם על
 אבוחיך פי' קכ"ב

לא בשמים היא וכו' פי' כ'
האזיני. ומלאתו בארץ מדבר פי' י"ז
ברכה. ד' מסיני בל עמוד קי"ז
 שמח וזולון נלאהך וכו' פי' קי"ז
 לפיני כל ישראל סמיכות הסורה פי' קי"ח
 טעם לסיום הסורה ופתיחתה פי' קמ"ח

למיערי השנה

לר"ס עמוד קכ"ב
 לר"ס עמוד קט"ג
 לפסח עמוד קל"ב קל"ז קל"ח קמ"א קס"ז
 לצבועים עמוד כ"ט
 לפי פסח עמוד קל"ז
 לפי סחודש עמוד קס"ג
 לפורים עמוד ל"ב

פנחס. בן אלעזר וכו' לכן אמור וכו'
 עמוד כ"ו

מד' פנחס הוא אלי' פי' קנ"ח
 ויקרב משה את משפטן פי' קס"ו
 יפקוד ד' אלקי סרומות פי' כ"ז קנ"ט
 לו את צי"י וכו' את קרבני לחמי וכו'
 עמוד כ"ח

וביום הציבורים פי' כ"ט
מזרות. וידבר משה אל ראשי המטות
 עמוד קפ"ט

נקים נקמה בני ישראל פי' ל"א
מעיי. ואלס מספי צ"י עמוד קפ"ט
 ויכתוב משה את מספיעס וכו' פי' קי"ז
דברים. אלס הדברים וכו' עמוד ר"ס
 אחד פשר יום מחורב וכו' פי' ל"ד
 פסיקהא ט"ז לשמוע גמרה חכם פי' קנ"ט
 ויברך אחכס כאשר דבר לכם פי' קי"ז
 ראש נתן ד' אלקיך לפניך את הארץ
 פלס רש וכו' פי' ק"ס
ואתחנן. ואחנן אל ד' בעת הסוא
 עמוד ק"ס

ד' אלקים אתה החילוח וכו' פי' קס"ז
 וכש בניה וכו' ועתה ישראל פי' קס"א
 ועתה ישראל' שמע אל בחוקים פי' קס"ב ק"ז
 ואחס הדבוקים בד"א וכו' פי' כ"ו ל"ס ר"ב
 וכשמרס מאד לנפשותיכם פי' קס"ג
 אחס תראה לדעת וכו' פי' פ"ד
 וידעת היום וסעבות אל לנבך פי' פ"א
 שמע ישראל ד' אלקיני עמוד קס"ב
 לסדוק את כל אויביך פי' קס"ז

עקב. וסי' עקב השמטון עמוד ל"ז קכ"ג
 וססיר ד' ממך כל חולי פי' ק"ב
 כל המנוס אשר אנכי מנך פי' ל"ח קל"א
 כי ד"א מביאך אל ארץ וכו' פי' קס"ז קס"ח
 וזכרה את ד' אלקיך פי' קכ"ד
 בעת הסוא הצדיל ד' את שבע סלוי
 פי' קס"ח

הואיל ונשאר נייר חלק נעתיק איזה גרגרים מרבה"ק דמחבר
שהובאו בספרי תלמודיו הקדושים בשמו וצ"ל

בסה"ה אור לשמים פ' ראש ירח ד' עסורס עומדת למד בשם כדמו"ר מוסרי"י
זללס"ס כי האדם הרוש ליוגם בעצמות השו"ת ולסיוח יר"ם לאמיתו
נריך לשמור עבילת מזל צלי לעבור לפת הצורך כאשר הפיר סרמז"ס כגס שכח
בספרו פס"י סלכס שאין חיוצ כ"כ לשמור עבילת מזל מ"מ כחב שמימיו לא
צטל עבילת מזל וציוהר להפסל נריך האדם לעבול עצמו כדאי צה"י חולין
בפס"ס בשם סר"ח שלחפסל לא צטלו ולריך האדם לשמור שלא יעבור ע"ז חלילס
ו"ס ירח ד' עסורס באס שסיראס הוא בעסרס שמססר עצמו עומדת למד לזאח
סיראס יס קיום וסעמדת לנלח ודפח"ח :

שם צפ' שופטים ושמעתי פ"י הססיק וימינך פשוט לקבל שנים מכי אדמו"ר
מוכרי"י ז"ל כגס שמאחו לא הלז וכו' וסכל חסדי' מאחו יח"ס עכ"ז
לצל חסיבס מתראס בחסדים פשוטים זס וימינך פשוטס צטל לקבל שנים
סיחטלו למוטב ודפח"ח :

בסה"ה מאו"ס פ' נצבים על מחז"ל כל באי עולם עוצרים לפניו כבני מרון
שמעתי מכדמו"ר מלוצלין שפי' מרון לשון מרות ואדנות שמרומז על
ישראל שצוצרי' לפניו ית' כבני אדוני' אחר שסס צניו ית' ודפח"ח :
בשו"ת ד"ח ח"צ ו"ד ס"י ס"ב אס לצס חפלון דר"ח צחוטבו שסס דרש"י ואח"כ
ראס שסס דר"ח קבלס ציד כל הססידס מלוצלין מרציו צעסמ"ח דצרי
אמת שא"ל לצרך עוד ספסס ופ"ס צד"ח שמחלק צין מי שדרכו לסניח חמיד צ'
זוגות א"ל לצרך שניח סכרי דעחו ס"י לסניח שחיסן אצל מי שאינו מינח בשוס
פסס צ' זוגות סוס כנמלך ופשיט שצריך לצרך עוד ספסס יפ"ס :

בספר חינוך צ"י מסגה"ק צטל מלס"ר וז"ל שמעתי ממורי מלוצלין שזכו מ"ג
סמסורר אשרי אדם עוז לו צך מסילות צלצסס כי סחורס כזסירס על
פנין סחוכחס וצאמת א"ל לילך צסוקיס וצרחוצות לסוכיס צספצ"ר כי סורחו מחי
נעסית וגס אס ילך צסוקיס וצרחוצות יצלל דעחו ויפסיק מדציקות ולא יוכל
לסוכיס צאופן סיסי' דצריס סיול"יס מן סלצ ומוס יומסך. שלא יסמטו לו כאשר
סחוש מעיד ע"ז מכמס מוכיחיס וכו' וכצד אמרו כסס שמל"ס לומר דצד כנשמט
כך מל"ס שלא לומר דצד שלא כשמט [יצמות דס"ס פ"ב] אמנס פיקר סחוכחס
סוא כאשר יסב צחלרוחיו וצטריוחיו וילמוד סורס לשמס צסס כל ישראל סנס צוס
מכניס סרסירי סחוצס צלצות צנ"י וז"ס אשרי אדם עוז לו צך שמקסר עצמו צו
יח"ס פ"י סחורס סנקרס עוז כמ"ס ד עוז לעמו יחן ופ"ז סוא פישס מסילות
צלצסס של אכסיס ופ"כ סחח צלשון יחיד וסייס צלשון רביס עכ"ד פח"ח וסבן זס
כי סס דצריס עמוקי' סעומידס צרמו של עולם עכ"ל סס"ק חצ"י :

בסה"ה אור לשמים פ' סיפטים שמעתי מכי אדמו"ר מהרי"י זללס"ס מלוצלין פ"י
סגמ' כל סאומר ויכולו נעסס שוחף לסקב"ס וסקסס מה צלע צסוחפסחו
סלז ד' אלקינז ד' אחר ופי' סוא שדיצירו יקייס סקב"ס ומוס שיאמר לטותס ישראל
יקייס וגזס סוא מושלל צסס שוחף עכ"ד ופ"י :